ئاغاكانى ئاقچاساز

بەرگى يەكەم:

پیاو کوشتن له بازاری ئاسنگهره کاندا

ئاغاكانى ئاقچاساز

بەرگى يەكەم

رۆمان

يهشار كهمال

و: رەسوول ٚسوڵتانى

هەولير ٢٠١٣

خانهی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

- ئاغاكانى ئاقچاساز ١ (رۆمان)
  - نووسيني: يەشار كەمال
- وهرگێرانی بۆ فارسی: رهئیس نیا
- وهرگێرانی بۆ كوردی: رەسوول سولتانی
  - نهخشهسازي ناوهوه: وهرگير
    - بەرگ: ھۆگر سديق
  - ژمارهی سپاردن: (۲۵۵۵)
    - نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار
- چاپی یه کهم: خانهی موکریانی ۲۰۱۳
  - تيراژ: ١٠٠٠
  - چاپخانه: موکریانی (ههولیر)
- له بهریوه بهرایه تیمی گشتیمی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی سپاردنی (۲۰۵۵)ی سالی (۲۰۱۲)ی پی دراوه

زنجیرهی کتیب (۷٤۵)

ههموو مافیکی بر خانهی موکریانی پاریزراوه

ماليدر: www.mukiryani.com

info@mukiryani.com ئىمەيل:

ئهو وهرگیرانه پیشکهش به قه نهمه بهبرشت و جواننووسهکهی ماموّستا عهبدو للا حهسه ن زاده

"ناخ بۆ ئەو بنیادەمه باشانه، لیّی سواری ئەسپە جوانهکانیان بوون و سەری خزیان هەلگرت و رۆپشتن."

دهرویش به گ شینی ده گیرا، شینیکی کون، قورس و دوور. بو نهوهی بچیتهوه نیو نهو خهونه سیحراوییهی که چهند سال لهمهوبهر تییدا ژیابوو، یه ک پشوو ده یچری: "نای بو نهو بنیاده مه باشانه، باشه....".

باران دهتگوت گۆزهی سهرهو ژیره، زهرد زهرد و بهبی ههورهتریشقه. له پهستا و به خوپهم. شهو له دیواریخی تاریك دهچوو. دهنگی خرمهی کپ و دووری بارانه که دهشته کهی ئاخنی بوو، توویه وهك خول و بهبی هیچ دهنگیکی دی.

دەرویش بهگ رای کرده ژوورهکانی دیکه و چووه بهر پهنجهرهکانی دیکهش و له تاریکاییهکهدا نه پهلهیهکی دیت و نه تارماییهکیش. ههتا چاو ههتهری دهکرد، شهوهکه تاریك و بی پهله بالی کیشابوو. بارانهکهی زهرد بوو و که ده پرژایه سهر عهرزه گهرمهکه، هالاویّکی زهردباوی لی ههلدهستا، وهك ئاسنیّکی تواوه باریبیّ. شهو و تاریکاییهکی ههلماوی و تهم و مثر.

گهرایهوه و دیسان به دوو دلییهوه چووه بهر نهو پهنجهرهیه که دهیروانییه سهر حهوشه بهرین و ههراوهکه و چاوهکانی بچووك کردنهوه و راما. تارماییه رهشهکه ههر وا، بهبی هیچ

جووله و تهکانیک له سهر جییه کهی پیشووی راوه ستابوو. ده مانچه کهی کیشا و توپه ی ده مانچه کهی چه ند جاریک سوو راند و لووله کهی له کهلینی پهرده که وه برده ده ری. دردونگ بوو: "نهو بنیاده مه کی بوو و له حه و شهی کوشکه کهی نه ودا چی ده کرد؟ چاوه ریخی چ بوو؟ نهگهر دو ژمن بوایه ناخو ناوا له چه قی حه و شه که دا ده چه قی؟ نه ی نهگهر دو ست یان میوان بوایه، ده نگی نه ده کرد؟ له بهر نه و بارانه به خوره مه چی ده ویست؟ نه کا، لیقه و ماویک بی بی ده رویش به گ ده مانچه کهی هینایه وه دواوه و به ده م خولاندنه وه ی توپه کهیه وه، به نیو هی له ده ره وه بیسترا.

دیار و نهدیار چهند بالندهیه خویان به نیر باران و شهوه کهدا کرد و پول پول و دهسته دهسته له شهقه ی بالیان دا و فرین. مهله کان دهسته دهسته له ناسمانه و دهنیشتنه و و وه بارانیکی پووله که زهرد هه لله و درینه سهر داوینی شهو و عهرزه رهشه که. دهرویش به گ تارماییه چهقیوه که ی حهوشه ی له بیر چووه و نوقمی خهیالی نهو بالندانه بوو که پهیتا پهیتا له باغه که دا ده نیشتنه و هواکه ی ده ره و هو بینجووله و تهماوی و بارانی و خنکیند و بوو.

شهوگار شهق بوو. کازیوه یه کی زهردهه لکه پاو، له لووتکه ی چیا مات و ته ماوییه کانه و ده رکه وت و قه تیس ما. له بارانه زهرد زهرده که و له پۆل پۆله بریسکه داره کانی سهر خاکه زهردباوه که دا و له ناو و دار و گرد و قامیشه لانه کانه وه هه للم و هالاوی کی زهرد هه لله هستا. له گه لا تاو هه لات، بارانه که ش توندی کرد و ورده ورده ره نگی زهردی ها لا و و دره و شانه وه یه کی زهردی ها ده می چه قو دای کرد.

له حهوشه که دا پیاویّك، که خوّی له که پهنه کیّکه وه پیّچابوو، به سهر ئهسپیّکه وه که زینیّکی دریّژی تورکمانیی له سهر پشت بوو، ههروا له بهر بارانه که مابوّوه. پاش و کهفه انی

ئەسپەكە و كەپەنەكى سوارەكە ھەڭميّكى زەردباوى لى ھەڭدەستا. ئەسپەكە ملى خۆى دريش كردبۆوە، دەتگوت بە كونە تفنكىدا بۆن بە بارانەكەوە دەكا. داۆپەى بارانەكە لە سەر و كەنەئىكى سوارەكە دەرۋيە خوارى. ئاوى بارانەكە لە گۆلىنگە زىرچنەكانى كەنەئەكەى دەچۆرايەوە.

تهو پیاوهی به سهر ملی نهسپه کهیدا شوّ ببوّوه، ده تگوت وهنهوز ده دا یان له خهویّکی قوول دایه.

سیّبهری سواره که رهش و توّخ کهوته سهر عهرزه که. چهکمه کانی پر پر ببوون له خویّنیکی که فکردوو. بوّنی تهری بووزووه کهی له دووره وه دهات. به سهدان میّشی که سك له زهرداییه رووناکه کهدا، به دهوری سواره که دا ده سوورانه وه. خویّنه چوّره ی رکیّفه کهی ده رژایه سهر خاکه نهرمه کهی حهوشه که و له سهر عهرزه که، ورده قولّکهی دروست ده کردن. کابرای قه پوّز بهرانی، که به سهر ملی ته سپه کهیدا خوّی گرمولّه کردبوو، به هیّمنی ته و سهری و ردیّنه ره شه مهیله و که به سینگیدا شوّر ببوّوه، هه لیّنا و به چاوه تار و خه فه تین و خهیالاوی و سلوّکه کانییه وه، سهیریّکی کوشکه کهی کرد. ده سته بی تین و هیّزه شوّربووه کانی جوولهیان کرد و ریّشمهی ته سیه کهی کیّشا. ته سپه که ملی کیّشا و سهری به رز کرده وه و یه که دوو لویّچ که فی خهستی له لا لغاوییه وه دایه ده ره وه.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا."

پیاوه کان کابرا گرموّلهبووه کهیان برده نیّو کوّشکه کهوه. که پهنه که ته په کهیان له سهر شانی لا برد. له بن که پهنه که کهیه وه فیلهنتایه کی تهلانی ده رکهوت. چهند ریزه فیشه کی له قهدی خوّی تالاندبوو. خویّن له سهر که شکه ژنوی چه یی مهیه پهوو.

دەروێش بهگ به پەلە گەيشتى: "بيهێننه سەرەوه، سەرەوه. جلوبەرگى له بەر داكەنن با داييره سەيرێكى برينهكەي بكا. "

کابرایان برده سهریّ. جلوبهرگه کهیان لهبهری داکهند و چایه کیان به دمییهوه کرد. داپیره برینه کهی دوزییهوه و خویّنه کهی دهوروبهری خاویّن کردهوه. لهو جهنگهیه دا کابرا چاوه گهوره کانی هه لیّننا. چاوه کانی وه ک ره ژوو ره ش ره ش بوون و گلینه شی ده تگوت دوو پشکوّی سوورن و مژولّه دریژه کانیشی هه لنگه پرابوونه وه. کاکولّه ره ش و لوول و خووساوه کهی به سهر تهویّلیدا په خش و پهریّشان ببوو. دهموچاوه دریژه کهی، چهناگه قوولّه کهی، په نه دریژه کانی و بهژنه بهرز و که لهگهته کهی، وای له دهرویّش به گ کردبوو له دلّدا به پیّزه وه لیّی بپوانیّت و کو نجکولیش بی بروانیّت و کو نجکولیش بی بروانیّت و کو نجکولیش بی بروانیّد کردبود به دلیّا به پیّزه وه لیّی بپوانیّت کو کو نجکولیش بی بروانیّد مهای کو نجکولیش بی بروانی کیّیه. نه و کابرایه یو که مهلیّکی زامار، له نیوه شهویّدا هانای هیّناوه ته به رماله کهی، بلیّی کیّ بیّ ؟

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا، ئەو بنيادەمە باشانەى، ئەو بنيادەمە باشانەى... بنيادەمە باشانەى... بنيادەمە باشانەي... سولتان ئاغا".

کابرا چهند قسهیه کی له بن لیّوانه وه گوتنه وه. ددانه ریّك و جوانه کان وه ك شیر سپی بوون. لیّوه کانی له نیّو دهموچاوه رهنگ په پیو و زهردهه لَگه پاو و گوشتنه کهیدا، ته پ و تورت دیار بوون. هه روه که دهم و ددانی مندالیّك. زمانه کهی شیرن بوو. به بن زاراوه ی باشووری دوور و باشووری روّژهه لاّتی قسمی ده کرد. بوّنی هه تاو و بارانی لیّ ده هات. بوّنی پووش و گیای وشك و سووتاوی به رهه تاو و بارانی لیّوه ده هات.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا، ئاخرىيەكەي..."

که گهرماکه به گیانیدا گه پا، کابرا به لادا هات و خهوینکی قورس پیچایه وه. نوین و بانینکی خاوینیان بو هینا که بونی ناو و سابوونی لیوه ده هات و وه به نسبی بوو. دهسته کانی کابرا له خهویشدا هه و قووچابوون و نینوکه کانی به له پی دهستیدا رو چوبوون.

له ئاياش، له زهيتوون بلهى و له كهنارهكانى خوارووى دهرياى نيّوه راستهوه، گهردهلووليّك همستا. له لاى سهرووهوه، له چهقى ئاسمانه سامال و شينهكهوه، ههورى سپى گهوال گهوال كۆ دەبوونهوه و له سهر يهك كهلهكه دهبوون. ئهو ههورانهى دەتگوت بايهوانى پاپۆړن له رووناكايى

ده می زهرده په پدا تیك ده چرژان. گهرده لووله که گیژی ده دا و ههر ده هات و گهوره تر ده بوّوه و جار به جاریش خیراتر ده بوو و کوّله کهی ده کرد به ره و چه قی ئاسمان و به گرمه و لووره خوّل و خاکه که ی هه لله مستاند و ده بیرد.

گهردهلووله که تاویّك له کهناره کهی دهریای نیّوه راستیشدا سوورایه وه. کا و کوّت و پووش و پهلاشی له رهگه وه دهرهاتووی به رتاوه ماته کهی زهرده په ر، وه که ههزاران و سه د ههزاران بلیّسه دهدره و شاهوره و ده کوژانه وه. گهرده لووله کهش وه که ههوره چره کانی باوه شی ناسمان سپی ده چروه.

کوّلهٔ کهی گهرده لووله که شان به شانی بای روّژاوا ههر هات و گهوره تر و ئهستوورتر بوّوه و له بهر یه کشایه وه و خیّراتر بوو و له دهریاوه بهره و باکوور و بهره و چیاکانی بین بوّغا روّیشت. زوّربه ی ههره زوّری جاران ده می ئیّواره ی چوکووراوا ناوایه. گهرده لووله کان، زوّر بوون، به دوای یه که دا ریزیان گرت و به خیّرایی به ره و کووزان ملیان ییّوه نا.

سیّبهری چیاکان بهرهو روّژهه لاّت راده کشا. سیّبه ره ته نك و سپی و رهنگ په پیوه کانی هموره کان لیّره و لهوی شویّن شویّن به سهر ده شته که دا ده خشکان.

گهرده لووله کان وه ک ههور سپی و ههر کامیکیش هیندهی دوو سی سپیندار بهرز بوون...

به دهم ئهوهوه که له ترۆپکهکهیانهوه خۆل و تۆز ههلدهستا و دهبووه پووش و پشکو و دهنکهتیشکی دهپریشکاند، به سهر ریّگه پپ له خوّل و توزهکاندا خوّیان راکیش دهکرد و لیّره و لهوی بهلادا دههاتن و له پی دهکهوتن و دیسان ههلدهستانهوه و قیت دهبوونهوه دیسان دهنیشتنهوه و ون دهبوون.

کۆمهلیّن گهردهلوولی سوورباویش له سهر دۆملۆوه، له بهر زهرد و ماه و رهوهزه سوورباوه کانهوه ههستابوون و بهرانبهر رهوهزه ئهرخهوانی و بهرزهکانی ئاناوهرزا و له قهراغ و لیرورباوه کانی ئاقچاسازهوه دهسوورانهوه.

باهزز و گهرده لووله سووره کان پاش ئهوه ی ماوه یه که ناقچاساز و کهناره کانی رووباری سارووندا خولانه و و تیک ئالان، له رووباری جهیهان پهرینه و هاتنه کیلگه تووتنه کانی ساکارجا که له دووره و ه ده ده تگوت ته پولاکیکی ره ه و لهویش تیکه لای گهرده لووله سهوزباوه کان بوون و به خیراییه و به ده و چای گاوران کشان.

به تزپراق قه لا و تیل قوبه شهوه ده دوازده گیژه لووکه ههستاو و کوله کهیان کرد و هینده ی هیلایکی شهمه نده فه ر دوور و دریژ، به پشت سهری یه کتریدا ریزیان بهست.

خوناوکهی باران دایکرد، زهرد زهرد و بلینی و نهانیی روون. بارانه که نه ک دهنك دهنك، به خورهم دهباري، وهك شيريكي له گواني مانگاوه بدۆشري، وهك كۆمهلله داويكي له ئاسمانهوه رۆھێشرابێن.... به دواي ئەوەدا بارانێكى وەك گۆزەي سەروبن. لێرە و لەوێ گۆلاو دروست بوون. خاکه زهرده که هه لاوسا و تاریکاییه که زهرد هه لگهرا و له ناخی تاریکاییه کهوه سواریک خوشی و تیپهری. سواره که سی جاران به دهوری ئاناوه رزادا سوورایه وه. نو سوار سهریان له دووي سوارهکه نابوو. کۆمهلنك بياو که جامانهي دهورچنراويان له سهر و خووساوي ئارەقه و ئەسيەكانيان عارەبى و دەمولمۆز كەفاوى بوون. يياوەكان لە دوور و نزيكەوە يەپتا يەپتا دەسرىخ يان له سواره كه دەكرد. ئەسپەكە له پىشيانەوه وا دەفرى دەتگوت به سەر عەرزەكەدا دهخوشي و جاري واش ههبوو نسكوي دهبرد. سواره كان خوّى به بارانه كه دا كرد و له بارانه تاریکهکهوه، زهرد زهرد هاتنه دهرهوه. توورهکهکانیان، کهیهنهك و یالتّن بارانگر و ئهسپ و سهر و کاکول و جلوبهرگه کانیان ههر ههمووی زهرد دهچوونه وه. سواره کان خویان به گەردەلوولەكەدا كرد. خزى به گېژەلووكه و باهۆز و گەوالله هەورە نیشتووەكاندا كرد و هاتنەوه دەرى و يەك ريز دەسرېژيان دەكرد. جار و بار دەگەيشتنە بەر ھەتاوەكە و لوولەي چەكەكانيان دەبرىسكانەوە. بە تەپوتۆزەكەشدا تىپەرىن و كەوتنە بەر بارانەكەوە. خۆى بە لىرەوارەكەدا كرد و ئەو تاكە سوارەيان لى بزر بوو كە بە شوپنىيەوە بوون و لە نيو يېدەشتەكەدا سەرگەردان و سهر لي شينواو مانهوه و پهرش و بالاو بوون و ئاخرىيه كهى له شوينيك گهيشتنهوه يهك.

شانی تاکه سواره که خویننی لی هه لده قولنی، خوینیکی وه کی یا قووتی سوور و گهرم... خوینه که ده ده دورژایه چه کمه کانییه وه. سواره که له نه سپه که ی دابه زی و پالنی به داره توویه که وه دا. داره که ناره قه ی کرد. گه لا توزاوییه کانی، قه ده پی له گرییه که ی اللی و پو و ره گه کانی که چووبوونه سهر دلنی زهوی، ناره قه یان کرد. کابرای له خوین شه لالیش که پالنی به دار تووه که وه دابوو و هه وساره که ی له ره گی داره که به ستبوو، ناره قه ی کرد.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا.... رووناكاييم ديتووه، گيان و دلهكهم، براكهم سولتان ئاغا، وا خهريكن دين، هاتن و گهيشتنيّ. ههسته و سوار به و ليّره دوور بكهرهوه. يان چهكهكهت بخه سهر پيّ و دهست بكهرهوه. ديّن، هاتن، گهيشتنيّ، چهكهكهت بخه سهر پيّ.

کابرا دەمانچه کهی خسته سهر پی و خوی له پهنای داره که مات دا. داره که زوری ئاره قه کرد. ته پوتوز ههستا. خهرتومی هات و تیپه پی. شازده فیشه ك ویک پا له قهدی داره که دران. له شازده شوینی داره که وه جوگه لهی زهرد شولاوگهی بهست. سواره کان به رودیوی داره که دا

بایان دایهوه و کابرا دهمودهست خوّی خسته دیوه کهی دیکهی. ریّك لهو کاته دا دیسان شازده فیشه کی دیکه وه قهدی داره که کهوتنهوه. قهدی داره که دابیّژرا. جوّگهلهی زهردباو له شازده خالّی دیکهشهوه شوّلاوگهیان بهستهوه. کابرا قوّنداغی تفهنگه کهی توند به سینگییهوه نا. سی سواره که له چاو ترووکانیّکا به سهر ملی ئهسپه کانیاندا شوّر بوونهوه. ئهسپه کان رهوینهوه و بهره روژهه لات تیّیان تهقاند. لاقی سواره کان له رکیّفی ئهسپه کانیاندا گیر بوون و سهریان به سهر عهرزه کهدا ده کشا.

کابراکه ـ که پاٽی به دارهکهوه دابوو ـ چاوه گهوره و زهقهکانی به سهرسوورمانهوه برپيه ئهوانهی وا به خيرايی لهوی دوور دهکهوتنهوه و به سهر عهرزهکهدا دهکيشران. سوارهکان به شوين يهکدا به ئاوهروِيهکهدا چوونه خواری و له چاوان ون بوون.

پشتی برینداره که ده یبریسکاند. ئهسپه کهشی تۆزنك له خوارتره وه له سهر گژ و گیا کهسك و چره کان ده له وری. به پرمه پرم ههواکهی هه لده مرثی و برنی پیوه ده کرد و گوینی له مووچه وه ده بردن و یالنی ده له رانده وه و کلکی راده وه شاند و کلکی ده خسته سهر شانه کانی و به نازه وه همتا سهر گویزنگانی ده کیشا و بلاوی ده کرده وه.

کابرا، که ژان تهنگی پی هه لپخنیبوو، به ههر سه گ مهرگییه ک بوو، ههوساری ئهسپه کهی له ره گی داره که لی کرده وه و سواری بوو و بهره و ئاوه پرقیه که لینی خوپی. ئهسپه که چاوه کانی بچووک کردنه وه و گوی چه که کانی شرّ کردنه وه و له ئاوه پرقیه که بازی دا. گهیشته لیپ واریک. به ههزاران بالنده ی هه نجیر خور، به دندوو که تیژ و دری و باریکه کانیانه وه، شین و زهرد، له شهقه ی بالیان دا و فرین. کومه له په په په په په ناسماندا له چاویان دا و کوژانه وه. بالنده زهر دباوه کان، ههر کام هینده ی سهره په نهه په ناسماندا بلاو بوونه و به سهر دارستانه که دا بارین. هیشتا نه نیشت به ناسماندا بلاو بوونه و و به سهر دارستانه که کولکنه کهی نه ناسماندا به ناسماند بارین و همنگه مه کولکنه کهی که کولکنه کهی که نه نه نه به ناسماندی بو و به هه للا و همنگه مه یه که مه رسه دایپ واره که که مارو که دره وی که دره وی که که دره وی که که کونکه که کولکنه کهمارو درا. فیشه کو وونه ده ره و که که کونکه که کونکه کهمارو درا. فیشه کو وی نه به که کونکه کونکه که کونکه کهمارو درا. فیشه کو ده داریان له عهرزی کرد. هاتن و چوونه ده ره وی کابرای بریندار له لیزه که دا بو به یه که کونکه کونکه که کونکه کونکه که کونکه که کونکه کونکه کونکه کونکه کونکه که کونکه کونکه کونکه کونکه کونکه کونکه کونکه کونکه که کونکه کو

دهمی زهردهپهری بارانه زهردهکه توندتری کرد. رهوهزهکان و دار و شهتله شکاوهکان، ئاسمان و رووباره به لرفهکه، زوّنگاوهکان، قامیشهلان و میرگ و بژوین و درکهجار ههموو زهرد ههلگهران.

له دەرەوه دەنگى حيلەى ئەسپيك هات. دەرويش بەگ بەرەو پەنجەرەكە راى كرد. دەستى بە شوينن دەمانچەكەيدا گەرا. لە دەرەوه، بايەك، بايەكى زەرد كە دارەكانى لە رەگەوە دەردينا، ھەليكردبوو. كلك و يالى ئەسپەكە بە دەم باوە دەشنايەوە. شەوە زەردەكە لەگەل بايەكە بالى گرتبوو.

دەروپىش بەگ نەراندى: "خيرا، خيراكەن، دەي بجوولىننەوه. "

نۆكەرەكان ھاتن و چوون و نەيانويرا لەو سوارە بچنە پیشى كە لە نیوەراتى حەوشەكە كەيەنەكى لە بەر دا بوو.

تاو هه لات و بالنی کیشا. بارانه زهرده که نهرم نهرم دهباری. گژه بایه که جار و باره دان و باره دان و بارانه کهی راده مالنی و ده یبرد و تیکی ده چپژاند و هه مووی به یه کهوه به شوینیکدا ده پژاند.

کهپهنهکهکهی ته و خووساو و شه لالی خوین بوو، ئهسپه کویتهکهی گویی قوت کردبوون... ئاخرییهکهی له سواره که چوونه پیشی. ئهسپهکه له جینی خوی نهبزووت. دهستهکانی به پهلهپیتکهی تفهنگهکهیهوه ره قببوون. دهستیان که گهیشته ئهسپهکه، کابرا گرموله بووهکه له سهر زینهکهوه بهلادا هات و له بهر سمی ئهسپهکهی کهوته سهر قو و چلپاوه که و چاوهکانی ههلیننا. چاوهکانی بادامی و درشت و رهش بوون. ردینیکی رهش و پر و لوول و نهرمی ههبوو. دهموچاوی ههلبزرگاو و نوورانی و لیوهکانی گوشتن و سوور بوون. ههلیانگرت و بردیانه ژوورهوه. کابرا له نیو کهپهنهکه دهورچنراوهکهیدا جوانچاك دیار بوو. سی سالینك دهبوو. هینایانه دهم ئاگردانه که. جاریکی دیکه چاوی ههلینا. ئاوهردووی پتریان له کوانوه که کرد و ئاگرهکهیان خوشتر کرد. کابراکه به نزگهرهی قوولهوه خهوی لی کهوت. فیشه که شانی سمی بوو.

له ساری چام و دهوروبهری میسیس "شهوه گهردهلوولهکانی کوّلهکهیان کردهوه. کوّلهکهی گهردهلوول همتا لووتکهی چیای نوور حهق سهر کهوتن. بایهکهی روّژناوا هموساری پچپاند و شان به شانی نمو گهردهلوولهکان همموو پیّدهشتهکهیان داگرت و گهردهلوول و گیژهلووکه وهك لیّریّکی چپ، له همموو رهنگیّك ، سوور و نمرخهوانی و زهرد و شین و سپی و کهسکی روون و همر هممووشیان رهنگ بزرکاو و به ههزاران پرشنگهوه، پیّدهشتهکهیان داگرت.

دارستانه که به سوور و سوور و نه په نه نه و به خیراییه کی سهرسوورهینه و له لایه که وه به ره و لایه که وه به دول لایه کی دیکه ده رویشت. پیده شته که ریک و بی به رزی و نزمایی و به بی قه لشت و شیو و دول ده تگوت مالو و کراوه.

به شیّك له دارستانه که، دهوری میسیسی گرتبوو و به شه که ی دیکه شی وه ک دوورگهیه کی رهش دابرابوو و به رهو ئاناوه رزا ده هات.

گەردەلوولەكان لە نيوان حاجيلا و دۆملۆدا رەنگيكى نارنجيىي درەوشاوەيان لى نيشت.

بای رۆژئاوایی، بای چی، تۆفانیک که زهوی و ئاسمانی دهشیواند، میشه لآنه کانی گهرده لوولی به رهو چیاکانی تورووس ده برد که وه ک پشتوینه توریخی ئه رخه وانی و روون دیار و نه دیار دهوری ده شته که ی گرتبوو. ههر کام له بیشه لانه کان به رهو لایه رویشتن...

"سواري ئهو ئهسپه جوانانه بوون، لێيان دا و رؤيشتن."

وهك دارستان بهرهو پیش خوشین و له بنیاری تۆرووس خپ دهبوونه وه، ده تگوت چیی شار و گوند و دار و بالنده و عامودی تهلهگراف و دهشت و ههرچی گیانلهبهر و بی گیانه، بهرهو تۆرووس دهرون.

"ئەو بنيادەمە باشانە، بە سوارى ئەو ئەسيە جوانانە..."

چیاکانی تۆرووس تاویّك له پشت گهردهلووله کانهوه له چاوان ون بوون. دهوروبههریش له ناکاو به تاریکیدا روّچوو به لام تاریکاییه که توزیّك بوو و رهوییهوه. ئهوجار رووناکایی تاریکاییه که رهواندهوه و لهو نیّوهدا تهنیا دهشتیّکی بی گری و وگوّل، ریّك و خاویّن، چوّل و گهش و توزیّك تهماوی و پر له بوّن و بهرامه ی پووشی سووتاو به جی ما.

له سهرووی دهشته کهوه سیبهری ههوره کان، گهوال گهوال و به خشکه تیده پهرین.

له و نیّوه دا، له نیّوه راستی ده شته که وه، له و لاتره وه، له دوور دووره وه، ئه سپیّکی هه وسار به ردراو، سه ری به ردابوّه و ده تگوت بوّن به زه وییه که وه ده کات، سواریّکی بیّ تین و هیّز و گرموّله و شوّر به سه ر ملیدا، نه رم نه رم و وه ك په له یه کی ره ش به ره و چیای حه میته ریّگه ی ده بیری.

سوار بوون و ملی ریّگهیان گرت و روّیشتن. ئهو بنیادهمه باشانه، به سواری ئهو ئهسپه جوانانهی دنیا... ئهو جوامیّرانه... ئهو ههانّیانه، ههر کامه و پلنگیّك، سواری ئهو ئهسپه خوّش رهوتانه بوون و ملی ریّگهیان گرت و روّیشتن و ههرگیز ناشیهنهوه. بووینه دیلی دهستی نامهردان. ژیانی ئهم دنیایه تال و بی تام بووه. ههزار مهرد دهکاته دیلی دهستی نامهردیّك...

تهنیا و بینکه س و بیده ر. لیقه و ماویش. تهنیایی و داماوی وه ک برینی خه نجه رینکی ژه هراوی له سهر دلان... لیقه و ماوی و بی که سی...

ثاگرم له جهرگی بهربووه. ئاگریّکی به تینتر لهوی جاران. ثهو دله شیّتهم چهنی جوان دهسووتا. خهرمانی ثاگر له ناخمدا. ئای خوّزگه ئیّستاش ههر وا بوایه، گهرم و شیرین و سهرخوّشکهر. بریا دلهکهم گری دهگرت و دهسووتا. خوّ ئهگهر دلهکهی خوّی لهبهر ترس، ترس له مهرگ و له مهرگیش خراپتر رانهگرتبایه و تهقیبا، ریّك له نیّوهراستهوه شهق دهبوو، وهك سهنگی سهبوور...

لهو دنیایه دا ههر بوونه وه ریک پهناگهیه کی ههیه، پالپشتیکی ههیه و لکیکی ههیه خوّی پی بگریته وه. به لام مروّق نییه تی. لهم دنیایه نهوی تهنیایه و بی که س و کار و لیقه و ماو داوه، به تاقی ته نی به لی ههر بنیاده مه. ههر که سه و ههر شتیک ژیان و نه مربی ههیه و مروّق نییه تی. داره کان، بالنده کان، گر و گیا و مار و میروو، هیچ کامیان، هیچیان له نیو ناچن. به لام مروّق وای له چاره ی نووسراوه که بحری و نه مینی پی چون که بنیاده م له خویه وه ده ست پی ده کات و له خویه ده دی د.

ئەو تەنياييە، ئەو بى كەس و بىدەرەتانىيە ھەر تايبەتە بە خودا.

بنیادهم بهزهیی بهخوّیدا دیّتهوه و پهناش دهباته بهر بهزهیی و دلسّوزی. ریایی و سووکی و سهرکزی و لاوازییهك لهو دلسوّزییهدا ههیه.

چاوه کانی دهرویش به گ له بن برو کو لاکنه کانییه وه ده تگوت ناگرن. ئیسکی روومه تی ده رپه پیبوون و بلینی و نه لینی چاوه کانیشی گهوره ببوونه وه. چالی چه ناگه ی قوول و به سیبه و شهویلکه ی به هیز و پته و بوون. به ده موچاوه ره ش و تاوبردووه که ی و چرچ و لوچه قووله کانی ده موچاوی و نیوچاوانه پانه که ی، پیاویکی باوه رپه خو دیار بوو. ددانه سپی و بریقه دار و ریکه کانیشی له کاتی قسه کردن و پیکه نیندا ده رده که وتن.

سمیّله باریك و تهنکه کهی بریّك شوّر ببوّوه. سمیّلی تهنك و شوّر لهگهل ئهو بروّ کولکن و شهویلکه پتهوانه یه کی نهده گرتهوه و ههر ئهو یهك نه گرتنه و ههش حالهتی روخساری بریّك ناموّ ده کرد.

قه مچییه کی به دهستی چهپییه وه و دهستی راستیشی له سهر دهستکی دهمانچه کهی قهدی بوو و به چه کمه بریقه داره و تۆزاوییه کانییه وه به دیوه خانه که دا ده هات و ده چوو.

دهموچاوه ئارهق کردووه کهی رهش دهچۆوه و له تووړهییان دهتگوت ئیستا دهتهقی. پانتوٚلیٚکی شینی که لیواری گیرفانه کانی داگیرابوّوه، له بهر دهکرد. قهد قهد و چینه

گهوره کانی پانتوّله کهی که ده کهوتنه سهر چه کمه کانی، توّزهی لای سهرهوه ی ده سپییه و و به و جوّره به شی سهرهوه ی ملیوانی چه کمه کانیان ئهوه نده بریقه دار ده کرده و ه ده تگوت ئه و تازه بویاغت کردوون. له و ده وروبه رانه ئیتر به رگدروویه کی وا نه مابو و بتوانی پانتوّلی له و چه شنه بدووری که لیّواره کانی بچنی به لاّم ده رویش ههر چوّنیک بی یه ک دوو دانه له و پانتوّلانه ی ههر پهیدا ده کرد، له حه له شام و ههر نه بوایه له میسر بوّیان دیّنا. پهسته کیّکی له سهر ئه پانتوّله و له به رده و داه که سهر سینگه که ی له هه وریشم بوو. چاکه ته کانیشی به رده وام له سهر شیّوازی تازه ترین موّدیل به دوورین ده دا. ئه و چاکه تانه شی به رکدرووی ئیستانبوّل له گرانباییترین موّدیل به دوورین ده دا. ئه و چاکه تانه شین به رکدرووی ئیستانبوّل له گرانباییترین قوماشه کان بوّی ده دووری.

ئەو جلوبەرگە ناباوانە قەلافەتىكى تايبەتيان يى دەبەخشى.

تهمهنی پهنجا سالیّن دهبوو و سهر و قثی سپی ببوو و لهگهان ئهوهشدا پته و به زیپك و زاكوون و چالاك دیار بوو و وهك گهنجیّكی بیست سالانه ئهسپی لیّ دهخوری و له سهر پشتی ئهسپی عارهبی، كه سینگی دهرده په پازاند و چاوهكانی له پیش خیّهوه دهبری و قهمچییهكی به دهستی چهپییهوه دهگرت، ههر زینهت بوو سهیری بكهی. شكوّیهكی تایبهتی ههبوو. دهمانچهیهكی ناغانی دهسك "عاج"ی رووت و بی كالان له بهر پشتویّنی دهنا و هاتبووه سهر رانی راستهی. ئهو جوّره پشتویّنه رهنگاورهنگهش یهكیّك له برادهرهكانی سهردهمی لاوهتیی خوّی، له بهغداوه بوی دهنارد. قوماشهكهی هیندی بوو.

دهچووه ههر شوینینک، جا شارو چکهیه بوایه یان ئهده نه، ئیستانبوّل بوایه یان ئانکارا... چووبایه ته لای خهلیفه یان وهزیر، دهمانچه کهی ههر پی بوو و دهستی راستهی له دهسکه کهی به نهده نه ته نانه جاریّکیش ههر به و جوّره چوو بووه خزمه تی سهروّك. شهوانه ش دهستی له سهر دهسکی دهمانچه کهی داده نا جا دهنوست. ههر له مندالیّیه وه وا راهاتبوو. به ثانه به رز و قیت و نازداره کهی لهگهل دهموچاوی یه کی ده گرته وه و لیّی ده کالایه وه و روخساره کهی گرژتر ده نواند.

سیحریّکی نهجیم و پیاوانهی له روخساریدا ههبوو. لیّوه ئهستوور و گوشتنه کهشی لهو دهموچاوه ئهسهرهیدا له لیّوی گهش و تورت و سوورباوی مندالیّك ده چوو و ددانه کانیشی ههر له ددانی مندال ده چوون... مندالی له روخساره کهیدا له گهل ناموّییدا ململانیّی بوو. ناسکیّتییه کی ناموّ، سیحراوی، کونجکوّل و ئازاد و سنووربهزیّنی ههبوو. ژنیّك، بنیاده میّك له ههر کویّیه ك نهو روخساره ببینیّ، حهیران و سهرسامی ده بی و ناتوانی رووی لیّ وهربگیّیی و

چاوی لهسهر هه لاگری . له سهیری نه و روخساره خهیالا وییه تیر نه ده بوو. ده رویش به گ خویشی حه زی له خوی بوو و چاوی له خوی تیر نه ده بوو. نه وه نده چاوی ده برپیه ناوینه که ، هه تا روخساری ده گورا و جوراو جور ده بوو، پیده که نی ده گریا ، نیوچاوانی تیک ده نا و گرژ ده بوو، روخساری گه ش ده بوو و خه مبار ده بوو و وه ک به ردیک له جینی خوی ره ق ده بوو، ره نگی به روویه و نه ده ما و نیوچاوانی ناره قه ی ده کرد و له بن لیوانه و ده یورتاند: "مه رگ". و ئیتر با وینده که ی فری ده دایه لایه ک

ديوه خانه گهوره کهي کوشکه کهي ههمووي بهرهي لي راخرابوو.

دیوه خانه که ده تگوت باخیکی پر له گولنی جوان و گهش و جوّراوجوّره که له دنیایه کی به خشنده و نه ناسراو و سهرسوو پهینه رو دهست پیّرانه گهیشتو هه لکیّشراون و هیّناویانن. بوّیه له شتیّك ده چوو له نیّوان خهون و راستی و روّژ و شهودا.

دیوهخانه که له باغیّکی پی له گول و خوش دیمه و گهش و جوّراوجوّر دهچوو که له دنیایه کی به خشنده و نه ناسراو و سهرسوو پهیّنه و دهست پیّرانه گهیشتوه وه ههلّیان کیّشابیّن و هیّنابیّیانن، و ده تگوت شتیّکه له نیّوان خهون و راستی و روّژ و شهودا. به ههزاران ههزار نهخش و نیگار که به سهر سهوزاییه کی ناموّ و نهدیاره وه کرابیّن... ره نگی روون و وه ک مسی تواوه و ده کوژانه و و ده کوژانه و و ده کوژانه و و ده کوژانه و ده در وشانه و ده در وشانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده در و و شانه و ده در و شانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده در و شانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده در و شانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده کوژانه و ده در و شانه و ده کوژانه و

درهوشانهوهیه کی وه ک مس، تورت و ناسک له دیوه خانه گهوره که دا. مسی تواوه و دوو که لاوی له سهر ثاگریّکی ههزار ساله. ثهو درهوشانه وه و نه خش و نیگار و دنیای به هاره ی له دیوه خانه گهوره که دا رهنگی ده دایه وه و شین ده بوّوه، له زوّر دووره و له و به ری ههزاران ساله وه و له و نه و نه ده ده ده ات.

 چاوه گهوره و رهنگاورهنگ و درهوشاوه کانیان... میرووله و بالنده و ماسی و کیسه ل و گورگ و هه لوّ و مامزه چاورهشه کانی و ئهسپه به رز و یال و کلك په رش و بلاوه کانی و بنیاده مه به خته وه و دلخوّش و گهشه کانی، هه رهمووی تیّك ده چرژین و له جووله دان وه ك ژیان.

دیوهخانهکهی کوشکی دهرویش بهگ، به ههموو جوانی و تازهیی و کونی و شیرینییهکهیهوه.

به رویه ک که نوی ده بینته وه و شکل و بیچم ده گرینته وه و رهنگی تی ده زینته وه و له گه لا هه تاوی هه مو و به یانیان، ده دره و شینته وه به هه زرا ره نگ، که سک و شین و مسی و ره ش و گوله هه ناره کانی نارنجی و تورنجی و زیندوو و به لار و له نجه و سه ما، سات به سات له گوراندا و به هم زار و یه ک رهنگ و شکل له داها توودا و له هه زار و یه ک تیشکی ده روشاوه و پرشنگداره وه...

ئهو دنیایهی ههموو روّژی لهگهل کازیوهی بهیانیدا دروست دهبوو، لهوانهبوو ههزار سال و بگره پتریش بوو. هونهری دهست ئارهقهی نیّوچاوان و سوّمای چاوانی بنیادهم بوو. به ههویّنی گیانی بنیادهم رهنگ و شکلی وهرگرتبوو.

دهرویش به گهیچی نهدهدی. تهنانه ت به نهرمی و گهرمیی په شهه که ی بن پییانیشی نهده زانی. ره وه زه نهرخه وانییه کهی ناناوه رزاشی نهده دی که به به ر چاوانییه وه دهسووتا و چیاکانی تزرووسیش که له روزهه لات و باکوره وه سهریان له ناسمانی ده سوی و ده شته ریکه که ش که وه ک ده ریایه ک له به رده میا راکشابو و نه رم نه رم ورده شه پولی ده دا....

ئەو ھىچ شتىكى نەدەدى.

له نیوهروّیه لای دابوو و نهو هیّشتا له بیری نهبوو نانی نیوهروّی بخوا.

دهرویش به ک له که په پانییه وه بی پشوو له دیوه خانه که دا ههر هاتبوو و چووبوو. ئه و چهند روّژیک بوو تووشی ئه و ده رده ببوو.

باران دهباری، بارانیکی زهرد و لیچق. بارانه زهرده که کوّلکهزیّرینهی گهوره گهورهی هدلخستبوو که شهو سهر شهو سهری دهشتهکهیان له سهرووی ثاناوهرزاوه ههتا چیای گاوران داگرتبوو. کوّلکه زیّرینهکان، زهردییهکهیان له زهردیی ههتاو و تورنج دهچوو. کالّ دهبوونهوه و دره وینهوه و دیسان خهست خهست به سهر تارمایی دهشتهکهدا ده کشانهوه.

له بناری رهوهزه ئهرخهوانی و تهمگرتووهکانهوه سواریک دهرکهوت که سهری بهردابوّوه و بهسپایی پیّی نایه زهوییه ریّک و بی گرییهکه و بیّ تین و هیّز، بهرهو ئهو دار چناره روّیشت که

له نيوهراستي ييدهشته كه دا سهري بهرز و قيت راگرتبوو. كه گهيشته ئهوي، له سيبهري داره که دا راوهستا. ئه وجار کۆمه له سواریک به لینگ دان له داوینی چیاکه وه داگه ران و به ره و دارچنارهکه غاریان دا. له پشتیانهوه تهیوتوز وهك دیواریکی سپی، به دریژایی ریگهکهیان ههستابوو. سۆزەى بايەكى نەدەھات و ھەتاوە بەتىنەكە سىنىگى دەشتەكەى ھەللاەچۆقاند. سواره کان هاتن و له بن دار چناره که راوهستان. سواره تهنیاکه به لینگدان یانتایی دهشته کهی بری و وهك ئەستیرهیه کی راخوشیو بهرهو لای "جی جیقی سهروو" غاری دا و له دۆله کهی يالينز تۆت، له چاوان ون بوو. له و جهنگهيهدا، سوارهكان كه له بن سيبهري دار چنارهكه بوون، به ههشتاو به دهشته که دا بلاو بوونه وه. زین و کزیانی ئهسیه کانیان له بهر تاوه که دەدرەوشانەوە. ريك لەو كاتەدا، تاكە سوارەكە، لە لاى خوارووەوە، لە شوينيكى نزيكى رووباري جهيهانهوه، له شيوه که هاته دهريّ. سواره کان بلاو دهبوونهوه و کوّ دهبوونهوه. به دهم رووباره که دا سهره و خوار سهریان له دووی تاکه سواره که نا که به ره و جهیهان ده رویشت و له دوای خزیانه وه تهیوتززیکی چریان به جی ده هیشت. ئهسییان لینگ دا و غاریان دا و هیننده ی ييّنج سهت ههنگاويٚكي ليّ نزيك بوونهوه. به حهوت تفهنگ دال به دال تهقهي ليّ كرا. ئەسپەكەي پېشەوە، سى جاران سەرەنگرى بوو و دىسانىش نەكەوت. ئەوجار گەرايەوە و سەيريكى ئەو سوارانەي كرد وا بەرەولاي دەھاتن. دەنگى سمى ئەسپەكانيان لە ھەتاوە تاقەتبر و بهتینه که دا ون دهبوو. ئهسپه که خزی له بهر یه ك کیشایه وه و خزی ویك هینایه وه هه تا له سهر هه لديره كهوه خوى فرئ دايه نيو ناوه كهوه. سواره كاني ديكهش يهك به يهك خويان به ئاوه كه دا دا كه له لهبه رهه تاوه كه دهبريسكايه وه و وهك بليسه لرفه و گرفهى دههات.

تاکه سواره که له پیشیانه وه و سواره کانی دیکه ش به دوایدا، خویان به پشتی ئه سپه کانیانه وه نووساندبوو و سهریشیان به رز کردبوّه و کونه تفنیان لیّك رهویبوونه و و پرخهیان دهات. به دهم ئاوی رووباره که دا به رهو ئاناوه رزا روّیشتن. هه ر جار نه جاریّك ته قه یه ده کرا. ئه وی پیشه وه جوان مه له ی ده کرد و ریّگه ی خوّی ده بری. له گه رووی ئاناوه رزاوه له ئاوه که هاته ده ریّ. ئه سپه که ی خوّی راوه شاند و ئاوه که ی له خوّی ته کاند و ئه وجار له هه ستایه سه ریاشوان و حیلاندی و وه ک با ، به ره و لای روژه ه لاتی تی ته قاند.

خور ئاوا بوو و تاریکان بهسهر داهات و بوو به شهو. ههوره رهشهکان له باکوورهوه هاتن و له سهر دهشته که خیرهتیان ههلدا. ههوره تریشقه ی زهرد و تار و نارنجی، چهند جاریک سینگی ئاسمانیان ههلدری. ههوره نارنجییه کان رهش داگهران. چیی سه گی ده شت بوو، یه ک دهنگ

وه رین. ئه و جار که له بابه کان له چیای حه میته وه تا ئاناوه رزا خویندیان. بایه کی توند هه لیکرد و خول و پووش و په لاش و گیا و گژی پیک وه رکرد. ده نکه ده نکی بارانه که درشت و شله تین، خرم و هوّ پکه و تنه سه رعه رزی و په رش و بلاو بوون. بارانه که جار به جار توندتری کرد و زهرد هه لگه را.

سواره کان گهیشتنی و راوه دوونانیکی پی له به لا و چهرمهسهری دهستی پی کرد. تفه نگه کان که و تنه و کار. له به ربارانه که، سهره نیزه و که مه نده کان هاویزران و سواره کهی پیشه وه ش، له هم مو و نه وانه قوتار بوو. به که سکاییه توخه کهی ناقچاسازدا روّچوو و له چاوان ون بوو. سواره کانیش به شوینیدا له زونگاوه که یان دا. سواره که له قامیشه لانه که هاته ده ریّ. خوّی و نه همی هه دووکیان سه رتا پییان قوراوی ببوو. قور و لیته یه کی که سک، قه وزاویی و بوو که سواره کانیش تاویکی دواتر له زونگاوه که هاتنه ده ریّ. نه وانیش سه رتا پییان قوراوی بوو و هم ددانه کانیان سپی ده چوّه.

بارانه که دایکرده وه. دوو که لیّنکی خهست که کوله کهی ده کرد و وه ک گلوّله به نینک له ئاسماندا ده کرایه وه، میّرگ و بژوینه کهی داپؤشی. سواره کان له دوو که له که هاتنه ده ریّ و له کیلگه ی برینجه که هاتنه ده ریّ، ههر هینده ی سهری

ئهسپیکیان مابوو بگهنه تاکه سواره که. کهس نازانی چوّن بوو ئیتر تهقهیان لی نهده کرد. بارانه که جار به جار توندتری ده کرد. شهو بوو که گهیشتنه بهر کوشکه که و به دهوریدا خولانه وه. بارانه که ره رهنگین پرتهقالی له شهوه که ده دا. له شهوینکدا که چاو چاوی نهده ده دی خرمه و زرمه ی کپی سمی ئه سپ له سهر خوّل و قوره که هه ستا و هه تا به یانی کوشکه که ی پرکرد. ههر زرمه ی کپی شهیان برایه وه، بینده نگییه کی قورس بالی به سهر ده وروبه ردا کیشا. به یان ئهنگوت. پهرده ی بارانه زهرده که، رووناك و دره وشاوه و بریقه دار به هه زار و یه که رهنگه و هه نرم تیریژی نیگای خوّره که دا که و ته جوونه و له رینه وه. پهرده یه کی دووکه ن و هه نم می بارانی داگرت و به هه زران ره نگه وه بریسکایه وه.

له حهوشه که دا، سواریک به سهر ئهسپیز کی کویته وه، به زینیز کی جوان و دریژی و تورکمانییه وه چه قیبوو. به ده موچاوه دریژ و زهردهه لاگه پاوه که ی و مژوله دریژ و که وانییه کانییه وه و به ردینه مهیله و رهشه کهیه وه ده تگوت پیاوچاکیکه، یان ده رویشیز کی جه زمه گرتوو... پیاوه کان گهیشتنی و ویستیان ئه و پیاوه ی خوی له که په نه کی کی ده ورچنراو پیخ چابوو له ئه سپه که ی دابه زینن، به لام تا به خویاندا هاتن، کابرای نیوه زیندوو، به لادا هات و له و سهره وه کهوته به ریخی نه سپه که ی. که په نه که که که که و مدوته به ریخی نه سپه که ی. که په نه که که که و جلوبه رگ و ردینه ره شه که ی شه لاللی خوین بوون. چه کمه کانیشی پر بوون له خوین. کابرا پشووی ده هات. هه لایانگرت و بردیانه نیو کوشکه که وه. هم ربردیانه ژووره وه، له ده ره وه هه لایه که هستا. سواره کان به قریوه قریو به ده وری کوشکه که دا خولانه وه و خولانه وه و خولانه وه و نه وجار هاتن و له نیز حه و شه که که و مین جووله به ریز راوه ستان. چه ند سواریک خویان له که په نه کی ده ور ده ور چناره و بینده نوی ده و به فشه فش ها لا و ده هاته ده ریخ.

ئهوهی له پیش پیشهوه راوهستابوو و ردینیکی سپیی ههبوو، ریك له نیوه پوهدا له ئهسپه کهی دابهزی و کهپهنه که کهی خسته سهر مالی زینه کهی و بهره و ده رگای کوشکه که چوو سی جاران له ده رگاکهی دا. ده رگاکه کرایه وه. ده رویش به گ لیبی هاته ده ری و سینگی به سینگییه وه نا. کابرا دهستی له سهر سینگی دانا و سهریکی به نیشانه ی کپنوش بو دانه واند. مروی له په کرابرای ریش چهرموو، وه ك مروی گهسپیک هدیگه را بوونه وه.

"ههستاین و له ئۆرفهوه، له دهشتی حهرانهوه کهوتینه رێ، لێی سواری ئهسپی خوٚشبهز بووین و تفهنگ و شمشێره تیژهکانهان.... روٚژه خوٚشهکانهان، روٚژه ناخوٚشهکانهان.

ههر کامه و سی نهسپمان له بندا سهقه ت بوو. حهوت کیومان تهقاند و داگه پاین بو دهشتی نامیك و جو گه کهی و بو بیابانه کهی سوریا... داگه پاین بو حه ما... به دهوری چیای مووسادا بامان دایه و و گهیشتینه ئیره. نه و کابرایه راده ستی نیمه بکه. نیمه نهومان ده وی نه گهر نهیده یته دهستی نیمه، خاکت به تووره که ده کیشین و وه جاغت کویر ده کهینه وه. نیتر له توره مه ت کوریک نامینی وه چه ی لی بکه و یته وه. هه رچی هه یه خوین ده یبا. نهسپیکی رهسه نت له مالیدا نامینی نهو کابرایه مان بده ده ستی."

دەرگاكه، رەش و وەك قورقوشم قورس، بەسەرىدا داخرايەوه.

دووهم پیاو دابهزی. هات و چوار جار له دهرگای دا. دهرگاکه کرایهوه. ئهویش ههر ئهو قسانهی کردنهوه. سیّههمیان هات و پیّنج جارانی له دهرگا دا. یهك به یهکیان دابهزین و هاتن و له دهرگایان دا. ئاخرییهکهیان یازده جاری لیّ دا. دوای یازدههمین جار، دهرگاکهی لیّ کرایهوه. کرایهوه. کرایهوه و دهسبهجیّ پیّوه درایهوه. بهر لهوهی کابرا قسهیهك بکات، پیّوه درایهوه. نوّ ئهسپی بیّ سوار هاتن و سهر و لموّزیان له دهرگاکه ههلسوی. سهریان بهر دایهوه و به چاوه گهورهکانیانهوه خویّن گریان. ئهسپهکان ههتا تاریکان بهسهرداهات، ههر گریان و ئهوکات ویّکیا حیلاندیان. حیلهی ئهسپهکان ههتا بهیانی له رهوهزهکانی ئاناوهرزادا دهنگی دایهوه.

تاو ههلات. ئهسپه رهسهنه کان بیده نگ بوون و بهر دهرگاکهیان بهر دا. ئهوان که له بهر دهرگاکه کشانه وه، کوّمه لایک پیاو هاتنه پشت دهرگاکه که چاوه کانیان خهوی لی ده تکا. پهیتا پهیتا له دهرگاکهیان دا و ههر نه کرایه وه. چیشته نگاوی بوو که دهرگا کرایه وه. سی پیاو که چاویان ره ش و گهوره و ردینیان مهیله و ره ش و مژوله کانیان هه لاگه رابو وه و ده موچاویان دریژوکه بوو، له دهرگاکه وه ده رکهوتن و له سهر خو و گران و سهنگین و دلنیا و به ورده همنگاوان به ره و پیاوه که پههنه که لهبه ره کان رویشتن.

"له دهشته کهی ئۆرفهوه، له حهرانهوه و له چیاکانی عهبدولعهزیزهوه داگه پاوین و هاتووینه ئیره." سواره کان تا شهوی به دهوری کوشکه که دا خولانهوه. ئهسپه کان حیلاندیان و که لهباب خوینندیان. عهرزه که لهرزی و ههرچی گیانله بهری دهشت و بالنده و ده عبای کیوی بوو، ئهوه ندهیان نه پاند و هیننده گریان تا پشوویان لی برا.

جاریّکی دیش باران ئهنگووت. باران جاریّکی دیکهش کازیوهی بهیانی داپوّشی. پیاوهکان و ئهسپهکانیان جاریّکی دیکهش وهسهر کهوتنهوه و خوّیان به دهرگاکه دادا. چاوه رهش و درهوشاوهکانیان تهمی لیّ نیشت.

گیژه نروکه یه کی گهوره ی هیننده ی دیره زمه یه هستا و گژ و گیا و لزکه ی له ره گهوه هه نککه ند و خهرمانه کایه ی و میچی ماله کانیشی هه نگرت و مریشك و مراوی و بالنده کانی هه ستاند، سواله ته کانی سه ربانی کزشکه که ی هه نگه ند و به ری دانه وه خواری . ده رویش به گی خوی به لاشیپانه ی ده رگاکه وه گرت. خوی نه گرتبایه ی گژه بایه که هه نیده گرت و له کوشکه که وه خون به ده بخسته خواری توز و خوله که بو ساتیک پشووی لی بری. ده م و لووتی پر بوو له توز و خول . هم و چاوی کرده وه ی سه یری کرد گیژه نووکه که ته ستوور تر به رزتر بووه ته وه و به ره و تورووس که وتووه ته واو توز و خولاوی ببوو.

ههستی کرد لهم دنیایه نییه. خو نهگهر نهو رهشهبایه جاریکی دیکهش بهو توورهییهوه هاتبایهتهوه... ههستی کرد له سهر دنیایه نییه. دهتگوت هیّندی له نهندامهکانی لهشی پیّوهی نین. بو نهوهی بیّتهوه سهر خو و لهو بوّشایی بوونهیدا ههست به قورسایی لهشی بکاتهوه، دهسکی دهمانچهکهی توند گرت و گوشیی. وای گوشی دهستی ژانی کرد و قریعه کله نیّسکانی هات.

ئهسپه که سهری بهرداب نوه و ورده ورده دهرو نیشت و ئهوه نده هینمن ده رو نیی ده تگوت ناجوولنی. له بهر قرچه قرچی گهرماکه، سینبه ری نهسپه که بهره و روزهه لاتی کشابوو و سواره کهی ههوساری بو شل کردبوو. وه که یه کینکی به لایه کی به سهر هاتبی و ناگای له خوی نه مابی. نهسپه که له ته نیشت زونگاوه گهوره که وه ورده ورده بهرهو روزهه لات ده چین. جار و باری پی ده چه قینی و سهری بهرده داته وه و تاویک راده و هستی و دیسان چه ند هه نگاویک ده نینته وه.

سواره که تاویک له نیو گهرده لووله سپی و درین و باریکه که دا که ده تگوت تهم و مثیکی به هارییه، مایه وه. توزیک دواتر گهرده لووله کهی به دوای خویدا کیشا و رویشت. سواره که ده تگوت هیچ نه قه و ماوه، به به رتاوه که دا هه روا بی تاقه ت و نیوه زیندو و ریگه ی ده بری.

بۆننىكى تىژ، بۆچرووك و بۆسۆ ھات.

سواره که له بن داره تووه که راوهستا. لهو لاترهوه، زوّنگاوه که له تهنیشت ئاناوهرزاوه ههتا رووباره کهی جهیهان که له بهر تیشکی خوّره که دا وه ک ریّگهیه کی قورقوشمکراو دهبریسکایهوه، رهش رهش پان ببوّوه.

دەمانچەكەي لە بەر پشتوپنەكەي دەركىشا. بريقەي دەمانچەكەي لە بەر تاوەكە شەپۆلى دا. فیشه که کانی کرده لهیی دهستییه وه. فیشه که کان چه ور و بزر بوون. ده مانچه که ی پر کرد. تۆپەي دەمانچەكەي سووراند و سووراندىيەوە ھەتا تاقەتى نەما و دەمانچەكەي خستەوە جينى خۆي. چۆوه ژوورهكەي و دىسان ھاتەوە دەرىخ. لە ژوورى "بەگى"دا راوەستا. مات و خەمبار سەيرى يادگارىيەكانى بەگيى كرد، بەلام ئەو شتەي ھەر نەدۆزىيەوە كە ليى دەگەرا. چۆوە باخه که و گهیشته سهر بیره که. به سهر زار کی بیره که دا نوشتایه وه و خوّی له ناوی بن بيره که دا بيني. روخساري خوّى له هيچ ئاوێنه په کدا ئاوا زيندوو نه ديبوو. تاوێك له روخساري خوّی ورد بوّوه، به لام دیسانیش ئه و شتهی هه ر نه دوزییه وه که لیّی بزر ببوو. ده نکه چهویّکی هه لگرت و له بیره کهی هاویشت. ورده شهیول سهر ئاوه کهیان دایوشی. داره زهیتوونه کان تۆزيان لى نىشتبوو. گەلاى دار تووەكەش لەبەر تۆز و خۆل خۆلەمىنشى دەچۆوە. لە تەنىشت دار تووهکه بهرهو لای زهیتوونه کان و لهویشهوه بو سهر بیرهکه و له سهر بیره کهوه بهرهو مالهوه و له لای مالهوه بهرهو مهزرا و له مهزراوه بهرهو بیستانی دهچوو و دههاتهوه و دهرویشت و ده هاته وه. به بي راوه ستان، به بي هيچ راوه ستان و پشوودانيك دهروات، ليي سواري ئهسيه كه دهبی و دهروات، ئهسیه کهی لینگ دهدات و به دهم لینگدانی ئهسیه کهیهوه ههر له سهر پشتییهوه خوی فری دهداته خواری و دیسان خوی داویتهوه سهر پشتی ئهسپهکهی و به دهشته كاكى به كاكييه كه دا ئەسيەكەي تاو دەدا. نازانى دەچىتە كوئ و چى دەكا. خۆي به در که لانه که دا ده کات و درك و نووسه نه که جلوبه رگ و گیانی شیتال شیتال ده کهن، شه لالنی خویّن، له رهوهزه برگه برگهکانی ئاناوهرزا وهسهر دهکهوی و همتا نیوهی شهوی بهو تاریکانه له گابهردیکهوه خوی داویته سهر گاشهبهردیکی دیکه. له ناخی دلهوه دهنهرینی و هاوار دهکا، دهخولینتهوه و سهر له دیواری زبری رهوهزهکان دهکوتی.

له سهر مۆبله که دانیشت. چه کمه کانی داکه ند و چاوی برپیه ههر دوو تای دهرگاکه وه. نه وجار هه ستا چووه ژووره کهی. پهرده نه ستووره کانی ژووره کهی دادرابوونه و ههر له که لیننیکه وه داوه تیشکه ورد بیته وه و که لیننیکه وه داوه تیشکه ورد بیته وه و چاوی تی ببری که تو و گهردیکی نامو و سهیر تییدا ده سوورانه وه. ژه نگه سووره یه که سک شین که و ته داوه تیشکه که و و ئیتر نه یتوانی لینی بیته ده ری سه دلی شیواو و تووره به دری داوه تیشکه که دا سهرو خواری ده کرد. ژووره کهی پی کرد بوو له وزه وز. ده تگوت خستوویانه ته لووله شووشه یه کی به ستراو، هه ولی ده دا و خوی راده پسکاند و نه یده توانی

دیواری تاریکاییه که برپی، ههر بزیه ههتا هیزی له بهردا بوو وزهی وزی ده کرد و سهری به ته ختی ژووره که و یه نجه ده کیشا و ئوقره ی نهبوو.

دەروێش بەگ گوتى:"هەى گيانلەبەرى كەر، پێى وايە ئەو تاريكاييە ديوارێكى پۆڵايە، ھەر دەڵێى بنيادەمە."

خویّن، خویّنی شلهتیّن بی راوهستان له دهستی راستهیهوه شوّلاوگهی بهست بوّ سهر ئاسنه سارده کهی دهمانچه که و لهویّشهومه بوّ سهر رانه کانی و گهرمای لیچقی خویّنه که ورده ورده به ههموو گیانیدا بالاو بوّوه.

تاویّك دواتر خویّنه کهی لهبیر کرد. ههر خویّنه کهی لهبیر چوّوه، دیسان ئهو شتهی بیر کهوته وه که لهبیری چووبوّوه و نهیدوّزیبوّوه. دیسان ههستی کرده وه له سهر ئهم دنیایه نییه و (ههناوی بوّش و بهتاله). سهری له گیژه وه هات و چهند جاریّك به دهوری خوّیدا خولایه وه به به به به چاوی رهش بوون. خهریك بوو بکهوی که به سهر خوّیدا زال بوو. سهرلیّشیّواو و به لاره لار کهوته پیاسه کردن.

له ناکاو دهتگوت ونبووه کهی خوّی دوزیوه ته وه و ئهوهی لهبیری چووبوّوه هاتوّته وه بیری، دیسان شین گیرپییه کوّنه که هاته وه و ناخی پی کرده و مه، گهرم و خوّمانه و دارمال و پی. انه و بنیاده مه باشانه، لیّی سواری نه و نهسیه جوانانه بوون و لیّیاندا روّیشتن."

جاریک دوو جار، سی جار چوار و پیننج جار و سهد جار و ههزار جار پاتهی کردهوه. پرمهی گریانیک، گریانیک، گریانیک خهست و پر به دلا، سووکبوونی رزگاربوون له توورهییه کی سامناک، حهزی گریان ناخی ده ناخنی، بر نهوهی نهو ههسته ده گمهنهی له کیس نهچی، بهردهوام وشه کانی ده گوینه و نه گهر وشهیه کی له بیر ده کرد، پینی وابوو ئیتر له و چیژه ده گمهنه بیبهری ده بین.

ئاخرىيەكەي ماندوو و شەكەت كەوت. ھەموو شتيكى بزر كردبوو، بۆش و بەتال و تەواو بوو.

چەندى ھێزى لەبەردا بوو لە ناخى دڵەوە نەراندى: "ھەى خودا غەزەب لە ھەموويان بگرێ، ھەر ھەموويان، ھەموويان، ھەموويان بە قورێدا..."

دهنگی گهیشته ئه و به ری ئه و گونده تۆزاوییه ی له به ر هرووژمی گه رده لووله کاندا مابۆوه. ئازای ئهندامی له رزی. توورهیه کی بیجله و دایگرت. خوشی و توورهی له چاوترووکانیکدا تیک ئالقان و ئاخرییه که ی توورهییه که ی به زی، به لام خوشی و شادییه که ش زوری خو رانه گرت و زوو پشووی لی برا.

ههموو روّژی چهند جاران دوای توورهبوون هیّور دهبوّوه، له هیّورییهوه خهم و پهژاره دایده گرتهوه و ده گریا. هوّشی به سهر خوّیهوه نهمابوو. له بوّشاییه کدا مابوّوه و له دنیایه کی بیّسنووردا تاك و تهریك ده کهوتهوه... تووشی لیّقهوماوی و نهمان و پووچی و سووکی و بوّشایی دهبوو له ونبوویه ک ده گهرا و حهزی لیّ بوو دیسان نهو نارهزووه فهراموّشكراوه بدوریتهوه و بهدهستی بینیّتهوه.

باشترین توورهیی، باشترین باشترینه کهی... ئهوهیه که خوّی بدهیته دهست خهمیّکی ناسك و نهرم و به ئازار و شیرین و نیوهگریانیّکهوه و ثهوجار له پر ههتا سهر ئیّسقان دهلهرزی و توورهییه کهت بهردهوام دهبیّ. روّژیک، پینج روّژ، مانگیک، سالیّک، سهد سالّ... به لهرزینی توورهییهوه، کهفهه لخریّن و ددان له چیرهوه بردوو، زار داتهپیو و چاو سوورهه للّگهراو و له ژیللا هاتوو، سوور هه للّگهراو و ژیان له نیّو توورهیی و ئازار و خهم و پهژارهدا. ئاوا ژیان له هیچ و بوشیاییدا. به بی عهشق و بی کهس و بیّدهر و نهشتوانی ئیرهیی به کهس بهری. وه که پله گیایهک، وه ک داریّک جر و جانهوه ریّک، تهنانهت قالونچهیه کیش، میّشیّکیش ئاوا له هیچ و بوشاییدا ناژییّ. تهنانه جانهوه ریّک، داریّک شهیتانوّکهیه و تهنانه کرمیّکیش. ترس له بوشاییدا ناژییّ. تهنانه باه بهری به کهویته نیّو ترس و سامی مهرگهوه. شیّتبوون له ترسی مهرگ. کهوتن له داویّنی داماویدا. ژیان له چهقوچوّ و ئازاریّکی ناروون و نادیاردا. لهنیّوچوونیّکی تال کهوتن له داویّنی داماویدا. ژیان له چهقوچوّ و ئازاریّکی ناروون و نادیاردا. لهنیّوچوونیّکی تال کهوتن له داویّنی داماویدا. ژیان له چهقوچوّ و ئازاریّکی ناروون و نادیاردا. لهنیّوچوونیّکی تال کهوتن له داویّنی داماویدا. ژیان له چهقوچوّ و ئازاریّکی ناروون و نادیاردا. لهنیّوچوونیّکی تال

له تهواوی ژیانیدا به توورهیی و هه لاچووییهوه، به روحیّکی شیّواوهوه، به ناخیّکی پر له شه پوّلی سووری خویّنهوه، جگه له مردن و کوشتن بیری له هیچ شتیّك نه کردووه تهوه، رای کردووه و خوّی حه شار داوه و له هه موو چرکه ساته کانی ژیانیدا به ترسی مردن و کوشتنهوه ژیاوه و گیانی له ترسیّکهوه که و تووه ته نیّو داوی ترسیّکی دیکهوه. خوّشین و رزگاربوونی له چنگی ته واوی نهوانه.

رهشهبایهك له دهوروبهری "حور ئۆشاغ"یهوه ههستا و گهردهلوولهكهی بهرز بۆوه و بهرهو رووباری جهیهان چوو. گهردهلوولیّکی دیکه له خوارووی جهیهانه وشکهوه ههستا. یهکیّك له

سهرووی ئهنهدۆلهوه. كۆلهكهی تۆز و خۆل وهك ههورهتریشقه و له چاوترووكانیکا دهشتهكهیان داگرت و بهره و کسیك ئهللی (دهست په پیو) هرووژمیان برد. برکه و چلوچینو و کا و کۆت و پوش و پهلاشهكانیان به سوور ههلاهگرت و گیژیان ده دا و لوولیان ده دا و سووك سووك دهشته کهیان ده بری. كۆلهكهكان تاویک شان به شانی جهیهان به ئاراستهی لووزهوی ئاوه که دا رؤیشتن و به سهر ئاوه که دا خوشین و گهیشتنه شارؤچکهی جهیهان و لهوی، له باغه تووه چره که دا یعک جی بزر بوون.

له گۆشهی لای سهرووی حهوشه کهوه، له بن دیواره کهوه، چوار ئالقه تهندووری کوردی که ده تگوت بیرن، له تهنیشت یه کترییه وه ریز کرابوون. تهندووره کان نیّلهیان ده هات و بلیّسه ی ئاگره کهیان له به ژنی پیاویّك به رزتر هه لاه کشان. ژنه کان له قوون تهندووره که ئهنگوت کیان ده گرت و ئهنگوتکه کانیان له سهر رفیّده که (ئهوهی نانی به سهردا ده ده ن و به تهندوورییه وه ده دده ن و به دیواری ناوه وه ی تهندووره کهیانه وه ده دا.

به ک هیچ ئاگای له دهوروبهری خوی نهبوو. له تهمیّکی بهئازاردا گیری کردبوو. وه ک خهوگه پیّفی و گهیشته قوون تهندووره کان. ژنه کان سهر و رووی خوّیانیان داپوّشی و پشتیان لهو و روویان له دیواره که کرد. دهرویّش به گ ته شته ههویره که و نانه کانیشی ههلّگرت و ههمووی له تهندووره کان کرد. ئه وجار قست بوّه و پته و راوه ستا و پشووی قهتیسی نیّو سینگی بهردا. دهموچاوه گرژه کهی ورده ورده ده کرایهوه. ئاوری له ژنه کان دایهوه و گوتی:"کارتان پیّی نهبیّ. لیّی گهریّن با یه کسه ربسووتیّ."

دووكەلنىكى خەست حەوشەكەي داگرتبوو.

نانه کان و همویره که دهسووتان و دووکه لیّنکی رهش و خهست وهك قهیته ران، له تهندووره کانه وه ده هاته دهری و وهك گلیّر لهیه که ده کرایه وه و له حهوشه که دهنیشت. دهرویّش به گ جار جاریّك ده چووه نیّو کوّله کهی دووکه له که وه و که ده هات پشووی ببری ده کشایه وه دواوه.

ئارەقەى كرد. قۋى سەرى، جلوبەرگەكانى تەپ تەپ بوون، دەتگوت ماوەيەك زۆر لە بەر باران بووه.

بۆنی نانه سووتاو بردییهوه سهرده می مندالی. ده پویشت و لاقه کانی به دووی خویدا راکیش ده کرد و ئاوا له مهزراکه چووه ده ری له به رده م شاره میرووله یه ک راوه ستا. ریچکه که میرووله کان باریك و دریش و سپی بوو. به دووی ریچکه که دا رویشت. ریگه که زور دوور رویشتبوو، هه تا زونگاوه که چوبوو. هه رکام له میرووله کان که به دووای یه کتریدا ریزیان

بهستبوو، شتیکیان به دهمهوه بوو. پوله میروولهیهکیش به ههموو هیز و تواناوه خهریك بوون دهعبایه کی رهق پیستی خالخالی و رهقهه لاتوویان باره وبار ده کرد و رایانده کیشا. ریگه پی له ههوراز و نشیوه کانیان به نیو گژ و گیایه کاندا تیده په پی جار جار له قه نشت و درزیک ده کهوتن و تاویک له چاوان ون ده بوون.

شهو بوو. شهویکی تاریك و بی ئهستیره و پر له جیکه و سیرهی سیسرکان. دهنگی بالنده کان جار جار له رهوه زه کانی ئاناوهرزاوه دههات. دهرویش به گ حهزی لهوه بوو بیر له روژگاری کونی تورکمانه کان بکاته وه. به نووکی چه کمه کهی زارکی شاره میرووله کهی هه لادایه وه. خوله کهی هینا و له بهرده م شاره میرووله که کردییه کوگا. میرووله کان هاتن و له سهر ته پولکه کهی ته نیشت زارکی شاره کهیان کو بوونه وه. دانه ویله کانیان به لایه کهوه نا و به وردی بونیان به خوله کهوه کرد - خاکه کهی چوکووراوای شهش سوار چاکه که تورکمانییه کهی سهریان له دووی ناسکه کان نابوو. چوکووراوای به گه باز له سهر ده سته کان. چوکووراوای ئه و سه روی گهش و کیوی و شه قل نه شکاوی خود ابوو.

دەرویش به ک ههر جاریخی دلنی توند دەبوو، پهنای دەبرده بهر ئهو چوکووراوا نهمر و بی مهرگه. چهمهرییه کی تورکمانی له گوییدا دەزرینگایهوه. شینیکی شیرینی ده گیرا، نوقمی ئهو خوشییه ده گهه ه ه شی بهسهر خویهوه نهده ما.

به دهسته کانی روخساری خوّی داپوشی و به غاردان به رهو کوّشکه که رای کرد. پلیکانه چیّوییه کان له بن پیّیانیدا داهاتن و راست بوونه وه. هیّشتا بوّنی نانه سووتاوه که ههر دههات. ژنه کان شه لاّلی ئاره قه، نانه دوو کهلاوی و کولووه کانیان له تهندووره کانی ده رده هیّنایه وه.

"ئازارچێشتووترین بوونهوهری ئهو دنیایه منم. بنیادهمهکان زوّر ئازار دهچێژن. ژانی مهرگ دهچێژن که له ههموو ئازارهکان بهژانتره. ئهمن ژانی داهاتوو، ژانی ئهو شتهی هێشتا نهبووهته ژان، ژانی بی ژانی دهچێژم."

زمانه دریّژ و سووره کانیان له بنهوه هیّناوه ته دهریّ و پیده کهنن. له ههموو شتیّك تیده گهن، ههموو شتیّك تیده گهن، ههموو شتیّك دهزانن. مهحاله نهیزانن. پی به پیّی فیربوونیّ، توزیّك له ترسه کانیان رزگارییان دهبیّ، توزیّك. دیل و کویله کان، ماستاوچی و دهمته په کان، چاویّکیان کردووه ته چوار چاو. ترسنو کترین نافریّنراوی نه و دنیایه، بنیاده مه. ترسی له دلیدا مههیّله وه و لیّی دهربیّنه، ئیتر توزکالیّکی لیّ دهمیّنیته وه. جا خهلگی گوندی له ههموو بنیاده میّك ترسنو کترن.

دەرويش بەگ گرماندى:"تەورەكان ھەلگرن و وەشوينىم كەون."

يننج كهسى تهور به دهست له بهردهمي ئاماده بوون. ديسان گوراندي. "وهرن. "

به دوایدا چوونه باغه کهوه. دهرویش به گ ته وره کهی له دهستی نه و پیاوه ی به دوایه وه بوو، نه ستاند. له سهر ته پولاکه کهی سهر لیواری نه و رووباره ی تار و سوور و بیده نگ ده پویست، چناریکی به رز و گهوره شین ببووه. ده نگی داها تنه وه یه ته ور بیده نگییه کی شهوی شکاند. شه پیکرد. شهریکی قورس و یه ک به یه که نیوان چناره به رزه که و دهرویش به گدا دهستی پیکرد. ته وره که په پیتا پهیتا و به ویزه ویز ده وه شینرا و به ژوور سه ربیه وه کهوانه ی تیشکی ده کیشا. شهوه که نوقمی تریفه یه کی سارد، قورس و کپ و بی دره وشانه وه و مات بوو. ده نگی گرمه ی داها تنه وه ته وره که هه تا دوور دوور هه تا ره وه ز و زهرد و ماهی ناناوه رزا ده چوو و له ویدا ده نگی ده کیشا ده نگی ده کیشا ده نوان ده و پوی به ربلاوی چناره که له و سه رهوه که له تالازدا ده تلیته وه و شوران ده چوو. ده رویش به که له گه که داهینانه وه ی هه ر ته وریکدا که له قه دی پیره چناره که ی ده دادا، له نیو هه ست و ژان و حه ژمه ت و ناره زووگه لیکی تالازدا ده تلیته وه و شتیک وه که ده داه این به ده به ده ده که ده ده ورده که ده ورده که کانه وه به رش و بلاون. بونی تازه و شیداری چهوه کان له بن داره چنار و بی که تووتی که کانه وه په رش و بلاون. بونی تازه و شیداری چهوه کان له بن داره چنار و بی که تووتی که کانه وه په رش و بلاون. بونی تازه و شیداری ززنگاوه کان له بن داره چنار و بی که تووتی که کانه وه په رش و بلاون. بونی تازه و شیداری ززنگاوه کان له بن داره پنگه و بزنگه و بزنگه و بر که شووتی له به در تاوه که ، میشه که رانه...

ههر تهوریکی دایدینی، بونی توند و تال و تفتی دارهکه بالاو دهبووه. شهوانه، بونهکانیش وهك دهنگهکان ئاسانتر و باشتر بالاو دهبنهوه.

ههموو گونده که به دهنگی تهوره که له خهو ههستان. سه گهلی گونده که ویکپا دهستیان کرد به وهرین. سه گهلی گوندی ئاناوهرزاش دهنگیان خسته پال دهنگی ئهوان.

له گهل هاتنی ئهودا دهنگی تهوره کهش کهم دهبووهوه. وای لیّهات دهرویّش به گ ئیتر نهیتوانی به ئاسانی تهوره کهی له قهدی داره که بیّنیّته دهریّ. ههر تهوریّکی لیّی دهدا، ههتا لهویّی دیّنایهوه دهریّ، نیوه گیان دهبوو.

سەرتاپای گیانی ئارەقەی لى دەچۆرايەوە. تەر تەر ببوو. بۆنى ئارەقە تىكەلى ئەو بۆنە دەبوو كە لە قەدى دارەكەوە دەھاتە دەرى.

کار گهیشته جینیه که پیاوه که تین و تاقهتی لی برا و تهوره که نیو قهدی داره که نهجوولا . "لینی گهرین با تهوره کهی من، له جینی خوّی بی . ئهنگو له لایه کی دیکهوه خهریکی کاری خوّتان بن . "

هانکه هانکی بوو. سینگی وه سینه ی ئهسپیکی لیننگدراو ده فی ده دا. دانیشت و پاتی به داریکه وه دا. عهرزه که بلینی و نه لینی گهرم بوو. ده تگوت خهویک ورده ورده ده دی فینی شه لالی ئاره قه بی جووله ، ههر وا که ورده ورده ده حه سایه وه ، گویی دابووه ده نگی ته وری پیاوه کانی.

گەردەلوولەكان رۆيشتن. ئيستا ئيتر لە تاريكاييەكەدا دەرۆيشتن. گەردەلوولەكان لە بەر رووناكايى مانگەشەوەكەش وەك رووناكايى بەر ھەتاو دەدرەوشانەوە. گەردەلوولەكان لە بورمەلىدلا ترسناكترن.

نیستا، له و کاته دا گهرده لووله کان یه ک به یه ک نیشتوونه ته و چوونه ته وه هیلانه ی خویان. شنه و کزه ی بایه ک نایه، گه لایه ک ناجوولی ن شهوی کی نهرم، هه وریشمین و بلینی و نه لینی فینك. ئاسمان نوقمی ئه ستیره کی دره و شاوه و به شه پول و بریسکه دار. ئه ستیره کان پول پول له لایه که وه ده خوشین بول لایه کی دیکه. ئاسمانه که ده لینی گلوله به نینکی ئالوزکاوی ئه ستیره یه.

دهرویش به گ پشوویه کی دا و هه ستا و به ده ستیک ته وره که ی له قه دی داره که ده رکیشا. تفی له له پی ده ستی دا و ده ستی به کار کرده وه. ده مه بریقه داره که ی ته وره که له به رتیشکبارانی ئه ستیره کاندا بریسکه یه کی لیّوه هات و ته وره که له داره که روّده چوو و ته لاشه کان ده پریشکان.

"ئەمشەو ئەگەر تا بەيانىيش بىخ، دەبى ئەو دارە بخەين. ھىممەت بكەن."

ئهستیره و بریسکه بریسکی تهورهکان له شهوهکهدا درهوشانهوه. بهیان ئهنگووت. لیّواری ههورهکان له لووتکهی شاخهکانی لای روّژههلاتهوه، پر بوون له نهخش و نیگار. پیره چنارهکه به لك و پوّ چرهکانییهوه، به دهنگ و خشپ و هوّریّکی زوّرهوه بهرهو لای خوّرههلات بهلادا هات و کهوت.

ئیوارانی کاتی ئاوابوونی خور و به یانیان له گه ن تاوهه نا تیدا لك و پوی چناره که وه که هیشوو پر ده بوو له باننده و پاساری. ده نگی جیکه جیکی ریشو نه به و ده ندوو که ره نگاوره نگانه یانه وه که که که که و تیژ و جوان و چاوی ره ش و گهوره یان، ده شته که ی پر ده کرد له زایه نه. وه که هموری ره ش ده هاتن و به قاو قیژ له داره که ده نیشتن. به سه دان هینانه له نیو لك و پوی داره که دا بوون. زه رنه قووته ده ندوو ک زهرده کان مله باریکه کانیان کیشابو و و زاریان داپچ پیبو و به جیکه جیک نام دیو نه و دیویان ده کرد.

داره گهش و جوانه که به دهنگیّکی سامناك وهك دنیایه ك بهراوه ژوو دهبیّته وه. که و ته سهر رهشایی و به شویّنیدا ده تگوت تاو هه لاتووه، تیریژه کان شه پوّلیان دا. هه زاران جووچکه ریشوّله، زاریان، زاره ده ور زهرده که یان ته واو داپچریبوو و ملیان قوت کردبوّوه و له جیکه جیك و قاوقیژ له هیّلانه کانیان ده رپه رین.

تاو ههلات و له بیابانه کاکی به کاکییهکهدا ههزاران سوار دهرکهوتن، له زهوییه تهختانییهکهدا بلاو بوونهوه. سیّبهرهکانیان بهرهو لای روّژئاوا کشا. سوارهکان سپی پوّش بوون. باران دهباری. زهرد و روون. زهرد و ما و رهوهزهکانی ئاناوهرزا پاش باران دهتگوت دووکهلیّک ثهرخهوانین به ئاسمانهوه. به ههزاران زه پنهقووتهی بی پال و په پی دهنووک زهرد، رووته و قوراوی له سهر عهرزه که تیّک دهئالان و گیانیان دهدا.

سواره کان که لاقی ئهسپه کانیان هه تا ئه ژن و له قوره سووره که هه آنچه قیبوو، به دهوری کو شکه که دا ده سوورانه و . هیندیکیان به کوشکه که دا ده سوورانه و . هیندیکیان به غاردان. لغاوی ئه سپه کانی که فاوی بوو و چاوه کانیشیان وه ک گومی خوین.

پیاویک به ئهسپیکی وه قیری رهشهوه هاته حهوشه که. دیشداشه یه کی خوّله میشیی له به ر دابوو. سهر قوّله کانی گولانوزی کرابوون و چاوه کانی ره ش و چهناگهی تیژ و ردینیکی ره ش و توپه له و سمیّله کانی شوّر بوون. هاته پیشهوه و گوتی: "مالویّرانی کردم. چوار برام ههبوون، ههر چواری کوشتن. بیده دهست من. ئه گهر رادهستی من نه کهی ئه و کوشکه ت به سهردا کاول ده کری. "

به ئهسپهوه به سهر دیواره که دا بازی دا و چۆوه نیّو بازنهی ئهو سوارانهی به دهوری کۆشکه که دا دهسوورانه وه.

سواریّکی دیکه له بازنه که جوی برّوه و هات و له نیّوه پاستی حهوشه که راوهستا. متقه ی لیّوه نههات و چاوی له دیوه خانه که بری. ئهسپه کهی کهویّت، بهرز و راکشاو و قاچ و قولیّکی بههیّزی ههبوو. چاوه کانی وه ک مهرجان سوور ده چوونه وه. بارانه زهرده که دهباری. سواره کهی له جیّی خوّی نه دهبزووت. بارانه که ههتا میّشکی ئیسقانه کانی چووبووه خواریّ. یال و ملی ئهسپه کهی، ئاویّکی زیّرین ده تکایه وه. پیاوه که راوهستا، زوّر راوهستا و ئاخرییه کهی قهمچییه کی له ئهسپه کهی دا و سووک به سهر دیواره که دا قهله مبازیّکی دا و چوّوه نیّو سواره کانی ده وری کوّشکه که. پیاوه که قورس و قایم له سهر ئهسپه کهی دانیشتبوو. چاوه کاله کانی ده دره روشانه وه. په نجه باریك و دریّژه کانی ده تگوت قامیشن. یالی ئهسپه کهی په خش و بلاو بوو و کلکی ده گهیشته سهر گویّزینگانی. له بهر بارانه که زهرد ده چوّوه.

دەنگى لى بەرز بۆوە: "كارى وا مەكە. ئەتۆ پياويكى خانەدانى. ئىدە چۆن بە دەستى بەتالا بگەرىيىنەوە ولاتى خۆمان؟ بەبى وى چۆن بگەرىيىنەوە؟ ئەگەر لەگەلا خۆمان نەيبەينەوە، سەگەكانىش چاو لە چاومان ناكەن. دەلىنى چى بەگ؟ سەير كە بەگ... بانكوژە، ھەر ھەموومان بكوژە، بەلام ئەومان بدە دەستى، ئىدمە شوىنىمان ھەلگرتووە گەرەك بە گەرەك و پىنى ئەسپەكەى لە دەشتى حەرانەوە تا گەيشتووينە ئىرى..."

ئه وجار بیده نگ بوو و به و چاوانه ی که ده تگوت پولان و ده دره وشینه وه ، سهیری په خمه ده میم کرد و دوای تاویک ئه سپه که ی لینگ دا و له بارانه که دا بزر بوو. له ولاتره وه ، سهره رای بارانه که ، ره وه زه کانی ئاناوه رزا وه ک په رده یه کی هه وریشمین له به ر شنه بایه که ، شهیولی ده دا و ده شنایه وه .

دهمه و ئیواره سواره کان له دیواره که بازیان دا و هاتن و له نیوه پاستی حهوشه که دا به ریز راوهستان. نه قسه یه کیان کرد و نه جووله یه کیش. بارانه که هه روا زهرد و دره وشاوه دهباری. جار به جاری خوشی ده کرده وه و دیسان دایده کرده وه و توندی ده کرد. شیو و دوّل و ئاود په کان و بیر و چاله کان پر بوون و لافاو له ره وه زه کانه وه به لرفه به ره و خوار خوشی.

سواره کان ههتا بهیانی له چهقی حهوشه که دا چهقین. ریّك له کاتی تاوهه لاتنیّدا، به دوای یه کدا به سهر دیواره که دا بازیان دا و به دهوری کوّشکه که دا خولانه وه. ئه سپه کانیان ههتا ئه ژنوّ له قور ده چهقین.

پهیتا پهیتا ئاوردوویان له ئاگردانه که ده خست. سولتان ناغا له تاو و یاودا هه لاه و چوقی و ههموو ئه ندامی گیانی ده لهزی. برینه که کهی ئه ستوور ببوو و خهریك بوو وه بنی بدا. عه بدوی نه شته رگهر مه لحه می له سهر برینه کهی دانابوو و چاوی به سه رییه وه بوو. بریندار ددانی له سهریه که داده گرت و لیری ده کروشت و چاوی هه لنه دیننا.

دەروپش به گ به شیواوی به دیوه خانه که دا ده هات و ده چوو و ته خته داری ته ختی ژووره که له بن پییدا جیره جیریان ده هات.

سواره کان به شهوی، جاری و توند و جاری لهسه رخق لیّیان ده خوری... سهری ئه سپه کانیان وا شور ببوونه وه ده تگوت به عهرزه که دا ده کشیّن.

لهولاتری سواره کانهوه، سهر و سه کتی سهدان پیاوی چه کداری تورکمان له ده شته کهی ئاناوهرزادا دهرکهوتن. سهدان سوار، سهدان بازیان هه لفراند. بازه کان به لووره لوور ئهوهنده بهرهو چه قی ناسمانی فرین هه تا له چاوان ون بوون، هه لده فرین و ئه و جار به قاوقیژه و و بهره و

عهرزی ده هاتنه و و ده نیشتنه وه. سواره کانیش له ده شته که ی چوکووراوا و به رانبه رئاناوه رزا، سه ریان له دووی ئاسك و مامزان نابوو به هه زاران ئاسكی تیژ پره و، به قه له مباز ده تگوت ده فرن ... و سواره تورکمانییه کانی قه دییش به شوینیانه وه، به سواری ئه سپی سپی و سوور و شهودیز ... و رکیفیان له زیوی بیخه وش و زین و هه وسار و لغاویان زیوکفت و جلوبه رگه کانیان گولاچنراو ... له پیشیانه وه فه و ئاسكانه ی وه که بلیسه ی گوله ده شته ته ختانییه که دا شه پولیان ده دا و به دووایانه وه نه و نه سپانه ی وه با ده فرین نه سپی تورکمانه قه دیمیه کان له خوراسانه و هه تا چوکووراوا ...

ههزاران، سهد ههزاران ئهسپ و ههر ههمووشیان بی زین و کوپان و رووت و ههر کامیخکیشیان سواریخی سپی پوشی چاو کهسك له سهر. پهرش و بلاو به غار و قهلهمباز و ههلالا و قریوه له دهشته کهدا. ئهو ئهسپهی له پیش ههموانهوه بوو، نسکویه کی برد و سهرموقلاتیخی لی دا. ئهوی دواتر و دواتری ئهو و ئهوانی دیکهش ههموو... ئهسپهکان ده تگوت ههوریخی سپین و به دهشته کهدا تیده پهرن. جلوبهرگ سپی و یالا سپی و کلك پهخش و پهریشان. سهدان و ههزاران. جاری وابوو سهره نگری ده بوون و سواره کان ته پلی سهریان له عهرزی ده چهقی. جلوبهرگه سپییه خولاوییه کانیان له سهر عهرزه که دهشه کانه وه.

تهسپه کان وه ک تافگه و لافاو و به جوّش و خروّش به سهر ده شته که وه ده پروّیشتن. زهوی له بن خرمه ی نال و سمیاندا ده له رزی و ناله کانیان به ههزاران پرشنگه وه بریسکه یان ده هات و به سهر توّز و خوّله سپییه که ی دواوه یاندا ده خشکا. یه ک پشوو و به چوار ناله ده پروّیشتن و سواره کان یه ک له دوای یه ک خویان فری ده دایه خواری و عهرزه که ده تگوت ده ریایه کی که ف گرتووه.

بریسکهی نال دهشته کهی رووناك کردبۆوه. حیلهی ههزاران ئهسپ له ئاسمان گهرابوو. ئهسپه کان پۆل پۆل و به دوای یه کدا و وه ك لافاو ده رویشتن. ده شته که لیورپیژ ده بوو. یالا و کلك و پی و جهسته و نالا و چاوه درشت و سوور و مهرجانی و وه ك پشکوی گریان تیکه لا و ئالوز بوون. ده تگوت هه ژدیها نه به دی و نادیاره کهی ئاناوه رزا ئهسپه کانی راو ناوه. ئهسپه کانیش له چوکووراوا و ده شته که یان پر کردبوو. جگه له چوکووراوا شوینیکی دیکه نه مابوو رووی تیکه ن.

حیلهی ئهسپه کان که گوێی که پ دهکرد له هه موو لایه کی ده شته که وه ده هات. هه رچیی بالنده بوو، به جیکه جیك له هی لانه کانیان ده رپه رپیبوون. ئاسمان له به ربالندان ره ش ده چوّوه. بالنده کان پیدسی هه تاویان گرتبوو. جیکه جیکه ئالوّز و شیّواوه کانان تیکه لی حیله و کورژنی

ئهسپه کان ببوو. بزنه کیّوی و ئاسك و باز و هه لَوٚ و چه قه لاّ و ریّوی و جروجانه وه ر و خشوّك و خروّکی چیاکان به هانکه هانك و شیّواو و شلّه ژاو به رهو ده شته که داگه رابوون. ده نگی ئه وانیش تیّکه لی حیله ی ئه سپه کان ببوو.

حیلهی ئهسپه کان له حیله نه ده چوو، شاد و به خروّش نهبوو، توّقیو و زامار و به حه ژمه ت نهبوو، ده تگوت چه مهری و شینگیرییه که و له ناخی دلهوه هه ستاوه. که و تبوون و ده یانحیلاند.

ئیستا ئه و عهرزه پان و بهرینه ی چوکووراوا لیوریی و پی بوو له بنیاده می به خهبه و ئه و ئه سپانه ی دهیانه ی دهیانبو پاند و ئه و پلنگانه ی دهیاننه پانده و پی ببوو له بالنده ، بالنده ی دهنگخوش و بال بزیو که سینگی ئاسمانیان پی کردبوو له هه للا و هه نگهمه و قریوه ـ پهپووله و سیسرکه و مامز و نیرییه کیوی و سموره...

له ناکاو ههموو ولات کپ بوو. ههوره سپییهکه لیّی دا و روّیشت. تاقه سواریّك له سهر زهوی مابوّه. ئهسپهکه سهری بهردابوّه و سوارهکه تین و هیّزی لهبهردا نهمابوو. ههوسارهکهی شل کردبوو و ئهسیهکه ورده ورده و بوّخوّی به دهشتهکهدا دهروّیشت.

"ئاخ بۆ ئەو بنيادەمە باشانە، لێي سوارى ئەو ئەسپە جوانانە بوون و لێياندا رۆيشتن."

گهنجه گهرو که که گهیشته شاریخی جوان. چاوه کانی له چاوی ئهمیر سولتان ده چوون. بروی تین که تیخه گهرو که که که دهموچاوی زهردهه لگهراو و لیوه ئهستووره کانی بزرکابوون. باریکه له و که له گهت. لاوی جوانچاك و به ژن ریك جوانترین شتی سهر ئه و زهوییه یه. له دنیایه دا دوو شت جوانن: جوانووی ئهسپی عهره بی و لاوی به ژن ریك. لاوه که له ئهسپه که ی دابه زی و سهیری کرد ئه و شاره له شاره کانی دیکه ناچی .

سواره کان هاتن و به ریز راوهستان و بیده نگ بوون. بارانه زهرده که دایدابوو. ههمووان چاویان بریبووه په نجهره ی کوشکه که. ههتا ئاوابوونی خور و تاریکداهاتن، له جینی خویان ماهوه. له بن عهرزییه وه و له رهوه زه کانی ئاناوه رزاوه پهیتا پهیتا گرمه و هاره دههات.

ثهسپهکهی سهری بهردابرّوه و له بهر قرچهی گهرماکه ههر وا بی تین و هیز و وهك مردووان ده دروِّیشت. سهیریّکی دوور دوور و دهوری دوّملوّقه لاّی کرد. دوّملوّ قه لاّ هاتبوو و وهك که شتییه کی سوور له نیّوه ندی چوکووراوادا لهنگهری خستبوو. ده تگوت ئیستا نا تاویّکی دی بایه وانه کهی هه لاده دا و بهره و باشوور ده کهویّته ریّ. سواره که تاویّك له روّیشتنی کهوت. رووباره کهی جهیهانی له پیش بوو و شووله گهزه کان وهك میشه لانیک ده م رووباره کهیان گرتبوو.

باهوزیّکی چی و تار به سووی و خوبادان له دوورهوه هات. ههرجاریّکی خوّی باده دا خیّراتر دهبوو و چهندی خیّراتریش دهبوو، بهرزتر دهبوّه و ئهستوورتریش دهبوو. له چیا و بنارانهوه و له ههر شویّنیّکی دیکه چی وهبهر هات ههلیّگرت و گیّژی دا و به سهر سواره که دا کشا و رویشت.

وه ک شووشه یه کی ره ش توایه وه، وه ک خشتیکی سووره وه کراو به لادا هات، هه لمی کرد، پهرش و بلاو بوو و رهنگی هه لبزرکا و له خوارووی تورووشه وه به ره و ناسمانی هه ستا و ورده ورده ره وییه و و ده ا

سواره که به سهر ئهسپه سپییه کهوه دهستی له سهر چاوی هیننایه خواری د چهپ و راست، دنیا، ئاو، بزنگره ی تال و تهپوتوز و قانگه لاشك و گولنی ماهوور و زونگاوه کان عهتر و بون و بهرامه یان لی دهباری. چوکووراوا له گهرمای ئاوا به تیندا هه میشه بونی توزیکی هه لقرچاو و جی خهرمانیکی شیداری لی دی.

سواره کان له حهوشه که دا و یک ا نه راندیان: "ئه میر، ئه میر، ئه میر سولتان. "

له چاوترووکانیککا به سهر دیواری حهوشهکهدا بازیان دا و به لینگدان بهرهو رهوهزهکانی ئاناوهرزا رویشتن. بارانه زهرده که ورد ورد دهباری.

خه لکی شاره که، خوینگه رمترین و خومانه ترین خه لک بوون. له به رپینی میوان ده بوونه تنوکیک ئاو. هه رده تگوت هه ژاری تیدا نییه و ده سترویشتو وه کانی جوامیر بوون. نیعمه ت و به ره که ته که که یکی فیلان بوو. دیار بوو خه لکی شاره که هه مووی له کونه وه به خته وه رژیاون. جگه له مه رگ گلهیان له هیچ شتیکی دیکه نه بوو و مه رگیش له و شاره دا ناجوان و ناشیرن دیار نه بوو. ریبواره که وای بیر ده کرده وه.

رهوه ئاسكنك له بهر چياى حهميتهوه به لهنجه و لار بهرهو ئاناوهرزا دهچوون. سوارهكان و سوارهى ئهسپى شهودنزى پيشهنگيان، پهيتا پهيتا دههاتن و له دهرهوهى حهوشهى كۆشكهكه به ريز راوهستان و ويكړا ههرايان كرد:"ئهمير سولتان، ئهمير سولتان، ئهمير سولتان، ئاخۆ ههر بۆ گيانيكى سووك و بي قيمهت ئاوا سهرت شور دهكهى."

دەنگەكانيان كپتر و ليّلتر لە رەوەزەكانى ئاناوەرزاوە دەنگى دايەوە.

سواره کان تاویک همر وا نه راندیان و زایه لهی ده نگی خوّیانیان بیسته وه که وه ک لافاویک به شیو و دوّله کاندا ده کشا.

پیره ئاشق (ژهنیار) یک بهسهر سازه که یدا نوشتاب نوه و خهریکی ژهنینی بوو. گرووپیک تورکمان، له سهرووی ئاق یوّلهوه که، جیاز و کهژاوهی وشتره کانیان له به په و مافووری چنراو و زینی ئهسپه کانیان تورکمانی بوو و شان به شانی کیژوّلهی تاسکلاو بهسهر، به رهو کویّستان دهروّیشتن.

ئاسکهکان رهوهیهك بوون، بوونه دوو رهوه. دوو رهوهکهش بوو به سیّ و چوار و پیّنج رهوه. ههر ههموویان له دوّله سوورباو و ئهرخهوانییهکهی باغه ههلّچووکهی چیای حهمیتهوه وهك ئاویّکی سوورباو بهرهو دهشتهکه دهخوشین. وهك لافاویّکی دریّژ و ههراو و ههلّچوو و خروّشان بهرهو جهیهان و دهشتهکهی ئاناوهرزا و حاجیلار و دوّملوّقهلا بهریّوه بوون. چاوت له ههر لایهك دهکرد، رهوهیهك ئاسکت دهبینی که له لای توّپراق قهلاوه به لهنجه و لار بهرهو بهکرلی دیّن و به چاوگیّرانیّکی دیکه دهتدی که له خوارووی کووزانهوه بهرهو کیّلگهکانی ماش و نیسك داگهراون.

یه کهم جار ئه فسه ریّکی عوسمانی بوو که له وی مامزی راو کرد. به دوای ئه ودا به گه بی دایک و بابه کان لاساییان کرده وه. دوای ئه وانیش نزکه رو کاره که ری به گه کان.... و ثه وجار گوندییه کان و هه ر که سیّکی دیکه ش ـ ئای خززگه کابرای عوسمانی ده ستی له جومگه بووبایه ن و وه جاغی کویّر بووبایه ته وه، خز کویّریش بزوه، و جووقه واری نه ما.... و به و جزره بووکه ئه و چوکووراوایه مامزی لیّ نه ما. ئه وانه یش که نه گیران و راو نه کران و برّی ده رچوون، لیّیان دا و رویان له بیابانه کانی خویان کرد.

سالنی رابردوو، پینج ئاسك له دەوروبەری رەوەزەكانی ئاناوەرزا بینران كه له رەوەكەيان دابرابوون و رییان هەتله كردبوو. باشه چۆن مابوون؟ یان كەنگی و له كویوه هاتبوون؟ زوّر پی ناچی ئەوانەش راو دەكرین. ئاسكەكان له بناری چیای حەمیتەوە له دوّلی باغه هەلووچەكەوە وەك بلیسه هەلدەستان. هەتا چاو هەتەری دەكرد هەر ئاسك دیار بوو... دەشتەكە و داوین و

بناره کان و شیو و دوّله که، له بهر ئاسك بلیّسه ی ده دا. قهله مبازی وایان ده دا .... هه زاران ئاسك هه ركامه و وه ك بلیّسه یه به ره و ره شایی و كه سكی و تاریكاییه کی خه ستی هه زاران ساله بازیان ده دا و سه دان هه زار كه وانه بلیّسه له هه وادا ده دره و شانه وه. ئه وجار وه ك بایه ك شه یوّلیان ده دا و شه یوّل ئاسا ئه مسه رو ئه و سه دی ده شته که یان ده بری.

سواره که رویشت و گهیشته بناری چیای حهمیته و لهوی راوهستا. سیبهره کهی تیک چرژابوو و وه ک په لهیه کی رهش به سمی ئه سپه کهیه وه نووسابوو.

سواره که دهستی به شهویلگهیه وه نابوو و به بیریکی قوولاا چووبوو. وه بهردیک بینجووله چهقیبوو. ئهسپه کهیشی نه ده جوولا. ته نانه ت کلکیشی نه ده بزاوت. جیا له و سواره هیچ شتی به ده شته که وه نه بیرو. بینده نگی و بینجووله بی بالی به سهر ده شته که دا کیشابوو. کزه ی بایه کی نه ده هات. تاقه سواره که به سینبه ره وه که به رده کهیه وه له سهر جینی خوّی وشک ببوو. تروپکی روه وزه کانای باناوه رزا به پووله که ره شباوه کانییه وه بریقه دار و دووکه لاوی دیار بوو.

له ناخی بیده نگی و بینجولهییه که وه ، یه ک به یه ک کومه لیک سوار پهیدا بوون. دوای پهرش و بلاوبوون و کوبوونه وهیان له ده شته که دا ناخرییه کهی به ره و کوشکه که هاتن و له به رانبه ریدا کوزیلکه یان به ست. نه سپه کانیان و بوخویان و سیبه ره کانیان که که و تبووه ته نیشت نه سپه کانیانه وه ، هه موور وش ده چوونه وه .

"دەروییش بهگ، دەروییش بهگ، ئهتو ناتوانی ئهوه له ئهستوی خوت دامالی. ئهمیر سولتانهان ویدهوه. ئهوه سالیکی رەبهقه که له بیابانی عهرهبستانهوه ههتا ئیرهی به شوینهوه بووین. دەروییش بهگ، دەروییش بهگ، یان گیانی ئهومان پی بده یان گیان له ئیمه بستینه و بانکوژه. دەروییش بهگ، دەروییش بهگ."

گهردهلوولیّکی نارنجی لهو لاوه ههستا. له لای سهرووی توّپراق قهلاّوه دهسوورایهوه و گیژی دهدا و گهورهتر دهبوو. گهردهلوولهکه له چاوترووکانیّکدا هات و له بناری چیای حهمیتهدا راوهستا و له سهر جیّی خوّی سوورایهوه و گهورهتر بوّوه.

تاویّك دواتر گهردهلوولی نارنجیی دیكهش له دهوروبهری تیلكی بوجاغییهوه هاتن. زوّرتر بوون و له دهوری چیای حهمیته دهستیان كرد به سوورانهوه.

کوّلهٔ که نارنجییه و هستاوه که ی بناری چیای حه میته سامناکتر، به سهر سواره که دا تیپه پی، ئه وجار ده یان هه زار ئاسکی هه لگرت و وه حه وای خستن و به ره و چیاکانی تورووسی بردن که ده تگوت په رده یه کی ته نکی شینه و که و تووه ته نیّوان ئاسمان و چوکوور اواوه.

ئه و شاره گهلی ئهسپی جوانیشی تیدا ههبوو. ئهسپی عارهبی، "سهقلایی" رهسهن و له ههموو رهنگینك. رهش و سووره بریقهداره کهی، سووره کهی، خوّله میشییه کهی، ......

رەنگى ئەسپەكانىش لىرە جياواز بوون. تووكى ئەسپەكان ھەر بريقەيان دەھات و چاوەكانيان وەك چاوى مامز دەتگوت كليان تى كراوە.

دەرويش بهگ، دەوريش بهگ، ئهو زولمهمان لي مهكه. ئهميرمان رادەست بكه. بيده دەستمان. خو ههتا ئهمير نهستينين، به خواى ئيسقانهكانيشمان لي برزين، لهو چوكووراوايه نارۆين. يان ئهمير دەگرين يان ههر ليره دەمرين."

ئه سپی عاره بی مه چه کی باریك بوون. قام که کانی هه رزگماك ده تگوت قه نه مت کینشاون. وه ك نه سپی عاره بی مه چه کی باریك بوون. قام که کانی درین و وه ك قامیش و نینو قه دیشی باریك بوو. له مه و دای چل مه ترییه وه ناوی خوّی به فیشه ك له سه رده رگا که ی به رانبه ری ده نووسی. ئه وه هنده خوّمانه ده ستی پیاوی ده گوشی و ئه وه نده به له بز و زمانین کی خوّمانه ده یدواندی، ده تگوت هه رچی ئه شق و خوّشه و پستیی نه و دنیایه یه له دلّی ئه و دا کوّ بوووه ته وه. که ده یگوت براکه می هم زار براکه می دیکه ی له زاری ده ها ته ده ده ریّ. پالی به چناره که وه دابوو، تفه نگه سه ده فکراوه که ی به ده سه ده ده نگینکی گه رم و خوّش سه ردولکه ی ده چی و هه تا به پیانی هه رده پیری و ده پلاوانده وه.

"دەوریّش بهگ، دەرویّش بهگ، باشه ئهتو توسقالیّکت ئینساف ههیه؟ بابه ههر بوّ ساتیّك ههر هیّندهی چاوترووکانیّك ئهمیر سولّتان بیّنه دەریّ با بزانین وەزعی چوّنه؟ دەرویّش بهگ، دەرویّش بهگ..."

بارانه زەردەكە كردبوويه با و بۆران.

کابرا به دیتنی ئهو شاره جوانه و ئهو بنیاده مه باشانه، ئهو ئهسپه جوان و رهسه نانه سهری سوو پر ما. لهو شاره دا بار و بنهی خست و گیرسایه وه. دواتر لیّی روّیشت. دوای ئهوه ش ده چووه ههر جیّیه ک و ههر کهسیّکی ده دی، سالآنی سال ههر تاریغی ئه و شاره و ثهو بنیاده مانه و ئهو ئه سیانه کی کرد و هه موو ئه سیانه که که که دو سالا و عهیامیّک ههر باسی له سهرسوو پرمانه که ی خوّی کرد و هه موو ئینسانه کانی شیّت و شهیدای ئه و شاره کرد.

ردیّن لووله کهی، شه لاّلی خویّن بوو. بوّنی خویّنیّکی گهرم، کهفاوی و زهرد دیوه خانه کهی داگرت.

کابرا ریش لووله که، چهند جاریّك زاری داپچپی و ئیتر لیّکی نا. دهتگوت دهیهوی شتیّك بلی و ناخرییه کهشی گوتی: "نهو پیاوه مان بدهیه دهرویّش به گ، نه گینا ده بی ههر هه موومان بکوژی. چارهی دیکه ت نییه. ناخرییه کهی خوّیشت ده کوژریّی. ژنه که شت، کچه که شت و کوپه که شت و ههرچی له تو که و تووه ته وه ههر هه مووی ده کوژریّ. کوشکه که شت کاول ده بی و هه نجیری له جیّیه کهی ده روی دی ده روی که نه گهر سی پیاو باوه شی پی دا بکه ن ده میتیان لیّی ناگاته وه یه کتری. نه و کابرایه مان بده ده ستی. "

خوینه کهی فیچقهی کرد. له ناکاو ههستایه سهر پی و شمشیره کی هه لگرته وه. دهرویش به گ له بن لیوانییه وه گرماندی: "هه لیگرن و فریی ده نه ده رهوه."

کابرا له سهر چوّکان حهوشه کهی بری و وه ده رکه وت. هه زاران ریشوّله که خالی سپی سپییان به بال و سینگه وه بوو، بریقه دار و به فره فر له ناسمانی وه ده رکه وتن. ده نگی ته وره کان. سه د هه زاران زه رنه ته ووته ی ده نووك زه رد له هی لانه کانیان ملیان کیشا و زاره ده ور زهرده که یان ته واو داپچری و کردیانه قیامه تیك ههر مه پرسه. پیاوه ته ور به ده سته کان ماوه یه که بوو ها تبوونه وه نیو چنارستانه که. سواره کانیش به ره و دارستانه که رویشتن. شه و، دیار و نه دیار. ناگریک له ناخی دارستانه که دا کرایه وه و بلیسه که ی له داره کان پتر هه لکشا. دارستانه که له دووکه لینکی خه ست و چردا روچوو.

پیاوه که زور پیر بوو. روزیک له روزان به خوی گوت پیش شهوهی بمرم و مالاوایی لهم دنیایه بکهم، وا باشتره خوم بگهییننمه شهو شاره جوانه و جاریکی دیکهش شهو خهانکه باشه و شهو شهسیه رهسهنانه ببینمهوه و جا به دلیکی خوشهوه دهست لهو دنیایه بهردهم.

وه رێ کهوت و قوناغ به قوناغ رویشت و رویشت و ناخرییه کهی به رهبه ری بهیانیی روژێکیان گهیشته وه شاری خه لکه باش و نهسیه جوانه کان.

ئهسپه کان و خه لکه که له قوري چهقیین و له بهر قرچهی هه تاوی وشك هه لاتن. مووی ئه سپه کان و جلوبه رگی بنیاده مه کان له بهر تیشکی تاوه که وه که دار ره ق و وشك بوونه وه. شمشیره کانیان، تفه نگه کانیان و لغاوه زیو کفته کانیان و کلاوه زیرپنه کانیان و عابا ده ورچنراوه کانیان، جلوبه رگ و رهخت و زینه کانیان هه رهه موو له به رتاوه که وه که وشکه لیّان لی هات. سه روق و پیّستی بنیاده مه کانیان له به رقرچه ی تاوه که وشک هه لاتن. شمسیره کانیان راکی شا و په لاماری کوشکه که یان دادا و له ده رگا و په نهم و ویان سه نگ و سووژن دا، به لام که سیان ده ست نه که وت.

"دەرويش بەك، دەرويش بەك، داوات لىي دەكەين..."

سواری ئهسپه وشکهوهبووهکانیان بوون و بهرهو جهیهانی غاریان دا. بارانیکی زهرد ورده ورده، نهرم نهرم و ورد ورد وهك تۆزیکی نیشتوو له سهر بالی پهپووله، دایدایه بارین.

چاوی ئهسپه کان ده تگوت بلیّسه ی گرن، سوور سوور، وهك مهرجان، وهك بلوور ده چوون. ده تگوت گوروی رهوه زه کانی ده تگوت گوروی همتا گهرووی رهوه زه کانی ئاناوه رزا رویشتن.

هه لوّ تیژباله کان، باله رهشه کانی خوّیان له به رتاوه که و له سه رئاوه که لیّك کردبوّوه و له لایه که و ه دی ده فرین. سیّبه ره کانیان دریّژ ببوونه و و ده که و ته سه رئاوه که.

ئەمىر سولتان چاوى ھەلىنا. تنۆكە فرمىنسكىك كەوتبووە سەر ردىنە مەيلەو رەشەكەى و ھەر دەھات و درشتتر دەبۆوه...

چی دیتبوو؟ شاره که خو شاری جاران نهبوو و خه لکه که شی خه لکه که ی سالان نهبوو. نهسپه کانیش هیچ ئاسه واریان لی نه مابوو. هه موو شتیک گورابوو و هه موو شتیک به شیوه یه کی دیکه بوو.

سواره کان به همشتاو و پرتاو هاتن و پهلاماری کۆشکه کهیان دا. شمشیره له کیّلان دهرکیٚشراوه کانیان له بهر تاوه که بریسکانه وه و دره وشانه وه. نه په نه پنگی سامناکیان وه پی خستبوو. ره وه زه کانی ئاناوه رزا ده نگیان ده دایه و و ده نگه کهیان ده شته کهی داده گرت و کپ ده بوو. که س نهیده زانی به چ زمانیک ده نه پینن و به چ زمانیک قسه ده کهن. نه راندیان و به ده شته که و ده وری کوشکه که دا سوورانه و شمشیریان راوه شاند و ته ته یان کرد و به نه راندیان و به ده ده کهن.

سهر دیواره که دا بازیان دا و خوّیان به ژووریدا کرد. ههموو ده رگا و پهنجه ره کانیان خسته سهر پشت و همرچی وه دهستیان که وت هیّنایانه ده ریّ و له بهر تاوه که یان دانا.

له تاوهه لاتهوه ههتا خۆرئاوابوون، ههر نهرانديان: "ئهمير سولٽان، ئهمير سولٽان. "

ئهمیر سولتان بهخهبهر هات و دهستی برده نیّو گره سوورهکهی ئاگردانهکهوه که له ته نیشتییهوه ده گری. بزهیه ک نیشته دهموچاوه سپی ههلگهراوهکهی و لیّوه سوور و جوان و ئهستوورهکهی. چاوه رهشهکهی رهشتر بوو و کهسک چوّوه و له ناخی دلییهوه گوتی:

"ئاخ خ خ خ خ، ئاخ خ خ خ خ ، ئااااخ."

سهری خستهوه سهر بالیفه کهی و پیّلووه کانی له سهر یه ک داناوه. له دوورهوه، له قوولآیی زهوی و زهمانهوه دهنگی سهردولکه و شینگیرپی بنیاده مه کان قه لتوب پ تیّکه لاّوی حیلهی بهرهو کپیرونی ئهسپه نیوه زیندووه کان ده بوو و ده بیسرا.

"ئاااخ، ئاااخ، ئاااخ."

نهو خه لکهی جاری جاران نهو ههمووه میهرهبان و میوانگر بوون و ههموو قسهیه کیان به بزه و پیکهنینه وه وه لام ده دایه وه، تهنانه ت سلاویشیان نهستانده وه. نه ک سلاویان نهستانده وه ههر خیسه یه کیشیان نه دایی *. روخساریان گرژ و نیوچاوتال و چاوه کانیان تار و لیل بوون.

چیمهن و سهوزاییه گهورهکانی شاری و دهشتهکهی و کیّلگهکانی و ئاخورهکانیشی چوّل و بهتال بوون. شویّنهواریّك لهو خهلّکه مامزئاسایه نهمابوّوه.

کابرا له سهرسوورمان و پهژارهدا دامابوو. پشتی چهمایهوه. به شاره کاول و تیکقرماوه کپ و بیدهنگ و خهم لینیشتوه کهدا گهرا و گهرا ناخریهه کهی پیره پیاوی کی دوزییهوه، پیره پیاوی کاولهمیوانخانهیه کهو پیره پیاوی کاولهمیوانخانهیه کهوه دابوو و له بهر بهرو چکه که لینی دانیشتبوو. ردینه چهرموه کهی چلکن بوو و میش و مهگهز له چاوه سوور و نهخوش و ریپوقکردووه کانی نیشتبوون.

باران دهباری. دوخی شمشیره کانیان شوشتبوّه و له نیّوقه دیان بر سه ره وه رووت بوو. شان و باهرّی به هیّز و نهستر و نیّوشانی پان و پته و و دهستی گهوره و شمشیره هه آلکی شراوه کانیان ئاگری لیّ دهبوّه. له گهل دره و شانه وه یه کی زهرد باودا، له ئاسوّی خوّرهه آلاته وه بی نه تمار سوار، که نه سیه کانیان رووت و بی زین و لغاو بوون ده رکه وتن.

"ئهمیر سولتان، ئهمیر سولتان، ئهتن وهجاغمانت کویر کردهوه و مالمانت کاول کرد و ناگرت له گونده کهمان بهردا. وهره دهری، وهره دهری، وهره دهری، له مالتی ئهو تورکمانه دا خوت مات مه که. بچیته ههر شویننیک، جا مالتی تورکمان بی یان کونی مار، هیلانه یه هلا یان لانی گورگ، کوره بچیته چین و ماچینیش، بچیته بیابانه کهی عهره بستانیش، دوورگهی سهره ندیب و ولاتی فهره نگیش، بچیته ههر شوینیک، بچیته پیده شته کانی روسیا و ولاتی مهغولان و بچیته دنیاکهی دیکه شهر ده تگرینه وه، به نینهان داوه، بتگرین. پهیانهان بهستووه و قولمان لی هه لمالیوی. وه ره ده ری، وه ره ده ری. ثه وه سالیک و سی مانگی ره به قه شوینته وهین. ده هه زار ساله، سه ده دار ساله، وه ده ده دی."

دیسان سهردولکهیان چپی. شینگیزپیهك که دهتگوت له ناخی زهوییهوه هاتوته دهری. ئهسپه کان به ههناسه برکیوه حیلاندیان و حیلهیان جار به جار نزمتر بوّوه و کپ بوو و گیانیان هاته سهر لیّوان و گیانیان دهرچوو. پیاوه کان له نهسپه رووته کانیان دابهزین و کهلاکی

-

^{*} خیّسددان: له گزشهی چاوانهوه روانین و سهیرکردنی یهکیّك. هیّمن: ... دیاربوو خیّسیّکی دابوویه نهو شوّخه له بن چارشیّوا (نالّهی جودایی)

ئهسپه کانیان راکیّشایه دهرهوه و ههلیّانگرت و تا ئاناوهرزایان بردن و لهوی به سهر رهوه زه کانیاندا دان و ئهسپه رووته کانی خوّیان زین و لغاو کرد و گهرانهوه و به شیّوه یه کی سهرسوورهیّنه ر به دهوری کوّشکه که دا سوورانهوه.

له پیره پیاوه خهفه تباره بیده نگه ریش چهرمووه قر چلکنه دهموچاو نوورانی و نیوچاوان پانه کهی له به ربه پر چکه که و له بن دیواره لارووخاوه که کرووشه ی کردبوو، پرسیی:" سهرده مانیک ئه و شاره خهلکیکی زور باشی لی بوو، میوانگر و رووخووش و لاوینه ده و گیانله سهر ده ست بو دوست و برا، ئه سپه کانی زور جوان بوون هه موو وه ک ئاسک، چاو مهرجانی و مل دریژ و گوی قوت وه ک مراوی. ئه و خهلکه باشه و ئه و ئه سپه جوانانه چییان لی هاتووه ؟ چییان به سه ر هات؟

پیره پیاوه جوولهیه کی کرد و تۆزی خوّی قیت کردهوه. ردیّنه چهرمووه چلکنه کهی لهرزی و رووناکاییه کی کوّنی له روخساری گهرایهوه و ئاخیّکی قوولّی له ناخی دلّی ههلکیّشا. "ئاااااااخ"؟

تاویّك دواتر چاوی ههلیّنا و بهسپایی لیّوه كانی بهسهریه كدا خزین: "ئهو بنیادهمه باشانه، سواری ئهو ئهسپه جوانانه بوون و لیّیاندا روّیشتن.... ئاااخ! ئاااخ! ئاااخ!."

به سهدان کوّلهٔ کهی وه که ههوری سپی، نهرم نهرم و درهوشاوه، مهیلهو رهش، نارنجی و خوّله میّشی و سوورباو و بهرهز و دریّژ ههتا ته شقی ناسمان، ریّك له کهناری دهریای نیّوه پاسته وه و له خوارووی پایاسه وه ههستان. ههوره ناوساو و سپی و ته په کهوال گهوال گهوال به سهر ده ریای نیّوه پاسته وه بوون. گهرده لووله کان خیّراتر بوون. ههوره کان ناوسان و خیّراتر بوون. به لووره لوور و به خیراییه کی سهرسوو پهینه ر به بریسکه و بریقه بریق، وه که سایه قه ده شته کهیان داده گرت. زهوییان به ناسمانه وه دووری بوو، به ههرکویّدا تیّده په پرین، دهیان شیّواند و دروری بیشتن.

گهرده لووله کان له پیشدا سوور سوور و دواتر که سك که سك و نه و جار ره ش ره ش داگه پان. له لیواره کانی لای سهرووی ده شته که و سهر رینگه ی چیاکانی تورووس به گهرده لوولی بی نه ژمار و ره ش و به رز تا ته شقی ناسمان داگیرا. هه موو شتی له تاریکاییه کی خه ست و چپدا ون بوو. له تاریکاییه کدا که رینگه ی له هه موو رووناکاییه ک ده گرت. هه وره ره شه کان له باشوور و باکوور و روز هه لات و روز ناواوه ده هاتن له ناسمانی ده شته که دا تینکه لی یه کتری ده بوون و تیک ده چیژان. ده کولین و ده کولین. بایه ک توند هه لی کرد. بایه ک که له پیشدا سارد بوو و دوایی

گهرمی کرد. دهنکه درشته کان دهنك دهنك و قورس قورس بارین. ئهوجار بارانیکی زهرد و به خورهم دایدا. سواره کان به شوین یه کتریدا ریز ببوون و مهودا مهودا به دووی یه کهوه و ئهسپه کانیان سهریان بهردابوّه و بی هیّز و تین بهره و خوارووی دهشته که و بهره و دوّملوّقه لا دهرویشتن.

له بهر خزیانه وه چهمه ریبان ده گیرا و ده یانلاوانده وه. باران ده باری. له سهر که فه لای ئه سپه کانه وه ئاوه که لووزه وی به ستبوو و له سهری کلکیانه وه ده چورایه وه سهر عهرزی. بریسکه یه کی دا. هه وره تریشقه که له رووناکاییه که دا دره و شایه و کوژایه وه. بریسکه و هموره تریشقه یه کی دیکه ئاناوه رزای کوتا. ئاسمان له ناخی دلییه وه گرماندی و ده وریش به گده موجوای به ده ستی دایوشی و هه رای کرد: "ئه سپه که م بو بینن."

له دوورهوه، له پشتهوهی ئهسپه کهوه ته پوتوزیک ههستابوو. ئهسپ و سواره کهی و سوار و ئهسپه کهی له پاناوکی ئاسودا بوونه یه ک و له خالینکی رهش ده چوون و خاله که به داوینی ته ختاییه کهی چوکووراواوه، به سهر ئه و قوولاییه وه که به رده وام شینتر ده بوو، به رهو کوله که توزیک که ورده و رده و سووک سووک له عهرزی هه لله دهستا، لینی ده خوری...

له پهنای رهوهزه کانی قزل گدیك (یاله سوور) به دله کوتهوه برسهی دانابروه و چاوی لهو ریّیه ههلنه ده گرت که وه که پهتیکی سپی به ده شته که دا کیّشرابوو. چاوه کان له چاوی تووره و ترساوی گورگیّکی برسی ده چوون. چاوی نه ده ترووکاند.

قزل گدیك كۆمەللە رەوەزیك بوو، چەپەك و پې لە مارمیلكە. مارمیلكەى گەورە گەورەى پشت مل قەلشیو، كە بە زمانە سوورەكەيان دەست و پینى خۆیان دەلستەوه.

شهمشهمه کویره کان له تاریکایی و بوولیّله که دا به فره فر وای لیّ نزیك دهبوونه و ده تگوت ئیستا خو به لووتیدا ده دهن.

پتر له یه و دوو نه فه ربه و ریّگایه ی هه موو روّژیدا تینه ده په پین. نه وانیش زوّر به یه جاران به پینان و جار جاریش به سواری که ر. نه سپ سوار به ده گمه ن ده بینرا. لووتی ریّبواره که پی به چنگیک ده بوو. لووتی کی پی له موو، مووه رهشه کانی له کونه تفنکییه وه ها تبوونه ده ری و له دووره وه دیار بوون.

ناخر و نۆخرى بههارى بوو. تەپوتۆزى رىيەكە هىنشتا وا نەبوو بىگاتە گويزىنىگان و كە ھەلادەستا زۆر نەدەمايەوە. كەسكاييەكى نەرم بە گژ و گىا و قامىشەلان و شىناوەردەكەوە بوو. مىنشوولە و تەپىق لە سەر و چاوى دەنىشتن. مىنشە گەورە كىنوييەكان، وايان پىروەى دەدا خوينىان لى دىنا و جى چزووەكەيان لىرى دەكرد.

شهیتانزکهکان به شاخزکه سپی و زهرد و کهسك و شینهکانیانهوه له بهر رووناکاییهکهی بهیانی گیژ و وړ، تهوهزهلانه به سهر رهوهزه خال ئهرخهوانییهکاندا دههاتن و دهچوون.

دەنگەكان لە شەويدا تىكەلاو دەبن. دەنگى شەو، دەنگى بالندان، دەنگى تەراكتۆرەكان... دەشتى پى لە ئەستىرە. بۆنى مازوو لە دوورەوە دى و لەگەل بۆنى زۆنگاو و كىلگە وشكبووەكان و گولى وشكەلاتوو و تەپوتۆز و بزنگرە تىككەلاو دەبن.

له گهل تاو ههلاتیدا له و عهرزه کپ و بیدهنگهدا دهبیته قیامهتیک ههر مهپرسه. ههرچیی گیانلهبهره له هیلانه کانیان دینه دهری و نوقمی ههول و تیکوشان و جوش و خروشن. لهگهل ئاوابوونی خور ههموو دهخزینهوه هیلانه کانیان، یان لانیکهم له بهر چاوی ئهو کابرایهی له قزل گدیك چاوهروانه، وا دیارن.

له گهل بۆن و بهرامه کان دهنگی سهیر و سهمه رهش له زۆنگاوه دووره کانهوه دێ. زونگاوه کان وهك مه نجه لێك زهبه لاحی هه لیماو (شلهی ساوار) له سهر ئاگرێکی خوٚش، قولٚته قولْت ده کولێێ.

کهنگره درکاوی و بزرهکهی چوکووراوا، له نیو رهوهزهکاندا، له تهم و مثر و کزهبای بهرهبهیاندا زوقمی لی نیشتووه.

درکه تیژ و رهقهکهی کهنگرهکهی له سینگی رو چوبوو و نهو ههر گویشی پینی نهدهبزووت. تیریژی خورهتاو، درك به درك کهنگره کیوییهکهی بری. گوله مورهکانی وهك بلووری وردوخاشکراوی شووشه، دهدرهوشانهوه. نیرکی کهنگره کیوییهکهی له درکهکانی لیکردهوه و خواردی.

ثهو ریّگهیهی به سهر سینگی دهشته که دا کشابوو، ده چوّوه بناری توّرووس. گر و گیای دهم ریّگه که و توّز و خوّل و ریّبواره کانی و درك و قه لغانه توّزلیّنیشتووه کانی که ئهمروّ و سبه ی گولّیان ده رده کرد، ههر ههمووی له میّشکی خوّیدا راده گرت. هیلّیّکی سپی و باریك به سهر سینگی ته ختایی ده شته که دا ده تگوت به قسل کی شراوه، ریّك وه کوو هیلیّکی به سهر کاغه زدا کی شرابی هیچ له ریّگه نه ده چوو. ده تگوت قوتابییه کی مندال ههر بو نهوه ی ده شته که چوّل نهبی و نه خشیّکی پیّوه بی ، چووه سه تلیّکی پر کردووه له قسل و نهو هیله ی کیشاوه.

دهمهدهمی ئیواری، تهمیکی نهرم و ناسك له سهر دهشته که نیشتهوه. هیله سپییه که کهوته بن پهردهی تهمه کهوه. ئهوجار مانگ هه لات. هیله سپییه که مانگه شهوه که دهرکهوته وه. جوان و سیحراوی. دوای تاویک دهستیکی نادیار ئهو هیله سپییهی له سهر سنیگی دهشته که دهسرپیهوه و ئهویش لهو ترسانه، زراوی ده چوو.

له سهر جیّیه کهی خوّی حه چینی نهبوو. نهی نهگهر نه هات؟ یان نهگهر له ریّیه کی دووره وه روّیشت؟ یان خزم و که سه کهی دروّیان لهگهل کردبی ؟... نا، نا، شتی وا نابی . نه مجاره ههر دی . ناکری نه یه . نیتر به سه . ده بی کوتایی به و کاره بیّنن .

پاسارییهکان له سهر ریّگه دهنیشتنهوه. بالندهیه کی گهوره ی وه که هلا و بالهکانی لیک کردبوونه و و خوّی به دهستی بایه که ئهسپاردبوو و له ته شقی ئاسمانیدا له لایه کهوه بهرهو لایه کی دیکه ده روّیشت. سهری به لایه کدا خوار کردبوّه و چاوی له سهر ریّیه که همالنه ده گرت. ئه و بالنده یه شرو بالنده یه بالا ببزیّریت و مجوولیّت.

سيّ گوندي به دواي گويدريژه کاني خوياندا هاتن و رابردن. همر سيّکيان پيخاوس بوون.

"به کویّرایی چاوتان، همی سمی برسی، همی کوّیله و دیل و ژیّرچمپوّکمیینه، خوا ئیّوهی همر به دیلی خولتّقاندووه. خودا بهدیلی خولتّقاندوونی و کردوونی به ئاغای ئمو بوونموهرانه. همی ئمو ئاغایمتییمتان سمرتان بخوا یا خوا."

هه لدهستیته سهر پییان. له نیوقه دی به ره و خوار، له پهنای ره وه زه که دایه. پووش و په لاش له سهر و رووی نیشتووه و ئه ژنوکانی ده زیرینن. دهست و پینی راسته ی ته زیون. له دووره و به ده شته که دا، ته پوتوزیک گیژی ده دا. بی و نه بی سواریکه. دله کوته دایده گری.

پشتی سر دهبیّ، ریّك وهك لهته لبادیّك. ده لیّی ههموو گیانی رهق هه لاتووه و بووه ته سههوّل. لاقه كانی و پشتی و سه لكی سهری و ملی، ههر ههمووی ده لیّی رهق هه لاتوون و به خویه وه نین.

دهسته کانی زل زل، قامکه کانی دریّ و زهرد. دهسته بی تینه کانی به ولاولای جهسته یدا شوّ بوونه ته و ه و و ه که ده مردووان سارد و موچرکه...

دهستی راستهی تینیّکی تیّگهرا، وهك دهستیّکی له گورهوه هاتبیّته دهریّ. قورس بوو وهك تاته بهردیّك. ههژا و دهسکی دهمانچه کهی دوزییهوه. "بیلیك" یکی بریقهداری بوّلگاری بوو. دهستی چههی زوّر شارهزایانه سهری لووله کهی گرت. توّهی دهمانچه کهی بهخیراییهوه سوورا و فیشه که کانی وه ئاویّکی هه لقولیّن، به ربوونه وه به ر دهمی. دهسته راهاتووه کانی دیسان دهسبه جی فیشه که کانیان خسته وه نیّو توّهی دهمانچه که. فیشه که کان نهوهنده به خیّرایی له دهستیه وه ده خرانه وه نیّو توّهه که ده ده ده ده ده نیو توهای ده سهر نه و زهوییه دهستیکی دی پهیدا نه بی که ناوا به خیّرایی و لیّزانانه ده مانچه پر و به تال بکاته وه.

دهمانچه کهی ده نگیخی لیّوه ده هات هه ر ده تگوت نه وه ماسووره *یه که * و بی پسانه وه کار ده کا... فیشه که کان ماوه یه که همروا له نیّوان ده مانچه و ده سته کانیدا وه ک ماسووره هاتن و چوون. ده نگه که ی له ده وروپشتی خوّی ده نگی دایه وه. نه وجار له ناکاو راوه ستا. ده مانچه که که و که و دیسان ده سته کانی به ملاولایدا شوّر بوونه وه.

بهری هه آیننا. له بهر تیریژی تاوه که هیّلگه لیّکی بریقه داری وه ک ده ماری له سهر روخساره ته په و ئهرخه وانییه کهی ره وه زو به نده نه کهی قزل گدیگ ده دره و شایه وه. چاوه کانی له شوینی نیک برین. هه وریک له سهر ده شته که نیشته وه. سیّبه ری هه وره که ریّگه سیییه کهی شارده وه.

تاوه کهی گهرمتری کرد، دهنگی زهردهزیره و جیکهجیکه بهرز بوونهوه. تاوه که بهرده کانی وا سوور کردبوّوه که وهك ئاگریّکی سووره و هکراو سهری پهنجهیان ده سووتاند.

ریّگهیه کیش به لای چهپدا کشابوو، له دوّملوّ قه لاّوه بهره و ساری چام. سهدان و ههزاران بزنه ریّ و کویّره ریّ... ههر ده تگوت داوی جالبجالوّکهن و له لکه داریّکهوه کیّشراون و ریّیه کهی چوکووراوایان پی تهنیون و تهوپوتوزیّکی خهست خهستیش به سهر ریّگه کانهوه....

تهپوتۆزێك له دوورهوه و له خوارووى كووزانهوه ههستا. شتێك له تۆز و خۆڵهكهدا درهوشايهوه و كوژايهووه. دهمودهست له جێى خۆى ههستا و چاوى برپيه تهپوتۆزهكه. تاوێك دواتر تهپوتۆزهكه نيشتهوه و هيچى لێ نههاته دهرێ. كابراكه به تووړهييهوه خۆى خسته سهر رهوهزهكان و رهوهزهكان ئهژنوێيان وا بريندار كرد كه سپێنهى ئێسكهكانى له بن پێستييهوه دهرپهرينه دهرهوه. به دواى ئهوهدا سهريشى به سهر رهوهزهكاندا شوٚڕ بوٚوه. كاكوڵى شهلاڵى خوێن بوو. بهلام هيچيشى له دهست نهدههات. خوێنهكهى ديار بوو نهيدهويست راوهستێ. بونى خوێن كێژ و كاسى دهكرد. بونى خوێن، هێلنج هێنهر بوو.

دەستە شۆرەوبووەكانى گورج چوونەوە سەر دەمانچەكە. فىشەكەكان دىسان كەوتنەوە چركەچرك. خلەخل و چركەچركىكى بى پسانەوە، دەنگەكەيان لەوانەبوو پياو شىت بكا.

دەستەكانى دىسان تىنيان تېگەرابۆوە.

خور گهیبووه تهشقی ناسمانیّ. کا و کلوّش (قهسهل)، نهو درهوشانهوه و بریسکهبریسکهی چاوی له بهر ههلّنهدههات به سهر ریّگه که وهرکرابوون. پیاویّك که زمانی قولانجیّك له زاری دهرکیّشابوو و نوقمی تهپوتوز و خوّل و خاك بوو و مژوّل و بروّی له خوّله کهدا سپیی دهچوونهوه

٤٩

^{*} ماسووره: ئەو خولخولەيدى لە بنەرەي مەكىنەي بەرگدوورىن دەخولىتتەوەو دەزووى دوورىنى بەشى بنەوەي جلەكان دەداتە دەرزىيەكە.

و دەموچاوەكەى تاو بردبووى و بە رێگەكەدا دەھات. بڵێى خۆى بێ؟ نا، ناكرێ ئەو بێ. ئەو ئاوا بە زمانێكى دەركێشراوەوە و لەو گەرمايەدا وەڕێ نەدەكەوت. ئەو پياوە دەيەوێ بچێ بە جلوبەرگەوە خۆى بە چەمەكەدا بدات.

دەمانچەكەي لە ھەوا كەوانەيەكى كرد و لەو لاترەوە كەوتە سەر عەرزەكە.

پیاویّکی دیکه هات و رابرد. دهتگوت سهدان کیلوّ بهردیان به کوّلیدا داوه و پشتی له بن بارستایی ئهو بهردانه دا چهماوه تهوه.

بهرده کان به قرچه قرچ ده قه لشین و ده قه لشین و له قه لشته کانیانه وه وه ک به ردی قسل دووکه لا ده ده ده ری.

گۆشتى لەشى لە بەر قرچەى تاوەكە سوور سوور ببۆوە، دەتگوت داغيان پيۆوەناوە، دەتگوت ئىستا پل پل ھەلدەوەرى، پشووى سوار دەبوو. شەلالى ئارەقە بوو. لە ناكاو ھەستايە سەر پىيان و سىنگى دايە بەر بايەكە. سوارىك لە دوور دوورەو، پەيدا بوو. سوارەكە ھەر دەھات و نزيكتر دەبۆوە. ئەسپەكەى جوان و دلگر بوو. سوارەكەشى ھەر وەتر... دلى كەوتە كوتە كوت. دەست و يىپى كەوتنە لەرزىن.

دەستەكانى دەمانچەكەيان يى نەگيرا. فىشەكەكان لە دەستى بەربوونەوە.

له رەوەز و بەندەنەكانى قزل گديگەوە خۆى خستە چەقى رئيەكە. خۆى خستنە سەر رئيەكە و گەيشتنى رئيوارەكە ھاوكات بوو. خۆى بوو.

فیشه کیّك ته قی و سواره که له ئهسپه کهی به ربوّه. ده سبه جیّ خوّی گهیاندی و نیّوشانی گرت و هه لیّستانده وه. نیگای له چاوه له ژیّللاهاتوه کانی بری و له بن لیّوانه وه گرماندی: "نه تناسیمه وه کافر؟"

وه لامیکی نهبیسته وه. چهند حاران پرسیاره کهی خوّی دووپاته کرده وه، به لام ریبواره که ده تگوت گویی له هیچ نابی.

"چيت لئ هات؟"

متهق له بهرد هات و له كابرا نههات، به لأم پشووى دهدا.

به رقیّکهوه که سهرچاوهکهی له توو په هیه کی کوّندابوو، شانی کابرای گرت و ههلیّستاند و به سهر پیّیانهوه رایگرت. ریبواره که وهك داریّکی رزیو کهوته عهرزی.

"ههسته، ههسته همی کافر، ئموه ده ساله، پازده ساله، بیست ساله، سهد ساله چاوهریّی وها روّژیّك بووم."

شەقىنكى لە كەلەكەى كوتا. نووكى لاقى كەلەكەى رىبوارەكەى كون كرد. "
"رىك سەد ساللە كە... رۆژىكى وەك ئەمرۆ..."

به توورهییهوه داهاتهوه و ههانیستاندهوه. کابرا دیسان کهوتهوه به لادا.

له ناکاو بارانیّکی به خورهم دایکرد. بارانیّکی کهسك. تاریکاییهکی کهسك به سهردا هات. دووکهڵیك له رهوهز و بهندهنهکانهوه ههستا. بارانه کهسکهکه و دووکهڵه سپییهکه تیّکهڵو بوون و ههتا دوور دوور، تا زوّنگاوهکان دهکشا.

تاویکی به تین و گهرم ده موده ست هه موو و لاتی هه آبرینگاند. خوّل و خاك و ره وه زه کان و شك هه لاتن و شه قار شه قار بوون. ریبواره که ش سه رتاپای و شك بوّوه. هه لیستانده سه ر پی نی ملی گرت و هه لیستاند و پالی به ره وه زینکه وه دا. جلوبه رگه کانی قور اوی و شه قار شه قار ببوون. چاوی هه لنه ده هیننا ، به لام پشووی ده کیشا.

لیچ و لمززی ئهسپهکهی ریبوارهکهش شهقار شهقار ببوو. حهیف بو نهو نهسپه. ئهسپهکه وهك پهیکهریک له جینی خوی چهقیبوو و نهدهجوولا . زین و لغاوهکمهی گرت و شهقینکی له بهر زگی ههلاا و بهرهلای کرد. ئهسپهکه چهند جاران ههستایه سهر پاشوو و کلی شور راوهشاند و ئیتر سهری خوی ههلگرت و به تهختایی دهشتهکهی چوکووراوادا غاری دا و له چاوترووکانیکا نهدیو بوو.

گویّی گرت و له رهوهزه کهی جوی کرده وه. کافر ئیستا وه خوّ هاتبوّوه. لغاوی ئهسپه کهی له زاری کرد و زینه کهی له سهر پشتی دانا و سواری بوو و بهرهو رووباره که لیّی خوری. ئاوه که زوّر زوّر دوور، زوّر لهو لاتره وه ده روّیشت و له دووره وه ده تگوت زیوی تواوه یه ده دره وشیّته وه. همتا نیوه روّ و به بهر قرچهی ئه و تاوه دا بهره و ئاوه که لیّی خوری. به پهله بوو. ده ترسا ئاوه که له و گهرمایه دا ببیته هه لمّ و بچیّته ئاسمانیّ. جار جاریّ ده که و تنو هموریّ کی ته پوتوّزی خهست و گهرم و تاریکه وه که وه خت بوو بیا نخنکیّنیّ. گهیشتنه در که لانیک. چاره وییه کهی ملی بادا و نهیویست بچیّته در که لانه که وه خت بو سواره که به سپایی خه نجه ره کهی له به رپشتویّنی ده کیریّشا و نووکه تیژه کهی له سمتی کابرا روّکرد. "چاره وی" خوّی هه لاّدویشت و وهنیّو

د پکه لانه که که وت. ده مه ده می نیتواره بوو که له د پکه لانه که هاتنه ده ریّ. له نیّوقه و بوّ خواری گیانی "چاره وییه که" شه لالی خویّن بوو.

ماوهی نیوسه عاتی کیش به نیّو پیّکول و بزنگره که دا روّیشتن. خواره وهی له شی کابرا هه مووی بوو به بزنگره. ئه ژنوّکانی ده تگوت ده له رزن. ئه و جار گهیشتنه میّرگیّك. له ته نیشت میّرگه که "چاره وییه که" نهیتوانی بروات و له پی که وت و له سه ر عه رزه که لیّی تخیّل بوو.

"نـ...ا، نا، گانتهی ئاوامان نهبوو. ههسته، دهی ههسته، نا، نا، شتی وا نابیّ. ئهگهر وهرزم بکهی، رووت رووتت دهکهمهوه ئینجا به نیّو قانگهلاشهکاندا لیّت دهخورم. دهی ههسته پالهوان. ههسته و وهری بکهوه. ماتلم مهکه. راوهسته با بزانم چوّن چوّنی بتکوژم باشتره؟ چوّناوچوّن؟ راستییهکهی نازانم چوّن بتکوژم. ئهوه بیست سالّی رهبهقه بیر لهوه دهکهمهوه و ئیستاشی لهگهلا بی نهگهیشتوومهته مهرگیّك که شایانی توّ بیّ."

فیشه که کانی ئهوه نده خیراخیرا دهستاودهست ده کرد سهرت لیّی سوور ده ما. فیشه که کان ئاره قاوی بوون. ده مانچه که ی هه لگرت و له چاوترووکانیکا پری کرد و دیسان ههر وا به خیراییه وه به تالی کرده وه.

کابراکه له سهر عهرزهکه کهوتبوو و نهو چیی ههولتی دا نهیتوانی ههلیستینیتهوه. بویه دانیشت و پینلاو و گورهوییهکانی له پینی داکهن و به نووکی خهنجهرهکهی نهرمایی گویچکهی کون کرد. کابرا له تاوان جنگلی دا و گرموله بوو، دهرپه پی و خوی به دپکهجاپهکهدا کرد و وهك شیتان غاری دا. گرتییهوه و دیسانه که لغاوه کهی له زاری خستهوه و زینه کهی له سهر پشتی دانایهوه و سواری بووه. کافره غاری دهدا. ههر به کافر بانگی ده کرد. ناوه کهی لهبیر چووبووه. لهوانه یه لهبیریشی نهچووبیتهوه. بیزی له ناوه کهی ههلاهستا. کافر، خوی به سهر تهرمه که دپرووه که دا کرد. لاقی گرت تهرمه که دپرووه که دا کرد. لاقی گرت تهرمه که دپرکیکدا دا و شهلالتی خوین و له تاوان خوی به تهرمه که دپرووه که دا کرد. لاقی گرت کرد. خوینه که خوله کهی کرده قوپ و قوپه کهش له بهر تاوه که وشك بووه. ههلیستاندهوه. کافر جاریکی دیکهش بوی دهرچوو. کافر رای ده کرد و نهویش سهری له دوو نابوو. کافر به جاریکی دیکهش بوی دهرچوو. کافر رای ده کرد و نهویش سهری له دوو نابوو. کافر به رانه کانی دیسان شهلالتی خوین بوونهوه. ناخرییه کهی کافره ی گرتهوه و له حالینکدا که به دهوری گیشه دپرکیکی گهوره دا دهخولایهوه، گرتییه وه و خوی هاویشتهوه سهر ملی و وهبهر دهوری گیشه دپرکیکی گهوره دا دهخولایهوه، گرتییه وه و خوی هاویشتهوه سهر ملی و وهبهر دهوری گیشه دپرکیکی گهوره دا دهخولایهوه، گرتییهوه و خوی هاویشتهوه سهر ملی و وهبهر دهوری گیشه دپرکیکی گهوره دا دهخولایهوی کافری ههلاریبوو. تاریکان بهسهردا هات. له

درکهجاره که دا دانیشتن. ئهگهر کافره له تاریکایی شهوه که دا ده رپه رپیایه، ئیتر قهت نهیده گرتهوه. سهری ههوساره که ی له مهچه کی خوّی گریّ دابوو و به در که لانه که دا ده روّیشتن. کافر ده نووزایه وه و ده نگی کرووزانه وه و نووزانه وه که ی ده گهیشته ئاسمان.

ههتا روّژ بوّوه، ههر وا به در که لانه که دا گهران. که تاو هه لاّت، لیّی روانی و کافره ی دی که رووت و قووت بوو و ههموو گیانیشی شه لاّلی خویّن. تینی تیّدا نهمابوو. که وتبوو. لیّوه کانی شور ببوونه و گویّچکه کانی لهتویه ت ببوون.

که له درکه لانه که هاتنه دهری، بهره و بژوین و گژ و گیایه که وه ری کهوتن. کافر خوی خسته سهر خوّل و خاکه کهی سهر رییه. ههموو گیانی خوینی لی ده چوّرایه وه. کافر که کهوته سهر عهرزه که، دهمودهست دهنگ و پشووی برا. یانی مرد؟ نهی نه گهر مری ده ده تگوت بهندی دلی یسا. کافر نه ده بو و و ساوی و سانا مری.

دهسکی دهمانچه که ی به ههموو هیزی خویهوه گوشی و نهوجار دهستی کردهوه به پرکردنهوه و بهتال کردنهوه. بههوی لهرزینی دهسته کانییه وه نهیده توانی وه ک پیشوو گورج و گول فیشه که کانی پر و بهتال بکاتهوه.

داهاتهوه و گوێی به دلێیهوه نا. له خوٚشیان گهش بوٚوه. به دهنگێکی پڕ له زایه لٚهوه گوړاندی: "ئهتوٚ ئاوا سووك و سانا نابێ بمری کافر. "

کافر، ئاوا سووك و سانا نامريّ. كافر ساغ و تۆكەمەيە. رۆيشتن و رۆيشتن هەتا گەيشتنه دەم ئاويّك و له دارستانيّكدا راوەستان.

دهبهیه کی پی کرد له ئاو و خوینی تیکرد و ئهوهنده ی لیک دا ههتا خوییه که جوان و زهریف له ئاوه که دا توایه وه و تیکه لی بوو و هینای و به سهری کافره که یدا کرد. کافره که وه بریشکه هه لبه زییه وه و وه عهرزی که وت و دوای توزیک پهلهقاژه خوی ویک هینا. ههستایه سهر پی و وه نه نه ده که وی که همتایی هه لگلوفین و ده رپه ری. وه که نه عاری ده دا.

سهیری کرد به پنیان ههر تۆزیشی ناشکننی . لنی سواری نهسپ بوو و بهدوایدا غاری دا . ئهوهنده خیرا رای دهکرد ده تگوت نهسپه کهش توزی ناشکینی . ئاخرییه کهی خوی گهیانده ئاوه که و خوی به ثاوه که دادا و خوی نوقم کرد . خو نهیگهیشتبایه ، ده خنکا . ههر چونیک بوو ، هینایه وه ده ری و کیشایه وه سهر وشکانییه که .

ماوهیهك لنی گهرا. كافر خهوت. خاكه گهرمهكه خوینهكهی ههلندهمشت. خوینی پیاوه نوستوهكه له دهمارهكانییهوه فیچقهی دهكرد.

ههر ههستا و دهرهپهری. که له شیره کانی گوندیکی دوور ویک پا ده یا نخوینند. ئه گهر ویستبایه ی ده یگرت، به لام راوه ستابوو و سهیری ده کرد. کافره ههر وا رای ده کرد و خوش خوش ئاوریشی ده دایه وه و سهیری دواوه ی ده کرد و هیوا و خوشییه ک له دلنی گهرابوو که زوری لی دوور که وتووه ته وه.

کافره که جاریّکی دی که ئاوری دایهوه، سهیری کرد، ئهوهنده ی لیّ نزیك بزتهوه ههناسه ی وه پشت ملی ده کهویّ. تینی دایه لاقه کانی، ئهوی دواوه خوّی ویستی وه پاش کهویّ. ماوهیه ك ئهو راکردن و راونانه ههر بهردهوام بوو.

کافره که ئاخرییه کهی و ه رز بوو و له جینی خوّی راوهستا و به هانکه هانك گوتی: ها بابه، چیت پیخوّشه بیکه. خوّ له بهر هه موو شتیّك راده گرم، به لاّم ئیتر تاقه تی و هم نییه سات به به را به را به را به را به به را به را به به ر

"یانی ئاوا؟ دهی دهی ئاوا؟"

قاقایه کی کیشا. همر پیکهنی و قاقای کیشا و له بهر پیکهنین خهریك بوو همناوی دهربی.

گرتیهوه. دهسته کانی له پشتهوهو لاقه کانی له ئه ژنزیهوه لیّك بهست و به راکیشان بردییه ده م ئاوه که. یه پشوو ده پارایهوه. لهوه تهی دنیا ههیه، هیچ که س ئاوا نه پاراوه ته وه. کهیفی به پارانهوه ی ده دهات. ده یویست زوّر بکرووزیته و و بپاریّته وه. بریاری دا له کاتی کرووزانه و و پارانهوه یارانه وه یدا کاری به سهرییه وه نهبیّ. کافره ش تیّیگه یشتبوو، بوّیه پتر ده لالایهوه و ده پارایهوه. پیّی وابوو پارانه وه و کرووزانه وه فریای ده کهویّ. خوّر ئاوا بوو و شهو داهات و ئه و ههر وا ده پارایه وه. و ده پارایه وه و نهو هه در وا

ههتا بهیانی وه کی یه کیکی بریندار نووزاندی. که بهیان ئهنگووت و خور بهرز بوو، قامکه تووتهی گرت و به دوای نهودا قامکی هه لمهقوتهی و به دوای نهودا دوشاومژه و دوای ههمویشیان نهسین کوژهی بادا و شکاندی.

دوای ئهوه په نجه کانی دهسته که ی دیکه شی شکاند. ئه وجار باسکی راسته ی له جومگه وه به ره و دواوه بادا و شکاندی. کابرای له تاوان ده موچاوی ویّك هیّنابوو. که باسکی چه په ی بادا و شکاندی کابرا ده نگی لی برا.

مووسی ده لاکییه کهی له تووره کهی ئه سپه کهی ده رهینا و تیژی کرده وه و نه وجار گویچ کهی گرت و وه ک شریتیک خشت خشت برپی. شریتی دریزی گویچ که کهی له ملی ئالآند. به دوای ئه ودا گویچ که کهی دیکه شی به و جوره بری. ئینجا ده ستی کرد به داتاشینی پیستی ملی به ره و خوار. ئیتر به گورج و گولنی کاره کانی خوی ده کرد. یه کسه ر که ولنی کرد و خوینی پیوه کرد و تیزابی پیدا کرد. کافر په له قاره ی ده کرد و هه لبه زی و له سه رعه رزه که تلایه وه و له سه رگازه رای پشت تخیل بوو. ئاوا لینی گه را و به خوشیی چیژیکی نه چیشتو وه وه دانیشت و چاوه ریخی گیاندانی بوو.

فیشه که کان له چاوترووکانیکا له توّپهی دهمانچه کهوه رژانه سهر لهپی دهستی و دیسان چوونهوه نیّو توّپه کهیهوه و دیسان هاتنهوه دهریّ و بهردهوام و به دهنگیّکی پر له خوّشی و چیژهوه.

ئیستا فیشه کانی هه لااویشت و له ههوا ده یگرتنه وه. فیشه که کان ئه وه نده ده ستاو ده ستیان کردبوو و له توّپه ی ده مانچه که وه هاتبوونه سهر له پی ده ستی و هه لاّویشرابوون و هاتبوونه و خواری، بریقه بریقان و یکه و تبوو. ده مانچه که ی سوو پاند و فریّی دا. ده مانچه که روّیشت و له به ریّیانی که وت. ماندوو ببوو.

تاوه که جار به جار گهرمتر دهبوو. خاك و خوله که شهقار شهقار دهبوو. ئاوه که دهبووه هه للم و بهره و تهشقی ئاسمانی ده چوو. له ناخی دله وه ئاخیکی هه لکینشا: "ئاااخ، ـ ئاااخ".

دەنگى ئاخەكەي ھەتا دوور دوور چوو. بەلام ئاخۆ كەسىش دەيبىست؟

له گهرما به تینه که دا خوین به سهر و دهموچاوی کافره وه قه تماغه ی به ستبوو و له ئیسقانیکی ره ش و سووتاو ده چوو. شریتی گویچکه که شی به دهوری ملیدا و ه ک ریخ لهیه ک وشک ببروه.

خوی به کافره که دا و قری سه ری گرت و تیسکی کی قری به پیستی سه رییه و هه لقه ند. قره خویناوییه که ی هاویشته نیومالی چه مه و شکه که وه. گه رماکه هه لیده چوقاند و به رد و عه رزه کهی سوور ده کرده وه. که سهیری کرد زمانی کافره ی دی که زاری هاتووه ته ده ری. به همر دوو ده ستی زمانی ده رکیشا... هه تا نیوه رویه هه رکیشا و هه لنه که نرا. له به ریه یه که کشایه وه و دریژ ده بوده. نه وجار گویزانه که ی ده ره ینایه وه.

یه ک به یه ک په نجه کانی لاقی شکاند. ئه وجار لاقه کانی و دوای ئه وه هه رچی ئیسکی له گیانیدا هه بوو شکاندنی. گویی به دلییه وه نا. زور توند لینی ده دا. به قوله داریک و لهسه ر خو چاوی راسته ی له گلینه وه ده رهینا. هه ر جاریکی داره که ی تیده چه قاند، ئه ویتر به ژانه وه له سه رعه رزه که ده تلایه وه. چاوی چه په یشی هه ر به و شیوه یه ده رهینا. له و کاته دا هه مو و گیانی کافره که که و ته له رزین. هه مو و گیانی به شیوه یه کی سامناك له به ریه ک ده کشایه وه و ده له رزی.

میروولهی زورد پهیدا بوون. میروولهکان له چهمه وشکبووهکهوه و له نیو گژ و گیاکانهوه و له سهر دارهکانهوه و پهیتاپهیتا و بی پسانهوه دوهاتن و سهر عهرزهکهیان زورد دادهگیپا و دهچوونه نیو کاسهی چاوهکانییهوه و هرووژمیان بز لیوه شهقار شهقاربووهکانی و گیانه شیتال شتالکراوهکه دوبرد. هیندهی نهبرد گیانه لهرززکهکهی تویژیکی زوردی له سهر نیشت. تویژکالیکی زورد که دوجی.

لهولاترهوه، له سهر گابهردیّك دانیشت. میرووله زهرده كان به بهر چاوى ئهوهوه، ورد ورد ده یا خوارد. جا لهوه خوّشتر و باشتر؟

چاوه کانی له سهر یه ک دانان. سهرکه و تبوو. میزوو تا ئیستا سهرکه و تنی وای نه نووسیوه ته وه ده یخون. نه نووسیوه ته و ناوا سووک و ناسان نامری. میرووله کان به سهری زیندوویی ده یخون.

به دهنگی قریوه و همالآیه که چاوه کانی همالینا و سمیری کرد کابرای بریندار به سمر پیوه راوهستاوه. ئموهنده ی پی سمیری بوو پینی به عمرزییه وه وشك بوون. باشه ئمو شمیتان بوو؟ ئمگهر شمیتانیش نمبی، وه ک سمگ حموت گیانی همهوو.

لهوهی باشتر، که کابراکه تاویک دواتر وهعهرزی کهوت. گویی له سهر دلی دانا. دلی زور توند و خیرا لیی دهدا.

چوو و ئهسپه سرك و چهمووشه كهى لغاو كرد. كهسى ديكه ئهو ئهسپهى پى نهده گيرا تهنانهت ئهگهر مانگيك و پينج مانگ نا، پينج ساٽيشى به دوواوه بوايه. لهوانهبوو تهنيا ئهگهر به فيشهك لينى بدرى و بهيدهست بكرى. ئهسپيكى شهوديز بوو. برينداره كهى هه ٽستاند و سوارى ئهسپه كهى كرد. سهرى به لايه كما شهر بروه و باسكه شكاوه كانيشى له لايه كى ديكه دا. سهر و باسكه كانى توند له بهر زگى ئهسپه كه شهته ك دا. به پهتيكى ده كرى بلينى سهد مهتريك. گويى له سهر دلى دانا، ههر لينى ده دا. ئيستا هه لي و سيساركه كهچه له كان و باللنده گهوهر و چووكه كانى ديكهى راوى، له ماوهى چه ند روزاندا له سهر پشتى ئهو ئهسپه سركه له توپهتى ده كهن و ده يخون.

قەمچىيەكى توند لە كەفەللى ئەسپەكە دا و ئەسپەكە غارى دا.

اکمیفت به ئمسپ دێ، دهزانم. ئمسپه که ههڵتده گرێ و باڵنده کانی کموڵت دهکمن و ده تخون...."

ئيتر گۆرىشت نابى. ھەر لەت و پنتكەى لە شوينىنك. لە جىكلدانەى بالنده راوكەرەكاندا...

شەكەت بوو. نەيدەتوانى بجوولنى.

چۆڕ چۆڕ ئاوه فێنكەكەى خواردەوه. جا ئێستا كاتى ئەوەى بوو، پارووه نانێك بخاتە بەر دلخى.

ئهسپه شهودیزه کهی یه پشوو جووتهی دهخست و بق ئهوهی باره کهی سهر پشتی خوّی هه لاویّت و بیخا، وه که شیّتان خوّی هه لاّاویشت و ده کهوته سهر پاشووان و ده محیلاند.

قهمچییه که پانزه جاران سوورپایه وه و به ویزه ویز داهاته وه و وه که فه لنی ئه سپه که که وت. ره وه زو به نده نی ئاناوه رزا پانزه جاران ده نگی ویزه ویزی قه مچییه که ی دایه وه.

له پ قاووقیژی هه لا تووره کان که به ری ئاسمانییان ره شداگیرابوو، و لاتی پ کرد. له سهرووی ئاناوه رزاوه سیسارکه کان گهیشتنی.

هه لزیه ک له پی له ناسمانه وه باله کانی جووت کردن و گلوّله بوو و وه ک نهستیره یه کی راخوشیو لوور بوو و خوّی به سهر پشتی نهسپه که دا کیشا و له تی گوّشتی به ده ندووکییه وه گرت و به خیراییه ههستایه وه.

تاویّك دواتر، ئەسپەكە لە تەپ و هۆپ و گۋەگۋى باللەكاندا ون بوو. ئەسپەكە وەك شیّتان غارى دەدا و كۆمەلیّك هەلوّ و سیساركه و باز و بایەقوّش و شاهین له سەر پشت و به سەر سەرییەوه بوون. هەلوّكان هەر كامەیان لەتى گوشتیان هەللاهكەند و دەفرینهوه...

خوێنهکهش دڵۆپ دڵۆپ و بێ پسانهوه له دەندووکهکانیانهوه دهبارییه سهر خاکهکهی چوکووراوا، ههر وهك باران....

٣

باران دهنك دهباری. ئهو خهزه آ و گژ و گیا و پووش و په آلشانه ی له دوای هاوینهوه وشك ببوونه و و رزیبوون، بونی بارانیان لی دهات. ترووسکاییه ک چییه، ئهستیرهیه کی بچووک بچووکیش چییه، نهدهبینرا. تاریکاییه که شیر نهیدهبری.

مه هموود که ههم شهرمیی ده کرد و ده شترسا و ههم نه شیده زانی بوچی خوّی پی زوّره، له پلیکانه کانی کو شکه که وهسهر کهوت و چووه خزمه تی دهرویش به گ که له به یانییه و ههور خوره کورد درویش به گ که له به یانییه و همورتی بوو.

اباس و خەبەر چىيە؟ ئىشەللا خەبەرى خۆشت يىيە؟"

مه حمود متهقى لي نههات.

"ديسان دهرباز بوو؟"

"دیسان دهرباز بوو. کوره نهوه شهیتانه و ههر شهیتانیش دهتوانی له داوی بخات و بیکوژی. نهوه کاری بنیادهم نییه. ریّك لهو جیّیهی گوتبوویان دوّلی یالینزتوو، لهوی له داوم خست. دوو جاران تهقهم لی کرد، کهوت و تا گهیشتمه سهری، ههستا و خوّی خستهوه سهر نهسیه کهی و دهرچوو. له پشتهوه پیّنج فیشه کم پیّوهنا و ههر پیّنج فیشه که کهشی ویّکهوت، بهلام وه کنهای دیتبی و نه بوّران. کوره خوّ فیشه که که کابرایه نابری..."

دەروپیش به گ ئاخیکی قوولنی هه لکیشا و گوتی: "نایبری چییه؟ نایئه نگیوی و تهواو."

"شتی وا چون ده بی به گ؟ چما فیشه کی من سهر ده کا؟ به گیانی ئه و عه زیز به گه شیرینه ئه و کابرایه شتیکی له بن سه ری دایه. ئه وه شه شهمین جاره تهقه ی لی ده کهم... بی و نه بی دوعای گولله به ندی هه یه، ئه گینا چون شتی وا ده بی ...."

دەروێش بهگ ئیمانی نهما. "جا ئهگهر به راستی وایه، ئهگهر گولله نایبرێ ئهتێش بیگره و رد ورد بیئهنجنه. کێ گوتوویهتی ههر دهبێ به فیشهکی بکوژی؟

ئەوە پێنج ساڵی رەبەقە بۆسەی بۆ دەنێینەوە، كەچی ئەو قیت و قۆز دەگەرئ و گاڵتە بە ئەقلىمان دەكا. ئەمن نازانم ئەنگۆ چ پیاوێكن. ئاخر چما ئەو براگەورەمانی نەكوشتووە؟ ئەویش چۆن؟ وەك ئاو خواردنەوە. ئاااخ، ئاخ وەجاغم كوێر بۆوە. دۆستێكی گیانی گیانی نەما، كوا پیاو؟ ھەر ھەموو لە پیاوەتی كەوتن."

اوا مەلى بەگ. ئىمە ھەموو پىشمەرگەى تۆين. گيان چىيە ئەگەر بە فىداى تۆي نەكەبى: ا

به ک بیده نگ بوو و که بیده نگ دهبوو، ئیتر قسمی نهده کرد و نیوچاوانی تیک ده نا و وه ک بزماریک له سهر جیمی خوی ده چهقی. به مه هموودی نه گوت بروات، بویه مه هموودیش له به رانبه ری راوه ستا و ه که چه قیبی .

توورهیی و رق گیانی به گی هه لده چوقاند و مه هموودیش له دلیدا خوی سه رکونه و لومه ده کرد. پینج سالنی ره به بی به پی به سوین مورته زا به گهوه بوو و نهیده توانی هیچی لی بکا. له ماوه ی نه و پینج ساله دا ده جاران تووشی ها تبوو، که چی تاقه جاریکیش چییه نهیتوانیبوو فیشه کینکی پیوه بنی. کومه لیک شت ده هاتن و نهیانده هیشت ده ستی بجوولی نهیت ده نووسا، نهیده توانی پهله پیتکه که ببزیوی و په نجمه ی پهله پیتکه که ره و ده بوو. هه رچاوی پیی ده که وت، ده ستی و شك ده بوو.

مه هموود هه موو جاری ده یگوت، ئه مجاره ش سهری نه گرت، بیّت و جاریّکی دیکه وه چنگم بکه ویّته وه) بکه ویّته وه ا

مه هموود به سپایی سهری هه لیّنا و سهیری چاوه پ له رق و قینه کانی دهرویش به گ و نیّوچاوانه تال و گرژه کهی کرد. بهزه یی پیّیدا هات و به می شکیشیدا هات: "باشه بوّچی خوّی نایکوژیّ؟ له "هوردووی چواره م"ی ئیّمه هه ر که سه و به ده ستی خوّی دوژمنه کهی خوّی ده کوژیّته وه و تولّه ی لیّ ده ستی خه لکی دیکه ده شوّنه و و تولّه ی لیّ ده ستی خه لکی دیکه ده شونه و هه ر بویه ش پیاوکوژ پهروه رده ده کهن. ئهویش هه ر له مندالیّیه وه.... " مه هموود بیری له خوّی ده کرده وه ... چی پتر بیری ده کرده وه زیاتر سه ری سوور ده ما و هه و داکه ی لی تالوّزتر ده بوو. هه ولیّ ده دا بیره وه ربیه کان له خوّی دوور بخاته وه." باشه ئه وانه ش بنیاده من؟ ئه وانه ش به گن؟ کوره هه زار به گی ئاوا به قوربانی دوژمنی ک بیّ بی سوور بوو که روژی که مورته زا هه رده کوژیّ، واته ناچار بوو بیکوژی، به ده ستی خوّت، باشه ؟ لیّی سوور بوو که روژی که مورته زا هه رده کوژیّ، واته ناچار بوو بیکوژیّ.

جا دوای کوشتنی ئه و یان دهرباز دهبیّت یان ههموو شهوی تا بهیانی چاوه ریّی دهرویّش به گ دهبی یان پیاوه کانی ئاق یوّللی" له بهندیخانه دا ده یکوژنه وه. که وابوو ریّگهیه کی دیکه نهبوو. خهریك بوو روّژ دهبوّوه که دهرویّش به گ زاری بزواند: "بروّ".

هیچی دیکهی نهگوت. ئه و "بروّ"یه وه ک تیریّک له دلّی چهقی. به و بیّدهنگی و ماتبوونه مردبوو. لاقه کانی به دوای خوّیدا راکیّش ده کردن و به ره و مال بوّوه. میروّ به سه ر و قری ئالوّزکاوه وه به پیرییه وه هات. هه موو جاریّکی که مه حموود وه شویّن مورته زا به گ ده که وت هه تا ده گه رایه وه مالیّن، نه خه وی لیّ ده که وت و نه پارووه نانیّکی له گه رووی ده چووه خواریّ. منداله کان له سه ر جیّ و بانه که یان له خه وی خوشدا بوون.

مه هموود سهرچه فه کهی له سهر منداله کانی لادا و سهره زله کهی خوّی داهیننایه و و به بی نهوه ی نیگه رانی به خه به رهینانیان بی ، ملچه ملچ و گهرم گهرم ماچی کردن.

ميرۆ پرسيى: "دەنگ و باس؟ تەواوت كرد؟"

مه حموود به سهر گوتی "نا".

میرز له بن لیّوانه وه گوتی: "دلّم ناحه سیّته وه و پیّشموانییه نه تو بتوانی نه و کابرایه بکوژی. چونکه له دلّه وه حه زت لیّ نییه. نه گهر ده لیّنی با من خوّم بچم به به گ بلیّم مه حموود دلّی نایه نه و پیاوه بکوژی. نه و کاره به یه کیّکی دیکه بسپیره و له کوّل نه وی بکه وه یه کیّکی دیکه به گرّ مورته زادا بکه. نه تو نیزنم بده با بچم مه حموود. نه تو نه و پیاوه ناکوژی. ناتوانی بیکوژی. نه وه تی ناکریّ. بو خوّشت باش ده زانی. "

مه جموود هیشتا سهری له سهر منداله کانی هه لنه گرتبوو، چهند جاریک له سهر یه ک گوتی: "منداله کهم، منداله کانم. "

دەستى مندالله كان له بن ليفه كهوه هاتبوونه دەرى و كهوتبوونه سهر يهك.

"منداله كهم، منداله كانم... منداله كهم..."

پیاوکوشتن به لای مه همووده وه وه ه ناوخواردنه وه وا بوو. نه و له و ماله جگه له پیاوکوشتن کاریّکی دیکهی نهبوو. به گ هه ر بق نه وه نانی ده دایی و رایگرتبوو. نه و و نه وانی دیکه ش....

به لام باشه بزچی کوشتنی مورته زا به گی به یه کینکی دیکه نهسپاردبوو و خستبوویه ئهستزی ئه ؟

بهخوّی گوت: "له بهر ئهوهی له ههمووان پتر متمانهی به منه. "

دلّی خوّش بوو و لهسهری روّیشت: "بهلاّم کوره سهیره، ئهمن ئهوه پیّنج سالّی رهبهقه نهمتوانیوه ئهو راسپاردهیهی بوّ راپهریّنم. پیاو نهیم ئهگهر... بهلاّم دهی باشه، ناخوّ نهویش تیّناکهوی چ بکهم. وهچنگ خستنی زوّر ئاسان نییه."

دوای دوو سالآنیش کاتی بهسهریدا دهخهی، ئاوا گوو له کارهکهت دهکهی. ههر چاوت پینی دهکهوی دهکهوی دهکهوی دهکهوی دهکهوی ده کهوی و ملی ریه ده کهوی و دهروا.

مه هموود بیری کرده وه: "میرو راست ده کا. ته من قهت حه زم له کوشتنی مورته زا به گ نهبووه. هه ر بویه هه کاتیکی تووشی بوومه، ده ستم نه چووه تی بیکوژم. به لام ئیتر ته مجاره یان ده یکوژم. هه ر ده یکوژم. ته من پیاوی کی سپله و پی نه زان نیم. کو په ته وه پیاوه تی نیم درو وه درو له گه ل که می که که نان نه کی کردووه. ته من مورته زا به گ ده کوژم. "

"ههر کهس مورتهزا بهگ بکوژێ، خوٚیشی دهکوژریٚتهوه. بنهمالهی ئاق یوٚللی" بهدهسهلاّتترین بنهمالهی چوکووراوا، توٚلهی مورتهزا دهکهنهوه و خویٚنی دهستیٚننهوه."

"مورتهزا بهگ دهکوژم."

ازۆرىش گەنجە. تازە خەتى لى داوە. تۆ خوا حەيف نىيە؟ دايكىشى لە ھۆردووى چوارەمە، كچە كوردە...."

"مورتهزا بهگ دهکوژم."

"مورتهزا به گ خراپهی بق کهس نهبووه. زهری بق میرووله ش نییه. ههر ده نیمی کچیکی شهرمنه. پشت و پهنای هه ژاران و لیقه و ماوانه. دیاره دهرویش به گ به خوینی سه ری تینووه، به لام نه و ههر ده مانچه یه کیش هه لناگری. باشه ده کری ته قه له یه کیکی ناوا بکهی؟"

"دروّیه، نهوه دروّیه که نهو دهمانچهی پی نییه، پشت و پهنای هه ژارانیشی ههر قسهی قوّر و تاریغی دروّیه، هیچ به گیّك ناتوانی پشت و پهنای لیّقه و ماوان و داماوان بی. هه ژاره کان له بهر چاوی نهوان سووك و چرووكن، نهوان هه ژاریان پی بنیاده م نییه، مورته زا به گ ده کوژم، چما نهوان کاکهی ده رویّش به گیان نه کوشتووه ؟"

"باشه بۆ دەرويش به گ خۆى دەستى له خەنه دايه. "

"بۆ مەگەر باپىرەى دەرويش بەگ... ، باپىرى باپىرى، باپىرى باپىرەگەورەشى ھەر بە دەستى ئەوان نەكوژراوە؟"

"بنهمالهی دهرویش به گیش زوریان لهوان کوشتووه."

"مورتهزا بهگ ده کوژم."

میرو لینی چووه پیشی و به شله ژاوییه وه باوه شی پیداکرد و به دلپرپیه وه گوتی: "بیکوژه. به گه که مان له و سه رشورپیه دهربینه. نه و به گه داماوه خو له لای ژن و منداله که شی سه ری هه لنایه. "

ئهگهر مورتهزا به گ بکوژرێ، ئاخۆ مستهفا ئاغا ئاق يۆللى"، براگهوره کهى مورتهزا بهگ، دەروێش به گ ناکوژێتهوه؟ به لام ئهگهر مورتهزا به گ نهکوژرێ، ئاق يۆلوه کانيش کاريان بهسهر دەروێش به گهه وه النق يۆللى "يه کان بکوژێ، له بهر ئهوهى عهرومه که چه لنى نۆکهرى مستهقا به گ ئاق يۆللى"، شهوێك له شهوانى هاوينى كاتێك جهوده ت به گى براگهورهى دەروێش به گ لهسهر که پره که نوستبوو، له بنهوه پا به فیشهك لێى دا و کوشتى. که جهوده ت به گ له نيوه شهوێدا فیشه که کهى و يخکهوت، له جينى خوى هه لنهزييهوه و نه پاندى و کهوت و دهموده ست گيانى دەرچوو. سى فیشه کى وهسینگى کهوتبوو و قه لغانى سینگى هه لنه کاندبوو.

محه رومه کهچه دوای دوو مانگان له بهندیخانه دا به فیت و ئاماژویه کی دورویش به گ کوژرا. جا ئیستا نوره مورته زا به گ هاتبوو، چونکه به قسه ی مسته فا براکه ی دورویش به گیان کوشتبوو. دهرویش به گیش ده بوایه براکه ی ئه وان بکوژیته وه، به لام چونکه به پیی نهریتی خویان نهیده توانی به دهستی خوی بیکوژیته وه. ئه ویتر چونی لی کوشتبوون، ده بوو ریک ئاوا بکوژریته وه. کامه نه ریت؟ ئاخو نه و نهریته ده رویش به گ له خویه وه داینه نابوو؟

مورتهزا به گ که دهیزانی که رله کوی کهوتووه و کونده له کویّوه دراوه، دوو روّژ دوای کوژرانی جهوده ت به گ ون بوو. بوو به دلوّپهیه ک او و به زهویدا روّچوو. به لاّم چووبایه ته ههر کویّیه ک تازه نهیده توانی روح دهربهری نهوه چارهنووسیّک بوو، چارهنووسیّک له سهرووی ههموو چارهنووسیّکی دیکهوه. نه گهر خوّی خزاندبایه ته کونی ماریشهوه، یان خوّی له بن بالی مهل و بالنده ش شاردبایه تهوه، دهرویّش به گ ههر ده یدوّزییه وه و ده یکوشته وه."

مورتهزا به ک له بهر دهستی پیاوه کانی دهرویش به گدا بوو. ناشکرا، بی پهنا و دالده، به بی چهك وهك مندالیّکی ده سته وستان. ترسیّك هه لیگر تبوو که یه کسه ر رووی کرده کوشکه کهی ناق یوللی". لیّره باشتر ده پتوانی ناگای له خوّی بی و پیّنج سال بوو خوّی ده رباز کردبوو.

"مستهفا ئاق يۆللى"، له بهندىخانهدا دەتكوژى. ئەو له كەس خۆش نابى. ئەوجار دەنيرى دەرويش بەگىش دەكوژن. لەم دنيايەدا كەس نىيە وەك مستەفا ئاغا ئاق يۆللى" خوينىث و ئاگرى بن كا بى. خۆ دىتت جەودەت بەگى چۆن كوشت؟ مورتەزا بەگ دەكوژم."

"مورتهزا بهگ دهکوژی. دهبی بیکوژی و هیچ چاری دیکهت نییه. ئهوه ئهرکیکه و کهوتووهته ئهستوّت. کوشتنی مورتهزا بهگ و له داونهکهوتنیش."

"دلنیا به ههر چونی بی له بهندیخانه دا گهوره ت ده کهم خو ئه گهر ناچار بم به قر و که زیی خوم عهرزی بمالم. به شیری مهل پهروه رده ت ده کهم. کوره که شت وهك که ل گهوره ده کهم. مورته زایم بکوره ده که و پیاوه ی نیستا؟"

دهرویش به گ مانگیکگی رهبه ق، هه ر به خیسه ش سهیریکی نه کرد. دهرویش به گ مانگیکی رهبه ق له کوشکه که ی نه نه نه نه دوره و که سی نه دواند. که سیشی نه هی نایه سه ر سفره که ی. ده تگوت تازیه باره. مه حموود هه ر له و مانگه دا سی جاران ویستی بچیته خزمه تی ده رویش به گ، به لام هه موو جاری ترسا و نه یتوانی. شه رمی کرد و نه یتوانی. که فوکول و تووره یه که که که مورته زا به گ تووره یه که که ده دا خوی قایل بکا که مورته زا به گ به کوژری به لام دلنی قایل نه ده بووه.

"دەيكوژم، دەيكوژم."

ئاخرىيەكەى ھەموو غىرەتى دايە بە خۆى و ساغ بۆوە و چووە ھەنتەشى بەگ." بەلنىن دەدەم بەگ، بەلنىن دەدەم ھەتا مورتەزا بەگ نەكوژم، تفەنگەكەم لە شانم ناكەمەوە. بەلنىن بى تا مورتەزا بەگ نەكوژمەوە، روو لەو ئاواييە ناكەمەوە. ناچمە لاى ژنەكەشم و بىنشكەى ساواكەشم راناژىنىم و سەيرى چاوى تۆش ناكەم. دەمارى مىلم بارمتە بىل. سويند دەخۆم بە قورئان كە شەرت و بەلنىنەكەم بەرمە سەرى."

دەرویش به ک به تهوسهوه سهیریکی کرد و گوتی: "بروا ناکهم. هیچ بروا ناکهم تو دهرهقهتی بینی. ئهمن دهبوو ئهوهم به یه کیکی دی سپاردبا. چ بکهم ئهوه به تو ناکری. کاکه ههر کهسه و کاری خوی... به لام جاری ها ئهوه وهرگره... که تو نایهیتهوه ئهو گونده، پیویستیت به شتانه دهیی..."

دهرویش به گ بهسته دراویکیکی بو راداشت. مه هموود کشایه وه دواوه و گوتی: "سهرت سلامه تریی به گ، نامه وی. "

به گ نیّوچاوانی تیّك نا و به ئهمرهوه گوتی: اها وهریگره بزانم. ا

روخساری گهنجانهی مه هموود سوور هه لکه را و گوتی: "زوریم لی مه که به ک. ئه من بشمرم ده ست بو پارهیه نادهم. "

رووی وهرگیرا و ههستا و بهرهو ئهو قورئانه خوّی راکیش کرد که له بوخچهیه کی دهورداگیراو پیچرابوو و به دیواره که داکرابوو. دهستی به قورئانه که دا و به پهله گوتی: "ئهو کتیبه گول و کویرم بکا، شهل و گیرم بکا، ئهگهر دروّ بکهم. به سهری ژن و منداله کانم، به گ به سهری توّش سویند دهخوّم که... و بهبی ئهوه ی قسه که ی تهواو بکا، به خیرایی له یلیکانه کان چووه خواری و خوّی هاویشته سهر ئهسیه کهی.

دیسان، دیسانیش باوه ری نهده کرد مورته زای پی بکوژریّت. هه موو نهو کارانه ی وه ک گهمه یه ک دهاته ییّش چاو.

به لأم ئيتر دهستى به قورئانى دادابوو. خوى خستبووه بن بارى سوينديكى ئاوا قورسهوه. گهيشتهوه مالىن. له بهردهم ژنهكهى و به سهر سهرى مندالهكانيشييهوه كه له بيشكهكهدا نوستبوون، ئهو سويندهى دووپاته كردهوه.

ئیتر نهجاتی ببوو. ئیتر ئهمجاره ئهگهر له دلیشهوه حهزی له کوشتنی مورتهزا به ک نهبی، به نهر دهیکوژی. بهلیّنی دابوو و سویّندی خواردبوو ـ ئهویش به قورئان و به سهری ژن و منداله خوشهویسته کهی و به گه کهیشی.

له مینشکیدا قیامه تیک به رپا ببوو: ئه و مورته زا به گه پیاویکی چون بوو؟ گه نجینک که تازه خه تی لی دابوو و هینشتا سمیل و ردینی نه ها تبوو. ده موچاویکی درین و تیکسم راو و ره نگ بزرگاو و خه مبار. قه ت پیکه نینیک نه ده خزییه نه و روخساره یه وه. باشه بو تا نیستا نه یکوشتبوو؟ نه یکوشتبوو نیتر. به لام نه مجاره هه رده یکوشی.

سی سالی رهبهق وه سیبه ربه شوینییه وه ببوو. دهیزانی چ ده کا و ده کری له کوی بیگری. ههر ئیستاش ویستبایه ی بهبی راوهستان ده چوو و دهیدوزییه وه.

بارانه نهم نهم به سهر شهوه که دا دهباری و بون و بهرامه یه کی سهر خوشیه ینه ری له خاك و گله که هه لاده ستاند. ئه سیه که ی به ره و ئاوایی ئاق یوللی" لینگ دا. نه ئازاریک و نه

نیگهرانی و نه ترس و نه شلهژاوییهك له ناخیدا ههبوو. ئهو به دریژایی تهمهنی ژیانی لیّوریّژ ببوو لهو شتانه.

له قامیشه لآنه کهی خوارووی ئاق یۆللی"دا له دهم ئاوه که دابهزی و ئهسپه کهی له داریّك بهسته وه. بهر لهوه لهوانه یه بلیّی ههزار جاری دیکهش ئهسپه کهی ههر لهو داره بهستبوّوه. بارانه که همتا میّشکی ئیسقانه کانی روّچووبوو و گیانی میرووله ی ده کرد و موچرکه ییّدا ده هاته وه.

له بن پیستی لهشیدا ههستی به تایه کی به رباران و خووساو و لیچق ده کرد. وه ک خووی پیوه گرتبوو، له قامیشه لانه که وه خوّی گهیانده سه ریزگاکه. هیچ مهترسییه کی له سه رنهبوو. ته نانه ت سه گه یانیگره کانی کوشکه کهی ناق یوّللی "ش ئیتر پینی نه ده وه ورین. به لام نه و له وه ده ترسا نه کا سه گه کان پینی بوه ورن. خه لاکی گونده که ش ده یانناسی. له بیریان چووبوّوه که نه و له میی ساله کون به کون به شویّن مورته زا به گهوه یه. هیچ که س نهیده توانی ناسه وار و شوینه واری پیاوکوژی له روخساری مندالانه و خه فه تبار و بی نازاری مه همودد ا به دی بکات، هم ربویه که س به هه ندی نه ده گرت.

له ئاواییهکهی ئاق یۆللی" کهس نهبوو نهزانی ئهو نۆکهری دهروییش بهگه. به لام کهس غیرهی لی نهدهکرد ـ شهرمن و بیدهنگ بوو. ههر دوو قسهی کردبایه، له شهرمان سوور سوور ههلاهگه لی نهدهکه ی تیکه لا دهات... هیچ کهس، ههر هیچ کهس نه له کوشکهکهی ساری ئوغلی و نه له کوشکهکهی ئاق یوللی"دا به ههندی وهرنهدهگرت. مهجموودیش ئهو بهکهمگرتنهی ئهوهنده یی ناخوش بوو وه ی ژههریکی به گهروویدا بکهن.

بهبی ئهوهی خزی شلوی بکا، چووه نیو گونده کهوه. سه گه کان نهوه پین. نهوه پین هیچ، هاتن و کلکه سووته شیان بق کرد. که سهیه کان هاتن، زانیی له کوشکه که نزیك بوتهوه. ورد بووه و دیواری کوشکه کهی دوزییه وه و گورج و چالاك به پهنای دیواره که دا رویشت.

پاسهوانه کانی کوشك بهردهوام له بهر دهرگاکه کیشکیان ده گرت. لهوانهبوو دیسان لهوی بن. دهنگی پیّیان نهدههات. جگهرهشیان نهده کیّشا. بارانه که ههر دهباری. ترووسکایی ئهستیره یه کیش چییه به ئاسمانه وه دیار نهبوو. چاو چاوی نهده دی.

ئاخرىيەكەى ئەو پەنجەرەيەى دۆزىيەوە كە لىنى دەگەرا. پەرژىنە ئاسنەكانى پەنجەرەكەى گرت و وەك پشىلەيەكى گورج خۆى خستە نىنو بانىۋەكەوە. مورتەزا لە ژوورەكەى سەرەوە كە دەتگوت كەيرە، نوستبوو. خۆى خزاندە ژوورەوە. ھىچى نەدەدى. دلنى زرمە زرم لىنى دەدا.

دهستی خزییه سهر دهسکی دهمانچه کهی. دوو کهس له ژووره کهدا نوستبوون. به ههناسهیانرا ژن و میرده ی ناسییه وه. مورته زا به گ دوو قولانجی لیّوه دوور بوو.

دهمانچه کهی راکینشا. دهستی لهرزی. باشه له گهان ته ته کهی، کوشکه که وه نقیمی ئه موستیله یه که گهمارو نادری دهمانچه کهی خسته وه سه ر جینی خوی. له گهان گرمه ی هه و ره تریشقه یه کدا بریسکه یه که همو و و لاتی رووناک کرده وه. روخساره ناسک و به نگ بزرکاو و ماته مباره کهی مورته زا به گی دی. روخساری شه لالی ئاره ته بوو. سینگه رووت و هه ستاوه کهی ژنه که شی دی. یه کین ک له مهمکه کانی ها تبووه ده ری ناگری تیبه ربوو. ریک له و کاته دا ده مانچه که یدا بوو هه مووی له کاته دا ده مانچه که یدا بوو هه مووی له سینگی مورته زا به تال کرد، مورته زا ها وارین کی وای لی هه ستا ناگرت بوی تیبه رده بوو. له جینی خوی ده رپه ری و که و ت

مه هموود له سهر خوّ ده مانچه که ی له جیّی خوّی نایه وه و نارام و به سپایی به پلیکانه کاندا چووه خواریّ. کوّشکه که ببووه هه لّلایه ک ههر مه پرسه. سه گ خاوه نی خوّی نه ده ناسییه وه. که س بیری له داگیر ساندنی چرایه ک نه ده کرده وه.

مستهفا ئاقا سى جار به دەنگىكى بەرز و دائتەزىن نالاندى: "وەجاغم كوير بىزوە. وەجاغم كويربۆوە. " كويربۆوە.وەجاغم كويربۆوە. "

به کاوه خو له ده رگای کوشکه که چوه ده ریّ. همه رکهسمه و به ره و لایمه غاری ده دا. سه گه کان ویک یا ده وه رپین. دی ببووه قیامه تیک هم مه برسه. له همموو لایه کهوه ده نگی ته قه ده هات. ناسمان ده یگرماند. به کاوه خو و هیمن گهیشته قامیشه لانه که. هموساری نه سپه کهی کرده وه و لیّی سوار بوو و جگه ره یه کی داگیرساند. نه وجار گورانییم کی به سوز و خهمناکی کوردی له ناخی دلییم و هم لقولی و هاته سه رلیوه کانی. ناوه دانییه که شله ژابوو. له دووره وه له لو تکه ی چیای حهمیته وه بی پسانه وه بریسکه و هه وره تریشقه ی ده دا.

هاتهوه مالیّ. میرو دهرگای لیّ کردهوه و ئهسپهکهی راکیّشا بو سهر ئاخورهکهی. مه هموود ههر خوّی خستهوه سهر جیّیهکهی خهوی لیّ کهوت.

به یانی زوو زوو له خهو ههستا و خوّی گه یانده خزمه تی به گ. ماندوو و شه که ت بوو. ده تگوت باریّکی هه زار ساله یان هه رئیستا له سه رشانی داگر تووه ته خواری .

دەرويش بهگيش له جيني خوّى دەرپەرى و سى جاران نيوچاوانى ماچ كرد و گوتى:"كورە ھەر برى، خوا راوەستاوت بكا، دەستەكانت ئەو خەزايەت لى موبارەك بى، نان و نمەكم حەلالت بى."

باران بی پسانهوه و به خورهم دهباری. دهتگوت نهوه ههزاران ساله نهو بارانه ناوا یهك پشوو دهباری و قهتیش خوشی ناکاتهوه. لیل و تار و چهور و لیچق و قوراوی و بهبی سهوزایی و شیناوهرد و وهك خولهمیش...

کام ژنی وایلؤك چې و سهردولکهبیژ و شینگیې بهناوبانگ بوون، له گونده دوور و نزیکهکانهوه و له چیاکان و له گوندهکانی تورووسهوه هاتبوون و له کول شینیان له سهر تهرمه خویناوییهکهی مورتهزا به ک ده گیرا و بو یه کتریان دهستاندهوه. کوشکه که ههر جمهی ده هات له ژنی له چك سپیی ده نگ تیژ و خوش، نازایانه، ترسنوک، گر، دلتهزین و که له گهت و سیس و ژاکاو.

ژنه شینگیره کان تاویک نهده وهستان. تییان ده چریکاند و به یادگاری و کرده وهی باش و چاکییه کان و هوز و عیل و توره مه و به ورد و ناسکترین شته کانی ژیانی نه و جوانه مهرگهیان هه لاه گوت که له بن پهرده یه کی سپیدا و له نیویاندا دریژ ببوو. ناوه دانییه که یه کسه ر، به ده شت و ده ره وه ده ده ینالاند. بارانه که شهر پیس و چهور، یه کپشوو ده باری.

به لام مسته فابه گ ناق یوللی" له و کاته دا له ژووره که ی خوّی دانیشتبوو و نه گویّی له هاوار و نالیّنی ژنه کان بوو، نه نه و بارانه ی ده دی که وهك گوزه ی سهروبن دهباری. یه کسه ر بیری ده کرده وه و کی و بیّده نگ مات ببوو و نه خشه ی ده کیشا. دل و ده ماره کانی وا له به ر

یه ک ده کشانه وه ده تگوت ئیستا نا ئیستا له به ریه ک ده چی. له شی وا کوترابوو ده تگوت له دهستاونگدا کوتاویانه. تارماییه کی ره ش و هیوابر له ناخیدا په پکه ی کردبوو..

دهبوو ههر ئهمشهو دهست به کار بیّ. دهرویّش به گ دهبوو تا سهری حهوتوو بکوژریّتهوه. بهر لهوه ی تهرمه که ی مورته زا له گوره که یدا سار بیّتهوه، دهبوو دهرویّش به گیش بچیّته ئامیّزی خاکه رهشه کهوه.

خه آکه که له حهوشه دا له ها توچو دا بوون و ههر که سه و کاریکی ده کرد. به عاره بانه یه ک باوه شیکیان گیای "مورتکه" هینابوو و بونه کهی بو مسته فا به گ ده چوو. مسته فا به گ و دبیری ها ته وه که ههر هه موو مردووه کان له کون کونه وه ناوا بونی "مورتك"یان لی ها تووه. دیسان شین و گریانی ژنان... دیسان خه آکینکی به ریز راوه ستاو... دیسان کلیه ی رقینکی تاقع تی و ددانی له سهر یه ک توند کراو. دیسان تاقع تی زدرد و پیس و تار و چهور، دیسان له چکه سپییه کان که وه ک هیشووی به ربای شه مال که رویشکه یان ده کرد و شهیولیان ده دا...

له پر شینگیزی و سهردولکه برانهوه. ههموو شین و رورو و له خودان و نالین و هاتوچوکان له حهوشه کهدا راوهستا. بارانه کهش خوشی کردهوه.

چوونه گۆرستان. گله ته و چهقه که یان هه لکه ند. کیله کان له ورد که به رد و تاته به ردی نیو چومه که ... له داوینی گردیکی سه رده می هیتیته کان. * تاقه دار توویه ک الیه کی رزیو و نیوه ی گه لاکانیشی و شك و نیوه کهی دیکه شی هه روا ته و و تورت وه که لای که نه و نه و نه و د و کیله کان و تووه نیوه و شکه کان و گردی هیتیت و قامیشه لانه که ی نه و به رو و نیوشانی خه لکه که هالاوی لی هه لده ستا، هالاوی کی شین، و که و می و د کویر ده کرد...

تهرمه که یان له گوره که نا. داره چهور کراوه سنه و به ره کانیان دانا و چله مورت که کانیان له سهر راخست و گلیان وه سهر کرد. قورنا نخوین قورنانی له سهر خویند. بونه تیژه کهی مورت که بو هه مه مووان ده چوو. بارانه که دیسان دایکرده وه. مسته فا به گله حالینکدا که پییه کانی به سهر عه رزه قوره که دا راکیش ده کرد، له گورستانه که دوور که و ته و قورسایی بیر کردنه وه یه کی بی برانه وه که و تبوی به مه رگ ده کرده وه و نه له مردووه که ش. ته نیا بیری له مه رگ ده کرده وه و نه له مردووه که ش. ته نیا بیری له یه که شت ده کرده وه ، له ده رویش به گ و له وه ی چیی لی بکا. زینچ کاوین کی روون له برینه کانی مردووه که ده چور ایه وه . نه و خویناوه زه رده تاویک دواتر گوره که ی پر ده کات.

دەرویش به گ پینج رۆژ نابا دەكوژریتهوه، به ههر نرخیک بی، چونکه زور له میژ ساله کهرهسته ی کوشتنه کهی ئاماده کرابوو.

بارانه که دهستی پی کردبووه وه ، بارانیکی پیس و ثالوز و قورس. جاری وابوو خوشی ده کرده وه و تاو هه لاه مات. هه موو ولات نوقمی هالاو و تهم ده بوو و دیسان بارانیکی ته ماوی و گهرم و چهور دایده دایه وه.

بالنده یه کی خووساوی به رباران، په پ و پوی قرژ ببوونه و تووکی به سه رییه وه نه مابوو، قورس ببوو و له سه ر لقی پیره هه نجیره بی گه لاکه کرووشمه ی کردبوو. ملی بردبووه بن بالی و چاوه ری بوو. بارانه که تا میشکی ئیسقانی چوبووه خواری .

مستهفا به گ بانگی کرد: "مام حهسهن، برق ئه و بالندهیه بگره و بیهینه. بیهینه با بالهکانی وشك ببنه وه و دوایی به ره للای بکه با بروا. "

مام حهسهن به لهبزیکی رازی و بهخوباییانهوه وهلامی دایهوه: "ئهوه پیره سهقره. "

له کۆشکهکه چووه دهری و وهك با رۆيشت و سهقرهکهی گرت و هیّنای:"بالّی برینداره بهگ. ئهنگاوتوویانه."

المه لحه ميّكي له سهر برينه كهي دابنيّ. "

به سهدان چینشکهی خووساو وهك كوّگایهك له سهر لك و پوّی دار تووه کهی بهر پهنجهره که نیشتنهوه و دیسان به جیکه جیك له شهقهی بالیّان دا و هه لفرینهوه.

دلۆپه فرمیدسکیکی درشت له چالی روومه تیدا راوه ستابوو. دهموچاوی وه ک بهردیک ره ق و بیخووله بود. بهر له کوژرانی مورته زاش ههر وا بوو: مهرگی برایه ک که له گیانی خوی خوشتر

ده ویست، ده تگوت هه رکاریشی تینه کردووه. ده موچاوه تیکسم راوه که ی خستبووه نیو ده سته زله کانییه وه و "بیلیك" یکی بولگاریشی له به رده م بوو... و کوگایه ک فیشه کیشی له سه رمیزه که ی هه لا ابزوه....

"مام حەسەن. "

الفهرموو گهورهم. ال

مام حهسهن که له پشت دهرگاوه چاوهري بوو، هاته ژووري.

"دهروێش چ دهکا؟"

"جا دەيەوى چ بگا بهگ؟ خۆت له من باشتر دەزانى چ دەكا. ئەو ئىتر له كۆشكەكەى وددەر ناكەوى. ئەمن خووخدەي وى باش دەناسم. "

"جا ئەگەر وابى، چۆن بىكوژىنەوە مام حەسەن؟ ئىنمە دەبى ھەر لەو چوار پىنىج رۆژەدا بىكوژين."

"دەبئ بىكوژين. "

"چەند رۆژە؟ مام حەسەن چەند رۆژە چووەتە گوندى سارى باغ؟"

"سيّ رۆژه. رامسپاردووه، ئەمرۆ دىّ."

له هیچ کوێوه ترووسکاییه نهدههات. ئاوی بارانه که له بن پهنجهره کهوه دههاته ژوورهوه. دهموچاوی له بهر تیشکی لهرزوّك و کزی چرا نهوتییه که درێژتر و زهرهه لْگهراوتر و نێوچاوانیشی پ چرچ و لوٚچتر دیار بوو. ردێنیشی بهو یه ک روٚژه هێندهی مانگێک درێژ ببووهوه، قرژ و تهنك...

هه للایه ك بوو له ناخیدا. به بى دەنگى دەكولى و كولى دلى هه لنه دەرشت. ئهو كول و كۆيەش جگه له لهرزینى دەستەكانى، هیچى دیكهى نه دەخسته روو.

له و چهند روّژه دا ده بی به چنگی بیّنین. کوشتنه وه کهی دژوار نییه، ده بی بیگرین. ده بی بگرین. ده بی بگیریت و بیهیّننه سهر گوّره کهی مورته زا لاوه که. نه و مورته زایه ی وه ک خه لفی چنار وابوو، له وی له داریّک ببه ستریّته و ه و جار ورد ورد بیته نجنن و زه جر کوژ بکری.

ئهو دهروییشه چون پیاویکه؟ جاریک، ئهویش زور له دوورهوه دیتبووی. خولق و خووی ئهوی باش دهناسی و بهخوی دهنازی که دوژمنیکی ئاوای ههیه. پیاویکی قسه له روو و جوامیر و دلاوا و نهترس و به دامودهستوور و وردبین و مووئهنگیو بوو. پیاویک بوو لیوریی له ئهشق و خوشهویستی. لهو چوکووراوایهدا وه دوورگهیه کی بهههشتی وابوو، که له نیو پیسی و

چهپه آنی و بۆگهن و بی شهره ی و نامه ردیدا گه مارو درابی . له چوکووراوادا ههر دوو دوورگه مابوونه وه ، دوو دوورگه له سهر (دوو) گردو لکه و وه که قه لای ره سه نایه تی و پاکی و پاک ره و شتی . کوشکه که ی ساری ئوغلی و کوشکه که ی ثاق یوللی و ههر دووکیشیان مه حکووم بوون به فه وتان و له نیو چوون ـ ههر دوو کیان دوا روژه کانی ته مه نی خویان تیده په په په به به ی نایه سهری . شه و جار خویشی . سه رانسه ری چوکووراوا زه لکاویکه که چلکاو و بوگه نی لی دیته ده ری ...

منداله کان؟ نا، ئەوانى دىكە نا. ھەر كام لەوان ئاغايەكى وەك ئاغا تازە يۆگەيشتووەكان...

ئەوەي نووسراوه، پاك ناكريتەوە. ھەر بە راست، دەرويش بەگ چۆن بير لەوە دەكاتەوە؟ په نجه ره کهی کرده وه، سهری ده رهینا و په ك دوو د لوپه ی فینك که وته سهر ده موچاوی. "هەر بەراستى دەروێش بەگ چۆن بىر لەوە دەكاتەوە؟ ئاخۆ دەزانىێ، ئەگەر ئەمرۆش نەبىێ سبهی و ئەمشەویش نەبىخ، سبهی شەو فەرمانى كوشتنەكەی دەكرىتە ئەستۆی؟ دەزانىخ. بەلام ئەي چ دەكا؟ مورتەزا، برا خۆشەوپستەكەشم دەيزانى، بەلام ھىچى نەدەكرد. وەك مەرى قوربانی ملی راکیشابوو بو چهقوکه و چاوهری بوو. ئهگهر ویستبای دهیتوانی بریك كاتی مەرگەكەي وەدرەنگى بخات. باشە يياوى دوژمندار، دەرگاي مالەكەي دەخاتە سەر يشت؟ ئاخۆ بهردهوام له شوێنێك دەنوێ؟ ئەو ئيتر تاقەتى چاوەروانيى نەمابوو. بێزار ببوو لەوەى ھەموو رۆژى و سات بە سات بكوژرىت و وەرز ببوو. ھەر لە چاوەكانىيەوە دىيار بوو. ئەگەر كارەكەي لهوهي يتر خاياندبايه، به يێي خۆي دەچووه كۆشكەكەي سارى ئۆغلىي و دەيگوت:"ئەوە ھاتووم و دهست و پیپانت ماچ ده کهم دهرویش بهگ، توخوا زوو بمکوژه و نهجاتم بده. بمکوژه و رزگارم بکه، نهجاتم بده. یهکهم روزه کان زور پیس توقیبوو. دهتگوت ئهو ئاسمانهی به سهردا رووخاوه. بەردەوام دەيبۆلاند و دەپگوت: باشە بۆ ئەمن دەكوژنەوە؟ لە بەر چى؟ بە ھەقتىك؟ خۆ ئەمن زەرم بۆ كەس نەبووه؟ بۆيە ناچار بوو رابكا و بچيته ئيستانبۆل. لەوى ھەر حەوتووەى لە خانووهکدا ده ژیا. به لام دیسان له فرت و فیّلی دو ژمن پاریزراو نهبوو. ئاخرییه کهی داماو و ناچار گهرایهوه مالنی و خوی به دهستهوه دا. هیچ کهس وهك ئهو و ئاوا له گیان و ژیانی خوی وهرز نهببوو و بهو جوره خوی به مهرگ نهسپاردبوو. هیچ کهس... مهرگ فریای کهوت. ئهگهر مهرگ درهنگتر هاتبایه سۆراغی، ئهو یان خوّی دهکوشت یان شیّت دهبوو. باران، سات به سات توندتر دایده دا. بارانه که جار به جار توندتر و قایمتر له سواله ته که که سه سه ربانی ده دا و خرمه ی لی هه لله ستاند. ده رگاکه کرایه وه و مام حه سه ن وه ژوور که وت. جلوبه رگه کانی به گیانییه وه نووسابوون و ئاو له سه رتاپای گیانی ده چورایه وه. له به ری پیهوه تا توقی سه ری قوراوی ببوو و کا و کوت و پووش و په لاشی به سه رو ده موچاوییه وه نووسابوو.

مستهفا به ک گوتی: "باشه، بلنی بزانم حوسین. "

"مه هموود مورتهزا به كي كوشتووه، گهورهم. لهوانهيه خۆيشت بيستبيّتهوه. وهشويّني كهوتم و چوومه بنج و بناوانييهوه. دهلين مه هموود رهنگي به روخسارييهوه نهمابوو و پشووي ليّ برابوو. وهك مردوواني ليّ هاتووه. مهجموود به گوندييه كاني گوتووه، گوتوويهتي ههر وا باشتره به يني خوم بچمه بهردهستي "ئاق يوللي"يه كان. لهوانهيه مهرگ دهرمانيكي ههبي، به لام دەرچوون و دەربازبوون له چنگى "ئاق يۆللى"يەكان ئەستەم و مەحاللە. مەحموود گوتوویهتی، مه هموود گریاوه و کرووزاوه ته وه باشه چوّن ئه و خهانفه چناره، ئه و مورتهزا به گه به شان و باهن و جوانچاکهم یی حهیف نهبوو... گوتوویه تی لهیاش مورته زا به گ ئیتر دنیا چ ناهیّنیّ. ههر ههموو بنیادهمه کانی دنیا به پووشیّك. .. با بچم و خوّل و خاكی بهر دهگای "ئاق يۆللى"يەكان ماچ بكەم، لانيكەم لەو كاتەدا يەكىكىان ھەر دىتە دەرى بمكوژى و نهجاتم بدا. گوتوویهتی با له تهنیشت مورتهزاوه منیژن. بو ئهوهی ههر دووکمان، وهك بهههشت و دۆزەخ، لە تەنىشت يەكترىيەوە بىن. زۆر نالاندوويەتى و كرووزاوەتەوە و گرياوە. تفەنگەكەي به عهرزیدا داوه و خزی بهسهردا داوه و داویته بهر پیلهقان. یهك یشوو گوتوویهتی، نهی ئهو تفهنگهی مورتهزا بهگت کوشت، وهبن گلت دهدهم بن نهوهی نهتبینمهوه. گهلینك یبلهقهی پيداداوه و وهك شيتان لهسهري هه لپه ريوه. ئه وهندهي پيداداوه و هه لپه ريوه كه تفهنگه كه له قوره که چهقیوه و ون بووه. ئیتر مه هموود وهری ده کهویت و چهمه رییه کی کوردی ده چری و به گریان و نالین روو لیره ده کا و دی، به لام پیاوه کانی دهرویش به گ ده یگهنی و ههول ده ده ن بيگيرنهوه. كهچى مه هموود ئيزن نادا كهس لينى بچيته پيشين، وهك لۆكى مهست.... كوردهكاني جيانلي گوتيان له شين و چهمهرييهكهيدا ههر گوتوويهتي: مورتهزا بهگ، ياخوا ئهو چاوه كوير بي كه سهيرت دهكات و ئهو دهسته بشكي ليّت رادهسيّ. گوتوويهتي: "سهبهبكار، ههی سهبهبکار مالّت کاول بی و چاوت کوره بن. ئاخرىيهکهی به شهوه نووتهکهکهدا رۆچووه و تبكه لاوي شهوه كه يووه. له دوور دوورهوه دهنگي شين و گربان و نووزانهوه بهك، شبوه ننك له

شهوهوه هاتووه و له ئاناوهرزادا دهنگی داوهتهوه. دیّهاتییهکان ههتا بهیانی لهبهر گریان و نالّینی مهجموود خهو نهچووهته چاویانهوه.

مسته فا به ک کپ و بیده نگ گوینی دابووه قسه کانی حوسین و ورده ورده روخساری زهرد هه کرد هه کرد هه کرد هه کرد هه کرد که پایده کی کاغه زی وه ک بلینی هه موو خوینی گیانیان هه کمشتبی د... ده سته کانی له رزین و نه وجار له پریکدا به گوره یه کی تیژی وه ک شیر، نه راندی: "بیده نگ به به بیره وه موسین، به سه، به سه. "

تاويك بيدهنگييه كه بالني بهسهردا كيشان.

مسته فا دوای تاویک، وه که هیچ نه بووبی، به هیمنی پرسیاری کرد: "نه و کابرایه، چ له و کابرایه، چ له و کابرایه بکهین؟"

"جا دەكرى چىيى لى بكەين؟ چما پينى لە مالەوە دىنىيتە دەرى."

الدهبي ههر چونيك بي بيكيشينه دهرهوه. "

"به لام دەركینشانی له كۆشكه كهی زور سووك و سانا نییه. ئه گهر دنیاش لافاو بیبا، ئهو له كوشكه كهی نایه ته دەری."

"باشه ناكريّ كۆشكەكەي بەسەردا كاول بكەين؟"

حەمدى دەستىيىشخەرىيى كرد: اكاولى دەكەين، ئەگەر ھىچ چارمان نەبى... ال

"ئهي ئەوكات دەروێش بەگ چۆن دەكوژين؟ دەبىێ ھەر لەو حەوتووەدا مشوورى بخۆين. " « گرم دال مىرىزال دىرىدى ئىرىدى ئىرىدى ئىرىدى ئىرىدى ئارلىدىدى !!

حوسين گوتي: امن دهناسي. ئهمن ئيتر ناتوانم بچمه ئهو ئاواييهوه. ال

"چۆن دەكرى گورگ له لانى دەربىنىيتە دەرى؟ مەسەلەكە ئەوەيە. ئەو كارە ھەر دەبى لەم حەوتووەدا تەواو بكرى. حەوتووەكمان دەرفەت ھەيە. ئەگەر بەدرەنگى بكەوى، ئىتر تام و بايەخى نامىنىنى. ھەر چۈنىك بى دەبى تەواو بكرى. ئەنگۆ دەلىنىن چى؟"

ههمووان بیریان ده کرده و و وه لا میان نه دایه وه. دیسان پرسیی: "چونی ده کیشنه ده ری ؟" حه مدی په نجه ی ئه شپی کوژه ی له زاری نابوو و ده یژی. هه رکاتی گری کویره یه ک ده که و ته کاره کانه وه ، وای ده کرد. په نجه ی له زاری ده رهینا و وه ک ئه وه ی قسه له گه ل خوی بکا گوتی: "ده یی بکوژر نته وه ی نه ملا و نه ولا ده یی بکوژری ."

دەنگى حالەتى توورەبوونى بەخۆوەگرت و لەرزى: "دەبىي بىكوژىنەوە. "

"بەلام ئاخر چۆن؟"

"ئەوەيان ئىتر چۆنى بەگ بفەرموێ. چۆنى بەگ ئەمر بكا ئاواي دەكوژين. "

ددانی له سهر یهك داگرت و له بنهوه گرماندی: "دهبی بیكوژین. "

مستهفا بهگ:"ناتوانم چاوهړي بم. ئهو كاره تا زووه دهبيّ راپهړيّ."

حوسیّن: "کهوابوو چارمان نییه جگه لهوهی کوٚشکهکهی ساری ئوٚغلّی ئاگر دهین. ئهو کات ههر هاته دهری ده کات کو شکه که دهسووتی د..."

"يانى تۆ دەلنى كۆشكەكەي ئاگر دەين، ھا؟"

"ئەي چارەپەكى دىكەمان ھەيە؟"

مستهفا به گ: "ئهو پیشنیاره به کار نایه. ههر ئهم حهوتووه دهبی دهرویش به گ بکوژری. ههر کهس رییه کی باشتری پی شك دی با بیلی. جاری ههستن بروّن، بیری لی بکهنهوه بزانن چمان یی ده کری. "

مام حهسهن: "یانی تو ده لیّی له چوار پینج روّژدا ده کری دهستمان به گورگیّکی باران دیتووی وه ک دهرویّش به گ رابگا؟ گورگیّکی ناوا له ماوه ی چهند روّژیّکدا ده کوژریّ؟ نه گهر تمهنان یی رابگا بو کوشتنه وه ی ...."

"چارمان نييه جگه لهوهى ههر لهو حهوتووهدا بيكوژينهوه. تێگهيشتى مام حهسهن؟" مام حهسهن؟ مام حهسهن بهبي وهلامدانهوه له ژوورهكه وهدهر كهوت.

مسته فا به گ ده مانچه که ی که له پیشی بوو، پری کرد و خستییه وه نیّو قایشه که ی و له به به به به به به به به بیشی کو کرابوونه وه به کو کرابوونه وه نیشه کدانه کانی کردنه وه و فیشه کدانه که ی له قه دی دا و نه و جار به ده م بیر کردنه وه وه له پلیکانه کان چووه خواری و هه رای کرد: "نه سیه که م بو بینن. "

ئەسپەكەيان بۆ ھێنا. لێى سوار بوو و خۆى بە تارىكاييەكەدا كرد.

بارانه که به خورهم و یه کریز ده باری. ورده ورده له گرده که وه داگه را. ئه سپه که ی چه ند جاریّك راوه ستا و گویّی قوت کردن. که گهیشته زهوییه ته ختانییه که، قه مچییه کی لیّ دا. ئه سپه که له تاریکاییه که دا همتا ئه ژنوی له قور ده چه قی و نه رمه غاری لی ده شیّوا. پاش سه عاتیّك ئه سپه که ی و اله قور چه قی ئیتر نه یتوانی بروات.

بارانه که جار به جار توندتری ده کرد و ئهو ههر وا ئهسپی خوّی لینگ دهدا. له دوورهوه چرایه ک له سهر گردیّک ترووسکایی دههات. بهرهو رووناکاییه که لیّی خوّری. رووناکاییه کهی باش دهناسی. ئهوه ههر ئهو رووناکاییه بوو، که سالانی سال بیری لی کردبوّوه و به خهیال له گهلی ژیابوو.

بهرهبهری بهیانی له رووناکاییهکه نزیك بۆوه و رووناکاییهکه لهگهل رووناکایی کازیوهدا کوژایهوه.

کۆشکهکهی دهرویش بهگ له تاریك و روونی بهیانیدا و له سهر گردهکه و له نیو دار چنارهکاندا وهدهر کهوت. ههوساری ئهسپهکهی کیشا و ئهسپهکهی راگرت. قورگی وشك بوو و چاوهکانی برژانهوه. ئهو كۆشکه زور جوامیری لی ئهستاندبوو. دوو دلوپه فرمیسکی داغ له کولمهکانییهوه خزینه خواری.

مورتهزای برای له نیّو ئه و قوره چهقهیه دا نوستبوو و دوژمنه که شی، قاتله که ی له و کوّشکه به رین و هه راوه دا کهیف و نه هه نگی خوّی ده کرد.

"نا، نا، هەرچۆنيك بى هەر لەم حەوتووەدا دەتكوژمەوە. بەر لەوەى ئەو بارانە خۆشى بكاتەوە، بەر لەوەى ئەو بارانە ۋەهراوييە لىلى بكاتەوە ئەتۆش دەچىتە بن ئەو خاكە رەش و تارىكەوە."

دیواره کانی کۆشکه که هیدی هیدی روون بوونه و سپی داگه ران و سیبه ری چناره کانیش به سهر زهوییه که دا کشان. هه للا و قریوه له ئاوه دانییه که به رز بووه. ئه وجار ده نگیکی گر و به رز به سه ر هم موود ده نگه کاندا کشا.

بارانه به خورهمه که، به لیزمه وهك گوزهی سهرهوبن دههاته خواری.

ریزه قورینگیّك که له سهر چیای گاورانهوه دههاتن، به سهر ئاناوهرزادا تیّپهرین و له روّژئاواوه و له دهوروبهری تهنگهلانهکهی گولهك له چاوان ون بوون.

قهتاری قورینگ ههمیشه نابینریّ. دیتنی قورینگ شومی باشه. کاری قهتاره قورینگ سهیر و سهمهره و ناموّیه. جا قورینگ ههمیشهش نابینریّ. گهلیّك جوان و دلرّفیّنن. لهوانهشه دیتنی قورینگ ئاماژهیه که بیّت به شادی و خوّشی. لهوانهشه به تهمهنیّکی دریّژ و ئارهزووی پیّك گهیشتن. قورینگه کان له شویّنیّك دهنیشنه وه که له گول و ئهستیّرک نزیك بیّت و به تهشقی ئاسمانیدا دهفرن و به ئاسمانه وه دهلیّی خالیّکن دهبزوون.

بایه کی سارد هه نیکرد. ههوره کان له باشووری تاریکه وه، به سهر ده ریای نیوه پاستدا به ره و شاخه کان هه نده کشان. ههوا تاریکدا هات. له چه پ و راسته وه "با" شیتانه له روزهه نات و روزاواوه هه نیکرد. له و کاته دا قهتاره قورینگیک له ناسمانه وه ده رکه و تن. به ره و باشوور ده فرین. همر ده تگوت تووشی تی فان و بیرانیکی ناسمانی بوونه. قهتاره که شه پی نیکی دا و تیک چرژا. نه و قهتاره قورینگه ی گلی نام ببوو، تاویک له چه په وه بی راست و له راسته وه به ره و چه پ له به رسه کشایه وه و رووی کرده الای روزاوا. ره شه بایه کی دیکه تیکییه وه پیچا. به ولاولایدا ده دا و ره شه بایه کی دیکه تیکییه وه پیچا. به ولاولایدا ده دا و ره شه بایه کی دیکه تیکییه و بی بایه که نیشته وه و قورینگه کان دیسان و یککه و تنه و و ریز بوونه وه . بارانیکی به خوره م دایکرد. قورینگه کان خورسان و تیکه نیش و نورینگه کان دیسان و تیکه نوره نان بوون.

قورینگ مهیلهو کهسکن و دهنگینکی خهمناك و تیژیان ههیه.

بارانه که هیچ، بز ساتی کیش خوشی نهده کرده و نهو بارانه له گه ل نهو تازیه بارییه هاوده نگ بوو. قورینگیکی بریندار که و ته ده موشه ی کوشکه که وه. ده رویش به گ به چاوی

بارانه که همر وا به خور دهباری و دهتگوت گززهی سمروبنکراوه.

قورینگه کهیان هه لکرت. گیشه قامیشه که له نیّو باخچه مات و تاره که دا دهبریسکایه وه. ده تگوت سهیری بنیاده میّکی مردوو ده کهن. ههر وه ک چوّن به زهییان به مروّقی کدا دیّته وه، ناواش زگیان به و ده سووتا. مردوو شتیّکی سیحراوی و پیروّزه ـ تهرمی مروّق.

مندالی گهل و قوون رووت له بهر بارانه که گهمهیان به قورینگه که ده کرد. ههر دوو باله گهوره کهیان لیّك کردبوّه، کوریژگهیه ک سهری بالیّکی و کوریژگهیه کی دی سهری بالله کهی دیکهی گرتبوو و یه کیّکیش لاقه کانی، مندالله کان تا نه ژنویان له قوره که چهقیبوون، قورینگه که سهری شوّ ببوّه و ده ندوو کی به نیّو قور و لیته که دا ده کشا و پهر و پوّ ره نگاوره نگه کانیشی به چنگی مندالله کانی دیکه وه بوو... مندالله کان کردبوویانه قریوه و هه نگاوره نگه که مهیه کی سهیریان به قورینگه که ده کرد. هه لللا و هه نگهمه کهیان گونده کهی داگر تبوو. ژماره شیان هه رده هات و پتر ده بوو.

قورینگه که یان له قوری هه لکیشا. له ئاوایی چوونه دهری. گهمه سهیره که بهرده وام بوو. بارانه که ههر ده باری. مندالله کان خووسابوون و کراسه کانیان به لهشیانه وه نووسابوو.

منداله وردکه گهیشتنه دهم ناوهکه. قورنگه قوراوییهکهیان جوان و زهریف شوشتهوه. قورینگهکه ده تگوت ئیسك و پرووسکه. پهر و پۆی پۆل پۆل پیکهوه نووسابوون و ههلکیشرابوون.

وایان سهیر دهکرد، دهتگوت سهیری بنیادهمیّکی مردوو دهکهن.

به چاوی له درشت و خهفه تبار و له ژیّللاها تووه وه سهیریان ده کرد. ئه ستهم بوو خو له بهر ئه و نیگایانه رابگری. ئه و چاوانه ی لیّیان ده روانی هه ر ده تگوت له حهیوانی کی پیروز و شتیّکی سیحراوی و ترسناك ده روانن...

ههموو لییان سووره، ئهمروش نهبی، سبهی دهکوژری. دهکوژریم.

چۆنى مستەفا ئاق يۆللى" چەند سالان بوو چاوەرپى بوو، ھەر واش دەرچوو. تەنانەت ئەگەر قەرار بى پىكەوە برن، ئاق يۆللى" دىسان ھەر بەم زووانە دەپكوژى.

به لام ئهمن ههر ده ژیم. ئه گهر سی روزی دیش بکوژریم، جاری زیندووم... باشه ئهمن وه ک مردووه ک سهیری ئهوان ده کهم؟ ئهوانی ههر ههمووان دهمرن. ههر چونیکی بی ههر دهمرن. یانی ئهوه ههر ههمووی نیچیری مهرگن؟ یه کتری به مردوو ده زانن؟

جا قورینگه که له ئاسمانه وه که و ته نیّو زاری مه رگ. قورینگ به مردنی خوّی نازانیّ. قورینگه کان ناتوانن به و چاوه سهیری یه کتری بکه ن. باشه قورینگه کانیش شاد و خه مبار ده بن؟ ئه وه ی مه رگ ناناسیّ، ناتوانیّ هیچ شتیّك بناسیّ. ئه وانه ی مه رگ ناناسن، ده ژین، به لاّم حیساب ناکریّن. ئه گهر مه رگ نه بوایه، ئه گهر ترسی مه رگ نه ده بوو، ژیان چوّن ده بوو؟ شتیّکی بیّزارکه ر... هه ر له به ر مه رگه که ده مانه ویّ، توزیّك پتر، تاویّك زیاتر بژییّن. ئه گه ر مه رگ نه ده بوو... باشه ئاخو قورینگه کانیش وه كه بنیاده مان حه زیان لیّیه چه ند روّژیّك پتر بژیین؟...

کەس لە چنگى مەرگ دەرناچى. مەرگى من زووتر دەگاتى. ھەموو ھەولىشم ئەوەيە، كە چەند رۆژىك پىر بۈيىم. تاوىك، چەند ساتىك.

یانی ههر بهراستی هیچ هیوایهك، ههر هیچ هیوایهك نهماوه؟ یانی مهرگ چارهنووسیّکی بی دهرمانه؟ چاریّك له بهرانبهر مهرگدا...

له ماوهی چهند روزی کدا ئاخرییه کهی چارهنووسی دیاریکراو... و چهندی درهنگتر بی، زور زور درهنگتر بی خون بین دواتر... خون ئاخرییه کهی ههر ده کوژریم.

ئه و تهزووه سال و سووتینه و ورووژینه رهی چزووی له دلیدا بوو، ههموو گیانی تهنییه و ههرتاپینی لهرزاند.

"تیدا دهچم. دهفهوتیم. نهمان، نهمان، نامینم و تیدا دهچم. نهویش لهو ههرهتی لاوه تیده ده ده ده ده و زهمه دین و راده برن. سهدان سال تیده پهری ملیزنان ملیزن سال تیده پهری و نهمن له گهل نهمان ده ژیم. هیچ، هیچ نامینم. نه و بارانه ش که ده باری، نه و بایه ههلیکردووه، نه و هه تاوه ی ده دره و شیته وه ... به هاری گه ش، ده ستی گه رمی د و ستین ک ... نه ی که وایه بوچی مورته زام کوشت؟ لانیکه م خو له من پتر له مه رک ده ترسا. نه گه ر مورته زا نهم دبایه، نه منیش هه تا سه ر ده ژیام. به کوشتنی مورته زا مه رگم بانگه ی شت کرد. بوچی به گه که ر مورته زا ژیابایه، نه و مه سه له یه ده برایه وه . مه حموود هه ر نه یده ویست بیکوژی. بوچی

ناچارم کرد؟ مهرگی مورتزا مهرگی مه هموودیش بوو. مه همووی خوّی ئهوهی دهزانی. باشه بوّجی مهرگی قهبوول کرد؟

کهیفی به وه ده هات که گوینی له ده نگی خوی ده بوو. له ناخ و دلیدا و ه که شیتان هه ستی به مهرگ و نه مان ده کرد. توزیکیش ده نگی نزمتر کرد. له وانه ش بوو ده نگی هیچ نه یه ته ده ریش، به لام هه رپیشی وابوو به رزه.

"هیچ بوونهوهریّك، هیچ خولقاویّك ئهوهنده ی ئازار و تالّی و مهینهت نهچیّشتووه. دهلیّن ئهوه ی ژان و ئازاری مروّق سووك ده كا، ئهوه یه که مروّق ههرگیز باوه پر ناکا روّژیّك دهمریّ. بهلاّم و نییه. دروّیه، دروّیه، دروّیه، همووان لیّیان سووره دهمرن. ته نانه کام مروّق له ههمووان گهمژه تره و بپوا ناکات روّژی دهمریّ، ناتوانی ئهوهنده ی حهز له ژیان بی و هیّنده ی پیّوه ببه ستریّته وه. نهمن دهروییش به گی ساری ئوّغلی ده کوژریّم و خوّیشم لیّم سووره که ههر لهو چهند روژه دا ده کوژریّم. لیّم سووره ئهمپوش نه کوژریّم، سبه ی ههر ده کوژریّم. تا راده یه کیش ئهوه م لی روونه که فیشه که که وه کویّم ده کهویّ. ده شزانم چهندی ههولیش بده م ناتوانم له چنگی ئه و مهرگه خوّم ده رباز بکهم و جا چونکه نه و راستییهم لی روونه، له ههموو ساتیّکی ژیانمدا دهمرم و ده ژیمه و و دهمرمه وه. نهمن له ههموو ورده و چرکه کانی مهرگدا ده ژبییّم. ههر بریه شهر سور ده و سهر زهوییه که سنیه هینده ی من ژان و ئازار بچیژیّ.

"به راستی گهمهیه کی چهپه ل و قوّره نهو گهمهی مهرگه. پیسترین گهمهیه کی بنیادهم دایه نناوه، نهو گهمهیه کی بنیادهم دایه نناوه، نهو گهمهی مهرگهیه... هه تا سهر چوونه پیش و به رهو پیشه وه بردن و تهواو کردن، باشه بوّ؟ جا ترسنا کترین گهمه کانی مهرگیش نهو گهمهی خویّن نهستاندنه وهیهیه. نهفره تبار، به نهریت کردنی پیاو کوشتن، ترسناك و توقیّنه در.

"کوره خو به دهستی خوم بوو نهو گهمهیه هه لبژیم یان کوتایی پی بینم و بیبرینمهوه. نه گهر مورته زا به گ نه کوژرابایه، ههر لیره وه ده برایه وه ههموو شتیک دوایی ده هات. ده ی باشه نهی بوچی به لاسارییه وه که که هوین بنیاده میک که چاره نووس وه که ده واری شر ده هینا و ده یبرد؟ باشه بوچی هه موو ریگه کانی ده ربازبوونیم لی داخست؟ باشه ناچار بووم؟ نه گهر ناچار نه بووم، نه وه نده مسهر له دووی ده نا؟ له و گهمه ترسناکه ی مهرگدا، چما شتیکیش ههیه شیاوی یاشگه زبوونه وه بی ؟

"تازه کار له کار ترازاوه، مستهفا ئاق یوّللی" پیاویّکی زیرهکه، ئهوان جهودهت بهگی برامیان کوشته و ئیّمهش مورتهزا بهگی برای ئهوانهان کوشته وه، ئیتر بهسه، وا باشتره ههر

لیّره وه سهری ویّك بیّنینه وه. یه کیّك له ئیّمه و یه کیّك له وان... به لاّم به خوای نابریّته وه. سهری ویّك نایه ته وه. ثاق یوّللی پیاویّکی ژیره. هه موو شتیّك سه نگ و سووك و شهن و که و ده کا، به لاّم ئه و هیّز و توانایه ی پی نادوّزریّته وه که کوّتایی به و مه سه له یه بیّنی . هه ر وه ک چوّن نه من پیّی نه گهیشتم، به خوای نه ویش پیّی ناگا.

"تاق يۆللى"دەمكوژێ. جا به دەستى خۆيشى... و به ئەشكەنجەش. براكەى لە گيانى خۆى يتر خۆش دەويست. "

دەنگنك كە لە ناخىيەوە ھەستابوو، ھاتە سەر زمانى:"نامرم."

ئه و جار سهیریکی ده وروپشتی خوّی کرد بو نه وهی بزانی که س گویّی له ده نگی بووه یان نا. له بن لیّوانه وه گوتییه وه: "نه و چاره نووسه سامناکه شده شکیّنم. وای دانیّین سه دان ساله که س له چنگی نه و چاره نووسه ده رنه چووه، به لاّم نه من ده رباز ده بم. "

بهلام چون دهیتوانی دهربچی ؛ ئیتر، ئهوهی بو نهدهچووهوه سهر یهك، ههر ئهوهنده بوو دهنگیکی دلنیا له ناخییهوه دهبیسرا که دهیگوت: "دهرده چی و نهجاتت دهبی دهرویش بهگ. "

خۆ ناكرى خۆت بشاريتەوه. لەو چوكووراوا كاكى بە كاكىيەدا كويت ھەيە خۆى لىخ بشاريتەوه. خۆ ھەر تاقە رۆژيك كەمتەرخەم بى، كارت تەواوه. دەى جا خۆ پەنا بردنە بەر شوينى دىكە و بىر كردنەوه لە دنيايەكى دىكە، ھەر بۆوەى نابى بىرىشى لىخ بكەيتەوه.

دهرویّش به گ له و کاته وه مورته زا به گ کوژرابوو، له داماوی و دهسته وستانیدا ده تلایه وه و له هیچ کوی دهرمانیّکی بو ده رده که ی خوّی دهست نه ده که وت. خهریك بو و ده خنکا. خوّی مه رگی به چاوی خوّی دیتبایه زوّر ئاسانتر بو و له وه ی به ترسی مه رگه وه بژی.

"خاتوون، خاتوون، گویّت لیّمه؟ ئهو ئیتر ناتوانی بمکوژی، ئیتر ناتوانی، نا ناتوانی. تا سهر دهژیم. ههتا حهفتا سالآن، تا ده به سهد سال ههر ده ژیم. به قهد باپیرهم ده ژیم. وه ک چوّن نهیانتوانی باپیرهم بکوژنهوه، ئهمنیشیان پی ناکوژریّتهوه. ئهوه بو ئاوام سهیر ده کهی خاتوون؟ باشه بو ناوا؟ ههر ده لیّی سهیری مردووان ده کهن. چما من مردووم؟ چما من کوژراوم؟ دهی پیّم

بلیّن نه حله تییانه." له دلّه وه ده کولّی و کول و کزیه کهی به سهر ئاواییدا ده کشا: "هیچ که س ئه منی، هیچ که س، ته نانه ت مسته فا ئاق یوّللی "ش منی پی ناکوژری. ئه من وه باپیره م عومر له خودا ده برم. ئه من مردوو نیم و ناشرم. تیّگه یشتی خاتوون؟ تیّگه یشت دیّها تیبه هیچ و پووچه کان؟ ئه وه ی من ده کوژی هیشتا له دایکی خوّی نه بووه. " ژنه که ی گریا و به نووزانه وه و گوتی: "نااخ، سه د خوّزگه ... چووزانم... سه د خوّزگه، سه د بریا وا بوایه. خوّزگه وا ده بوو و ئه من ده صدت و لاقیّکم نه ما با یه و هم دوو چاوم کویّر بوایه ن. خوّزگه وا ده بوو ئیّمه دوو به دوو کولّان به کولّان و مال به مال سوالی حه وت گوندمان ده کرد. تا ده مردین. ئااخ. ئه ی خوّزگه وابی و خوا له زارت بروانیّ. خوالیّت ببییستیّ. "

"ناتواني بكوژي. ناتواني بكوژي خاتوون. دلنيا به و خهفهتي لي مهخو."

ریّك لهو كاته دا كه له دلهوه ئهو قسانهى دەكرد، نیگهرانى فیشهكیّك بوو كه لهوانه بوو له په نجه دەكەوه بى و سینگى بسمى.

ههوا قورس و مهرگاوییه کهی کوشکه که مهرگه کهش به لایه وه قورستر بوو و نهیده زانی چون له بن بارستایی ئه و قورساییه سامناکه ده رباز بی نهوانه بوو رینگهیه ک بدوزیته وه پییدا له مهرگ نه جاتی بی به لام چون ده پتوانی له و هه وا مهرگاوییه رزگاری بی ن

باشه نهی نهگهر بهر لهوهی نهو تو بکوژی تو نهو بکوژیت چ دهبی ؟... خو دیاره به ههر دوو باره کهیدا ههر مهرگه، به لام مهرگینکی ناوا جوانتر نییه ؟ لانیکهم ده کوژیت و ده کوژرییتهوه... ههر ههموو بنه مالله و که سوکاری ناق یوللی" ورد و درشتیان، پیر و په ککهوته و گهنج و نیر و مینیان بکوژی و جووقه واریان ببری و روو له شاخ بکهی....

ئەوەى تا رادەيەك بە لاوە ماقوول بوو. چەند ساتىك كەيفى بەو بىرۆكەيە كە جىنبەجى دەكرا، ھات.

شهویّکیان... بهرهبهری بهیانی... ئهو دهمهی ههمووان له شیرین خهویّدان، چهند کیلوّیهك دینامیّت، له گوّشهیه کی کوّشکهکهوه... له ههر چوار گوّشهی کوّشکهکهی "ئاق یوّللی"یه دادهنریّت... و دوایی، دوایی... تهقینهوه... مستهفا به گ و ههموو خه لکی نیّو کوّشکهکه... به چاوترووکانیّکا... با به نیّو کوّشکهکهدا ده گهریّ... کوّگایه کی گهورهی بهرد و خاك و خوّلهمیّش... و دوای ثهوه ئیتر مرازت حاسل بووه و ههموو شتیّك سهری گرتووه. پشتت به چیاكانی تورووس بسییره. چهندی له چیا بژییّی، ههر سهركهوتووی.

ئەوەى بنيادەم ئازا دەكا، دل نييە، تېگەيشتنە. ھەلومەرجە كە پياوى ئازا و دلېر دروست دەكا. ھەراى كرد:

"هيدايهت:

هيدايهت له باخچه كهوه وهلامي دايهوه: "فهرموو بهگم. "

به فیلینتایه کی نه لمانییه وه و ه ژوور که وت و ده سته و نه نه به رانبه ری راوه ستا. کورته با لا بور و ده موچاویشی وه ك ده موچاوی کیژولان بی موو. نه و بی مووییه روخساری وه هیی مندالان لی کردبووه وه. به لام چه ند هیندی چرچ و لوچی سه ر نه و ده موچاوه کوسه یه له یه که مندالان لی کردبووه وه. به لام چه ند هیندی چرچ و لوچی سه ر نه و ده موچاوه کوسه یه نیگادا که سهیریت ده کرد، ده ری ده خست که ته مه نینکی تیپه راندووه. مندالی، شیلگیری و فیلبازی و ساکاری و درنده یی له و ده موچاوه بی ریش و سیله یدا تینکه لاوی یه که ببوون. سی ریزه فیشه کی به قه دیبه و و دوو ریزیش راست و چه پ به سینگیدا ها تبوون. هیدایه ته کوسه به فیشه کدانه زیوکفت و ده ورچنراوانه وه له پاله وانین کی نه فسانه یی ده چوو.

"هیدایهت، دهنگ و باس چییه؟"

"هیچ به گم... ئهوهنده نهبی که دوی شهوی سواریک هات. به رله کازیوه. ههتا تاوکهوتنی لهبهر ثهو بارانه بی نهوهی ببزوی راوهستا. چاوی به پهنجهرهکه بریبوو. لهگهل تاوههلات، لهئهسیه کهی وهژاند و رویشت."

الکي بوو؟ دهبي کي بووبي ؟اا

"ناسیمهوه بهگم. مستهفا ئاق یوّللی" خوّی بوو. له نزیکهوه دیتم. خوّم دایه بهر قهپوّزی ئهسپهکهی ئهو نهیدیم. دهتگوت له جیّی خوّی رهق بووه. دهتگوت نه هیچ دهبینی و نه هیچ دهبیستیّ. سیّ جاران لوولهی تفهنگهکهم وه قهپوّزی ئهسپهکهی کهوت، بهو حالهشهوه ههر نهیدیتم. ئهوه ههمووی له تاریك و روونی بهیانیدا بوو. چاوهکانی دهتگوت شووشهن. بهبیّ ئهوهی چاوبترووکیّنیّ، سهیری کوّشکهکهی ده کرد. که تاو ههلاّت، چهپکیّ تیشك کهوته سهر نیّوچاوانی. مستهفابهگ له پر راچهنی و ریّك لهو کاتهدا منی دی و بهبیّ راوهستان قهمچییهکی له ئهسپهکهی دا. ئهسپهکهی وا به پرتاو لینگ دا که... پیّم وابوو شیّت بووه. من ئهو باش دهناسم. ئهویش من باش دهناسیّ..."

"ههشت سالان كارت بو كردووه، وا نييه هيدايهت؟"

"وایه بهگم. ههشت سالّی رهبهق. وهك بهری دهستی خوّم دهیناسم. نهو حالّهتهی نهو جیّی مهترسیه. ئبتر له چنگی دهرناچین. خوّزگه كوشتبایهم بهگ، وا نبیه؟":

"ئەى خۆزگە كوشتبات ھىدايەت. يانى وا ھەيە دىسان دەرفەتى ئاوا برەخسى تەوه؟" "ئاخر ئەمن بەبى ئىزنى تۆ نەمدەتوانى بىكوژم. تازە ھەلى ئاوا ھەلىناكەويىتەوە بەگم." "ئەگەر ھەلى ئاوا ھەلككەوتەوە، دەبى بىكوژى."

"ئااخ، ياني ديسان هملي وا هملده كمويّتموه؟"

الئهي خهبهر و باسي مهحموود؟"

"مه هرود دوای ئه وه ی له چنگی جهنده رمه کان رای کردووه ، چووه ته شاخ... چووه ته لای دیهاتیه کانی خومان... تفه نگ و ته قه مهنیشی دابین کردووه و گوتوویه تی زیندووم له چیا دانابه زم و خوم به دهسته وه ناده م. گوتوویه تی سلاوم بگهیه ننه به گ و له زمانی خومه وه پینی بلین گهردنم ثازاد بکا. ئه من نامه وی له و ته مهنه مدا بکوژریم. ژن و مندالم هه یه. گوتوویه تی ئه گهر ده یه وی یارمه تیه م بدا. گوتوویه تی که هاوین داهات ، دهستی ژن و مندالله که م ده گرم و ده چه و و لاتی خومان. ده چمه وه و ان."

"ئهى دێهاتىيهكانت راسپارد له يارمهتيدانى مه هموود دەست له هيچ شتێك نهگێڕنهوه؟" "نهخێر، بهلام رادەسپێرم."

"ئەتۆ ئيستا پاسەوانىيەكەت بە محەرەم بسپىرە. ئەسپەكان بىنە با سەرىك لە شارۆچكەى بدەين."

بارانیّکی سامناك دهباری. فیلینتاكانیان سهرنخوون به شانیاندا كردبوو. سمی ئهسپهكانیان له قورهكه دهچهقین و قور و لیتهكهی بهملا و لادا دهپریشكاند. تاویّك بهبیّدهنگی رابورد.

كه له جۆگەيەك دەپەرپىنەوە ھىدايەت گوتى:"بەگ، دەبى ئاگامان لى بى. ئاق يۆللى" لەوانەيە شويىنمانى ھەلگرتبى."

"خوّت شيّت مهكه هيدايهت."

"ئەمن باشى دەناسم بهگ. ئەو ئىستا وەك سىنبەرى تۆ وايە و لىت جوى نابىتەوە. ھەلەمان كرد لە كۆشكى ھاتىنە دەرى."

"ههلهمان نهكرد هيدايهت."

"چۆنى تۆ بفەرمووى بەگ. دەي باشە ھەللەمان نەكرد."

نه کهپهنهکیان هه لٚگرتبوو و نه بارانگیز وه. بارانه که ئهوهنده توند بوو دهمودهست له ئیسکیان کاری کرد و جلوبه رگه کانی به لهشییانه وه نووساند. چۆله کوژیک به دهره وه نهبوو، به لام دهرویش به گ وریا و په نجه ی له سهر په له پیتکه بوو.

له ئاوه که پهرینهوه. جینی سمی تازهی ئهسپ به رینگه کهوه بوو. که لاکی هه لوّیه ک به بالی کراوه وه له سهر ئاوه که و له نیّو لك و یوّی و قوّزاخه و تویّلکه کاژه کانهوه ده روّیشت.

ههوساره کهی کیشا و له دهم ناوه لیّله که راوهستا و چاوی له کهلاکه ههلوّیه که بری. "ئهو ماسته بی موو نییه...." "ئهو ماسته بی موو نییه...." "تیّگهیشتی؟ نهو ماسته بی موو نییه...." "تیّگهیشتم بهگم."

"به سهری تق ئهو قورینگهش وا بهیانی کهوتبووه حهوشهکهوه و ئهو کهلاکه ههانوّیه! تق ینّت وایه کیّ ئهو ههانوّیهی کوشتووه؟"

> "ههڵۆ به ههموو كەس ناكوژرێ بهگ. ئەوان بۆخۆيان دەمرن." "ههڵۆكانىش دەكوژن هىدايەت، ههلۆكانىش..."

ورده شهپۆلینک ههلوّکهی هینایه دهم ناوه که. ههلوّکه به و لک و پوّیانه وه گیرسایه وه، که ناوه کهیان ده لهرانده وه. تاویک له نیّوانیاندا مایه وه و ناخرییه کهی بهربوو. شهپوّلیّکی دیکه هینایه قهراغ ناوه که. که لاکی ههلوّکه ماوه یه که هه به دهم ناوه که وه، نه و شهپوّل ده یدایه نهویتر. دواتر شهپوّلیّکی به هیزتر و که فچ که له نیّوه پاسته وه ده هات، رایدا و بردی و دهسیه چی دووری خسته وه.

دەرويش به گ به دەنگيكى لەرزۆكەوە گوتى: "سەيرە، زۆر سەيره. " هيدايەتىش گوتى: "زۆر سەيرە. ئەمن پيموابوو ھەلۆكان نامرن. "

دەرویش بهگ ئەسپى خۆى لى خوړى. لەرەزیکى خزییه ناخ و دەروونى. له ئاوەكه دوور كەوتنەوە و گەیشتنه درووەلانیك. ئەسپەكان به زەحمەت به نیو قوړ و لیتەكەدا دەرویشتن. قوړ و لیتەكە دەتگوت چەقەیه.

بارانه که تاویک خوشی کرده و ههوره کان بریک رهوینه وه. تاوه که تینیکی تیگه پایه وه و له به رتیریژه که یدا، هه لمیکی بونخوش له خاکه خووساوه کهی ههستا.

بۆن و بەرامەي گولان تېكەلاوى ھەلىم و تەمەكە بوون و بە درووەلانەكە وەربوو.

هموره چپه کان له روزهما لاتموه همر هیننده ی چاوترووکانیک همر له دهریای نیوه پاستموه تا تورووس، همموو ئاسمانه کهیان داگرت. دالری درشت و گمرمی بارانه که دایکرد. ده تگوت خور ئاوا بووه. ئهسپه کانیان والیده خوری ده تگوت همر له جینی خویان چه قیون و نابزوون.

له گهل تاریکداهاتنی ههواکه، مهلیّك له بهر پیّیان ههلفری و به شویّنیدا چهند تهقهیهك کرا. هیدایهت له ئهسپه کهی خوّی فریّدایه خواریّ، بهلام دهروییّش بهگ ههر وا به سهر خانی

زینه کهیه وه مایه وه و به بی نهوه ی بشلوی، به هیمنی و به زمانیکی ته وساوی و لوّمه که رانه وه گوتی: "نه وه چ بوو هیدایه ت؟ یانی گیانی خوّت نه وه نده خوّش ده وی ؟"

فیشه که کان به راست و چهپیدا ویزهیان دههات. فیشه کیک بناگوینی راسته ی لسته وه . گویچ که ی راسته و لا روومه تی راسته ی میرووله ی کرد.

"كوره خو فري بده به گ. "ئاق يۆللى"يەكانن. بۆسەيان بو دانابووين. "

هیدایه ت خوّی خستبووه پشت بنه دروویه کهوه و نهیده هیّشت نهوان ببزوون. هاوکات په کیشوو له بهر به گیش ده پارایه وه له نهسپه کهی دابه زیّ و دهستیشی کاری خوّی ده کرد.

تا شهو بهسهرداهات و ههتا وای لیّهات ئیتر چاو چاوی نهدهدی، ههر تهقهیان لیّك كرد. ههر تهقهیان لیّك كرد. ههر تهقهکه راوهستا، دهرویّش بهگ له بن لیّوانهوه گوتی:"با بگهریّینهوه، ئهو پیاوه چاوی سوور بووه."

خه و له چاوی رهویبوو. مامی هاته وه پیش چاوی. بنیاده مینکی که له گهت بوو. ده تگوت ئه سپی عاره بانه. چاوی له گولله نه ده ترسا و له جینی خویدا گیانیشی له سهر ده ستی بوو.

ههموو له مالی هاتنه دهری. سهری به دار کوخیکهوه نابوو. خوین له نیوان پهنجه کانییهوه هه لاده قولی و له سهر عهرزی گومیلکه ی دروست ده کرد. به پته پت گوتی: "بو خوتان ده زانن کی لیی داوم. "

تفهنگهکان پهیتا پهیتا تهقهیان دهکرد. پهیتا پهیتا و بی پسانهوه. له ههموو جییهك و ههموو کهسینك، مالهٔکان، مانگ، ههنجیره درکاوییهکانی رهوهزهکان و جوّگهی پر له ئاو، ههر ههمووی له توز و خوّلدا ون بوون. بوّن و بهرامه تهرهکهی ریجانه و توز و خوّلی شهوهکه تیکهالاو بوون.

ده نگی زرمه ی سمی نه سپه کان تاویک به نیودیدا گه پا. ده نگی شوّ په شوّ په برایه وه . برایه وه . بونی ریحانه که ش برایه وه . گونده که پر بوو له هه للّا و قریوه . ده سته یه ک هه لوّی خه والوو له ره وه زه کانه وه به ره و شه وه که فرین . سواره کان به زرم و کوت، به ده وری ناواییدا خولانه و و به ژوور ناواییه که دا به ره و نه وبه به یه وون . هه موو شتیک به تاریکاییدا روّ پوود . ده نگی بالی هه لوّکانیش زوّر نه مایه وه . بینده نگی ها مناک بالی به سه رهم موود ده وروپشتدا کیشا .

شهوه که کال بوّوه و بهیان ئهنگوت و تاویّکی وه پشکوّی ناگر وه ده کهوت. رهوه زه ئهرخهوانییه کان ناره قهیان کرد و وا نوقمی ناره قه بوون که له دووره وه پیّت واده بوو باران باریوه. دواتر ناره قه که وشك بوّوه. ورده ترووسکاییه کان وه ک نووکی ده رزی به سهر گابه رد و روه زده کانه وه کانه وه مانه وه.

تهرمه که له بهر ده رگا و له نیو قو پو خولا و شه لالنی خوین خوی گرموله کردبوو و بیکه س له بهر تاوه که که و تبوو. چهند جووجه له ی زهرد که تازه له هیلکه ترووکابوون، که و تبوونه شوین دایکیانه و و جیکه جیکیان بوو.

مینشکینکی گهورهی کهسك به رهنگی پوّلای درهوشاوه خوّی به کونه تفنکی مردووه کهدا کرد و هاتهوه دهری و فری و روّیشت. تاویّك دواتر میّشه کان بوونه سیّ. یه کیّکیان به وزه وز و بهردهوام و بیّ نهوهی ماندوو بیّ ههر دهسوورایهوه.

مسته فا ناق یوّللی" رووداوه کهی وا لهبیر بوو ده تگوت ههر ئیّستا بووه. باوکی چاوی له رخساری مردووه که بریبوو. نیّوچاوانی تیّك نابوو و چاوی له ژیّللا هاتبوون و حه پهسابوون و لیّوه کانی موّر هه لَگهرابوون و سهر و قریشی خووسابوو. تاوه که هیّند به تین بوو که ده تگوت شمه که کانت له به ردا ده سووتیّنیّ. کزه بایه کی چییه له هیچ لایه کهوه نه ده هات.

مردووه کهیان نه بو هه لده گیرا و نه دهیانتوانی دهستیشی بو بهرن.

سیّبهره کهی له سهر ئهو عهرزه سوورهوه بووهی دهتگوت ئاسنی سوورهوه کراوه، به تهنیشت مردووه کهوه دریّث ببووهوه و چهند تاوه که پتر ههلده کشا ئهو کورتتر دهبووهوه. رهشه پشیلهیهك

هات و بۆنێکی به خوێنه مهیوهکهوه کرد و ئیتر رۆیشت و له سێبهره رهشهکهدا و له بهر پێیهکانی باوکه خوٚی مات دا. چاوی پشیلهکه کهسك کهسك بوون.

مانگ و سالانی بهسهردا هاتن، بهلام باوکه ههر وا له حهوشهی کوٚشکهکهیدا رادهوهستا و به به نهوهی چاو بترووکیّنی و گهلی جاران ههوری توز و خول له ریّگهکهوه ههلدهستا و دههات.

مستهفا به گ لینی سوار بوو و ئهسپه کهی لینگ دا. ههموو گیانی وه ک کهوانیکی پوّلاً لهبهر یه ک کشایه وه. ئهسپ لهبه ریه ک کشایه وه. ئهسپ تاودانه کهیه وه که توّن و خوّلی رییه کهی له پشت خوّیه وه لوول ده دا، سهرانسه ری پیّده شته کهی بری. توّفانی توّز و خوّله که نیشتبووه وه و توّز و خوّله که بهسپایی ده نیشته وه. ئه و توّز و خوّله یه که دوو روّژان ههر وا هه لده ستا و ده نیشته وه و ناخرییه کهی روّژیکیان بایه ک وه و ههور د خوّکه کهی به ره و توّروس رادا.

له د پرووه لانه کهی ئاشه که له ئهسپه کانیان دابه زین. زونگاوه کهی سه کیز گویز له و به رهوه پاناونکیکی داگر تبوو. ریگه که له نیوان د پرووه لانه کهی ئاشه که و زونگاوه کهی سه کیز گویزدا تیده په پاناونکیکی و له ویوه ده گهیشته کهناری ساورون. گویچکه یه کی زونگاوه که ئاوی له به د د پرویشت. زونگاوه که به و گوله نیرگزانه داپوشرابوو که رئیان نه دابوو چوله که کوژیان پیدا تیپه یی درووه و هه و درووه لان و سه کیز گویزه وه باریك ده بووه و هه و داز ده چوو. له

لایه که وه زوّنگاوه قووتده ره که و له لایه کی دیکه شهوه نهو درووه لانه چرهی که س نهیده توانی بیبری و هه وراز، هه ورازی گردی گورستان.

ئەسپەكانيان لە درووەلانەكە دا.

مام حهسهن تفهنگیّکی خوّکاری پی بوو. مستهفا به ک فیلینتایه کی ئه لهانی و وسیّنه ردشش ماوزه ریّکی گهوره ی روسیی یی بوو.

رۆژنکی تهماوی، بارانیکی نهرم و خوش. ههانمیکی توزاوی.. باران که دهکهویته سهر خوله گهرمه که و وهك ههوریک له خوله کهوه ههاندهستیتهوه.

عهرزهکه قور و لیته. قوره چهقه به پاچ و پیمهرهوه دهنووسی و بهری نادا. خویناو له برینی مردووهکه دهچوری نادا. کفنهکهی ته و ته و تابووتهکهی خووساوه و چل و گیایهکهش ته واو خووساوه. ههتاو سووره و خهرمانهی داوه.

"وسیّنه رهش... تو تهقه ناکهی. تهقه له دهرویّش ناکهی، کیّ لیّی نزیکتر بیّ.... وسیّنه رهش، ئهگهر به تروّمبیّل هات، له توّپی * تروّمبیّلهکهی بده... جوانی سیّره لیّ بگره... نابی که س لووتی له خویّن بیّ. ههر له توّپهکانی. ههر دهرویّش بهگ گیرا، ئیّوهش ئهوانی دیکه دهگرن و دهیانبهن و دهیانغهنه ژیّرزهمینهکهی کوشکهوه و دهرگاکهی دادهخهن. دهستیشیان توند شهته که بدهن..."

ئەوانى دىكە لە پەناى بنەتاى قامىشىنكى زەبەلاحەوە، لە پشت تفەنگە لەسەرپىيەكانيانەوە درىن ببوون و چاويان بريبووە رىگەكە.

مستهفا بهگیش له پهنای پۆله قامیشیکهوه دریژ بوو.

ههر جاری روخساری دهرویش به گی دیتبوو. سهر و کاکوللی رهش رهش و ئیسکی روومه تی دهرپه پیبوون و دهموچاویکی ئه سمه ری هه بوو. چاوه کانی مه پی بوون و وه ک ده نکه زهیتوون توخ و گهوره بوون. به چاویکی نیگه ران و بی ئوتره وه له دووری ده پوانی و به هه شتاو و لاره لار ده پویشت. له بن چناره گهوره که ی مهیدانی بایه زید له ئیستانبول دیتبووی. به پینی موده ی شه و کات خوی رازاند بود، جلوبه رگه نیلی و یه خه سیبیه که ی له چاوی ده دا.

هیّشتا شه پی یه که می جیهانی دهستی پی نه کردبوو و ده رویّش له کوّلیّژی ماف ده رسی ده خویّند. بوّیه دهیانگوت ئه و وازی له هه موو شتیّك، کشتوکال و ئاغایه تی و توّله نه ستاندنه وه کردووه و ئیتر ناگه پیّته وه شاروّچکه و ده بیّته قازی.

مسته فا به گ بزهیه کی هاتیّ. ریزه میّروولهیه ك به ریز ریّچکهیه کیان له سهر خوّله که کیشابوو و ههر کامه و دهنکه گهفیّکیان به زاره وه و چوست و چالاك و شیّلگیر بهره و شاره کهیان ده چوونه و ه.

"دەيكوژم. دەكرى خۆى لە چارەنووس دەرباز بكات، بەلام لە چنگى من قوتار نابى." مستەفا بەگ دواى تەواوكردنى قوتابخانەى پاشايەتى ئىتر دەستى لە خويندنى ھەلگرتبوو. بەلام ئەويان كۆليژى تەواو كردبوو.

> "دهی باشه، به ههموو خویندهواری و زانیارییهکانییهوه دهچینته بن گلّ." ئاخو دهرویشیش ئهوی دیتبو؟ دهیویست ئهوه بزانیّ."

باشه چۆن دەببوو كونجكول نەبى ؟ خۆى به ئاو و ئاگردا دەكرد بۆ ئەوەى بىبىنى. خۆ نەيدىتبايە لە داخان دەتەقى. زۆرى لە سەر بىستبوو كە... ناكرى كونجكۆل نەبى. ئىستاش ئەو كونجكۆلىيە نىوەگىانى دەكرد بۆ ئەوەى ئەو... ئاى كە چەندەى بەسەردا تىپەرىبوو.

وهبیری هاتهوه که گوتبووی: "ئهمن دهیکوژم. " باشه ئیرهیی پی دهبرد؟ ئیرهیی دهبرد؟ ددانه کانی گر کردنهوه و قونداغی تفهنگه کهی له دهستیدا گوشی. نیوچاوانی تیك نا. هه لیچوو. ههموو گیانی لهرزی.

"ئەمن دەيكوژم."

خوّشی و شادییه کی تالا ناخی ته نی. دوای کوژرانی براکهی، شادی و خوّشییه کی نه براوه له ناخیدا هه ستابوو. باشه براکوژراویّك به مهرگی براکهی وا شاد ده بی شووره بیه کی بیزارکهر... به لام ههرکات بیری لی ده کرده وه... سه یری ده کرد لهم دنیایه دا مورته زای له هموو شتیک پتر خوّش ده ویست. مورته زای له ژن و منداله کهی و بگره له خوّشی خوّش ده ویست. باشه بویه ی خوّش ده ویست چونکه هه میشه وه ک مردووه کی لی ده روانی ؟ که پیکرا، ههر ده تگوت خوّیشی کوژرا. باشه ههر به راستی وا بوو ؟ له په ژاره و خهم و ژاندا وه خت بوو بری . جا دوای عهوه شادییه که هیچ که س نهیده زانی بو چییه، خزیبووه ناخییه و و شهر مهرگی براکه ی پی له و شادی و خوشییه شیر نتر بوو. به هیچ جوّری نهیده توانی عهو شادیه ی مهرگی براکه ی پی له و شادی و خوشییه شیر نتر بوو. به هیچ جوّری نهیده توانی عهو شادیه که ناوا له ناخیدا بلیسه ی ده کیشا، بی وی نیته وه و ده ریکاته ده ره و و بیکوژینی ته وه. بوشی در نه و بوچی ها تووه.

ئیستا له و کات و ساته دا دیسان ئه و شادییه نه فره تییه هات و له سه ر دلی نیشته وه . ویستی بگری، نهیتوانی ته رمی براکه ی، یه یکه ری شه لالی خوی نه کنی نه با

سهر مهیته که کیشابوو و سهر و قژی خوّی ده رنییه وه و خوّلّی گورستانه کهی وهسهر خوّی ده کرد و ده گریا و مندالله لیّوبه بار و خه فه تباره کانی هیّنایه پیّش چاوی خوّی، به لاّم ههر نهیتوانی و نهیتوانی، به هیچ کلوّجیّ نهیتوانی... ئه و شیّتییه کی سهیره... شیّتی... شادییه ک چنگی له گیانی توند کردووه و ههر دیّ و گهوره تر و بیزار که رتر ده بیّ.

دهسته کانی گهوره بوونهوه. بارانه که نهرم نهرم و بی پسانهوه دهباری. ههوری تززه که نیشته وه و دامرکا. بوّن و بهرامه ی نیرگز له زوّنگاوه که وه ههستا. بوّنیکی تیژ و ناموّی خوّل و خاک له ههواکه دا بوو. خوّل و خاکی باران لیّ دراو...

دەروێش کامه ئەسپ جوانبوو سواری ئەو دەبوو. درۆیه. کێیه له مەودای چل مەترىيەوە به فیشهك و به شێوازێکی جوان ناوی خڒی له سەر تەختە بنووسێ؟ دەروێش ! درۆیه.

كێيه ههرچى ژنه بۆ ديتنى دێنه بهر پهنجهره و مل دەكێشن؟ دەروێش. درۆيه.

جوانچاكترين؟ دەرويش... درۆيە، درۆيە.

یانی کهس له دهرویش ئهنگیوهتر نییه ؟.... و ناوی خوّی به فیشهك دهنووسی ... جا ئهوه ددوده کهوی کی ، چوّن ناوی خوّی دهنووسی ..

"ئەمىن دەيكوژم. دەرويش، تەقە لەو كافرە مەكەن. لە پيشدا خۆم، دوايى ئيوه. جوان گويتان بكەنەو، بزانن دەليم چى، لە پيشدا من، جا دوايى ئيوه. لە قاچەكانى، لە دەست و شان و پيلى... دەمەوى بە زيندوويى بيگرم..."

مام حهسهن گوتی: "به ک ههر ئهوهی لی دهوه شینتهوه. ههر ئهوه له تق، له به گینکی رهسهنی وهك تق دهوه شینتهوه. رووبهروو... رووبهروو، یهك به یهك، تهن به تهن. "

اراسپارده کانم بکهنه ئالقهی گویّتان و موو بهموو... موو بهموو جیّبهجیّی بکهن."

وسیّنه رهش گوتی: "بهلام گرتنی ئهو، ئهوهندهش سووك و ئاسان نییه که بکری وهك چهقهلا گویّی بگری. پیاویّکی وهك دهرویّش بهگ... ئیّستا وه کوو با به پیّش چاوماندا... له تروّمبیّلدا... وای دانیّین له توّیه کانیشیمان دا... خوّی ده خاته قامیشه لاّنه کهوه. شهر ده کهین، شهو به سهردا بیّ، تیّی ده قووچیّنیّ. سیّ که سین، ئهوانیش... بوّسه نانه وه بوّ ئهوه یه ده سبه جیّ بیکوژی، ئه گینا ده ترسم ده رباز بیّ. "

"هەر لەم حەوتووەدا دەيكوژم. ھەر ئەمرۆى دەكوژم. دەبى بىكوژم. باشە، وسىنە رەش، چۆنى پىت باشە وا بكە. چۆنى كەيفت دىنى تەقەى لى بكە. بەلام چاوەرىي من بە. لە پىشدا خۆم... دوايى ويكرا. ترۆمبىلەكە دەكەينە سوزمە. ئااخ، چاو لە چاوى بېرى... جا لە بەرت

دهپاریّتهوه... دهنووزیّتهوه... که ورده ورده گوشتی به گاز دهگری و دهیپچری... که ئهنجن ئهنجن دهکریّ..."

وسیّنه روش له سهری روّیشت: دورویّش لهوانه نییه بپاریّتهوه. ئهو دوژمنهی دوپاریّتهوه دوژمنهی دوپاریّتهوه دوژمن نییه. دوژمنایهتییه کهشی بی نرخه. "

الدەپكوژم."

چه پکه تیشکینی، له رووبه پرووهوه، له لای رووباره کهی جهیهانه وه بهره و زونگاوه کهی سه کیز گویز کشا و به سهر قامیشه لانه سهوز و ههستاوه که دا پرژا.

دەنگى ترۆمبىلىنىك لە دوورەوە ھات و بەرگويىان كەوت. دەوروپشت نوقمى بىدەنگى بوو. تەنانەت وزەوزى زەردەواللە زەردەكانىش نەدەبىسرا.

اده يكوژم... وهك سوزمه كون كوني دهكهم. زماني له پشته سهرييه وه دهردينم. ال

زمانی له دهستی خوّی ئالاندبوو و دهیکیّشا... دلوّپ دلوّپ خویّن له زمانییهوه دهچوّرایهوه سهر عهرزی. دهچوّرایهوه و خوّلهکه ههلیدهمشت.

پی به پینی نزیکبوونهوهی تروّمبیّله که، مسته فابه گیش هه لدهستا و دلّی لیّی ده دا. ههستیّکی ناموّ ههمو گیانی ته نیبوو. که فوکولیّکی ناموّ جینگلّی پی ده دا... ناخی پر ببوو له رووناکی. شیرینییه کی چیشکه نه کراو و دوور له باوه پر و دهست پیّپانه گهیشتوو، به دلّیدا ده خوشی و له گیانی ده گهرا. په نجه ی له سهر په له پیتکه و گوی قولاّخ... چاوه پیّی هاتنی تروّمبیّلیّك بوو وه ك با به به رده میدا تیّده په پی به بی سه رسوورمان و حه په سان. شوفیّره که ش... هه رچی تیّیدایه...

"ترۆمبىلەكە وەك بىنۋنگ دادەبىنۋىن. "

البهگم، وهك بيّژنگ...."

"بهر لهوهی تروٚمبیّله که تیٚپه رێ، دهبی یه کی پیّنج فیشه کیان به رکهوتبیّ. ئیشه ڵڵا دهروییش به گمان به زیندووی وهبه ردهست ده کهویّ."

"به تهمای خودای، بهگ... به برینداری... ئیشهلللا."

ئەنگۆرە بوو. مستەفا بەگ ھەلاەستا و دادەنىشتەوە و رادەكشا و چاوى لە رىڭ ھەلائەدەگرت. لە تەندوورىكى تايەكى نامۆ و نائاسايىدا دەسووتا و ھەلاەچۆقا و جىنگلى دەدا. تامىنكى چىشكەنەكراو، عەترىنكى بۆن نەكراو... چىزىنك كە ھىچ لە چىرە ناسراوەكان نەدەچوو.. لە شىرەى ھىچ مەستى و سەرخۆشىيەك نەبوو. شىرىنىيەك كە لە ھەموو ژياندا

تاقه جاریّك همستی پی ده کری، هه موو گیانی له بلیّسهی چیّژیّکی دووره دهستدا میّروولهی کرد.

لاقه لهرزوّك و بیّهیّزه کانی به سهر عهرزه که دا ده کشان. دهستی چهپهی ده تگوت دهستی سپی هه لْگهراوی مردووانه و له شانییه وه شوّر بووه ته وه. له گهل ههر هه نگاویّکیدا چرچ و لوّچی ده موچاوی و لیّوه به باره کانی توّزیّك ده له رینه وه. ده تگوت له گهل ههر هه نگاویّکی، له مهرگ ده چیّته ییّشیّ.

له نه کاو ئاسمان گرماندی و له چاوترووکانیکدا هه موو و لات تاریك داهات. دلوّیه ی شیله و گهرمی درشتی بارانه که لیّره و له ویّ که و ته سهر عه رز و ده سبه جیّ ریّژنه دایدا. چاوه کانی مسته فا به گ تاویک هیچ کویّیان نه دی.

لهولاترهوه تارماییهك له نیوهندی رینگهكه، قیت قیت و دهتگوت دهچینته قورگی مهرگهوه و ئیستا نا ئیستا له خوین دهگهوزی، دهرویشت. خاله ههمزهش له دواوهی ورده ورده ترومبینله کهی لی دهخوری.

"ئيزن بده بهگ، ئيزن بده با دابيّژ دابيّژی بکهم. ئيزن بده بهگ. دهستم به داويّنت، بهگ..."

مسته فا به گ له خوشییان نهیده زانی چ بکا. چیی وای نه مابوو ده رپه پی و نه و مردووه به جووله یه له نامیز بگری. ده سته کانی له فیلینتاکه ی کرده وه. ده ستیکی له سه ر ده ستی مام حه سه دانا و ده سته که ی دیکه شی له سه ر ده ستی و سینه ره ش و لاواندنییه وه.

تاویّك دواتر دەروییش وهك لاقی له بهردیّك ههلهنگوتبیّ، سهرهنگریّ بوو و وهعهرزی كهوت. ئیتر پیاوهكانی گهیشتنی و ههلیّانگرتهوه. ههموو گیانی قوراوی ببوو. ههولیّ دا قیت و قنج بهریّیهدا بروا بهلام لاقهكانی تیّك دهالان و له دووی نهدههاتن. خهریك بوو له پیّ دهكهوت. تاویّك دواتر بهژنه قیتهكهی دهرویّش بهگ داهاتهوه و پشتی كوّم بوّوه. پیاوهكانی چووبوونه بن پیلییهوه و قهلافهته نیوهزیندووهكهیان راكیّشایه نیّو تروّمبیّلهكه.

که خور ئاوا بوو و تاریکی بالی بهسهردا کینشان، مام حهسهن پرسیی: "چ بوو؟ چیمان بهسهرهات به گ؟"

مسته فا به گ به ده نگینکی که زایه لهیه کی شادیی تیدا شه پولی ده دا گوتی: "نازانم. " قسه یه کی دیکه یان نه کرد. لینی سوار بوون و به ره و ناوایی لییان خوری.

دادوه ر به مسته فا به گی گوت: "به پینی نه و راپورته ی هاتووه ، براکه ت بووه ته قوربانیی توله نه ستاندنه وه یه کوژراوه . نه و به فه رمانی ده رویش ساری نوغلی کوژراوه . نه وه راسته ؟ ده لین نه وه ی براکه تی کوشتووه ، مه همووده کورده ، چه کداری ده رویش به گه و له کوشکه که ی نه ودا گه ورده ، بووه . نه وه راسته ؟!"

چاوهکانی مسته فا به گ له و روخساره یدا که رهنگی شادیی لی نیشتبوو، دره وشانه و گوتی: "دیاره له کونه وه دانوومان پیکه وه ناکولیّ، به لاّم دهروییش به گ له خوّرایی بوّچی برای من ده کوژیّ؟ بوّچی ده بیّ نه و شتی وای کردبیّ؟ نه من پیّم وا نییه نه وهی ده فه رمووی راست بیّ. بو مه حموودیش ده بی عه رزت بکه م که نه و نه ک له کوشکه که ده روییش به گذا، به لکو له کوشکه که ی خومدا گه وره بووه و له کل هاتو وه ته ده ریّ.

لهوانه شه نهو و براکهم دوژمنایه تیه کیان له نیواندا بووبی. ویژدانی من ده لین، دهرویش به گکاری وا سووك و چرووکی نه کردووه و به سهر نهویدا نه هینم."

سینگی هیننابووه پیشهوه و سهری بهرز راگرتبوو و بهبی نهوهی قسهیه کی دیکه بکا، دادوهری به جی هیشت. نهوهنده شاد و به کهیف ده پویشت، ده تگوت له هه لپه پکییه کدا پی به عهرزیدا ده دات.

سهعاتیّك دوای و ه ده رکه و تنه که ی مسته فا به گ، ده رویّش به گ هاته هه نته شی دادوه ر. روخساری هیچ نه گورابوو، هه ر وا هه لبزرگاو و چاوه کانیشی ده تگوت چاوی بی تین و به مولّه ق و هستاوی مه ریّکی مردوون. که نفت و له پی که و توو... ده ست له رزوّك...

به دهنگیّکی کسپهدار و تووره و توقیو و ماندوو و ناموّ، وه ک دهنگیّکی هیچ خوّی نهبی ورتاندی: "کیّ دهلّیٚ؟ شتی وا نهبووه و نابیّ. ئهمن مه همووده کورد دهناسم. دیوه خانه کهی من دووسه د پیاوی وه ک مه هموودی تیدایه. یانی ههر بوّ ئهوه بانگت کردوومه ته شار جهنابی دادوه ری گشتی؟ نه کا مسته فا ئاق یوّللی " سکالاّی لی کردبیّم؟"

"نەخير."

دهرویش به گ تاویک دواتر، به نیوهزیندوویی و بهخویدا شکاوه، ئیزن درا بروات و له شهرمان دهموچاوی خسته نیو ههر دوو له پی دهستییه وه. یه ک "نهخیر" تین و برستی لی بریبوو.

4

نیّو کوّشك پی جموجوّل و ههول و كار بوو. ژنه خزمه تكاره كان له دیوه خانه گهوره كهی كوّشكه كهدا كوّ بوونه و پهیتا پهیتا له قوماشی جاو تووره كهیان ده دووری. تووره كهی گهوره و بچووك. نوّكه رهكان به عاره بانه لمیان ده هیّنا و ژماره یه ك پیر و كچ و نوّكه ر تووره كه كانیان پی ده كرد. ژماره یه ك له گوندییه كانیش شهو تووره كه لمانه یان له حه و شه كه و ده برده نیّو كوّشكه كه و به ییّی ریّنوینیی به گ، له پشت یه نجه ره و ده رگاكان هه لیانده چنین.

سى شەو و رۆژان ھەر بەردەوام بوون. كۆشك ئىتر ببووە قەلايەك. جا ئەوجار مستەفا ئاق يۆللى" چىيى لە دەست دى با بىكا. ئەوجار ئەگەر بناگويى خۆي بىنى، جا نيو كۆشكىش دەبىنى.

محه په کین که باوه پینکراوترین تفه نگچییه کانی ده رویش به گ شهو و روّ که برجه که ی سهر ده روازه ی باغه که وه مین گوشه یه کی سهر ده روازه ی باغه که وه کیشکی ده کینشا. هیدایه تیش که به به رده رگاکه وه و هه رگوشه یه کی کوشکه که شه چوار چه کداری لی بوو.

ههر روّژ ئاوا بوو، دهرویّش به ک دهرگای ژووره کهی داده خست و ئهوجار تووره که لمه کانی له سهر یه ک و له پشت دهرگاکه هه لاه چنی. بهر په نجه ره کانیش به تووره که لم گیرابوون.

له پیشدا چهند شهویکیان بهگ خهوی نهچووه چاوی، بهالام دواتر خووی پیوه گرت.

به تووتووش پینی له کوشکه که نهدهنایه دهرهوه، نه به روّژ و نه به شهو. شهو و روّژ رهعیهت و نوّکهرانی له خوّی کوّ دهکردهوه و جهفهنگی لهگهل لیّدهدان و سوعبهتی دهکرد. داوای لیّ دهکردن گورانیی بوّ بلیّن. بهسهرهات و حهقایهتی بوّ دهگیرانهوه و ههولیّی دهدا جار له جار بیر بیانناسیّ.

دوو مانگ رابرد. ئاق يۆللى" باسى نەبوو. دەرويش بەگ سەرەراى پرسيار و بەدواداچوونەكانى ھىچ سۆراغىكى لىنى نەبوو. كورىكى دوازدە سالانەى يەكىك لە

رهعیهته کانی ماوه ی حهوتووه ک له گونده که ی ناق یوّللی" مایه وه. روّسته م نوّرتاقچیش هه موو نهو که وشه نه ی سه سهنگ و سووژن دا و ههر نهیتوانی سه رههه و دایه کی له ناق یوّللی" ده ست بکه ویّ. ناق یوّللی" نه چووبووه شاروّچکه ش. رووی له شاخ و چیاش نه کر دبوو. نه چووبووه نه ده نه و نه نکارا و نیستانبوّلیش. نه ی باشه زهوی قووتی دابوو؟ دیارنه مانیّکی ناوای ناق یوّللی"، په روّشی و نیگه رانیی لیّ ده که و ته وه نمی ناوادا له ناخافل گورزی خوّی ده وه شاند.

له و بگره و بهردهیه دا هاوین به سه ردا هات. گهرمایه کی زهردی سامناك دهستی پی کرد. روز هه تا نیّواری کوشکه که ده بووه جه حه نده میّکی خنکینه ر... ده رویّش به گ به روّژان ده خزییه گوشه یه کی دیوه خانه گه وره که ی کوشك و نه و مندالانه ی ناوایی که نه چووبوونه مه زرایه ، له خوّی کوّ ده کرده و و گهمه ی له گه ل ده کردن. ره عیه ت و نوّکه ره کان شه وانه له مه زرایه و ده گه رانه و ناوه دانی و به هه له داوان خویان ده گه یانده و به گه که یان.

ورد و درشتی گونده که رقیان له ئاق یۆلوو هه لگرتبوو که به گه هه لۆکهیانی به و دهرده بردبوو. که به گه کهیانیان ئاوا ده دی به خوّیاندا ده شکانه وه. ئاوا، به و وه ده رنه که وتنه ی له کوشك و رووناکایی نه دیتنه ی شیّت ده بوون.

ههر ههموو گونده کهش زراوی چوبوو. دیهاتییه کانیش توقیبوون. ئهوانیش که له مهزرا و چیا و دهشتی بالنده یه کیان له بهر پییانی هه لاه فری یان کهرویشکیک ده رده پهری، بهندی جهرگ و دلیان ده پسا. ههر ههموو کهوتبوونه دله پاوکی و ترسهوه. دامابوون و نهشیانده زانی چ بکهن. سات به سات چاوه پی بوون له لایه کهوه مهرگیز کی چاوه پواننه کراویان بی نازل بی. بهبی نهوه ی خویان بزانن بی له کهل به که که یاندا به و دله کوته و نیگهرانییه وه چاوه روانییان ده کیشا.

شهو بۆ دەرویٚش بهگ بووه جهحهندهمیٚکی تهواو. ئهو شهوانهش وهك زستانیّ، دیسان قسمی لهگهان ئهو رهعیهتانهی ده کرد که له کاریّ گهرابوونهوه. لهگهانیان له سهر سفرهیهك دادهنیشت و دوای ئهوهی بالاوهیان ده کرد و شهوگار شهق دهبوو، سهریٚکی ژووری ژنه کهی دهدا و دوای ماچکردنی دهگهرایهوه ژووره کهی خوّی و دهرگاکهی داده خست و کلیله کهی دوو جاران تیدا دهسووراند و ئهوجار تووره که لمهکانی له پشت دهرگاکهی ههانده چنی. داوه تیشکیّکیش چییه له په نجهره کانهوه نه ده ههاته ژووره وه.

شهوانی هاوینیّش گهرم و گران بوون، وهك جهحهندهم. دهرویّش بهگ خهوی له سهری ده په ده ده ده ده ده به این الله توره ده و ده و ده و ده به الآم ههر كونیّكیش چییه له یه كیّك له په نجه ده كانی نه ده كرد. كه تاو هه لده هات، خوّری دهرویّش به گیش له كهل ده رده كه و تا ده ده ده كه ده ده ده كرد.

بهیانته نگوتنی خوی داویشته سهر نهو قهره ویلهیهی له گوشهیه کی دیوه خانه کهی دانابوو و خرپ لینی ده نووست. بهرده وام ناره قهشی ده کرد. ترسی نهوه هه بوو، که ده رویش به گ یه کسه ر بتوی ته و و ببیته ناره قه. جاری وابوو بیری ده کرده وه ناخو مه رگ باشتره یان نهم ژیانه ؟

"مهرگ زور باشتره. به لام ژیانیش به ههموو تالی و سهختییه کانییه وه... ژیانی ئاوا باشتره لهوهی خوّت بدهیته دهست سهرشوریی مهرگهوه. توزیک ههر باشتره."

ئیتر ژیانی ئارهقاوی ههر بهردهوام دهبوو. بۆنی ئارهقه له ههموو لایهکهوه ههلآدهستا. دارهکان و بهره و دیوارهکانی کۆشك و مرۆقهکان، خاتوونی دهرویش، زهوی و ئاسمان و ههموو شمهکهکانی بنهوه و سهرهوهی بۆنی ترشاویان لی دههات. ههر ههموو شتیک، چیی له دنیایه دایه، ههرچیی لیرهی دهدی و دهستی پیی دهکهوت، ههموو کهس و ههموو شتیک له ئارهقهدا دهخووسا.

شهویکیان دهرویش به گ گهیشته ئیسقانی و به هات و هاوار خوی له ژوورهکهی فری دایه دهروه: "ئهی هاوار سووتام، سووتام، کوره خهریکه دهخنکیم. "

چهند سهتلیّکیان ئاو به سهریدا کرد ههتا وهخوّ هاتهوه و گهرایهوه ژوورهکه و دهرگاکهی لهسهر خوّی داخستهوه.

سهره رای نه و ههمووه پاراستنه ش، دیسان هه رتزقیبوو. هه رسه ری وهسه ربالیفی ده کرد، خهیالنیک له میشکیدا ده گوورا، که خه وه کهی نیتر ههستانی نهبوو. لیبی دهبوو "ههبوو نهبوو". هه رده ده تگوت قه تنهبووه و له دایک نهبووه... نه ژیاوه... له و دنیایه دا چهند که سد ده یانزانی نه و ههیه ؟ ژنه کهی، منداله کانی، خزم و که سی و د وست و ناشناکانی... له و نیوه دا هم یه که نهوی قه ت له بیر ناچیته وه. قه ت قه ت و نهویش مسته فابه گی ناق یوللی "یه. مسته فا به گ تا سه رلیوی گور له دلی خویدا هه ست به بوونی ده کا.

به لاّم دوای مردنی، ههر ههموو شتیک دهبریتهوه، ههموو شتیک، ههموو شتیک... و نهو دنیایهش نامینیی... ئیتر دنیایه کنامینیی. خه لک چییه ؟ ... ته نانه ت نه گهر بی نرخیش نه بن، نهوانیش ههر نیچیری مهرگن. نهوانیش ناخرییه که ی ههر ده مرن. ژنه که ی، منداله کانی، مسته فا ناق یوللی "... نهوانیش درهنگ یان زوو ده مرن. به مردنی نه و دنیا و سرووشتی بینرانه وه شده مریی. که وابوو ههموو شتیک ده مری ... نیتر توزیک پتر ژیان بوچی و له پیناوی چیدا ؟ ژیان سیحریکی هه یه، هیزیکی بینرانه وه، سیحریکی بیسنوور و دووره ده ست.

بهخزی دهگوت: "دهبی بچم و ئاق یوّللی" بدوّزمهوه و ههر ههموو ئهوشتانه، نهیّنییهکانی مهرگ و ژیانی به تیّر و تهسهلی لهگهل باس بکهم. چهند جاریّك ویستی سواری ئهسپهکهی بیّ، بهلاّم بهر لهوهی بروات، پاشگهز بوّوه.

چ نهیّنییه ک له و کاره دایه ؟ یه کتر کوشتنی له لاساری... قهتیش نابریّته وه. ئه و کاره ش ترسنوّک و ئازا ناناسیّ. نوّره ی هه و کهسیش ده گاتیّ، ده کوژیّ و ده شکوژریّته وه. کهسیش ناتوانیّ به ویستی خوّی پیّی له بازنه ی ئه و گهمه ی خویّنه بکیّشیّته ده ریّ. به لاّم ئه و گهمه ی خویّنه نه وه همه ندوانی خوّی لیّ ببویری ؟

بهیانییه کیان ده رگای ژووره کهیان شکاند و به بیهو قسی به سهریدا کهوتن. ئاره قه له ئازای ئهندامی ده چوّرایه وه. ئه و قهره ویّله ی له سهری نوستبوو، خووسابوو. له بیره که سهتل سهتل ئاویان هه لیّنجا و سهریاندا کرد تا وه خوّ هاته وه.

ئیتر هاوسهره کهی وه په و و و خوی یه کلا کرده و و گوتی: "ئهتو نه فیشهك، به لکو به لاساری و که لله په وقت تیدا ده چی به گ. باشه چ ده بی کونیکی تیکه ی بو هاتو چوی هه وا؟ باشه هممو و روژی جییه که تیکه کی ده زانی له کویی؟ ئه گه ر کونیک له سه ربانه که ی بکه ی، کی ده توانی له ویوه بتنه نگیری؟

دەرويش به گ وهك شينتان گوړاندى "ئهتو بيدهنگ به خاتوون. ئهو قسانه له دهمت زيادن. خوّم باشتر دهزانم چ بكهم و نهكهم. ئهمن نامهوي بمرم. "

"بهلام ئاخرىيەكەي ئەو گەرما نەحلەتىيە رۆژىكيان دەتخنكىنىخ."

"بمخنكينني باشتره لهومي فيشهكيك بمكوژي"

"یاخوا دهردت وهسهری من کهوی به گ. دهرد و به لات له من به گ. کوره ئه گهر کونی کی بچووك لهو میچه بکهی، دو ژمن چووزانی له کویوه و چون دهیدوزی ته وه و لهویوه ده تکوژی ؟"

"دەيدۆزئتەوە و دەيكوژێ. ئەمن ئىتر خووم بەو ئارەقەيەوە گرتووە. ئىتر لەمەودوا بەبى ئارەقە ناژىم. جگە لەوەش، ئەگەر كونى تىدا نەبى، تەپۆش نايەتە ژوورەوه."

دهرویش به گ سهره پای پیداگربوونی دهوروپشتییه کانی و ژنه که شی، ناماده نهبوو کونیکی ههر هینده ی بهره دهستیکیش له میچه که یان په نجه رهی ژووره کهی بکات. شهوانه هه تا به یانی وه کوزه یه کوزه یه کوزه یه کی به کورمان زمانی ده رده کیشا و له ژووره که یدا پیاسه ی ده کرد و گیانه ناره قاوییه که ی به رده وام به دیواره کانه و ده نووساند و له شه به "تا" سووره و موود که ی فیننگایی دیواره که ی هدانده مشت.

دەنگى زرمەى سمى ئەسپەكان بەردەوام لە گوييدا دەزرينگانەوە و ھەتا بەيانى نەدەبرايەوە. جار ھەبوو نەدەما و دىسان دەستى يى دەكردەوه.

کۆشکهکه له سهر گردیّکی هیّندهی بیست مهتر بهرز دروست کرابوو. دیواری حهوشهکهی یهك یهك و نیو مهتریّك به دهوری گردهکهدا کشابوو. ورده شووشهی رهنگاورهنگیان به سهر دیوارهکه وهرکردبوو. قهوزه هیّندی لای دیوارهکهی داپوشیبوو و باران و تهپوتوّز و خوّل و گهرما و سهرما، رهنگه سپییهکی جارانیان بوّر کردبوو. دیواری کوّشکهکهش وهك دیواری حهوشهکه دهچوو.

ریّگهیه کی به رده چنکراو که که پری ره زه که سیّبه ری ده خسته سه ری، ده چووه وه سه ری کوشکه که. حه و شه کو بو ی بوو له دار و دره ختی چی. رزه کان به لك و پوّی دار هه نجیره کاندا هه لاّچوبوون. هیّندی له دار هه نجیره کان قه ده که یان رزیبوو. له ق له سه ر چلوو کی دار چناره کان هیّلانه ی کردبوو *. لای روّژهه لاّتی باغه که هه نارستان بوو. ده ورانده وری حه و شه که سییندار و هه نجیری در کاوی لی چه قیّنرابوو. هه نجیری در کاوی به گولی درشتی ره نگاوره نگهوه.

خانووی نیوه کاره کان ** له پیشهوهی ئاوه دانییه وه و هیندیکیان که و تبوونه لای روژهه لاته وه. مهزرا و کیلگهی به گ له لای راسته ی ده روازه ی حه و شه که و تبوون و نوکه ره کانی به گ له خانووه کانی لای چه پدا ده ژیان.

جگه له نزکهر و رهعیهتهکان، ئاوهدانییهکه زوّر کهسی دیکهشی تیدابوو، که هیچ پهیوهندییهکیان به دهروییش بهگهوه نهبوو. چهند بنهمالهش که ههر کامهیان حهوت ههشت دونم زهوییان له تهنیشت زهوییهکانی دهروییش بهگهوه ههبوو، لهو گوندهدا ده ژیان. گونده که تاقه داریک چیبه تیدا نهبوو.

تهسپه کان به زهوییه ریّکه کهی بهری روّژهه لاتی کوشکه که او به کیّلگه لوّکه کاندا تیّده په په په و ده پویشت. تاته به ردیّکی ریّك و گهوره و سپی له سهر ریّی تهسپه کان که و تبوو. نه و تاته به رده ته وه نده گهوره بوو، که س بوی نه ده بزووت. باشه ته و گابه رده چون و کی هیّنابوویه ته و شویّنه ی که خاکه که ی ره ش و نه رم و خاویّن و بی به رد و ورد که به رد بوو؟ گهلیّك ته فسانه له و ولاته هه لبه سترابوو. ته و به رده ناوداره چووبووه نیّو گورانی و به سته و ناوازی شه وه.

سواره کانیش ههموو شهوی به تهنیشت ئهو بهرده دا تیده پهرین.

دەرویش بهگ کونجکوّل ببوو. ئەوانە کیّن؟ هەموو شەوی لە کویّوه و بوّچی ئاوا دیّن و رادەبرن؟ روّژیکیان به محمرومی گوت:"ئاخری هەر نەتزانی ئەوانەی کیّن؟ ئەوه پازدە روّژه هەموو شەوی بیرهدا تیدهپەرن. هەتا بەیانی له بەر زرمەی نالی ئەسپەکانیان خەوم لی ناکەویّ."

"شتیّکی وام بو ساغ نهبووهوه، به گ. هیّشتا نهمتوانیوه بیانناسم. شهوه که تاریك و نووته که... ده بی چاوه ریّ بین تا مانگ هه لّدیّ. هه موو ده م ریّك له یه ك کاتدا دیّن و ده پروّن، نیوه شهوی له لای چیاوه دیّن و بریّك به ولایدا بای ده ده نه و و به ره و لای باشوور ده پروّن، به رهو لای رووباره که ی جهیهان. دواتر به ره به بیانی به ره و شاخ تیّهه لله چنه و و خوّیان ون ده که ن. چ ده نه رمووی، وه شویّنیان بکه وین؟"

انا، وهشویّنیان مهکهوه. چاوه رِیّی مانگهشهو به. له خهرهندیّکدا خوّت مات دهکهیت و ههول دهدهی بیانناسی."

وهرزیره کانیش پهروّش و نیگهران بوون و حهزیان ده کرد بزانن چ باسه. که سواره کان به تهنیشت تاته بهرده سپییه که دا تیده پهرین، پیر و لاو، گهوره و بچووك ههر ههموو له خهوی ههلادهستان و گویّیان به عهرزییه وه دهنا و تا درهنگ وهختان، ههر گویّیان له زرم و کوتی نالی ئهسیه کان ده بوو.

دەنگى سمى ئەسپەكان لە سەر سينگى دەشتەكە، تۆوى سەرسوورمان و كونجكۆلى و دلەراوكيى لە دلى وەرزىرەكان كى بوون؟ كى دەيويرا شتىك لەو بارەپەوە بلى.

٨

مسته فا به گ ئاق یو للی" زوری پینه چوو که به سهر خویدا زال بوو و و ههرهسی به و توورهیه هینا که وه و درکیک به دلیدا روده چوو. ئیتر به بی گوی پیدان به دنه دان و کاریگه ربیه جوراوجوره کانی، که و ته تاوتوی و شهنو که و کردنی ژیرانه ی رووداوه کان.

دەرویش به گ که کوشکه کهی خوی کردبووه قه لایه ك، به هیچ کلوّجی پیّی نه ده نایه دهرووی قه لاکه. که له تروّمبینله کهی داده به زی، قه لافه تی له سه رلیّشیواوان ده چوو. ترس له هم موو تانوپوی گیانی گه پابوو. ده روییش به گ ببووه پهیکه رهیه که ترس. نهی چ باشه، چ باشه، چ له وه باشتر. نه و جاری وایه نازاترین مروّقی سهر زهوییه و جاری واشه ترسنو کترینه که یاه میم ترسنو کییه کهی و هه میش چاونه ترسییه کهی له ناخیدا که ده جوولی کیی ده بیته خووداری و شیتی. ده بی نه و خووخده یه ی که و که لاکی لی و در گیردری .

وهلی شهمالان کابرایه کی باریکه له و که له گهت بوو. چوکووراوایه کی ناوا پان و بهرینی به دوو روّژ نهوسهر نهمسهر ده کرد. جاریکیان له گهلا سوارچاکیک رهقهی کردبوو* و نهسپه رهسه نه عهره بییه که له مهیدانی له گهلا ده رنه بردبوو و نقوستان ببوو. نه فسانه ی وهلی شهمالا له سهر زار و زمانان بوو. که پینی ده نایه ده شته که ی چوکووراوا و ده که و ته ریّ نهوه نده خیرا و سوو کبار ده روّیی، تیر و فیشه کیش نهیده گهیشتی .

وهلی شهمال چاوهکانی خهفه تبار بوون. جحینل بوو و بیریشی له ژنهیننان نه کردبووه وه. له و چوکووراوایه دا که س نهبوو له شوینگیریدا توزی وهلی شهمال بشکینی. شوینی بالی بالنده ی له سهر عهرزی هه لده گرت.

1.4

^{*}رەقە: كێبركێ. ھەڤىركێ.

"محهرهم ههتا نیوه شهوی له بهر دهم دهرگای حهوشه که کیشك ده گری و تهوجار شوینه کهی و خوی به پاسهوانیکی دیکه ده سپیری و ده چیته وه که پره کهی خوی و له نیوان ژنه کهی و بچووکترین منداله کهیدا راده کشی و ههر سهری ده گاته بالیفه که خهو ده بیاته وه. شهو تفه نگه کهی له باوه شیدا توند ده گری و ناوا خهوی لی ده کهوی. ته خته کانی که پره کهی تو کمه و پته و و نهستوورن... به لام نه و دو شه گهی محه په مهره مله سهری ده نوی، زور نهستوور نییه... ته نانه ت فیشه کی ده مانچه ش ده یویی. ده ییری و نه و که سه ش ده کوژی که له سهری نوستووه... نه وه کاری هه موو شه و یکه و مهمو شه و یکه که ده مه."

النه گهر محدرهم بكوژرێ، دوژمنيش ئهتۆ دەكوژێتهوه. ئهو دەم چى وەلى شهمال؟ال

"دهی جا ده لیّم چارهنووس وا بووه. ده لیّم وهلی شهمال لهو کهسانه نییه ئاوا سووك و ئاسان کلکی به ته لهوه بیّ."

"وسیّنه رهش، ئهتو لهگهل وهلی شهمال بروّ. سواری ئهسپهکهت به و لهگهل وهلی شهمال بروّ..."

"پێویستیمان به ئهسپ نییه. به پێیان باشتره."

"ئەتۆ لەگەل وەلى شەمال دەرناچى."

"دهي باشه با وهلي شهمال به پێي من بروا."

السدى رەش، يئ به ينى تۆ بنم. ال

وسیّنه رهش و وهلی شهمال، محه وه به که فوکل و ده م به پیّکه نین بوو. له و مهلّه به نده دا بنیاده میّکی وردیله و بوّر و کورته بالا و توّکمه و به که فوکول و ده م به پیّکه نین بوو. له و مهلّه به نده که که که سه سواری و نه نگیّوه بیدا لیّی نه ده برده وه. له وانه بوو که له ناسمانی چاوی قورینگ و له پیّش تاژی چاوی که رویّشکی ده نگاوت. که س نه یه دانی که نگی و له کویّوه ها تووه ته کوّشکه که که ده رویّش به گدا ده رویّش به گدا ده ویّن به گدا پیّموایه خوّشی نه یده زانی هه ر له مندالیّیه وه له و داموده زگایه ی ده رویّش به گدا تفه نگهی بووه و نازاترین و ده ستکه ره وه ترین شه پرکه ربوو. کام نه سپ جوان بوو سواری نه و ده بو و ده و کام فیشه کدان جوان بوو نه وی ده به سه ر پشتی شه بووه هه ر به سواری نه سپه وه دیتراوه. له شار و چکه و کووچه و کولانان هه ر به سه ر پشتی نه سپه که ی بوو. شه ش کوپی هه بوو که نه سپه که یه وه و و خواردنیشی هه ر له سه ر پشتی نه سپه که ی بوو. شه ش کوپی هه بوو که نه نیستان بو و له نیستان بود و له نه نیستان بود ی ده خویّند.

ژانیک دلنی وسینه رهشی داگرت و گوشیی.

شهو بوو. تاریك بوو. ههوره کان گهوال گهوال له دهریای نیوه پاستهوه بهرهو تورووس ده پرووس ده پرویستن. وسینه رهش و وهلی شهمال به ناود پیکدا بهرهو ناواییه کهی دهرویش به گدر ده پرویستن. ههر دووکیان شهلالی ناره ته بوون. کزه بایه کی فیننکی هات و بو ساتیك وسینه رهش تهزوویه کی پیدا هات و سهرمای بوو، له حالینکدا ههواکه ی گهرم و مات بوو. عهرزه که هیشتا ههر داغ بوو، به لام بهره به به به یانی گهرمایه کهی ده پهوییه وه و فیننگایی بهیانی جیی ده گرته وه. جا ده زانی تا بهیانی جهندی ماوه؟

وهلی شهمالا و وسینه رهش دوو روّژ بوو به ریّوه بوون. به دزییهوه ده روّیشتن و له ههر جیّیه که برسییان بوایه، پریسکهیان له پشتیان ده کردهوه و له پهنا و چهپه کیّکی چوّل نان و پهنیریّکیان دهخوارد، بهلام متهقیان له بهرهوه نهده هات. دوو روّژ بوو هیچیان ورتهیه کیان لیّوه نهها تبوو.

گەيشتنە ئاوەدانىيەكە... سەگەل بە وەلى شەمال نەدەوەرپىن. وسىننە رەشش سەولە*ى ھەلكرتبوو بۆ ئەوەى ھەر سەيەك پىنى وەرى، بۆى باوى.

گەيشتنە تەنىشت كەپرەكەى محەرەم. سى چوار مانگا لە بن كەپرەكە مۆلىان خواردبوو و كاوي<u>ْ</u>ۋيان دەكرد.

"ئەورەش كەپرەكە، حوسيّن. تاويّك دواتر محەرەم دى و ھەر بەو پەيۋەيەدا وەسەر دەكەوى. لە يەكەم تەختەو، دەيۋميّرى. ريّك لە سەر تەختەى چوارەم ملى خوّى دەشكيّنى و دەنوى. جوان ورد بەوە. نەچى لە ژن و منداللەكەى بدەى. ئەگەر ريّك لە نيّوەراستى تەختەى چوارەمى بدەى، دلى محەرەم ھەلدەتەكىّنى. ئەمن لە بن تاقەدار تووەكەى ئاقچاساز چاوەريّتم."

ههر قسهکهی تهواو کرد، له چاوان ون بوو. وسیّنه رهش دهیزانی وهلی شهمال زوّر گورجه، بهلام پیّی وانهبوو ئهوهندهش.

به وردی کهپرهکهی پشکنی و تهختهی چوارهمی دیتهوه. ئهوجار چۆوه تهنیشت پهرژینهکه و له پشت کۆگا کونجییهك مات بوو. لیرهوه کهپرهکه جوان دیاره.

له و دوو روزه دا ئه وه یه که م جار بوو بیری له محه په مهرده وه دوو روزه دا هه ربه قه ستی کوشتنی محه په ریگه ی بریبوو. هه ر بو چرکهیه کیش بیری لی نه کردبووه. ئیستا، تاویکی دی محه په ه ده کوری و منداله کانی هه تیو ده کا. له وانه شه محه په په نه کوری و خوی به ده ستی ئه و بچی. به خوی گوت: "ئه گه ر محه په من بکوری، ئه ی مندالی من هه تیو ناکه ونه وه ؟"

_

^{*} سەولە: ئەو ئەنگوتكە ھەويرەي بۆ سەگ دەيبرژينن لە تەندووردا.

نهی دهبیّته قیامهت. سبهی بهیانی لیّره دهرزی ههلاوییی وهعهرزی ناکهویّ. ژن و مندال دهبیکهنه شین و گریانیّك نهبیّتهوه. هاواری تووك و نهفرهت دهگاته ئاسمانیّ. تازیهبار دهبن. له گونده کانی دیکهشهوه بو سهرهخوشی دیّن. ژهندهرمه و پیاوی حوکمهت و دوکتور له شاروّچکهوه دیّن و تهرمه کهی مجهرهم ههلاهدرن و دهبیشکنن.

ههتا بهیانی خویّنه کهی دلوّپ دلوّپ له کهپره کهوه بهسهر سهر و پشتی ئهو مانگایانه دا دهچوّریّته وه. خویّن به سهر ئاپوّرای خهلکه که شدا ده چوّریّته وه. خویّن وه ک بارانه له کهیره که وه به سهریاندا ده باریّ.

ئهگهر رزگاربوونیک ههبی، ههر له ریگهی زونگاوه کهوه دهبی. دهنا پیاوه کانی دهرویش بهگ لهو دهشته دا وه کوو دهو راوی ده کهن... دیسان باشه ئهو زونگاوه بی برانه وهیه شهیه. جا وه لی شهمالیش نهبی، کهس ناتوانی پی بنیته ئهو زونگاوه وه. مار به خوشین و مهل به فرین ناتوانی خوی لهو زونگاوه بدا. لیره وه تا زونگاوه که پیاو ده توانی یه ک پشوو را بکا. وه لی شهمالیش نه وه له بن دار تووه که چاوه ریمه. ئیتر چ شتیک ههیه له پیاو کوشتنی ئاسانتر بی.

شهوگار شهق ببوو. مهحه رهم دیار نهبوو. یانی بلّیی نهیه؟ ئهگهر ئهمشهو نهیه، دهبی سبهی شهویی ههر لیره چاوه رینی بم.

دەستى برد و چله گيايهكى گرت. چله گەزگەزگنك بوو. دەست و مەچەكى برژاندەوه.

به پیناخوشبوونهوه تفهنگهکهی توند بهخووه گوشی. باشه ههر ئیستا محهوهم بهسهردا هاتبایه و دیتبایهی چ دهقهوما؟ کوره محهوهم بووهی نابی بهکهمی بگری. ههر هیندهی چاوترووکانیک وهك بیژینگ دابیژ دابیژت دهكا. فیشهکی به خهسار ناچی.

له نیّو هموره رهشه کانهوه رووناکاییه کی هیّنده ی له پی دهستیّك ده رکهوت و بزر بووهوه . بوّنی بیّنی شیاکه و ریخ له هموا گهرابوو. کزه بایه ك که له ثاقچاسازه وه هه لی کردبوو، بوّنی زوّنگاوه که ی لهگه ل خوّی دیّنا، بوّنی هه پنه هووت و رزیوی و خووساوی، بوّنی کی خهست و گهرم و خنکیّنه ر...

وسینه روش به سهر پییانه وه راوهستا و دهمودهست دانیشته وه.

محه و دیسان له بیری چووه وه. به ک ده یگوت دوای را په راندنی ئه و راسپیرده یه، په نجا دونم زهویم له ئاقچاساز ده داتی. ئه گهر ئه و زهوییه داچینم....

چلى لۆكە ھێندەى بەژنى خۆم ھەلدەستىن... ھەر قۆزاخەيەكى پې بە چنگێك. ئەگەر ئەو لۆكەيە بفرۆشم، پارەيەكى زۆرم دەست دەكەوى. ئاي وێران بىن ئەو چوكووراوايە خوايە بەلأى لىێ بباریّ. چوکووراوای چی، بلّی تهندووری بهنیّله و تاگر. خوّ بوّ ژیان نابیّ. بنیادهم تیّیدا له گیانی خوّی وه په زده بیّ. ناخ ئهگهر دهستی ژن و مندالهکهمم گرتبایه و نهو توّرووسه وهسهر دهکهوتم و گهرمیّن و کویّستان دهکرد... لیّره وهزاله هاتووم. چما مروّق چهنده ده ژیییّ؟ چما چهندهمان تهمهن به بهرهوه ماوه؟ ئهمروّ ههی و سبهی نیی... ئهگهر نهتوانی ئهو چهند روّژه به کهیفی دلّی خوّت بژییی ، چونی حهزت لیّ بوو رایبویّری... کاژستان، بن داره عهرعه په کهیفی دلّی خوّت بژیانی کانیی پی له بوّن و بهرامهی پنگهه... ژیان، ژیانهکان، ئهگهر تهنانهت سالیّکیش، تهنیا ههر هاوینیّکیش بیّ، دیسان.... کویه تهمهنی بنیادهم به هیچ و پووچهوه بهستراوه تهوه... ئهگهر بهگ پهنجا دوّغیّکم زهوی بداتی و خوّشم ئازاد بکا... هیچ و پووچهوه بهستراوه تهوه... ئهگهر بهگ پهنجا دوّغیّکم زهوی بداتی و خوّشم ئازاد بکا...

ئەوەى دى، بلنى محەرەم نەبىخ؟ بە كورتەبالاييەكەيرا خۆيەتى.

محه رهم ماندوو و شه کهت، خهوالوو و به لاره لار، هات و له خوار پهیژهی کهپره کهوه راوهستا. سهری بهردایه و ساتیک چووه فکره وه. وسینه رهش به خوّی گوت: ئه گهر ههر ئیستا بچی و به ملی شکاوی بنوی و لینی دهم و ته واوی بکهم چونه ؟ به لام نهی ئه گهر تا من ده بزووم ئه و دهستی خوّی ره پیش خست و لینی دام چی ؟ چم له گهل ئه و ما وه رزه کهل کوژه ی پی ده کری ؟ فرنده و درنده ش لینی ده رباز نابن....

ریّك لهو كاته دا محه وهم بهسپایی و نهرم نه رم له پهیژه كه وهسه ر كهوت و بهبی ئهوه ی شمه كانی داكه نیّ، له جیّوبانه كه یدا دریّن بوو. وسیّنه رهش ئاگای لیّبوو سهری له كام لا كرد.

بۆ ساتێك له جێى خۆى نەبزووت. دڵەڕاوكێى بوو. محەڕەمى ھاتە پێش چاوى. بە سوارى ئەسپێكى سوورباو بە رێگاى تەنىشت باغێكى گەورەدا بەرەو چيا غارى دەدا و بە دەمانچەكەى يەكپشوو تەقەى لە رێگا چۆلەكەى پێش خۆى دەكرد. محەڕەم ئەو كات زۆر گەنج بوو و وەك ئێستا سەرى نەرووتابۆوە. باشە بۆچى تەقەى لەو رێگە چۆلە دەكرد؟ ئەو كات بىرى لەو كارەى ئەو نەكردبووەوە و ئێستا خەرىك بوو تێى دەفكرى. ئەوەى ئەو دەيكرد، شێتىش نەيدەكرد.

چهند که لهبابیک له نزیکییه وه خویندیان. جوانووه ئهسپیک حیلاندی. له سهرووی ئاقچاسازه وه، قاووقیژی مهل و بالنده کانی زونگاو و پوپییه کان بهرز بووه وه.

وسیّنه رهش قیت بووهوه و به سهری پهنجه کانی هاته بن کهپره که. ته خته ی چواره می دوزییه و و تفه نگه که ی پیّنوه نا و په نجه ی به پهله پیتکه دا هیّنا. فیلینتا ئه لامانییه که ی پیّنج فیشه کی دال به دال لی ده رچوو. محهره م وه ک گا بوراندی و خوی هه لاویشت و کهوته و هه سهر

جیّیه کهی. کهپره که جوولا و قرچه قرچی لیّ ههستا. محه پهم ده موده ست گیانی ده رچوو. دوای به ربوونه وه شی کهپره که تاویک ههر راده ژا.

ژن و مندالهٔ کهی به سهرلیّشیّواوی و زراوچوویی له خهو راپه پین. هیّشتا نهیانزانیبوو چییان لیّ قهوماوه. به حهپهساوییه وه له تهنیشت تهرمه کهی محه پهموه له جیّی خوّیان وشك ببوون. ژنه که تاویّك دواتر بوو بیری له داگیرساندنی چراکه کرده وه.

هه موو ئاواييه که له خهوي راپه پين و روويان له ماله که ی محه پهم کرد. ژن و منداله که ی به ربوونه شين و گريان. بوو به هه للا و هه نگه مه په که مه په مه رسه .

دەرویش به ک نالاندى: "ئهى هاوار، محه په میشم چوو، پیم وا نهبوو ئاق یوّللى" ئهوهنده زهلیل بووبی ناوین به کهری ناویرن ناویرن له دهفته به کهری ناویرن له کورتانی دهده ن. ده رهقه تی به گه کان نایه ن، توّله له نوّکه ریان ده که نه وه الله نوّکه به نورتانی ده که نه به که کان نایه ن، توّله له نوّکه ریان ده که نه وه . "

دەيويست بيته دەرى، بەلام دانى بەخۆيدا گرت. لەوانەشە بۆيەيان ئەو تاوانە كردبى، كە ئەو بكيشنە دەرەوه."

دهمانچه کهی به دهسته وه، ئهمسه ر نهوسه ری ژووره کهی ده کرد. دوای ئهوه ی بهبیده نگی چوو و گه رایه وه، ئاخرییه کهی له به ر ده رگایه راوه ستا و هه رای کرد: "ئه گه ر نهمردووه، خیرا بیگه ییه ننه دوکتور. "

تاوينك دواتر وهلاميان دايهوه: الهمر دهمودهست مردووه. ال

دەرویش به گ زور پهشیو و شله ژابوو. دەتگوت شیریکه له قهفه زی کراوه. لهو دیوارهوه خوی بهویتردا ده کیشا و دهسکی دهمانچه کهی له مستیدا وا ده گوشی، خوین له نیوان په نجه کانییه وه فیچقه ی ده کرد.

"شيري چي؟ كامه شير؟ خو چۆلەكەش وا نييه... جا مروّڤ و ئەوەندە ترسنۆك؟"

حهیف، حهیف بر محهرهم. تهسپ و ئیستر پیکهوه بهشه و دین و میرووله له بن پییاندا ده فلیقینهوه. ئیستاش وهلی شهمال ده کوژریتهوه. ههر وهلی شهمال هاوشانی مجه وهمه. لهوانهشه وهلی شهمال تهوی کوشتبی تاق یوللی خوی نایه یه کیکی وه ک محهرهم بکوژی مهروم، به دهستی یه کیکی هاوشانی خوی کوژراوه. وهلی شهمالیش یه کیک ده یکوژیتهوه هاوشانی خوی بی باشه بو چونکه به گه کان وایان ویستووه. باشه مه گهر تاگری شه وه کانیش ههر تاوا هه لناگیرسین هم له له که کان تاوایان دهوی، به ملیونان خه کل به رده بنه گهنانی به کتری.

"ههر چونکه ئيمه وامان ويستووه."

گووي سه گ لهو دابونهريته. به راستي بهزمينكي قوره.

"دابونهریتی ئیمه، نهریتی ئهوان. نهریتی ئهو تازه پیکهیشتووانه. نهریتی ئاغاکان لهوهش خویناویتر، لهوهش قورتر. نهریتی ئهو ئاغا و بازرگانانه زور زور له نهریتی ئیمه بهگهکان قورتر و بیتامتره."

دنیا وهسهر خوین گهراوه. خوین دی و سهران دهبا... ئای له روزه کانی چاناق قه لاوه... که ئیستاش ههر خوینی لهبهر دهروا.

"ئاااخ، ئەگەر دەمتوانى وەدەر بكەوم. بچمە نيو ئەو جەماوەرە خرۆشاوە. ئاااخ، ئەگەر دەمتوانى وەدەر بكەوم."

لێيان چووه پێشێ و به دهنگي بهرز پرسي: اکێ له محهرهمي داوه؟"

هیدایهت به دهنگیکی لهرزو کهوه گوتی: "ههر چووته جیّوبانه کهیهوه و چاوی لیّك ناوه، فیشه که کان له بن کهپره کهوه... محه هم فیشه که کهی ویّکهوتووه، دوو مهتر خوّی ههلاّویشتووه.... وای دهبوّراند گویّی که په ده کرد.... که س پیاو کوژه کهی نه دیتووه. هه وا تاریك و نووته که و چاو خاو نابینیّ."

الكهس وهشوين پياوكوژهكه كهوتووه؟"

اوهشوێنی کهوتوون، بهلام وهختایه کی ئاقچاساز ههیه، لیّره کهست پی ناگیرێ. قاتل بوّی درچووه."

ئارەقە لە ئازاى ئەندامى دەچۆرايەوە. دەرپى و كراسەكەى خووسابوون. كراسەكەيان لەبەرى و دەرپێيەكەيان لە پێى داكەند و رووت رووتيان كردەوه. گەرماكە خەريك بوو بيخنكێنێننن... پشووى دەرنەدەھات. ئەگەر ئاوا مابايەوە، دەخنكا. ئارەقە ھەلدەقولنى...

"هيدايهت..."

"ئەمر بكە بەگم."

"وهره لهپشت ئهو دهرگايهوه دانيشه. تفهنگهكهت پږه؟"

الپره گهورهم. ا

ادهمهوي دهرگاکه بکهمهوه، ئهوه دهخنکيم. ا

تووره که لمه کانی لادا و دهرگاکه ی خسته سهر پشت. زاری وه ک ماسییه کی فری درابیته و شکانی، کرده وه وه هواکه ی هه لمشت.

"خەرىكە لە ھۆش خۆم دەچم. لە ھۆش دەچم. ئاو بىننە. سەتلىنك ئاو بىننە ھىدايەت. زوو بە. بىھىننە و بەسەرمى داكە."

ژنهکهی له پهنجهرهی دیوهخانهوه سهیری دهکرد. سهری لینی سوور مابوو. کی دهیتوانی بی و لهو کوشکه گهورهیهدا بیکوژی. نه کا تیکچووبی ؟

هیدایهت سهتلیّکی گهورهی ئاو هیّنا و بهسهری به گی دا کرد و به گ فیّنك ببووهوه یان نا، دهسبه جیّ گهرایه وه ژووره کهی و دهرگاکهی گاله دایه وه و تووره که لمه کانی به پشتییه وه نا. به خوّی ده گوت: "زستان دابیّ، باشتر ده بیّ. باشتر. سوّبه که داده گیرسیّنی و له تهنیشتی پالّ ده کهوی. ئوخهیش... ناشهیّلی که س بیّته ژووره وه، ئاوا باشتره. دلّنیاتره. به بی پشکنین ریّی که س ناده م بیّته لام. دوژمنه که م سهری باش لی شیّواوه. ئیتر ده ست له هیچ ناپیاوییه ک ناگیریّته وه. ته واو نانی هاریی به ده مه وه گرتووه. باشه بلیّی یه کیّك له پیاوه کانم لی ناگیریّته وه. ته واو نانی هاریی به ده مه وه گرتووه. باشه بلیّی یه کیّك له پیاوه کانم لی نه خه له تیاوه کانم لیّ ناتوانیّ هیدایه ت بکریّ؟ ناتوانیّ ..."

به هیدایه تی گوت: "وهلی شهمال دهبی بکوژریّته وه؟ کی ده یکوژیّ؟ "

الئهگەر بفەرمووى، خۆم دەپكوژم. بەزەييم بە محەرەم دادى. دەبىي تۆلەي بستىنىمەوە. ال

"دهی باشه، خوّت وهلی شهمال بکوژهوه. ههر له بهیانییهوه وهدرهنگیی مهخه. بیکوژه. محهرهم بوّوهی دهبوو سهدی وای له شاباشی بدریّ. بهلاّم فایدهی چی."

وسیّنه رهش به هانکه هانك خوّی گهیانده بن دار تووه که. وهلی شهمال لهوی چاوه ریّی بوو. ههستا و گوتی: "گویّم لی بوو. دهنگی تهقه که تم بیست. دواییش شین و گریان گونده کهی داگرت. خوّ نه که و تنه شویّنت؟"

الپيننج كەس وەشوينىم كەوتن. اا

"کهوابوو، دهی له منت بکهوی بهرهو ئاقچاساز... بگهینه بیشهلان و لیرهوارهکهی ئهوی، هوردوویه کیش بین ناماندوزنهوه."

دەستى كرد و پيكەوە خۆيان به ئاقچاسازدا كرد و هەتا ئەژنۆ لە قوړ و ليتە ھەلچەقين. بەلام بەوە پتر نەچەقين، چونكە پييان گەيشتبووە رەقين.

بهرهو بیّشهلان و دارستانه چر و تاریکهکهی زوّنگاوهکه روّیشتن.

دەنگى قسەكردنى پياوەكانى دەرويش بەگ كە تا بن دارتووەكە شوينيان ھەلگرتبوو، دەبىسرا.

٩

دەرويش سارى ئۆغلى، سەرۆكى ھۆزى سارىلا بوو. ئەو ھۆزە ھەتا نەوەد سال لەممەربەر رەوەند بوون.

به له نیشته جینکردنه که یان، ههر ئه و مه لبه نده ی نیوان ساروون و سومباس، هزیه و هه وراگه ی زستانیان بوو. به گی ساریلار ههر له سهر ئه و ته پولاکه ی نزیك ئاناوه رزا که ئیستا بووه ته کوشکی د درویش به گ، خیوه تی ئاغایانه ی خوی هه لاده دا.

چیاکانی بین برخاش هاوینهههواریان بوو. هرزی ساری ئوغلی هرزیکی زور گهوره نهبوو، بهلام هرزیکی تا بلینی رهشید و ئازا و دهولهمهند و نهریت پهرست بوو. هرزهکان تهفروتوونا کرابوون و دنیا بهسهر یه کدا کاول بوو و ههموو شتیک گورابوو، بهلام هرزی ساریلار ههر شهقلیشی نهشکابوو.

تاقه یهك ژانی بی دهرمانیان له دلی دا ههبوو... ژان و نازاری بهزین و تیشكان له بهرانبهر عوسمانییه كاندا، كه چون وه گهریك ههموو شتیکی لی تال كردبوون و ههر چیی دهیانكرد ئهوهیان له بیر نهده چووه وه.

باپیرهی دهرویش به گ به شداری شوّرش و سهرهه لاانه که ی کووزان نوّعلییه کان بوو و یه کیک بوو له و به گانه ی له به رعوسمانییه کان به زین. نه و هه تا مرد نه و تی شکانه ی له بیر نه چووه وه . نه یتوانیبوو تی شکانه که له بیر خوّی به ریّته وه ، به لام نیدی خولیای نه و فه رمانده یه ببوو که تیکی شکاند بوون و هه ر بویه شنه وه که ی خوّی به ناوی نه وه و کردبوو.

چەندى دوژمنايەتىى لەگەل دەرويش پاشادا ھەبوو، ئەوەندەيەش خولياى بوو. دواى تىشكانەكەى كووزان ئۆغلىيەكان، ھۆزەكان تەفروتوونا كرابوون و ھەر كامە و بەرەو لايەك

رایان کردبوو. هۆزهکان پاش تیشکانی چاوه پی بوون قه لتوب بکرین و دهرویش پاشا گومبه زله سه لکیان ساز بکا، که چی هیچ کوشتار و رهشه کوژییه کیان لی نه کرابوو، به لام هۆزه کان تووشی به لایه که هاتبوون سه تخزگه به رهشه کوژی.

عوسمانییه کان له زهوییه به پیت و بهره که ته کهی چوکووراوادا گهلیّك کیّلگهیان له بهر دهست نابوون. به لام کی ههبوو چاو له کیّلگه بکا، کی ههبوو دابچینی و بدروی ته وه ببوونه دوژمنی ئه و زهوییه به پیت و بهره که ته. دوژمنی دار و ده رخت و بالنده و گژ و گیا و کرم و چی و جانه وه ره کهی. ئه وان نه یانده زانی کشتوکال چییه و چین ده کری نه وان ثاژه للدار بوون و ئاژه له کانیشیان له و چوکووراوا خویناوییه دا که ههر میشیکی هینده ی گورگیک درنده بوو، پتر له مروقه کان تیداچوون و مردن.

ئاژه له کان هیننده ی بنیاده مه کان خویان له بهر ئه و گهرما و میش و ههوا خنکینه و و ههرئاسایه رانه ده گرت.

مهرگ، برسیّتی، قرتیّکهوتن و نهخوّشی و پهتا، باوکی له کور و ژنی له میّرد و هوّزهکهی له بهگ کرده دوژمن. نهریتهکان له ماوهی چهند سالاندا تیّداچوون و لهبیر کران.

جا ریّك له و بگره و بهردهیه دا بوو که سلیّمان به گی ساری ئوّغلّی خوّی و هوّزه که ی خوّی نهجات دا. سهیری کرد بنیاده م و ئاژه آن وه که بای ژههراوییان هه لمّهشتبیّ، هه لمّده وهرن. له راستیدا بایه کی ژههراوی بوو که بنیاده مه کانی وه که گه لاّریّزان هه لمّده وه راند. سلیّمان سهیری کرد هه م خوّی و هه م ژن و منداله کانیشی تیّدا ده چن. وه ختیّك ده بینی بنیاده م له و چاله دا خوّی یی ناگیری، که و ته بیری چاره سه ر و ده رباز بوون له و زیندانه گه و ردیه.

لیّی سواری ئهسپ بوو و چوو فهرمانده ی عوسمانییه کانی له چیا دوّزییهوه. ئهو نهقیبیّکی خویّندهوار و کابرایه کی باش و رووخوّش بوو. سلیّمان به گ که باس و کیّشه که ی بوّ ده گیریّتهوه، ده شلیّ: "چیی مال و زیر و کچی بفهرمووی پیشکهش به توّ. "

فهرمانده کهش له مالنی دنیا و زیر و کیژوّله، له ههر کامه بهشی خوّی وهك پیشکهشی گیرایهوه.

هۆزەكەى سارى ئۆغلى پاش ئەوەى ژمارەيەك بنيادەم و يەك سم (ئەسپ و گويدريژ) و ئاژەل لەو گەرما و ميش و مەگەز و پەتايەدا، لە مردارە مانگى پووشپەريدا خۆى گەياندە هاوينە هەوارى بين بۆغا و لەوى بار و بنەى بە عەرزى دادا.

حهوت ههشت سالان ئاوا رابرد و دواتر چاودێريکردنی رێگهکانی کوێستان ورده ورده شل بووهوه.

هۆزەكان له قامیش و چل و چیو، كهپر و كۆخیان دروست كرد و گوندیان ساز كردن و ورده ورده فیری پیچ و گهوی كاروباری كشتوكال بوون و تامی ژیانی بهردهوام و ئاكنجی و بهستراوهییان به خاك و عهرزهوه چیشت.

تهنانهت دوای ئهوهش که بازگهکانی عوسمانیهکانیش له سهر ریّگه و بانه کویّستانییهکان ههلّگیران، زوّر بوون ئهوانهی له وهرزی هاوینانیشدا چوکووراوایان بهجیّ نهدههیّشت و تهنیا ژن و مندالهکانیان دهنارده کویّستانیّ. تا شهری یهکهمی جیهانییش قهوما ههر وا چووه پیّش. دوای شهری جیهانی، نهریتی چوون بوّ هاوینهههوار له چوکووراواوه ههر نهما.

ئاوا بوو که هۆزهکهی ساری ئۆغلی له چوکووراوا مایهوه و تا رادهیهك لهو قرتیّکهوتن و مهرگه سامناکه رزگار بوو و هیّندهی هۆزهکانی دیکه دابونهریتی خوّی نهدوٚراند.

ئه و کۆشکه گهورهيهش ههر سليمان به گ، باپيره ي دهرويش به گ دروستي کرد.

ماوهیهك بهسهر نیشته جینبوونه کهیاندا تیپه پیبوو. هوزه که ورده ورده خوویان به زهوی و زار و کشتو کالهوه ده گرت. ساری ئوغلی بو کاریک چوبووه ماراش و لهوی چاوی به یه کیک له به گه کانی هوزی بایزئوغلییه کان که و تبوو.

بایز ئۆغلی پیّی گوتبوو: "سلیّمان به ک، دلّت به عوسمانییه کان نهیه شیّ. براله عوسمانییه کان ره وه نده یییان به لاوه وه که نیوه کیّویله وایه. عوسمانی له جوچکهیه که ده ده رقی له و هیّلکهیه یه والیّی هاتووه ته ده ریّ. عوسمانی له و سهودایه دا نه سوود یّکی پی گهیشت و نه شتیّکی له کیس چوو. نهوه ش نه برّخوی دهیزانی و نه که سی دیکه ... کوره نه و دنیایه

رهوهندی نهماوه. دهی بروانه بزانه له فهرهنگستان رهوهندی ماوه؟ چار نییه ههر دهبی نیشته جی بین سلینمان. چما ئیمه کاریکی خراپان کرد نیشته جی بووین؟ ئیمه جاری جاران سهروّك و به گی هوزینکی بچووك بووین، ئیستا نهوه بووینه ته ناغای ماراشینکی ناوا گهوره. نهتوش نیشته جی دهبی و ههر ناغای ساری نوغلیش دهبی. ده توانی ببیته ناغای نهو چوكووراوا کاکی به کاکییه و نهدهنه و تهرسوس و سیواس. دهست له لاساری هه لگره. دهست له خیرهت هه لگره و کوشکیک بو خوّت دروست بکه با عوسمانی و ناغاکان بینه کوشکه که ت. نهوی دیکهی ناسانه..."

سلیّمان به گ خویشی له میّر بوو تیّگهیشتبوو که ناوا بپوات، رهوهندی و گهرمیّن و کویستان ناکریّ. ههر نهو دهمهی له ماراشیّ بوو، تهلارسازیّکی زیتونلوّیی و دارتاشیّکی دوزییهوه له گهل شاگرد و کریّکار و به کهلوپهل و نامراز و کهرهستهوه هیّنانییه چوکووراوا و ههر بهو زستانه بناغهی کوّشکیان داخست. له بناغه و هیمه کهیهوه هیّندیّ بهردی نه قشکراو و هیرّلگکاری کراو وه ده رکهوتن. چهندی گرده کهیان ده کوّلی، بهردی جوّراوجوّر و نووسراوه و نیگار و پهیکهری بنیادهم و ناژه لی لیّ ده هاته دهریّ. ناسهواری کوّنه خانووشی لی نیگار و پهیکهری بنیادهم و ناژه لی نه خشیّنراو و هیّلکاری کراو و پهیکهرهی مهرمه دهرده کهوت. سلیّمان به گ چیی بهردی نه خشیّنراو و هیّلکاری کراو و پهیکهرهی مهرمه مهرون همر ههمووی نارده کوورهی قسلّ. راگرتنی پهیکهره و بهرده نووسه کان گوناح بوو. مالی موسولّمان نه ده بوو شتی ناوای تیّدا بی ته نانه ته بناغهی ماله کهشیدا. به لاّم بهرد دوزینه وهش خوّی کیّشه یه بوو. باشه خوّ نه و ده شته خرکه بهردیّکیشی لی نه بوو، نه ی نه و کوشکه گهوره یه چوّن هه لاّده چوّن به رز ده کرانه وه ؟ خوّ مهرمه وه دوّزراوه کانی کوشکه گهوره یه چوّن هه ده در ده کرانه وه ؟ خوّ مهرمه و دوّزراوه کانی بی گرده کهش نه وه ده کرانه و قسلّ...

کهوابوو پیشتریش سهر نهو گرده بنیادهمی وای لی بوون که له نیو نهو ههمووه میش و مهگهز و لهو جهحندهمهدا و لهو تهندووره به گرهدا، ژیاون و بهردیان کولیوه و پهیکهره و بتیان تاشیوه... بایز نوغلی گوتبووی:"ئهتو کوشکهکهت بنیات بنی، جا نهگهر ویستت ههر مهچووه ناوی. ئیستا کوشک نیشانهی ناغایهتییه. کوشکیک وات لی ده کا عوسمانی به پیاوت بزانی کوشکهکهت چهندی گهورهتر بی و چهندی بهشکوتر بی نهوهنده له بهر چاوی عوسمانی ماقوولاتر و گهورهتر ده بی کوره خیوه ته کهت له خیوه تی پادشاش بی و نهگهر نهتلهس و دیباش له عهرزهکهی راخهی، نهستوندهکیشی له زیری بیست و چوار عهیار بی زهنگوله و گولینگیشی له دور و گهوههر بی دیسان به لای عوسمانییهوه هیچ نی. نهمرو گهورهیی و

بیناسازه ئهرمهنییه زهیتونلوّییه که له سیواس، له بینای کوّشکه که ی ناغای سیواس، ههر له شاگردییه وه دهستی پیّکردبوو و دلّی چووبووه سهر ئه و کوّشکه و بهرده وام بهخوّی ده گوت: بهر لهوه ی برم، ده بی کوّشکیّکی ئاوا له سهر ئه و زهوییه بینا بکهم. ئهویش لهوه گهوره تر و بهشکوّت و هونه رمه ندانه تر."

ئیستاش ئهوه ههلی بو ره خسابوو. ههلیک که تا ئیستا بو کهس ههانه که وتبوو. دوای ئهوهش لهوانه بوو بو کهس ههانه کهوی. به خوی گوت، ئیستا کاتی غیره و دهستوبرده. کاتی خونواندنه وهستا ئوننیك. ناوبانگت ده روا وهستا ئوننیك. ناوت ده کهویته سهر زار و زمانان و ههر به ناوه کهت ده ژیینی. جینی کوشکه کهش له باره، له نیوه راستی ده شتیك و له سهر گردیک که باشترین دیمنی ههیه. له ههر کویوه و له ههر لایه کهوه سهیری بکهی وه که ههتاو ده در دوشیته وه.

چوکووراوا خوّ ههر ههمووی گله رهشهیه. بهردیّکی هیّنده ی چنگیّك چییه لیّی دهست ناکهویّ. ئهو بهردانه ی له عهرزیش وه ده رکهوتوون ، بوّ هیچ نابن. وهستا ئوّننیك ده بوو بهرد بوّ بیناکه بدوّزیّتهوه ، کهمیش نا زوّر ... قهلاّکه ی ئاناوه رزا سهرنجی راکیّشا. حهسار و شوورا و شوورا و بینا و ئاوه روّکان ... وهستا ئوّننیك چهند حهوتووه ك به وردی قهلاّکه ی ئاناوه رزای پشکنی. هیّنانه خواریّی بهرد لهو رهوه زانه وه و بردنی بو سهر گرده که زوّر ئهسته م بوو. ئهسته می چیی ، کرده نی نهبوو. به لام سلیّمان به گ گومانه کانی رهوانده وه: "هیچ خهمی ئهوه ت نه بی ئوّننیك . ئهتوّ به ردی ئاناوه رزات له من بویّ. ده بی ئالیّره کوشکیک بنیات بنیّی که ههم عوسمانی و همیش شای ئیّرانی سهریان لیّی سور بیّنیّ . ثهتوّ به ردت له من بویّ . "

جا ههرچی ورد و درشتی هۆزهکهی بوون، پیاو و ژن، تهنانهت پیر و کهنفتهکانیشی به مهودای دوو ههنگاو دوور له یهکتری له گردهکهوه تا ئاناوهرزا ریز کرد... خه لکهکهی هۆزی ساری ئوغلی بهشی نهکرد. له سوّمبا سلی و جریتلی و کورده لهکهکان و تاتارهکان کریّکاری

هیندا. بهرده ههلکهنراوه کانی کاولاشه کانی ئاناوهرزا دهست به دهست ده گهیینرایه گرده که. بهردی چوارقولینچک، خی، بهردی مهی مهی مهی و زبره. ثهو بنیاده مانهی وا به مهودای چهند کلیزمه تریک شان به شانی یه کتری راوه ستابوون و دهست به دهست بهرده کانیان ده گهیانده گرده که، هینلیز کی ره شیان پیک هینابوو که له جینی خویانه وه ده جوولان و داده هاتنه وه و قیت ده بوونه و و نهرم نهرم شهیولیان ده دا... وه ک دیواریکی ره ش... و ثهو بهردانه ش که ده ستاوده ستیان ده کرد، کومه له بهردیکی قورس و داتا شراو و زره و ره ش و سپی و مهیله و سهی و ده تا خورکرد، کومه له بهردیکی قورس و داتا شراو و زره و ره ش و سپی و مهیله و سهی ده که کران. بهرده کان له ثاناوه رزاوه ده ست و ده ست خلور کرانه وه بهره و ته پولاکه که و له بهری ده ست و قامک و نینوکه کانیان خوارده وه و سووییانن. بهرده کان وه که ناو، چهند مانگان بهری ده ست و قامک و نینوکه کانیان خوارده وه و سووییانن. بهرده کان وه که ناو، چهند مانگان له ئاناوه رزاوه به سهر ده سته کاندا بهره و چوکووراوا لووزه ویان به ست. زور که س تاقه تیان نه هینا و خویان رانه گرت و پینی چوون. خه لکیکیش بودی ده رجوون و هه و نه گهرانه وه.

وهستا ئۆننىك ئاشقى تەگبىر و را و ژىرىيى ئەو سلىنمان بەگى توركمانە ببوو. كوپە كى ئەقلى بەوە دەشكا ئەو ھەمووە بنيادەمە لە رەوەزەكانى ئاناوەرزاوە تا گردەكە وەك تەسبىلى بهۆنىتەوە و ئەو ھەمووە بەردە دەستاودەست بىنىتە نىپو دائى چوكووراوا و لە سەر يەكيان كەلەكە بكا؟ وەستا ئۆننىك لە بەر تىشكى ئەو ھىممەتەدا، وەخت بوو بفرى و شاگەشكە بىخ.

ژن و پیاو و مندالّی هۆزی ساریلار، به شهو و رۆژ، رۆژ به رۆژ بهگورتر زهجمهتیان کیشا. گهلیّک چیروّک و همقایهت له سهر ئهو بهردانه ساز کران که دهست به دهست هیّنران و تهنانهت به راهوهی بناغهی کوّشکه کهش دامهزریّ. گورانیبیّژ سازیان هه آگرت و روویان کرده خیّوه تی ناغایه تیی ساری ئوّغلّی و گهلیّ بهیت و باو و همقایه تیان له سهر وه چه و تورهمه و ره چه آهکی ساری ئوّغلیش ساری ئوّغلی و ئهو کوّشکه هه آبهست که دروست ده کرا. سلیّمان به گی ساری ئوّغلیش به خیّرها تنی کردن و کوّمه آیک پیشکه شیی پی دان. سلیّمان به گ ده بوو کوّشکی هه بی شان له شانی کوّشکی عوسانی بدات. ئهو کوّشکه ده بوو له دووره وه ، ته نانه ت له لیّواره کانی دریای نیّوه راستیشه وه ببینری و وه کوّشکی شای په ربیان چاوی له به رهدانه هه آنه به ی.

ئه و بهردانه، مه رمه ره کونه تاشراوه کان، بهرده هه سان و زبره کان که له سی قوناغ ریگه وه دهست به دهست هینرابوون، خوین و مهرگ و سهبر و ئاره قه ی نیوچاوان و لم و قسل و ئاسنی سووره وه کراو و دهستی بنیاده م و هونه ره دهستییه کانی مروّق و دابونه ریته کان و نه خش و نیگار و به ره ... هه رهم مه موی نیشانه ی سه رکه و تن و مه زنیی هوّز و عه شیره تیک بوون، که له

خۆراسان هه لکه نرابوون و فری درابوونه ئه و گۆشهیه و که و تبوونه به ر سووکایه تی و ترس و تو ترس و توقاندنه و و ده ربه ده ری و مهینه تو و زام و ناسوری روزگاریان چیشتبوو. و ه که دوایین هه ستانه و و توله سه ندنه و و ده ستینکردنه و دی ژیان....

بنیاده مه کان ئه وه نده یان به رد و لم و قسل و دار کیشابوو، پشتیان شه قار ببوو. گله پیان نه کرد و نه یانبولاند. هیچ ده ستخوشانه یه کیشیان نه ویست بو نه و هه مووه زه جمه ته ی کیشایان. نه ک هه ر نه یانویست به لکو هه رچی هه شیانبوو، له سه ر به ری ده ستیان دانا و پیشکه شی ناغاکه ی خوّیانیان کرد و به بی نوّقره یی و تاسه بارانه چاوه ریّی ته واوبوونی کوشکه که مانه وه. کوشکه که دوا هیوای رزگاربوونیان بوو له ده ربه ده ری و په رش و بلاوی. له و نیّوه دا نه گه ر به گوتبای واز له دروستکردنی نه و کوشکه دیّنم و پاره م به ش ناکا، گیانی خوّشیان ده فروشت و کوشکه که یان ته واو ده کرد، یان له وانه بوو ناغاکه یان هه ر بشکوژن، نه گه روازی لی هیّنابا.

ههژان و کهفوکولی کوشکهکهی ساری ئوغلی ههموو دهشتهکهی ئاناوهرزا و زوربهی هوزهکانی نیشته مینی چوکووراواشی گرتبووهوه. ههر ههمووان چاوه پوان بوون بهیانیی روژیک له نهکاو کوشکه بلوورینه کهی شای پهرییان له سهر گرده کهوه هه لتوقی.

جگه له و بهردانه ی دهستاو دهست هه لگیرابوون، هه ر که سه، ته نانه ت هه ژارترین تورکمانیش له هه ر جیّیه ک بووبیّ، له کاولاشه کانی سیواس، بودروّم، قه لاّی حه میته، قه لاّ هاوینه، میسیس، به ردیّکی جوان تاشراوی ریّکی دوّزییه و و هیّنایه کوشك. ئه وه نده یان به رده هیّنایه گرده که ده کرا دو کوشکی پی دروست بکه ی. کوّگای به رده کان که له ری روّژ ناوای گرده که ده کرابوون، نیستاش که نیّستایه هه رله جیّی خوّیه تی.

سلیّمان به گ وهستایه کی نه خش و نیگاریشی له سیواسه وه هیّنا، که ده بوایه کوشکه که رهنگ بکا.

ئهو نهخشانهی بنیاسازه که له بهرد و ئهو دهرگا و لاشیپانه و سهردهرانه و پهنجهرانهی دارتاشه هونهرمهنده کهش سازی کردبوون، چاو لییان تیر نهدهبوو. کار و زهجمه تی خوبه خشانهی دهوروبهری ئاناوهرزا و هونهری بهناوبانگترین وهستاکاره کانی ئهنهدول پیشکه شی ئهو کوشکه کرابوو.

که بینای کۆشکهکه تهواو بوو، حهوتووهکی تهواو جیّژن و ههڵپهڕکی بوو. نهریتی میواندارییه کوّنهکان ژیّنرایهوه. ههرچی ئاغای دوورخراوهی چوکووراوا بوون، بهگهکانی ماراش و ئهنتاب، بانگهیّشتی ئهو میوانییه کران. پاشاکانی عوسمانیش له حهلهب و ئهدهنهوه

بانگهیّشت کران. جیّژنیّکی بیّویّنه ریّك خرا. ئیّستاش که ئیّستایه له چوکووراوا ههر باسی ئهو جیّژنه ده کریّتهوه که به "میواندارییه کهی کوّشك" ناوی ده رکردووه. هوّزی ساریلار و ههموو ئهو هوّزانهی دیکهش که له دروستکردنی کوّشکه کهدا به شدار ببوون، به خوّیان نازین. کوّشکه کهی ساری توّغلی وه ک گهوهه ریّك له نیّو دلّی چوکووراوادا ده دره وشایه وه. له تاوهه لاّتن و خوّر ناوابووندا، دره وشانه وه ی په نجه ره کانی کوّشک ده شته کهی رووناك ده کرده وه.

سلیّمان به گ ئه و کوّشکه ی دروست کرد. به لاّم نه ك بوّ ئه وه ی خوّی تیّیدا برییّ... کوشکه که ی فه پش کرد و به ههموو زیّ و زیویّك رازاندییه وه. به لاّم تاقه جاریّکیش چییه تیّیدا دانه نیشت و نه نووست. که کاربه ده ستیّکی عوسمانی ریّی له و ده وروبه ره ده که وت، ده رگاکانی کوّشکه که یان بو ده خسته سه ر پشت و دوای روّیشتنی، دایانده خستنه و هم سلیّمان به گی ساری توغلی خیّوه ته گه وره که ی به گایه تیی هه ر له حه و شه به رینه که یدا هه لا ابو و هم ر له ویّدا ده ژیا. نه و تا مردیش هه ر نه یتوانی خوو به و کوشکه وه بگری و له گه لی رابیّ. کوشکه که ی زور خوش ده وسیتی و یکه.

کۆشك بۆ ئەوەى نىيە تىلىدا دانىشى، بەلكو بۆ مىواندارىتى لە مىوانى ماقوول و گران و سەنگىنە.

ثهو خیوه ته شه هینده ی کوشکه که و بگره پتریش بهناوبانگ بوو. حهوت ئهستوونده کیک بوو و ههر ئهستونده که شیره به شیره به که تایبه ت نه خش و نیگار کرابوو. ته ختی خیره ته که ولای پلنگی لی را خرابوو. گهلیکی به پهی جوان و نه خشین نیو خیره ته که یان ده پازانده وه که ده یانگوت ئه و عه شیره ته که یان نه و کاته ی له خوراسانه وه ها تبوون له گه ل خویان هینابوویانن. ته ونکه ری هونه رمه ندی خوراسانی نه خش و نیگاری وایان تی خستبوون، هه رده تگوت نه و به په و مافوورانه چی گول و ره گ و گه لا و بون و به رامه ی گوله کانی خوراسانه اله خویاندا کو کردووه ته وه.

سلیّمان به گ له سهیر کردنی ئه و به په و مافوورانه تیّر نه ده بوو و به رده وام ده یگوت: "ره نگ و نووریّك له و دنیایه دا نه ماوه له و به په و مافوورانه دا نه خرابیّنه کاره وه. با سهیری ئه و به په و مافوورانه بکهین و بیر بکهینه وه که ئاخو خاکی خوّراسانه چهنده به پیته. خاکی که لهپیاوان و خاکی رووناکاییه کان. خاکی پیروّز. با سهیری بکهین و تیّبفکرین. "

ههتا سلیّمان به گ نه مرد، که س نه چووه نیّو کوّشکه که وه و کوّشکه که ههر به داخراوی و شهقل نه شکاوی مایه وه. هوّزه کانی ده وروپشتی ئاناوه رزاش ههتا ئه و کاته ی کوّشکه که چوّل

بوو، به هیی خوّیانیان دهزانی و کوّشکهکه ههموو بهیانیان و ئیّواران، له بهر چاوی ئهوان وهك کوّشکی شای یهریان دهدرهوشایهوه.

ساری ئوغلییه کان و به گه کانی ئاق یوّللی" دوژمنی قهسته سه ری یه کتری بوون. به خوینی یه کتری تینوو بوون و هه رکام یه کیّکی ئه وی دیکه ی دهست که و تبایه، خوینی ده رست. که س نهیده زانی ئه و دوژمنایه تییه ی نیّوانیان له که نگیّوه دروست بووه. ئه وه نده ی و دبیریان ده هات، هه روایان دیتبوو و هه رواش له سه ری روّیبوون.

دەيانگوت ئەوانە ھەرگىز پىكەوە ئاشت نابنەوە. ھەتا لەو سەر زەوييە جووقەواريان نەبرى ئەو شەرەشيان نابرىتەوە و ھەر دەبى.

نه ئهوان دهیانتوانی بینه ئهو بهرهی ساوروّنهوه و نه ئهوانهش دهیانویّرا پی بنینه ئهو بهری ساوروّنهوه.

ساوروّن سنووی نیّوانیان بوو. له جهنگهی شه پی یه که می جیهانیدا، نه و خه لکینک له روّملییه و هاتبوونه چوکووراوا. نه و ره وهندانه ش که ده گوندیان پی ناوه دان ده کرایه وه، له کهناری رووباره که ی جه بخان و ده وروبه ری ناناوه رزا، بار و بنه یان به عهرزی دادابوو. له و سهرده مدا کومیسیونی به مهبهستی نیشته جینکردنی ره وهنده کان پینک ها تبوو. سهرو کی نه و کومیسیونه ، جه و ده تی به گی برای ده رویش به گی بود. نه و کومیسیونه هم رچی ره وه ند بوون له

بهری روّژهه لاتی ساوروّن واته له بهری کهوشه نه کهی ناغاکانی ناق یوّللی" نیشته جیّی کردن. رهوه نده کان له و بهره وه، ده گوندیّکیان دروست کرد. ههر بوّ توّوی و دهرمانیش بیّ، تاقه رهوه ندیّک چییه، پیّی نه نایه که ناره روّژ ناواییه کهی ساوروّن. که چی به ری روّژ ناوایی ساوروّنیش هیّنده ی به ری روّژهه لاتییه کهی زهویی به یاری هه بوو. نه و زولّمه ناشکرا و که له گایه تییه، ناگری تووره یی و رقی ناغاکانی پتر نیّل دا.

سلیّمان به گی باپیره ی دهرویّش به گ، دوای دروستکردنی کوّشکه که ی، سیّ که س له به گه کانی ئاق یوّللی"ی کوشتبوو. "ئاق یوّللی"یه کان چهندی ههولّیان دابوو دهستیان به سلیّمان به گه کرابگا، هیچیان بو نهچووبووه سهر. گهرچی ئه و هممووه ساله ههر به شویّنییه وه بوون، به لاّم هیچیان نهیانتوانی تهقهیه کی لیّ بکه ن. ئهوان دهیانگوت: "سلیّمان به گ سیحربازه. سیحریّکی وای تیّ دایه، ههر ده بیبینی، جادووت لیّ ده کا و ئیتر تهنانه ت دهست بوّ دهمانچه که شت ناچیّ، چ بگا به وه ی سیّره ی لیّ بگری و تهقه ی لیّ بکه ی. که س ناتوانی چاو له چاوه سیره یاده سیحراوییه کانی بکا.

به گه کانی ئاق یۆللی"، بۆ داپۆشینی ئەو دەستەوستانی و ترسنۆکییهی خۆیان، گهلی ئەفسانهی جۆراوجۆریان بۆ سلیمان بهگ ههالبهست و به چوکووراوایاندا بلاو کردنهوه.

ئاشىق (گۆرانىبىتۇ، سازۋەنەكان) ئەو ئەفسانانەى سلىنمانبەگيان كردە ھەويىنى گۆرانىيەكانيان.

رۆژێك له رۆژان پێنج كەس له "ئاق يۆللى"يەكان له بەرى لێژايى زينوێى رەوەزەكان سلێمان بهگ بەسەردا دەخەن. ھەر پێنج كەسيان دەمانچەى لێ دەكێشن و تەقەى لێ دەكەن. بەلام چ دەبينن؟ سەير دەكەن سلێمان بەگ بە قاقاكێشانەوە ھەر پێنج فیشەكەكە دەگرێتەوە و بەرەو لایان رایدەدێرێتەوە. ئەوە يەكێك لە ئەفسانەكانە.

سلیّمان به گ نهوه د سال ژیا. ده می گهیشتبووه وه عهرزی و چاوه کانی کهم حوکم ببوون، به لاّم دیسان له ئهسیه کهی دانه ده به زی.

رۆژیکیان نهخوش کهوت، به لام چی کردیان لهبهر نهخوشییه کهی نه کهوت. دهیگوت: ههر ئافرهت به تر و تسهوه له نوینیدا دهمرن. مردنی نیو نوین بو پیاو نه هاتووه. "

ویستیان پزیشکی بیّننه سهری، قهبوولّی نهکرد و گوتی:"حهکیمی من خودایه."

چهند روّژ دواتر ئیتر له سهر پینی خوّی رانهگرت. پشتی به ئهستونده کی خیّوه ته کهیهوه نا و ههتا شهوی دانیشت. دوایی ئیتر ملی شوّ بووهوه و نهیتوانی قیت رایگریّ. ئهوجار کهوچکه کهی پیّ نهگیرا. شوّرباوه کهیان به دهمییهوه کرد. ئاخری شهویلکه شی له کار کهوتن.

ههر لهو جهنگهیهدا بوو که بانگی کورهکهی کرد و گوتی: "جوانترین جلوبهرگهکانم بۆ بینه. ئهسیه شییهکهشم به زین و لغاوه نهخشینراوهکهوه بو برازینهوه. "

موو به موو ئهمر و فهرمانه کانیان بهجی گهیاند. چما پیاو ههبوو سلیّمان به گ شتیّك بلّی و ئهو جیّبه جیّی نه کا؟ تهنانه تهرمه که شی به مردوویی دنیات به سهردا ویّران ده کا.

ويستى هەستى. چيى هەولى دا نەيتوانى.

به دەنگیکی نیوەنووزەوە که له نیو قورگییهوه ههلادەستا، به کورەکهی گوت: "بۆ راوەستاوی سەیرم دەکهی؟ ... وەرە دەستم بگره. "

کوره کهی دهستی گرت و یارمه تیی دا ههستیته سهر پییان.

"ببه لاى ئەسپەكەم."

بردی.

"ئەسپەكە بينە تەنىشت بەردى سواربوونەكە."

بهبی یارمه تیی ئه وان، چووه سه ر به رده که و خزی سواری ئه سپه کهی بوو. تیر چاویدکی به ولاتدا گین و ئاخرییه کهی نیگای له سه ر کو په کهی راگرت و له ویش هه لیگرت و قه مچیی له ئه سپه کهی دا. هه ستا و وه ك هه ورید کی ره ش له حه و شه که ده رچوو و دوور که و ته وه سلیمان به که سه ری ئه سپه کهی به ره و چیا ئه رخه وانی و به باران خووساوه کان وه رسوو پاند و لینگی دا و له چاوان ون بوو.

کوڕ و کال و کهس و کارهکهی به سهدان کهسهوه گهلی روزژان ههموو چیاو چوّلهکانیان لی کرد بهشکم مردوو یان زیندووهکهی بدوّزنهوه، کهچی بچووکترین شویّنهواریان لی نهدوٚزییهوه.

کوره کانی دابونهریته کانی ئهویان ههر پاراست، به لام یه کهم کاریان دوای ئهوه ی هیوایان به دوزینه وهی نهما، به لام یه کهم کاریان دوای هیوابراوی له نهدوزرانه وهی، ئهوه بوو خیوه تی ناغایه تییه کهی ئهویان له حهوشه که کو کرده وه و بردیانه کوشکه کهوه.

سلينمان به گ كۆمەلنى وەسيەتىشى بۆ كورەكانى كردبوو. يەكەم وەسيەتەكەي ئەوە بوو:

"لیّم ببیستن کورانم، لهمن ببیهن و ههمیشه پهیوهندیتان لهگهل عوسمانیدا باش بیّ و ههرگیز زولّم و ناههقی مهکهن. عهشیرهت نیشتمان و عوسمانی شان باهوی ئیّمهیه."

ههتا شه ری یه که می جیهانی، زهوی و زاری ئیره بایه خینکیان نهبوو. کشتوکالیش بی بایه خ بوو. توزیک بهر له هه لاییسانی ئاگری شه رهکه، ژیانیش گورا و جموجولیک پهیدا بوو و کشتوکال له زهوی زاره که ی دهوروبه ری ئاناوه رزا برهوی گرت.

بابی دهرویش به گ دوای ئهوه ی سهیریکی ده شته کهی ثاناوه رزای کرد، به کوره کانی گوت: "ئهو چالاهی تهنیشت یالینزتوت نیشانه بکهن."

ثهوجار ئاماژهی به و به ری رووباره کهی جهیهان کرد و گوتی: "به م به ره، له گرده که به م لایه وه ئی خوّمان بیّ. ده ی بروّن و ئه و عه رز و زه وییانه بده ن له ده فته ره کانی حوکمه تدا به ناوی خوّمانی بکه ن. ئه و زه وی به و زارانه دواتر به کارمان دیّن. ئه وه نده مان زه وی به سه. و انییه ؟" کورانی گوتیان: "به سمانه. "

ئاغاکانی ئاق یوّللی"ش ههر وایان کرد. ئهوانیش هوّبه و زستانهههوار و زهوی و زاریان بوخوّیان بر دا و هاوینه ههوارهکانیشیان به ناوی خوّیانهوه کرد.

دەرویش به گ هیشتا میرمندالیّك بوو که ئاغاکانی ئاق یوّللی" باوکییان کوشت. روزیّکیان، بهیانی باوکی سواری ئهسپه کهی ده بی و ده چیّته راوه مامز. ده یه وی ئاسکیّك به زیندوویی بگریّ. ویستبووی ئهسپه کهی تاقی بکاته وه. به به ر چاوی خوّیه وه باوکییان ئهنگاوت. تاو هه لاّتبوو. ته رمه خویّناوییه کهی هه موو بهیانییان خویّنی لیّ ده چوّرایه وه.

بابی ئه و کاته ی هیشتا دهرویش به گ تازه هه شت سالان بوو، نه و ده مانچه ده سك شاخه ی له قه دی به ستبوو. ده رویش به گ ته مه نی نه گهیشتبووه ده سالان، نه نگیوه و شاره زا بوو. له سه ر چلوو کی داران چوله که ی ده نگاوت. راهینه ره کانی نه و، نه و کورده ده رسیمییه نه نگیوه و سمیل بابرانه بوون، که به نیوبانگترین یاغییه کانی تورووس بوون و له ناسمانی ده رزییان ده رزییان

له پانزه سالانیدا ناوبانگی ئەنگیوەييەكەي بە ھەموو چوكووراوا وەربوو.

له نیّو دهنگی فیشه و بوّنی بارووت و له نیّوان یاغی و راهیّنه ره کانی تفهنگ هاویشتنیدا، که سیّلیان دهوریّك له گویّیان ئالاندبوو، له نیّو چاوی سوور و روانینه گرژه کان و روخساره رهق و تهقه رهوهزئاسا کاندا، مندالانه و له دنیایه کی مندالانه دا نه ژیابوو، بهلکو به ترسیّکه وه ژیابوو که بهرده وام دلوّپ دلوّپ وه ژهریّك به گیانیدا گهرابوو. پیّیان ده گوت له

مهرگ نهترسیّت و پیاوانه بهرهنگاری ببیّتهوه. به لاّم مهرگ به سهر ههموو ئهو فیرکاری و تهلّقین دادانهیدا زال دهبوو و ئهو دیواره تاریکاییهی له بهردهمی قوت ببووهوه، ههر دههات و ئهستوورتر دهبوو.

ههر کات و چرکهساتیک به قهستی کوشتنی تهقه یلی ده کهن. له ترسان بهردهوام گوی قولاغ و وه ک کهوانیکی پولایی لهبهریه که کشابوو، ده لهرزی ... مهرگ له ههموو قوژبنیک، له همموو چولهوانییه که له سهر ههموو رینگهیه که بن ههر پنچکه گیایه کو له پشت ههر ده دو و دیواریک بوسه ی بو نابووه.

بۆیه بهردهوام چهکی له سهر پی بوو... دهبوایه له چاوترووکانی کدا دهمانچهکهی راکیشی، سیبهر و گیانلهبهر و بینگانهکانی دهوروپشتیشی، ههرچی هاتبایهته سهر رئی، دابیژ دابیژ بکا.

هه لیده دا و گهوره دهبوو، به لام وهبیری نه ده هاته وه که له و کاتدا ته مه نی چه نده بوو. شانزه و له وانه شه پانزه... لهبیری چووبووه وه. ته نیا سوورایی مه پرمه په توز لینیشتوه کهی وهبیر ده هاته وه که له گه لا دره و شانه وه یه کی مات چاویان له به رهم لنه ده هات و نه و بلیسانه ش که کال ده بوونه وه و داده مرکانه وه.

بابی له پیشییهوه ئهسپه کهی تاو دهدا... ئهسپی کی وه ک بای شهمال و ئهویش له پشتهوه ی بابی ئهسپی خوّی لینگ دابوو. له نه کاو ویزه ویزی فیشه ک ههستا. بوّره و هاواری بابی هاته گویّی. ئهسپه کهی سی چوار جار ههستایه سهر پاشووان و بابی له ئهسپه کهی بهربوّوه و کهوت. به چاوی خوّیی پیاوکوژه کانی دی که له پشت پنچکه کان بوّسهیان نابوّوه. کوّمه لاّیک پیاوی چاو زه قی سمیل بابر بوون. که چاوی پیّیان کهوت، به سهر زینه کهوه و شک هه لاّتی و تینی له دهست و پیّیانیدا نهما. نهیتوانی دهست بوّ دهمانچه کهی بهری و نهیویّرا راش بکا. نه زمانی له زاریدا گهرا و نه هاواریّکی کرد. ههر وا چاوی برییه بنیاده مه کان و دهسته لهرزوّکه کانیان و گویّچه که و چاوه له ژیّللاهاتوو و تهماوییه کانیان و حهپهسا. باوکی له سهر عهرزه که له خویّنی خوّی ده گهروویدا قهتیس ده مان و لیّیان تیّنه ده گهیشت. پیاوکوژه کان به چاوی له قسم کانی له گهروویدا قهتیس ده مان و لیّیان تیّنه ده گهیشت. پیاوکوژه کان به چاوی له ژیّللاهاتوو و حهپه ساویانه و سهری په لهقاژه و لینگه فرتیّ و گیاندانی قوربانییه کهی خوّیانیان ده کرد. باوکه ساتیک ههستایه سهر پی و ئامبازیان بوو و ته قهی سی فیشه کی دال به دال به دال به سهر سینگی، خستییه وه سهر عهرزه که. باوکی کهوت و جووله یه بی بیاوکوژه کان ههستان و دوای نه وی خوّلی سهر سینگی، خستییه وه سهر عهرزه که. باوکی کهوت و جووله یه بای هاتیی و نه بوّران، به سهر سینگی، خوی خوّلی سهر نه ژنو و نانیشکه کانیان ته کاند، ودی نه بای هاتیی و نه بوّران، به

كيٚلگهى لۆكەكەدا بەرەو جەيھان داگەران. دەرويش بەگ خۆيشى نازانى تاكەي ئاوا حەپەسا بوو و ئاگاى لەخزى نەمابوو.

خوینه کهی له سهر عهرزه که گۆمیلکهی ده کرد. به زاری داپچپاو و چاوی زهقه وه له سهر گازه رای پشت که و تبوو. ئیتر خوله که، نهرم نهرم خوینه کهی هه لاه مشت. ئه و ساتهی وه بیر هاته وه که ماوه یه ک سهر سوو پرماو به ده وری ته رمه کهی باوکیدا خولایه وه. دوای ئه وه به شوین پیاوکوژه کاندا به ره و رووباره که داگه پا. پیاوکوژه کان به ده نگی به رز قسه یان ده کرد. ئیتر نه یتوانی پهل ببزیوی و له سهر جینی خوی و شک بوو و هه تا له چاوان ون بوون، چاوی تیوه برین. دوای له چاو و نبوونی بکوژه کانی باوکی، هاته وه سهر ته رمه که و تاویک له ژوور سه ری برین. دوای له چاو و نبوونی بکوژه کانی باوکی، هاته وه سهر ته رمه که و تاویک له ژوور سه راچله کیبو و و به ره و ناواییه که گوراند بووی و ئیتر له پی که و تبوو… که هاته وه مالی زمانی شکابو و و به ره و ناواییه که گوراند بووی و ئیتر له بن تویژ کالیک ته پوتوزه وه، بریقه بریقی کی ماتی هه بوو، دیت. پیاوه کانی بای له پالیان دابووه گابه ردیکی سوورباوه وه و یه کپشو و ماتی هه بوو، دیت. پیاوه کانی بای له پالیان دابووه گابه ردیکی سوورباوه و چه نگی له گابه رده ته قه یان ده کرد. فیشه که کانی و یده که دو و هه گابه ده که دارد. فیشه که کانی و یده که دارد.

گابهرده زله ره گ سووره که، وه ک گولالهی سووری لی هات. بابیشی ههروه تر و له گه لا دیواره که دا بوو به یه ک و له بن ته پوتوزیکی سووردا مایه وه. ده روزیک ههر زمانی نه کرایه وه و هیچی نه گوت و تا به یانییه کیان وه ک هیچ نه قه و مابی، له خوّوه زمانی کرایه وه و سی روزان هه رقسه ی کرد و نه وجار بو ماوه یه کی زور و له وانه یه سالیکیش ده بوو، زمانی نه گه را.

ئێستاش تا چاوی لێك دەنێ یان ههر شهوێکی دهچێته جێوبانهکهیهوه، باوکه کوژراوه له خوێنگهوزیوهکهی له تهنیشت گابهرده رهگهسوورهکهی دێتهوه پێۺ چاوی. لێکهی پشکوتوو دهبینێ که شهڵڵێ خوێن و سوور سوورن. نیوهی بهرده مهڕمهڕه نهخشێنراوهکهی نێو کێڵگهی لێکهکهش خوێناوییه. باوکه باوهشی به بهردهکهدا کردووه ههڵیهێنێ.

ددان به بهرده که دا دیننی و شینتانه به دهوریدا دهخولینته وه. رهوه زه کان، سوور سوور، کیوی و سهریان له ناسمانی دهسوین و باوکه سوور سوور و وردیله و بچووك له نیو رهوه زه کاندا پینیانه وه نووساوه و نایه ته دهری. وردکه بهرد، گژ و گیا و رهگه گیا به دهسته کانییه وه ... خویناوی ... شه پولیکی گهوره ی ته پوتوز هه لی کردووه.

دوای کوژرانی باوکی، ههرچی ئهرك و كار بوو، كهوته ئهستنی جهودهت بهگی برا گهورهی. جهودهت بهگ ناچار بوو، تا زووه يهكيّك له "ئاق يۆللي"يهكان بكوژيّتهوه.

دهرویش ویزای جهودهت به گی برای و وه ک نهو ناوا به شپرزهیی و شلهژاوییهوه ژیابوو که ههم خوازیاری توّلهسهندنهوه بوو و ههمیش زهنده قی له کوژرانهوه و مهرگ چوبوو. نهوان شادی و ژان و مهرگیان به تهنی نهبوو. ههموویان پیّکهوه بوو. هوّبه کهی ساری نوّغلی له هموو قهومان و رووداویّکدا لهگهلیّان هاوبهش بوون و شانیان وهبهر دهدا.

جموده ت به ک دوای دوود لای و شله ژان و ترسه تاقه تبره کانی ناخرییه کهی روز یکیان برا گهوره ی ناق یوللی می کوشت. به فهرمانی نه و ، مردووه کهیان به په تیک له نهستوی نهسیه کهی خوی کرد و نهسییان به په اللا کرد. نهسیه که مردووه کهی به نیو کیلگه و زونگاو و رهوه ز و گژ و گیا و درووه لانه کاندا راکیشا و رایکیشا تا گهیاندییه وه کوشکه کهی ناق یوللی می نهسیه خوشبه زه که له و مردووه ره ویبووه وه ، که به دوویدا ده کشا و لهویوه تا نیره هه ر پیشیلی کردبو و نه نه نیبووی.

دهرویش به گ دوای ئهوه ی روشدیه (پوّلی ناوهندی له سهرده می عوسمانیدا) ی له شاروّچکه تهواو کردبوو، له سولّتانییه (دواناوهندی) یی ئهدهنه دا ناوی خوّی نووسیبوو و ئهو ده مانچهیه ی له ههشت سالانییه و پیّی بوو، له روشدییه ش داینه نا. ههموو ماموّستا و قوتابییه کان دهیانزانی ده مانچه ی پیّیه، به لاّم هیچیان بهرووی خوّیانیان نهدیّنا. له سولتانییش ده مانچه که ی ههر پی بوو. ماموّستا و قوتابییه کانی سولتانییش به سهرهاتی دهرویش به گیان ده زانی، به لاّم کهس نهیتوانی هیچ له سهر ده مانچه و سهربرده که ی لیّی بپرسیّ. هیچ که س نهیده تو و جهفه نگی له گه لا دابه ستیّ. که س نهیده تو را بکا.

هه نسوکهوت و ره فتاره کانی، وای لیّکردبوو له مروّقیّکی لهخوّبایی و باوه پهخوّ و سهرسهخت و گران و سهنگین ده چوو. ههر که سیّکیش نهوی ده ناسی، به زیی پیّیدا ده هاته وه و و لیّی وه کوژراویّك سهیری ده کرد. ههر واشیان ده دی و له دلّدا به زهییان پیّیدا ده هاته و لیّی ده ترسان. به ریّزیّکی تیّکه ن به و حاله تهی له به رامبه رشته سیحراوی و پیروّز و حه رامه کاندا به روّگ ده گریّ، لیّی ده چوونه پیّش.

دەرویٚش بهگ، ههتا خویٚندنی تهواو کرد ههر له نیٚو شوورای ئهو ههسته ترسناکانهدا و له بهر ئهو نیگایانهدا ژیا که ئهو ههستهیان لی دهباری. ئیستاش ئهوه خاوخیزانه کهی خوّی ههر بهو ههستهوه سهیری دهکهن و لیّی دهچنه پیشی و لیّی دهروانن. بهو دواییانه... ههر ئهو

ههسته ـ که له بن بارستاییه سامناکهکهیدا گیانی هاتبووه سهر لیّوانی ـ خهریك بوو شیّتی بکا. دوای سولّتانی له دارولفنونهکهی ئیستانبوّلدا له بواری مافدا ناوی نووسی. لیّره یهك دوو سالاّن نهك کهس به دهمانچهکهی زانی و نه کهسی به نهقل وسهربرده کهی. دهرویش بهگ دهمانچه و سهربرده و بهسهرهاتهکهی خوّی ههروا به شاراوه یی و نهیّنی رادهگرت .... بهلاّم ناخرییهکهی نههاتییهك لیّی ناشکرا کرد. ئیتر دوای نهوه دیسان ژیانهکهی لیّ بوّوه به جمعهنده.

روّژیّکیان له مهیدانه کهی بایهزیدی ئیستانبوّل، له قاوه خانهیه ک له بن دار چناریّک دانیشتبوو و له گهل براده ره کانی سوعبه تی ده کرد. دوو که س له هاوریّیه کانیشی له میّزه کهی تهنیشتیانه وه له گهل گه نجیّکی نه ناسراو دانیشتبوون. گه نجیّکی باریکه له و روخسار تیّکسم راوی و چاو ره ش و گهوره. تاویّک دواتر میّزه کانی تهنیشتیان ییّکه وه نووسان.

یه کیّك له براده ره کانی ده رویّش به گ، گهنجه باریکه له و رهنگ په پیوه که ی نیشانی دا و گوتی: "حهزده که ی ییّکتان بناسیّنم؟"

ئەوجار گوتى: "پيٽم سەيرە بۆچى تا ئيستا يەكتريتان نەناسيوه؟ لە حاليّىكدا ھەردووكتان خەلكى مەلبەندىكن. "

دەرويش به گ دەستى برد: "مستەفا لە ئاغاكانى ئاق يۆلووه. "

دهرویش به ک دهستی وا کیشایه دواوه ده تگوت له ناگری رو کردووه. مسته فاش که دهستی بو لای نهو دریش کردبوو، ههر وا به خیراییه وه کیشایه وه دواوه.

دهرویش به ک وهك برووسکه له جینی خوی دهرپه پی و له چاوترووکانیکا ون بوو. مسته فاش ههر ئه و کاته، وهك ئهوی کرد.

برادهرهکانیان دهیانویست بزانن چ قهوماوه و مهسهلهکه چییه. دهسبهجی چوونه بنج و بناوانییهوه. دوای نهوه بوو که ژیانه بهههشتییهکهی نهو دوو سالهی نیستانبوّل له دهرویّش بوو به دوّزه خ. ئیتر ههر کهس، برادهرهکانی و گراوی (مهعشووق) و ماموّستاکانی ههر ههموویان دیسان به سرکی و توقیوی و شلهژاوی و ترس و حورمهتیّکهوه سهیریان دهکرد، دهتگوت له مردووه ک دهروانن. نهو نیدی به لای ههمووانهوه ببووه بوونهوهریّکی سهیر و سهمهره.

ئه و خویندنی قانوون و مانی زور پی خوش نهبوو. دهرسه کانیشی به قونه قون ده خویند و ههر بو ئهوهنده که لیستانبول گیروده ی دوو دهرد ببوو: "ئه فینداری و فیربوونی زمانه بیانییه کان. ئه گهر ههموو موزیکیش نهبوایه، لانیکه مهموو مانگیك شیتانه دلی ده چووه

سهر کچه روّمییهك یان تورکیّك یان ئهورووپی یان جووله کهیهك و دوای ئهوه له نه کاو دلّی لیّ بهرده دا و لهبیری ده کرد و دلّی ده چووه سهر جوانیّکی دی. ئهوه ی وهبهر چاوی نه دهات پاره خهرجکردن بوو بوّیه، جاروبار بیّ پاره ده مایه وه. له چوکووراواوه بهسته بهسته پارهیان دهنارده ئیستانبوّل. همقایه تی ئه بله خهرجی و دهست بلاوییه کانی له ئیستانبوّل و چوکووراوادا که و تبووه سهر زار و زمانان. ده رویّش بنیاده میّکی ئهوهنده جوامیّر بوو که ژبان و پاره و دار و نه دار و هموو هستی خوّی به دلاّواییه وه ده به خشییه وه. خوّی ده سووتا بو نهوه ی کوّری خهلک رووناك و گهرم دایینیّ. نه و ژنانه ی نه ویان ده ناسی، هه ر له به ر نه وه شیّت و شهیدای ده بوون.

دهرویّش به ک ههر وا شیّلگیرانه فیّری زمانی بیانی دهبوو. له ماوهی شهش مانگدا وه ناو فیّری زمانی فهرهنسی بوو. ههموو روّژی دهچووه خولی تایبهتی زمانی فهرهنسی و جگه له فهرهنسی، ئینگلیزییش فیّر دهبوو. بهر له تهواوکردنی دهرسه کهی، فیّری فهرهنسی و ئینگلیزی و یوّنانی و عهرهبی بوو. لهو نیّوه دا پتر له ههمووان به سهر فهرهنسیه کهیدا زال بوو. پیّی کرابووه وه بو نیّو پیاوماقوولانی ئیستانبول و ده گمهن بوون له زانینی فهرهنسیدا نیّوانیاندا ئهوی شان له شانی بدا. پیاوماقوولانی ئیستانبول لهبهر سهربرده کهی و توانا و لیّهاتووییه کهی خولیای ببوون و سهریان لیّی سوور مابوو. ئهویش پیّی سهیر نهبوو که ئهوه نده سهریان لیّی سوور ماوه. ئاخر ههر بنه ماله و رمچه له کیان خوویان واگرتبوو، دل له خه کلی بستینن و تووشی سهرسوور مانیان بکهن.

دوای ئهوه له چاناق قه لا شه پی کرد و بریندار بوو. ئه وجار له شه پی رزگار یخوازانه ی تورکیادا گروپی کی پارتیزانیی پیک هینا له چیاکانی تورووس و دژی فه په نسییه داگیر که ره کان شه پی کرد. که به هوی برینه کانییه وه له سه ربازی ئیزن درا، پله ی نه نه نهیبی و میدالیای سه ربه خویی به سینگه وه بوو. ئیتر له مه و دوا ها ته وه و له نی ملک و زهوی و زاره که ی خویدا دانیشت و له گه ل نه و کچه ی و دایده ی و داپیره ی بویان دوزیبووه وه ، زه ما وهندی کرد. کچه باشووی و خه لکی ده شته که ی نامیک و کچی به گیکی گه و ره ی تورکمان بوو. ده رویش نه و روزه ی چاوی به روخساری کچه که وت ، که بویان گواسته وه .

دوو حهوتوو له سهر یهك شایی و زهماوهند بوو. به گ و ئاغا و ئهمیر و كاربهدهستیك لهو نیّوه نهما به شداری ئه و شاییه نهبووبی.

دەرویش بهگیش ئیستانبوّل و ژیانه کهی ئهویّی خوّی له بیر کرد. که باسی ئیستانبوّل ده کرا، خهیالّی پی له گومبهز و منارهی سهر به تهمی ده هاته پیّش چاوی. دهرویّش به گ لهو شتانهی له ئیستانبوّلهوه خووی پیّوه گرتبوون، وازی له دووانیان ههر نه هیّنا: خویّندنه وهو

قوولترکردنهوهی زانیارییهکانی له سهر زمانهکان. بهردهوام فهلسهفهی دهخوینندهوه. ده بخوینندهوه و له مهرگ و ژیان و بنیادهمهکان و دنیا و سرووشت رادهما و تییان دهفکری و لیّی ده کولایینهوه، پینج سالی رهبهق بیری لهوه کردهوه و لهوهی کولاییهوه که له کویوه هاتووین و بهرهو کوی دهروین و ناخرییهکهی دوای ماوهیه کی زور سهرلیشیواویی وای لیهات گوتی خودایه ک نییه، خودا نا، به لام بنیادهمه کان ههبوون و ناغاکانی ناق یوللی" ههبوون. هیچ نییه، هم دنیایه ههر مهرگی تیدایه و هیچی دی.

ماوهیمك چووه دنیای مردووانهوه. ثهو ههرچی دهیدی، بی گیان و مردوو بوو. مروّق و ئاژه ل و گیا و دار و دهوهن و جی و جانهوه و ههرچیی دهیدی به مردوویی دهیدیتن. ثهو بهزهیی به ههموو شتیکدا دههاتهوه ئیتر ثهو شته جوان با یان چلکن و دزیّو یان گیانلهبهر بوایه. به تاقی تهنی به گویستانیّکی بی سهر و بندا دهسوورایهوه. ئیرهیی به هیچ شتیّك نهدهبرد و له هیچ شتیّك توویره نهدهبوو. شاد نهدهبوو و پیشنهده کهنی. چونکه ههموو شتیّکی وه ک مردووان دههاته بهرچاو.

چهند سالآن دواتر، تووشی به تووشی پیره سوفییه کی ریش چهرمووی سهر و قر دریژ و چاوجوان هات. به پیرهی گوت: ههموو شتیک، ئهوهندهی مهرگه (بهشی مهرگه) ئهوهندهش ژیانه، نه یتر و نه کهمتر.

پیره به و قسهیه ک تیک چوو و قسه ی پی گوت: "ثهتو خراپ له دنیایه ده پروانی. نا، ئه من نالیّم خراپی لی ده پروانی، راست نییه بلیّم خراپی لی ده پروانی، هه ر به لایه کیدا لی ده پروانی. خو ئه گه ر ورد بیته وه و لیّی قوول بیته وه، ده زانی ژیان له مه رگ به هی پزتره. ئه گه ر ژیان نه بی هی هیچ شتیک نابی مه رگ بویه هه یه، چون ژیان هه یه هم موو شتیک به ژیانه وه به ستراوه ته وه مه وه مه رگ نییه، ژیانه و ئه تو سه روبن لیّی ده پروانی به گ، ته واو سه روبن سه یری دنیایه ده که ی تو هه ر باشتره. چونکه دنیایه ده که ی ده به که ر ثیانه و ئه گه ر ژیانی نه بی مه رگی کیش له گوری نابی ."

دەرویش بهگ له ژیانیدا تهنیا ئیمانی به یهك كهس ئهویش بهو پیره عهلهوییه هیّنا. قسهكهی لیّ وهرگرت و بروای پی كرد. ژیان خوّی ههر ئهو پیره بوو ـ تیروژی رووناكی ژیان به سهر مهرگهكاندا. دهرویش بهگ ئهو بنیادهمه بیّ باوه ری كه جگه له مهرگ بروای به هیچ شتیكی دیكه نهبوو، ئیمانی ههر بهو پیره عهلهوییه هیّنا وهك تیریژیك له ژیان.

تاوكهوتنان، گهیشتنه ئهو بیشه لانهی له دوورهوه رهش دهچووهوه. هیچ كامیان به سهر ينيانهوه خزيان نهده گرت. همتا بهياني به ننو قور و ليتمي ئمو زونگاوهدا كه وهك چرنش* به لاق و لهتهریانهوه دهنووسا، یهك پشوو رایانكردبوو.

زهنازهنا و ههلّلای گونده کهی ساری ئۆغلّی له بری دوورکهوتنهوه و دامرکانهوه، جار به جار بهرزتر و نزیکتر دهبووهوه. رهوهزه کانی ئاناوهرزا ههللا و ههنگهمه کهی ساری ئوغلیی ئهوهندهی دیکه بهرزتر دهکردهوه و به زونگاوهکهی ئاقچاسازی وهردهکرد.

"خەرىكە رۆدەچم، كورە فريام كەوە وەلى شەمال."

وهلی شهمال ئاورنکی دایهوه و سهیری کرد. وسینه رهش، ههتا سینگی روّچووبوو و پهلهقاژهی بوو و چهندی پتریش خوی راده پسکاند، زیاتر روده چوو.

وهلی شهمال خوی فریدایه سهر بنه تای یوله قامیشیک و به دهستیکی لکیکی ساغی گرت و دەستەكەي دىكەي بۆ وسىننە رەش درىن كرد و ھەراي كرد: دەستم بگرە، بەلاي لابەلا... ىىگرە...."

وسینه رهش دهستی گرت.

"دەمكنشنه خوارەوه وەلى، دەمكنشنه خوارەوه."

"جوان دەستم بگره دەستەوستان."

كنشاى و هينايه دهري.

وسیّنه رهش همتا ژوور نیّوکی قوراوی ببوو. همللا و زهنازهنای ئاوایی که له رهوهزهکانی ئاناوهرزا دههالا و دهنگی دهدایهوه، گونیی کهر دهکرد.

^{*} چريش: سكوتين

"ئهی لهو گرمهیه، ده لیّی توّپ ده ته قیّنن... لهوی چ قیامه تیّکه... هه موو ها توونه ده ریّ. کوره خوّ ئه توّ نه بوایه ی تری ئاخریم که ندبوو. هه ر وا روّده چووم. توّزیّك دره نگتر فریام که و تبای ئیتر وسیّنه ره ش نه ده ما. وا نییه ؟ به لاّم با شتیّکیش بلیّم وه لی، ئه من ده ترسم له و زوّنگاوه گیان ده رنه بهم. ده لیّی له دلّم گهراوه. دیّی لیّره بچینه ده ریّ و به و شکانیدا را بکهین؟"

"کوره نهتوش تهواو تیک چووی ها وسینه رهش. ههر نهو زونگاوه دهتوانی رزگارمان بکا. نهگهر توانیمان له ریگهی ناقچاسازهوه خو بگهیهنینه ناق یوللی"، نهوه باشه، دهنا بهس تهرمه کهمان ده چیتهوه نهوی، نیستا وهرزی هاوینه و دهر و دهشت پره له دیهاتی. ههموو کون و کاژیریکمان لی ده گهرین. نیستا هوزه کهی ساریلار به ورد و درشتیانهوه کهوتوونه ته شوینمان. نهگهر به یاله کهی ناناوهرزا ههلگهرینی، جا دهزانی لهوی چ قیامه تیکه. دلنیابه دهرزی ههلاویی وه عهرزی ناکهوی. جگه لهوهش نهوان خو وهشوین تو نه کهوتوون، به شوین منه دهروی منه..."

"كهوابوو با ههر لهو بيشهالنهدا خوّمان مات بكهين."

"کوره وسێن قسهی قوٚ مهکه. ئهرێ هیچ دهزانی دهڵێی چی؟ ئهوه چته؟ خوێن نهیگرتبێی؟"

وسيّن به ههموو هيّزي خوّي هاواري کرد: "بيّدهنگ به وهلي. "

وهلی راچله کی و بیده نگ بوو و تاویک دواتر سهبر و لهسه رخو و به لهبزیکی فهرمانده رانه و لامه که رانه کو تی: "ههتیو ئهتو پیت وایه نازانن خومان به قامیشه لانه که دا کردووه؟ خو میشکی که رت نه خواردووه وسین؟ پیت وایه زور ئهسته مه شوینمان هه لگرن تا ئیره؟ ده رویش ئیستا به ده یان سهی هاری وه دوو خستووین. ئیمه ده بی هه رچونیکی بی، بو شهوی خو بگهیه نینه وه ناق یوللی". هه رئه و ریگه ی نه جاته مان هه یه. "

وسیّنه روش له جیّی خوّی نهدوبزووت. چاوهکانی ـ که یهکهم تیریّژهکانی تاوی بهیانی ئازاریان دودا ـ پهیتا پهیتا دوبیتاندن.

"کوره وهلی هیچ کوی نابینم. چاوم به شهواره کهوتوون. لینگهری با خورهکه توزیک بهرز بیتهوه دوایی."

وهلی شهمال تفهنگهکهی له وسیّنه رهش ئهستاند و ئهوجار دهستی گرت و بهدووای خوّیدا رایکیّشا. چاوهکانی وهلی وهك چاوی گورگ تیژ بوون. نه قیچ دهبوون و نه رهشکهوپیّشکهیان دهکرد.

تیریزی خور وهك مووسی ده لاك تیژ بوو. ههتا ئه ژنویان له زونگاوه كه روچوبوون و بن پییان رهقین بوو.

"دەستم بەردە وەلى. ئەو زۆنگاوە ھەر ئاوا بىي ئەوان تۆزىشمان ناشكىننى."

"زۆنگاوەكە ھەر وا نىيە."

"گويّت ليّيه؟ به سهدان كهس سات به سات ليّمان نزيك دهبنهوه."

"نزیکتر دهبنهوه. ئهوان بست به بست ئهو زونگاوه دهناسن. ئیره وهك مالی خوّیان وایه. ئهوان دهزانن چهند قامیشهلان و بیشهلان و تهنانهت چهند چله قامیش و حهیزهرانیشی تیدایه و چهند زهردهوالهش تیّیدا وزهوزیانه. ئهوان ههر ههموو ثهو شتانه دهزانن."

"وەلى شەمال".

الگياني وهلي، دهڵێي چي؟"

"دهلیّم، یاخوا بهو درو زل زلانه ته وه به و قوره دا بچیت و قهت نهیه یته وه دهری. هه تیو بوّ پیّت وایه تووشی مندال بووی؟ ئاخر کی ده زانی ئیّره چهندی میّش و مهگه و و زهرگه ته تیّدایه؟"

البهخودايهتيي خودا دهيزانن. ال

"ئهو تفهنگهم بدهوه و لهوه زیاتری لی مهلی وه و ده تو دهلی وا بوایه، ههتا ئیستا گرتبوویانین. وا نییه؟ ههتا ئهو تفهنگهم پی بی، هوردووهك دهرهقه تمان نایه."

تفهنگه که ی له دهستی وهلی کیشایه دهری و کهوته پیشی.

"ئەگەر ھەنگاومان خۆش نەكەين، پێويستيمان بەو تفەنگەى تۆ دەبێ. ئێستا ئەوانىش گەيشتوونەتە زۆنگاوەكە. لەو جێيەوە لێيانداوە كە ئێمە خۆمان پێدا كرد. دەى خێرابه."

له چاوترووكانيكا وهپيشى كەوت.

ببوو.

وهلی سهد و پهنجا مهتریّك له پیشهوه و وسیّنه رهشیش به شویّنیدا، بهر لهوهی تاوه که گهرمی بكا، قامیشه لانه کهیان بری و گهیشتنه نیّوه راستی زوّنگاوه که. گهیشتنه شویّنیّك که میّشه لانیّکی چریان له بهرده م بوو. برینی ئهو بیشه لانه زهجمه ت و ئهسته م بوو. خوّ روّژیّکیشی پیده ویست بتوانن به دهوریدا بسووریّنه وه. تاویّك دواتر سهیریان کرد گهیشتوونه ته شویّنیّکی ئاوه لا له بیشه لانه که دا. زوّنگاوه که لیّره، نه که ههر وشک بیوّوه، به لکو گر و گیایه کهشی وشک

لیّره تهپو و میّشووله له سهر و چاویان نیشتن. وهلی ههولّی دهدا به ههر دوو دهسته زله کهی میّشه کان له سهر و ملی خوّی دهربکا، بهلاّم میّشه لاساره کان ههر گویّشیان پیّی نهده بزووت.

ئهگهر یهکیک له دوورهوه سهیری کردبایهن، پینی وابوو دوو کهسی رهشپیست دهبینی. سهر تا پییان به میشووله دایوشرابوو.

له گه لا گهرمبوونی هه واکه، می شووله ش زیاتر ده بوون و هه واکه ی خه ست و کپ ده بوو و بونی تیژی زونگاوه که ش ئه وه نده ی دیکه توندتر ده بوو. خوره که له و دیو هه وا خه سته که وه ده تویژکاله خوله می شینک داپوشراوه. که وسینه ره ش ناوری دایه وه، به لای راستدا کومه لینک میشه نگوینی دی، که له بن قامیشه لانیک پلووره که یاندا ده وری پلووره که یاندا ده سوورانه وه.

ههنگهکان لهو ههوا کپ و خهستهدا تووره دهبن و ههر شتیک لیّیان بچیّته پیّشی، پهلاماری دهدهن و چاوی دهردیّنن.

"وهلی بیّدهنگ به و بروانه. تا وهخهبهر نههاتوون، لیّره دهربچین باشه، دهنا حیسامان رزیوه..."

"ئەى ھاوار بەماللم. كەوتووينە داوى مەرگەوە. خۆ بانبينن تيدادەچين. ئەى ماتلى چيى وسين؟ دەى بجوولىن، خيرا بە دەي. "

به سیایی و به سهری یه نجه لهوی دوور کهوتنهوه.

میشه کان له و گهرما خهسته دا و له بهربه رو چکه که تیک چرژابوون و هیچ نه ده فرین. به لام بیت و ده نگیک یان جووله یه کی خه وه کهی لی تیک دابایه ن، هه موو و یک را تووره ده بوون و هه رچی له پیشیان بوایه په لاماریان ده دا.

ئیستاش بالهههرزه و وزهوزکهرهکانیان، به ههزاران رهنگ دهبریسکانهوه. که چاوی میشهکان دوور کهوتنهوه، به بیشهلانهکهدا تییان تهقاند و دوای ماوهیهك راوهستان و شان به شانی یه کتری لیی دریّ بوون. ههر دووکیان هانکه هانکیان بوو و سینگیان وهك دهفه لیّی دهدا.

"جا ئينستا بهرهو كام لا برووين؟"

"بهرهو رۆژههلات. به بیشهلانهکهدا دهرناچین. هیچ چاری دیکهمان نییه، جگه لهوهی دهوری لی ندهین. ده که خترانه."

وهلی ههر لهیهکهم ههنگاوی دا رو چوو. وسین له جینی خونی وشك بوو. وهلی تاویک دواتر هاتهوه سهر ئاوهکه و به مهلهکردن خوی گهیانده کهناری بیشهلانهکه و هاتهوه دهری.

وسیّن:"براله، بمبووره نهمتوانی هیچت بو بکهم. ئیتر تین و توانام تیّدا نهماوه. باش بوو ئهمن تیّنهکهوتم، ئهگینا نهمدهتوانی بیّمهوه دهریّ."

ئه و هه لللا و زهنازهنایه ی له کهناری بیشه لانه که وه دهات، ته قه ی تفه نگیشی هاته سه ر. تاو نا تاویک چهند تفهنگ ویک پا ده هاویژران و ئه وجار زهنازه نا و ههنگامه که به رده وام ده بووه وه .

رۆپشتن. وسین قولی وهلیی گرتبوو. ئیتر تین و هیزی ئهوهندهیان تیدا نهمابوو میشوولهکان له خویان دهربکهن. ههتاوهکهش جار به جار بهتینتر دهبوو و ههواکهی خهستتر دهبووهوه. ههلمشتنی ئهو ههوا خهسته ئیتر دژوار دهبوو و جا چونکه کونه تفنکیان بهشی پشووکیشانی نهدهکردن، زاریان گهزیک داپچریبوو.

"خەريكە دەخنكيم وەلى. كورە سەيرى ئەو ھەوايە. ھەر زۆر سەيرە."

"ئەمنىش، ئەمنىش... وا دەخنكىم. خەست...."

ئهو کیسه لآنه نهبی که له له بن بنه تا قامیشه کانه وه، له گل دیتنی ئه وان خزیان ده خسته وه نیّو ئاوه که، هیچ بوونه و هیکی دیکه له و دهوروبه رانه نه ده بینرا. هه روهها می شه کانیش... به هه زاران جوّر، ورد و درشت و هیی وابو و هینده ی زورده واله یه ک... ده نگدار و بینده نگ....

جهگهن* و قامش و حهیزهران و کورته دهرختی گهلا پان. گژ و گیاکانی نیّو زوّنگاوهکه جوّره تیّراوبوونیّکیان پیّوه دیار بوو. دهتگوت ههر گهلایهك، لکیّك، گولیّك که لیّی بکهیتهوه، چهند روّژیّکیش دوای لیّکردنهوهکهی ههر وا ئاویّکی مهیلهوکهسکیان لهجیّی دهچوّریّ.

خور گهییه چهقی ناسمانی بهتینتر بوو و نهوهنده بهتین بوو دهتگوت لهو سهرهوه ناگر به سهر شان و ملیاندا دهبارینی ههر دووکیان شهلالی نارهقه بوون. تین و هالاوی گهرماکه و شی و ههانمهکهی له سهر زونگاوهکهوه ههاندهستا و پشووی سوار دهکردن. میشووله و میشی دیکهش لهگهان تینی نهو گهرمایهدا توورهتر و لاسارتر ببوون.

"کوره کوشتیانین وهلی". "بایبان گاین، وسنن."

144

^{*} جهگهن و سیّ سوو: جوّره گیایه کی پانه له قامیش ده چیّ بهالام نهرمه و حهسیر و کلاویان لیّ دهچنن...

ههر دووکیان دهستیان خهریکی میش دهرکردن بوو، به لام چما میشه کان دهست هه لگر بوون؟ خو ههر دهستیان راگرتبایه، چاویان دهردینان... میشه کان نهیانده هیشت پشوو بکیشن. زونگاوه که قولته قولت کولی. ده نگی کولینه که ده تگوت له قوول قوولاییه که یه وه و له دوره و له بن عهرزییه و دههات. زونگاوه که ده ینه راند.

ههر دووکیان پیّلاویان لهپیدا بوو. وهلی شهمال ههرکات ریّی سهفهری دهگرته بهر، پیّلاوی لهپی دهکرد. خو ئهگهر له پیّیاندا نهبوایه، ئهستهم بوو بتوانن لهو زوّنگاوه دا پی ههلیّننه وه. خو ئهگهر ناچاریش بوایهن دهلینگان ههلکهن، له بهر زهروو نهیانده توانی ههنگاو بنیّن. خویّنیان دهمژین و له ماوه ی روّژیکدا دهماری گیانیان ههلده چوّراندن.

گەرما بەتىنەكەي نىوەپۆ، زۆنگاوەكەي دەكولاند. ئارەقە لە ھەموو گيانيان دەچۆړايەوە. ئارەقەي تەويْليان چاوى دەبرۋاندنەوە.

"چاوم رەشكەرپىنشكە دەكا وەلى. خۆزگە سىنبەرىنكمان وەگىر كەوتبايە و پشوويەكمان ھاتبايەتەو، بەر و پارووە نانىنكمان خستبايەتە بەر دلامان. ئەگەر گەيشتباينە درەختىنك، لىنى وەسەر دەكەوتىن و تاويك لە سەر لكەكانى رادەكشاين."

داره بهرزهکانی لای باشووری قامیشه لانه که وه ک کو گایه کی رهش ده هاتنه به رچاو. وسینه رهش داره کانی دیت و گوتی:

الئهو دارستانه دهبینی وهلی؟"

"ديتوومه."

الدەلنى چى بچينە ئەوى؟"

"با بروّین، بروّین. به لاّم... بن ئه و دارانه که ریّزیکی لیّیه ئاوه کهی ئه وه نده سارده ددان ده ته نزینی به لاّم وسیّن هیچ پیّت وانه بی نهوی شویّنیکی ئه من و ئه مان و بی مه ترسییه، هه رچی راده کا په ناده باته به رئه ویّ. ئه ویّ ته له ی مه رگه بو هه موو را کردوویه ک. ئه گه رله وی به سه رماندا بیّن، ئاخو ئه وه نده مان فیشه ک پیّیه تا ئیّواری خوّمانی پی راگرین؟"

"يێمه، چما نابيني؟"

وهلی شهمال تاویّك خهیال ههلیّگرت و ئهوجار وهك ئهوهی لهگهل خوّی بدوی، گوتی: "شهیتان به نهحلهت، ئاوی سارد و فیّنك زوّر خوّشه. نووچدان و سهرخهویّکی سهر لکی داریش ههر خوّشه، بهلام..."

سهری ههلیّنا و چاوی له چاوه کانی وسیّن بری و به لهبزیّك که پارانهوه تیّیدا شهبوّلی دهدا لهسهر قسهکهی روّیشت: "بهلام، لیّگهری و وازی لیّ بیّنه براله... پیاو نابی به دهستی خوّی، خوّی به کوشت بدا. توزیّکی دی خوّ راگره، سهبر و تاقهت تاله، بهلاّم شیرینیی تیّدایه. "

"ئەمن چیدی تین و هیزی رینگهرویشتنم نییه. سهیریکی لیّوم بکه. وشك و شهقار شهقار بوون. له تینوان وهخته بخنکیّم. ئهوه بو چوّره ئاویّك گیانم دهردهچیّ."

نوشتایهوه و ئاوه قوراو و شیلهوگهرمهکهی زوّنگاوهکهی خواردهوه.

"تف، بۆگەنى لى دى. دلام تىكەل ھات، خەرىكە دەرشىمەوە. رىخۇللەو ھەناوم ھاتە دەرى. ئەوە ئاو نىيىە ۋەھرە."

وهلیش گوتی: "ژههری بی خهوشه." داره دوورهکان ورده ورده نوقمی نوور دهبوون و دهدرهوشانهوه و له بهههشت دهچوون. به لام نهوان چهندی پتر دهچوونه پیشیی، جوولهیان لی دهبرا و له پی ده کهوتن.

"ئهگهر بۆسهیان بۆ دانابیّین ... ئهوی خهتهره. بنیادهم له بری ئهوهی لهو زۆنگاوهدا گیانی دهربچی، ههر وا باشتره لهوی بۆسه بۆ دوژمنهکهی بنیّتهوه."

"پيت چۆنه ههر ليره له بن ئهو پۆله قاميش و جهگهنانه خۆمان بشارينهوه تا شهو داديّ؟"

بهره و دهوهنه کان روّیشتن. گر و گیا و دهوهنه درکاوییه کانیان له سهر عهرزه که راخست و له سهری دانیشتن. لك و پو ته و هکان له پیشدا خستنییه وه بیر فیّنکایی کویّستان، به لاّم ورده ورده پشووی لیّ سوار کردن.

"خوا بکا لیرهم نهجات بیّ، دهچمه لای مستهفا به گ و پیّی ده لیّم: "تکایه ئازادم بکه به گ. ههتا ئیّستا خزمه تم زوّر پی کردووی. به فهرمانی تو دهستم به خویّنی زوّر کهس سوور بووه. ههمیشه گیان لهسهر دهست بووم بوّت... جا ئهویش ده بی سهد و په نجا دوّنم زهویم بداتیّ. وا نییه وه لی شهمال ؟ ئهمن ئهو زهوی و زاره داده چیّنم و ده یدروومه و هاوینانیش ده چمه کویّستانیّ. ده مهوی به کهیفی دلّی خوّم بویم. ده مهوی تا ده مرم به حهز و ئاواتی دلّی خوّم رابویّرم. مندال ده بی ده رس بخویّنن و بو خوّیان ببنه پیاو. وه ک کهری گارانی نهبن. مهزراکه یه ک و سی، یه و چل به رهه م ده دا و ئاوا بیّ، ده و لهمه ند ده بم. ده بی خانووه کیش ساز بکه م. و انییه وه لی؟ به لاّم له پیّشدا ده بی به گم قایل بکه م... جا دوای ئه وه ...."

"كه مووچهى خانەنشىنىت بۆ بېرىتەوه... وەك قايمەقامىك خانەنشىن دەبى..."

"قهلسهم لى مهكين وهلى. دهرد و مهينهتى خوّم لى زياده... زوّرم برسييه. پيم وايه لهوي شووتييمان دهست ده كهوي."

"کورِه دهڵێی تێك چووی وسێنه رهش. کێ دهچێ له هۆوێ شوتی بچێنێ؟" "بهشكم چاندبێتيان، له دهم كانييهكه."

"بهلێنت دەدەمىێ جگە لە لێقەوماو و راكردووان زيندەوەر پێى نەچووەتە ئەوێ." "بچينە ئەوێ؟ ئيتر پشووم لێ برا."

الهمنيش....اا

ههوای خنکیّنه ر ... خهست خهست ... تهم و مژیّکی خهستی وهك دووكه لّی پووشكه، له سه ر قامیشه لاّنه که نیشت.

"کهس شکی بز ئهوهی ناچی ئیمه چووبیینه ئهوی ... له دلی خزیاندا ده لین ئهوانه ناشاره زان و نازانن ئهو ززنگاوه جیی ئاوای تیدایه."

"چووزانم وسێن."

وسیننه رهش وهك ریوییه کی قانگ درابی و له کونی دهرپه پیبی، ده رپه پی و ده رچوو. وهلیش به شوینیدا. ته نگی ئیواره بوو که گهیشتنه دارستانه که. گهیشتنی به لام خویان به سهر پییانه وه رانه ده گرت. له بن داره کان ته پولکی کی بچوو کی و شکی لی بوو... به ته پولکه که دا هملگه ران و ماوه یه کیش به سهر شیناوه رد و چیمه نه نه رم و که سکه که دا رویشتن. هه وا توزیک فینک بووه وه. هینده یان تینو و بوو، زمانیان به مه لاشو و یانه وه نووسابو و.

"ئاوه فێنكهكه له پێشمانهوهيه. له بن هۆو دار بييه بهرزه."

وسین ههموو تینی خوّی کوّ کردهوه و بهرهو دار بییهکه رای کرد. گهیشتی و ساتیّك راوهستا. کانییه کی روون وه ک چاوی قرژال له بن داره که هه لله مقولی. ئاوه که دهبریسکایهوه و له قهدی دارهکهدا شهپوّلی دهدا.

قەلسەگىزان: توورەكردن. ئەزىەتكردنى يەكىك. كەلەگايىكردن لە يەكىك.

فیشه کی دیکه شی و یّکه وت. خویّنه کهی له ناوی کانییه که دا بلاّو بووه و تیّکه لاّوی بوو و ناوی سهرچاوه کهی سوور هه لْگیّرا. وسیّنه رهش په له قاژه یه کی کرد و له رزی و ناه وجار سه ری که و ته که و جووله ی لیّ برا.

وهلی شهمال له گهل بیستنی ده نگی یه کهم فیشه ک، خوّی خستبووه پشت قهدی داریّك و توقیو و به راکردن خوّی به زوّنگاوه که دا کرده و وه ک بای شهمال له و ته نهی مهرگه خوّی نهجات دا. وه ک مار به نیّو بیشه لاّن و قامیشه لاّن و گر و گیا و جهگهن و تووترک و لاولاوه کیّوییه کاندا ده خوشی.

هیدایهت لهگهل یه کیّك له پیاوه کانی دهرویّش به گ، تهرمه کهی له کانییه که هیّنایه دهریّ. سهری پهتیّکی دریّژیان له نیّوشانه کانی بهست و به راکیّش راکیّش له قامیشه لآنه که بردیانه دهره وه.

بهستینی لیّواره که زور له داره چ هکان دوور نهبوو. ئهوجار تهرمه که یان له ئهسپیّك بهست و بهریّی گونده کهی ئاق یوّلوویان کرده وه.

بهرهبهری بهیانی گهیشتنه شیوه کهی بهرانبهر گونده که. لیّواری شیوه که دارچناری لی چهقیّنرابوو. چپ چپ. تهرمه کهی وسیّنه رهشیان به داره ههره بهرزه کهوه کرد. لیّی سواری ئهسیه کانیان بوون و به لینگدان بهرهو ئاواییه کهی ساری ئوّغلّی روّیشتنه وه و تاوهه لاّتنی گهیشتنه وه ئاوه دانی.

تهرمه که به لاقی زورد هه نگه راوه وه، له به رتیشکی تاوی تازه هه ناتوی به یانی و له به رشنه بای به یانی، نهرم نه رم ده شه کایه وه.

دەگێرنەوە:

زور دوای نیشته جینکردنی رهوه نده کان، به گینکی ههوشاری ههبووه به ناوی عهنبه رئاغا. ئه و ههوشارییه، زستانان ده هاته ده شتی و خیوه ته که ی له سهرووی ئه و وایوایلییه یئیستا هه لاه ددا و هاوینانیش ده چووه چیاکانی بین بوغا. عهنبه رکه س و کار و خزمه تکار و نوکه رینکی وای نهبوو، به لام له و دنیادیته و ساردوگه رمی چیشتووانه ی روز گار بوو، که جنوکه ی نال ده کرد و شتی سه یر و سهمه ره ی به میشکیدا ده هات.

رۆژێکیان که دیسان بیرێکی نوێی له مێشکی گهڕابوو بهخێی گوت:"ئهو دهشته برینجی باشی لی دهکهوێتهوه. ئهمن له چوکووراوا برینج دهچێنم."

پیاوی نارده حه لهبی و لهویّوه توّوی برینج و شه تلکاریان بوّ هیّنا. که شه تلکاره کان چوکووراوایان دی، ههر سهریان سوور ما و حه په سان. ئیّره برینجیّکی لیّ ده کهوته وه که س له ژیانیدا نه یدیبیّ... وایان دانا شه تلکاره کانی حه له به به به کاره که یان، به شیّك له به رهه می برینجه که به رنه وه.

عهنبهر ئاغا دهستی کرد به لیّدانی جوّگهیه کی به مهودای کیلوّمهتریّك لای سوّلهمیش. ئه و جوّگهیه به شان و پیلی پیاوه کانی عهنبه ر ئاغا لیّ ده درا. جگه له ههقی روّژانهیان پارهی جگهرهشی به پیاوه کانی ده دا و به وجوّره جوّگه که له خوارووی سوّلهمیشه وه ههتا سه رووی وایوایلی لیّ درا و برینج چیّنه کانی حهلّه به ههتا چاو هه ته ری ده کرد برینجیان چاند. عه نبه ر ئاغا پاییزه که ی نه و ساله که له چیاکانی بین بوّغاوه گه پایه وه به سه رههماری پی له به رههمدا که وت. برینجه کهیان به و شتر نارده حهلّه بو له ویّوه سندوق سندوق یاره یان بو نارد.

كەس نەيدەزانى عەنبەر ئاغا كەنگى برينجى چاندووە، بەلام ھەمووان دەيانزانى عەنبەر ئاغا ھەتا مرد دەستى لە برينج چاندنى ھەلنەگرت.

چهند سال دواتر که عهنبهر ناغا مرد، برینج داچاندنیش له بیر چووهوه، به لام جوّگه کهی عهنبهر ناغا ههر مایهوه. کهسیش بیری لهوه نه کردهوه که نهو بهنداوه بشکیّنی و تیّکی بدات که عهنبهر ناغا له پیش رووباری ساورونی ههلبهستبوو. بهشیّکی زوّری ناوه کهی ساورون که له زستانیدا ههلدهستا، به جوّگه کهی عهنبهر ناغادا بهرهو کیّلآگهی برینجه که دهرویشت و ورده ورده به دهشته کهی ناناوهرزادا بلاو دهبووه. زستانه کهی نهو سالهش ناو نهوهنده زوّر و زهوهند بوو، که هاوینیّش ههر وشکی نهکرد و ههلنه چوّرا. وشکیشی نهده کرد، چونکه جوّگه کهی عهنبهر بهرده وام نهو قوّرغه گهوره یهی پی ده کرده وه.

له رووکاره کهی ناناوهرزادا حهوت ههشت گوند ههبوون، که هیندینکیان تهواو دامهزرابوون و ههندینکیشیان مابوویان تهواو توکمه بن. سی گوند لهو دنیانه، زستانان وهبن ئاو ده کهوتن و دنهاتییه کان ناچار بوون مال و حالی خویان بهجی هیشت و روویان کرده شوینی دیکه و به جنی دیکه گیرسانه و و گوندیان پینکه وه نا. سالی دواتریش گونده کانی دیکه و ثهو سالهش ههر سهرانسه ری ئاناوه رزا وهبن ئاوی کهوت و دهشته که له ماوه ی چهند سالاندا بوو به زونگاو و ناویان لی نا زونگاوه کهی ئاقچاساز. ئاقچاساز به تیپه رینی سال و مانگان پان و بهرینتر بوره و له باکووره وه گهیشته ثهو شوینه ی وا ثهمرو پینی ده گوتری عهنبه رین ئارکی (جوگه ی عهنبه ر) و له باشووری روهه لاتیشه وه گهیشته بناری جیغ جیغ و باشووریشته وه چوه سهر کسیك ئهللی و ئهنده ل و رووباره کهی جهیهان.

ئاقچاساز میش و مهگهز و مهلاریای هینا و وای لی هات بنیاده م تیدا نهده ژیا. نوبه تی خهلکیکی زوری کوشت و ئهوانه ش که خویان قوتار کردبوو، پهنایان برده به چیاکان. ههواکهی چوکووراوا ههر خوی قورس و خهست بوو، که نهو ئاقچاسازه شی لی کهوتهوه، ئیتر بوو به جهحه نده میک بو ژیان.

هاوینان کهس نهیده توانی له ئاقچاساز نزیك بیّته وه و تهنیا تورکمانه کان بو هاوینه هه وار و هوینه هه وار و هویه کانیان، که له کویّستانه وه داده گه ران لیّی ده چوونه پیّشیّ...

ماوهیه و دواتر دیسان ئاغاکانی قادری دهستیان کردهوه به برینج چاندنهوه و له رووباره کهی ساور و نه دهوروپشتی دروباره کهی ساور و نقله یا کیشا و زونگاوی زور له ناقچاساز گهوره تریان له دهوروپشتی دروست کردهوه. زونگاوی کیلگه برینجه کان ... نهوه ندهیان برینج داچاند، که نیتر ناوه کهی

ساوروّنیش بهشی نه کردن. شه پی گهوه ر گهوره له سهر ئاو هه لاییسان و کیّلگه گهنم خویّنی له سهر رژا.

ساوروزنیش ههموو سالّی له کوتایی بههاریّوه ههتا سهرهتای پاییزی وشکی ده کرد و به بهوجوّره ئاقچاساز سالّی پیننج مانگ له سهرچاوه کهی خوّی واته ساوروّن بیّبهش دهبوو و سال به سال پتر وشکی ده کرد و داده کشا. وهرزیّر و ناغاکان به ناقچاسازی وشکهوه بوو، که به بهرده وام له وشکبوونیشدا بوو، وهربوون و دهستیان به سهر بست به بستیدا گرت. چیها بهنداویان لیّ دا و جوّگه و جوّباریان کیّشا. دیّهاتییه کان دهستیان به سهر کیلگه کانی ناقچاسازدا گرت، بهلام بویان رهعهمهل نههات و نهیانتوانی بیانپاریّزن. ناغا تازه پینگهیشتوه کان، برینجه گهیشتوه کهی کیلگه کانیان له چنگی ده رهینان. ناقچاساز کومهلیّك بنیاده می کرده پیاو و ده ولهمهندی کردن و کردنییه ملویّنیّر، که بستوّکه زهوییه کیان نهبوو. باغا تازه پیگهیشتوه کان، له ناقچاساز چوونه نیّو مهیدانی سیاسه تیشهوه و تیّکه لاّوی شهو کهسانه بوون که فهرمانیان به سهر چاره نووسی ولاته کهیاندا لیّ ده دا و کام ده ور و روّل خراپ و سامناك بوو، ثه وه ویان گیّرا.

لهو بگره و بهردهیهدا که دهولهمهند و ئاغا و خاوهن زهوی زاره برینجهکان وهك کارگ له زهوییهکهی ئاقچاسازهوه ههلاهتوقین، دهرویش به گ و مستهفا ئاق یوّللی" گرفتاری ئهو به لایه ببوون، گرفتاری یه کدی. بی خهبه ر له دنیای دهوروبهریان و نوقمی دنیای خوّیان و دهسته یه خهی شه ری مهرگ و ژیان، بوون و نهبوون، مان و نهمان. ئاقچاساز وه شیر ههلاه چوو و ههتا قورگیان ههلاهستا، به لام ئهوان نهیانده دی و ههستیان نهده کرد و تینهده گهیشتن. خوّ دیتباشیان و تیشگهیشتبایهن، جگه له یه کتری، ببریان له هیچ شتیکی دیکه نهده کرده وه.

گهرم بوو. کۆشکه که یه کسهر، داره کانی باغه کهی و گژ و گیا و چله لۆکه کان و خاکه که ههر هه مووی ئاره قه یان لی دهرژا. دهرویش به گیش یه ک پشوو ئاره قه ی ده کرد، ده تگوت به جلوبه رگه وه چووه ته نید ئاو و ها تووه ته دهری.

له نه کاو له دووره وه ده نگی ته قه ی تفه نگ هات. فیشه که که هات و ریّك وه بن په نجه ره ی ژووره که ی ده رویّش به گ که وت. چه ند روّژیّك بوو ثه و کاره دوویاته ده بووه وه. یه کهم فیشه ك سه ر له ئه نگوره ی داویژرا و دووه م فیشه ك له کاتی که له باب خویّندنی نیوه شه ویّدا و سیّه همیان له به ره به یانیدا. هه رسی فیشه که که ش ریّك وه بن په نجه ره ی ژووره که ی ده رویّش به گ ده که وتن.

دهرویش بهگ له پیشدا زوری پی تیکه چوو و بی نوقره بوو و ویستی ههرچونیکی بووه بچیته بنج و بناوانی و بزانی نهوه کییه تهقه ده کا. به لام نهیده ویرا له و قهفه زه بچیته ده ری که خوی سازی کردبوو و ههر وا له نیو چواردیوارییه کهی ژووره گهرم و خهفه کهیدا مایه وه و زمانی ده رکیشا. نه هیدایه و نه هیچ کام له پیاوه کانی دیکه شی نهیانده توانی بزانن نه و فیشه کانه له کویوه دین و له و که سه بچنه پیشی که تهقه ی ده کرد. باشه نه ی نهیانده توانی بوسه ی بو دابنینه وه و بیگرن؟ به لام چها ده یاندی تا بوسه ی بو دانینه وه ؟ ناوایان به ده رویش به گده که ده گوت و ده رویش به گیش بروای پی نه ده کردن. روژیکیان ترسی وه لاوه ناو کونیکی له

سواره که بهرهبهری که لهباب خویندنی نیوه شهویش دیسان هاتهوه. بهرهبهری بهیانیش وه ک تاپویه ک سیبهری کی ون... دهرویش به گ ههموو نهوانهی ناوا دی، به لام لهو بارهوه هیچ شتیکی به پیاوه کانی خوی نه گوت. یی نه گوتن که ئیوه دروم له گه ل ده که ن.

ئیتر ههموو رۆژئ بهبی ئۆقرەپیهوه چاوه پنی سواره ئهنگیوه که دهبوو. که تۆزیک درهنگتر دههات، دهتگوت شتینکی لی بزر بووه و بهشوینیدا ده گه پا. نیوه شهوی ریک لهو کاته دا که نه شیره کان ده یا نخویند، تهنانه ته شیرین خهوی شدا بوایه، هه ننده ستا و خوی ده گهیانده پشت کونه که و به ده م تر په ی خیرا خیرای دنییه وه، سهیری هاتنی و ته قه کردن و رویشتنی سواره که ی ده کرد. به رنه نه تاوه ه نات نیش هه ننده ستا و له پشت کونه که وه چاوه رئی سواره که ده ده دو و در به رنه ده دو رویشتنی سواره که ده کرد. به رنه نه تاوه ه نات کونه که وه چاوه رئی سواره که ده بوو.

سواره کان له نه کاو بوون به سی که س. ئه وجار بوونه چوار و دواتر پینج نه فه ر. هه موو روژی تاریکان چه ند سواریک به لینگدان ده هاتن و له بن داره بووزه که وه، تاویک له نگه ریان ده گرت و ئه وجار تفه نگیان به کوشکه که وه ده نا و وه ک باش شه مال ده رده چوون. روز له گه ل روز سواره کان پتر ده بوون. له خه ویشدا زرمه ی سمی ئه سپه کان له گوییدا ده زرنگایه وه. له دووره وه به لای ئاناوه رزاشه وه ده نگی سمی ئه سپی ده بیست. لیکه ری با مانگه شه و بی مانگی چارده، به شکم ئه و کات بکری بیانناسم.

دیسان له هیدایهتی پرسی: "گویّت لیّیه له دهنگی گولله؟"
"گویّم لیّیه بهگم."
"سوارهکان دهبینی؟"
"دهیانبینم بهگ."
"پیّت وایه کیّن ئهوانه؟"
"نازانم بهگ."

"ده کری بوسهیان بو دابنییه وه؟" "ههر شهوهی له رییه کهوه دین به گ. " "له بن دار بووزه که...."

اوا ویده چی به ک. به لام ههر شهوهی له شوینیک راده وهستن. له وانه شه بیانه وی بوسه یان بو دابنیین. ده یانه وی له بوسه دا بانکوژن..."

"مستهفا دهیهوی سهرم لی بشیوینی و توورهم بکا و لیره بمکیشیته دهری ... دهیهوی بمکیشیته دهری ... دهیهوی بمکیشیته دهری ... به لام نهوه من نیم وهدهر کهوم ... نهگهر پیاوه با بیته نیره . نهمن خوم ناچمه دهری . جا که ناچمه دهری و ههموو ریسهکانی لی دهکهمهوه خوری، نیتر له دین دههری دهبی و نیمانی پی نامینی . ههر پیاویکم لی بکوژی دوو پیاوی لی دهکوژمهوه . خو نهگهر وهلی شهمالیشت بکوشتایه ، نهوه شاکار دهبوو ."

"کوره تا سیّرهم لی کرت، غهیب بوو. نازانم ئهو بنیادهمه جنوّکهیه یان شهیتانه؟" مانگ ههلات. سیّبهری داره کان، رهودزه کانی ثاناوهرزا و کاولاشه کانی بهرهو روّژئاوا

... کشان. مانگهشهویّك بوو وهك روّژی رووناك. چاو دوور دووري دهدي.

سهر و سه کتی ده سته یه ک سوار له دووره وه پهیدا بوون. سواره کان ههتا بن دیواری کۆشکه که هاتن. دابهزین و ته قهیان له کۆشکه که د و لیّی سوار بوونه وه و به خیّرایی بهره و تورووس تیّیان ته قاند. له گه ل نه وه دا زور نزیکتر ببوونه وه، دیسان نه یتوانی روخساری هیچ کام له سواره کان ببینیّ. هه موو سواره کان سمیّل بابر دیار بوون و نه سیه کانیشیان نه سیی رهسه ن...

سواره کان ورده ورده زیاتر بوون. پینج، ده، بیست، سی... زایه له و زرمه ی سم و نالیان تا بهیانی له گوییه کاندا ده زرینگایه وه.

له دوورهوه، سهگهل دهوهرين.

دەنگیکی دیکهش تیکهلی دەنگی رزم و خرتی نالا و سمی ئهسپهکان و حهپهی سهگهلهکه دەبوو، ئهویش قیری بوقهکان تیکهلاو دەبوو و وەك ههللایهکی سهیر و سهمهرهی لی دەهات. دەتگوت، دەشت و دەر و شیو و دولاهکه ههمووی بوته بوق.

رۆژیکیان زۆر چاوەروان بوو، بەلام سوارەکان نەھاتن، سەگەلیش نەدەوەرین و بۆقەکانیش نەياندەقىراند. خەم و پەۋارەيەکى نەرمونيان ناخى دەرویش بەگى تەنىيەوە. پەۋارەيەكى ناسك،

ترسینکی قوول، دهتگوت ئهگهر سوارهکان نهیهن، ههر ئیستا نهگهنی، نهگبهتی و نههاتییه کی گهوره داوینی دهگری. وای له دلنی گهرابوو. چاوهرینی نازلبوونی بهلا بوو.

چاوه پی بوو، که بلیّسه یه که خوارووی تاناوه رزاوه به ره و تاسمان هه لکشا. بایه که له باشووره وه ههلیّکردبوو، سات به سات توندتر ببوو و کردبوویه توّفانیّکی در و خوّی به دار و بهرددا ده کیّشا. تاگره که په ره ی سه ند و لیّره و لهوی گهشایه وه و زیادی کرد و بلیّسه ی دا. خهرمانه کان ده سووتان.

هیدایهت به کرووزانه وه نالاندی: "ههموو خهرمانه کانیان سووتاند به گ، ههموو له برسان دهمرین. بچین بیانکوژینینه وه ؟ نه و بایه ی هه لیکردووه..."

"یانی کاری ئاوا خویزییانهشت ده کرد مچه؟ یانی ئهوهنده خویزی و هیچ بووی ئاگر له رزق و رۆزیی خه لك و مال و مندالی هه ژاران بهرده ده ی؟ ئه من وه ک مروّق سهیری تو ده کهم و پیم وایه پیاوی بویه دوژمنایه تیت ده کهم مچه. هاواره له من."

هیچ شتیک هیننده ی نه و خویز پییایه تی و سوو کبوونه ی دو ژمنه که ی ده رویش به گی نازار نه ده دا. نوقم و شه لالی ناره قه به ژووره که یدا، ده هات و ده چوو و خه ریک بوو پشووی راوه ستی: "شتی وا نه کراوه و نابی. نه و پیاو ماقووله ی چه ند سالان دو ژمنم بووه ، کاری ناوا بکا. دو ژمنی من نه سته مه نه وه نده دابه زی و خوی سووک بکا. نا. نا ا، مه حاله . "

به هیچ کلوجی، بههیچ کلوجی بروای نهده کرد.

"ئهوهی تو کردووته مستهفا، بروا پیکردنه کهی ئهستهمه. ئهو پیاوهی دوژمنی منه، کاری وا قوری لی ناوه شینتهوه و نابی شتی وا بکا. ئه تو تاوانت کردووه مستهفا، ئهمنیش ئیتر لهو چلهخانه یه دیمه دهری و خوم ده خهمه بهر دهستت. وه ره و چیت پی خوشه بیکه... ئهگهر ده ته ده توی تیربارانم بکه، به لین بی چاو ناترووکینم. ههر بتبینم، چیی چه کی پیمه بوتی فری ده ده ده و ده دایم ها بوتو ههی هیچ و پووچ. ئیتر دوای نهوه، دوای نهوهی خوتت ئاوا سووك کرد، ئهمن به دو ترمن نازانم، به لکو به جه للادیکی سووك و چرووکت ده زانم. جه للادیکی دوم و هیچی دی. جا ئیستا که ئاوایه، چیت ده وی لهگه لا من بیکه... پیت پی خوشه بیکه... ئیتر لهوه ناترسم به ده ستی تو بکوژریم مستهفا. وه پیاوکوژیکی چه په لا جوولایه وه مچه، ههموو شیتی که دا، دوای نهوه ئیتر چ بایه خیکی ههیه تو بژییی و منیش بژییم مچه، کهسیکی دو ژمنینگی نهوه نده خویریی ههیی، ناتوانی به خوی بنازی مچه، ته سلیم، مچه، ته سلیم. دوای دو ترمنی پی خوشه لهگه لا من بیکه مچه، گهردنت ئازا بی و خوینمت حه لالا بی. "

ههر ده هات و ئاگری توورهییه کهی یتر بلیسهی دهستاند و شیتانه ئهوسهر و ئهوسهری ژوورهکهی دهکرد و مستی له دیوارهکان دهکوتا و دهیگوت:"مچه، ئهتن سووکایهتیت کرد به خويّنه كه يان، به خويّنه كه يان، به خويّني باوباييره كانمان كه رژاوه، به ئينسانييه ت، به يياوهتي و جوامیری و به دوستایهتی و شانازییه کان، یاش نهوه ئیتر نهمن دوژمنیکی وه ک توم نبیه. پياوكوژێكي ئاسابي، ئاسابي ئاسابي، هەيە و دەيەوێ بمكوژێ. فەرموو مچە خوێنمت خەلال بێ." رهعیهت و نوکهر له حهوشهی کوشکهکهی کو ببوونهوه. بیدهنگ و کپ بوون و هیچیان نهدهگوت و وهك پهيكهرنكي له پهرد سازكراينن، له پهر تريفهي مانگهشهوهكهدا راوهستايوون. دەروىش بەگ ھاتە ھەبوانى كۆشكەكە و دواى ئەوەي ساتىك چاوى بە سەر حهشامهتهکهیدا گیرا وهقسه هات:"وهچهی مرۆۋ، ههمیشه ئاوا سووك و چرووك نابي و داناکشيّ. ئهو به لايهي به سهرتان هات، له ئهستزي منه و خهتاي منه. چ بکهين، بوونهوهريكي چەپەل، چەپەلىيەكيە خۆي نواندووه. ئەنگۆ نابى برسى بن. ھەر كەس زيانىكى وێکهوتووه، خهسارهکهی بێ دهبژێردرێ و قهرهبوو دهکرێتهوه. ئهوهی ئاگر له جهرگ و ههناوم بهردهدا، خهسار و زیانه که نییه، به لکو دوژمنه کهم هینندهی خو سووك کردووه و داکشاوه و كەوتووەتە نير گۆلاوى خويرىيايەتىيەوە. نەوەى ئاق يۆللى" ھەتا ئيستا كارى وا سووك و چرووكانهيان نهكردېوو، كه ئهو شيته كردي. ئيمه شانازيان به خوٚمانهوه دهكرد كه دوژمني وهك "ئاق يۆللى"يەكاغان ھەيە. خەمى بەروبوو و بەرھەمەكانتان نەبىخ."

هیشتا قسه کانی خوّی ته واو نه کردبوو که ده نگی ته قینه وه هه کی سامناك کوشکه که که له رزانده و ه و بلیسه یه که به پشت کوشکه که وه به به وه باسمانی کوله که که کرد. ده رویش به گ هه و جووله شی نه کرد. وه رزیره کان په لاماری نه و شوینه یان دا که ناگره که له ویوه هه لاه ستا و ده ستیان کرد به کوژاندنه وه ی ژنه که ی ده رویش به گ هات و قوّلی گرت و به ده نگینی له رزوّك و ترساوه وه هه رای کرد: "وه ره خواری به گ. بو لیره راوه ستاوی؟ وه ره با نه تنه نگینون. نه وان هم موو نه وانه یان بو تویه در راوی ریوی بو که وله که یه تویه خواری به گ. بو یه که وله که یه تویه خواره وه . "

دهرویش به گ وه ک میشیکی خوی راده پسکینی، ناوا قولی راوه شاند و گوتی: "ئیتر بوّم گرنگ نییه هاتوون. مهرگ و ژیان به لامه وه گرنگ نین... دوای نهوه ی دوژمنه کهم نهوه نده خویری و سووک ده رچوو، دوای نه و سووکبوونه ... بمرم باشتره. زوّر زویر بووم خاتوون. ئیتر دلام شکاوه خاتوون. ئیتر هیچ سوودیکی نییه. وهها چاوه روانییه کم له مسته فا نهبوو. دوای ئهوه چون بتوانم وه دوژمنی خوم سهیری بکهم؟"

له وه پتر قسه ی نه کرد. له جینیه که شی نه بزووت. ده ستی به په رژینه باریك و دریژه که ی هه یوانه که وه و به په چه به هیزه کانی توند ده یگوشی و وای ده گوشی چیی نه مابوو خوین له بن نینز که کانییه وه ده رپه ری بلیسه کان هورووژمیان بزی هینا. کوشکه گه وره که قرچه قرچ ده سووتا. پیاوه کانی به گ فید کارانه و به هه رچی به رده ستیان که و تبایه وه ک ناو و خول و خاك و جلوبه رگ و به رهی به رده که و به رهی ته ره یو دره که و کرژیننه وه.

اکورِه ئاگر دهگری، دهسووتینی بهگ، با لیزه بروین. ا

ژنه که له بن گویی دهیقیژاند و رایده وه شاند و نهو میشیکیشی لی میوان نهبوو. ههر ده تگوت هوشی به سه ر خویه وه نییه. نه دهیبیست و نه دهیدیت و نه ناگای لی بوو.

له قامیشه لانه کهی ئاق یاردا دانیشتبوون و چاوه روان بوون. سریوه یه هیچ گیانله به ریخه نه ده هات. سروه و شنه یه کیش چیپه قامیشه لانه کهی نه ده بزاوت. هه رقامیشه ی گولیّکی جوان و گهوره ی ده رکر دبوو. گهرما که قررس شانی لی داخستبوو، گهرمایه کی هه لماوی و خهست و خنکینه در مسته فا به گههستا. ره نگی زهر د زهر د هه لم گهرابوو. به ره و ئه و ئاوه رویشت که تویّژ کالیّکی ته پوتوز و کای له سهر نیشتبوو. تویژ کاله کایه کهی له سهری لادا. به ئاوه شیله و گهرمه که ده موچاو و لاملی خوی شوشت و گهرایه وه و پشتی به پوله قامیشی که وه دا و تفه نوی گونی له و ده نیشته وه و وه نه وزی ده دا. کونی لووته قه پوز به رانییه کهی نه رم نه رم هه لله ده ستا و ده نیشته وه. روخساره ئه سه رو کونی لووته قه پوز به رانییه کهی نه رم نه رم هه لله ده سازه و نه لیّی و نه لیّی زه رد هه لم گهرابوو. کا و کوتی سهر ئاوه که له بن بلیّسه ی خوره که دا، ئاگریان لیّ ده بووه و هامیشه کان پول پول سه رئاوه که له بن بلیّسه ی خوره که دا، ئاگریان لیّ ده بووه و قامیشه کان پول پول سه رئاوه که بین دار پول پول سه رئاوه که بین دار پول پول سه رئاوه که بی بازه شیبوو.

هه لۆیه کی گهوره باله کانی لیک کردبوونه و به سه ر قامیشه لانه که دا ده فری. هه لفرینی چی، هه ر ده تگوت به سینگی ئاسمانیانه و ه دووریوه. تاویک دواتر یه کی دیکه هات و له ته نیشتییه وه چه قی. قرچه ی گهرما که له نگه ری خستبووه سه ریان و عه رزه و شك شه قار شه قار و و شك هه لا تووه که و دار و ده وه نه هه لپرووزاوه کان قرچه قرچیان ده هات. که س به ریگا پر له خول و خاکه که ی به ر ده میاندا که جینی تایه ی سه یاره ی به سه ره وه مابووه وه ، تینه ده په ری.

تاویّك دواتر، فوّرده كهی خاله ههمزه نوقمی توّز و خوّل دهركهوت و ههر وا كه خوّل و خوّل دهركهوت و ههر وا كه خوّل و خاكه كهی وهك ئاو بهملا و لایدا دهپریشكاند، به بهردهمیاندا تیّپهری. خاله ههمزه نهبیّ، كهس له سهیاره كهدا نهبوو.

مستهفا به گ له مام حهسهنی پرسی: "چ بوو؟ تروٚمبیّله که بهتال بوو. "

"وه للا چیت عهرز بکهم به گ، خوا ده زانی قهول وابوو ده رویش بچیته شارو چکهی. یانی ناچاریش بو بچی به بو باره له بانك وه ربگری ... زور زور حه وجی به به باره به بانك وه ربگری ... زور زور حه وجی به به باره به ده به وی مهزراکهی "قورت قولاً غی "یش بفروشی . نه ویش به عادی ناغای چه رکه زان. له شارو چکه چاوه ری نه ون. با چاوه ری بین بزانین چیی لی دیته وه . له وانه شه نه یویست بی تروم بی بچی . "

"باشه، چاوهري دهبين با بزانين چيي لي ديتهوه."

ههوریکی سپی وه هورهی لوکه، گهوال گهوال و روون به سهر دو ملو قه لادا کشا و بهرهو ژوور سهری ئهوان که ته ریّ. ههوره که له سهر دو ملو قه لا هه لکهنرا و به تهنی له ناسمانه سامال و ساوه بی په له کهدا وه ک مهلیّکی گهوره، به لهز بهرهو پیشهوه ده خزی و دهات و هاوکات بهرزیش ده بووه و ژووتر هه لده کشا.

به دوای ههورهکهدا، بایهك ههنیكرد و تۆز و خۆلنی رینگهکانی ههستاند و تیکییهوه پینچا و بو تاویک چوکووراوای له تهمی تهپوتۆزهکهدا ون کرد. بایهکه ههر دههات و توندتر دهبوو و تهپوتۆز و خۆل و خاکی رییهکانی ههندهستاند.

بایه کهی خست و توز و خولهٔ که ورده ورده نیشته وه. بارانیک دایکرد. بارانیکی توزاوی و چهور... بارانیکی زهرد و قوراو وهک ناویکی له قور بچوریته وه و وهک هه لم. ناویکی له هموراز و نشیواندا. بارانیکی وهک نه و هه لمه له مه نجه لیکه وه هه لاه همتین، گهرم و قورس و پشووبر. تاوه کهش له ولاوه، له و لاتره وه وهک کوگایه کی ناگری نیو خهرمانه یه کی خهیال بزوین. بارانه که وهک لووله ی مهسینه به قامیشه کاندا هاته خوارین. مسته فا به گ و مام حهسه ن خووسان و جلوبه رگه کانیان به گیانیانه وه نووسا.

اله رێیهکی دیکهوه یان به سواری شتێکی دیکه نهڕوٚیبێ؟ با تروٚمبێلێکی دی؟'' ..

"جا له كام ريْكهوه؟" ..

"کام رێگه؟"

"وایه، رێگهیهکی دیکه نییه..."

"دەبى بىگرم، دەبى به زىندوويى بىگرم، نامەوى بىكوژم... باشە مام حەسەن دەرويشت وەچنگ ىكەوتابە دەتكوشت؟":

"دەرويش پياويك نييه له پيناوي گيانيكدا لهبهر تۆ بپاريتهوه..."

"بۆ خۆم دەزانم چۆنى وەپارانەوە دەخەم، ئااخ ئەگەر وە چنگم دەكەوت...." "پێم گوتى ئەو ناپارێتەوە..."

"ئهگهر وهچنگم دهکهوت، دهمبرده سهر رهوهزهکانی ئاناوهرزا... دهمبرد لهوی رووت و قووتم دهکردهوه. جا له نیّو شانییهوه تا سهر دوّلی قوونیم به چهقو ههلدهدری و برینهکهیم پپ دهکرد له خوی ئهوجار له داریّکم دهبهستهوه که نهتوانی بجوولیّ. جا شیلهی قهنداوم له برینهکهی ههلدهسوی. میّش و مهگهزی ئاناوهرزا، زل زل و ئیسکدار... زهردهواله... میّش و مهگه نه و ورده دهیانجوی. ئاواش نهدهکهوته کرووزانهوهو پارانهوه؟"

"د هرويش لهوانه نييه بپاريتهوه."

ادوای ئەوە قامىشە نووك تىۋەكانم لە بنى پەنجەى رۆ دەكرد. دەلىّنى نەدەپارايەوە؟ا الناپارىتەوە.ا

"ئهوجار له دارهکهم دهکردهوه... له دوّلّی قوونییهوه ههلّمدهدری و هوّرهیهکی نووك تیژم بوّ دهچهقاند و له سهری دامدهنیشاند و لهبهر تاوهکه... جا ههرکات ئاوی ویستبایه، توّزی خویّواوکم دهدایه. ههرکات نانی ویستبایه، بابوّله خویّم دهدایه. یه دوو روّژانیش له پیّش چاوی ئهو ئاوی روونم دهخواردهوه. دهزانی بهگ، گابهردهکانی ئاناوهرزا له بهر تاوی نیوهروّی هاوینان وه ئاسنی سوورهوهبووی لیّ دیّ. یانی بوّ چوّره ئاویّکیش ناپاریّتهوه؟ دهپاریّتهوه بهگ. بنیادهم خوّ لهبهر ههر شتیّکیش رابگریّ، لهبهر تینویّتی خوّی راناگریّ، ئهویش دوای خواردنی خویّ."

"دەرویش بۆ هیچ شتیك له بهر هیچ كهسیک ناپاریتهوه. سهیر كه حهسهن، ئیستا ئهگهر بیت و پهیامیک بنیری كه ئهوه خوم له مالهكهت هاویشت، ژن و مندالم ههیه. ههر ئهوهنده. ئیتر نه بپاریتهوه و نه بكرووزیتهوه، ههر ئهوهنده بلی و تهواو. ئهمن لیی خوش ده بم. گهردنی ئازا ده كهم له خوین باب و باپیره و براكهشم. تهنانهت كوریشی كوشتبیتم، دیشانیش لیی خوش ده بم و گهردنی ئازا ده كهم. ئااخ ئهگهر وه چنگم ده كهوی و ههر ئهوهندهی له زمانی دربكیشم بلی، مستهفا مهمكوژه، ههر ئهوهنده و هیچ."

الئهمن ناچاري دهكهم وا بليّ...."

" لینی مهلی و بیبرهوه توش حهسهن. ئهتو ناتوانی و قسهی قوریش مهکه. ئهگهر من بيگرم له پيشدا هيچي لي ناكهم. دهستي دهگرم و له لاي سهرووي دادهنيم. چيي ريز و حورمهته بن دادهنیم و له گول کالاتری یی نالیم. له نیوهی شهویدا دهچمه لا و ییی دەلىّىم:"دەرويّش، لە نيّو مەرگەكاندا يەكىّكيان ھەلبْرْيّرە. ئەويش دەلىّى، بىكە بە قوربانى فیشه کینك... ده لیّم كوره به سهر چاوان. حهزره تى دهرویش به گ. گولله بارانت ده كهم. ده تدهمه بهر گوللهی گهرم. ئهویش بروا ده کات و پنی وا دهبی به فیشه ك ده یکوژم. جا ئهو كات... چاوه کانی ده به ستم و ده پیهمه تۆرووس، له سهر دوندی ته که داغی و له داریکی دەبەستمەمەوە. رۆژېك لە بەپانىيەوە ھەتا ئېوارى ھەر فىشەكى يېوە دەنىم و لىشى نادەم. بە هيچ جۆرێ لێي نادەم. لەوانەشە فىشەكێك سەرشانى يان نەرمەي گوێي يان كاكۆڵى داماڵێٚ. ئهگهر ئاوی ویست و ئهگهر داوای نانیشی کرد دهیدهمیّ. ههر ئهوهندهم دهوی گریّی زمانی بكاتهوه و بلي ليم خوش به براله مستهفا و ئهمنيش دهيكهمهوه و بهره للاي دهكهم. به لأم ناپليّ. روّژي دووههميش ههر واي ليّ دهكهمهوه. له سهر پهك تهقهي ليّ دهكهم. روّژيّك تا ئيواري به پينج دەمانچه سەدان فيشه كى پيوه دەنيم. له نيو لاقه كانى دەكەم، به سەر شانيدا، به بن شهویلکهیدا و به یهنا چاوه کانیدا... و جا ینی ده لنّم، ههر کات وتت دهست راگره، دەست رادەگرم. ھەر ئەوەندە بلّێى لێم خۆش بە، خۆش دەبم. سێھەم رۆژ، چوارەمىش رۆژ، يننجهميش رۆژ و دەيەمىش رۆژ و سەدومىن رۆژيش... ھەتا ئەو دەمەي ئەو بلنى دەست راگره. نابئ بزانی دهمهوی کهی بیکوژم."

مام حهسهن: "خوّ راناگرێ، خوّی پیّناگیرێ... دهڵێ دهست راگره، لیّی خوٚش به... ناتوانێ، دهی بنیادهمه ئیتر..."

"دەتوانىخ. تاقەت دىنىخ. ئەو بىيادەم نىيە، ئەو، دەروىنش... ئەوەندەش بەسە بپارىتەوە و بىلىخ مستەفا تكايە بمكوژە و نەجاتم بده... ئەوەش دەلىنىم، ھەر بىلىخ مستەفا بمكوژە، دىسانىش لىنى خۆش دەبم. ھەر ئەوەندە بىلىغ، خۆش دەبم. ھەر ئەوەندە بىلىغ، گەردنى ئازا بىخ لە ھەموو خوينى ئاق يۆللى". تەنانەت ئەگەر خۆشم بكوژى."

مام حهسهن ریاییکهرانه و به زمانیّکی لووس گوتی: "ههر ئهو کاتهی دهلّی بمکوژه، دهیکوژم و ههر نهو دهمهش که دهلّی لیّم خوّش به، دیسان ههر دهیکوژم. ئهو دهبی بکوژریّ...."

بارانه زهرده که خوّشی نهده کرده و و دهنکه ورده کانی ههر ده کهوتنه سهر عهرزی، وهك کهوتبینه سهر ئاسنیّکی سووره وهبوو، دهبوونه ههلم. گلهکه بوو به قوره چهقهیه کی زهرد. ههوره کانیش وه ک قور و لیته که زهرد داگهران.

له نه کاو هموریکی رهش هات و همواکهی وا تاریك داهیننا، چاو چاوی نهدهدی. به لام ئهوه زوری نهبرد و دیسان روونی کردهوه.

تهنگی نویزی شیّوان بوو که له بوّسه که یان ههستان و چوونه سهر لیّواری ههلّدیّره که و ورد ورد له ده شته که ی خواروو و ریّگه ی شاروّژکه و ریّگه که ی گوندی ساریلایان روانی. نه و ههلّمه ی ده گهیشته نیّو قه دی بنیاده م، له سهر ده شته که نیشتبوو. هیچ شتیّك نه ده بینرا. ههلّمه که تاویّك له شویّنیّکه وه سوور چووه وه.

له خوارووی شاروّچکه کهوه، له دهم ساوروّنهوه، له باشووری چناره کانهوه سواریّك دهرکهوت. بارانه که ههر دهباری. ئهسپه که، که سواره کهی خوّی به سهر ملییهوه مهلاّس دابوو، وهك شمشیریّکی له کالان دهرکیّشراو ئهم سهر ئهوسهری دهشته کهی دهبری. ئه سپ و سواره ببوونه یه ک

"دیوته مام حهسهن؟ چووهته شار و نهوه دهگهریّتهوه. نهو گاوره، وا به ناسانی به تهلّهوه نابیّ. نهتو لیّره خوّت لیّ مات داوه، نهو به ریّیه کی دیکهدا ده روا. نااخ، نااخ، ناهمتوانی بیگرم. ناااخ، ناااخ، نااخ مام حهسهن...."

"الموانهشه ئهو نهبي بهگ، لموانهيه نهخوشيش بيّ و له ماليّ وهدهر نهكموتبيّ."

مسته فا به ک که باسی نهخو شبوونی دهرویشی بیست، رهنگی به روخسارییه وه به و به چاوه بی ئوغره کانی له مام حهسهن ورد بووهووه. گرماندی: "بیدهنگ به مام حهسهن. ئهوه چ قسه یه که ده یکه ی که و نهخوش نبیه. ئیشه لا نهخوش نابی. "

مام حهسهن که زانیبووی تنی ریاوه، دهیویست تنی هه لبیننیتهوه: "نهمن خو هیچم نه گوت به گم. هیچی نییه. لهوانه شه توزیّك بی تاقه ت بووبیّ، گیانی داگیرابیّ... نا هیچی نییه... " "نهو سواره نهو نهبیّ، کهس نییه... پیّت وایه ده توانم بینه نگیّوم؟"

ئهژنزی راستی له سهر عهرزی دادا و سیرهی لی گرت و تهقهی لیکرد و نهی ئهنگاوت. مام حهسهن گوتی: "کوره زور دووره، بهگم. ئهمنیش تاقیی بکهمهوه؟" "نا، بی سووده."

به گ جاریکی دیکهش سیرهی لی گرتهوه و به بن زگی ئهسپهکهیهوه نا که وهك با دهفری. به لام ئهسپهکه ههر وا دهفری.

الخزى بوو، خزى. به لام زور دوور بوو. فیشه کی نه ده گهیشتی.

هەستا.

بارانه زهرده که دهباری و هه لمی ده کرد. سی هه لن بالیّان لیّك کردبووه و ته پ و خووساو و رهش و بیّجووله له چه قی ئاسمانه که دا ده بزووتن.

مستهفا به گ تفهنگه که ی به رز کرده و سیره ی له وی نیوه پاست گرت. ساتیک په نجه ی له سه ر په له په په یایه و چاوی له هه لوّکه مایه و و تاویک دواتر به سپایی تفهنگه که ی هینایه خواری در بره یه کی پر له ته وس و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و ه مایه و ه در در بره یه که یه و مایه و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و مایه و مایه و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و مایه و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و مایه و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و مایه و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و با در تا که دو تا و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و با در تا که دو تا و گالته ی به سه ر سیله ره ش و بابره که یه و با در تا که دو تا و گالته ی به به دو تا و گالته ی به داد ی به دو تا و گالته ی به دو ت

هەلۆكان ھەر وا بەبئ جوولە لە چەقى ئاسمانەكەدا دەخزىن.

بارانه زهرده که و ه گوزهی سهروبن دهباری و خوشی نهده کردهوه.

ئه و کۆچەرىيانەى لە بەرى رۆژھەلاتى ساورۆن نىشتەجى ببوون، دەستىان كرد بە پىكەوەنانى مال و دىھات. گوندىكى دىكەش لە خوارووى بۆزقويۆوە لە نزىك حەوت گوندى ھەرمەنى بەوە دروست كرابوو.

ثهو وه ختهی ئهم رهوهندانه ده هاتن، به هار تازه له چوکووراوا چروّی کردبوو. ئه وان زوّر دلیّان خوّش بوو به وه به تووشی مه لبهندیّکی ئاوا خوّش ببوون. هه تا هاوین داهات و گهرما زهرده که هه لیّکرد، خوّشیان لی گوزه را. به لاّم که هاوین داهات و گهرما به تین و سووتینه ره کهی چوکووراوا هه موو ولاتی هه لپرووزاند و سووتاندی، روّژیان لی بوو به شه وی ره ش. پیشکه و ته پو، شه وه گهرم و خهسته کانیان داگرت.

ئهو رهوهنده كۆچپێكراوانه خهلكى ناوچه كوێستانهكانى بهلكان بوون. ئهوان له ژيانياندا گهرما و تهپۆى ئاوايان نهك نهديتبوو، ههر به خهيالێشياندا نههاتبوو. كه هاوين داهات يهك يهك و دوو دوو نۆبهتێيان لىێ هاتبوو، مردن و يهكهم كێلى دوو نۆبهتێيان لىێ هاتبوو، مردن و يهكهم كێلى گۆڕستانى ئاوارهكان له گونده نوێيهكهدا چهقێنرا. نه دهستيان به دوكتۆر رادهگهيشت و نه داوودهرمان و نه گياى "گنێ گنێ" كه داوودهرمانى مهلارياى لىێ دروست بكهن. له شارۆچكهش كهس نهما ئاوارهكان سهردانيان نهكردبێ. سهريان به ههموو كونێكدا كرد و ههر ههمووان ئاوايان جواب دانهوه:"یشت به خودا ببهستن. نۆبهتێ دوكتۆر و دهرمانى نييه."

لهو کاتهدا، گهورهکانیش به داوی مهرگهوه بوون. مردن وا زوّر بوو، ئاوارهکان، مردووهکانیان پی کفن و دفن نهدهکرا. ئاخرییهکهشی کهس نهما له گوندهکهدا نوّبهتیّی نهگرتبیّ. ههموو روّژی له بهیانییهوه تا شهویّ، به سهدان بچووك و گهوره، پیر و گهنج، له

سهر خاك و گله رهشه كه و له بهربه پوچكه ى تاوه به تينه كه هه لاه چوقين و ده له رزين باوي شكيان ده دا. كه س له ئاوه دانييه كه دا نه ما مردووه كان بنيژى، ته رمه كان له ته نيشت ئاگردان و كوانووه كان و له يشت ده رگا و له ئاور و لافاوگه كان و قوولكه كاندا بوگه ن بوون و توى توى توى بوون.

باران دای کرد. خو بارانی هاوینانی چوکووراوا ههر ئهوهندهی دایدهکرد، ئیتر لیّکردنهوهی نمبوو. زهرد زهرد، لیّل، چهور و قورس دهباری وهك گوزهی سهروبن. بارانیّکی زهرد وهك ئاوی كا.

مستهفا به گ به و بارانه به سواری ئه سی مال به مالنی گونده که ده گه پا و سهیری مردووه کان و ئه و ئاوارانه ی ده کرد که یه ک پشوو ده له رزین و ده یاننالآند. ئه و به بی نه وه ی مته قبی لیّوه بی و قسهیه ک بکا یان هه رلانیکه م بلّی "خوا شیفاتان بدا" به لایاندا تیده په پی مام حه سه ن و چه ند ییاویکیشی به دواوه ی بوون....

مستهفا به ک که تهواو خووسابوو و پهیتا پهیتا تفی ده کرده وه، ههلینگی له ئهسپه کهی دا بۆ ئهوه ی له لینگدان له گوندی ئاواره کان بچیته ده ری .

ئهو شهوه یاغییه کان هه لیّانکوتایه سهر گونده که و پینج کچی عازه ب و تازه پیّگهیشتووی نوّبهتی لیّدراویان رفاند و بردیاننه چیا. چهند روّژ دواتریش ئیدریس ئهفهنی، ریش چهرمووه کهی ئاوایی له بهر ماله کهی خوّی کوژرا. ئاواره کان سهریان لیّ شیّوابوو. چهند سهریّکیان مانگا و ئهسپ و گویّدریّژ ههبوو، شهویّکیان چهته هاتن و ئهوانیشیان وه پیّش خوّیاندا و بردیانن.

تاواره کان هانایان برده بهر حکوومهت. تاپورایه کی چلکن و شپرز و شپ که سهرلهبهریان ههلاده لهرزین و تایان لی بوو، چهند روّژیک له بینایه کی حکوومیدا چاوه پوان بوون. سی کهسیشیان له بهر دهم بیناکه دا مردن.

کابرایه کی خیرخواز پینی گوتن: "حوکمه تهیچی بو ئیوه پی ناکری. ئه وه هه موو گووی مسته فا "ئاق یوللی"یه نه ناگو دهیشیلن و هه رهه مووی له بن سه ری نه و دایه. بچن و دهسته و داویننی نه و بن. خو به سه رپیلاویدا بکیشن، چونکه نه گه ر ده رمانیکتان هه بی لای نه و دهست ده که وی. "

ئاواره کان ئەوجار روويان کرده گونده کهى ئاق يۆللى". مستەفا به گ خۆى پينشان نەدان و ئەمرى كرد بە پياوه كانى كە لە ئاوەدانى دەريان بكەن. ئاوارەكان بى كەس و بى پەنا روويان كرده چوكووراوا.

روّژیّکیان بارانه که خوّشی کرده و تاو هه لاّت... ئاواره کان مالهٔ کانی خوّیان له قامیش و هه لاّش دروست کردبوو، دوو روّژ دوای لیّکردنه وهی بارانه که، گونده کهیان ئاگری گرت. پیّنج کهسی تووشبوو به مالاریا که نهیانتوانیبوو له کهیره کانیان بیّنه ده ریّ، له بلیّسه ی ئاگره که دا برژان.

که تاو ههلات، سهیریان کرد جگه له کوٚگایه کی خوّلهمیّش و ره ژوو و کوّلوو، هیچ له گونده که نهماوه تهوه. ئاواره نوّبه تی گرتووه کان له گوّره پانی گونده که کوّ بوونه و ههتا ئیّواری ییّکه وه کرووزانه و و نالاندیان و لهرزین.

له و ناله و ههللهرزینهدا، جاری وابوو ئاوارهیه ک دهیگوت: اگوتمان ئیره نیشتمانمانه و ئهوانهش برامانن بویه هاتین. هاتین و یهنامان بو هینان... "

ثاواره کان ئه و شهوه یان له گۆره پانی گونده سووتاوه که و له بن میچی ئاسماندا تیپه پ کردبوو. به رهبه ری به یانی ده نگیکی ناخوش و زلیان بیست که دری به شهوه که ده دا: "هوی ئاواره کان، جوان و زهریف گوی راگرن و گویتان لی بی. ئه و زهوییه ی داگیرتان کردووه، ملکی مسته فا به گی "ئاق یوللی"یه. لیره برونه ده ری. ئه گه ر تا دو و روژی دیکه لیره نه رونه ده ری و ملی خوتان نه شکینن، هه رچی به سه رتان بی له چاوی خوتان دیتووتانه."

ئهو دەنگە ھەتا تاوھەلاتنى، چەند جاران بىسترا. ئاوارەكان خۆيان پىكەوە نووساندبوو و دەلەرزىن و پالەپەستۆيان بوو. ئەگەر يەكىك لە دوورەوە لىخى روانىبان، پىخى وادەبوو لە نىپوەراستى گۆرەپانى گوندەكەدا رانە مەرىك نووستووە.

ئهو روّژه تا ئيّواريّ متهقيان نههات و هيچيان نهگوت. ههلّلهرزين و پالهپهستوّيان بوو. نه چوّره ئاويّکيان خواردهوه و نه پارووه نانيّکيان خسته بهر دلّيان. ئيشتيايان کويّر ببووهوه و لهو گونده سووتاوهشدا نه ئاو دهست ده کهوت و نه نان. ههر وا له بهر تاوه که مانهوه.

کاتی روّژ ئاوابوو، وه پی کهوتن. نهیانده زانی روو له کوی بکهن. ههموو هیّز و تینی خزیان کوکردبووه و شان به شانی یه کتری رایان ده کرد. پیره هه نجیریّك له جیّی گونده سووتاوه که پالی به دیواریّکی رووخاوه وه دابوو... جگه له و دار هه نجیره، هیچ نیشانه یه کی دیکه به جیّ نهمابوو له وه ی که روّژگاریّك ئیره ش خه لکیّکی لیّ ژیاوه.

هیچ کهس نهیزانی خه لکی نه و گونده سووتاوه چوونه کوی و چییان به سه رهات. که س نهیپرسی چاره نووسی نه و لیقه و ماوانه به کوی گهیشت. یانی هه موو تیداچوون و قریان تیکه و تیکه

خه لکی گوندیّکی گهوره له ماوهی دوو سیّ مانگدا بوون به ههقایه ت و "یه کیّ بوو یه کیّ نهبوو".

به لام پاش ئهو رووداوه، به مستهفا به گی ئاق یۆللی "یان گوت "مستهفا به گی دی دهرکهر."

ثهو شۆرەت و ناوبانگه له کهوته سهر زاری ههموو چوکووراوا. ههرچی خهلکی چوکووراوا بوو به پیر و لاو و ژیر و شیّت و ههژار و دهولهمهندهوه گوتیان و دووپاتیان کردهوه:"بژی مستهفا بهگ. ئا بهوه دهلیّن پیاو. ئهو بی دینانهی له زهوی و زارهکانی خوّی دهرکرد." مستهفا بهگیش گهلیّ جاران ئهوهی بیستهوه و بهخوّی نازی.

درووه لانه که له و سهرده مدا، هه رله دانگه که ی ناواییه وه دهستی پیده کرد و له مه و دایه کی دووره وه، که ده گهیشته رییه که ی حاجیلار له ته نیشت ناقچاسازه وه، ته واو ده بوو. نیره دروه لانیکی پان و به رین و چر بوو. نه وه نده چر بوو پلینگی لی ده رنه ده چوو.

کام چله دروو له ههمووان بهرزتره، له بنیادهمیّکی ئاسایی بهرزتر نییه. به ههزاران چووزهره و چل له رهگی برکه دروویهکهوه سهر دهردیّنن و ههر لکیّکیش ههزاران چقلی نووك تیژی وهك درویشهیان لیّ دهروی و دهدرهوشیّنهوه. درووهلاّنهکه له بهر تیریّژی خوّرهاوه بهتینهکهی نیوهروّیانی پاییز، به ملیوّنان بریسکهبریسکی وردهوه، دهکولیّ.

دروووه لانه که نهوه نده چ و پ له چقله، مار ناتوانی پییدا بخوشی و بخزیته نیوی و بالنده ناتوانی لیی بنیشینه وه. چیی زهرگه ته ی چوکووراوایه به هاران و هاوینان، دین و له و درووه لانه دهنیشن و ویزه ویزیان گوی که پ ده کا.

دهرویش به گ وا توو په بووه و هه آپووه خوی پی ناگیری. سواری ئه سپه شییه که ی بوو و خهره زه نیزکی به ده سته وه بوو. کامیلیان له تهویله هینایه ده ری. سه ر و قر و ده موچاوی شپری و شپرز و جلوبه رگه که ی شپ و شرول ببوون. ئه و خوینه ی له نیوچاوانییه وه هه الده قوالی، به لا روومه تی چه پیدا ده چورایه و و شولاوگه ی به ستبوو.

کامیل گهنجیّنکی قر زهردی چاو سهوزی نیّوچاوان پان و چوارشانه و جوانچاك بوو. کامیلیان له تهنیشت درپووه لانه که بهرهه لاا کرد. دهرویّش به گ له دووره وه تهسپه کهی تاو دا و به لینگدان بهره و کامیل لیّی خوری. تهسپه که به تهنیشت کامیلدا تیّپهری و ته و به بای تهسپه کهی کهوت. کامیل ده سبه جیّ ههستایه وه و توند راوهستا. دهرویّش به گ زوّر دوور کهوتبووه وه که توانیی سهری تهسپه کهی وهرسووریّنیّته وه و دیسان چوّن به خیرایی روّیبوو تاوا بهره و کامیل گهرایه و که به تهنیشتیدا تیّده پهری، قهمچییه کی له ته ختی پشتی راکیشا. ویزه ی قهمچییه که له ره وه زو و گابهرده کانی تاناوه رزا گهرا.

هیز و گۆری خیرایی ئەسپەكە و تین و رقی دەرویش بهگ پیکهوه، قەمچییەكەیان وەك شمشیریکی تیژ لی كردبوو. قەمچییەكە ھەركوییەكی دەگرت، وەك تیغ دەپیری.

دهرویش به ک هه تا نیوه رو به و په په په ری و توو پهیه وه کامیلی قه مچی دایه به و قه مچی. که خور گهیشته چه قی ئاسمانی، له درووه لانه که ی دا. کامیل که له حه ژمه تان خوی به درووه لانه که دا کردبوو، هه موو گیانی شه لالی خوین بوو. خوین له ده موچاو و سه ر و ده ست و پینی و پشتی و نیوشانی و سینگ و هه موو ئازای ئه ندامییه و ه ده چورایه وه.

دهرویش به گیش به شوین کامیلدا به ئهسپهوه خوّی به درووه لانه که دا کرد. کامیل ددانی به جهرگی خوّیدا گرتبوو و به درووه لانه که دا غاری ده دا و قهمچییه که ی دهرویش به گیش ویزه ویز داده هاته وه و له سه رو مل و نیّوشانی ده هالاً.

دەرویش بهگ ههتا ئیواری به قهمچییان تا ئهوبهری ئاناوهرزای برد. کامیل تیتولیّنکی شهه له لهبهردا نهما. درووهکان جلوبهرگهکانیان یهکسهر لهبهر دارنی. ههموو گیانی کامیل شهلالی خوین بوو.

وهرزیّره کانی ناوایی دهرویّش به گ و جووتیاره کانی دیکه ش به بیستنی نهو خهبه ره روویان لهوی کردبوو. ژن و پیاو و پیر و گهنج و مندال له دهره وهی درووه لانه که سهیری نهو دیمنهیان ده کرد. خه لکیّکیش خوّیان به درووه لانه که دا کردبوو و به دوای دهرویّش به گ و کامیلدا ده رویشتن. ویزه ویزی قه مچییه که سات به سات له ناناوه رزا ده گهرا.

دهرویّش بهگی لای نیّواریّ ماندوو بوو. باسکه خویّناوییهکهی رهق بوو و بهرز نهبووهوه. بانگی هیدایهتی کرد و گوتی: "بروّ و سواری نهسپهکهت به و وهره نیّره. قهمچییهکی قایمیش بیّنه. دوو سواریش..."

هیدایهت رؤیشت و تاویک دواتر، گورج و گول لهگهل دوو سوار هاتهوه.

كاميلي پينشان دان و گوتي:"تا جوولامي ليي دهبري ليي دهن."

ئەو شەوە تا بەيانى ويزەويزى قەمچى و نووزە و ناڭە لە ئاناوەزا گەرا و دەنگى دايەوە.

دهم بهیانی، تهرمی بی گیان و ههپروون ههپروونی کامیلیان که هیچ له بنیادهم نهده چوو، هیننایه و و له بهر دهرگای دانگهکهی کوشك فرنیان دا. دهرویش به گ ورده ورده له کوشکه کهی هاته خواری. هات و له تهنیشت توپهانیك گوشت و نیسقانی لهتوکوتکراو راوهستا و یرسیی: "ثهوه کامیله؟"

هیدایهت گوت: "به گم ته مهنی دریّ بیّ. ههر لهتکهی به سهر چلّه درووه کهوه مایهوه. ههر ئهوهنده یان بوّ کوّکرایهوه. "

دەرویش به گ بزەیه کی ئاغایانه ی هاته سهر لیّوی و نوّکه شهقیّکی له تهرمه که دا و گوتی: "ههلیگرن و بیبهن له دەرەومه ی ئاوەدانی بیخهنه ییّش سهگهل. "

کامیل میردی تاقانه خوشکه کهی دهرویش به گ بوو. خوشکه که شی له و دیو په نجه ره که وه سه یری ده کردن و هه موو نه وانه ی به چاو ده دی.

ههوالنی کوژرانی کامیل له بن قهمچییاندا، به ههموو چوکووراوادا گه و ههر له پاریزگاره وه بگره تا دهگاته نوینه ری پهرلهمان و فهرمانده ی جهنده رمه و سهروکی پولیس، ههموویان بیستیانه وه. ههموو بیستیانه وه هیچیان نهگوت. نهوی بیستیشی گوتی: "ههی بژی دهرویش بهگ. نا به وه ده لین پیاو. پیاوی پیاوان. کاریکی کردووه نه بینته وه. به لام توزیک توندوتیژیی پیوه بوو."

جا دەروپش بەگىش ھەموو ئەوانەي بىستەوە و بەخۆي نازى.

هیدایهت بهبی جووله له بهردهم به ک راوهستابوو و دهیگوت: "خو ناوا نابی. نهو پیاوه یه کسهر هار بووه."

به گ نیّوچاوانی تیّك نابوو و سهری بهردابوّوه و دهمی ببووه تهلّهی تهقیو.

"ئەوەى ئەو دەيكا، كەس نايكا. كارى ئاوا لەوانەيە ھەر ئەوانە بىكەن كە تازە يۆگەيشتوون."

دەرویش به گ چهند ساتیک دواتر سهری ههلیّنا و نیگا تیژه کانی خوّی له چاوه کانی ئهو بری: "هیِشتا بروا ناکهم هیدایه ت. لهوانه یه کاری یه کیّکی دیکه بیّت. ئهتو ده لیّنی چی؟ مسته فای کوری ئاق یوّللی" کابرایه کی نه جیمزاده یه. چما ریّی تیّده چیّ دوژمنی من ئهوه نده سووك و چرووك بووبیّ؟ یانی ده بیّ ئهوه نده هیچ و پووچ و خویّری بووبی خهله و خهرمانی هه ژار و رووت و قووتان بسووتیّنیّ؟ باشه ئه وه چ جیاوازییه کی هه یه له گهل ئه وه یه خهودا به سه یه کیّکدا بده یت؟ نه وه به گیانی ناخیری ئه و مسته فا "ئاق یوّللی"یه یه دوژمنی منه ...."

جا له سهر "دوژمنی منه" پینی داگرتهوه و له سهری روّیشت: "یانی وا ههیه دوژمنی من کاری ئاوا خویّرییانه بکا؟ ئهتو دهایّی چیی هیدایهت؟ ئهمن دهایّم لهوانهیه یهکیّکی دیکه ئاگری له کوشك و خهرمانهكان بهردابیّ، لهوانهیه یهكیّکی دیکه، تو دهایّی چی؟"

هیدایهت به دهنگیّکی پی له دلنیاییهوه گوتی:"یانی لهو چوکووراوایهدا دهکری یهکیّکی دیکهش ههبیی، بویّری به سیلهی چاو سهیری کوّشك و زهوی و زاری ئیّمه بکا؟ یان کهس ههیه لهو چوکووراوایهدا وا نهترس بیّ؟ جگه لهو دهکری کیّ بیّ؟"

دەرویش دەستەكانی له سەر ئەژنزی دانان و هەستا و به پانی و دریژایی ژووره نیوهسووتاوه كهیدا كهوته پیاسه كردن.

"پیم وانییه، بروا ناکهم. بروا نهکهم. بروا ناکهم دوژمنهکهی من ئهوهنده دابهزیبی و سووك و رهزیل بووبی. ئهستهمه بروا بکهم. زور ئهستهمه. ئهتو دهلیّی چی خاتوون؟"

رووی له ژنهکهی بوو که لهولاتری پلیکانهکهوه راوهستابوو و سهیری دهکردن. ژنهکهی هاته پیشهوه و له لاشیپانهی دهرگاکهدا راوهستا و گوتی: همر من دهیلیّم و ئهتو له گویّی مهگره به گد. ئهو روّژگار بهسهر چوو. پیاوهتی و جوامیّری نهماوه. ئیستا ههمووان وهک ئاق یوّللی "ن... یان ئاق یوّللی" وهک ههمووانه. ئهگهر ئهمن له جیّی تو بم، دوای ئهوه، ئیتر ئاق یوّللی " به ادرژمن انازانم و وهک دوژمنیّکی ماقوول و ریّزدار سهیری ناکهم. ههر کاریّکیش بکا، خوّم شلوی ناکهم و ههر گویّشی پی نادهم. بهلام دهشزانم ئهو قسانه ناچنه گویّی توّوه. ئیتر ئهتو ناتوانی توورهییه کهت جلهو بکهیت و نهودی ئهو دهیکا، توش ههر ئهوه دهکهیهوه. ئیتر ئهو دوای ئهم ده وکووراوایه له پیاو مهگهریّ، دهرویّش. "

ئیتر گهرایهوه و به توورهییهوه له پلیکانه نیوهسووتهکانهوه، که ههر پییهکی لهسهری دادهنان رهژووهك بهردهبووهوه، چووه خواری و وهك ئهوهی قسهیهکی تازهی بیر کهوتبیتهوه، راوهستا و گوتی: "چما نابینی ئیتر ئهو کوشکه بو ئهوه نابی تییدا بژیی؟ ههر ئهمرو با بچینه شارو چکهی. ئهمن مندالهکان ههلاه گرم و دهروزم؟ "

سووك و خویّ پیانه بكا و نانی رهشورووت و هه ژاران بیری و كوشكه كه ی منیش ناگر بدا؟ نازانم، تیناگهم، بوم ناچیّته وه سهر یه ك. ناااخ، ناااخ تیدا ماوم. نه گهر هیّزی نه وهم بوایه تولّه ی لیّ نه که مه وه .... ناااخ هیدایه ت، ناااخ. "

بیدهنگ بوو و به ژوورهکهدا کهوتهوه پیاسهکردن. بانیژه و دیوهخانه گهورهکه و ههموو ژوورهکانی کوشکهکهی سووتابوون و ههموو ولات رهش داگه رابوو. ئهو کوشکه گهورهیه تهنیا چواردیوارهکهی لی مابووهوه. جا باش بوو جگه له کوشکهکه هیچی دیکه بهو سووتمانه نهچووبوو و کهلوپهلهکانیان دهرباز کردبوو.

ثهوی شهوی، به زور و زورداری دهرویش به گیان له ژووره کهی بردبووه دهرهوه. خو نه گهر خاتوون نهبوایه، کهس نهیدهویرا له ژووره کهی و له خوی بچیته پیشی و لینی نزیك بیتهوه. یان دووکهلا ده پخنکاند، یان چزه چز دهبرژا. به دوورودریژی سهیریکی ژووره کهی کرد و نهوجار بزهیه کی زولال، که ده تگوت له ناخی دلییهوه هه لقولیوه، خزییه روخسارییهوه. سهریکی له قاند و گوتی: "نازانم، پیم قهبوول ناکری، نهستهمه، نهستهمه. نهستهم. بهرهنگاریی دوژمنیکی ئاوا، تاقه تبره. نیشانی ده ده م."

ههر گوتی و گرماندی و بۆلاندی و له بن باری ئهو حاله ئالۆز و توور هییهی رزگاری بوو. سووك بوو و ئاور نكی له هیدایه ت دایه وه و به پیكهنینه وه گوتی: "بچو به خاتوون بلی بهیانی بار ده كهین و ده چینه شاری. "

"ئاخۆ پێويسته كەسێك بنێرم ترۆمبێل بێنێ؟"

"پێويست ناكا. ئەتۆ خاتوون ئاگار بكەوە. زولفەقارىش بانگ بكە. با بى بزانم ئەو دەڵى " بى."

زولفهقار راویژکاری بوو. ئهگهر پرسیاریان کردبایه که ئاخو له کهیهوه تا ئیستا خهریکی ئهو کارهیه، نهیدهتوانی وهلامیکی دروست بداتهوه چل سالانه دیار بوو. ده سالا لهوه پیشیش ههر چل سالانه دیار بوو. لهوانهبوو ده سالای دیکهش ههر وا بنویخنی کهلهگهت و باریکهله بوو. دهموچاویکی دریژووکه و دهست و ملیشی زور دریژ بوون. شویخی سووتاویک بهسهر لاروومهتی راستییهوه دیار بوو که ههتا بن چهناگهی کشابوو. چاوهکانی وردیله بوون و ئهوهندهش ورد بوون که هیچ لهو دهموچاوه دریژهی نهدههاتنهوه. لیوهکانی ههر دوو هیلای باریک و تهنک بوون. ردینه تهنک و کوسهکهی، چل په له چهناگهیهوه شور ببووهوه. که قسهی دهکرد یان

سهیری شویّنیّکی ده کرد، به ههموو هیّزی خوّی ملی ده کیّشا و وهك بالندان سهری بهلایه کدا خوار ده کرده وه و به چاویّکی سهیری ده ورویشتی خوّی ده کرد.

بهرپرسیاره تیی ههموو کاروباره کانی زهوی و زار و کشتوکال به نه ستوی نه و بوو. به روبووه کهی خپ ده کرده وه و ده یفروشت و کریکاری ده گرت و ... ده رویش به گ هه ر کاریشی به و شتانه نه بوو.

زولفه قار زوری له زهوی و زار و کشتوکال ده زانی. باشه بلیّی ئه گهر ده روییش به گ،وازی له و چهرکه زه "توزوون یالایی"یه هینابایه و به ره للاّی کردبایه، کشتوکال و زهوی و زاره کهی ناوای لی ده هات؟ سال ده ری دوازده مانگان ناوا گیرفان به تال ده بوون؟ و زهوی و زاره که یان ناوا سال به سال بچووکتر ده بوونه وه؟ نا، هه رگیز، به للکو ریّك به پیچه وانه وه ده بوو. هه موو سالی په له زهوییه کی تازه یان ده کیلا و سال به سال به بان و به رینتریان ده کرنه وه و زهوی و زاره که یان پینج هینند و بگره ده نه وه نده ی نیستا ده بوو.

"رۆستەم ئۆغلى ھات؟ سات و سەوداكەتان كرد؟ برپتانەوە و رێككەوتن؟ تەواوتان كرد يان نا؟ داتانناوە كەى پارەكەى بدا؟ ئەمن ھەر ئێستا دەمەوێ. ھەتا بەيانى دەبىێ بيهێنێ. سەير كە زولفەقار، كۆشكەكەم سووتا و رەعيەتەكانم لەو سۆنگەيەوە لە سەر ساجى عەلى دانيشتن. ئەگەر دەيەوێ زەوى بكڕێ، با بەيانى بێ و پارەكەى بدا. زەويى ساقچا گوێزێت پێوا؟ چەند دۆنم بوو؟"

"زهوییه کهی ساقچاگویز حهوسه ت دوخه، به گهم. گهزم کرد و باشیشم پیّوا. ئهوه خاك نییه گهوههره. کوره به خوای پیاویشی تیّدا بچیّنی، شینی ده کاتهوه و بهر ده گریّ، به گ. لهو خاکه رهشه دا، ئه گهر گهنم بچیّنی، یه ك به سه د ده یداته وه. لوّکه بچیّنی، ههر دو نمیّکی چوار سه د کیلوّی لیّ هه لده گریته وه. ئه وه چوّن دلّت دی به گ؟ مهلی به بی په پ و بال چوّن ده توانی بفی ی به گ؟ زهوی وه ك بال و په پی بنیاده م وایه. بیاده می به بی زهوی وه ك شوانی بی می گهل وایه. "

"دهی با بزانم چهندی پی دهدا؟"

دهسته کانی ریّك خشاندن و وهك بپاریّته وه ملی به لای به گدا لار كرده وه و بیّده نگ مایه وه. ده تگوت گویّی له هیچ نه بووه.

ئه وه که ری زولفه قار؟ گوتم رو ستم ئوغلی چه ند پاره به زه وییه که ی ساقچاگویز ده دا؟" پاره، پاره نادا به گ. هیچ پاره یه ك نادا... ده یه وی هه ر وا به خوّرایی له دهستی بکهین. باره نادا."

ادهی، باشه. بلن بزانم چهنده دهدا؟"

زولفه قار منگه منگیکی کرد و ملی توزیکی دیکه ش دریژ بووه وه. خوین له ده ماره کانی گه پا و سوور بووه وه ناخرییه کهی گوتی: "ده یه وی ههر بیست هه زار لیره به و هه مووه زهوییه بدات. وه للا تفیکم له رووی کرد و ده رم کرده ده رهوه. "

به گ قاقایه کی کیشا و گوتی: "کاری چاکت کردووه تفت له رووی کردووه. کار لهوه باشتر نابی فرز بی چاو و روویه. ههر چاك چاکت کردووه وهدیوی دهرهوهت ناوه زولفه قار. به لام کوره به ینی خومان بی بیست هه زار لیره ش که م نییه ها. له و سه ر و وه خته دا کی بیست هم زار لیره که منیه ها. له و سه ر و وه خته دا کی بیست هم زار لیره که شد از پاره که شی له گه ل خوی هینابوو؟"

زولفه قار خوّی کوّ کرده وه اوه الله وه الله وه: "هینابووی به گ. تووره که یه کی پر پری هینابوو. به لام جوایم کرد. وه ده رم نا. ناخر بیست هه زار پاره یه بوّ زهوییه کهی ساقچاگویّز؟ بی نه ده بی نه بی نه خزمه تندا گهوره م، نه توّش خهریکه ناگر به ماله کهی خوّته وه ده نیّی. نه وه گالته ی پی ناکری به گی حه وسه د دونم زهوی... عه رزیّکی کاکی به کاکی و بی سنوور.. هه زار، دوو هه زار دو نهیش له ناقچاساز دیّنیّته ده ریّ. پینج ده هه زار دو نهیش... و مه زرایه کی گهوره له هه مبه رم مرزاکه ی نیّمه دا قوت ده بیّته وه. چما نه و سه گی کیّیه ؟!"

دەسبهجى توورەييەك، جلهوى لە دەست زولفەقار دەرھىنابوو. سەرى ھەلىنا و مژۆلەكانى كە ھەتا ئىستا لە سەر يەكدانابوون، لىك كردنەوە و چاوى لە چاوى بەگ برى و گوتى:"رۆستەم ئوغلى سەگى كىيە بەگ؟ ئەو كىيە زەوى و زارى سارى ئۇغلىيى پى بېردرى؟ خۇ ئەو سەگە بەرەللايە، ئەو رۆستەم ئوغلىيە بى دايى و بابە ملويىنىكىش بدات، ھىشتا تۆزىكى پى نافرۆشم وەك دەرمان لە چاوى بكا. ئەوە راى منە بەگ. ئەو رۆستەم ئوغلىيە بى دايى و بابە، زۆلى رۆژگارە... ھەتا دويىنى نانى شەويى نەبوو. تا دويىنى كلكى كەرەشەلىكى دەگرت و گوندا و گوندى دەكرد و زەنجەفىل و خەنە و مىخەك و بنىشت و كووژەكەى دەفرۆشت. ھەر دويىنى بوو... دويىنى ... چما خۆت نايناسى بەگ؟ ئەمن ناتوانىم بىكەمە جىرانى مەزراكەى سارى ئوغلى. سەرىشىم تىدا بىچى ئەو پەلەيە بە سەر شانى خۆمەوە نانىم. ناچارم مەكە بەگ. ناچارم مەكە بەگ. ئەمن ناتوانى كۆرەن گلاوى ئەو رۆستەم ئوغلىيە سەرگىلىيە بە سەر شانى خۇمەوە نانىيى گلاوى ئەو رۆستەم ئوغلىيە سەگبابە بريىۋە. ناچارم مەكە بەگ."

به گ ئهوی باش دهناسی. ئاخینکی هه لکینشا و گوتی: "راست ده که ی زولفه قار. هه قته زولفه قار. به لام چارمان نییه. چیمان له دهست دی ؟ ئه و بی شهره فانه مالویرانیان کردم. ئه وه

بۆ خۆت دەبىينى رەعىيەتەكانىان لە سەر ساجى عەلى دانام. باشە دەكرى لى گەرپىن كۆشكەكەى سارى ئۆغلى ئاوا بى دەرگا و پەنجەرە و كاول و سووتاو بىنىنتەوە؟... خەلك چىمان كورە بىنىدەمى بارى بىنى بىلى بىنىنەوە؟ دەكرى و خودا ھەلدەگرى گوندى بارسى بىنىنەوە؟ كورە بىنىادەمى بارسى ئىمانى نىيە و گويى لە گەورە و بېووكى نىيە. بىنىادەمى بارسى و ئاغاى تازە پىنگەيشتوو فەرقىيان نىيە. يانى مردوو و زىندوومان وەك يەك لىنىناكەن؟ نامووسان تالان ناكەن؟ باشە لە رۆستەم ئوغلىت باشتر پى شك دىخ؟ لەومان باشتر دەست دەكەوىخ؟ ئەتتو پىت وايە چىيە زولفەقار؟ كورە ھەموو ئەو ئاغايانە سەر و قوونى يەكن و لە زارى يەك تفيون. دەست لە سەر ھەر كاميان داننى لەوى دى خراپترە. ھەر ھەموويان توخمىكىن. بەلام مخابن پىنويستىمان بە پارەيە. دەنا چما دەمھىيىشت ھەر بۆنىش بە تۆزى خاكەكەمەوە بىكەن؟ چما دەمھىيىشت ھەر بۆنىش بە تۆزى خاكەكەمەوە بىكەن؟ چما دەمھىيىشت بىزىسىد، وانىيە زولفەقار؟ يەكىكىك بىنىرە شويىن رۆستەم ئوغلى با پارەكەى بىنىنى و بىن. ئەمرىق بەرەو شارىقچكە دەكەوينە رىن. دەبىن تا مانگىكى دىكە كۆشكەكەش چاك بىكرىتەوە. دەزانى ئەمن زۆر لە شارى ھەلناكەم. دەستىم بە داويىنت زولفەقار، يەلەي بىكە..."

دەرویش به گ که قسمی ده کرد، فرمیسکی له چاویدا قهتیس مابوو. دهرویش ئهو خدهیهی زولفه قاری باش دهناسی. چهندی لهبهریت دانواندبا، ئهویش ئهوهندهیهی دادهنواند، به لام لیّی لیّت توند کردبایه، ئهویش توندتر دهبوو.

دەرويش بهگ ئهگهر چهند قسهيهكى ديكهشى كردبا، زولفهقار، ئهو پياوه زله دەستى دەكرده گريان.

زۆر جاران به و جۆره زولفهقاری وهگریان خستبوو. کهس نهبوو وهك زولفهقار ئه و زهوی و زارهی له گیانی خوّی خوّشتر بوي. زولفهقار چاوی بهرایی نهدهدا دهرویّش بهگ به شلهژاوی و ئالوّزی ببینیّ. شادی و خهمی دهرویّش بهگ، شادی و خهمی زولفهقاریش بوو.

زولفهقار به بۆلەبۆل گوتى: "ئەمن ئەو رۆستەم ئۆغلىيە نارەسەنە دەكوژم..." بە توورەييەوە لىنى دا رۆيشت.

دەرویش بهگ دەیزانی ههر ئیستا زولفهقار دەست دەکا به گریان و لیرهوه راستهری دەچیتهوه مالله کهی خوّی و تیر تیر دەگری. ئهوهنده دەگری تا دلنی سووك دەبی و که سووك بوو، جار به ناچاری له روّستهم ئوٚغلی رادهسپیری و دیسان چهنهی لهگهل لی دهدا و دیسان دەری دەکاتهوه دەری و چهند روّژ دواتر دیسان بانگی دەکاتهوه و ئاخرییه کهی دهستی دەگوشی د

و له دلّی خوّیدا دهلّی: اها بیگره، خیری لی نهبینی یاخوا. ال تهمن ناخرییه کهی ده تتوّپیننم. نهتوّ خیر و خوّشی له و زهوییه نابینی. ال جا یاره کهی لیّ وهرده گریّ.

دەرويش بهگ چەندىش بەپەلە بىغ، ئەزموون دەرىخستبوو كارەكە ھەر وا دەچووە پىنشى و تەواو.

دەروێش بهگیش به دوای زولفهقاردا له پلیکانهکان چووه خوارێ و گوتی:"ئهسپهکهم، ئهسیه شهودێزهکهم بۆ بێنه هیدایهت."

رووى له ژنهكهشى كرد: "ئهنگۆ به ترۆمبيلهكهى خالۆ ههمزه برۆن، ئهمن به ئهسپى خۆم دنه. "

ثهسپه کهیان تاویّك دواتر به زینكراوی بو هیّنا. دهرویّش به گ لیّی سوار بوو. ساتیّك دوودل بوو و ترسیّکی رهش له ناخیدا وه ك مار په پکهی خوارد. له نیّوه پاستی حهوشه که ههر وا ماتل مایه وه. هیّشتا خوّی یه کلا نه کردبووه وه. ته گهر به لای سوّیوتلودا بروا، له وی بوّسه یان بوّ داناوه ته وه... به لای ساوروّندا، به لای ئاق تاشدا، له سهرووی یالینزتووته وه، له خوارووی وایوایلیه وه... له هه رکام له و ریّگایانه دا له وانه یه خوّیان مات دابی در ماوه یه ک له ترسان بی توقره بوو. ترسه که ی هه در ده هات و پتر ده بوو و له گه ل نه ویشدا دلّی پتر بی توقره ده بوو.

ثیتر چاوی لیّك نا و قهمچییه كی له ئهسپه كهی دا و جلّهوی بر شل كرد. ئهسپه كهی له چاوترووكانیّكا بهرهو خوارووی وایوایلی غاری دا. له حالیّنكدا سات به سات چاوه ریّی نهوه بوو له پهنا پنچك و بهردیّكهوه فیشه كیّكی پیّوه بنیّن، جهسته تا گرتووه كهی خوّی به و بایه سپارد كه به هوّی ئه سپ تاودانه كه یه و ویّی ده كهوت و شهودیّزه كه به غار ده روّیی و لهبنیدا ریّی ده بری، دایه به رقه مچییان.

"رۆستەم ئۆغلىى سەگبابى خويزى، مەگەر تۆ نەبووى بە كەرەكويرەيەكەوە ھەموو ئەو چوكووراوايەت دەتەقاندەوە و بۆ ئەوەى دەرزىيەك بفرۆشى، سى رۆژ لەسەر يەك چەقەچەقت دەكرد و ھەتا شتىكت بەو خەلكە ھەۋار و دەستكورت و بەو ژنە لىقەوماو و گىلە دىھاتىيانە بە سى بەرانبەر و بگرە پىنج بەرانبەر نەفرۆشتبايە، دەستت ھەلنەدەگرت، ھەى فىللبازى ... ھەى كەرى كەران باب گاو..."

زولفهقار که ههر وا لهبهر خوّیهوه دهیبوّلاند و دهیگرماند، لیّی سواری ئهسپهکهی بوو و بهرهو مالهکهی روّستهم ئوّغلی کهوته ریّ.

روِّستهم ئوّغلّی کاتی هاته چوکووراوا، تهمهنی ههر پازده سال دهبوو. له "دارهنه"ی وشك و قاقرهوه هاته ئیره. خهلّکی دارهنه ههر له کوّنهوه روویان له ولاّتی غهریبایهتی کردووه. ریّبان ده کهوته ههر شویّنیّك، ورده کاسبییه کیان وهری ده خست و ورده ورده ورده کاروباره کهیان ده دا و پارهیه کیان وهسهر یه ک ده نا. بوّیه چهند دانه له ههره دهولهمهنده کانی ئهیالهتی ئاناتولی دارهنه یی بوون.

رۆستەم ئۆغلى خۆى ناوى مەمەد بوو. ئەو دواتر ناوى خۆى نا محەمەد زەكى رۆستەم ئۆغلى. ئەو ناوە شان و شكۆيەكى تايبەتى بۆ ئەو ھەبوو. كە گوينى لە ناوى رۆستەم ئۆغلى دەبوو، زۆر سەير لەخۆى رازى دەبوو.

رۆستەم ئۆغلى لە پىشدا بوو بە نۆكەرى ئاغايەك. بەراتى سالانەى مەمەد بىست و سى لىرە بوو، كە وايان دانا سەرى سالا بىدەنى. مەمەد باش دەيزانى چاوى قەت بەو بىست و سى لىرەيە ناكەوى، بەلام دىسانىش ھەر واكارى بۆ ئاغاكەى دەكرد.

مهمه د پیویستیی به ده سایهیه ک ههبوو و ده شیزانی نه و سهرمایهیه، به کارکردن و زه همه تکیشان ده سته به نابی مهمه د تهمه نی پازده سال بوو و له و روژه وه که له سهر ملکی ناغاکه ی خهریکی کاری خزی بوو، ده ستی کرد به نویژ کردنی هیچ کات فیری حهمد و سوو په و شایه تمان و دووعا و پارانه وه نهبوو و قه تیش نهیویست فیریان بی به لام له ماوه ی حهوتو وه کدا ههستان و دانیشتنه کانی نویژ کردن وا فیر بوو ده تگوت هه در له زگی دایکییه وه به نویژ که دی له دایک بووه.

نویژکهرییهکهی زوری پینهچوو کاری خوّی کرد. دوای دوو مانگ، ئاغاکهی کردییه سهر کریّکاره کانهوه بیّ، نه کا کریّکاری پالهی لوّکهرنینهوه. لهمهودوا مهمهد دهبوو چاوی بهسهر کریّکاره کانهوه بیّ، نه کا لاّکهکه پاشقوّل بدهن. ئهو ئهرکه باشترین ههل و دهرفهتی بوّ مهمهد رهخساند. ئهو له پیشدا کورپیژگهیه کی زیت و زیره کی له نیّو کریّکاره کان هه لنخه لهتاند. دیاره خه لهتاندن و لاریّکردنه کهی زوریش سووك و سانا نهبوو. پیویست بوو چهند شهو و روژ له سهر یه کارمان چهوریی بو بکا و له گویّی بخویّنی که دزینی لوّکه له دزییه کانی دیکه جویّیه و له سهر ئهوه هیچ گوناحیّکت لهسهر نانووسری هه تا کوره راهات و بوو، به هاوکار و هاوریّی.

شهویّکی تاریك و نووتهك بوو. نهرمه بارانیّك دهباری. بارانه که نهوهندهی دیگهی شهوه که تاریکتر کردبوو و چاو چاوی نهده دی.

دلّی توند لیّی دهدا و دهست و پیّی دهلهرزین. وای سهر لی شیّوابوو، که نهیدهتوانی سهری شه و جهواله رابگری، که کورهکه دهیئاخنییهوه، چ بگا بهوهی به کوّلیشی دابدات. سهپانهکان لهولاترهوه خهوتبوون. خوّ تهگهر بهخهبهر هاتبان و دیتبایانن... ههموو شتیّك تهنانهت ژیانیشی تیّدادهچوو. نهو فکرهش وهك خوّرکه له ناخهوه ده بخوارد. بهلام گهنجه که ههر میّشیّکیشی لی میوان نهبوو. مهمه د ناخرییه کهی ههلینگی له خوّی دا و جهواله کهی به کوّلی خوّی دادا، جا بو نهوهی بگاتهوه هاوریّیه کهی، که دهمیّك بوو له پهریّزه که چووبووه دهری، به کوّله کهیهوه غاری دا.

که گهیشتنه قهراغ شار و که تازه تاو هه لاتبوو. مهمه د به هاوکاره کهی خوّی گوت: "ئه تو ههر لیّره چاوه ریّم به تا سهریّکی نیّو شاری بده م و کریار یّك بدوّزمه و لوّکه که ی پی بفروشم. چونکه بیّت و ههر به جه واله که وه بچینه نیّو شاری، له وانه یه بمانگرن. "

دوای سهعاتیّك، به کهریّکهوه له شاروّچکهوه گهرایهوه بوّ لای شیوهکه. ئهو دهبوو لوّکه دزیّتییهکه ههر لیّره لهوان وهربگری و خوّی جوّریّك بیباتهوه شارکهس لیّی نهکهویّته گومانهوه.

مهمه د لهمهودوا ههموو شهوی پینج فهردهی گهورهی لوّکه لهگهل هاودهستهکهی دهبرده دارستانیّکی نزیك ئهوی و کریارهکهش به عارهبانهوه دههات و لوّکهکهی دهبرده شاری.

که وهرزی لوّکه رنینهوه کوّتایی هات، مهمه پارهیه کی باشی کوّ کردبوّوه. چووه لای ئاغاکهی و گوتی: "تاغا، ئهمن ئیتر تاقه تی ئه و میّش و مهگه زهم نهماوه. سه ری توّ سلامه ت بیّ و بیّ وهی بی ئاغا. ئهمن ئیتر دهمه ویّ لیّره بروّم. پیّنج مانگ له ماله که ت کارم کردووه. هه زار جاران مالّت ئاوه دان بیّ. ئه گهر ویستت هه ق و به راته که مم بده یتی مالّت ئاوا، ئه گهر نه شتدامی مهیده. ئه من ده بی بروّم. "

ناغا پینی ناخوش بوو. زور باش ناگای له لوکه کهی ببوو. پیاویکی ناوای که سهری چووبا نویژی نهده چوو، له کوی دهست ده کهوت؟ زوری ههول دا نه پوات، به لام مهمه د بریاری خوی دابوو. ناغاش پازده لیره ی له بری کاری نهو پینج مانگه ی پی دابوو و مهمه د دهستی ناغاکه ی ماچ کرد و داوای گهردن نازاییشی لی کرد و له ویوه راسته پی چوو بو نهده نه. له نهده نه به شوین دووکانیکی داره نه ییدا گه پا و پیشانیان دا. دووکانداره که کابرایه کی سمیل بابری زهرده له بوو. سمیلی سپی سپی بوو.

سهرمایه کهی خوّی نیشانی کابرای دووکاندار دا و گوتی دهیهوی خهریکی چ کاریّك بیّ. کابرای لای خوّیان گوتی: "زوّر ئاسانه. ههموو شتیّك سهر دهگریّ. "

جاشکه کهریّکی توّکمه و پهل نهستووری بو کری و دارتاشیان راسپارد و جووتیّك سندووقی بوّ دروست کرد. دوای نهوه سندووقه کانیان پر کرد له وردهوالهی جوّراوجوّر. گیرفانی مهمه د نهوه ندهی پاره تیّدا نهمابوو بتوانی کهریّکی دیکهش تهیار بکا. ئیتر مهمه د بهرهو گوندان وهری کهوت. له ههر جیّیه چاوی به کوّمهلیّك خهلک بکهوتایه، کاتی بوایه یان نا، بهرماله کهی راده خست و نویّژه کهی داده بهست.

بهبی ئهوهی گوی بداته باران و بهفر و گلیّره و تهرزه و توفان، سهرانسهری ئهو چوکووراوایهی گوند به گوند ده ته قاند و ده گهیشتی ههر جیّیه ک نویی داده بهست.

دوای کردنهوه ی دووکانیک له شاری، بو ماوه ی حهوتووه ک سهردانی داره نه ی کرد و ژنی هیننا و ژنه کهی ههر لهوی بهجی هیشت و گهرایهوه شاری. دووکانه کهی له ههموو دووکانی شار پر مشتهریتر بوو. له بهر نهوه ی ههموو گوندییه کان دهیانناسی و باوه ریان پینی ههبوو، زور و کاره کهی برهوی گرت و بهسهریدا باری.

وای لی هات بازار کهوته گرانی. خهلکه به ئهزموونه کهی لای خویان ئاگاداریان کردهوه که "ئهوهندهی پیت ده کری، کهلوپهل و کالا له هه مار بکه." ئهویش ئاموژگاریی خهلکه کهی له گوی گرت و زور زوو پشتی خوی قایم کرد و له ماوهی چهند سالیّکدا سهرمایه کهی ده پازده ئهوهندهی هاته سهر. له ئهدهنه شد دووکانیّکی کردهوه. له و ماوه یه دا، ژنه کهی له زیده کهی، سی کچی بوو. دوای ئهوه ی دووکانه کهی له ئهدهنه کردهوه، بر حموتویه ک سهریّکی لای ژنه کهی دایهوه.

دوايي، وهك دهليّن، خودا محهمهد زهكي رؤستم ئۆغلىي بەسەر كردەوه. ژنهكاني بوونه چوار و كچەكانىشى يازدە كچ.... لەو ماوەيەدا محەمەد زەكى رۆستەم ئۆغلى دەستى بەسەر مەزراي ئەرمەنىيەك داگرت لە نزىك حاجىلارى ئاناوەرزا، كە ھەزرا دۆنم دەبوو. قەباللەي بۆ دەرھىنا و ئەوەش يانزه ليرهي تێچوو. ههر لهو سهروبهندهدا بوو، كه خهيالي دامهزراندني كارخانهيهكي كهوتبووه سهري. به لأم بهر لهوه دهبوو زهوييه كاني ههراوتر بكاتهوه. ئه گهر ههر شتيك بناغهيه كي ههبي، ئهوا بناغهي سهرمایه، زدوی و زاره. کارخانه و دووکان لهوانهبوو رووداوی سهیر و سهمهرهیان بهسهردا بی، بهلام عهرز، ههر له سهر جێی خوٚی دهمایهوه. ئهگهر گرنگی و بایهخی یی درابایه، به دلنیاییهوه زیاتر و ههراوتتر دهبووهوه. همتا ئمو مروّڤانه ئاوا گهوج و كهر بن، زهوى له كارخانه زووتر يهره دهگرێ. همر كەس زەوپى ھەبىي، پشت قايمتر و باوەربەخۆتر دەبىي. چيژى باوەربەخۆبوونيكى كە ھىچ كات نهیچینشتبوو، ئهو کاته چینشتی، که بوو به خاوهنی زهوی. هیچ شتیك هیندهی زهوی بنیادهم دلنیا و یشت ئەستوور ناکا. تاسه و ئەشقى زەوپى كەوتە سەرى. چاوى بە ھىچ تىر نەدەبوو. بنيادەم تا زەوپى يتر ههبي، يتريش له نهينيي خوشهويستي و نهينيي هيوا و عهشق و جواني تيدهگا. ههر ههموو ئهو ههست و ئيحساسانه شتيّك بوون كه ئهو يان نهيدهناسين يا گويّي نهدهدانيّ. له بازرگانيدا جگه له ياره ناتوانی هیچ شتیکی دیکهت خوش بوی. چونکه لیره هیچ شتیك نامینیته وه و ههموو شت تیده ر دەبىخ. يارىيەكى پىس و چەپەللە. بەلام زەوى نەمرە، زىندووە، بى مەرگە. جا رۆستەم ئۇغلى رووى کرده زهوی و زار. ئیستاش ئهوه چاوی بریوهته زهوییه کانی دهرویش به گ.

"ئهو پیاوه بی میشکه، خاك و زهویی له بن پییانییهوه دهخزی و دهردهچی. زور نابا چیی زهوی ههیهتی پینی نامینی و له دهستی دهدا. كوره لینگهری با بكهویته دهستی یهكینکی وهك من كه باش نرخ و قهدری زهوی دهزانی و گیانی خوی به قوربانی بستوكهیهكی دهكات."

جا ئهوجار نۆرەى ئاقچاساز بوو. ئەر زۆنگاوەى كەوتبووە نۆ دلاّى چوكووراواوە، ئاخرى رۆژۆك ھەر وشكى دەكرد. دەورودووكان دەگۆردرى و زۆنگاوەكەى ئاقچاسازىش ھەر دەبى بىگۆرىن. ئەو ھەزاران دۆنم زەوييە بە پىتە... دەبوو تا درەنگ نەبووە جى پىيەكى تىدا

بکهیتهوه. پیاوی ژیر و ئاقل ئهوهیه حیسابی داهاتوو بکا. رؤستهم ئوغلی وه بهری دهستی خوی داهاتووی ئاقچاسازی دهدی و خوی بو له دهسك نابوو، بیهیننیته بهر نیری خوی.

ههر ئهوهنده بهس بوو له لیّوار و بهستیّنهکهی ئاقچاساز پیّنج سهد دوّغیّکت زهوی ههبیّ و دوای ده سالان وتهنانهت کهمتریش ببیته خاوهنی پیّنج تا ده ههزار دوّنم زهوی. له روّژههلاتهوه تا باشوور ههر ههمووی زهویی دهرویّش بهگ بوو.

ئهو چوار دیوارییهی به دریژایی سهد و پهنجا مهتر له سهر زهوییه کی هینندهی مهتریک بهرزی نیّو کیّلگه کاندا، به قامیش و ههلاش دروست کرابوو و هیچ پهنجه رهیه کیشی تیّدا نهبوو، خانووه کهی روّستهم نوّغلی بوو. پانزه مهتر لهولای باشووری نهو بینایه وه، کهپریّکی بچووکیشی لیّ بوو که له قامیش و سیّ سووه کانییه وه دیار بوو تازه هه لبه ستراوه. دار بییه کیش سهرنجی پیاوی راده کیّشا.

ارۆستەم ئۆغلى، رۆستەم ئۆغلى. ا

روستهم توغلی دهسبه جی هاته ده ری کونه پانتولیّکی ره نگ پیوه نه بی و چاکه تیکی تیتولا و پینه کلاوه فیچاوه که شی و چاکه تیکی تیتولا تیتولا و پینه کراوی له به ردا بوو. پیخاوس بوو و ته پلی کلاوه فیچاوه که شی کون بوو. چاوه ره شه کانی له کاسه ی سه ریدا هه لبه زدابه زیان بوو. ده موچاوی بچووك و سه لکی زل بوو. توزیّکیش کوور ببووه وه. ردینه ماش و برینجییه که ی هینده ی په نجه یه که ها تبوو. نیر چاوه کانی پی بوو له چرچ و لوّچ.

"بهخیرهاتی زولفهقار بهگ، براله فهرموو. بهخیر بینی، خیر و بهرهکهتت هینا و گهورهت کردم. بهسهرت کردمهوه. گهورهت کردم و تاجی پادشایهتیت له سهر نام. ئهمشهوه تا بهیانی خهونم پیوه دیتووی."

به دەستىك هەوسارى ئەسپەكەى و بە دەستەكەى دىكەى ركىفەكەى بۆ گرت و دىسان گوتى: "فەرموو دابەزە. گەورەمان بكە مىوانى ئازىز. پىلاوت لە سەر سەر و چاو... فەرموو بەشكم پىنى موبارەكت خىر و بەرەكەت بە زەوى و زارەكەم ببەخشىخ... "

زولفهقار دابهزی. روّستهم ئوٚغلّی ههوساری ئهسپهکهی کیّشا و دهسبهجی گهرایهوه نیّو کهپرهکهی. حهسیریّکی هیّنا و له بهر پهرژینهکهوه رایخست و دهستی کردهوه به زمانچهوری. "فهرموو دانیشه سوّمای چاوانم. چ بکهم هیّشتا نهمتوانیوه کاروباری مهزراکهم ریّك خهم. مال و مندال نایانهوی بیّنه ئیره. تهیو و میّشی مالاریا ئیرهی کردووه ته جهحهندهم.

کاکه لای خوّمان کویّستانه. مال و مندال ناتوانن لیّره بژیین. خوّ راناگرن. به لاّم ده بی هه رچوّنیّك بی له گهلی رابیّین چاوه کهم، زولفه قار به گ. بیستوومه ئهنگوش خهلکی کویّستانه دووره کانن. بیستوومه زوّریش رهسه نزاده و نهجیمزادهی. بیستوومه چه پگهری گهردوون گهری پی کردوون. بیستوومه به گیّکی رهسه ن و بهرو پشت نهتله س بوون وه هه لوّ... نای فه له ک..."

زولفه قار لهوه پتر خوی رانه گرت و له گه لا ناخینکی قوولدا که و ته قسه: "هیشتا بایم مابوو... سی و پینج، به لین، نه ویش یه ک دووانیک نا، به لکو سی و پینج یه لخچیمان نه سپ هه بوو. سه رانسه ری قه فقاز له بن نیری نیمه دا بوو. نااخ، نااخ.... نیستاش.... سه رانسه ری قه فقاز گویزایه لی نه مری نیمه بوو.... بابی من...."

تنوّكه فرمينسكينك له چاوه ورديله كانيدا قهتيس ما.

رۆستەم ئۆغلىي ھەر ئەوەي دى، چووە نيو قسەكانىيەوە: ارەچەللەكى رەسەن قەت ون نابى. گيا له سهر پنجي خوّى شين دهبيتهوه. خوّ ئهتوّ نهباي دهرويش به گ له سهر ساجي عهلي دادهنیشت. ههموو نهو چوکووراوایه به جوامیر و پیاوی پیاوانت دهناسن. باشه نهو ناوبانگه به نهسيمي ههموو كهسيك دهبيع؟ دوي شهو له خهويمدا بوو ئاويكي سيى سيى دهرويشت. پیاویکی که لهگهت، بازیکی له سهر شانی نیشتبوو، به سواری ئهسییکی شی که ههموو گیانی دەترووسكاپەوە، له سەرووى ئاوە سیپیەكەوە دەھات. ئەو دەھاتە پیشى و ئاوەكەش شان به شانی ده هات. هاتن و هاتن و سواره که و ئاوه که له بهر ده رگای ماله کهی من راوهستان. سوارهکه دایهزی و ئاوهکهش له بهر دهرگای مالهکهمان کو بووهوه و کهفی کرد و وەك كيوپك ھەستا... ئەوە دەبئ نىشانەي چى بىخ؟ نىشانەي بەرەكەتە. نىشانەي ئەوەپە كە بياونکي رەسەنزادە و گەورە خبر و بەرەكەت و فەرعانە لەگەل خۆي بە ديارى دىنى. ئەمنىش ههر له بهیانییهوه لاقیکم له دهری بووه و یهك له ژوورهوه و چاوم لهو ریگهیه دهبری تا بزانم ئەوە كێيە دێ و خێر و بەرەكەتمان بەسەردا دەبارێنێ، كە لە نەكاو ديتم جەنابت گەورەت کردین. که چاوم پینت کهوت، ئهوهنده شاد و به کهیف بووم وهخت بوو بال بگرم و بفرم. دهی دەنگ و باس چىيە؟ ئىشەللا خەبەرى خۆشت يىپە. چما دەكرى پياوى باش خەبەرى خۆشى يىخ نهبيّ؛ دياره خهبهريّکي د ڵخوٚشکهرت بو هيٽناوم، وا نييه؟ به داڵمدا هاتووه به گ رازيي بووه، وایه؟ کوره ئهمن جیرانیکی باش ده بم، وا نییه؟ رۆستەم ئۆغلى پياوێكى كورتەبالاى مردەلۆخە بوو. روومەتەكانى قوپيبوون. لە نووكى پێى زولفەقارەوە بۆ تەپلى سەرى لێى ورد دەبووەوە و دەتگوت لە كێوێك دەڕوانێ.

زولفهقار پشووی نیّو سییه کانی دهردایه دهرهوه و گوتی: "چیت عهرز بکهم. ئهمن که تا ئیّستا له تاریف و پهسنی تو زیاتر هیچم نهبیستووه. سهیر که روّستهم ئوّغلّی، ئهگهر راستیت دهویّ، بهگ دهیهوی زهوییه کهت پی بفروّشیّ، بهلام ئهگهر لهمن دهپرسی، دهلیّم نه کا بیکپی. چونکه ئهمن ئهو ئاغایانه باش دهناسم. له پیشدا زهوییه که دهفروّشن و دوایی فیّلیّك دهدوّزنهوه ئهو سهری دیار نهبیّ. خوّ خهلیلت له بیر ماوه؟ خهلیل تهرسووسی دهلیّم. دهبیّ ناویت بیستییّ. ههر ئهو خهلیلهی وا دهرویّش بهگ زهوییه کهی یی فروّشتبوو..."

رؤستهم ئۆغلى له بن ليوانهوه گوتى: "بيستوومه، بهلني بيستوومه، بهلام...."

"ئهگهر بیستبیّتت، کهوابوو دیاره دهشزانی بهگ دووههزار دوّنم زهویی پی فروّشت و ئهویش دهست به دهست پاره کهی دایه بهگ. به لام شهوی روّژ نه کرده وه. به لیّن، روّژیک دوای ئهوه ی سهوداکه یان سهری گرت، به مردوویی له ماله که یدا دوّزییانه وه. گوشاوگوش سهریان بریبوو. ئهسته غفیروّللا خو ئهمن نالیّم به ئهمری به گ کوشتیان. ناتوانم شتی وا بلیّم، به لام ده کری ئه وه بلیّم که زهوی و زاری به گ شومی خراپه و بی فه په. لهوانه یه بیرسی ئهی ئهنگو چوّن هه لده کهن... ئیمه خوومان پیوه گرتووه. ئه وجار له و ئاتچاسازه دا هه ژدیها یه کی تیدا یه که قهوولان ناکا هیچ بینگانه یه ی بینته بهستینه کانی نهوی و ده موده ست هه لیده لووشن."

روستهم نوغلی تغی زاری قووت دایهوه و به دهنگیّکی دلنیاوه گوتی: "ئهتو خهمی منت نهبیّ. زهوی و زاری بیفه په ههر من پیّی تیّ نیّم، خیر و بهره کهتی تیّدهزی و ئیتر تارمایی و دولیّاکانیش نایهنهوه ئهویّ. ههر له کونیشهوه زوریان باسی حهزیاکهی ئاقچاساز کردووه و ههر ههمووی فشهیه. بیبینه و بروا مهکه. ئهوه دامنا حهزیایه کی ئاواشی لیّ بیّ، ئهمن نووشته یه کار له بهردیش ده کا.. ئهگهر ئهو نوشته یه له بهستین و لیّواری ئاقچاسازدا له بن گل بنیّم، حهزیاکه له زونگاوه که ده چهقی و ئیتر ناتوانی بنتهوه ده ریّ و دهمریّ."

"کهوابوو دیاره پیّت چهقاندووه و سووری له سهر ئهوهی به ههر نرخیّکی بی ئهو زهوییه بکری... هیچ ناشترسی، وایه؟"

"نا، ناترسم. دەرويش به گ كارى بهسهر منهوه نييه و ئيزن به كهسيش نادا، خراپ سهيرى ملكى من بكهن. ئهو پياويكى رەسهن و نهجيمه. حهزيشى لييه پياويكى وەك من دراوسينى بين..."

"کهوابوو زهوییهکه دهکری، وایه؟ ئهمن ئهوه پیم گوتی. زورم بهزهیی پیتدا دی. به لام بلیم چی ئهو خوله خوت بهسهر خوتیدا ده کهی. کهیفی خوته."

زولفه قار چیی له دهستی هات کردی بۆ ئهوه ی پاشگه زی بکاته وه و زوّری چه نه لیّدا و زمانی به مه لاشوویه وه نووسا. بو ئه وه نه و خهیاله له مینشکی روّسته م به گده رباوی، چیی له دهستی هات کردی. جا ئاخرییه که ی کاتی قسه ی نه چه قی، دهستی کرد به پارانه وه. به لاّم روّسته م نوّغ لی وه ک سوّنه، ته ر نه بوو و پاشگه زنه بووه وه ی ده یگوت هه ر نه وه.

زولفه قار که تیداما، ته گبیریکی دیکه ی کرد. بی و نه بی نه و پیاوه چه قاوه سووه، که ئه وهنده پیداگربوو له سهر کرپینی نه و زه وییانه، شتیکی له بن سهری دا بوو. ده بوو بچیته بنج و بناوانییه و و بزانی بو نه وه نده سووره.

"به گ قسه کهی گۆرپوه. تهنیا سیّسه دوخم دهفروّشیّ. ئه و سیّسه دوفهش به هه ژده هه زار لیره ده دا، ئه گینا سهر ناگری و به گ زه وییه که به یه کیّکی دیکه دهفروّشیّ. زه ویی وا به پیت و به ره که تاکه ویّ ده که وی که که که یک ناکه ویّ. هه ربستیّکی کوریّکی شیرین دیّنیّ."

شهویلگهی له لیّدان کهوت. دهی چهنه لیّده ئاخری به شتیّك دهگهی. زوّری هیّنا و برد. شهو و روّژیّك ههر له سهری روّیشت. یه کتریان هیّنا و برد و نه راندیان و به سهریه کدا گوراندیان و چیی خراپ بوو به یه کتریان گوت. زولفه قار له هه ژده هه زار لیره کهی خوّی، یه ک لیره شی دانه شکاند. له راستیدا په شیمان بوو، که گوتبووی هه ژده هم زار لیره. چونکه بوّی ده رکه و تبوو ده توانی به که یفی خوّی بو نه و زه و یانه پاره له روّسته م نوّغلی ده رکیّشی .

بهرهبهری بهیانی، ئیتر هیچکامیان زمانیان نهدهگه را و قسهیان پی نهده کرا. روسته م ئوغلی ئاخرییه کهی دهستی برد و گوتی: "دهی باشه قهبوولم کرد. قسهی تو ناشکینم. وهرن تا زووه قهباله کهیم به ناو بکهن. ئهمن بهیانی ده چمه شاروچکه. پاره کهش ده بهم. "

زولفهقار که پهی به یانی، ماندوو شه کهت وه ک نیوه زیندووان، سواری ئه سپه کهی بوو. سه ری به سه به سهر سینگیدا شوّ پبووه و گریان ئه وکی گرتبوو و خه ریک بوو بخنکی ده ریایه کی ئالوّز و هه نخوو له ناخیدا شه پوّلی ده دا. زاری وه ک ژاری مار وابوو. سه ری له گیژه وه ده هات. دلی

خهریك بوو بتهقیّ. ئهو دهمهی چهند سال لهمهوبهر چووبووه سهر مهیتی كوره ههژده سالانه كهی، ئهو دهمیش وهك ئیستای بهسهر هاتبوو. تاویک گریان ئهوكی بهردا و وهك مندالیّك زوّر زوّر گریا و فرمیسك به دهموچاوه پانه كهیدا شوّلاوگهی بهست. ههر كاتیّك پارچهیه كه نه زهوییه كان دهفروّشرا، ئاوای لیّ دههات.

"ههر جۆرێکی بووه، بهگ رۆژێك له رۆژان زەوييهكانی له چنگی ئهو رۆستهم ئۆغڵييه بهرهڵڵايه دەردێنێتهوه."

ههر دهتگوت ئیمانی بهوهیه که وا دهبیّ، ئاواش سوکنایی نهدههات و ههتا گهیشتهوه ئاوهدانی، به خور فرمیّسکی له چاوانی دهرژا و به پانایی دهموچاویدا لووزهوی دهبهست. بله ثیبۆ ئۆقرەی لی هەلاگیرابوو و خوین بەری چاوانی گرتبوو و دەماری لا ملی وەك كاریته هەستابوون و به تووپرەییه کی وهگیانها تووانه وه نهراندی: "نا بهگ، نا. خزیوه ته نیو ماله کهیه وه و نایه ته دەری. ئه وه سی روژه ئاوی چاوم چووه. ههر دەلیّی چووه ته خهلوه تهوه. نه دیته کولان و نه ده چته بازاری، چوار نه فهریش له بهر دهرگاکه ی کیشك ده کیشن. لهو سی روژه دا، جگه له یاغمور ئاغای چهرکه ز کهسی دیکه نه چووه ته نیّو ماله کهیه وه. ئهمن چیم پی لهو پیاوه ده کری همر چاوه وی به به لی نهوه کابرا له ماله کهی دیته ده ری. ئهوه نده چاوه و ان به همتا وه ک دار له جیّی خوت شین ده بیییه وه."

مسته فا رهنگی به روخسارییه وه نه ما و به دهم جووینی گوشه ی سینله کهیه وه، دانغه ی لیندا: "حه زم لی بوو له ماله که ی شاریشی ده ریپه پینم و وای لی بکهم روو له شاخ و چیاکان بکا...ده مه وی وای لی بکهم.... ده رپه پاندنی له ئاوه دانی شتینکه و کیشانه ده رینی له شار شتینکی دیکه یه. ده بی ته گبیرینکی لی بکهین. ده بی رینگه یه کی بو بدوزینه وه. هه ر چونین بووه ده بی ناچاری بکهین روو بکاته شاخ و کیو. نه و کات جا روزنامه کانی دنیا چ ده نرووسن؟ جا له چیاش..."

مستهفا ئاق یۆللی" تاویّك چاوی لیّك نا و لیّوه کانی و په رهی لووتی له رینهوه. ههزاران دهرزی له پشتی روّچووبوون و نووكی دهرزییه کان ده بریسكانهوه. له به ر تاوه که ههلده قرچا. پهتیّکی له ملی کردبوو و له ئهسپه کهی به ستبوو... و خوّشی سواری ئه سپه کهی. ههیها.... ئه سپه کهی دابووه به رقه مچی. ده رویّش زمانی ده رکیّشابوو... ده پهانکاند....

"نا، نا، نامهوی به فیشه کیک بکوژری که له پهناوه پیوهی دهنری. دهیگرم. به دهستی خود... به چهند روزان... به نهشکه نجه یه گیانی لی دهستینم لهوه تهی دنیا هه یه و مروّق

ههبووه، کهی ئاوا زهره زهر گیانی لی نهستینرابی. ههر بزیه دهبی تهگبیریکی لی بکهین بزانین چون له شاری دهریپهرینین. دهبی مشووری مجوّین. چهند روّژ له شاری دهمینیتهوه؟"

بله ئیبز: "خهریکن کوشکه کهی بو چاك ده کهنهوه. ده نین به مانگیك مانگ و نیویک کاری ته واو ده بی. ده دویش به و زووانه دیسان زهویی فروشتووه. به روسته م نوغلی... پارهی داوه ته نه و که سانه ش که زهوی و زاره که یان سووتینرابوو. پارهی به سهر گوندییه کانیدا دابه شیوه." ثاق یوللی" له بن لیوانه و بولاندی: "مخابن... ناااخ، مخابن..."

قسه کهی قووت دایه وه و دوای ئهوهی پشوویه کی دهردا گوتی: "دهبی شهویّك بیگرم و بیبه مه ئالاداغ. وا نییه بله ئیبوّ؟"

بله ئيبۆ دەسبەجى خۆى كۆ كردەوه: "بەلنى بەگ. دەبى بيبەين. "

ئالاداغ چیای ئیمه نییه. کهس شکی بو تهوه ناچی ئیمه دهرویش بهگ، ئهو کافرهمان بردیبته نهوی."

بله ئیبۆ وەك ئەوەى له شتێكدا نوقم بووبێ، راچلەكى و له زارى دەرپەرى: هیچ كەس نازانێ لەوێ...."

حهمدی بنیادهمیّکی وردیله و تاوهسووت بوو. کوّنه یاخییهکی خاراو. ئهویان به ناوی "قرق ئایغ"ی قهساب کردبوو که سهردهستهی یاخییهکان بوو.

حهمدی به سهر پیوه راوهستابوو. خوّی ویک هیّنا و لیّوهکانی لستنهوه:"لهویّ... ئهو کات... ده لیّم: وهره بزانین دهرویّش ئهفهنی. وهره، وهره، وهره... وهره پیّشتر مهترسه گیانهکهم. وهره سوّمای چاوم. مهترسه، مهترسه. وهره، ههی چهردواوروو، ههی دوّم و قهرهج... مهترسه..."

ئيتر چوونه بن داره چړه کان و همر کامه و پاٽي به داريکهوه دا و دانيشت.

"وهره گیانه کهم، وهره ئازیزه کهم، براله وهره... ئهوه بن رهنگت به رووهوه نهما؟ مهپارپیوه. پارانهوه بی پارانهوه. سهیر که، ئهمن زور دل ناسکم. خو راناگرم، هاکا دیتت بهرهو پشت کهوتم..."

جۆرىخى قسە دەكرد دەتگوت ئەوە دەروىش بەرانبەرى راوەستاوە و دەكرووزىتتەوەو دەپارىتتەوە.

"هاتی، وانییه؟ کاریکی باشت کرد هاتی. نهتویست ئهمن زه همه ت بکیشم. باره که للا... جا ئیستا شمه که کانت داکهنه، دایانکهنه بزانم. ئیتر بیبرهوه. بو ئهوهندهی ده گنخینی؟ شهرم

ده کهی؟ نا بابه گیان شهرمی ناویّ. دهی خیراکه. ماتلّم مه که... چما تا ئیستا قهت رووت نهبوویه ته وه وی نهبوویه ته وه وی بیبره وه در خهریکه وه ده کهی ها. گوتم خوّت رووت بکه ده وه تووتکه سه گ. ئیبر ناغایه تی لیره به کارت نایه. دایناکه نی، ها؟ ده ی باشه... که وابو و بگره..."

مهستان، قاقایه کی کیشا و گوتی:"ئهوهش پهردهیه کی نوییه. جا ئیستا با بزانین ئهو جووچکهیه چیی لی ده کا. خو ئهو کافره ههر نایهوی رووت بیتهوه..."

حهمدی قیت راوهستا و دهستی پیکردهوه:"باشه. با رووت نهبیتهوه. شههکهکانی داناکهنیّ؟ با داینهکهنیّ. باشتر... دهبهیهك دوّشاو ههلاهگرم. دوّشاویّکی روون... له تهپلی سهرییهوه پیّیدا دهکهم تا سهری نینوّکهکانی.... له ههموو گیانی ههلاهسووم. ثهوجار دهرگای پلووره ههنگهکانی بر دهکهمهوه. میّشهکان تیّی دههالیّن. میّشی چیاکانی دیکه ههر باسی مهکه. یاخوا موسولهان نهیبیستیّ و کافر نهیبینیّ. ثهوانیش به سهر و پیّیانییهوه دهنووسیّن. وهك شهو لکهی میّشهکان له وهرزی جووتبوونیاندا وهك هیّشوو له سهری دهنیشنهوه. کوّمهل کوّمهل به جموجوّل. دهست ده کا به راکردن. راده کا و لهشکریّك میّشی به دواوه... را ده کا و میّش وهدووی ده کهون. دوّشاوه که پیّیدا دهچوّریّتهوه. میّش بهردهبنهوه... ثهو جار میّشی کهندوویک، پیّنج کهندووی تیّبهر دهدهم..."

ئاق يۆللى" هاتە نيو قسەكانىيەوە:"ئاوا نابى حەمدى، ئەگەر بۆ ئەرەى دەردەپەرىنىن ئاواى بەسەر بىنىن، وا باشترە ھەر دەرىنەپەرىنىن. ھەر وا باشترە بە قوربانى فىشەكىكى بكەين."

حهمدی پرسی: "زور خراپ بوو؟ تا ئیستا نهتدیتووه میش چ به لایه ک به سهر بنیادهم دینن ؟ خراپ تیمه گه به گ، ئهوانه میشه نگوین نین... زهرگه تهی خورمایین. "

مهستان پشتی قسه کهی ئاق یوّللی"ی گرت و گوتی: "نابیّ. ثهوه ئیتر نهبوو. بایی ئهوه نده نییه و شیاوی ثهوه نییه بو ئهشکه نهیه که بیبه ینه لووتکهی توّرووس. جا کهوابوو باشتر وایه بیکهین به قوربانی گوللهیه ک. به که نهمنیش پیّم وایه دهبیّ بیگرین. ثهو کات به دهستی خوّم رووتی ده کهمهوه. له سهر عهرزه که دایده نیشینم و پالّی به داریّکهوه دهده م. جا به پهتیک له داره کهی شهته ک دهده م. جا که توند توند چوّله پیّچم کرد... دهست دهده مه کیّردیّک و له پیّشدا نیّوه پاستی په نهه کانی پیّی هه لده درم. دوایی به له کی لاقی و نه وجار ورده ورده رانه کانی هه لده درم. له نیّوقه دی بو خواره وه قه لیش قه لیش ده کهم. لایه کی پر ده کهم له خوی و لایه کهی دیکه ی می شده و هه لا ده بی و توی توی ده بی میشه کان هه نگوینه که و میّرووله زهرده کان گوشته کهی ورد ورد ورد

دهخوّن. جا میّش وا وهخوروو دهخهن هیچ بنیادهمیّك خوّی له بهر شتی وا راناگریّ. میّشه کانیش وای پیّوه دهدهن، ههر پهنا به خودا، پهنا به خودای. ههتا دهمریّ، میّش ههر به بهرچاوی خوّیهوه دهخوّن و تهواوی دهکهن..."

ئاق يۆللى" سەريٚكى لەقاند و گوتى: ئەوەيان باشتره. ئەوەيان باشتره. لە ھىچ كتيبيّكدا شتى وام نەخويّندبووەوه. ئەوە باشتره..."

مهستان گوتی: "له داخان و له توورهییان ساتیک ئوقره و ئارامم نییه و خهوم لی ناکهوی. ههر بیر لهوه ده کهمهوه، که ئاخو دوای گرتنه کهی ده کری چیی لی بکهین؟ گالته ی پی ناروی. ئهو ههر ئهو زالههیه که جوامیریکی وه که مورته زا ناغای نارده بن خاکی رهشهوه. تهنانه ت ئهوه نده ش کهمه. "

حهمدی که زوّر پیس بوّر ببوو، قسه کهی له زاری مهستان وهرگرتهوه و گوتی: "ئهمن ده نیّی خهو ده مباته وه. پیّت وایه ئهمن بیر له زهجر کوژکردنی بکوژی مورته زا به گی ئازیزمان ناکه مهوه؟ تهنانه ت بیرم له وه ش کردبووه وه که ئه گهر جلوبه رگه کانی دانه که ند چیی لی بکهم. "ئاق یوّللی" هاته نیّو قسه کانییه وه: "خهمت نه بی حهمدی. نوقلانه ی خراپ لی مهده. راوه سته با جاری بیگرم، دوای ئه وه باشترین ریّگه ده دو زمه وه. "

رهجهبیش بق ئهوهی لهوانی دیکه بهجی نهمابی، گوتی: "با لهپیّشدا بیگرین، ئهو ریّیهی به میّشکی مندا هاتووه، نه له کتیّباندا نووسراوه و نه به ئهقلّی کهسیشدا هاتووه، با لهپیّشدا بیگرین..."

مەستان: ادا بلنى رەجەب، بلنى بزانم، زۇرم حەز لىنى بىبىستم... دەى بىلنى دەى. ال

هه کو گوتی: "با له پیشدا بیگرین. ئهمنیش شتی سهیرم به میشکیدا هاتووه. "ئاق یوّللی": "ره جه به هیچ باسی ئه و شته ناکا که به میّشکیدا هاتووه. هیچ نالیّ. پیّم وایه ئه وه می به میّشکی ئه ودا هاتووه، ده بی زور سهیر بیّ. جوّره مه رگیّکی بیّ ویّنه و نایاب. "

رهجهب: "چۆنى دەيفەرمووى ھەر وايە بەگم. لێگەرێ با بكەوێتە بەر چنگمان... ئەو كات دەييىنى. "

"وايه. با لهپيشدا وهچنگمان بكهويّ."

مستهفا به گ: "ئیبۆ سى رۆژ له سەر يەك كېشكى كېشاوه و به دەستى بەتال گەراوەتەوه. ئەمن دەلىنى پېتان چۆنە شەوىكىان بە ھەر دە كەسمان ھەلكوتىنە سەر ماللەكەى؟..."

مهستان: "ناکری به گ. ئیمه با چه کداریش بین، ئهوانیش ههیانه. ئهوجار جهنده رمه کانیش دهسبه جی ده گهنی. ئهمن ده لیم چونه سی که سان خومانی لی نه ناس بکهین و ...."

حهمدی: "ئهتن تهواو شیّت بووی ها. دهروییش به گ بالنده به سهر ماله کهیدا بفری بالی ده وه ریّنی و ئهتنی و ایه دهرگا له سهر سی کهسی نهناس ده کاته وه بچنه ماله کهی ؟"

رهجهب پشتی قیت کردهوه: "ئهمن زورم بیر لهوه کردووهتهوه. با بچین و به دهرویش به گ بلیّین مستهفا ئاق یوّللی دهیهوی چاوی پیّت بکهوی. با بچین و نامهی مستهفا ئاق یوّللی ی بدهینی. شویّنی چاوپیّکهوتنه کهش ئیّمه دیاریی ده کهین. مستهفا به گیش با له نامه کهیدا بنووسی نهمن بهتهنیا دیّم، ئهتو تهنیا وهره. چما نایه ؟"

ئاق يۆللى":"دىّ."

ئەوانى دىكەش: "دى."

"اا، ئەي دوايىي؟..."

حهمدی:"ئیمهش له دهوروپشتی ئهوی خوّمان مات ده کهین و ههر دهرویش هات، دهیگرین." ئاق یوّللی" سهری خسته نیّوان دهسته کانییهوه و گوتی:"دهبی بیری لی بکهینهوه. دهرویش ئهو بانگیّشته قهبوول ده کا و دیّته شویّنی چاوییّکهوتنه کهش. دی، بهلام؟"

جا رووی له بله ئیبو کرد و لهسهری رؤیشت: "ئهو پینی وایه من خهله و خهرمان و مالهکهیم سووتاندووه، وایه؟"

"پیوابوونی چی، کوره نهو بایهش که بهسهر زهوی و زاره کهیدا دهروات، له ئیمهی دهزانی." مستهفا به گ ناق یوّللی": "جا نهویش نه ناگری له ماله کهم بهردا و نه له زهوی و زاره کهم. نهو تووتکه سهگه زوّر پیس به کهمم ده گری مادام ناوا بیر له من ده کاتهوه... ده بی سزاکه شی ببینی در راوه ستن، راوه ستن بوّتان بگیرمهوه."

ئەوانى دىكەش ويكرا گوتيان:"دوايى دەيگيريتەوه."

گهرمایه کی بهتین و تاقه تبر هه لنی کرد. خهست خهست و خنکینه ر. ئهوجار بارانیکی زهرد و لیکل و تار و خهست دایدا. قورس و توند، له باران نه ده چوو، گهرم گهرم بوو وه ك هه لم...

بله ئیبو همتا بگاته لای دهرویش به ک کیشه یه کی نهوتوی تووش نهبوو. له پیشدا له بهر دهرگایه توزیّکیان پشکنی و نهوجار دهمانچه و خهنجه ره کهیان لیّ نهستاند جا ئیزنیان دا بچیته ژووریّ.

بله ئیبز دوای ئهوهی نامه کهی دایه دهستی به گ، کشایهوه دواوه و دهستهونهزهر له قهراغهوه راوهستا و سهری بهردایهوه.

دەرویش به گ ههر وا که نامه کهی ده خوینده وه، ههر جارهی رهنگینکی له روخساری دهنیشت و جارنه جاری چاوینکی له نامه کهی هه لاه گرت و له بنی پینی بله وه تا توقی سهری سهیرینکی ده کرد و دیسان نوقمی نامه کهی ده بوده.

ئاخرىيەكەى سەرى ھەلىننا و نىگا سپ و ساردەكەى لە بلە بپى. بلە ھەموو گيانى وەلەرزىن كەوت و دەنگى بەكى ھاتە گويى: ادەى بلى بزانم، ئەتۆ كۆشكەكەى منت سووتاند؟

بله ئیبو دوای ئهوهی توزیّك راوهستا، وهلامی دایهوه: "ئهمن كوّشكهكهتم ئاگر دا. خهرمانهكانیشت من سووتاندمن و مستهفا بهگ هیچ ئاگای لهو شتانه نییه. "

الئهي بوجي ييت نهگوت؟"

"چونکه ئهگهر پێم گوتبا، رازي نهدهبوو."

بچۆ پێی بڵێ، ئهو ههر شوێنێکی دیاریی بکا، به تاقی تهنێ دێم. دوای ئهوهی خهبهرت پێ دا، بهتهنێ دهگهڕێیتهوه ئێره. ئهتۆ کابرایهکی بهرهڵلا دیاری، بهلام وێدهچێ چاونهترسیش بی. دهی بلێ بزانم مستهفا بهگت زور خوش دهوێ؟"

"زۆرم خۆش دەوى. سەر و گيانمى له پيناوى دەنيم. " "ئاخۆ ئەويش بۆ تۆ سەرى ييوه نيبه؟"

به گ هیچ پینی سهیر نهبوو و دوای ئهوهی سهریکی بو لهقاند و گوتی: "ئهتو باش دهناسم بله ئیبو. ئهی حهمدی؟ ئیستاش ههر وا بیبهزه و دلرهقه؟"

"ههزاران هیّندهی جاران. ههر له بهیانییهوه تا نیّواریّ نهخشه بوّ نهوه ده کیّشی که چوّن به جهزرهبه و نازاردوه بتکوژیّ. "

دەروپش بەگ پیکەنى و گوتى: اهیشتاش بۆي تەواو نەبوو؟ نەخشەكەي دەلیّم. ا

"ههموو رۆژێکی نهخشهیه کی نوێ داده پێژێ. به لام رۆژی دوایی نهخشه کهی پێشووی قهبووڵ نییه."

"باشه ئهمن چ خراپهيهكم بۆى ههبووه؟ لهو دنيايه هێندهى چاكهى بۆ ئهوم ههبووه بۆ كهسم نهبووه... لانيكهم سى جاران له مهرگ نهجاتم داوه. وهك براى خۆمم سهير كردووه. هيچ خراپهيهكم بۆى نهبووه."

"ئهو له ههمووان توورهیه. ئهو دوژمنی وه چهی بنیادهمه. جا ئهتو بیت یان کهسیّکی دیکه. فهرقی بو ناکا. ئهو رقی له ههموو بنیاهم و بوونهوه ره کانه. ههموو روژی هیچ نهبی گیانلهبه ریّك ده کوژی. بالندهیهك، پشیلهیهك، سهگیّك و ئهگهر دهستیشی نه کهوت، میّروولهیهك، مییّشیّك، زهرده والهیهك... جاریّکیان چوبوومه ماله کهی سهیرم کرد به ههزاران زهرده واله و ههنگی وهك ده نکه تهزیی چ به داویّکهوه کردووه. زهرده واله کان له بهر تاوه که هینده یان قیزه قیز کرد هه تا ده نگیان برا و ره ق ههلاتن. ههر ههموو زهرده واله بهداوه و که کوره که که پره کهی دان"

"كەوابوو ئەو مستەفا بەروپشت ئەتلەسە، ھاوكارى ئەوجۆرە پياوانەيە؟"

"هيچ كەسێك نييه كارى بەو جۆرە كەسانە نەبێ. باشە كەلكىان لىێ وەرنەگرێ چ بكا؟"

دەرویش به ک چهند ههنگاویکی لی چووه پیشی و دهستی له سهر شانی بله ئیبو دانا. دهستی راسته ک له سهر دهسکی دهمانچه کهی بوو. لهو کاتهوه ئیبو وهژوور کهوتبوو، بو چرکهساتیکیش چییه دهستی له سهر دهمانچه کهی هه لنه گرتبوو.

"بچۆ به مستهفا به گ بلّی به تاقی تهنی دیمه گرده ریّوی. تهنانه ت ئه گهر کوشك و کیلگه کانیشم ههر تو ئاگرت دابیّن، ئه من ناتوانم بروا بکهم ئه تو کاری وات کردبی. ئه گهر ئه وه کاری ئه و بین ئیتر دیاره هیچ جیاوازییه کی نییه له گهل ئه و ئاغایانه ی تازه پینگهیشتوون. جا ههر به راستی حهزیش ناکهم وابووبی. دهنا، ئه گهر متمانه م پیّی نه میّنی و به تهنی نهیه م بو شویّنی دیاریکراو، هه قمه. به لام ههر دیّم. سلاوی منی پی بگهیه نه. له و دنیایه دا به ئاواتی شتیّکه وه م ئه ویش ئه وه ی که دوژمنه که م له و ئاغا سووك و چرووکانه نه چیّ. زوری سلاو بگهیه نن."

بله ئیبۆ گوتی:"بهسهر چاوهکانم بهگ. بی کهم و زیاد فهرمایشهکانت دهگهیهنه مستهفا بهگ."

دەرویش بهگ نیوچاوان تال و بینهیوا گوتی:"راست دهکهی خاتوون. جا ئیستا دهلینی چ بکهین؟"

[&]quot;مەلىي نايەم، تەنيا كاتەكە وەدوا بخە...."

"راست ده کهی خاتوون. منداله کان له کویّن؟" "موزه فهر چووه ته بازار و جه یحوون له باغه کهیه."

ئهو کۆشکه، دۆستێکی ههرمهنی به دیاری پێی دابوو. دۆسته ههرمهنییهکهی، شهوێکیان ئهو کاتهی هێشتا باس و خواسی راکردووان و دوورخراوهکان نههاتبووه گۆڕێ، هاتبووه لای و گوتبووی: "نێمه لێره ئاقیبهت بهخێر نابین. ئاخرییهکهی دهکوژرێین یان دوور دهخرێینهوه. "بۆیه قهباللهی ماللهکهی له دهستی دهروێش بهگ نابوو. دهیانگوت ماللهکهی به سی ههزار سکهی زێڕ به دهروێش بهگ فرۆشتبوو. بهگ سهری سووڕ دهمێنی و دلی برادهره ههرمهنییهکهی دهدابووه و گوتبووی: "نهو قسانه چین دهیانکهی براله؟ نوقلانهی خراپ لی مهده. شتی وا کردهنی نییه. کی ههیه بیهوی ئیپوه ئازار بدات؟...."

ههرمهنیهکهش گوتبووی: "ئای به چ هیوا و ئاوات و ئارهزوویهك ئهو مالاهم دروست کرد. بهلام له دوو سال پتری تیدا نه زیام، یانی نهمتوانی تییدا بم. ئیستاش که دهمهوی بروّم، پیم حهیفه تازه پیکهیشتوویه کی بی دایی و باب تییدا خوش رابویری. زوّرم بیر لهوه کرده وه ئه و ماله شیاوی کییه؟ ئاخرییه کهی هاتمه سهر ئهوهی که شیاوی دهرویش به گی ساری ئوغلییه... هانی کاکه ئه و خانووه بو تو تی گهردنت خوش و ئازا بی. بو تو و خیری لی ببینی و تیدا خوش رابویری. ئه و ماله هیچ، همزار خانووی لهوهش رازاوه ترت قابیله. کوشك و تهلاران قابیلی تون. "

باخچه کهیان پر کردبوو له نهمام. ههناری رهسهن و سوور و موّر و کهمویّنه. ههناره کان گولیّان کردبوو و باخچه که له سووراییه کی دوور له باوه ردا شه پوّلی ده دا.

النهكا ئهو ههتيوهيان دزيبيّ؟"

خاتوون وهلامی دایهوه:"ئاغا تازه پیکهیشتووهکانیش تهنانهت، کاری وا بیلحهت و شهرماوی ناکهن. خهمی مندالهکهت نهبیّ."

دەورىش بەك ئاخىخى ھەلكىشا و گوتى: "ئەو دەست لە ھىچ شتىك ناگىيرىتەوە و لە ھىچ ناپرىنگىتەوە. دواى سووتاندنى خەلەوخەرمان و كىلىگەى ئەو خەلكە ھەۋارە... و ئىتر قسەكەى قووت دايەوە و رووى وەرگىرا و لە ژوورەكە چووە دەرى.

ئاشق و شیّت و شهیدای ژنه کهی بوو. هیّشتا ئه قیندارانه خوّشی ده ویست. ئه و و ژنه کهی به بی نهو و ژنه کهی به بی نهوه ی یه کتریان دیتبیّ، لیّکیان ماره کردبوون. ژنه کهی خه لّکی لای نزیك بیابانه کهی عاره بستان و کچی ده شتی پر له بوّن و به رامه ی نیّرگز و به پیت و به ره که تی ئامیك بوو. کچی

یه کیّك له به گه ناوداره تورکمانه کانی ئهوی بوو. به گه تورکمانه که پیاویّکی به دام و دهستوور و سهربهرز و جوامیر و به دل و دهروون بوو.

ئهسمهر بوو. چاوه کانیشی رهش و گهوره بوون. رهش وه که قهیته ران. کولّمه ناسکه کانی ده تگوت ئیستا نا ئیستا ده پشکوین. لیوه کانی گوشتن و سوور و ههست بزوین بوون. که پیده که نی بلیّی و نه لیّی لیوه کانی له بهر یه ک ده کشانه وه و دیسان دلبه رانه و به ناز ویّک ده هاتنه وه، هه ر جووله یه کی ده یکرد، ناسکیّتی و زهریفی و خوشه ویستییه کی لی به رز ده بووه. زور که مدوو بوو و حه زی له گوتنی هه رقسه یه که بوایه، به نه رمه جووله ی ده سته و چاوه کانی و چرچ و چینی زهریفی ده موچاوه که ی ده ریده بری.

جا ههر وهك پیره ژنانی كۆن شمه كی لهبهر ده كرد :داوینی گولدار و پیلاوی بریقه دار و... سوخمه ی كۆبه گیراو كه ریز ریز سكه ی زیری پیوه كرابوو. تۆق و ملوانكه به ملهوه و ریزه بازنه یه كیش له دهست دا. كه چی سهره پای ئهوه ی به گ زوریشی حه ز لی بوو به لام نهیده ویرا لووتی كون بكا بو خه زیم و خرخال و یاوانه له گویزینگانی بكات.

هیچ لهوه نهدهترسا که لهوانهبوو میردهکهی بکوژریّ. چونکه کوژرانی بنیادهمهکان ههر له کونههوه له بنهمالهکهی ئهودا شتیکی باو بوو. درهنگ یان زوو، میردهکهی ههر دهکوژرا. بهر لهوهی میردی پی بکا ئهوهی لی روون بوو. ثهو خهمی لهوه دهخوارد ثاخو دوای کوژرانی میردهکهی چون ئهو مندالانهی گهوره بکات و پییان بگهیهنیّ.

گهردنی دریژ بوو. وهك ملی مراوی و چهناگهی قوت و تیژ.

هیدایه ت گوتی: "ئهمن مهنیره لای ئهو، به گ. دهست و لاقت ماچ ده کهم، مهمنیره. ده مکوژی. ئهمن هیچ متمانهم بهونییه. "

"ئهی ی ئهی، کوره ههر بروام نهده کرد. سهیره وه للاهی سهیره. یانی مسته فا به گ ئاوا سووك و چرووك بووه؟ پیاو چون ده توانی دوژمنایه تیمی که سی ئاوا بكا؟"

"نازانم... به لام ئه من دلم لینی ئاو ناخواته وه به گ. ئه من دلم له که سینکی ئاگر له مالان بهر ده دا و خه له و خهرمانان ده سووتینی و بوسه ده نیته وه و رینگری ده کا، دلم ئاو ناخواته وه. ناتوانم متمانه ی پی بکه م. پیم بلی ئه گهر تو متمانه ت پیه تی به گ. ئه ه گهر ئه تو متمانه ت پیه تی به گ. ئه و شوینه ی دیاریتان کردووه. به لام ئه من خوم ناتوانم بچمه لای. به بووره به گ. بیرکردنه وه ئاوا له دوژمن، بی جیه به گ، به لام چ بکه م هیچی دیکه م له ده ست نایه. گان گان گان گان شیرینه..."

به گ تین چوبوو، به لام وه سهر خوی نه دینا. ههر قسه یه کی بونی سووکایه تیکردنی به مسته فا ناق یوللی" لیوه هاتبا، برینیک بوو له سهر دلنی و سووکایه تییه که سایه تیی خوی.

ئاخیّکی هه لکیّشا و به ده نگیّکی نیوه زیندووانه وه گوتی: "که وابوو عهلی جیکم بوّ بانگ بکه با بیّ. لانیکه م با ئه و بنیّرم. چ بکه م هیدایه ت، هه قته . "

به ئاخيْكەرە گوتى: "دەسەلات چىيە؟"

بزهیه کی پر له رهزامهندی له لیوه کانی هیدایه ت گهرا: "عهلی جیك باشه. "

"ئەو جووتە لىك دەكالىننەوە."

"ئهوه باشتره. مهیتهر دهچیّته مالی وشترهوان و عهلی جیك دهچیّته مالی مستهفا. مستهفا نهگهر بزانی عهلی جیك كیّیه، شیّت دهبیّ."

به گ توورهییه کهی خوارده و ه گوتی: "با ببیّ، با شیّت بیّ. با روو له شاخ و کیّوان بکا. جوابی خراپه ههر خراپهیه. گووی خوّیه تی با بیشیّلیّ. ئهوی ماسی بگریّ، قوونیشی ته پ دهبیّ. "عهلی جیك باشتره. با عهلی جیك بچیّ. "

هیدایهت ههر خهریکی پهنجهکانی بوو و پهیتا پهیتا دهیژماردن. جار نه جاریّکیش سهیریّکی میچهکهی دهکرد و دالنّعهی لیّ دهدا و دیسان سهری بهردهدایهوه و دهستی دهکردهوه به ئهژماردنی قامکهکانی.

الكهنگئ هيدايهت؟"

هيدايهت ئاگاي له خوّى نهبوو. گوێي ليّ نهبوو.

"هيدايەت."

هیدایهت راچله کی، ده تگوت له خهوی راپه ریوه. "ئهمر بکه بهگ."

الگوتم کهی؟"

هیدایهت دهسبهجی گوتی:"سالنی داهاتوو نا، ئاخرین مانگی هاوینی سالهکهی ئهولاتر."
"ههتیو ئهوه شیّت بووی هیدایهت؟ ئهو ههر ئیّستای نامه ناردبوو، که دهمودهست بچم
بیبینم. ثهوه دهلیّی چی؟"

"دهزانم بهگ. به لام ئهوهی ئاگر له مالا و حالی خه لکی و له خهله و خهرمانی برسی و هه ژاران بهرده دا، نابی لهوه باشتری له گه لا بکهی. بو ئهوه ش نابی پینی بلینی حه ز ناکه م بتبینم، چونکه ئهوه وه لامیکی به جی نییه. ناشتوانی سوو تمانکه ریک به پیاو دابنینی و له گه لی به ره و روو

بیتهوه و بهیانی بچیته لای و کردهوه کانی به چاویدا بده یتهوه. دوو سائی دیکه، ریّك له بیست و نزی دوایین مانگی هاوینه کهیدا ده چی و چاوت پیّی ده کهوی ... ئه گهر وا بکهی، تیّده گا چهنده کابرایه کی سووکه. بوّی ده نووسی له روّژیّکی تاو و ساوی دوایین مانگی هاوینی سائی داهاتوودا نا، به لکو ساله کهی دواتریدا چاوت پیّی ده کهوی . به لیّنی نادیار. ئه گهر ئاوای بو بنووسی، له دین ده هری ده بی شیّت ده بی و ئاگر ده گری و که ف هه لده چریّنی و سهری خوّی به دار و دیواردا ده کیّشی . لیّی گهری با وای لی بی . ههر ده بی وا بی: با هه تا عومری بی ، ئاگر له مال و حال و خه له و خهرمانی خه لکی هه ژار به رنه دا. کوشکه که ش بله ئیبی نهیسووتاندووه. خهرمانه کانیش کاری ئه و نه و نه بون . ثه گهر کوشکه کهی ئه و سووتابایه، ئاخو بو سرینه و هو یه و یه و یه و به و یه یه و به یه و به یه به به به بکاره که یه کاری که و مه به به به بکاره که یان نه ده دو زیبه و ؟"

دەرويش به گ به پيكهنينهوه وهالامى دايهوه: "دەماندۆزىيهوه. "

هیدایهت له سهر قسه کهی خوّی روّیشت. ادهی با ئهویش بیدوّزیّتهوه و شهره فی خوّی بکریّتهوه. ا

دەرويش بەگ:"با بيكريتەوه."

خاتوون: "هیدایهت راست ده کا، ئاخری مانگی هاوینی دوو سالنی داهاتوو. با ههتا عومری ههیه، مالنی خه لکی نهسووتیننی."

هیدایهت: "بهگم که تو بی، دهبی بنووسی له روّژیکی به پیت و بهرهکهت و رووناکی دوایین مانگی سالّی ههزار و نوّسهد و نوّزده نهویش ریّك بیست و نوّی مانگ و دروست دده دهمی کازیوه، نهویش نهك له گرده ریّوی، بهلکو له گردی مهلان (قوّشلار تهپهسی) ههر دووکمان به تهنی و یهك به یهك، ههر کام به قورئانیّکهوه که موّری بنهمالهییمانی پیّوه بی و موّره کهشی سوور بی بو نهوهی له دوورهوه بناسریّتهوه و دهسرهیه کی سپیی گهوره شمان پی بی، نهك ئالا و دهرزی و پهرچهم، بهلکو ئالای تایبه تی عیسمه ت پاشا که به دهم بای بهیانییهوه بشنیّتهوه، ناوا به پیر یه کترییهوه دیّین."

"زور تێکەل پێکەڵت کرد، بەلام تێگەيشم دەلێي چي."

هيدايهت لهسهر قسهكهى رؤيشتهوه:

"جا بلین چی به گ. ئیمه خه لکینکی نه خوینده وارین. ههر ئه و چهند قسه یه ی وهسه ریه کی ده خهین، ئه وه شان لی سهر و زیاده. بی خوت باشتر ده زانی ریکی مجهی. ئه وجار بیر له وه ش

بکهوه، باشه له به گ و ناغاواتان دهوه شینته و برسه و داو بنینه وه ؟ نهوه یانی داموده ستووری ناغاواتی و به گایه ته واو بووه و نیمه نه مانزانیوه ؟ نه گهر پیاوه تی و نینسانیه تی باوی نه ماوه، نیتر نیمه برخی ههولای رشتنی خوینی یه کتری بده ین ؟ نه گهر نه و خوین رشتنانه هیچ خزمه تیك به مرفایه تی و پیاوه تی ناكا، برخی دریژه ی هه بی ؟ ... ده ی باشه بنووسه به گ. "

"ئەگەر ئەو جۆرەى تۆ دەيلێى بىنووسم، ئىتر ناتوانم وەك دوژمنێك سەيرى ئەو بكەم. پياوى ئاوا بۆ ئەوەى نابى نامەى بۆ بنووسى."

هیدایهت: "ئیتر من ئهقلم بهوهیان ناشکیّ. ئهتو کاتی چاوپیّکهوتنهکهت بخه ئاخری مانگی هاوینی دوو سالی داهاتوو، جا ئهویدیکهی چونی خوّت ییّت باشه وا بکه.

ئەمن زۆر لەو مستەفا بەگە پۈم. موحەپەمىش ھەر ئەو كوشتى. بنيادەمىيكى زۆر سووك و چرووكە... ترسنۆكە... ترسنۆك."

به گ به توور هییه وه گرماندی: "بیده نگ به هیدایه ت. جاریکی دیکه ناوا چاوقایمانه باسی مسته فا به کهی، زمانت له پشته سهرته وه دهردینم. "

خاتوون له سهرهخو و پتهو گوتی:"ئهو ترسنوکیکی بیشهرمه. ترسنوکی له ترسنوکان بوو. هیچ پووچی کوری هیچ پووچ. فیللباز و کهلهکباز و سووك و چرووك و چهپهل..."

دەرويش بهگ رەنگى به روخسارىيەوە نەما و دەست و پينى لەرزين.

"هەروەها مال سووتين و خەرمان سووتين و بۆسەگر و...."

خاترون دەستى لە كەلەكەى نا و لەسەرخۆ گوتى: "دەرويّش، بۆى بنووسە. واى بۆ بنووسە لە سەرى جەرگى كار بكا. بنووسە با بزانى لە ھەمبەر سارى ئۆغلىدا دەبى چۆن راوەستى، يان ئەوەيكە دەست ھەلكگرى. ئەگەر ناتوانى، ئەگەر خۆى پى ناگىرى، با پياوانە سەرى بەرداتەوە و دەست ھەلكگرى و پىنى لى بىنى كە ناتوانى و پياوى ئەو مەيدانە نىيە و ئەو كارەش لىرەدا بېرىتەوە."

دەروپش بهگ به دووى قسه كهيدا رؤيشت: ابا ليره ببريتهوه. "

"سارى ئۆغلى كەسىككە، يان دەبى مرۆۋانە و پياوانە دوژمنايەتىيى بكەن يان ھەرگىز خۆى ليّ نهدهن. ههرگيز، ههرگيز. چما دوژمنايهتيي ساري ئۆغلى كاريّكي سووك و سانايه؟ يان خوّى ليّ نادەن، ھەرگيز. "

> دەرويش به گليي زياد كرد: "يان ههرگيز. " هيدايهت"يان ههرگيز."

۲.

بارانه که دیسان دایداب و هه موو کونیکدا ده کرد و تووشی هه که که نیربژیوانییه وه چه ند روّژیک بوو سه ری به هه موو کونیکدا ده کرد و تووشی هه که که که ده دو ده کوت: "ئه وه دروست نییه ئه وه دروست نییه گیانه که م، ئه وانه خه ریکن یه کتری ده خون خه ریکن جووقه وار له یه کتری ده برن. دروست نییه به یتا په یتا لیک ده کوژن یه ک پشوو و بی برانه وه مه مه ووشیان گه نجی وه که تووله نه مام نه وانه تا ئیستا هوردوویه کیان لیک کوشتووه هوردوویه که له کوی و نه فه ریک نه فه ری هوردوویه که و یه ک نه فه ری نه فه ریک نه فه ری به کوی و نه فه ریک نه فه ری به کوی و نه فه ری به کوی و نه نه نه ده به نیشتمانه که مان به کوی و نه و نییه کیانی من ئیت ده بی پیشی نه و ترس و سام و خیانه تکردنه به نیشتمانه که مان بگرین. وا نییه کنه وانه به ناو و خاک و نیشتمان. ده بی نه وانه به نیشتمان ده بی نه وانه و نیشتمان ده بی نه وانه و نیشتمان ده بی نه وانه و نیشتمان با که به نه و ده و کوشتن و برینه برینه وه ا

سیّههم جاری بوو که ماهیر قاباقچی ئوٚغلّی له وهلاّمی دا دهیگوت:" راست دهکهی سلیّمان سامی."

جا له به ریّکردنیشیدا، سارد و س و به دلّنیاییه که وه دیسان گوتی: ئه و کاره له سه رده می نیّمه ناوه شیّته وه. بیّت و ئه ورووپییه ک گویّی لیّ بیّ، سه ری له و ترس و سامه سوو پر ده میّنیّ. " سلیّمان سامی قسه که ی قوسته وه و به هه ژاوییه وه گوتی: "ئه ریّ وه للّاه سه ری سوو پده میّنی ناخر سه ری لیّی ده رناچیّ. چونکه له و سه رده مه دا ترس و سامیّکی وه ک ئه وه دوور له ئه قله ، ئه ویش بر نیّمه مانان که ده مانه وی و لاته که مان بگهیینینه ئاستی و لاتانی ئه ورووپی و ریّگه ی گهشه و پیشکه و تنمان گرتووه ته به رو به ره و ئاسی روونه کانی داها تو هه نگاو ده نیّین..."

"ئەدى گيانى من، ئەدى سلێمان سامى، ئەدى براكەم. ئەمن لەو ھەستە مرۆپيانەي تۆ تيده گهم و به گيان و دل ئامادهم لهو پيناوهدا هاوكاريت بكهم. به لام پيم وا نييه ئهو وه حشییانه دهست له کوشت و بری یه کتری هه لاگرن. هه تا ئیستا زور گوتراوه و زوریش ههول دراوه، به لأم هيچي لي شين نهبووه تهوه. ههر ههموو چوكووراوا كهوته مابهينيان بو ئهوهي ئاشتيان بكەنەرە، تەنانەت وەزىرى نيۆوخۆش لە ئانكاراوە ھاتورە، بەلام چما بە گويياندا دهچێ؟ ههر وهك مێشێكيشيان لێ ميوان نهبێ. ههر خوٚم لانيكهم پێنج جاران لهگهڵ پياوماقووله کاني شاري و چوکووراوا چوومهته مالي ههردووکيان، بهلام بي فايده بووه. كاريْكى خۆراييه. بهلام ناشبى بينهيوا بين. دوينى جاريْكى ديكهش، سهد ههزار جارى ديكهش تاقیبی بکهینهوه. دهبی نهو په لامی دواکه و تووییه له داوینی میلله ته که مان بکهینه وه. نهو کاره له سەردەمى ئىمە ناوەشىتەوە. ئەمن حازرم براله، ئەتى برۇ قسە لەگەل خەلكەكەي دىكە بكه. ئەمن دەچمە لاي ھەر دووكيان. ھەر دووكىشيان بە گيانى ناخيريان خويندەوار و دنیادیتهن. ئەمن یییان دەلیّم ئەوەي ئەنگۆ دەیكەن، كاریّكي وەحشییانه و ناشارستاني و دژه سهردهم و فیلبازانه و خوکرد و نا مروّقانهیه. دهلیّم، سووکبوونه، دارزینه، پهلهیهکه به تهویّلی نیشتمانه که مانه وه. ده لیّم بیّت و ئه ورووپییه کان بیبیستنه وه، گالته مان پی ده کهن و به كيّوماندا دهكهن. ههتا زمانم له زارمدا دهگهري ههر دهيليّم. سهير بكه، دواي مهركي مورتهزا به ک چ شتیك ماوه نهقه ومابي ؟"

دەستى يەكتريان گوشى.

سلیّمان سامی: "همر بژی، همر بژی ماهیر بهگ. هیچ چاوه پوانییه کی دیکهم لیّتان نهبوو. پیاویّکی خویّنده واری فه پهنگ رازی نابیّ، برینی سهر دلّی نیشتمان نهوهنده ی خویّن لهبهر بروا. " ماهیر قاباقچی نوّغلّی که له ناخی دلّییه وه ییّده کهنی گوتی: "رازی نابیّ. "

له زور کونهوه، لهگهل چیروکیکی پر کهفوکول و شهرم و شیتانه و تهواو کهرانه ژیابوون. شهو چیروکه نهدهکرا له نهکاو ببریتهوه، چونکه ئیتر دهستبهتال دهمانهوه و لییان دهقهوما. سلیمان شامیی ئاگرگرتووش ئیتر کاری بهوهوه نییه و ئاوا شیلگیرانه وهشوین کاره که کهوتووه. همی خودا بتباتهوه همی. ئاخر به تو چی کی، کی دهکوژی. لییان گهری با شهوهنده لیک بکوژن تا خویان دهلین بهسه. شهوه نهریتیکه له باوباپیرانیانهوه به میرات بویان ماوهتهوه. چما دهکری به روژیک و دووان وازی لی بینن؟ شهوه وای دانیین، هاتن و وازیشیان لیی هینا، شهی شهو کات، پیاوهکانی ئاق یوللی" و ساری توغلی چییان بهسهر دی؟ نان براو نابن و سهگ و شوانیان نایهتهوه؟ شهوانهی له تهقهکردن بهولاوه هیچ نازانن. دهبی لایهنی دیکهی شتهکهش لیک بدهیتهوه. دهرویش بهگ دوای شهوه چ دهکا؟ مستهفا بهگ چ دهکا؟ ئاخو دینه کلوپ و نادییهکانی شار و تا بهیانی لهوی خهریکی قومار دهبن؟ شهی چ دهکا؟ ئاخو دینه کلوپ و نادییهکانی شار و تا بهیانی لهوی خهریکی قومار دهبن؟ شهی چ دهکهن؟

ئەگەر ئەوان دەست لەو كارە ھەلگرن، ئەو خەلكە دەست و پئ سپيلكەيە چ بكەن؟ سەير نييە ئەگەر يەكترى بخۇن.

به لاّم حهسه ن ناغا له سلیّمان سامی تووره بوو و بهسه ریدا گوراند: "نهمن ناچم. ئه وه چته سلیّمان؟ توّ چکارت به و شتانه یه؟ ئه وه دامنا دنیاش سووتا، چما توّ چلّه گیایه کت هه یه بسووتی ؟ دهست هه لکره کورم له و کارانه. هه ر وا بووه و هه ر واش ده بی نهوانه تا جووقه واریان نه بری دهست هه لاّناگرن. گوتوویانه خوو خده دووه م سروشتی بنیاده مه . ئه و کوشتن و کوشتنه وه یه بووه ته خوو خده یان. ئه وان ناوا نه بی ناژین. چ له وه باشتر که به گه کان یه کتری بکوژن بو نه وی فه قیر و هه ژاران پشوویه کی لی بکیشن. نه وان نه گه ر یه کتریان نه کوشتبایه ،

ئێمەيان دەكوشت سلێمان. باشە سلێمان ئەتۆ كە پێخەفت ئاسمانە، چيت بەو كارە قۆڕانە؟ ئەتۆ لە مێشێك دەچى كە لە بن كلكى ماينێك نيشتبێ. كێ پێى گوتووى ئەوانە ئاشت بكەيتەوە؟ كێ ئەتۆى خستووەتە ئەو مەيدانەوە سلێمان؟"

"لیّیان گهری با شهر بکهن کورم. ئهگهر دهتانهوی نهو کاره تهواو بیّ، لیّیان گهریّن شهر بکهن. لیّیان گهری کورم. بیّت و نیّوبژیوانییان بکهن و ئهوان بزانن خهلکی چوکووراوا شهو و روژی لهوان پتر بیر له هیچ شتیّکی دیکه ناکهنهوه، ئیتر دهست لهو کوشت و کوشتاره ههلناگرن. ئهگهر ئهنگو کارتان به سهریانهوه نهبیّ، ئهوان بوّخوّیان کوّتایی پی دیّنن. ئهمن وهك خوّم، قهت ناچمه لایان و رووی خوّم ههلناویّم. ئهوان ههزار ساله شیّتن. شیّتن ئهوان. شیّتن ئازیزه کهم. ئهمن ئهوان باش دهناسم. میشکیان هیّندهی دهنکه جوّیه کی ئهقل تیّدا نییه. ههر خوّپورستی و خوّنواندنه و بهس. بو خوّنواندن یه کتری ده کوژن. لیّگهری با بکوژن. با یه کتری بکوژن. یان ماندوو و شه کهت و داماو دهبن، یان قریان تیّده کهوی وازیان لیّ بیّنن و لیّیان گهریّن. ئهمن پیّم ناچیّته بهر دهرگایان. ههر ههموویان به قوربانی په نجه تووتهی لاقم بن. گهریّن. ئهمن پیّم ناچیّته بهر دهرگایان. ههر ههموویان به قوربانی په نجه تووتهی لاقم بن. ئهن گهو گهند و گووانه."

نیّوچاوانی تیّك نا و دەنگەكەی حالاهتیّكی بەسووكگرتنی تیّكەوت: "ئەتق برق بە دوای كاری خوّتدا. دەی برق و جەحەندەم پر بكه. لەو سەگی سەگبابانه گەریّن كەيفی خوّيانه..." وەك میّشیّك له خوّی دەربكا، دەست راوەشاند و گرماندی:

ادهی برو به دوای کاری خوتدا، برو له بهر چاوم ون به...."

سلیّمان سامی وههناسه برکی کهوتبوو. ملی دریّژتر بوّوه و دهمارهکانی گهردنی وهك کاریتهیان لی هات. وهك مریشك، له حالیّکدا چاویّکی له عهرزهکه دهگیّرا، سهیریّکی ئهو پیرهپیاوه وردیلهیهی کرد، که رهنگی به روخسارییهوه نهمابوو و دهسته بچووکهکانی دهلهرزین، ملی خوارکردهوه و گوتی:"حورمهتی تهمهنهکهت بگره ها، ئیّمهش ئهتوّمان به...."

به لام حهسه ن له قوولایی قورگییه وه گوراندی: "له به رچاوم ون به که ری که ران باب گاو. هه تیوه ده سته وستانه، خوّتت پی چییه؟ پیّت وایه به و خوّ رانانه ت ده توانی کلاو له سه ری خه لککی بنیّی و له و ریّگهیه وه پیّگه و حورمه تیّك بو خوّت ده سته به ربکه ی و سه ریّك بی له نیّو سه راندا؟ خراپ له خه و هه ستاوی سلیّمان. ئه دی به سه ری بابه گور به گوره که ت... ئاخر ئه توّ کیّی؟ هیچ، هیچ، میّشی بن کلکی ماینیک... میّشی کیّی؟ هیچ، هیچ، میشیکی بن کلکی ئه سپ، تیگه یشتی؟ میّشی بن کلکی ماینیک... میّشی بن کلکی ئه سپ، هه ر میّشیکه و به بن کلکی ئه سپه وه و ته واو، هه ر شتیکیشی لیّ بکه ن، بن کلکی ئه سپ، هه ر میّشیکه و به بن کلکی ئه سپه وه و ته واو، هه و حه ز ناکه م ئه و روخساره شورمه ت ببینم. بروّ لیّره و ملت بشکینه نامه ویّ ده ستم به خویّنی میّشیک سوور بکه م، ده ی ملت بشکینه و بروّ..."

سلیّمان سامی، روو شکیّنراو و مات، سهری بهردابوّه و لهگهل ههر ههنگاویّکی دهینا، تهکانیّکی دهخوارد و له حالیّکدا که بهردهوام ئاوری دهدایهوه لهوی دوور کهوتهوه. چاوه گهورهکانی که دهتگوت چاوی مانگان، له ژیّللا هاتبوون و سوور ببوونهوه. شکاندبوویانهوه و له بن لیّوانهوه جنیّوهکانی دهجوی: همی پیره سهگی ژن گاندهری... همی ی ی ، ژنهکمت .... دایکهکهشت.... "

ههتا ئیستاش ههر سلیمان سامی کاروباری پیکهینانهوه و ئاشتکردنهوهی خهلکیی ریک خستبوو. ئهو کارانه ههر کاری خوّی بوون. لهو دنیایهدا ههر کهسه و بو کاریک دروست کراوه و کاری ئهویش ههر ئهوه بوو که ئالوّزی و بشیوی و ناکوکییهکانی نیّوان بنیادهمهکان ریّک بخاتهوه و چاکیان بکاتهوه. زوّر شت له ژیانهاندا ههن که لهگهلا مروّقایهتی ناکوّکن. باشه ئهی نابی کهس قوّل ههلمالیّ بو چاککردنیان؟ له دریّژایی ئهو ههمووه سالهی که لهو پیّناوهدا ههولی دابوو، کهس هیّندهی ئهو پیرهپیاوه زمان پیس و چهنهوره سووکایهتیی پیّ نهکردبوو.

"جا مادام وایه منیش وازی لی دینم. با ههر یه کتری بکوژن. با ببیته کوشت و کوشتار. با ببیته درنده یی. وه حشیگهری. کوره جا به من چی؟ ئهوه هاتین و چاکهیه کمان کرد، خراپه مان لی ده که نهوه. باشه سهرت نایه شی بریسکه ی لی ده به ستی؟ ئهوانه زور له میژ

عهبدولخالق ئهفهنیی قهبالهنووس. عهبدولخالق ئاراش. وهزیرزاده. پیاویکی دریّژ و دهیلاخ، گۆچانیٚکی زیوکفت به دهستهوه. ههر ئهوهی خویّندهوارانه قسه ده کا و ئهوهنده وشهی زل زل و ناموّ دهخاته نیّو قسه کانییهوه، کهس نازانیّ ده لیّ چی. ئای ی وهلیی حهسهن ئاغا، چما تو ههر ئهو کهسه نیی که پیّش ئهوهی ببیته ئاغا، پووشکه و دارت بوّ مالهکهی عهبدولخالق ئهفهنیی قهبالهنووس ده کیّشا؟ جار و باره فاتهگولیّشت بوّ دهبرد؟ بهو کولمهی وه کول و و تورت و گووپن و چاوه سهوزانهیهوه؟ ئهویش ههر بوّ چهند دراویّکی رهش؟ ئاخرییهکهشی عهبدولخالق ئهفهنی قهبالهکهی مولکی سازانلیی بهناو کردی. ئهتوّ دوایی دهزانی چ چاکهیهکت ده رهمهقی ده کهم وه لی حهسهن. نهوه و نهتیژه ته ههتا روّژ بازاری قیامهتیّ دوعای بهخیّرم بوّ ده کهن وه لی حهسهن. بروّ ساباتیک له زوّنگاوه کهی سازانلیدا و له لای چهپی مهزراکهتهوه ههلبهسته و ببه به خاوه نی مولک. فاتهش بخوازه ده لایّی ماینی کهحلانه. حهلالت بیّ. چهندی منیش رازی بیّ. فاته گولا تام و بوّنیّکی دا به ژیانی من. ههتا ئهو پیاوه سپله و پیّ نهزانانه منیش رازی بیّ. فاتهگول تام و بوّنیّکی دا به ژیانی من. ههتا ئهو پیاوه سپله و پی نهزانانه نهرانقوستوتهوه، بهینه.

جا ئەتۆش لەگەل فاتەگول زەماوەندت كرد و مندالت لىنى بوو. حەوت كوپ و حەوت كچ. ھەر ھەمووشيان لە مولكەكەى سازانلىدا پىنگەيشتن. زۆنگاوەكە وشكى كرد. كوپە شىت و بى شەرەفەكانت لە "باپ"ەكانى ئەدەنەدا وەك خۆل، پارەيان خەرج كرد. تۆو و تۆرەمەت بپايەوە. كوپە گەورەكەت لە تاشچى قان لە سەر قەحپەيەك كوژرا. فاتەگول ھىنشتا ھەر بسكەبسكىتى و دلى ترپەى دى و جار و بارە سەرىك لە عەبدولخالق ئەفەنى ھەلدىنىتەوە. ئەوە بەخىر تەمەنىنىكىشى بەرى كردووە، بەلام ھەموو دىيا دەزانن چ سورىكىيان لە نىوان دايە. چل سالى

رهبهقه ههر سرتوخورتیانه. فاته گولا گوتوویهتی، تهمهنم سهت سالانیش بین، پییهکیشم له سهر لیّوی گور بین، دیسان نهوم ههر... دیسان نهو گیایهی له سهر گورهکهشی دهروییّتهوه، ههر بانگی نهو ده کا. نهی تو چکارهی وهلی حهسهن؟ نهتو لهو نیّوهدا چکارهی؟ نهتو لهو مالهدا چگویهك دهخوّی؟ کام یهك لهو مندالانه له توّن و کامیان له عهبدول به گ؟ ناخو ده توانی ههلیّان هاویّری؟ نهگهر خوّت نهتوانی نهوا خهلک باشیان ههلداویّرن. وردیله و له و لاواز و رهشه کان لایه ک و کهلهگهت و چاو ههنگوینی و کال و ژیکهلهکان له لایه کی دی... چوّن خهوت لی ده کهوی پیهاو؟

له بن داره که ته کانیّکی له خوّی دا و داهاته و و دیسان قیت بوّوه و بهره و بازاری وه وی که که وت. ناگای له خوّی نهبو و بهبی نهوه ی گوی بداته ریّبواره کان، شانی لهم و له و ده کوتا. بای دایه و و بهره و لای سهرووی شار روّیشت. چاوی هیچ کویّی نهده دی. ده که و ته قول که یه که وی ده و ده هاته و ده ده ده ده وه هیچ نهبووبی روّیشت و سهیری کرد گهیشتووه ته مالی وه لی حهسه ن. حه و شه که یان چهند دار توویه کی تیّدا بو و که یادگاری ههرمه نییه کان بوون. ماله که شهره هه وه تر. سلیّمان سامی له خوّیدا نوقم ببوو و له به رخویه و ده یگوت... نه وه چهند ساله هه رمه نییه کان لیّره روّیون؟ سپیکارییه کهی ماله کانیان هه و وه کی

خوّى ماوه تهوه. ئهو خانووه ش ههر ئى سهركيس بوو. باشه وهلى حهسهن ئهو ماللهت لهكيّوه به ميرات پيّگهيشتووه؟ باشه سهركيس بابى توّ بوو؟

که دهرگای حهوشه که کرایهوه، وهلی حهسهن وهك قوزه لقورت له لاشیپانهی دهرگاکهدا سینگی به سینگییهوه نا. وهلی حهسهن ههر چاوی پینی کهوت، نهیهینا و نهیبر، زاری کردهوه و چاوی قووچاند، ئهوی به زاریدا هات پینی گوت. زور پیس له دین دههری ببوو. ثهو ههر دهینه پاند و سلینهان سامی ههروا دانی به جهرگی خویدا ده گرت و ملی لهبهریه که که ده کیشایهوه و هیچی نهده گوت. ئاخرییه کهی لیوه کانی لیک ترازان و دهنگی ده رهات:

"ئهمن وازم لی هینا ناغا. دوای نهو ههموو راکه راکه ماچم کرد و وهلاوهم نا. نیتر وازم لی هینا. با یه کتری بکوژن."

ئەوەى گوت و گەرايەوە و خۆى كوور كردەوە و وەرى كەوت.

شلّهژابوو. له گیانی خوّی وه رز ببوو. کو ره خوّ له و دنیایه دا پیاویّکی خیّرخواز نه مابوو. له زاری خوّیدا یه پشوو جویّنی ده دا. مولکه که ی سازانلی و عه بدو لخالق ئه فه نیی هه ر له بیر چوبووه وه. جویّن بارانه که ی یه کسه ر به ره و خه یال ده روّیشت. له سه ر شوّسته به رده چنکراوه که ی بازا په لاره وه لاره وه پیاسه ی ده کرد. حاجی عوسمان ناغا. نه ویش ریش چه رمووه. نه گه رچی زوّر خوّشه ویست نییه، به لام روو خوّشه. نه ویش مولکه که ی خوّی به هه زاران فرت و فیّل به ده دست هیّناوه...

له نزیك مالهٔ کهی عوسمان ئهفهنییه وه ده هات و ده چوو. ههر هاتوچوّی بوو. دله کوتهیه كه ناخیدا سهری ههلیّنا و دامرکایه وه و ناخرییه کهی که سهیری کرد ناخیدا سهری ههلیّنا و دامرکایه وه ناخرییه کهی که سهیری کوه نه وه گهیشتووه ته نهوّمی دووه می مالهٔ کهی. کابرایه کی ردیّن تاشراوی لامل چرچن و چاو خیّلی له پیّش قوت بوّوه. حاجی عوسمان ناغا پیّده کهنی و ده یگوت: "ده ی باشه، باشه، باشه کوپم سلیّمان. نهتو پیاویّکی خیرخوازی. نه ک باش نییه، گوناحیشه. پیاوکوشتن گوناحی کهبیره یه و ههر که س پیّشی پی بگری خیریّکی زوّر له کارنامه ی کرده وه کانیدا ده نووسری نه کا راوه ستی. نه تو گوی مهده به قسه ی وهلی حهسه ناغا کورم. نه تو نابی به و قسه پر و پووچانه هه نگاوت شل بن. نه و ههر خوّی پیاویّکی مرچ و موّن و به دگوزه. هه ر باسیشی مه که. کی هه یه و به شته که ی عه بدولخالق نه زانی باسی منداله کانی هه ر مه که مه. جا به مه که. کی هه یه و به شته که ی عه بدولخالق نه زانی باسی منداله کانی هه ر مه که مه. جا به غیریش ته تو شل مه به وه. سه یر که گیانی من، نه تو کاریکی خیّره و ده یکه ی و کاری خیّریش ته تلحاگر تنه و ی ناویّ. نه گه ر که سیش نه چوو، خوّ و خوّت ده چین. راسم به گیش دیّ.

السبهيني گهورهم. له سبهي زووتر نييه. ده کري سبهي بي ؟اا

"سهیر که سلیّمان. ئهم شاروّچکهیه بهتهنیّ هیچی پیّ ناکریّ. بچوّ ئهدهنه و کووزان. ئهوانه رهچهلّهك و بنهمالّهیان زوّر بهلاوه گرنگه. ههول بده خهلّکیّکی رهسهنزاده و ماقوول بدوزییهوه. ئهگهر عهلی ئاغا کوردهمان لهگهل نهبیّ، هیچ ناکریّ. کورد ئوٚغلّی و خورشید بهگیش ههلّگره و بیانهیّنه..."

سلینمان سامی گوتی:"ئهو رۆژانه بهسهرچوون که خهلک له سهر شتی هیچ و پووچ یهکترییان دهکوشت."

به دهنگیّکی بهرز چهند جاران پاتهی کردهوه: "بهسهرچوو... بهسهرچوو... بهسهرچوو... الله سهر قسهکهی خوّی روّیشتهوه: "کوّتایی بهو مهسهلهیه دیّنین. به کوشتن و زولّم و ناههقی. وایه؟ تهتو ورهت پیّدام مامه گیان. جا ههتا پیاوماقوول و گهورهی وه توّم له پشت بن، نابهزم و کوّل نادهم. "

"پیاوی به رهچه له ک و رهسهن بدوزهوه کورم. پیاوی به نهزموون و دنیادیته و نهجیمزاده. نوینه ره کانی په رلهمانیش ههروه تر. خالیده شینتیشت له بیر نهچی ها. نهگهر وای "پاریزگار "یش بین..."

"دەچمە لاى ئەويش. يان دەمرم يان كۆتايى بەو كارە دينم. يان مەرگ يان... يا... ئەوان ئيتر يەكترى ناكوژن."

سلیّمان سامی کهیفخوّش و بهده ماخ بوو. تیریشی خواردبوو و قاوه یه کیشی به سهردا کردبوو. په نجا لیره یه کیشی له عوسمان ناغا وه رگرتبوو. نه گهر هه مووان وه ک عوسمان ناغا بوونایه، خه می چیی بوو. جا با تا ئیستا چوار که سیشی کوشتبیّ، ده ی با وابیّ. ئیستا نهوه دهستی له پیاوکوشتنی هه لاگرتووه... دوو کوره پاریّزه ره که شی ههر دووکیان دیموکراتن. ههر دووکیشیان... ههر دووکیشیان به و زووانه ده چنه په رله مان. نه گهر ده روییش به گ دهستی له و کاره هه لاگرتبا و چووبایه ته نیّو سیاسه ته وه، بو نیشتمانه که مان زوّر به سوود ده بوو. کوره نه و زرته زه لامانه ش خولق و خوویه کی سهیریان هه یه. له نه کاو ده بینی بوونه ته "عیسمه ت پاشا"یی. کوره نه و عیسمه ت پاشایه هه ر ده لاّی خودای نه و قه دیمی و نه چیمزادانه یه. نه دی خودایانه. چما عیسمه ت پادشا پاشایه هه ر ده لاّی خودای نه و قه دیمی و نه چیمزادانه یه. نه دی خودایانه. چما عیسمه ت پادشا پادشا گه که یانده نه وروز ؟ ده به نه گوری ی ی ی هوّی ی ی ی.

"راسیم بهگ، راسیم بهگ..."

"زۆر چاكه، زۆر زۆر باش. ههم دەرويش بهگ و ههم ئاق يۆللى"ش بى و نهبى گاوگهردووغان له پيش دەكەن. وا نييه؟ "راكى"يەكەشى لەسەر دەبىي. ئەو هەمووە خەلكەى لىيان ميوان دەبىن. داوايان لى دەكەين، لەبەريان دەپارپينەوە لە خوينى يەكدى خۆش بن. وا نييه. كور، خۆ ئەوەندەش كەر نين خۆ لە يەك دوو پيالله راكى بدزنەوه.

ا'ها ا'؟

سلينمان به شله ژاوييه وه وه لامي دايه وه: "به لني، وايه ".

ته ج، به راستی خه لکی ئه و شار و چکه یه ش زور بلهن. که س ئه وهنده له سه ر کارین سوور و شینلگیر نییه.

ئه و شه وه خه وی لی نه که وت. ئه وان یه کتری ده کوژن و له و شاره شدا هه رکه سه و له بیری خوّی دایه. وا نابی نا. براکانمان ده کوژرین، هوّی خه لکینه. براکانمان خه ریکن یه کتری ده خوّن. یه کتری ده خوّن. با مجوّن چاویان ده ربی . رووی له حاجی عوسمان کرد و گوتی: "ئه سپیدکم ده ویست مامه گیان. "

"باشه، باشه كوړم."

که سواری ئهسپهکه بوو، ئهو قسه خوّشانهی له گویّی خویّند:"ئهو خهزایهت لیّ پیروّز بیّ روّله سلیّمان. ئهو کاره تهواو بکه، دوایی کاریّکم پیّته."

"خوا راوهستاوت بكا عوسمان ئاغا... شتيّكي ههر ليّ دهكهم."

تهنگی ئیرواره، گهیشته بهر دهرگای مالی عهلی ئاغا کورده. عهلی ئاغا به رووگهشییهوه فهرمووی کرد: "هیشتا ئهو کارهت تهواو نهکردووه سلیمان سامی بهگ؟"

سلیّمانیش به ناخیّکی قوولهٔوه وهلاّمی دایهوه: "چما وا سووك و سانا تهواو دهبی عهلی ناغا؟ ئهوه یه کیش تهواو بوو، پینجی دیکه قوت دهبنهوه. دهعبایه کی خویّنمژ له ناخی بنیاده مه کاندا هیّلانه ی کردووه. تاویّك دهنوی و ههزاران دهم به خهبهره. ئااخ، چوّن له گهل ئهوانه بچاریّین؟"

سلیّمان دوو روّژ له مالّی عهلی تاغا مایهوه. له ژووریّکی گهورهدا که به، مافوور و به پهی تورکمانی رازابووهوه، له نویّنی په ری قازدا نوست. تیر زگی خوّی خواردی و خواردییهوه.

که دەست له گونان درێژتر له ماللهکهی عهلی ئاغای کورد وهدهرکهوت، لهوانهیه بۆ سهدهمین جاری بوو پاتهی دهکردهوه:" ئااخ، ئاغای خوٚم، ئهگهر توانیبات بیّی، ئهگهر ئهزیهتت کیٚشابایه، ئهو کارهمان جیٚبهجی دهکرد."

عهلی ئاغای کورد، که جلهوی ئهسپهکهی ئهوی گرتبوو، گوتی: "روّله، ئهمن زوّر پیر و کهنفت بووم. ئهگینا چوّن، رووی کهسیّکی وهك توّ نهجیم و ماقوولام له عهرزی دهدا؟ ئهوه بوّ خوّت دهمبینی به سهر پییاغهوه خوّم پی ناگیری. پیم له سهر لیّوی گوّره. ها ئهمروّ بمرم، ها سبهی. ئهتو کاری خوّت بکه. پییان بلیّ ئیتر کهسی رهسهن و به رهچهلهك نهماوه. تورکمان توویان براوه، رهسهنهکان نهماون. پییان بلیّ ئیتر دهست له کوشتنی یه کتری هه لگرن. ئیتر بهسه، ئهوه ی کوشتوومانه به مهانه. "

سليمان سامي گوتي:"وا ده ليم."

ئيتر قەمچىي لە ئەسپەكەي راكىشا.

هدر وا که ددانه کانی له سهر یه ک داگر تبوون، له بن لیّوانه وه گرماندی: "بی شهره فینه. که س دوّستی که س نییه. ئه وانه خهریکن یه کتری ده کوژن و ئه مانه ش وا... وا ده لیّم عهلی ئاغا، پیّیان ده لیّم. ثه ی دوایین به گی ره سه ن، وا ده لیّم. پیّیان ده لیّم براکه م، به گم، ئاغام، پاشام. ده لیّم عهلی ئاغای کورد ده لیّن، وا بکه ن و وا بروّن ئیتر ئه وانیش ده ست له یه کتر کوشتن هه لاه گرن. ده یلیّم براکه م، ئاغای خوّم. "

دەستى بۆ گىرفانى برد. بەتال بوو: "كورە ئەتۆ سەيرى ئەو گووخۆرە بى شەرەفە بكە. چما پياويخكى قۆلنى لە كارىخكى ئاوا گەورە و خىر ھەللمالىبى، بۆ ئەوەى دەبى بە گىرفانى بەتال بەرىپى بكەن؟ ئاى ى ... لە باب و باپىرى ھەزار بەگ و ئاغا و پاشاى وەك تۆ..."

سی روّژ دواتر هاته ئهدهنه. له تهنیشت کاروانسهرایه نهسیه کهی بهستهوه و چووه دووکانی کی بهرگدروو. جلوبهرگه نیلییه کهی له تووره که کهی دهرهیّنا و دای بوّیان ئوتوو کرد و ههر لهوی له پشت میّزه کهوه لهبهری کردن و شمه که کوّنه کانی له تووره که کهی نا. پیّلاوه کانیشی دا بوّیان بوّیاغ کرد و ردیّنیشی تاشی و سهریشی کورت کردهوه. کورتی ببرینهوه دوای ئهوه ی جوان و زهریف خوّی تیف تیفه دا، بهرهو کوشکه کهی قایقه مام وهری کهوت و کاتی وهرگرت بو چاوپیّکهوتن له گهل پاریزگار.

چاوپیککهوتنه که خرایه دوانیوه روّ. نانی نیوه روّی له کهبابخانه یه کدا خوارد. کهبابه که به بی پیواز زوّر به دلیّیهوه نه نووسا، به لاّم بلیّی و نه لیّی کهبابی شهده نه بوو. پاریّزگار بهره به ری سه عات سیّ شیزنی دا بچیّته لای. چه ند جاران له ههمبه ری پاریّزگاردا ده ست له سهر سینگ نووشتایه وه. پاریّزگار کرنوّش و نووشتانه وه کانی شهوی به چاویّکی ره زامه ندییانه وه سهیر کرد و شه و جاری بو دانیشتن نیشانی دا. سلیّمان سامی وه قسه هات و پاریّزگار هاته نیّو قسه کانییه وه: "ده زانم. شهو مهسه له یه وه ک سهره تانیّک وایه که و تبیّته گیانی و لاّته که مانه وه. شهر هم کامهیان بو مهلیه ندیکه دوور مجهینه وه، ده رویّش به گ بنیّرینه وان و مسته فا به گیش بنیّرینه شایدین یان شهدرنه... به لاّم مخابن هه لومه رجه که له بار نییه به داخه وه... "سلیّمان سامی به له بزیّکی پر له که سه ره و دویاته ی کرده وه: "له بار نییه به داخه وه..."

سیمان سامی به تهبریحی پی ته تهسهره وه دووپانهی کرده وه. تهبار نییه. دهسبه جی له قسه کهی زیاد کرد: "خی ئهگهر لهباریش بی و بکری دووریشیان بخهیته وه،

دیسان ههر یه کتری ده دوزنه و یه کدی ده کوژن. پیشتریش بابی باپیره ی مسته فابه گ له و کوشتنه وه یه بیزار ببوو و رای کردبوو چووبووه سلانیك. سلانیك نه و کات مولاکی نیمه بووه جه نابی پاریزگار. حوکمه تی عوسمانیش هه رله وی زهوی و زاریکی هینده ی چوکووراوای له به ردهستی ده نی عهرزی پاشای خومی بکه م، که پادشا له سلانیك کوشکیکی وای دابوویه، نیستاش که نیستایه ناق یوللی" هه رپیی ده نازی سالیکی به سه ردا را نابری روژیکیان سه یر ده کا نه وه برای باپیره ی مسته فابه گ له گوره پانه سه ره کییه که ی سلانیك له خوینی خوی گه وزیوه و نووسراویکی ناوای له سه رسینگی دانراوه: "خو بیت و بچنه نیو سندووقیکی ناسنیشه وه ، یان را بکه ن بچنه نه وسه ری دنیاش، هه روه که مه رگ لیزه به روکتانی

گرت، دیسان بهروّکتان ده گریّتهوه. ههر ههمووتان ده کوژریّن. جا وا باشتره زووتر بگهریّنهوه چوکووراوا و زیّده کهی خوّتان و نهو په لهی ترس و راکردنه له داویّن و سهرشانی خوّتان بکهنهوه و له ولاتی غهریبایه تیددا له خویّن نه گهوزیّن و گوپ غهریب نه کهونهوه. هیچ چارمان نییه جگه لهوه ی ناشتیان بکهینهوه. تو خوا نهو کوپه بهجهرگانهی نیشتمان که بهژنیان ده لیّنی خه لفی چناره، حهیف نین، پاشای گهوره؟ خو نه گهر له مهیدانی شهری کوژرابایهن، دیسان شتیک بوو، به لاّم... ههر ههموو باب و باپیرهکانی من له مهیدانی شهریّدا کوژراون. باپیرهم، باپیرهی باپیرهم و باپیرهی نهویش، بایم، خالوانم، مامه کانم، ههرچی نیّرینهی بنه مالهمانه له مهیدانی شهریّدا کوژراون. تاقه پیاویّکی نهو بنه ماله یه زیندوویی ده رچووییّ، منم و نهمنیش ههتا نیستا نهو شانازییهم پی نه براوه به شداری شهریّك بم. جا کی ده زانیّ، لهوانه شه شانازیی نه و همود شان و داویّنی پی له شانازیی بنه ماله که مهوه و نهریتی جوامیّرانه ی بنه ماله کهم تیک بدهم. شان و داویّنی پی له شانازیی بنه ماله کهمهوه و نه ریتی جوامیّرانه ی بنه ماله کهم تیک بدهم.

پاریزگار که تیدامابوو و نهیدهزانی چون دلّی سلیّمان سامی بداتهوه، گوتی:"ناپه حهت مهبه ئاغا سلیّمان سامیی خوّشه ویست. ئهتوّش پیاویّکی مهزن و گهورهی. بپوانه لهو کاره باشانه ی تو قوّلات لی ههالمالیون و ههولیان بو ده ده ی."

سلیّمان سامی که خویّنیّکی گهرم گهرم خزیبووه بن پیّستییهوه، ملی کیّشایهوه و ناخیّکی له ناخییهوه ههانگیّشا و گوتی: "تاقه ناواتم نهوهیه له شهریّکدا بکوژریّم. راسته نهوهش خهباته، شهره، به لاّم باشه نهوه نهستهم و ناخیّش نییه بو دوایین کهسی نهوهی بنه مالهٔ یه کی که رانه هاتوون له نویّن و باندا بمرن؟ به لامهوه زوّر نهستهم و دژواره. نهتوّ چ ده فهرموی پاشای بهریّز؟ نهتوّ کهی سهریّك له شاروّچکه که مان هه لدیّنی و گهوره مان ده کهی؟ چهندی پتر خوّی لیّ بگنخیّنین، خویّنی خه لکیّکی دیکه به ناهه قی ده پرژیّ. ده بی تا زووه نهو مهسه لهیه ببریّنینه و همی تا چاوم به جه نابت که وت...."

"ياني تۆينت وايه؟"

سلیّمان سامی ههر وا به ههژاوییهوه وهلاّمی دایهوه:"تا زووتر دهستی لیّ ببزیّوین، باشتره. کاری خیّر تا زوو بیکهی درهنگه."

> ناهيّلم زوري پي بچي ديم. سلاوم به جهنابي قايمهقام بگهيهنه. " "بهسهر چاو."

ههوالی ئهوهیکه پاریزگار دی و دهچیته لای پیاوماقوولهکانی چوکووراوا و دهرویش به ک و ئاق یوللی" دهمودهست به شاروچکه که دا بلاو بووهوه. ئهوه ههمووی سلیمان سامی ریکی خستبود. یه کی ده یگوت: "ئهو کاره ههر به یاریزگار جیبه جی ده یی. "

ئهویتر دهیگوت: "پاریزگاری چی، پادشاش بی، عیسمهت پاشاش بی نهو کاره سهر ناگری. همتا ئیستا زور به گ و پاریزگار و پاشا نیوبژیوانییان کردوون، سی چوار روزان ئاشت بوونه تهوه به له کتری کوشتن.

یه کین کی دیکه ده یگوت: "ئهوه قانوونینکه. باشه ماسیی گهوره واز له خواردنی ماسیی بچووك خو ده بویری هه لو دهست له نیچیره کهی و گورگ دهست له بهرخ هه لاه گری. "

کهسێکی دیکهش دهیگوت: "وه لاهی جا بلێم چی. چ بلێم.... لهوانهشه ئهو کاره جێبهجێ بێ... کێ چووزانێ... نابێ بێهیوا بین. هیواکان له بێهیوایی دان. "

ههر ههمووشیان چاوهروانی هاتنی پاریزگار بوون.

ریّك لهو روّژانهشدا بوون که دوو تهرم له ریّگه کهی بهرانبهر ئاناوهرزا دوّزرانهوه. ههر کامهیان خهنجهریّکیان ههتا مشتوو له سینگی چهقیّنرابوو. شکل و نهخشی ههر دوو خهنجهره کهش ریّك وهك یهك بوون. ههر دوو کوژراوه کهش دهتگوت سیّویّکن و لهتت کردوون. سیّل و چاو و بروّیان سهره موویهك لیّك جیاواز نهبوو.

سلیّمان سامی دهچووه ئهم قاوه خانه و سهری بهو دووکاندا ده کرد و ده خولایه وه ده کهیشته ههر شویّنیّک، یه پشوو دهیگوت: "خوایه شوکرت. خودایه شوکرت که ئهو ههمووه کارهمان پی کرا. ئیتر تهواوه. دوای ئهوه ئیتر هاو نیشتمانییه ئازیزه کاغان یه کتری ناکوژن و پیکهوه ته با و ره با ده بن. ئیتر نهجیمزاده خهریکن توّویان ده بریّ. ئیتر ئه و گوّی زهوییه خهریکه بی نهجیمزاده ده کهویّتهوه. ده بی وه گلیّنه ی چاومان بیانپاریّزین. ئه گهر ئهوانه ی ماون، یه کتری بکوژن و ولاّته که مان نهجیم و ره سهنزاده ی تیدا نهمیّنی نهی ئهو کات چ قوری به سهر خوماندا بکهین باشه چما نه ته وه به که ده توانی له کوّمه لیّک خه لکی ئاسایی و ره ش و رووت پیک بی خو نه تهوه یه کی پیاوماقوول و نهجیمزاده ی تیدا نهمیّنی ، راوه ستاو و به رده وام نابی نابی ... نه جیمه کان وه ک خویّنی نیّو ده ماری میلله ت وان. مایه ی شانازین. ئیمه ئیزنیان پی ناده بی خویان له نیّو به رن. ئیمه نه ته وه به کی ره سه نین که خه لکه ماقووله که مان و به گه کاغان، نامو گهوره بیه ی خویان به فیرو ناده ن. پیاوکوشتن کاریّکی ماقوولانه نییه. به لام ثه گهر شهره ف و گهوره بیه که خوین ناده ن و که ورت ته مهترسییه وه، ئیمه ئیزن ناده بن همر وا ماقوولانه

هه لسوکه وت بکهین. پاریزگاره که شمان خوی نه جیمزاده یه که. نه وه راسته نه جیمزاده کان به لای پوست و پله ی پاریزگار که مان چیی کردبایه ؟ ده ورود و و که ویش دوای سه قامگیربوونی کوماری، بلینی و نه لینی قه بوولی کردووه ببینته یاریزگار.!!

گهوره و پیاوماقووله کانی نهدهنه و کووزان و ناوچه کانی دیکه یه ک له دوای یه ک هاتنه شار قوچکه که. سلیّمان سامی به ناسیار و نه ناسراوه وه به پیر هه مووانه وه ده چوو و به پیّی پیّگه و گهوره یی همرکامه یان میوانداریی لی ده کردن. شه ش ناغای به ته نی برده ماله که ی وهلی حه سه ن مسوّگه ر مه ده به میوایه کی به هاتنی پاریزگار نه بوو، به لاّم نه ها تنه که شی مسوّگه ر نه بوو. هه ر بویه هه ولی ده دا له گه ل سلیّمان سامی رووخوش بی نه ویش ده بوو، خوی بخاته گه ل ریزی نه و کویخو ا که یخودا ناشت که ره وانه ی پاریزگار له گه ل خوی ده یبردن. نه و سلیّمان سامی باریزگار که گه ل خوی ده یبردن. نه و سلیّمان سامی باریزگار که گه ک ده یبردن. نه و سلیّمان سامی به توتکه سه گه نه کار و ژیّ که توله بستیّنیّته وه و گورزی خوّی بوه شیّنیّ.

تروّمبیّله کهی پاریّزگار سهر له بهیانیی روّژیّکیان له گوّرهپانه کهی شارهوانی رایگرت. قایمه قام و سهروّکی پوّلیس و شارهوان ههر ههمووان به غاردان خوّیان گهیانده بهردهم تروّمبیّله که.

پارێزگار: ههر ئێستا دهچمه ماڵی ئاق يۆللی". ههر به راستی جێی داخه. گوناحه گوناح. شوورهييه. دواکهوتووييه... چۆن دهبێ له سهردهمی ئێمهدا... شتی وا چۆن دهبێ، گبانهکهم؟!"

سەرۆكى پۆلىس خۆى رەپيش خست:"نابى قوربان، نابى."

قايمه قام گوتي: "مهحاله قوربان. "

سەرۆكى شارەوانى گوتى:"نابى نا، قوربان."

پاریزگار له تروّمبیّله کهی دابهزی: "با جاری قاوه یه بخوینه و هوانهی له گهلمان دین، خویان شاماده بکهن. مخابن، شتی وا نابی، باشه شوکور شهورووپییه کان شاگایان لی نییه لهوهی خهلکه کهی شیمه شهوهنده دواکهوتووه. مخابن، نابی شتی وا نابی. "

ئەوى لەوى بوون ھەموو وەباليان بۆ كيشا و ويكرا گوتيان:"نابى، مخابن."

کاتی والی خهریکی قاوهخواردنهوه بوو، سلیّمان سامی چووه ژووری سهروّکی شارهوانی. پاریزگار ههر دیتی، به پیکهنین و رووخوشییهوه لهبهری ههستا. سلیّمان سامی به نیشانهی کرنوّش سهریّکی بوّ دانهواند و گوتی:"قوربان دهبی شتیّکت عهرز بکهم."

"تكا دەكەم، فەرموو سليمان بەك...."

"نیو سهعاتیّکم ئیزن بدهن قوربان. خهلّکیّك ههن دهیانهوی لهگهل بهریّزت بیّن. نهجیمزاده و پیاوماقول و بهگهكانی ئهدهنه و كووزان هاتوون لهو كاره خیّره پی له شانازییهدا بهشدار بن. به پاسیّکی گهوره لهگهلّت دیّین. ههر ههموویان دهیانهوی ئهو پهلّهیهمان له نیّوچاوان و داویّنی پاك بیّتهوه و ئیّمهش لهو دنیای شارستانییهتیهدا بگهینه شارستانییهتی خوّمان. ههر بوّیه زوّر ییاوماقوول هاتوونه شاروچکهکهمان."

پارێزگار دواي ئەوەي قاوەكەي تەواو ھەلٚچۆراند، گوتى:"با چاوەرێيان بين..."

مستهفابه گی ناق یوّللی" دهمیّك بوو بیستبووی پاریّزگار بوّ نهوه دیّ نهو و دهرویّش به گ پیّك بیّنیّتهوه و ناشتیان بكاتهوه، بوّیه دهستی كردبوو به خاویّنكردنهوهی مالهكهی و دیوارهكانی دهستیکیشی به دارودیوارهكهیدا هیّنابوو و سپیی كردبوّوه و تهختی عهرزهكهی و دیوارهكانی كوّشكهكهی به به په و مافووری توركهانی رازاندبوونهوه... چهند سالیّك بوو به په و مافووری كوّشكهكهی به به په و مافوورانه دهكهوت، سهری كوّنی توركهانی گران ببوون. ههر خویّندهواریّك چاوی به و به په و مافوورانه دهكهوت، سهری سوور دهما و زاری گهزیّك داده پچری و نهوجار پهیتا پهیتا دهیگوت:"نهی نافهرم، نافهرم... شانازیی ره چهلهك و كهسایهتیمان... له وها دهمودهستیكدا، له نهكاو كهوتبوونهوه بیر اناشق"هایان، پاریّزگاری و نویّنهران و ماموّستاكان بوّ بیستنی ساز و گوّرانیی نهو گورانیبییّژ و شایهرانه ملی خوّیان دهشكاند. مستهفا به گی ناق یوّللی" گفتی له ناشقه گورانیبییژ و شایهرانه ملی خوّیان دهشكاند. مستهفا به گی ناق یوّللی" گفتی له ناشقه که له تهرابلوّس له ههنتهشی مستهفا كهمالدا سازی لیّ دابوو، مستهفا كهمال نهوكات پاشا که له تهرابلوّس له ههنتهشی مستهفا كهمالدا سازی لیّ دابوو، مستهفا كهمال نهوكات پاشا نهبووه و له بیاباندا له حالیّکدا خهم و خهفهت سیّبهری خستبووه سهر چاوه ناسمانییکانی (چاوه شینهکانی)، ناشقه ی بانگ ده کرده خیّوه ته کهی و دهیگوت:"لیّی ده، کوره لیّیده سووتاین و شینهکانی)، ناشقه ی بانگ ده کرده خیّوه ته که و دهیگوت:"لیّی ده، کوره لیّیده سووتاین و شینهکانی)، ناشقه ی بانگ ده کرده خیّوه ته که و دهیگوت:"لیّی ده، کوره لیّیده سووتاین و ناگرمان تیّبهربو و فهوتاین."

که ئاشق هات، ، مستهفا به گ پینی گوت: "ئیستا له لای پاریزگار باسی مستهفا کهمال یاشا بکه."

-

^{&#}x27;. ئاشق، ئاشيق: له زماني توركي و ئازەرىدا به گۆرانيبيّر و شايەرە مىللىيەكان دەگوتريّ.

چ به پاریزگار ده لنی؟ یانی ده لنی له گه لنی ناشت نابهه وه؟ به پاریزگاری مه زنی کوماری که زه جمه تی کیشاوه و خاکه پایانه ها تووه ته کوشکه که ی نه و ، ده یتوانی بلنی چی؟ ناخ، بیت و نهوه شیان سه ری نه گرتبا، که دیاره نه شیده گرت، نیتر نه وه دوایین ده رفه ت بوو. ده رویش و مسته فا به گ دوایی ده رفه ت. یان ده رویش ده کوژری یان مسته فا یان هه ردو کیان. که سی دیکه نه مابوو که دریژه به و نه ریته، به و نه ریتی مه رگ یان ژیانه بدات.

عوسمانی به و مهزنی و گهورهییه ی خویه وه به چوکدا هات. تورکمانی گهورهش له گیانه لا و سهره مهرگا بوو. ئه و دوا ده رفه ته مان پی بده ن و لینمانگه پین به دلی خومان بیبه ینه سهر و بفه و تین به دریزه به و کاره بدات. له بن هاتین. نه که هه ر ره گ و ریشه مان، به لکو لک و پوشمان نه ما. له لکیکه وه، له سه ر چلووکی هاتین. نه که هه ر ره گه که مان هه لاهه لا ده بین و ده پرزئین. ئاخ، ئه گهر ده رویش بیته لام، لکیکه وه هه تا نیوقه د و ره گه که مان هه لاهه لا ده بین و ده پرزئین. ئاخ، ئه گهر ده رویش بیته لام، بره یه کی له سه ر لیو بی و توزه خه فه تیکیشی به روخسارییه وه بی و سه ری به ردابیته وه بره بی نه و مه بی نه و مه و به بی نه و مه و با نه می ده سته له رزوکه که که ی به و با نه مین و سه بی به دو را نه می دو و مه و با نه می دو و سه دو با نه می دو و مه و به بی نه و به بی نه و مه و به بی نه و به بی نه و مه و به بی نه و به بی نه و مه و به بی نه و بی بی نه و بی نه

 به پیننج وه گر و به ده فروّشهرهوهن. لیّی گهری جهنابی پاریزگار، وازی لی بیننه... بهر لهوهی هیچ ئاسهواریّك له مروّقایه تی نهمیّنیتهوه، لیّگهری با وهك بنیادهمان لهو كهریّتی و گهمژهییهماندا بژیّین. مهرگ ههیه و ده شبی جهنابی پاریّزگار.... ترس ههیه و ههر ده شبی به به بایده مه کارون.

دیسان شیرنه خهیالی ئاشتبوونهوهیان له سهر دهستی پاریزگار ههلیدهگرت و دیمهنی ئاشتبوونهوهیانی له بهر چاوی ون نهدهبوو که دهرویش سهری داخستووه و دهسته کانی دریژ کردووه بو تهوقه کردن.

مسته فا تاق یۆللی" گوتی: "ئه وه مه حاله جه نابی پاریزگار. به خیر هاتی و خیر و به ره که تت هینا، به لام ئه و کاره کرده نی نییه. ئیمه به هیچ کلوجی له گه لا ده رویش به گی ساری ئوغلی ئاشت نابینه وه. هه ربژییت و پایه دار بیت جه نابی پاریزگار. هه وله که که په پیزت له گه وره یی و ئینسانیه تی خوته وه یه. به لام ئه وه، ئه و دوژمنایه تییه ئه من ده ستم پی نه کردووه که ئه منیش بیپرمه وه. له خوراسانه وه تا ئیره هاتوه و نه پراوه ته وه. که س باشاری نه کردووه تا ئیمه بیکه ین. وه که چون ده ست و پی و چاو و سه ربه شیک که له ژبانی ئیمه، به شیک که به نام به بین به لام ئیمه، به بین به لام ئیمه، به بین به لام به بین نه وه یان به وه بین و چاو و سه رده کری بژبین، به لام به بین نه وه یان نا. له گه لاشیرمان فرچکمان پیوه ی گرتوه و ده بین له گه لا گیانیشمان ده ربچی."

"یانی لهو سهرده مه دا و له کوّماری تورکیادا ئه نگوّ یه کتری بکوژن و بهوه نده ش رانه وهستن و نوّکه ره داماوه کانیشتان پیّك به کوشت بده ن و نیّمه ش دهست له سهر دهست دابنیّین و سهیرتان بکهین، ها؟"

مسته فا به گ ره نگی به روویه وه نه ما و کړ و بیده نگ بوو له جینی خوّی وشك هه لات. ئه گهر مالی خوّی نه بوایه، زوّر جوان جوابی پاریزگاری ده دایه وه و وای لیده کرد له ژیانی خوّی بیزار بیّ. به لاّم مخابن ها تبووه سهر به ره ی نه و و لیّی میوان بوو. له بن لیّوانه وه گوتی: "نه و په نجه یه ی قانوون بیبری ژانی نییه. "

پاریزگار پتر تووره بوو: اوایه ئهو پهنجهیهی قانوون بیبری ژانی نییه، به لام ئهو سهرهی قانوون دهیبری ئازار و ژانی دهبی ."

مسته فا به گ سهری له گیژه وه هات و به رچاوی رهش بوون. ئه گهر دهستی به دیواره که نه گرتبایه، تلپ به عهرزه که دا ده که وت. به بیتاقه تیبه وه خوّی خسته سهر قه نه فه که.

به زوری بزهیه کی هینایه سهر لیوی و دهنگی له قورگیدا گیرا:"جهنابی پاریزگار، ئهو سهرهش که قانوون بیبری، ههر ژانی نییه، دیاره سهریک که بو برین بی...."

پاریزگار به تیر و تهسهلی باسی شارستانییهت و دواکهوتوویی و پیاوکوژیی کرد و قسهکانی خویشی به و وتهیه برپیهوه: "جا مادام نه و ناشبوونه وهیه سهری نهگرت، نهمنیش لیره ناچمه دهری."

مستهفا بهگ وه مردووه کی له سهر جینی خوّی گرموّله بووبیّ، ئاوا ویّك هاتبووهوه و رهنگی به روخسارییهوه نهمابوو. چاوه کانی ههلیّنابوون بهلاّم هیچی کویّیان نهدهدی.

دوای پاریزگار، عهلی ناغا کورده که لاه گهت و تیشکه له و به سالاچوو که ئیسکی گیانی له بن پیسته که یه ده ده ده ده به ده ده ده به به قسه کرد. نه و که دوای هاتنه که یه پاریزگار رای خوی گوریبوو و هاتبووه نیو ریزی ناشتکه ده وه کان، یادگاریکی سه ده مانی تورکمانی بوو. به ده نگیکی له درزو و و چاوی فرمیسکاوییه وه گوتی: "مه که کورم مسته فا مه که. سه بریکی من بکه و تیتولیک لی دادره. سه بر بکه بزانه نه من تینی نه وه م له به درایی بینهه نیره ؟ به لام ده بینی به حالی سه گیش بی نه وه ها تووم. ها تووم نه تو و ده رویش له و کیشه یه در گار بکه م. نه وه ی نه نگو له سه ری ده روزن نه له مروقایه تی ده وه شیته وه و نه و نه و نه و نه . و نه . هیچی دیکه ... ناشت بنه وه ، نیتر ناشت بنه وه . دنیا پر بووه له خه لکی چه په لا و خراپه کار و ده ستکیس. نه گه ر نه نگو یه کتری بکوژن ، دنیا به پانه وه بو نه و سه گه له به جی ده مینی . ده ستکیس. نه گه ر نه نگو یه کتری بکوژن ، دنیا به پانه وه بو نه و سه گه له به جی ده مینی . جوامیری و نینسانیه تله سه ر نه و زه وییه نامینی ، جا جوان بیری لی بکه دوه ..."

به دەستى راستەى ئاماژەى به هەموو ئەو كەسانە كرد كە شان بە شانى يەكترى لە سەر قەنەفەكان دانىشتتبوون و لە سەر قسەكەى رۆيشت: "جا لە دنيادا ھەر ئەو گەند و گووانە دەمىنىنەوە... سەير كە، سەير بكە، ئەوانە، ھەر ئەوانەى دراوىكى سووتاو ناھىنىن. تۆ خوا حەيف نىيە ئەنگۆ بمرن و بۆ ئەوانەى بەجى بىلىن؟ بۆ ئەوانە كە خوين و جەرگىان لە سەر يەك دراوىكى رەش ناھىنىن؟ ئىتر چىى لە يەكترىتان كوشتووە، بەسە. ئەوە لە حەوت پشتىشتان دراوىكى رەش ناھىنىن؟ ئىتر چىى لە يەكترىتان كوشتووە، بەسە. ئەوە لە حەوت پشتىشتان زيادە. ئەو دنيايە بۆ ئەو كەسانە بەجى مەھىلىن كە بۆنى ئىنسانىيەتيان بەسەردا نەھاتووە. سەير كە، ھەر بۆ ئەوەى ئەم دنيايە بۆ ئەمانە بەجى نەھىلىن، ئەوەى دىنى دەست لە رشتنى خوينى يەكترى ھەلگرن. جوان سەيريان بكە. تۆ خوا ئەوانەش پياون؟ كورە ئەوانە پتر لە ژنان دەچىن نەك لە بىياو. دنيا بۆ ئەو ژنانىلانە بەجى مەھىلىن... ھۆي، ھۆي ھۆي، مستەفا."

بالنتز کونه ئهستووره کهی جوان له خزی وهرپینچابوو و، راوهستا و نیگا توند و تیژه کهی چاوه دهرپوقیوه کانی نیو روخساره رهقه له کهی به سهر یه ک به یه کی خه لکه که دا گیرا و توزیک له سهر همرکامه یان هم لویسته ی کرد و رویشت تا مسته فای دوزییه وه و له سهر ئه و چه قی و ده نگی فهرمانده رانه و پر له دلنیاییه کهی ته لاره کهی داگرت: "دنیا بو ئه و خه نیمانه، ئه و جنوکه به رواله ت بنیاده مانه و ئه و توزه مهی شهیتانانه به جی مه هیله. قسه کانی من بوده رویشیش بگیره وه تورکمان لیبان ده قه و می به و حال و باله ی تورکمان ایکه. باشه ؟"

سووکایه تیکردن به و خه لکهی "میرووله ده کړن و به نرخی گا ده یفروشنه وه" له لایه ن عهلی ئاغاوه، مسته فا به گی وه خو هینایه وه و جاریکی دیکه ش بووژاندییه وه و ئه وجار به له بزیکی پی زانانه وه گوتی: "خودا راوه ستاوت بکا عهلی ئاغای خوم. هه ربژی پیاو. "

دهنگی هیمن و بی لهرزتر ببووهوه و ورده ورده دهموچاوی دههاتهوه سهرخو و رهنگی دهگرتهوه.

دوای ئهوه، هاوسهره کهی گویزوقارا ئوغلی دهستی به قسان کرد. دهنگه پیاوانه کهی، پتهو و چاوقایانه بوو: "ئهو ههمووه خه لکه له بهر تو هاتوون مستهفا. پاریزگاری گهورهی چوکووراوا... عهلی ناغا کورده. عهلی ناغا کوردهش به سهد سال تهمهنیهوه. گهوره و مهزنی تورکمانان بهبی نهوهی گوی بداته تهمهنه کهی خوّی له بهر خاتری تو هاتووه ته ئیره. مهرگ تاله. ئیتر بهسه. گیاندانی مروقیک، زولمیکی ناشکرایه له ههقی نهودا. تیگهیشتی مستهفا؟ نهتو دایك نهبووی، نهنگو دایك نهبوون که بزانن گیان چهنده نازیزه. ههر دایكهکان دهزانن، گیانیك بایی چهنده یه؟ نرخی گیانیک چهنده یه؟ تیگهیشتی مستهفا؟ تهنانه خوداش نهده بوو مافی گیان نهستاندنی ههبوایه. ناخو بنیادهمیش جوانترین و شیرینترین و شیرینترین و شیرینترین و خودا نهوه ش بوو به چارهنووس؟ نهوه چ چارهنووسیکه بهسهر بنیادهمدا سهپاوه؟ نهتوش، خودا نهوهش بوو به چارهنووس؟ نهوه چ چارهنووسیکه بهسهر بنیادهمدا سهپاوه؟ نهتوش، خودا حهیف نییه نهو بنیادهمه، مستهفا؟ چوّن ده کری زولمی ناوا له بنیادهم بکهی؟ نهوهتا، مورتهزا کوژرا. له روژیکی باراناویدا... مهکوژن مستهفا، ههی ببریّتهوه نهو مهرگه، مهرگی مورتهزا کوژرا. له روژیکی باراناویدا... مهکوژن مستهفا، ههی ببریّتهوه نهو مهرگه، مهرگی بنیادهمی خاکهسار، بنیادهمی خاکهسار، "

خاتوون گویزوقهره ئوغلی کچی به گی عیلیکی ناودار و ژنی به گی عیلیکی ناوداریش بوو. میرده کهی ئه و یازده سال دوای زهماوهنده کهیان کوژرابوو و تهرمه کهی فری درابووه

نیّوگاشهبهرد و رهوهزه کانی ئاناوهرزا. کاتیّك تهرمه کهیان دوّزیبووهوه، که نیوهی پتری قهل و دال خواردبوویان. دواتریش ههر کوریّکی پیّگهیشت، کوژرا. تهرمی لاوه کوژراوه کانیشی ههر فری دهدرانه نیّو ئهو رهوهزانهوه و کاتیّك تهرمه کانیان دهدوّزرانهوه که قهل و دال پتر له نیوهیان خواردبوون.

خاتوون گویزوقهره ئوغلی کاتی تهرمی دوایین کورهکهی له ئاناوهرزاوه به شان دینایه خواری، دیسان ههر نهگریا. تهنانه له سهر مهیتی دوایین کوریشی هیچ سهردولکهی نهگوت و شینی نهگیرا. تهرمه لهتوپهتکراوهکهی له ئامیزی گرت و ههر وه وه چون مندالیّك رادهژیّنن، ئاوا رایژهند و لهوی سی روّژان له سهر یهك لایه لایهی بو گوت و لاواندییهوه. ههرچی گوندی دهوروپشتی ههبوو، هاتن و له دهوری كو بوونهوه و ئهو هیچ کهسی نهدی و ههر لایی لایی خوی گوت.

دوایی همستا و وه بلیّی هیچ نهبووبیّ، توّز و خولهٔ کهی لهخوّی ته کاند و له رهوه زه کانهوه هاته خواری و له دنیایه سهربه رز و نازا و خوّراگر و تاك و ته نیا مایه وه. سواری نه سپه کهی بوو. ژنیّکی تا بلیّی جوان بوو. پر و گوشتن وه کارمامز، چاو ره ش، همر زگماك کلچووکی له چاوی کی شرابوو... تورت و ساغ و... ههر وا نزیك سالیّك سال و نیویّك دوای هیّنانه خواره وهی دوایین گه نهه کهی له رهوه زه کان و به خاکسپاردنی به گول و ریحانه وه، ئیتر گونده کهی عهلی نوشاغی نه وی تیدابوو به بنیاده م و مالاته وه کوژران. که س نه یزانی نه و کوشتاره سامناکه کی کردی و چون کرا. دکتور و جهنده رمه و پولیس هاتن و چهند مانگ له و گونده خه دیکی پشکنین و لیکولینه وه بوون، به لام هیچیان بو نه چووه وه سه ریه کی.

خاتوون قەرەگويز ئۆغلى گەلى وايلۇك و چەمەرىي بۆ ئەو مەرگانە ھۆندەوە و چرپىنى. گوتى: اھەى قەلا و قەت كەسى نەمىنى ئەو مەرگە، ھەى خوا بىباتەوە ئەو مەرگە، كاتى كورەكەم گيانى دەردەچوو، گولەكان بە قىۋە و زريكەوە ھەللەدودرىن. ال

نهوانی دیکهش قسهیان لهگهل یه کتری ده کرد. ناخری، نوره گهیشت ماهیر قاباقچی نوغلی. زور زور تووره و شله او دیاربوو. له حالیّکدا به هه ژاوییه وه دهست و سهر و هه موو گیانی راده وه شاند و ده یگوراند و ده ماره کانی ملی وه ک گوریسیان لیّ ها تبوو و سهر کولّمه ی سوور ببوونه وه، گوتی: له به رئه و جه للاده شیّته ی ناوی ده رویّشه، چون ده توانین روو له مسته فابه گی بنیّین؟... هه ردویّنی بوو که خویّنم وه براکه ی مسته فا به گی کوشت. هه ردویّنی بوو باشترین پیاوی مسته فا به گی کوشت و کوریّن مندالی لیّ

ههتیو کرد و تهرمهکهشی به و چناره وه کرد، جهنابی پاریزگار! به لام مسته فا به گ پیاویکی به پیزه. به گینکی رهسه نه و پیاویکی به رهچه له ک و به ر و پشت ئه تلهسه*. ره چه له کینک که خهریکه کویر ده بینته وه. دیاره به خشین و لیخوش بوون هه ر له خوی ده وه شینته وه. به لام به رانبه ر ئه و درنده یه، به رانبه ر ئه و درنده خوینم ژه چیی پی ده کری ؟ هه ر دوینی بوو که براکه ی کوشت و ئیستا ده یه وی مسته فا به گیش بکوژی و وه جاغیان کویر بکاته وه. هه ر من، خوم ئه وه ده زانم. هه تا ئه و جانه وه ره و چوکووراوایه دا بی هیچ کاریک لیره به ریوه ناچی و هیچ شتیک سه رناگری . "

ئۆمەت ئاغا دوايىن قسەكانى ماھىرى قاباقچىيى ئۆغلىيى دووپاتە كردنەوە: هيچ شتىك سەر ناگرى. "

جا رووی تی کرد و گوتی:"ئهنگو نهدهبوو ئاوا باسی دهرویش به ک بکهن. ئهوه سووکایه تیبه به مستهفا به ک."

قاباقچی ئۆغلی راچله کی، زمانی شکا: "بههیچ جۆرێك، بههیچ جۆرێك، دوور له رووی حازریان، ئهنگو نازانن چهنه لهو دهروێش بهگه تووږهم. كار و پیشهی بووهته پیاوكوشتن. "

مستهفا که رهنگی به روخسارییهوه نهمابوو و دهستهکانی دهلهرزین، ههستابووه سهر پییان و گوتی:" دهروییش به جانهوه رنییه. به هیچ جوّریکی وه حشی نییه. خوینمژیش نییه. براکه شم نهو نهیکوشتووه و کهسیّکی دیکه کوشتوویه تی. وسیّنه رهشیش نهو نهیکوشتووه. دهروییش به گی پیاویّکی زوّر رهسهن و به ره چه له ک و جوامیّره." نهوه ی گوت و به هیّمنی له جیّی خوّی دانیشته وه.

ماهیر شینواو و دهستهوستان وهقسه هات:"تیناگهم، تیناگهم، چما من چم به دهرویش گوت؟ هیچ نا..."

دیار بوو راچهنیوه و دهیهوی تینی هه نبینیتهوه و په نه کانی بشواتهوه: "ئهدی، ئهدی، دهرویش به گ کابرایه کی نهجیم و رهسه نه. چما که س ده توانی بلی وا نییه. چما که س ده توانی بلی وا نییه کوره که فوکول هه نیگرتم و بی نهوه ی ئاشتبوونه وه که سهر بگری، چه ند قسه یه کرد. وا دیاره زورم شوو لی هه نکیشاوه. به نام مهبه ستی خراپم نهبوو، هه ر ده مویست ئاشتبوونه وه که سه ر بگری ... ئاشتبوونه وه ... ئاشتبوونه وه ... واته ویستم بایم پیاوکوژی وه حصیگه رییه . بی نه وه مه وه ده ووکایه تی به ده رویش به گ بکه م . نه و به گیکی رهسه نه ."

-

^{*}بهر و پشت ئەتلەس: واتە كەسيك كە لە دايك و باب رەسەنزادە و نەجيمزادە بى.

پاریزگار به توورهییهوه له سهر جینی خوی ههستا. له قه لافه تییهوه دیار بوو له خوی تووره به له شهو چ کاریخی شهو جوره کارانهیه. ههر دوو دهسته کانی له گیرفانیدا بوون و جگهرهیه کی به لیزانهوه و جوان دیار بوو به سهر لیزییهوه دهلهرزی. که پاریزگار ههستا، شهوانی دیکه شهستان. پاریزگار چووه نیوهندی ژووره که. جگهره کهی به لالیوی چهپییهوه نابوو. قولینچکی چهپهی لیوی زهرد هه لیگهرابوو. له بن لیوانهوه دهیبولاند. راوهستا. لاقی راستهی هینایه پیشهوه و له حالی کدا دهستی راستهی همر وا له گیرفانیدا بوو، دهسته کهی دیکهی راوهشاند و گوتی: "هیچ خهمت نهبی ماهیر به گی. شهتو قسه که چاکت کرد. راست وابه... شهوانه...."

جا له حالیّکدا به توورهییهوه دهستی بهرهو لای مستهفا به گراداشتبوو، لهسهر قسهی خوّی روّیشت: "ئهوانه وهحشین. ئهوانه نهخوّشن. ئهوانه شیّتن. ئهوانه دهبیّ لیّیان سوور بیّ، که دهولهته کهمان چوّن گورزی گورچوبری خوّی لهو دهرهبهگایهتییه دهوهشیّنی و دایانده پلوّسیّ. قسهکانت به جیّ و ریّ بوون ماهیر به گ. پیّیان ده لیّم پووتیّك چهند کیلوّیه. ئهمن باش ده زانم چوّنیان ئاشت بکهمهوه. ئاشت کردنهوهی ئهوانه به من. با ئهو کاره ریّك بخهم، جا بهوانه دهلیّم قوناغ له کویّیه."

به لۆق هاویشتنی رۆیشت و له تهنیشت ماهیر به گهوه راوهستا و له حالیّکدا بزهیه کی له سهر لیّوانی بوو، سهری دانواند و به سرته شتیّکی پی گوت. ماهیر به گ پیّکهنی. دوایی ههردووکیان به چاوی پی له به کهمگرتنه وه نیگای خویان به سهر نهو به پی گوت. ماهیر به گی پیّکهنی: دوایی ههردووکهیان داپوشیبوو. ناشقه که چهلیشیان دی که له قوژبنی کهوه کرووشه می کردبوو. بهویش پیّکهنین. ناشقه که چهلیش که ههستی به پیّکهنینه کهی نهوان کردبوو، لهبهر خویهوه پیّکهنی. ههستا و هات و له بهرانبهر پاریزگاره وه راوهستا و وه قسه هات: "نهمن ناشقی مسته فاکه مال پاشام وای پاشا. یانی پیش نهوه ی گویّت له زایه له کهی سازه کهی من بی لیّره دهروی ؟!"

له حالیّنکدا که بزهیه کی به سهر لیّوه کانییه وه بوو و چاوی پر له چاوه روانی و داوایی به خشین و گهوره یی خوّی روّیشت: "سالیّنکی ته واو سازم بوّ مسته فا که مال پاشا لی داوه . "

که ئاشق قسمی دهکرد، پاریزگار هملی ئموهی بو رهخسا له نووکی پییموه تا تمپلی سمری لیمی ورد بیتموه. کمپویمکی زل به نیوه راستی دهموچاوی ئاشقهکمی مستمفا کهمالهوه بوو. شپرز و شپ و شپریو بوو. ملیوانی کراسهکمی کهمرهی گرتبوو. دهستهکانی همر کام هینندهی چمند دهست گموره بوون. چاوهکانی تیژ و سینگی پان و سازه سمدهف نیشانهکهشی زور جوان بوو.

پاریزگار دوای ئهوهی له سهیرکردنی بهژن و بالای ئاشق بۆوه، له خۆوه گوتی:"یانی ئاوا؟" ئیتر ئاشقه کهچهل ههرچی داوا و زمانچهوری و ریایی و چاوهروانی و بزهیهی به روخسارییهوه بوو رهواندییهوه و توند و توکهه گوتی:"بهانی، ئاوا."

ئيتر ته کانيکی لهخوی دا و تهواو گوړا. بوو به بنيادهميکی ديکه: "چون هاتمه پيش چاوت، روله؟"

زایه لامی دهنگه کهی، که بهرز ببؤوه، به دهموچاوی پاریزگاردا دهپرژا: "ئهمن ئاشقی مسته فا کهمالم. تیتولیّک لهو دادره جهنابی پاریزگار. "

ماهیر به ک ده سبه جی قو لئی خونی له قو لئی پاریزگار ده رهینا و له ناشق چووه پیشی و چه پکی پارهی له گیرفانی ناخنی و گهرایه وه و له ته نیشت پاریزگاره وه راوه ستاوه و ده ستی به رهو لای پاریزگار دریژ کرد و نه و کاته ی له پلیکانه کان ده چوونه خواری گوتی: "داب و نه ریته که وایه. ده بی له گه ل ناشقه کان روو خوش بی. "

پارێزگار که تیزه بزهیه کی به لێوانهوه بوو، به چاوێکی به که مگرتنهوه، سهیری دهوروبهری خوٚی دهکرد.

سوارى ترۆمبيل بوون.

71

عهلیجیك له ههمبهر مستهفا به گدا راوهستابوو و دهیگوت: "تهمسال نا، سالنی داهاتووش نا، ساله کهی دی. "

چاوه کانی، چاوه سرك و بی ئوتره کانی، پهیتا پهیتا له گلینهیدا دهسوورانهوه. دهسته کانی عهلیجیك بچووك بوون. مسته فا به گ بیری کرده وه که نه و پیاوانهی دهستیان بچووکه، زوّر گورج و به کارن. عهلیجیك قسهی ده کرد. بنیاده می ناپاك، دوو روو، ناوان، ههرچیی ههیانه له خه لکی ده شارنه وه. چاوه کانی که سك بوون، شین یان ره ش؟ دیار نه بوو چ رهنگیکن. ته نانه ت دایکیشی نهیده زانی چاوی عهلیجیك چ رهنگن. ههر وه کی چاوی بنیاده مه ناپاك و له بنه وه بنیاده می ده ناپاك و له بنه وه بنیاده می ده ناسی. له بنه وه به هه لسوکه و ت و ره فتاری یه کیک که و تبایه، ده موده ست ده یزانی چ کاره یه و چونه. نه گهر نه و کاته لینی تینه گهیبایه، ئیتر زه جمه تی نه وه ی به خوی نه ده دا بیتر لینی ورد بیته و ه و تی به کری. له نه کاو نه وه یه نه ده ده دوری به خوی نه ده دالت هه یه عملیجیك تینی به کری. له نه کاو نه وه یه نه ده ده دوری بی تینه که ده یه عملیجیك تینی به کری. له نه کاو نه وه ی به زهینیدا راده برد، ده ریبری: "چه ند مندالت هه یه عملیجیك ناغا؟"

```
"حموت مندال ثاغا. نۆكەرتن."
"چەند ژن، عەلىجىك؟"
"دوو ژن."
"خەلككى كوينى؟"
"دەرەى قووتى، لەودىوى كيوپارە."
"خواردن و پيخۆرت چۆنه؟"
```

"له تفهنگ هاویشتنی چونی؟"

"له سایهی سهری توّوه، خراب نیم..."

"بهگت زور خوش دەوى؟ ئاخو متمانەي پيته؟"

"زور زورم خوش دهوي. له گياني خومم خوشتر دهوي. ئهويش متمانهي پيمه."

مستهفا به گ ماوهیه ك له عهلیجیك ورد بۆوهو دیسان دهستی كردهوه به دواندنی. عهلیجیك وه په په په کهرویه كه له بهرانبهریدا راوهستابوو.

"دانيشه عهليجيك."

تا عەلىجىك دانىشت، چاوى بە سەر ھەموو جوولا و ھەلسوكەوتىيەو، بوو.

اباشه دەرويش بهگ زياده له ههمووان بۆچى ئەتۆي ناردووەته لاي من؟ا

"لهوانهیه لهبهر ئهوه بی که ئهمن دهم و دووی باشم ههیه بو قسه کردن و دهتوانم ئهوهندهی یه و دوو چل درو هه لبهستم. ئهمن زوّلی روّژگارم. ئهوجار به گ ئهمنیش به بنیادهم دانانی . به گ له نیّو مولکه کهی خوّیدا نه که ههر خه لکه که ، به لکو سه گیّکیش به بنیادهم داده نی ، به لاّم ئهمن به بنیاده م نازانی . "

الئهي خوّت چون بير ده که پتهوه؟"

"ئەمن، بۆى دەسەلمىننم. بۆى دەسەلىننم لەو چوكووراوايەدا كى پىياوە. بۆى دەسەلمىننم كەئاخۆ جگە لە من كەس لە بنيادەم دەچى، يان نا. بە گوينى خۆم گوينم لى بوو. "

الگوينت لهچي بوو؟"

"دهرویش به گ به هیدایه تی ده گوت عهلیجیکی دهنیرمه لای. ئه من له پشت ده رگاوه که گوییم له ناوه کهی ده کوت عهلیجیک هاوشانی له ناوه کهی خوّم بوو، قوت بووم و گوییم هه لخست. به گ به هیدایه تی ده گوت عهلیجیك هاوشانی ئهوه. ئه گهر سهرانسه ری ئهوگوی زهوییه سهنگ و سووژن بده ی، که س له عهلیجیك شیاوتر ناد فریته و بینیریته لای ئه و خهرمان سووتینه ره مال سووتینه ره نوکه رکوژه."

"ههر به راست؟"

"بهلّی بهگ، ئهگهر دنیا سهروبن بکهی، نارهسهنتر له منت گیر ناکهوی. ئهمن لهوانهم که مهمکی دایکی خوّشیان دهگهزن."

"له چې شارهزای؟"

"رۆله لهبهر دایك ههلدهگرم. حهوت سالان سهردهستهی پیاوه چهكدارهكانی یاغمور ئاغا بووم. چهندی دلت دهخوازی خوشم رابواردووه و می بازیم كردووه. ئهوهندهم پیاو كوشتووه له

ژمار نایهن. پیاو کوشتن و ئاوخواردنهوه لام وهك یهك وان. بروا ناکهی چهنده به سانایی سهری بنیادهمیّك له لهشی جیا ده کهمهوه. هیچ کهس ناتوانیّ تهنانهت چوّله کهیه کیش ئاوا به ئارامی سهر ببریّ."

"چيتر، چي ديکهش؟"

"دەستدرێژيم كردووەتە سەر كچۆڵەي كەم تەمەن شەش سالان لە گرتووخانەدا بووم." "دەي؟"

"تۆرقوت بهگ، دوای ئهوهی سی رۆژان وام لی کرد لهبهرم بپاریتهوه و بکرووزیتهوه، جا کوشته."

مستهفا به ک لهسه رخو لینی پرسی: "جا ئیستا چیت دهوی ؟"

عەلىجىك بزەيەكى زۆلانەي ھاتى و گوتى: "سلامەتىي سەرت. "

له نیّوقهدی بهرهو خوار زوّر دریّژ و پتهو بوو. لاقه کانی جیاوازییه کیان له گهل لاقی پیاوی ئاسایی نهبوو. به لام له نیّوقه دییه وه بهرهو سهر، سهری و نیّو شان و نیّو قهدی و شان و باهوّ و دهسته کانی ههر ده تگوت هیی مندالیّکی ده سالانن. ده موچاویّکی کولکنی ههبوو.

عەلىجىك لە خۆشىيان و لەبەر بەخۆنازىنەكەي، وەخت بوو بفرى. ئىستا ھەلى بۆ رەخسابوو خۆى بناسىنىنى.

اجا ئيستا بلني بزانم عهليجيكي سهردهستهي دروٚزنهكان، چيت دهويٚ؟اا

"عەرزم كردى سلامەتى سەرى بەگ..."

"سهیرکه عهلیجیك، ئهگهر بتهوی دروّم لهگهلا بکهی و فرت و فیّلت لهبن سهریدا بیّ، ده ده ده چاوترووکانیّکا کات له پیستی سهری بناخنن ها."

"دهزانم بهگ. ئهتوّ دهتوانی وهك ئاوخواردنهوه من بكوژی. جوانت دهناسم. دروّشت لهگهلّ دهكهم و بهدههوّشت دهبهم و ئهگهر بوّم بلويّ وهك توّرقوت بهگ دهشتكوژم."

"باشه ئاخرىيەكەي دەكرى ملى خۆت بشكىننى و بلىنى بۆچى ھاتووى و چىت دەوى؟" "گرنگ ئەوەيە كە جەنابت چىت بوي بەگ. جەنابت چىت بوي؟"

"ئەمن دەمەوى دەرويش به گ له مالله كهى بكيشمه درەوه. ئەتى دەبى يارمەتىم بدەى." "دەميك بوو ئەوەم دەزانى. دەرويش بەگىش دەزانى. ئەمن يارمەتىت دەدەم."

"پێنج سهد دوٚنم زهويت...."

الدەي باشە..."

"تراكتۆرێك."

الدەي. اا

"ده ههزار ليرهش يارهى نهقد."

الدهي. ال

الدهي؟"

"ئەسپىزكى عەرەبى و فىلىنتايەكى ئەلمانى و دەستىك جلوبەرگى شياويش كە لە ئەدەنە پۈ بە بەرى خۆت درووابن."

"باشه."

"باشه، به لام ئهمن چون ئهوانهم دهست ده کهوی ؟ پاش ئهوهی به گم له ماله کهی دهرپه راند و دام به دهستته وه، ئهو دهم پیم نالیّی جا عهلیجیك له بری ئهوانه و هره گونم بمژه ؟"

"وا ناليه."

"ئەتۆ ناڭێى، بەلام وەچەكانت وا دەڭێن."

"ئەي دەلنى چ بكەم عەلىجىك؟"

"ئەمن رێگەيەكى بۆ دەدۆزمەوە بەگ، باشە؟"

"باشه."

"دەممەوى شتىكت لى بىرسم بەگ. بە شەيتانى و شۆفارى نەبى، چۆنە لە جىلى ئەوەى دەرىپەرىنىم بىكوژم. كوشتنى ئەو بەلاى منەوە وەك ئاوخواردنەوە وايە... بەلىن دەدەم تا كۆتايى ئەو حەوتووە سەرى بە گۆمدا بكەم. دەلىنى چى؟"

ادەمەوى دەرىپەرىنىم عەلىجىك. ال

"باشه بهگم. لهم دنيايه له ههموو كهس زياتر متمانهت به كێيه؟"

مسته فا به گ چووه فکره و و تاویک دواتر سه ری هه لینا و گوتی: "تیکهیشتم. زانیم ده لینی چی. خو عه لی ناغا کورده ده ناسی؟ قه باله و پاره و چیی ده ته وی ده یده مه ده ستی نه و و نه تو دوای نه و ه یک باشه ؟"

عهلیجیك به خوشییهوه گوتی:"ئهوه بوو به قسه. عهلی ئاغا بو ئهوهی دهبی ههموو شتیکی لهلا باس بکهی. ئهو پیاویکی نهینی پاریزه و هیچ نادرکیننی."

مستهفا ئاق يۆللى" دووپاتەي كردەوه: "نايدركيننيّ. "

ائهي ئهگهر هات و مرد چي؟ خو كهس عومري بو نههاتووه؟اا

"بۆ ئەوەش رێگەيەك دەدۆزىنەوە. ھەر ئەمرۆ دەچمە شارۆچكە و قەباللەكەت بۆ جێبەجى دەكەم. "پارە"كەشت لە بانك بۆ دادەنێم. ناو و شۆرەتت؟"

"عملى داغلار ئاشان. ناوى باوك دورمووش و ناوى دايك ئەليفچه."

"زور باشه."

ائهمن شهوانه ديم. حهوتووي جاريك. بهر لهوهي رؤژ ببيتهوه. "

"ههر كات هاتي، بله ئيبۆي بېينه."

"بله ئیبو پیاوی دهرویش بهگه. تهنانهت دهرویش به گ خویشی بهوه نازانی . ههر من دهزانم و خوشکه کهی دهرویش به گ ... جهرهن خاتوون، ئاغا یاللیجه..."؟

"جا ئەتۆ چۆن دەزانى؟"

"هدردووکمان هدر له و گونده گهوره بووین. وهك برا واین. هدردووکمان هدتیو و بی که س و کار بووین. ئه و جدرهن خاتوون گهورهی کردووه و به قسهی ئهویش هدلده سووری . ئه گهر جدرهن خاتوون له و بارهیه وه شتیکی به دهرویش به گ گوتبا، ئه و دژایه تیی ده کرد. ئه و له وانه نییه سیخور بنیریته مالی دوژمنه کهی."

"ئاوا، هدر به راستى نانيرى ؟"

"نانێرێ. "

"ههى دايك حيز."

"بله ئيبۆ زۆر زۆله بهگ. ئاگات ليّى بيّ. ساليّ يهك دوو جاران سهر له يالليجه دهدات." "سهده."؟

امن پێم وايه... به لام نا، ههر لێي گهرێ، وهباڵي ئهويشم ده کهوێته ئهستۆي...." ادمي بڵێ، بڵێ..."

"وهبالي..."

"دروّيان مه كه. ئهتو گويت له وهبال مهبالان نييه."

الگويم به وهبال نابزوي ... "

"گويت به خودا و كتيبش نابزويّ."

الكوره واش نا، نا، ئەوەندەش نا بەگ."

"بليّ دهي."

"بله ئیبۆ مورتهزا به گی کوشت. به گ، باشه نافهرمووی به نیّو ئهو ههمووه سه گه زل و یانیگرهدا* و بهنیّو ئهو ههمووه پاسهوانانهدا که مورتهزا به گیش لهو سهری کوشکه که نوستبی و دره گاکهشی داخستبیّ، نهفهریّك چوّن توانیویّتی له دهرهوه پا بیّت و مورتهزا به گ بكوژی؟ سهیرکه به گ، ئهمن خوّم دهمیّك بوو وه ك سیّبهر به شویّن مورتهزا به گهوه بووم و نهمتوانی بیكوژم. خوّ به خویّنی سهریشی تینوو بووم... خوّ ئه گهر کوشتبایهم، له لای به گ زوّر زوّر شیرین دهبووم... به لام نهمتوانی. ئهو کاره کردهنی نهبوو. شهویّکیان توانیم بیّمه نیّو کوشکه کهوه، چوومه سهری و به ههموو هیّزم له دهرگاکهی نووسام پیّم نه کرایهوه، ئیتر وهخه بهر هاتن... سیّ روّژی رهبه ق له بانیژه کهی سهریّ برسی و تینوو خوّم مات کرد ههتا شهویکیان توانیم خوّم رزگار بکهم."

ادرۆپە. وەك سەگ درۆپان دەكەي عەلىجىك. ا

"ئەتۆ واي دانى درۆيە، بەگ. "

ائمتو دەتموى باشترين پياوى خۆم بە دەستى خۆم بكوژم. زۆر ھيچ و پووچ و زۆلنى ھا."

"ئاخرى رۆژنىك ھەر دەيكوژى. دەيكوژى. بەلام نەكا بېيستىتەوە كە شتىكىم لە سەر ئەو پى گوتووى. بزانىتەوە ئەمنىش دەكوژرىم. ئەو جانەوەرەى من دەيناسم، جنۆكەش نالا دەكا. تەنانەت بەبى ئەوەى دەروىش بەگىش تى بىگەيەنى، من دەكوژى."

"درۆيان دەكەي عەلىجىك."

"باشه، درو ده کهم. خوا حافیز. یه کشه مه چاوه ریم بن. به رله روز ژبوونه وه بن دار چناره که."

"ئەتۆ راوم دەننى عەلىجىك."

"راوت دەنيم ئاغا."

"باشه، پيش تاوكهوتنان له بن دار چنارهكه."

"چ به دهروێش بهگ بڵێم."

"بلّی مستهفا ئاغا چاوه رِیّیه دوایین مانگی پاییزی ئهمسال نا ساله کهی دیکهش بگاتیّ." "وا دهلیّم."

ائمى نۆژەنكردنمومى كۆشكەكە گەيوەتە كوێ؟"

419

_

پانیگر: واته مرزفگر. سهگیک که فیری ئینسانگرتن بوووه

"چیی نهماوه تهواو بیّ. شتیّکی وای لیّ نههاتبوو. ههر پلیکان و دهرگاکانی سووتابوون. دیوار و بناغهی زیانی بهرنهکهوتبوو. ئاخرین مانگی پاییزی ئهمسالیش ههر لهویّین."

عهلیجیك خوّی نهیده زانی کهنگی و له کوی له دایك بووه. دایك و بابی خوّیشی ههر نهدیبوو. یه کهم شتیّکی وهبیری ده هاته وه، له بن داریّك بوو. تیّکچرژان و پیّکوه ربوونی میّشی ورد و درشت له سهر سهره کهچه له کهی... سهرتا پیّی برین و کیّم بوو و بنی پیّیه کانی قه لشت قه لشت ببوون. چاوه ریپوقاوییه کانی ده تگوت دوو برینی خویّناوین، چلکن... ژنیّکی میهره بان به لهچکیّکی سپی و دهست و په نجهی شووش و باریك، گهرم و سپی... دهستی به کویّیه کیدا دینا ساریّژی ده کرده وه. سابوون و که فیّکی زوّر، خشه خشی لك و پوّ و بوّن و به رامه ی گولّی لاولاو... باخچه، گولیّیکی موّری گهوره، که فی سابوونه که چووه چاوییه وه. چاوه کانی برژانه وه، ده زوورانه وه، په له هاله قاژه ی بوو، ده یزیراند. له چکه سپییه که و په نجه جوانه کانیش ده یانزیراند. ده زوو ده رود که شیریاند.

"برسيمه نهنه سهلوا."

"هانيّ دايه گيان."

رۆنى كەرە لە نيو نانى گەرمە تەندووردا دەتويتەوە و دلۆپەدلۆپ دەچۆرىتەوە. عەلىجىك زارى داپچرپوه. پارووهكى گەورە، پارووەكى گەورەى دىكە. يەكى دىكەش.

"نهنه وهخته له برسان مرم. نهنه سهلوا. نهنه گيان."

خوشکه قودرهت خزشترین لایهلایه کانی گوت. ههر مندالیّنکی گویّی له لایهلایهی ئهو بوایه، له گریانی ژیر دهبووهوه. برینداره کان به بیستنی دهنگه خوشه کهی ئهو له نالین و کرووزانه وه ده که وتن و نه خوشه کان دهرد و ئازاری خوّیانیان لهبیر ده چوّوه.

"خوشكه قودرهت لايهلايهيهك بلني، تو سهرى من بيلني..."

"لەبەر چاوم ون بە، بەرازە كەچەل."

"خوشکه، به قوربانت بم خوشکه، دهی بیلی ..."

"ناو له رۆیشتنی دهکهون، با جوولهی لی دهبری و تهسپی به تاو له جینی خوّی وشك دهبی." عهلیجیك دروینهوانیکی باشه، جووتیریکی باشه، سهپانیکی باشه بو لوّکه رنینهوه... لهو چوکووراوایه پیاو نییه بلیّی هیّندهی عهلیجیك پر کار و بهکاره. عهلیجیك کوری نهنه سهلوایه. عهلیجیکی کورمان. عهلیجیك تا ههناسهی لهبهردایی کاری پی دهکری. عهلیجیك

له بن بارستایی باردا ئیسقانه کانی ورد دهبن و گیانی دیته سهر لیوانی. ئهستیره درشته کان، تهیوتوز و ریگا دوور و یر له ییچ و گهوه کان*.

سهره کهچه لهکهی عهلیجیك تووك دهرده کاتهوه، برینکه بهکیم و زووخاوه کانی عهلیجیك له بیری دهچنهوه.

"عهليجيك، عهليجيك ون بووه. عهليجيك راي كردووه."

نه نه سهلوا تووړه بوو و بنهمالهکهی دایه بهر جنیوان: "باشه بستهمندالیّك بو ئهوهی دهبی ئهوهندهی کار پی بکهن؟ به لایهکتان به سهر هیّنا دهرپهری و رای کرد. چما کوّلی وا قورس له سهر شانی مندالیّکی ئاوا دادهنین؟"

"خەمى لى مەخۆ دايە، لە ھەر شوينىنك بى دەگەرىتەوه." "

"ئەدى بە سەرى تۆ."

اليّرهي باشتر دهست ناكهويّ. له توّ باشتري له كويّ دهست دهكهويّ؟ا

"ههی نیرهم به قور گرت، ههی نهو چاکبوونهم سهرم بخوا یارهبی. عهلیجیکی بهستهزمان بو کوی چوو؟ نااخ عهلیجیك، باشه چ بهلایهك بهسهر نهو مندالله هات؟ مندالله کهم." نهنه سهلوا سی کوری ههبوو که ههمووان کهاله گهت و چوار شانه و به شان و باهو بوون.

"ئهو زۆر وردیلهیه. له و و بنیسه. که پوی بگری گیانی ده رده چی. وهك ئه نگو مل ئه ستوور نییه. مرده لوخه یه نیشه لا رای کردووه. به سته زمانه بیت و شتیکی لی ها تبی، ناهی ئه و داوینی هه موو گونده که و هه موو ئه و میلله ته و که س و کار و ده روجیرانه که ش ده گریته وه.

نهنه سهلوا ئهو جار بو عهلیجیك نووزایهوه و لاواندییهوه. چهند مانگان تازییهبار بوو و زهردهی نههاته سهر لیّوان. عهلیجیك زور دواتر ئهوهی بیستهوه.

سهر له بهیانیی روّژیّك که نهنه سهلوا نانی دهکرد، تهلیّلی به ههلهداوان هات و بههات و هاوارهوه گوتی:"نهنه، نهنه، نهسهلوا، عهلیجیك هاتهوه."

نه نه سهلوا نانه که ی له تهندووریدا به جی هیشت و غاری دا و له باوه شی گرت "عهلی، روّله." عهلی له شهرمان سهری داخستبوو. میش و مه گهز له دهوری سهری ده خولانه وه. چاوه سووره کانی دیسان ریپوقیان ده رکردبوو. جلوبه رگه که ی به به ری فش ببوونه وه. چلکن و شر و

___

^{*} پیچ و گهوه: پیچ و پهنا. / گهوه: لوّفه. له کتیّبهکهی د.ع.شهریعهتیدا که ههژار کردوویهتی به کوردی، تانه لهو کهسانه دهدات که بهناری ئیسلامهوه خهلک دهچهوسیّننهوه دهلّی:"ئهگهر ئیسلام ههر نهوه بیّ، با نیّوان سهد گهوه بیّ.

درِ ببوون... برینی لاقه کانی کرمی ببوون. ههر پیستیک بوو به سهر ئیسقانه کهیدا کشابوو و نیوه زیندوو. عهلیجیك هانکه هانکی بوو.

نهنه سهلوا به دهنگیکی پر له خوشهویستی و بهزهییهوه گوتی: "ئیتر را مهکه عهلیجیك، تیگهیشتی؟"

عهلیجیك ئهگهر توانیبای زوّر زوّر دهگریا و كولّی دلّی خوّی ههلده رشت. به لاّم چما تاقه تی گریانی هه بوو؟ زاری ببووه تهلّهی ته قیو و زمانی شكابوو. چهند روّژیّك بوو خهوی نه چووبووه چاوی. ههر دهستی دایه ی گهیشتی، به لاداهات و ده سبه جیّ خهوی لیّکه وت.

نهنه سهلوا قیژاندی: "وهی رو عهلیجیك مرد. "

گوتيان:" نا، نهمردووه. ههناسه دهكێشيّ. يان له هوٚش چووه يان خهوي ليّ كهوتووه."

عهلیجیك تهمهنی چهند بوو؟ عهلی حهوت، ده، پانزه، حهقده، عهلیجیك سهد سالآن دیار بوو. پیسته تاوبردوو و چرچبووه کهی دهتگوت ئیستا نا تاویکی دی له ئیسقانه کانی دهخزیته خواری نهنه سهلوا مهنجه لیک ئاوی کولاند و عهلی جیکی له سهر تاته بهرده مهرمه په کهی بن پیرهههناره که نواند. ههناره که گولی کردبوو. میش و مهگهز ویزه ویزی کی سهیریان وه پی خستبوو. بهرده مهرمه په که و عهلی نوقمی که فاوی سابوونه که بوون. عهلی دوای ئهوه خواردنیکی زوری خوارد. نهنه سهلوا ئهو مه لحهم و هه توانانه ی به ده ستی خوی سازی کردبوون، له سهر برینه کانی سهر و گیانی عهلیی دانان. برینه کان نه مجاره یان کیمیان کردبوو و کرمی ببوون و ساری توبه و نه وی اسان نه بوو. نه نه سهلوا کاریکی وای کرد برینه کانی عهلیجیك به مانگیک چاک ببنه وه. دیسان بورژایه وه و چاوه کانی هه لینی و هه و هاته وه.

دیسان عهلیجیکیان وهبهر کار نایهوه. دهبوو بایی ئهو نانهی ده بخوارد کاری کردبایه. علیجیك دیسان بهر لهوهی روّژ بیّتهوه له خهوی ههلّدهستا و تاقی لهبهر ئهسپهکان ده کرد و به حالی سه گ ئاوی له بیره که ههلّدیّنجا و ئاوی ده دان و له عاره بانه ی ده کردن. عهلیجیك ده لیّنی میّروولهیه. عهلیجیك لوّکهی رنییهوه، درویّنهی کرد، خهلهو خهرمانی داخست و جهنجه ری کرد و خهرمانی به باداکرد و بووجاری کرد. عهلیجیك ههموو ئهو کارانهی ده زانی.

تهللییش وهك عهلیجیك وا بوو. كچۆلهیه كی پانزه شانزه سالآنه كه ده تگوت شوولكی کی باریكه. ئهویش كه پشتی لی ده نا و شمه كی ده شووشت و چیشتی لی ده نا و شتی دروومانی ده كرد و له مهزرایه ش زهجمه تی ده كیشا و كاری ده كرد.

رۆژىكىان تەللى بە عەلىجىكى گوت:"ئەگەر ئاوا برواتە پىشى ئەتۆ بەرگە ناگرى و دەيسىنى."

عهليجيك ملى بهلارهوه نا و گوتى: "بهرگه ناگرم و دهپسيم خوشكه تهللي. "

پاییز داهات و وهرزی کار و بار بهسهر چوو. عهلیجیك ئیتر به تهنی ئهسپهکانی بهخیّو دهکردن و ههر له بهیانییهوه تا شهوی له نیّو ئهو کاولاشانهدا، که له پاش ههرمهنییهکان بهجی مابوون، خهریکی ههنجیر رنین بوو و لویّچ لویّچ ده بخوارد. روّژ لهگهل روّژ قهلهو دهبوو و بالای دهکرد. نهنه سهلوا پانتوّل و کراسی بو دروویبوو. جووتیّکی پوتینی سووریشی بو کریبوو. عملیجیك پیّی حهیف بوو پوتینهکانی له پیّی بکا و به پیّخاوسی دهسوورایهوه. روّژیکیان عهلیجیك ون بوو.

نه نه سهلوا گویّی نه ده دایه قسمی هیچ که س و یه ک پشوو ده کرووزایه و و ده گریا: "ئه نگو» ئه نگو دیسان به لایه کتان به سهر ئه و کوره هیناوه، ئه گینا له خوّرایی بوّچی دیسان سهری خوّی هه نگرتووه و وه کیوان که و تووه ؟!"

میرد و مندال و ههوی و منداله کانی ههویکهی، ههر ههموویان به سویند و قورئانیدا نووسان که اهیچ کهس پینی نهگوتووه پشتی چاوت برؤیه."

بهلام ئهو قسانه به گویّی نهنه سهلوادا نهدهچوون و نهدهچوون. به گویّیدا نهدهچوو و هیچیشی پی نهدهکرا.

عهلیجیك چهند مانگ دواتر که گهرایهوه، دیسان ههر تاس و حهمامه که بوو. دیسان ببووهوه ئیسك و پرووسکیکی بن تهنکه پیستیك.

دیسان سهلکه کهچه له کهی ههموو ببووه برین و زام. دیسان ش و شپریّو ببوو. دیسان برینه کانی وهبنیان دابوو و کیّم و چلکیان کردبوو. له بهر کزهبایه کهی زستانی و له ناخوره کهدا و که فی تالی سابوون...

عملیجیك همتا تممهنی گمیشته بیست سالآن همر رای کرد و گمرایهوه مالله کهی نهنه سملوا. نهنه سملوا قمت لزمهی نهکرد، تیر و توانجی تی نهگرت و دهنگی لی نهگوری و شته کانی به و جوّرهی همبوو، قمبوول کرد. به لام نهو مندالله له شتیك ده گهرا، چقلیّکی له دلّی دابوو. رهنگیی خوّیشی نهیزانیبی چ دهردیّکی همیه. نهنه سملوا تمنانه بو جاریّکیش لیّی نهرسی دهرد و مهرگت چییه و بو وا ده کهی. نهیرسی که راده کهی دهچییه کوی و له کویّوه

دنیتهوه. ئهگهر خوی حهزی لی بوایه به پهی له سهر ههیتوان ههلنده دایهوه. ئهگهر نهیشگوتبایه نهدهبوو ناچاری بکهن.

عهلیجیك له بیست سالیدا دیسان خوی بزر كردهوه و ئیتر ئهو سهری بردی نهیهینایهوه.

پاش چهند سالآن، عهلیجیك به سهر و سهكوتیّکی ریّك و پیّك و گیرفان پی، لهگهل كچیّکی جوانی قژكالی چاوشین و دلّیفیندا پهیدا بوّه. دیسان ههر له بن چناری گورین دانیشتهوه. پالّی به قهدی ئهو دار چنارهوه دا، كه باوهشی سیّ كهسانی تیّ وهرنهده سوورایهوه. ژنهكهشی ههر به جلوبهرگه جوان و نهخشینانهیهوه له پال خوّیهوه له سهر عهرزه كه دانیشت. عهلیجیك وای ویستبوو. ئیستا دهیبینن و نهنه سهلوای لیّ ئاگادار دهكهنهوه و نهنه سهلواش به ههلهداوان دیّ. باشه نهو كهچهله چیی له گیانی من دهویّ؟ دیسان خویّن و چلك و كیّم و ریپوق و پیّست. انهته که کابرا؟"

"ئەمن عەلىجىكم نەنە."

نه نه پێی سهیر دهبی و له خوٚشییان چاوی پڕ دهبن له فرمیٚسك. باوهشی پیدا ده کا و ده لی: "خودایه گیان زور زور شوکر، ههزار جار شوکر. شوکر بو نهو روژه خوشه. وهی عملیجیکی من بوته چ پیاویک. ههزار جاران سوپاس. "

"ئەوەش ژنەكەمە نەنە."

نهنه ئهویشی له ئامیز دهگری و ماچی دهکا.

"ئهوهیه ئهو نهنه میهرهبانهم که بوّم باس کردبووی. خوّ له بن گویّنی نههاتووینه دهریّ."

نهنه به دلیّکی خوّشهوه دهیانباتهوه مالیّ و به بزهیه کی پی له شادییهوه که به روویهوه

دیاره، به سیّرهی چاوان سهیریّکی بهژن و بالاّی ژنه که ده کا و به زمانی بی زمانییهوه ده لیّن،

بووکه که مان جوانه، ده لیّنی تیشکی خوّره، ههر ته مهن دریّژ بی بوّ سهلیقه و هه لبّراردنت.

جیژنه ده گریّ. مهریّك ده کوژیّتهوه و خویّنی گهرووی مهیه که له نیّوچاوانی بووك و زاوا

هه لله سویّ. دهسته کانی خویّناوی ده کات و په نجهی نهسپی کوژهی له ره گی دار چناره که و

قه ده کهی هه لله سوی و ...

"ئەو سەعاتە زنجير زيوه، يادگاريي بابى خواليخۇشبوومه، پيشكەش بە تۆ و ئەو بازنە و ملوانكەيەش بۆ تۆ."

چون دهبی بی کهس و بیده ر بم. همتا نیوه رو چاویان له ده رگا و پهنجه ره کهی ماله کهی نهنه سهلوا بری و له بن دار چناره که وه همر چاوه روان بوون. گهرما داهات. نه کهس هات و نه

کهس بهویدا رابرد. جاران منداله وردکه ههر له بهیانییهوه تا ئیواری له بن ئهو چناره دهکهوتن. نهی ئهوان چییان لی هاتووه؟ ههستا و شیواو و شهرمهزار به دهنگیکی کپ و بی گیان گوتی: "ههسته ژنهکه."

دهنگی وهك شهرابیّك نیشتهوه و خاكه كه ههلیّمشت. به ترسهوه دهرگاكهی كردهوه. بهرده مهرمه په ترسهوه سپییه كهی بن دار ههناره كه له بهر تیریژی بهتینی تاوه كه سپیی دهچووه. گوله ههناره كان دهنگ و ههلاّیان لیّوه دههات. میّش و ههنگ و زهردهواله وزهوزیّکیان وه پی خستبوو ههر مهپرسه. ژنیّك داده هاتهوه و قیت ده بوّوه و نانی به تهندووره و ده دا. بوّنی نانه تازه كه بوّ عهلیجیك هات و لووتی خوراند و به ناخیدا چووه خواریّ. به رهو لای تهندووره كه چوون.

عهلیجیك به دهنگیکی سرك و بی ئوقره و به ترسهوه و به خهمباری و له حالیّکدا ههستی ده کرد شتیّکی قورس و تاریك له ناخیدا ههر دی و گهورهتر دهبی و وهخته بیخنکیّنی، پرسیی:"نهنه سهلوا له کویّیه؟ نهنه سهلوا؟"

ژنهکه به سهرسوورماوییهوه سهری ههانینا و پشتی قیت کردهوه. نهنه سهلوا نهبی کهس نهیدهتوانی نان بهو تهندوورهوه بدات. روخساره جوان و گهشهکه ئارهقهی کردبوو.

"نهنه سهلوا له كوييه؟ نهنه سهلوا؟"

"نهنه سهلوا مرد."

بای روّژئاوا هه لده کا و توّز و خوّلی ریّگه که رهپیّچه ک ده دا. عه لیجیکه کهچه لا)، جوان و ته پوش. هه ر ده لیّی تا ئیستا ئه و نه بی که س ژنی نه هیناوه. نه دی و بدی. چما بنیاده م به رد ده خاته ئه و کانیاوه وه که ئاوی لی ده خواته وه ؟ چما هه ر که سیّکی ناوی بنیاده میان لی نابی نابی فیشه ک به و ماله وه ده نی که له وی سفره ی بو را خراوه ؟ ئه ویش له حالیّکدا که ژنه که ی زمانی گه زیک له زاری ده رکیشابی و به دوایدا را بکا بو ئه وه ی بگاته وه میرده نه دی و بدییه که ی؟ جا نه وجار چما پیاوی ژبر له گورستانی خوّی به سه رخول و خاکدا ده دات؟

له تاریکایی شهوهکهدا، گهلاکانی چنارهکه، هیمن و بی جوولهن.

"نهنه سهلوا مرد."

الدەسەلات چىيە؟ وەرە برۆين ژنەكە. ا

"مستهفا بهگ چي گوت؟"

"يێکەنى. "

"هبچي نهگوت. "

"دەستى كرد بە پۆكەنىن. ئەوەندە پۆكەنى چى واى نەمابوو ببوورىتەوە. ئاخرىيەكەى گوتى، باشە رادەوەستىم. گوتى ئەگەر نەمردىن ھەتا پايىزى داھاتوو نا، ئەوى ئىتر رادەوەستىن. دىسان قاقا پۆكەنى و گوتى بە دەروىش بلى ـ بەگەكەى نەگوت ـ ئەوەندەش نەترسى نا. "دەى؟"

"ئەوجار گوتىشى ئەو جەستەيەى ترس تێيدا ھێلانەى كردبێ، لە قەدى دارێكى رزيو، تەنانەت ئەگەر دارى چنارىش بێ، خرايتره."

"ئەي تۆچىت گوت؟"

"ئهمنیش گوتم بۆ خۆت باشتر دەزانی و کی له کی و چۆن دەترسی، مستهفا ئاغا. " "کهوابوو رادەومستی ؟"

"گوتی ئهگهر ههزار سالیش زیندوو بمینم، ههر چاوهری دهبم. ههتا ئهو روزهی رووخساری ئهو دوژمنهم نهبینم که له سهر ئهم دنیایه ماوه، ناچمه دنیاکهی دی."

دەرويش به گ گوتى: "دەچىخ. چونكه بەر لەوەى پاييز دابىخ، دەچىخ. ئىتر وەگيان ھاتووم. ئىتر بەسە. "

عەلىجىك بە خۆشىيەوە دووپاتەي كردەوە: "ئىتر بەسە. "

بارانیکی زورد _ له حالیکدا ئاسوی لای باشوور روون دوبووه و دهکرایهوه و نارنجی دهچووه و کال دوبووه و دوبود و کال دوبووه و لایه کی وا دوبریسکایهوه دوتگوت ئاگری تیبه ربووه _ دای دابوو. قاراقیز خاتوونی پیر، تیکسمراو به برو کولکنه پیاوانه کهیهوه له بن چارشیویکی سپیدا، لیوه چرچ و لوچه کانی له سهر یه که داگر تبوون و له سهر قهرهویله کهی گرموله ببوو و په نجهی دوسته روقه له کانی له سهر زگی لیک ههلییکابوون و چاوی لی ههلنهده گرتن. چار نا جاریکیش وه ک شین بگیری، له سهر جییه کهی، خوی راده ژاند.

چهناگه باریك و نووك تیژه کهی و چاوه درشته خوّله میشییه کانی گهوره تر دیار بوون له یه کهم روانیندا، ههر چاوه کانی دهبینران. نه دهموچاوه پپ له چرچ و لوّچه کهی و نه دهسته رمقه له کانی و نه گهردنه دریژه کهی و نه جهسته گرموّله بووه کهی، به للکو چاوه خهمباره تووپه و ته و زهه کانی که وه ک ناوینه دهبریسکانه وه، دهبینران. توند و تیژ و پپ له حهژمه ت، به بی نهوه ی بیانترووکینی، ده بیروانی.

قور و لیتهی زهرد وه هورهی لوّکه، وه و زیّری تواوه، به سهر چل و گیا و گهلا که سکه کانی داری "مورتك" هوه و بوّن و بهرامهی "موّرتك" یش تووره و تازیه بار، شهو تا به یانی، له بهره به یانیدا، به ناله و شین و روّوه، له مهرگدا له نیّو خویّنی رژاو به سهر گوله زهر دباوه کاندا، له نیّو پووش و گیا و شکه لاتووه کاندا.... خووساو به که فی خویّن... تال، تفت. تفت و که سکیّکی توخ.

جا له کاتی سهردولکه و شینگیزییهکهدا، مورتهزا به گ هی شتا نهنیژرابوو و تهرمه زهردهه لاهراوه که له بن چادری شهوی و سهرچه فه سپییهکاندا ... لاقه ناسك و زهرده کانی ئارهقه یان کردبو. لسینک له کاکوله رهش و دریژه کهی که سهوز ده چووه وه، که وتبووه سهر

نيّوچاوانه ههلّبزركاوهكه و بلاو ببووهوه. شينگيرييهكه به ههلّكشان و داكشان و له زاريّكهوه ده کهوته زاریکی دیکهوه و ژنیک بز ژنیکی دیکهی دهستاندهوه، بهردهوام و به شهپوّل و پر له زایه له، ده گۆردرا له دهنگیکهوه بو دهنگیکی دیکه، هه لدهستا و دهنیشتهوه. زولال زولال سهرو بنی دیار بوو. یهك ههوا و پر ئاواز و ههر ئهوهندهی تۆزنك مایهی دهنگهكان دهگوردران. لاقی زهردی درێژکراو، کاکوٚڵی رهشی پهرش و بلاوی سهر تهوێڵی رهنگ پهريو، له رێگه دوورودرێژهکانهوه، له دەشتەكانەوە، لە شاخەكانەوە، تالان و برۆكان و لە سەفەرى بى برانەوەى سەدان سالاه، لە بن سهرچه فی سپی و بهره و مافووری سوور و لبادی نهخشین و خیّوه تی مهره ز و بهن و له سهر ئاگردانی رەشماللە گەورەكانى سەرۆك عيلەكان... ھەر ھەموو كوژراون، خوينىيان كەفى كردووه و ھاواريان لىي ههستاوه و شینیان گیراوه و ههر ههمووش وهك یهك... عیلاتی خوراسان، بیابانه كانی عهرهبستان ينك وهربووه كان و ينك هه لنيرژاوه كان. ياساي سرووشت، ههوارخستن و كۆچى بهردهوام. ئهو خاكهي ئەمرۆ پنى لەسەر دادەننى ئەوە نىشتمانى تۆيە. ئەو پارچە عەرزەي ئەمرۆ خوننى لە سەر دەرىزى و شینی سهدان سالهی بی پسانهوه بو دهگیری ئهوه نیشتمانی تویه و سبهی نیشتمانت نییه. ئهو خاکهی تهنانهت ناوهکهشی نازانی و تهنانهت له ئاوی رووبار خیراتر و تیژتر لینی تیدهیهری، شینگیری و سهردولکه و حهماسه و گورانی و تهنانهت چیروکهکانیشیت وهبیر نایهنهوه. بهلام خو ئه گهر لهوهری ههبوایه، تالانی ههبوایه، شیر و ماست و گهنمی به پیت بوایه، نه تده توانی لهب پری بکهی. خاکیک که بهرهکه ته کهی، تامی تفتی ههرمی و بون و بهرامهی سیّوه گیوییه کانی چهندین سالان له سهر زار و زمانان بووه و بلاوبوونهوهی بونی عهتریکی شیلهوگهرم و نهفهوتاوی سیویک، گولیّکی خورسك، گولیّکی وشكبووی كلكهریّوی له بن بنهوهی مجربیه کی یر له نهخش و نیگار یان تووره كه يه كي زهنگولله دار كاتيك ده يانكه يه وه... ئه وجار خوين، مه رگ، ئه و شان و باهنيانه ي كەوانەكانيان لەبەر يەك كيشاوەتەوە و بۆنى توندى بارووتى رەش، خوين... لەچكى دريْر و سپيى جوان، شینگیری...

 رهنگ پۆلاييهكان له بهر گهرما زهردهكهدا نهبريسكانهوه. بارانه زهردهكه يهك پشوو دهبارى و ليخى نهدهكردهوه. قهرهقيز خاتوون دهم و ليچى پيكدا دابوون و كپ و بيدهنگ بوو. چاوه مهرپيهكان زهق كربوون و مات رامابوو. ئهژنزى له ئاميز گرتبوو و خزى گرمۆله كردبوو. نه قسهى دهكرد و نه دهيدى و نه دهييست و نه دهمى له هيچ دهدا و نه هيچى دهخواردهوه و نه نزاشى دهكرد. حهزى له تۆلهئهستاندنهوهش نهبوو و تووك و لهعنهتيشى نهدهكرد و ئاخيشى ههلنهدهكيشا. نهيدهگوت و بيرى لى نهدهكردهوه كه نابى. زارى ببووه تهلهى تهقيو و دهتگوت هيپليكه و بهو چاوانهوه كه جار بوونتر دهبوونهوه و گهورهتر دهبوونهوه، هيچ نهيدهروانى.

مستهفا به گی ناق یۆللی" نهیتوانی چاو له چاوی دایکی بکا و پاش مهرگی مورتهزا بۆ جاریخیش بیبینی. له ژنهکهی و مندالهکانی و براکانی و پیاوهکانی و له هیچ کهسی دیکهی نهتوانی بپرسی دایکی چۆنه و چ ده کا. بۆخۆی دهیزانی. دایکی دوای مهرگی مندالهکانی ههمیشه ناوای لی دههات و زور دواتر وهك نهوهی تازه له دایك بووبیت، وهك نهوهی هیچ رووی نهدابی، رادهبوو و چهند روژیک ههر وا مات و خهمبار، بهبی نهوهی سهیری چاوی کهس بکا له کوشکهکهدا پیاسهی ده کرد و دواییش دهمهده می بهیانیان بهتاقی تهنی رووی ده کرده نیو گابهرد و رهوه زه کانوهرزا و لهوی له سهر بهردیکی مهرمه ی سپی، که گولی موری له سهر ههلکه نرابوو، داده نیشت و خهیال دهیرد.

دیدی و خهوارد و ده بخوارده و ههستی ده کرد و ده گریا و ده پلاوانده وه. بیری له ده شت ده کرده و دیدی و خهونی ده بینی و ئه سپه کینوییه کان به غار به ده شته که دا تیده پهرین... ئاناوه رزا هه وارگه ی ئه سپ و چاره وی.... مه لبه ندی تورکمانی کون، کانیاوی پر له گول و سونبولی بون بوغا هاوینه هه واره که ی و ده شته که ی ئاناوه رزا به گوله بالابه رزه کانییه وه هیننده ی بالای پیاویک، زستانه هه واره که ی.

کراسه خویناوییهکه... کوره قهبوولی مهکهن نهی هوّز و عیّلات، قهبوولی مهکهن... هوّی زائمهکان، قهبوولی مهکهن که وهکازی دهستی پیرهژنیّك شکا، شکانیّکی تهواو... تورکمان ههمووی تیّك شکاوه. له بنه هاتووه. رهگی وشك بووه، رهگه کهی، ههزار سال لهمهوبهر، دوو ههزار سال لهمهوبهر، دوو ههزار سال لهمهوبهر وشك بووه. رهگی نییه. نهیتوانی پنج داکوتیّ. شینگیّری به دهنگی بهرز، نهسپی نهجیم، میّگهله مهر و بزن، شمشال، تیر و کهوان و نالای بهرز و سپی، دهرزیی سپیی دریّژ له ناشتیدا، شهر، جیّژن، سهرکهوتن، شکان. توقی سهر تاجی پاشاکانیش. بی شکوّمهندی... ساده، بی رهنگ و ژاکاو... ههر ههمووی شکان. ههموو شین و شهیوّر، نهمن تا نهو کاتهی کوّشك و شار

سهردولکهکه له دهشتهکهی ئاناوهرزادا دهبیسرا. دهتگوت له رهوهزهکانهوه بهسهر خاکهکهدا باریوه. خهمبار بوو و کز و وهکو زهمزهمه و ویرهویریکی وه بلیّی لهو بهری همزاران سالهوه بیّ. ونبوون، ونبوونیّکی وها همتا قیامهت، جیّیهکهی نادوزیّتهوه. بمتالا بمتالا، خهمناك. قهرهقیز خاتوون به رهچهلهك و باب و باپیرهکانی خوّی ههلاهلیّ و دهیانلاویّنیتهوه. دادهنیشت و بو همزاران، سهد همزاران کوژراوی له خویّنی کهفکردوو گهوزیو، به همموو ئهوانهی خوّراسانیان بهجیّ هیشتبوو و روویان کردبووه بیابانهکان و چیاکانی قهوقاز و دهریا گهورهکان، به پهرش و بلاوهکان و به شویّنبزربووهکان و به ملیوّنان خویّن پژاو و لهشکری میّش و مهگهزی سهوزی له خویّن نیشتووی ههلاهگوت و سهردولکهکهی بو شوپش و کوّمهلکوژییهکهی عوسمانییهکان و پهیان شکیّنی و شکست و کووزان توّغلی و ساری عهلی توّغلی و پایاسلی توّغلی و جادی توّغلی و بوّ پهرش و بلاوی و تمواوبوون و توانهوه و غوربهتی حهفتاودوو تیرهی توورکمانی دهچری و ناخرین جاریش بو مردووهکهی خوّی. له سهر رهوهزهکانی ثاناوهرزا له تهنیشت خاکه بیّ سنوورهکه ئهژنوّی دادهدا و بوّ میّرده کوژراوهکهی و بوّ باپیرهی که له کاتی تالان و بروّدا، تهرمی کهوته دهست دوژمنان، بوّ میّرده کوژراوهکهی و بوّ باپیرهی که کوژرابوون، سهردولکهی دهگوت و پیّی ههلاهگوتن.

جا سهردولکهکانی قهرهقیزخاتوون کهوتنه سهر زار و زمانان. قهرهفیزخاتوون بو ئهوه هیندی شتی لی نهبری و تهواوی نهکا و وازی لی نههینی، دهچوه سهر وایلوک و چهمهری و سهردولکه لهبیرکراوهکان و دابونهریته بزربووهکانی تورکمانان. وهک ئاوی حهیات. له سهردولکهکانیدا به شوین زیندووبوونه و زیندووبووندا دهگهرا... ژیانی به کوژرانی مورتهزا بهگ به دهستی دهرویش بهگ و

مستهفا به گ خوّی له دایکی لاده دا و له دیتنی خوّی ده بوارد. خوّی لیّ ده شارده وه. له و جوّره روّزانه دا نه ده بوو دایکی بیبینیّ. ناخ نه گهر وه ده ستی ده که وت... که په یانی له مالیّ وه ده روّزانه دا و دره نگانی شه وی ده گه رایه وه.

رۆژێکیان سیوادی بهیانیی دابوو، تارماییه کی درێژ دوتگوت دولهرزێ، له مسته فا به گ نزیك بۆوه. له چکه سپییه کهی له تاریکاییه که دا له چاوی دودا. مسته فا به گ له جێی خێی وشك ببوو. تینی جوولان و راکردنی نهبوو. زمانی له زاریدا شکابوو. زاری وشك ببوو. راوهستا و به دله کوته وه راوهستا و باخرییه کهی تارماییه که به حاسته م هه لکشا و دونگێکی وه که دوخی شمشێر بیده نگییه کهی بری:

"کورم مسته فا به گ، هی شتا نه تتوانیوه بیکوژییه وه؟ پیت ناکوژری؟ ... وه چنگت ناکه وی؟ ئیمه ئه وه نده یه ک و دوو پیوه ده بین. ئیمه ده کوژرین کوری خوّم مسته فا به گ. مسته فا به گ، ئه ی خوارزای پلینگه کان. دین و له کوشکه پان و به رینه که ی خوّماندا ده مانکوژن. ئه وان وه چه شهیتانن. له داو خستن و گرتنیان ئه سته مه."

بیدهنگ بوو. ههر وا رووبه پرووی یه کتری راوه ستابوون. نهجوولان. دیار نهبوو چهنده ئاوا راوه ستان. له نه کاو ده نگیک ته قییه وه: "بیکوژه مسته فا، بیکوژه وه. به سه ئه وهنده یه مهگنخینه. ئه من پییه کم له سهر لیوی گوپه. بیکوژه با به چاوی زه ق و کراوه وه لهم دنیایه نه پوم. بیکوژه با داکی مورته زای چیاپه یکه ر، ئه و جوامیزه ی ده تگوت نیزه مراوییه، به چاو و دلنی نیگه رانه وه ده مری ده کری، مسته فا به گی ئاق یوللی" تا زووه بیکوژه. بیکوژه یان لیگه پی ئه وهنده شینی توش بگیپم و سه ردولکه ت بو بچرم تا له پهل و پود ده که وم و سه گهل له ره وه زه کانی ئاناوه رزا مهیته که م له توپه ت ده که ن نه گهر نه یکوژی و توله می لی نه ستینییه وه ... بیکوژه."

تارماییه که جار به جار گهوره تر بوّه و دریژتر بوّه و تاریکتر بوّه و ئهوجار هیّمن بوّه، بیّده نگ بوو و دامرکایه وه. مسته فا به گیش نه یدی و نهیزانی چوّن بزر بوو.

حەمدى، تۆ رات لە سەر بلە ئىبۆ چىيە؟ پياونكى خونرىيە. لە لايەكىشەوە خوشكەكەي دەرويش بەگ گەورەي كردووه. ئەوە ئاوايە، دەبئى چ بكەين حەمدى؟ بۆ ئەوەي نابئى يشتى يىخ ببهستى. ئەگەر ئەو لەو مولكەدا نەبوايە، دەميك بوو دەرويش بەگمان كوشتبوو. ئەويش وەك تۆ لە كۆشكەكەي خۆماندا گەورە بووە حەمدى. باشە ھەر بە راست ھىيى جنيى مەترسىيە؟ كى كۆشكەكەي دەروپش و خەلە و خەرمانەكانى لىخ سووتاند ھا؟ كىخ؟ ك.... ئ ... ئا ... گر ... ي دا؟ ئيبۆ، بله ئيبۆ. چما ئەو نەپسووتاندن؟ بۆ سووتاندنى؟ باشە ھەر بۆ ئەودى نەبوو كە تۆ ئيتر لاي كهس سهرت هه لنهيه? ... نا ... جاري راوهسته، راوهسته. ئهوه شينت بووي؟ جما من، ههر خوّم پيم نهگوت برو كوشكهكهى كابرا بسووتينه؟ بو ئهوهى ناچار بي دهريهريٚ؟... ئاگر له خهلهوخهرماني بهرېده تا له دين دههري بيّ؟ ... چما خوّمان به بله ئيبوّمان نهگوت؟ تۆ دەڭيى چى؟ لەگەل تۆمە حەمدى، بە سەھوو چووى حەمدى بە سەھوو. چما ھەر خۆت لەو كارەدا يارمەتىدەرى ئىبۆ نەبووى؟ دەى بلنى دەى، چۆنى زمانت شكاوه؟ جما شىنت بووى؟ ئەمن. ئەمن چۆنم لىك دابۇوه حەمدى؟ گوتم دەرويش توورەيه، وا نەبوو ھەكۆ؟ ئەي هاوسهنگهرهکانم. کوره هۆی مهستان، يېري قسه له روو، ئهتۆ دهبوو گهنج بوايهي. ئهتۆ رازي نهبووی، ئەتۆ گوتت لە تۆ ناوەشپتەوە ئاگر لە كۆشكى دوژمنەكەت و كېلگە و خەرمانى رەشوورووت و ھەۋاران بەرىدەي. ھەر تۆ ئەوەت يى گوتم. ئەمنىش گوتم، كە كۆشكەكە گرى گرت، دەروپش دەردەپەرى و ئەمنىش دەپگرم و راوى دەنيم و ليى دەدەم و دەپكوژم. ھەور، دووکهل، ئاناوهرزا، دهشتی بی ههوراز و نشیو، رهوهزهکانی ئاناوهرزا، ههر ههمووی پهکسهر به رووناكايي بلّێسه خۆيان دەشۆن. دەشتەكە، خەرمانەكان، كێڵگە و يەرێز و كۆشكەكە لە نێو بليّسهى ئاگردا... دەرويش بهگ له كۆشكەكەدا دەسووتى، دەسووتى، ئەي ھاوار دەسووتى، هاواره له من دەسووتى، حەمدى، حەمدى كارىكى باشمان نەكرد، حەمدى دەسووتىي. ھەكۆ، دەسووتى. بە دايكم، بە دايكم مەلين كۆشكەكەيان ئاگر داوه، ييى نەلين ھا. حەمدى، حهمدی خویزپیگهریّتیمان کرد. بهبیّ نهوه ی خوّی تیّك بدات به هیّمنی و به سهری بهرزهوه له ئاگره که دیّته دهریّ. له پلیکانه کان به پهلهپهل دیّته خواریّ. له درزی شهویّدا رووبه پرووی رووناکایی، له بهر بلیّسه سووره کان وا راده وهستی وه ك تف بكاته وه. به ژنی جار به جار که له گهتتر ده بیّته وه سیّبه ره کمی ره ش ره ش ده که ویّته سهر شهوه که و به و رووناکاییه دا شوّپ ده بیّته وه که دری به شهوه که داوه و شهیول ده دا.

دەستەكانى ھەلدىنىنى و لە سەر تەرىڭليان دادەنى و دەجوولىي. لە گۆشەيەكى دىوەخانەكە... له نه کاو گر ده گری و له گه ل بلیسه یه کی به رزدا به رهو ئاسمان ده کشی. ئاره قه ی کردووه حهمدی، وایه؟ کن گوتی؟ له بهیانییهوه ئارەقهی ههلرشتووه، بهگ. دههات بخنکی. له ترسان زراوی چوبوو. ئەقلى لە مىنشكىدا نەماوە بەگ. نەپكوژى باشترە، بەگ دىوەخانەكە قرچەقرچ و شرق و هۆر دەسووتى. بلىسە لە ھەر چوار لاوە دەورى دەدەن. لە نىو بلىسەكان و لە تاریکاییدا ههر دریزتر دهبیتهوه و نارهقه دهریزی. چاو و مژولهکانی دهبریسکینهوه. دەدرەوشىننەوه. دەست راگره حەمدى، تەقەي لى مەكە. ئىستا دىتە خوارى. ئاگر لە كۆخە قامیشه کان و له ههموو گونده کهش بهردهن. بله ئیبز، ئااخ محهرهمه بهره للا، ده تکوژم. دەتكوژم. به شوينيدا وەك سەگ، باي دى و بليسەكانى ئاگرەكە لە بەر بايەكە ھەر هه لده كشين و هه لده كهنرين. بليسه كان وهك ههور هه لده كهنرين و دهفرن. له يليكانه كان ديته خواريّ. پلێکان رمان. تاريکايي. بيهێنه حهمدي. ئهو فيشهکانه له کوێوه دێن؟ زوو به ههکۆ، يليكانه كان دابيَّژه. ... تاو هه للديّ. دووكه له كه ورده ورده دهوروبه رداده كريّ. رهوه زه ئەرخەوانىيەكان دووكەلاوين. ئەسپە شېپەكە دەرچوو و ئەوپش خۆي لەسەر مەلاس داوه. ئەسيەكە كلكى رەپ كردووه و يالەكانى يەخش و يەرپشان دەكا... دەي كورينە ليني سواري ئەسپان بن. خۆى بە مىنشەلانى بىيەكەدا كرد. ئەو ماھىر قاباقچى ئۆغلىيە كەس نازانى ئەو ههمووه پارهیه له کوێوه دێنێ. ههر دهڵێي له سهر گهنجي قاروون دانیشتووه. بگهرێوه مهستان بگەرنوه. بگەرنوه مەستان بگەرنوه... بگەرنوه حەمدى بگەرنوه. بزانه دەتوانى تۆزى پنى ئەسپەكەي بشكىنى؟

ئهو ئهسپه، شیخ عهرهبی برادهری له ئۆرفهوه بۆی ناردووه. ئهسپیکی رهسهنه له رهچهلهکی دوللاول. لیرهوه حهمدی، ههر لیرهوه، بهسپایی، با به ریچکهکهدا برزین، ریچکهی نید میشهلانهکه. له گهرانهوهدا بیرهدا دیتهوه. چما من نازانم؟ ریك بیرهدا تیدهپهری. ئهمن دهزانم. ههمیشه بیرهدا دهگهریتهوه. تیی تهقاند و دهرچوو. تاریاییهك خوی لهبهر یهك کیشاوه

سواریّکی دیکه له نیّو دووکه و ناگری کوشکه که دا هاته ده ریّ. نهویش وه ک تیریّکی له که وانیّ ده رچووبیّ، به پاناوکی ده شته که دا بازره بوو.... نه وانه بو کویّ ده چن حه مدی؟ نه تو بلیّ بله ئیبوّ؟ وه شویّن به گه که یان ده که ون. به گه که یان، ده رویّش به گ. نه تهییّشت ته قه ی لیّ بکه م. نه و کوشک سووتاندنه مان چ سوودیّکی هه بوو به گ؟ قازانجه که ی چ بوو به گ؟ ... هیچ قازانجی نه بوو. دووکه ال به سپایی له کوشکه که هه لاده ستیّ.

دهشته دووکه لا گرتووه کهی به رتاوه که رهنگیکی زیوینی بهخووه گرت. ههتاو دووکه له کهی ره وانده وه و سپیهوه بردی. ههتاو دهشت و دووکه له که هه لله داووشیّ. سواره کان لهچاوان ون بوون. کی بوو پیشنیاری کرد ناگر له کوشك و خهرمانی بهرده بین؟ برایم ئیبو تو بلیّ. بلیّ دهی خوییی بی شهره ف دهی بلیّ؛ ثهو مالله کهی من ناسووتینی به انیسووتینی به گ. ئه گهر ماله کهی شاریی و نهوی هاوینه ههواره کهی و ههموو گونده که شی بسووتینی نه و پووشیکیشمان ماله کهی شاریی و نهوی هاوینه ههواره کهی و ههموو گونده که شی بسووتینی نه و پووشیکیشمان لی ناسووتینی به تاریکه که به دارینه و به خهره کانی به تووره کهی لم هه لیخینیوه و هیچ درز و کونیکی نه هیشتووه تهوه ، ثاره قهی مهرگ هه لاده پیژی و ده خنکی . ده لیّ سهیر کهن دوژمنه کهی من چیی لی هاتووه ، حهیف مهرگ هه لله رییزی و ده خنکی . ده لیّ نام سبه ی بی و ههر لیّره راوه ستی و له قرولایی دلیه وه هاوار بکا و بلی نهوه هاتم . ثیتر نهوه نده ی ناهینی . هم سووکایه تییه نابی ها به کوژه و نه جاتم بده . برایم ثیبو ، برایم نیبو ، ناموه کی نهو ریزگه مهی خسته به رده مه ؟ کی تووشی نه و روژه ره شهی کرده ؟ چون نه و خوی پیه تیمول کرد ؟ کاری چاککردنه وه ی که و کوشکه کهی ته و او ده بی حهمدی ؟ ته و او بووه به گی دوینی دییم دارتاشه کان ، سندووقی که و کوره ی دار گویزیان چاک ده کرده وه که هه لکولینه کانی سه ری تیک چوبو و . نه و سندووقه نه همه د پاشای کوزان نوغلی به رله وه ی دوور بخریته و ، کرد بوویه دیاری . دورو و موبوو ه دیاری .

سندووقیّکی زهنگولهدار. داره سووتاوهکهی بوّنی تفتی سیّوی کیّویی لیّوه دیّ. کاریّکی باشمان نهکرد. کاریّکی باشمان نهکرد حهمدی، برایم ثیبوّی خویّرییه پیاو... راوهسته، ثیبوّ راوهسته، کاریّکم پیّته. ئهمن دهمهویّ دوو قسهت لهگهلا بکهم. سوارهکان چییان لیّ هات؟ تاوهکه جار به جار بهتینتر دهبیّ. زهردهوالهکان شیّت بوون. نیّو قامیشهلانهکه دهلیّی جهحهندهمه. هالاّوی گهرماکه قورس و شیّداره. پشوو سوار دهکا. ئاگریّك لهوبهرهوه، لهو گوشهی زوّنگاوهکهوه دهشتهکهی داگرتووه و دیّته پیشیّ. قامیشی بلّند، قامیشی وشکهلاّتوو، گرْ و گیا و دهوهن و درووهکان ئاگرهکه خوّشتر دهکهن.

حهمدی: "ئهمرو بی و نهبی بیره دا تیده پهری له ئاسکیکی سرك ده چی. ده ترسی ده درسی ده ترسی و ئاره قه هه لده پیشدا شه و بوو كه له كوشكه كهی ده رپه پی و ده ترسی و تاره قه هه لده پیشدا شه و بوو كه له كوشكه كهی ده رپه پی و نامی و ا تاو دابوو ... كه ئه سپه كه له بنیدا گرمو له ده بوو. و یك ده هات و ده كشایه وه فیكهی ده هات. جار به جار پتر له و سوارانه دوور ده كه و ته دو او هی ده هات و ده كشایه كهی ده تگوت عهرزی ناگرن. ئه من ده یناسم، ئه مرو هه ربیره دا دی تعدو هی بیره دا و به به رلووله ی تفه نگه كانماندا تیده په پی و ئیت خودا یان به ئیمه ی ده دات یان به و به و نیمه له بوسه داین و نه ویش له به رسیزه و تیرئه نگیوی ئیمه دایه ."

"کهوابوو دێ، حهمدی؟" "دێ، ىهگ."

شتیک له قوولاییهوه ههلده کهنری، دهبیسترا. دهنگهدهنگیکی وه نالین و نووزانهوه له قوولاییه کهیهوه دههات. ههر تاو ههلدههات دهبووه ههللا و زهنازهنایه ک و ههموو شتیک ده شیوا و تیک ده چپژا و ههر کام له قامیشه بهرزه کان، گولا و دار و قامیشه بچووکه کان و بالنده کان و ههزاران سیسره و زهرده زیپه دهنگیان ههلده بپی. تهنانه تده ده تگوت تیشکی خوره کهش بیدهنگ نییه. که تاوه که ده کهوت و گهرم دا ده هات، زونگاوه که له نیو ههلمیکی خهست خهستدا نوقم ده بوو و رهوه زه کانی ناناوه رزاش له پشت ته می هالاویکهوه ون ده بوو. زونگاوه که ده تگوت پشووی قوول قوول هولاه کیشی که ناخه وه قول ته نیو ده الله به ناخه وه قول ته ناخه و تا ده هات.

له و بهری دهوهنه چره کانهوه، له پشت قامیشه لانه بهزه کهوه بوسهیان داخستبوو و تفهنگه ماوهرزه کانیشیان خستبووه سهر بنه تای قامیشه کان و چاوه ری بوون.

مسته فا به گ دهیگوت: ادایکم، دایکی من، قهره قیز خاتوون له ژیانیدا وای لی نه هاتبوو. زرگهته کردبوویانه وزهوز. زهوی، له بهر پشووکیشانی زونگاوه که ده لهرزی. دهیوی بهر له مهرگ، بهر له مهرگ، بهر له مهرگ تهرمی بی گیانی ساری نوغلی لهبری مورته زا به گ ببینی. چاوه پیه. چاوه کانی به قوولا چوون ـ نهوه دیاره شتیك ههیه. بنیاده مه کان زوریان له چاویانه وه نامرن. نه گهر ده وروپشتی چاوه کانیشیان چرچ و لوچ بووبی، ترووسکه ترووسکی چاوه کانیشان گه شبوونی خویان و زیندوویه تیی خویانیان له ده ست دابی، دیسانیش کومه لیک شتی زیندوو له گیانیاندا ههر ده مینیته وه. وه ک چاوترووکاندن و برو هه لته کاندن و... ته نانه ت نه گهر ده وروپشتی چاوه کانیشیان چرچ و لوچی تیکه و تبین. مهرگی مروقه کان له ده سته کانیانه وه ده ست پی ده کا. قهره قیز خاتوون ناق یوللی ده سته کانیش مردبوون. ده سته کانی دریش ببوونه وه زهرد و چرچ و لوچ و بین جووله و شوپ ببوونه وه. قهره قیز خاتوون به ده سته کانییه وه راوه ستاوه و چاوه پیه تولاهی کوپه کهی بستینزیته وه. به دله وی خوی بلی ده مردبوون. نه و کاره زوری خایاند. باشه ده رویش به گ نه بی و لهبری نامی گه و ساری نوغلی به که بکوژین نابی شه گهر من کوپه کهی ده رویش به گ نه بی و لهبری شه و ساری نوغلی به که بکوژین نابی شه گهر من کوپه کهی ده رویش به گ به بکوژم، باشه نه و ساری نوغلیه کهی دیکه بکوژین نابی شه گهر من کوپه کهی ده رویش به گ بکوژم، باشه نه و ساری نوغ لییه کهی من ناکوژیته وه؟

بزهیه کی هاتی: حهمه عهلی شیّت و خولیای تهراکتوره. ههر روّژهی جوّره تهراکتوریّك دینیّته وه بهر دهرگا. ههموو روّژی دهچووه نویّنه رایه تیی کوّمپانیایه ك و له بهیانییه وه تا ئیّواره وك شیّتان خوّی به تهراکتورانه وه دهخافلاند. حهمه عهلیی ئیّمه وای دهست به سهر

تهراکتوراندا دینا، دهتگوت کچیک دهلاوینیتهوه. دواییش به بهرپرسی کومپانیاکه دهانی، بابم سلاوی گهیاندی و گوتی نهو تهراکتورهم بدهنی و نیتر سواری تهراکتور دهبی و ده پهینیتهوه.

حهمه عهلی ماوهی حهوتوویهك ههتا ماندوو و شهكهت و وهروز دهبی، به تهراكتوره نوییه کهی ههموو گوند و دهشته کهی ئاناوهرزا و گونده کانی ئاناوهرزا ده گهرا.

"ئهو ههمووه تهراکتورهت بو چییه حهمه عهلی؟ وهره سهیرکه لهو حهوشهیهدا دهرزی ههلاویی وه عهرزی ناکهویتهوه. ئهو ههمووه تهراکتورهت بو چییه؟"

"زەوييان پى دەكىلم بابه. دروينه دەكەم. تۆوى لۆكە دادەچىنم. ھەموو ئەو دەشتەى ئاناوەرزا دەكىلم. ئەو زۆنگاوە وشك دەكەمەوە. دەبىتە مولكى خۆم. باغى پرتەقالى لى دەچەقىنىم. لىردەو تا ئەو سەرى ئاناوەرزا ھەموو دەبىتە باغى يرتەقال."

"ئموانيش حەمە عەلى دەكوژنەوە. لە پشت سوكانى تەراكتۆرىكى كەسك، نارنجى.

"بیکوژه مستهفای خوّم، توّلهی لیّ بستیّنهوه، بیکوژه مستهفاکهم. بیکوژه مستهفاکهم. له نهکاو خرمهی سمی نهسپیّك بیسترا. ناوری داوه و سهیری کرد، سیّ سوار له بهر سیّرهی تقهنگهکان....

گوتى: "يەك، دوو، سىّ. "

تهقه کرا. چوار پهنجه هاوکات پهلهپیتکهیان راکیّشا. دووکهل ّلاتی داگرت. سیّبهرهکان پهرش و بلاو بوون. تاریکییهکه نیشتهوه. سواره کهی پیشهوه گلا. دهنگیّکی وه قیژهیه کی بهرز، وه ک گورهیه ک له رهوه زه کانی ئاناوهرزا گهرا و دهنگی دایهوه. پیاویّک پیّی له رکیّفه کهی گیرابوو و ئهسپه کهش رهویبوّه و بهرهو زوّنگاوه که ده یکیّشا. سیّههم سوار له جیّی خوّی چهقی و نهبرووت.

"مهستان، مهستان، ئهو ئهسپه بگرهوه که بهرهو ئاقچاساز چوو."

مهستانه پیر گورج و گۆل له جینی خوّی دهرپه پی و خوّی خسته سهر ئهسپ لینگی دا. حهمدی ئهتوش بچوّ ئهو پیاوه بگره که کهوتووهته نیّو خهرهنده کهوه... هه کوّ ئهتوش ئهو سواره دابهزیّنه وا به سهر ئهسپه کهیهوه وشك هه لاتووه.

سواره که ته کانیّکی لهخوّی دا و به سپایی ئه سپه که ی به رهو ئه وان لی خوری و ئه وجار دهسته کانی و هه الی هه لوّیه ک لیّک کردنه و و به گریانه و هه مای کرد: "مه مکوژن، ئه مان، ئه مان... لیّم مه ده ن... لیّم مه ده ن...

هه كۆ گوتى: "دابەزه. چەكەكەت فرى ده. "

مهستان دوای تاویک ئهو ئهسپهی هیننایهوه که رای کردبوو. نهو پیاوهی پینی له رکیفهکه گیرابوو زیندوو نهبوو. نهو پیاوهش که حهمدی کهوتبووه شوینی، پهیتا پهیتا له خهرهنده کهوه تهقهی ده کرد.

مستهفا به گ له خوشییان وهخت بوو بفري.

امهستان، هه کوّ، دهسته کانی شه ته ک بدهن. ئهسپه که شی له داره که ببهستنه وه. نه کا بیّلین درویّش را بکا. "

مستهفا به گ به سینگهخشکه خوّی گهیانده تهنیشت حهمدی و پرسی: "چوّنه حهمدی؟ دهرویش خوّی به دهستهوه نادا؟"

حهمدی وه لامی دایهوه: دهست ده کاتهوه. دهرویش به ک دهستو تفه نگیکی باشی ههیه، خهتهره. اا

"ئهگهر ویستی را بکا، لیّی دهدهین. ئهتو له لای راستهوه و ئهمن له چهپهوه، مهستان ئهتو لهگهل من وهره. ئهتوش له لای خوارووی خهرهندهکهوه راکشیّ. لهبیرت نهچیّ تهقه ههر له لاقهکانی بکهی ها."

حهمدی"ناتوانی را بکا. دهلیّی فیشه کی وه لاقی کهوتووه." "ئاواش ههر تهقه له لاقی بکهن. وا بکهین فیشه کی لی ببری."

تاریك داهات. هی شتا مانگ هه انه هاتبوو. به الام تارمایی ده وه نه كان ده بنیران. سه رچلوو كی دار و قامیشه كان له به ر شنه نه رمه كه هیدی هیدی ده له رینه وه. ئاسمانه كه پی له ئهستیره بوو و به رده وام ئهستیره ش راده خوشین و ده كوژانه وه. به هه ر چواریان ته قه یان له و پیاوه ده كرد. كابراش ته قه ی لی ده كردنه وه. مسته فا به گدوو مه خزه نی له سه ریه ك پیوه نا و جوابی دایه وه و به ده نگینكی میرانه وه هه رای كرد: "ده ست به رده وه ده رویش به گ."

لهولاوه هیچ دهنگیک نههاتهوه و ئهوانیش پهیتاپهیتا تهقهیان له قوولایی خهرهنده که کرد. دهستیان راگرت. گوراندیان و دیسان دهستیان پی کردهوه."

"ئیشهلا زیندووه، نه کوژراوه، نا حهمدی؟"

"نه کو ژراوه، نه کو ژراوه. دهرویش به گ به زیندوویی ده گرین. نه کو ژراوه. "

مسته فا به ک له خوشییان شاگه شکه ببوو. ئه و باره قورسه ی له میژبوو له ئهستوی بوو و خهریکبوو پشووی لی ببری، ئیستا لهسه ری لاچوبوو. خوی دوزیبووه وه. دهرویش به گ ئیتر له چنگی قوتار نابی. ته نانه ت ئه گهر برینداریش نهبی، نهیده توانی را بکا. ئه گهر دهرویش مردبی،

سهری دهبری و کهرهی بهیانی ده بخاته بهر پینی دایکی. له پیش چاوه کانی دایکی، سهلکه خویناوییه کهی دهرویش به گ ده داته بهر شهقان. مانگ هه لات و ریچك له و کاته دا کابرای نیو خهرهنده که له سهر که لاکی ئهسیه که وه گوراندی و له که وتندا ده سریژیکی له کابرا کرد. کابرا به سهر که لاکی ئهسیه که دا که وت.

مستهفا به گ دهنگی لی ههستا: "ائاااخ، ئااخ هه کو، پشتت شکاندم، دهرویشت کوشت. " له جینی خویان نهبزووتن. هه کو ده پینالآند. برینه که ی زور قورس نهبوو. سواری ئهسپه کهیان کرد و به ریخی ئاوه دانییان کرده وه.

مستهفا به گ گوتی: هیچ بر دایکم مه گیره وه. به یانی سه ری ده رویش به گی بر دینمه وه." مستهفا به گ ههتا به یانی له که ناری زونگاوه که، له نیر کیلگهی لرکه دا نه وسه ری کرد. ههر رویشت و گهرایه وه. نیتر هه مو شتیک ته واو ببوو. نه و گهمه ی خوینه ی ده میک بوو هه بوو، ناخرییه که ی به مردنی ده رویش به گ کرتایی ها تبوو. کی ده زانی له و ماوه یه دا له هه دو به روو به رویه ناخریه که ی نوابوون؟ کی ده زانی خه میکی له راده به ده ر له دلی نیشت و چاوه کانی برژانه و و دو و دو و دلو په فرمیسکی گهرم که و تنه سه ر روومه تی. ساتیک ناخی به تال بروه. له میشکی خوی و نیسقانه کانیدا هه ستی به بوشاییه کی کرد و به زاریدا هات: "ته واو بوو. ته واو بوو حه مدی، نیتر به بی ترس و خوف و به بی رق و قین و وه ک بنیاده میک ده ژبیم. نیتر یه کیک وه ک درنده یه کرد و به زاریدا گه ویتر به کین وه که ده رویش کوژرا؟"

"کوژرا بهگ. ده شهقاوم مابوو بیگهمیّ. بهبیّ جووله بهسهر ملی ئهسپهکهیدا کهوتووه. بهلاّم کهس لهو دهرویشه تی ناگا. وا باشتره تا بهیانی راوهستین."

اراوهستين رۆژ بېتەوە. بەخېر و خۆشى رۆژ بېتەوه. ا

البهخير و خوشييهوه روز بيتهوه.

ئيتر هەردووكيان بيدەنگ بوون.

بهیان ئهنگووت و تاو هه لات. حه مدی چاوه تیژه گورگییه کانی خوّی له تاریك و روونه کهی به یانیدا له و تهرمه هه لنه ده گرت که به سهر ئه سپه که دا که و تبوو. له نه کاو گوراندی: "کوژراوه. به گ.

دهنگه که له بیدهنگییه کهی بهیانیدا دهنگی دایه وه و گهیشته گابه رد و رهوه زه کانی ئاناوه رزاش. له مردووه که چووه پیشی مردووه که بهراوده م بهسه ر ملی ئهسپه که دا که و تبوو. پری به قر و کاکولیدا کرد و سهری به رز کرده وه. بهندی جه رگ و دلنی پسا. مهیته کهی

وهرسووراند و ههرای کرد و دهنگهکه له قورگیدا گیرا: "ههی قور به سهرمان... ئای ی ی ی .، کوره خرّ دهرویّش نییه..."

دەشتەكانى لە نۆوشانىيەوە سى بوون و شۆر بوونەوە.

دەنگىك لە قوولايى دلى مستەفا بەگەوە ھەستا: "چىت گوت؟"

که بهغاردان چوو و مردووه کهی دی، له جینی خوّی وشك بوو. لاقه کانی سپ و بینهیز بوون و ئه و نوشتانهوه و لهجینی خوّی دانیشت. چاوه کانی به سهر مردووه که وه موّله ق مابوون. چاوه رهشه کانی له شووشه ده چوون. سیله زله کهی رهش رهش و برویه کانی تیکه لا به کتر ببوونه وه. سهر روومه تی راستی شویّنی برینیکی پیوه بوو که سپی ده چوّوه. به ژنیکی ریك و پیکی هه بوو هه ر بیست و پینج سال ده بوو. حه مدیش له ته نیشت به گهوه دانیشت. چه ند ساتیك بیده نگ بوون. ئاخرییه کهی به گ سه بری سه ری هه لیّنا و چاوه کانی که ده تگوت گومی خویّنن، له حه مدیی برین و پرسیی: "ئه وانه کین حه مدی؟ ئه وانه ی کوشتمانن؟"

"كۆمەڭىك قاچاخچىى "ئەنتەپ"ن، بەگ. ئەو داماوەش عەباسە. عەباس قاچاخچى. دەيناسم. گەنجىكى ئازا بوو. سىزدە براى ملھورى ھەيە كە ھەر ھەمووان قاچاخچىن. كارىكى باشمان نەكرد...."

ههستان و چوونه سهر کابرای دهست و پی بهستراو. کابرا پهیتا دهینالاند و چاوهکانی له ژیللا هاتبوون و دهرپه پیبوون. دهموچاوی دریژووکه و رهنگ بزرکاو بوو. ههر ئهوانی دی به نالینهوه گوتی: "مهمکوژه مستهفا بهگ، ئهتو ئیمهت لی تیک چووه. "

مستهفا به گ به دهنگینکی لهرزو کهوه پرسی: "ئهتو کیی؟"

کابراش به دهنگیّکی نیوهزیندوو گوتی:"مهمکوژه مستهفا بهگ. باسی ئهو رووداوه بوّ کهس ناگیرمهوه."

مستهفا به گ ناوری له و لایه دایه وه که نه و نیشانی ده دا و سواریکی دیت که له پشت داره کانه وه به تاو تیده پهری. دوو سواری دیکه ش له دووره وه به دوویه وه بوون.

حەمدى گوتى:"خۆيەتى."

مستهفا به گ. "ههر لیره، له تهنیشت زونگاوه قوولکهیه که ههلکهنن. مردووه کان به بی تهوه ی رووتیان بکهنه وه کوشک. " تهوه ی رووتیان بکهنه و ههر ناوا له قوولکه که مجهن و بو شهوی خو بگهییننه و کوشک. "

پیّی له رکیّف نا و به زه همه خوّی هاویشته سهر ئهسپه کهی و به داهیّزراوی و سهری شوربووه وه وه به ره و ئاوه دانی لیّی خوری.

زۆنگاوه کهی ئاقچاساز له بهر قرچهی تاوه که له ناخهوه ده کولنی و قولاته ی ده هات و زهوییه کهی راده تله کاند و ههنگه کان به بالله لهرزوّك و لینك کراوه کانیانه وه که ره گه ره گهی سووریان تینگه رابوو، له پووره کانیاندا ده جمین و تینك ده چرژان و نهو پووره ههنگانه بهرده وام ده هاتنه وه ییش چاوی مسته فا به گ.

مستهفا ئاق يۆللى" پرسيى: دەى باشه، شاردتانهوه؟ ئەى ئەسپەكانتان چ لى كرد؟ كەلوپەلەكان كوانينن؟

مهستان گوتی: "هێنامانن. "

"ئەسپەكان بەرە گوندى جىق جىق و با وەلى بيانفرۆشى. كەلوپەلەكانىش بەسەرخۆتاندا بەش بكەن. ئەي ھەكۆ چۆنە؟"

"برينه کهي قوول نييه. چهند روزيکي دي چاك دهبيتهوه."

"بهشی ئهویش بدهن. پێی بلێن نه کا له زاری دهرپهڕێ. نه کهس دیوێتی و نه بهڵگهیهك ههیه... ئێمه دوژمندارین."

جا رووي له بله ئيبۆ كرد:"ئەتۆ دەلێي چ بكەين بله ئيبۆ؟"

"دەرویش بهگ گهراوەتموه و همموو رۆژیش له سمر زهوی و زارهکمیمتی. بمتاقی تمنیّ. له رئی چنارهدار."

"به ئەسپ يان ترۆمبيّل؟"

"به ئەسي."

البۆسەي بۆ دابنيّين؟"

الئەمشەو؟"

مەستان گوتى: "بەلىّ، دەي چ دەبىّ، ھەر ئەمشەو. بەرەبەرى بەيانى. "

بلهئیبز: ادیار نابی. کتوپی دهبینی له نیوهی شهویدا بهرهو ئاناوهرزا تیبی تهقاندووه. جوان سهروسوّراغیم کردووه. بهردهوام بهرهو ئاناوهرزا ده روا. له زینویی عهلی ئاوه ژوو دهبیّتهوه بهو دیودا. به ئهسپ له رهوه زه کانهوه وهسهر ده کهویّ. "

"کهوابوو چ باشتره لهوهی له نیّو گابهردهکان چاوهریّی بین. " بلهئیبز:"زوّر باشه. "

البه ئەسپ بكەوينە شوينى."

بله ئيبز: "با وهشوێنى بكهوين. ئهوهندهى لى نزيك بينهوه تير بيگاتى بهسه. ئهگهر بتوانين ئەسىدكهى بنگيوين، ئهوى ديكهى ئاسانه. "

دەنگىك لە ىشتەسەرىيەوە دووپاتەي كردەوە: "ئەوى دىكەي ئاسانە. "

مستهفا به گ ههر گویّی له دهنگه که بوو ههستا. دایکی به پشتی کوّماوهوه، وشکه لاتوو و روخساریّکی پر له تولّه ئهستاندنهوه و تووره بهرهو لای دههات.

مستهفا به ک بیدهنگ بوو و نهیتوانی سهری ههانینی و سهیری چاوی دایکی بکا.

"مورتهزا له گۆردا ئيسك و پرووسكيشى رزين و له وهچهى سارى ئۇغلى كەس نەچووه لاى، مستەفا ئيستا براكەت گۆر ھەلدەتەكينى. براكەت ھيشتا تۆلەى نەستينراوەتەوه."

حالهته بی بهزهیی و سووکایهتی پیکردنه که له روخساری رهوییهوه. لیوه تهنکه کانی لهزرین و وه ک قهیتان باریک بوونهوه:

"مستهفا، یانی کوشتنی ساری ئوغلییهك ئهوهنده ئهستهم و دژواره؟ ئهوهنده ئهستهمه؟ لهو كاتهوه مورتهزا چووهته بن ئهو گله رهشهوه، چهند روّژ، چهند مانگی بهسهردا تیپهریوه؟ رادهوهستم، مستهفا، ئیتر پیم لهسهر لیّواری گوّره روّلهم، چوّن دهتوانم لیّره بروّم؟ بروّم و چ به مورتهزا بلیّم؟ بلیّم له ژیر ئهو گله رهشهدا دهبی زوّر چاوهروان بی مورتهزا؟ چونکه کوشتنهوهی سارییهکان کاریّکی ئهستهمه؟ کوشتنی ئیّمهمانان ئاسانه، بهلام کوشتنهوهی ئهوان ئهستهم و دژواره. که چوومه ژیر گل و چوومه لای مورتهزا، چ بلیّم مستهفا؟"

ههر قسهی کرد. زوری گوت، قسهی دانتهزین، تووره و ئهوجار له پشته کوماوه کهیهوه لهوی دوور کهوتهوه. به روخساریکی تیکسمراو و لیوی رهش داگیراوهوه رووی له بله ئیبو کرد:"بله ئیبو له گهانم وهره." جا به ههشتاو له پلیکانه کان چووه خواریّ. چاوه ریّی بله نیبوّ بوو. تاویّك دواتر ئیبوّ به سواری نهسیه کهی هات. مسته فا به گ ناوری دایه وه و چاوی له چاوی بری و لیّی ورد بوّوه. گوتی: "وهره."

ئهسپه کانیان لینگ دا. له زینویی عهلی تیپه پین. گهیشتنه گابه رد و رهوه زه کان و دابه زین و چاوه پی مان. مانگ هه لات و هاته سه ری و هه لکشا و گهیشته نیوه ندی ئاسمانی و ثه وجار شور بوره به ره و داکشان. هه تا چاو هه ته ری ده کرد ده رویش به گ دیار نه بوو. ئه وجار له دوروره و له تاریك و روونه که ی به یانیدا سواریک پهیدا بوو.

بلهئیبو گوتی:"نهمگوت به گ؟ ئهوه تا خهریکه دیّ. راست خوّیه تی. دهروی شه. ئیّستا لهو ریّیه کی خواره و دو بهره و رهوه زه کان هه لاه کشیّ. "

سواره که سهری ئهسپه کهی خوّی بهره و رهوه زه کان وهرسوو راند و هاته بهر سیّره ی تفهنگه کان. مسته فا به گدوای ئهوه ی ماوه یه ک سیّره ی لیّ گرت، ئاخری پهله پیتکه ی ترازاند. بله ئیبوش. ئهسپه که گلا. ئهویش به ته قه وه لاّمی دانه وه و تا تاو هه لاّت هه ر ته قه یان لیّک کرد.

دەنگى دەرويش به گ له پەنا رەوەزى كەوە ھەستا: "مستەفا، ھۆى مستەفا، قەت بروا ناكەم ئەتى خەلە و خەرمانى رەشوورووت و ھەۋارانت ئاگر دابى، ھەر بۆيەش ھاتورمەتە ئىرە. ئەوە چەند رۆۋىخكە ھەموو شەوى دىمە ئىرە. زۆر زۆر خراپت ھەوالا دەگەيەننى، مستەفا بەگ. ئەو لىقەوماوانەى گيانيان بۆ پارووە نانىك لە سەر بەرى دەستيان دانابوو... بى ئىنسافىت كرد. تۆ خوا ئەو ئەسپە بەستەزمانەى منىش حەيف نەبوو؟ ئەسپى عەرەبيى رەسەن بوو. تۆ خوا لە رەچەللەكى تۆ دەوەشىتەوە ئەسپىنىك بكوۋى؟ ھەى تف و لەعنەت لە رەچەللەكى من، كە دوۋمنايەتىي ھىيى وەك ئىرە دەكەم كە لە برى سوارەكە ئەسپەكەي دەكوۋن...."

مستهفا بهگ بیدهنگ بوو.

دەرویش به ک ههرچیی قسهی کرد، مسته فا ههر بیده نگ بوو. مسته فا به ک له پشت بهردیکه وه راکشابوو و په نجه ی له سهر په له پیتکه دانابوو و چاوه ری بوو ههر هینده ی سهره دهرزییه ک له جینیه کی دهرویش ده رکه وی، فیشه کینکی پیوه بنی. په شیمان بوو له وهی سیره ی له دهرویش به ک نه گرتبوو و له ئه سپه که ی نه یگلاندبوو و له بری سواره که چاره وییه به سته زمانه که ی کوشتبوو. ئیستا هینده ی سهره ده رزییه ک خوت ده رخه با وه ک نه سپه که ت نه توشد...

ریّك له و كاته دا ده تگوت تۆزیّك لهجیّی خوّی قیت ببوّه، كه فیشه كیّك به ویزه ویز به سه رسه در الله و كلّوه كه ی رووشاند. خوّ له و ساته دا سه ری دانه نواندبایه، گولله ی دووه می میشكی ده یژاند.

دەرويش به گ به تەشەرەوە گوتى: "خەمت نەبى ئەسپەكەت زيانى پى نەگەيشت. پيادەم نەكردى. ئەمن ئەسپت لى ناكوژم. لەوە دانىيا و خاترجەم بە.

مسته فا به گ ئیمانی نه مابوو، دهروروبه ری دهرویش به گی دایه به ر بارانی فیشه ك. مسته فا به گ له داخان وه خت بوو شیّت بی ن

تاو هینندهی سپیداریک بهرز ببوو. رهوهزه کان سوور بوونهوه و ههوریکی سپی دهورو پشتی داپوشین. به لام زور نهمایهوه و تاویک دواتر رهوییهوه.

نه ئهو و نه ئهوانی دیکهش له جینی خوّیان نهدهبزووتن. ههر کهس سهری ههلیّنی سهری دهچیّ. ههر جاریّکی مستهفا بهگ هیّندهی سهره پهنجهیه سهری بهرز دهکردهوه، فیشه کی دهروییش به گ ویزه ی دههات و مستهفا به گ ههموو جاری له سهر هه لدیّری مهرگ گیانی شیرینی نهجات دهدا.

بارانیکی زورد دوباری. مستهفا ئاق یوّللی" به و قه لافه ت و قاییش و قرووشه و له بن چناره که ی گوّره پانی بایه زید له ئهسته مبول ده تگوت ههوره تریشقه لیّی داوه... ههستانی له پشت میّزه که وه ... دهرویّش به گیش وه ک نه و، ههوره تریشه لیّدراو، ریّک له و ساته دا و به و هه لسوکه و ته وه.

به لام نهوهیان چی؟ نهسپ کوشتن، خهرمان سووتاندن، ناگرتیپهردانی کوشك و نوکهر کوشتن... دژکردهوه کان دوای چهند سالان گورابوون. ههر به راستی بازاری گیان نهستاندنه. لهو گهمهی مهرگهدا ههر کهس نهویتری کوشت، ئیتر تهواوه. نهو گهمهی مهرگی سهد سالهیه، لهوانهیه دووسهد سالایش بخایهنی تا دهبریتهوه. نهگهر مستهفا به گ و دهرویش به گ یه کینکیان نهویتر بکوژی، نهوهی قوتار بووه، به مهرگی خوی دهمری. هیچ کامیان دلیان له کوره کانی خویان ناوی نهده خوارده و متمانهیان پییان نهبوو. نهوان پیاوی نهو مهیدانه نهبوون و له بنهوه و جاری واش بوو راشکاوانه گالتهیان بهو گهمهیه ده کرد. مورتهزا به گیش گالتهی پی بنهوه و مهیرانی لهو بازنهی مهرگه پی بنیته دهرهوه. مهجموود ناوای له مورتهزا به گده کده کرد، به لام مورتهزا به کامیشهوه ده گیرایهوه:"نهو وه که مندالان، له لایه کهوه بروای به مهرگ و کوژران نهبوو و له لایه کیشهوه له ترسی مهرگ شیت دهبوو. دهرویش به گیری کرده وه:"ریک وه کوو من."

مسته فا به گ بیری کرده وه: "ئه وه ش نه بوو. ئیستا له وی له که لیننی ئه و ره وه زه دا و له په نا که لاکی ئه سپه که ی شه لالی ئاره قه بووه و له ترسی مه رگ ئه ژنزی شکاوه. بنیاده مم زور دیتوون، به لام که سم نه دیتوو ناوا له ترسی مه رگ شیت و خوودار بووبی که له تروّمبی له که دابه زی و چه ند هه نگاویک رویشت، هه موو گیانی ترسی لی ده باری. هیچ که س، هیچ بنیاده مینی ناتوانی که سین کی ناوا توقیو و ترساو بکوژی نه گه ر دوژمنه که ته نه وه نده ترساوه بنیاده مینی ناتوانی که سینی ناوا توقیو و وازی لی بینی تریانی ناوا هه زار جاران له مه رگ تالتره لینی گه ری با له جینی هه ناسه ترس هه لم ترینی نوا هم زار جاران له مه رگ تالتره بینی گه ری با له جینی هه ناسه ترس هه لم ترینی نواه و زراوی چووه بینی و له ترسدا سه رجینی ژنه که ی بکات و له ترسدا بژیی نیستاش پتر توقیوه و زراوی چووه نیستا، نیستا له وی . . . تا نیواره ی نه مرو هم رده یکوژم . له هم رچاو ترووکانی کدا جاریکی له ترسان ده کوژم . بزانه هه رله جینی خوی نابزوی . هم ربو جاریکیش چیه سه ری نابزیوی . جگه ره یه کیش داناگیرسینی . له به را نه و قرچه ی هه تاوه له ترسان ناره قه ده کات و به تالا به تالا ده که ویته وه . نه و هیچ کات ناگاته نه وه ی بلی : "مه رگ هه یه و له هه ر لایه که وه دی پینی بلین با بی و نیتر باوه ش بو مه رگ به و مه ما ناکه ته ره که ویته و به ما ناکه و نه منیش له وه ها حاله تین کدا هه رگیز نایکوژم . "

جا بهبی ئیختیار ههرای کرد: "دهتکوژم. "

دەرويش بهگ به پيكهنينهوه گوتى:"چيت گوت مستهفا، جوان گويم لي نهبوو. چيت گوت؟"

مستهفا به ك وه لأمى نهدايهوه.

دهرویّش به گ به خوّی گوت: "نامه رد، نامه ردی کوری نامه رد." و نه وان دوو که س بوون. همر بوّ تاقه ساتیّکیش بی چاوی له و جووته هه لّنه ده گرت. له وانه یه بیّنه شویّنی. به شکم هیدایه ت و له وانه شه نه وانی دی بیّنه شویّنی. له وانه ش بوو خاتوون یه کیّکی به دو و دا بیّری به یمی باشه نه و کابرایه نایه وی من بکوژی کهی بوّچی له نه سپه که می دا و خوّم نه نه نه نگاوت؟ باشه بوّچی له بری خوّم ته قه ی له نه سپه کهم کرد؟ له نه کاو فیشه کیّك کالآوه کهی کون کرد و له که لاکی نه سپه که چه قی. دیاره ویستوویه تی به کوژی و نه یتوانیوه. ترس به گیانیدا گه را. هم پوار به ندی گیانی له رزی. له چاوترووکانیکا، له ناخی دله وه بی مانابوونی له ناوچوون و فه و تان و هیچ و هیچ نه بوون و یه کیّك نه بووی هه ست پی کرد. هه موو شتیّك، مسته فا به گ و نه سپه مردووه که ی و مه رگ و بوشاییه کی تیّپه ر.... له حالیّک دا چاوی هیچ کونی نه ده دی و له حالیّک دا له زننده خه و تکی ها و بشته بشت گانه ردیکی نه و لاتره و و

لهو كاته دا خرّى فرى ده دايه پشت گابه رده كه، مارميّلكه په كى كلك دريّر به سهر دهستيدا رابرد. چاوهکانی مارمیلکه کهی دیت، سوور و زیندوو بوون و دهتگوت مهرمهره شووشهن. ریک لهو كاتهدا تيكهيشت فيشهك به ويزه ويز به سهر سهريدا دهرؤن. ئهوجار جييهكهي باشتر بوو. وهلامیکی نهدانهوه. به میهرهبانییهوه سهیری مارمیلکهکهی کرد که تهقهی تفهنگ و ئهو فیشه کانهی وهبهرده کان ده کهوتن و پریشکه بهردیان دهپرژاند، شلهژاندبووی. بهخزی گوت، ههر به وارسکه (غهریزه) ئهو شتانه دهزانی، ئهگینا ئهوهنده لیره هاتوچوی نهدهکرد و وهشوین کاری خوّی دهکهوت. دهتگی تهقهیهك و خرم و هوّری پریشکه بهرد و دووکهل و تهپوتوّز مارميّلكهكهى تهواو شلّهژاندبوو و سهرى لئ تيّكدابوو. بيرى كردهوه كه دياره دهزانيّ. مارمیّلکهش دهزانی مهرگ چیپه. ئاگای له تالی و بوّشاییهکهی مهرگ ههیه. ههموو كەسپىك، ھەموو گيانلەبەرنىك كە دەترسى، ديارە مەرگ دەناسى. گۇ و گيا و يەيوولەكان و قالۆنچەكانىش دەزانن مەرگ چىيە. ھەر بۆشاييە مەرگ ناناسى و لە تالىيەكەي و ئەوبەرى تاڭىيەكەي تېناگا. بەختەرەرەكان، بەختەرەرەكان، بەختەرەرەكان... زۆربەي بنيادەمەكانىش بۆشاپى و بۆشاپى بۆشاپيان نەناسپوه و لنى تىنەگەيون. ئەوانەي بەختەرەرن، ئەرانەي زیندوون. مارمیّلکه به زمانه سووره دهرکیّشراوهکهیهوه له قوولایی رهوهزهکهدا و به خیرایی و سهرليشينواو له لايه كهوه بهرهو لايه كي دى هه للههات. جاريك به يشتى دهرويش به گ هه لده گهرا و جاریک ده هاته وه خواری، جاریک به سهر باسک و دهستیدا ده رویشت و جاریکیش ههستا سهر نووکی لوولهی تفهنگهکهی دهچوو و به ترسهوه دهگهرایهوه و رای دهکرد و دیسان دههاتهوه و بهردهوام بهولا و لادا دهرویشت.

دهرویش به گ به روونی ده یدی، که پشتی مارمیّلکه که، ورده ورده سوور هه لّده گه پی له دلی خوّیدا گوتی: ههی وای وا پیّکراو، ئه وه ترساوه، پشتی سوور هه لّگه پاوه. دهرویش به گ تاویّك دواتر سهیری کرد دوو مارمیّلکهی دیکه ش خزینه نیّو قوولّکهی ره وه زه که وه. که وابوو له فیشه کان هه لاّتوون. ته قه که تاویّك ویّستا. له گه ل بیّده نگبوونه که ی، به سه دان مارمیّلکه گورج و توند له سهر لیّواری گابه رده که وه رایان کرد. نه رمه بزهیه ک نیشته روخساری ده رویّشه وه. نازانن بوّشایی چییه. له بوّشایی ناگه ن به لاّم به و حاله شه و بی قیمه تانه له مه رگ ده ترسن. خو نه گه ر زانیباشیان بوّشایی چییه، نیتر نه یانده توانی له جیّی خوّیان ببزوون یان ده ترسن. خو نه کمن نیستا وه که مردووان وام. ریّك وه که مردووان. نیتر واز له و ته قه وه ستانه ش بینه ده که ته قه ده کری ، بنیاده م که متر بوّشایی مه رگ و بیّسنوورییه که ی ده کا.

تۆزنىك خۆى قىت كردەوە و خەشاب (مەخزەن) يۆكى پىيوە نان. ئەگىنا بۆشاييەكە دەيكوشت. جارىخكى دىكەش تفەنگەكەى پې و بەتالا كردەوە. دەتگوت شىت بووە. دوو رىز فىشەكى بە قەدەوە بوو. توورەكەكەشى پې بوو لە فىشەك. ھەر كاتىخكى ويستباى دەيتوانى توورەكەى لە پشتى ئەسپەكەى بكاتەوە. لە نەكاو لە ژوور سەرى خۆيەوە گويى لە دەنگىك بوو. كە سەرى ھەلىنا، سەيرى كرد بلە ئىبى ئەوە لە سەر رەوەزەكەى تەنىشتى راوەستاوە. رووى تفەنگەكەى تى كرد و يىنج فىشەكى پىيوەنا.

ددانه کانی گر کردن و گرماندی:"سه گباب."

دیسان گهرایهوه نیّو ژیان. بوشایی و ترسی مهرگ له چاوترووکانیّکدا سرانهوه.

"لهوي وهره دهري سهگباب."

بله ئیبو له پشت رهوهزه کهوه هاته دهریّ. تفهنگه کهی فری دا و به پارانهوهوه گوتی: "بهزهیت ییّمدا بیّتهوه، ئهتو ئاغای و من نوّکهریّك. "

"بگەرىيو، و بچۆوە لاى بەگ. دەى برۆ دەى."

بلهئيبۆ به غاردان گهرايهوه لاي مستهفا به گ.

مستهفا خیسهیه کیشی لی نه کرد، به لام بن یه کهم جار وه قسه هات: "پیشنیاری کم ههیه دهرویش، ههر دووکمان لهو کونانه بیینه دهری و ههر هاتینه دهری تهقه لیک بکهین. "

دەرویش گویی خوی لی خهواند و وهلامی نهدایهوه. مستهفا به ک له نه کاو له پهنا گابهرده کهوه تهقهی کرد. خو ئه گهر جییه کهی دهرویش قوولتر نهبوایه، ئهنگاوتبووی. ئهو کابرایه شیت بووه. شیت بووه، شیت. دیسان شهلالی ئارهقه بووه.

تاو ناوا بوو و تاریکی بالنی به سهردا کیشان. نهو ورده ورده نیشته سهر رهوه زهکانی ناناوهرزا. دهرویش به گله جینه کهی، هیور هیور و وه که ماریک بهرهو شیوه کهی پشتهوهی خزی....

مستهفا ئاق یۆللی" حهجمین و ئۆقرەی لی هەلگیرابوو و له هیچ کوی نهده حهواوه. نه له مالله کهی و نه له مهزراکهی. حهمه عهلی تراکتوریکی دیکهی کپیبوو. تراکتوریکی سهیر و سهمهره که تا ئیستا کهس له گوینی ئهوهی نهدیبوو. حهمه عهلی دهیگوت: "ئهوه له زنجیر داره کانه بابه. وه ک تانك (دهبابه)ی وایه. دنیای لی ببهستی، دهیکیشی. گاسنه کانی تا سهر دلی زهوی روده چن. "

ئه وه جاری جاران بوایه، راده وهستا و سهیری ده کرد. دهسته کانی له ولا و لای ده خشاند. چیزی وه رده گرت له وه ی سهیری کاری حه مه عهلی بکا و شانازیی به خوّیه وه ده کرد کوریّکی ئاوای ههیه. نه و کوره به شتیک ده بی ...

شتیکی نادیار، سهرهداویّك، زنجیریّکی نهبهدی شهو و روّژ ئهوی بهرهو كوشكهكهی ساری ئوغلی ركیش ده كرد. له پیشدا له بن چناره كه رادهوهستا. ماوهیهك بوو، ئاوا ههموو شهوی تا بهیانی، چاوی لهو تیشكه دهبری كه كز دهسووتا و دوایی ده گهرایهوه مالیّ. زراوی چووبوو لهوهی نه كا یه كیّك بیبینی و بلّی مسته فا به گ مات و سهرلی شیّواو تا بهیانی سهیری كوشكهكهی ساری ئوغلی ده كا. ثهوجار له كوشكهكه چووه پیّشتر. ثهوجار به سهر كوشكهكهیهوه و نوقمی خهون و خهیالهكانی خوّی، له پشت قامیشه لانیّكهوه رادهوهستا و به سهرسوورماوی و سهرلیّشیّواوییهوه و بهبی تهوهی گوی بداته دهوروربهری خوّی، چاوی له كوشكهكه دهبری و بیری لهو كهسه ده كردهوه كه لهو دیوهوه و له پشت تووره كه لمكانهوه ئارهقهی ده كرد و له خهیالی خوّیدا لهگهلی ده كهوته قسه و ثهوهنده لهوی رادهوهستا تا زوقم و خوناوی لهسهر دهنیشت و له سهرمان ههلاه المرزی... جا نهوجار، سهیری كرد له خهرهندیّك دایه. پیّشی پی بوو له تووترك و دهوهن كه وه دیواریّکی كهرتكراو ره ش ده چوه و ماوهرزه دایه.

ته په دهستییه وه ته پیبوو و هه ر به دهستییه وه و دهسته کانیشی له سه رمان له گو چووبوون و سر ببوون....

همتا تیشکی چرای کۆشکه که کال دەبۆوه و بهر لهوهی تاو ههلبّی. ههر تیشکی چراکه خاموّش دهبوو، تهقهیه کی لهو پهنجهرهیه ده کرد که تیشکه کهی لیّوه دههات. فیشه که کان چوارچیّوه و قهراغ و لیّواره کانی پهنجهره کانیان دهشکاند و کهوانهیان ده کرد و ده کهوتنه خواری. مهودای نیّوان خهرهنده که و کوّشک شهش سهد شهقاو، نا، نا، ئهوهندهش نزیك... لهوانه شه دوورتر. که کوّشکه که له تاریکی و نیوه تاریکیدا ون دهبوو، ئیتر مهوداکان ده شیّوان و دیار نهده بهون. تاویّک بهر له ئاوابوونی خوّر، پولیّک بالنده به سهر خهرهنده که دا دهفرن و له ئاسمانیّدا بلاو دهبنهوه و ویّک ده کهونهوه و کوّ دهبنهوه و له نه کاو وه ک یه ک پارچه وا لووری زهوی دهبن ههر ده لیّی له عهرز روّده چن. بیّده نگی ده شته که وه که هیچ رووی نه دابیّ، ههر وا بهرده وام دهبیّ.

مسته فا به گ ریّك له كاتی تاوهه لاتنیّدا ده ستریّژیّك له په نجه ره كه ده كا و جا سه ری ئه سپه كهی به ره و پیده شته كه وه رده سووریّنی و له بوولیّل و خوناوكه و زوقمی تیّكه ل به بونی خاك و گل و گوله كیّوییه كاندا تاوی ده دا و هه تا كوشكه كه ی له چاوی ون ده بیّ، پهیتا پهیتا ئاور ده داته وه ....

مسته فا به گ ناوا هه موو شهوی و ه خهوگه پان هاته خهره نده که و لهویوه هه به له سه به به به بی هیچ بیر و خهیالیک، به بی هیچ هه ستیکی توله نه ستاندنه و و رق و قینیک و به بی هیچ ویست و حهزیک، به ره و کوشکه ترس لی نیشتووه که، به ره و کوشکه مات و ناسک و ناره ق کردووه که، به ره و کوشکه ی به حال رووناکاییه کی کزی لیوه ده هات، راوه ستا و ناسک و ناره ق کردووه که، به ره و کوشکه ی به حال رووناکاییه کی کزی لیوه ده هات، راوه ستا و ناسک و ناره ق کرد و ده ره یزانی گولله ی ده مانچه که ی ده ره یزانی گولله ی ده مانچه که ی ناگاته نه وی ده یزانی گولله ی ده مانچه که ی ناگاته نا گاته نا ه دی ده یزانی گولله ی ده مانچه که ی ناگاته نا های ناگاته نا های نا گاته نا گاته نا های نا گاته نا گاته نا های نا گاته نا های نا گاته نا گاته نا شود کان نا گاته نا شه نا گاته نا شود که نا شان که نا گاته نا شه نا شه نا شه نا گاته نا شه نا شه

هیچ نهیده ویست بچیّته ئهویّ. بهیانی تا ئیّواری له بهر خوّیه وه سویّندی دهخوارد و خهیالّی دهکرده و ئاد و پهیانی دهبهست و بریاری دهدا، به لاّم زوّر پیّش ئهوهی کازیوه بکهویّ، له جیّوبانه کهی دههاته دهریّ و جلوبه رگی لهبهر ده کرد و دهست و دهموچاوی دهشوشت و له خواریّ لیّی سواری ئهسپه زینکراوه کهی دهبوو و ههتا رووناکاییه کزه کهی کوّشکه کهی لیّ وهدهر ده کهوت، به چوارناله ئهسپه کهی لینگ ده دا و له جیّی جارانی ههوساره کهی دهکیّشا و راده و هستا.

مستهفا به گ ههر له کوشکه که دوور کهوتهوه، بهرهبهری بهیانی سهیریکی دهوروپشتتی خوّی کرد و له نیّو میشهلانه که دا سهیری کرد تاك و تهنیا کهوتووه تهوه. گهرمایه کی خهست وه ك ناویّکی قوراو دارستانه کهی لهخویدا نوقم ده کرد، به حالیّکدا هه نگه زهرده کان بهبی جووله به پووره کانیانه وه نووسابوون و بالنده کان پشووسوار و ههناسه براو ههولیّان ده دا له ناخی خشتوخاله نیشتووه کهی گهرما خهست و خولاوییه که بیّنه دهریّ، تینی و توانایان تیّدا نه مابوو باله کانیان که شهلالی نهو گهرما چهور و لیچقه ببوون، راوه شیّنن.

ناله و نووزهی بنیاده می نهنگیوراو، خوینی گهرم، خز و چهور. ههللووشینی نووزه و نالینه که، خوینه که، بنیاده مه کان و جهسته له توپه تکراوه کان و روّچوونیان به گهرووی خاکدا. گهرم و ناره قاوی. کوشک، پیاوه کهی نیّو کوشکه که، نهنگیوراو، چاوی درشت و له ژیللاها تو له دهموچاوه له خوین شهلاله کهیدا، هیوابراو، کیّوی. کیّوی. نوقمی ناره قه. ترس و سامی مهرگیّکی وه حشی. کرووشمه کردوو و خو مات داو، نوقمی ناره قه... چاوه گهوره دهره پهرپیو و توقیوه کانی له قورگی زونگاوه کهدا. جهسته شی و شپریّوکراوه کان.. میّش و مه گهز، تالی و تفتی و بیسی...

دەستەكانى بە گەروويەوە، ترس... ئەسپىنكى سەرداخستوو لە بەر تىرىنژى خۆرەكە، و سوارىنكى لاسار و ماندوو، وەزالەھاتوو بە چاوە پەرىنشان و بە مۆلەق وەستاوەكانىيەوە. لەو لاشەوە، چىنشتەنگاو، تەپوتۆزى كزە بايەكان، جارى لە ھەلكىشان و جارى لە داكىشاندا لە بەردەم نەرمە شنەيەكەدا... و لەوانەشە كەوتنى لە كىلۆمەترىك لەولاترەوە، لەوى...

له نه کاو گرمهیه ک شهوه که ی شله ژاند. شهوه که لهرزی. رهوه زه کانی ئاناوه رزا ده نگی ته قه و ده نگه کهی ده نگه کهی ده نگه کهی ده نگه کهی داید و نهسیه کهی بن مسته فا به که سه رسمی دا.

"رااوهسته، رااوهسته، مهرق، رااوهسته."

دیسان سهرسیّکی دیکهی دا. له ههر چوار لاوه پهیتا پهیتا ویزی گولله دههات. ئهسپهکهی گلا و ههاننهستایهوه. ئهسپهکانی دیکهش گلان. به پهنا کهلاکی ئهسپهکاندا به سینگهخشکی چوونه پیّشی و خوّیان هاویشته نیّو مالّی رووباره پر له قور و لیتهکهوه و ههتا نیّوقهدیان له قور و لیتهکه ههانچهقین.

اراوهسته، راوهسته، راوهسته، مهرق، ههی ترسنقکی نامهرد، راوهسته، مهرق. ال

شانی چهپهی برژایهوه. دهتگوت شتیک پیوهی داوه. ئهسپهکان پهیتا پهیتا حیلاندیان. حیلهی توند وه که قوولآییهکان و له دوورهوه بی خیلهیان دهشتهکهی داگرت. له نهکاو نیشتهوه و دامرکایهوه.

مسته فا به گ بهره و خوارووی ئه و رووباره ی هه تا نیّوکی ده هات، رای ده کرد. جاریّك له قور و لیته که ده چه قی و به زه جمه ت ده هاته وه ده ریّ و جاریّك زیخ و چه وه ورد و سارده کان بنی پیّیان ئازار ده دا. گولله به ویزه ویز به سه ر سه ریدا ده فرین. به هانکه هانك به ره و لای خواری رایان کرد. که ناره کانی رووباره که به هه زاران سینگه وه ده بهانکاند.

"ليره، ئاليره، له نيو چهمه كهدا..."

رووبارهکه به تاریکیدا دهخوشی.

"تەقەى لى بىكە توتكە سەگ، توتكە سەگ، توتكە سەگ، ئەوە تۆى شەو و رۆژ تەقە لە كۆشكەكەم دەكەى؟ شەو و رۆژ. ھەى بى شەرەفى بى رەچەللەك، بى شەرەفى بى شەرەفى بى شەرەفى."
شەرەف."

دەنگنك گوتى: "لنرەيه. "

دهنگهکه پر بوو له شادی. مستهفا به گ لهرزی. بهندی جهرگ و دانی پسا. خواروهوه... له سهر ئاوه که دریژ بووه، بهرهو پیشتر کشا. دهنگی ههزار و یه ک پی له کهناری رووباره کهوه... ئهوانهی وه شوینی که و تبوون، به هانکه هانکه هانکه هانکه کی تووره و شیتانه یان له نیو دهوهن و چله تووترک و درووه کان و قامیش و قووله که کاندا...

"راوهسته تووتکه سهگ، راوهسته، ههر چونیک بی دهتگرم. هیندهی نهماوه تاو ههلبی." ئهگهر راستیشت دهوی چیی نهمابوو خور له ناسو بیته دهری. رووناکاییه له پشت پیلووهکانییهوه، رووناکاییهکی لیل، له پشت تاریکاییهکهوه شور ببووه و خهریك بوو بالای ده کرد.

"دەتگرم. جا بەو جۆرەش دەتكوژم، كە خۆت دەتويست من وا بكوژى. بە رۆژێك، بە پێنج رۆژ، بە پەنجا رۆژ، بە سەد رۆژ... گۆشتت لێدەكەمەوە، دەيدەمە دەستت. پل پل دەخواردى خۆتى دەدەم... خۆت بە خۆت... خۆت بە خۆت... ھەتا تەواو دەبى. خۆت، خۆت بخۆى، تەواو يى."

ئاوهکه خورتر بوو. شلّپ و هۆرهکهی دەتگوت شۆرەشۆرى تاقگەيە. مستەفا بەگ خۆي بە ئاوه كه دا دا. له نه كاو شانى چه يه ي و يشتى وا برژايه وه تاقه تى لى برى و تينى لى برى. ئاوهکه مستهفای نیوهگیانی ههانگرت و بهرهو ئاقچاساز رفاندی. مستهفا بهگ، که له دار بييهك گير ببوو، زوري خاياند ههتا گيانه بيّ تين و هيّزهكهي خوّي لهو چڵ و چيّو و لك و يۆيانه رزگار كرد كه دەوريان دابوو. بهگ له پشت پېلووهكانىيەوه بلتى و نەلتى، رووناكاييهكهي ههست يي دهكرد. ئيتر خوى نهخافلاند. تهكانيكي له خوى دا، خوى له لك و يۆپەكان راپسكاند و خزى به ئاوەكە داداپەوە. دەنگى يېپەكان يىر بوون. فېشەك بە راست و چهپیدا ویزهویزیان دههات. دهنگیک به نهرنهرهوه ههستا: "خوّت ویستت. چهند مانگان راوهستام و گوتم به شکم ئه و بنیادهمه دهستم لی هه لگری. هه ر بی ئه وهی وه جاغت کویر نەبىتەوە. دەنا كوشتنى تۆ وەك ئاوخواردنەوە وابوو. ھەموو رۆژى كە بە سەر ئەسپەكەتەوە، ئەوپىش ئاوا قىت و قنج تەقەت لە يەنجەرەي ماللەكەم دەكرد، مندالىكىش دەپتوانى بتئهنگيويّ. به لأم ئهمن سهبرم گرت. ئهوهندهم سهبر كرد ههتا ... ههر بو ئهوهي وهجاغت كوير نهبيتهوه... ئهوهندهم دان به جهرگي خوّم دا گرت بوومه سهنگي سهبوور. ئيستا ريّك كاتى ئەوەيە بتگرم و بتكورم. نا، نا، ناتكورم. هەر ئەوەت لەگەل دەكەم كە تۆ دەتوپست له گهل منی بکهی... له پیشدا گویچکهت دهبرم و دوایی کهپوت... دوای، دوایی، دوایی، دوایی،... جا يل يل خوّت دەرخواردى خوّت دەدەم."

مسته فا به گ که سه ری هه نینا گهیشتبووه رووناکایی. ژانی نیو شانی تاقه تی لی بریبوو. سه یری کرد قامیشه به رز و سوورباوه کان، که گه لا دریژه کانیان به ده م باوه، خشه خش پی کدا ده خشکان، و ده وروپشتی خوی هه رهه موو نوقمی رووناکین و رووناکاییه که به رهو لای خوی کیشا. گویی هه نخست. زونگاوه که قوول قوول هه ناسه ی ده کیشا و وه ک مه نجه نین گهوره ده کولنی. شه وجار ده نگه کان، شه و ده نگانه ی تیکه نی ده نگی پینی بنیاده مه کان و شه سپه کان ده بوون و جار به جار نزیکتر ده بوونه وه. مسته فا به گ تا شیستا و پر و کاس بوو. نه به روونی ده به جوانی گویی له هیچ ده بوو. به لام شیستا هه موو شتیکی جوان ده دیت و ورد

بیری ده کرد و تیده گهیشت. سهیری کرد له نیّو گوره پانیّکی به ریندا هه تا نه ژنوّی له ناو و قوردا روّژووه و قامیشه کان پوّل پوّل گرتوویانه ته خوّ. ده نگه کان نزیك بوون و جاری وابوو ته واو له قسه کانیان تیّده گهیشت. خوّی له په نا قامیشه کانه وه مات دا. برینه کهی هه و وا خویّنی لیّوه ده هات و نه و نه نه نه نه نه نه خوّن به ستی و خوینه کهی چوّن راگری دریّك له و کاته دا بوو له بن گویّی خوّیه وه گویّی له ده نگیّك بوو و به لادا هات. ده نگه که پهیتا پهیتا ده یگوت: "به گ، به گ، به گ، نه منم، من. "

دەنگەكە ئاشنا بوو. رووناكايى ھيوايەك لە دلى گەرا.

"ئەمنم، من. مەستان...."

ژانه که تین و تاقه تی لی دهبری. به نالهناله وه گوتی: "مهستان، مهستان، لیرهم مهستان، مهستان."

ئیتر لههوّش خوّی چوو. دهنگی پییهکان له دهوروبهرهوه نزیك دهبوونهوه، به شلّپهشلّپ به نیّو ئاو و قوړ و لیتهکهدا، دهنگی توړهی بنیادهمهکان و هانکههانکی ئهسپهکان... مهستان گویّی ههلّخست. لهو کاتهدا که دهیویست بهرهو مستهفا به گ بچیّ، له جیّی خوّی وشك ههلات و ئیتر خوّی خزانده نیّو قامیشهلانهکهی پشت خوّیهوه. ببووه پهیکهره قورینهیهك. له نیّو قامیشهلانه چرهکهدا تاویّك راوهستا. پهپوولهیهکی نارنجی بالله گهورهکانی لیّك کردبوونهوه و له نیّو گوله قامیشهکاندا دهخولایهوه و بهو هیّله ئهرخهوانییانهی به ئاسمانهوه دهیکیّشان، تان و پوّی نارنجی ده تهنی. مهستان نهیدهتوانی چاو لهو پهپووله بالا نارنجی و خالا خاله ههلاگریّ، که وهك ئهستیّره دهدرهوشایهوه. پهپووله ساتیّك هات و له سهر سهری نیشتهوه بهلام نیشتنهوه و ههستانهوهی له چرکهیهك پتر نهبوو.

برینه کهی شانی مسته فا به گ به پانزه بیست روّژان چاك چاك بووه وه. نه شته رگه ره کورده که، بوّ چاره سه ری نه و جوّره برینانه یه کا و یه که بوو. خزم و که سی مسته فا به گ له به ریدا شل و کوت بوون بوّ نه وه ی پزیشکی بوّ بیّنن، به گویّیدا نه چوو و هه ر دوو پیّی خسته پیّلاویّکه وه که حه کیمه * کورده بیّنن و که سی تر نا. که س نه یده زانی دوکتوّره کورده ته مه نی چه نده. عومری نووحی هه بوو. ردیّنیّکی سپی و ته نکی هه بوو. ناگری له چاوی ده باری. یه کی باریك و تیّکسم راو و ره ش داگه راو و مل دریّژ و وردیله بوو. که مدوو بوو و کاری به کاری که س نه بوو و هه ر له و کاته وه ها تبووه چوکووراوا، سال دوازده ی مانگ به کیّو ده شت و شیو و گرد و دو لانه وه رو و گروه و گیا و گول و گه لاّ و جر و جانه وه ری کو ده کرده وه له بن دار چناره گه و رده که یه به رده رگای ماله که ی له مه نجه له مسی گه وره و بچووکدا ده یکولاندن و گونده که بوزی کو شی تیده گه را.

مسته فا به گ خوی ده یزانی ره سه نزاده یه و هه ر بویه ش به خوی ده نازی، به و حاله شه وه شه و قسانه شه ویش له زاری بنیاده مینکی و ه ک دوکتوره که یه و وی دوکتوره که یه دولی شودی ده روز له کوشکه که ی شاق یوللی دا مایه وه، له روز شد که بود، که

^{*} حمکیم: لیرددا حمکیم به واتای دوکتور دی. ئهوهنده یلهبیرمه پیشینیان به دوکتوریان ده گوت حمکیم. بو وینه دهیانگوت دهچمه سهر حمکیم!". لیردشدا نهو شوینانه ی له زمانی مستهفا به گهودیه نووسیومه حمکیم.

جاریّکی دیکهش و ه قسه هاته و ه و گوتی: "له هوردووی چواره می نیّمه دا، له دابونه ریتی کونی عه شیره ته که ماندا، توّله نه ستاندنه و هی ناوا هه ر نه بووه، به گ. نه بووه ناوا له پشته و ه را لی بدریّ. دیاره جوّره له پشته و لیّدانیّك هه بووه که نه ویش دابی نه ماوه. نه توّله پشته و ه بریندار بووی، هه ر نه وه ننه و هیچی دی. ده رویّش به گ لای داوه. نه توّ نیتر بیری کوشتنه و ه یه له سه رت ده ربهاویّ. نه وه ننه دی ناهیّنیّ. نه توّ کارت ته واو بووه. ده رویّش به گ له پشته وه له توّی داوه. نه وه نیتر به سه ر چووه. عه یبه. نه و نیتر دوژمنی توّ نییه، ناکریّ دوژمنت بیّ. نه وه رای منه. "

مستهفا ئاق یۆللی" ئۆغلی به گی رەسەن، به پنی دابونەریتی تورکمانان دوای ئهوهی دراویکی باشی دا به دوکتۆرهکه، ئەسپینکی رەسەنیشی پیشکهش کرد.

مستهفا به گ له ماوه ی نه و بیست و پینج روّژهدا که به جیّوبان که و تبوو، نه خشه ی زوّر سهم و سهمه ره ی ده کیشا بو گرتنی ده رویّش به گ و گهلی خهیالی کرد. هه رکه س ده هات و شیّوه یه کی نویّی شکه نهی له گویّی ده خویّند. بله نیبو، مهستان، حهمدی، نوّکه ره کانی دیکه، ژنه کان و ته نانه ت منداله کانی ئاوه دانییش ههمو و روّژی جوّره ئه شکه نهیه کی نویّیان پیّشنیار ده کرد. مسته فا به گ به بیستنی ورده کارییه کانی ئه و ئه شکه نههیه ی وا به کهیفی ده بوو، کهیفی ساز ده بوو و خهلات و دیاریی ده دا به داهی نه و ئه شکه نهانه. له ههمو و ئه شکه نه که کان به ژانتر و بینه زهیبانه تر ئه وه و اقه ره قیز خاتوون دایهینا. ده یهینا و له ژوور سه ری کوپه کهی داده نیشت و به تیّر و تهسه لی بری باس ده کرد و ده کولی و هه لاه چوو و ده یهینایه پیش چاوی خوّی و ده گریا و ده ینالاند، رق و قینی هه لاه رست و خوّی توند ده کرد و ده یگوت و ده یگوت و ده یگوت و ده یگوته و ایک مسته فا. وای لیّ بکه دلی دایکه که ت به رله وه ی بیینته بن گلهوه، ئاوپرژین بکری و بلی نوخه ی شه و ساری نوغلییه بی دینانه گهلی کوپی جوانچاکیان لی خواردووین. توره مه یان نه هی شتووین. هه ر وه کی گوتم وا بکه با ده رویّش به گ سزای خواردووین. توره مه یان نه هی شتووین. هه ر وه کی گوتم وا بکه با ده رویّش به گ سزای کرده وه کانی خوّی بیبنی ."

 بله نیبو به هه له داوان هات و به هانکه هانك گوتی: "ئه وه ده روا، به گ... به ریّگه که دا راده بریّ. به سواری ئه سپه شیّیه که ی و به فیز و پوزه و جار جاره ش له خوّباییانه ئاوریّك ده داته و و به سوو کایه تیبه و ه سه بریّکمان ده کا. چ بکه ین، به گ؟"

مسته فا به گ رای کرده دیوه خانی خالیّکی رهش له دووره وه به ره و پیچ و گهوه ده و پیچ و گهوه ده و پیت که رووباره کهی جهیهان به لای رهوه زه کانی ثاناوه رزادا کردبوویه وه هه مای کرد: "دووربینه کهم بو بینه به بله نیبو."

بلەئيبۆ بە غاردان دووبىنەكەي ھينا.

مستهفا به ک گوتی: "خۆیهتی، به لاّم بۆ کوێ دهچێ؟" "رنگهی بع ٚ بگرین، به ک؟"

"چما کهس دهزانی به کویدا دهگهریتهوه؟ به کوی دهچی بهرهو کام لا؟ دهبی لهوی چ کاریکی ههبی قهت بهرهو لای ئاناوهرزا نهده چوو. ئهو ماسته بی موو نییه. نه کا ته له و داونکی بو نابنینهوه ؟"

بلهنیبو گوتی: "ئهوهی له پشتهوه پا دهوه شینی، ده بی چاوه پوانیی هه موو فیل و ته له که یت لینی هه بی. شتیک هه یه و نهو ماسته بی موو نییه. ده فه رمووی چ بکه ین؟ مهستان، وه لی شه مال مام حه سه ن و حه مدی له خواره وه چاوه پین. "به گ به توزیک د لخوشییه وه، له حالی کدا چاوی له سه ر نه و سوار چاکه هه لنه ده گرت، گوتی: "وا باشتره جاری راوه ستین. نه گه ر راستیتان ده وی، نیتر له مه ودوا له هیچ ناپاکییه ک ناپرین گیته وه. "

 "ناغان"ـه دهسکه شاخه رووته کهی و فیلینتا ئالمانییه قوّنداغ سهده ف نیشانه کهی، دهبریسکانه وه. که گوتبووی دهرویش سمیّل بابره؟ ههر بهراستی دهرویش سمیّل بابر بوو؟

زالمی شیّت، دیتت چوّن میردی خوشکه کهی له پینش چاوی ههمووان ونجی و نجی کرد و ئه نه نه نه نه نه نه خدره زه نیّکی چهرم راوی نا بو نیّو درووه لانه که و ههر پلیّکی گوشته کهی به سهر درووه کهوه مایه وه... له سهر هیچی خوّرایی. وهلی شهمال چیی ده گوت؟ وهلی شهمال درو ناکا. خوو و خده ی وی وایه که هه تا نه چیّته بنج و بناوانی مهسه له کهوه، دهستی لی هه لناگری ده می له هیچ نه دا و ئوقره ی نه گرت هه تا نه چووه بنه بانی مهسه له که.

وهلی شهمال دهلی به و چاوانهی خون دیتم. به و گوییانه ی خون بیستم. به سویند و قورئانه وه شین و رهش دهبیته وه.

سهباحهت خاتوون گوتوویهتی نابی پیم بلین خاتوون. له دواناوهندییه کچانهییهکهی ئهدهنه دهرسی دهخویند ههر له بهر ئهوهی کوپ و پیاوی ئهدهنهی ههلدهخهلهتاند، له مهدرهسه دهریان کردبوو. دوای ئهوهی گهپایهوه ئاوهدانی، میردی به کامیل کرد. کامیل خهلکی بهدلیس بوو. گهنجیکی بهژن و بالا جوان. سهباحهت خاتوون ههتا سالیک دوای زهماوهندهکهیان پینی خوار

دانه نا و ده تگوت کول و کوی دامر کاوه ته وه. ده رویش به گ و هه موو بنه ماله که ی رازی و دلخوش بوون که ثیتر له گولاوی سه رشوری نه جاتیان بووه. به لام شه رازیبوون و که یفخوشییه یان زوری نه برد... سه باحه ت خاتوون دیسان ده ستی کرده وه به سه ره روزیی و تاق و جووت که له گا ده گریته و و هه ر پیاویکی گوند و دیها ته کانی ده وروبه ری به که یف بین، فریوی ده دات و لینگیان بو هه للاینی نیو ره وه زه کانی ثاناوه رزا و ده وروبه ری شه وی ده کاته ژوانگه ی ده دات و لینگیان بو هه للاینی نیو ره وه زه کانی ثاناوه رزا و ده وروبه ری شه وی ده کاته ژوانگه ی خوی و چه ند پیاویک رووت و قووت ده بیته وه و سه ما ده کات و قوون باده دا. ده رویش به گیش ثاگای له هه مو و شه و شانه هه یه و وه رووی خوی ناهینی: "جا به من چی، خوی میردی هه یه . ثون به را له هه رکه س نامووسی میردی خویه تی ."

خو کاولاشه کانی ئاناوه رزا زمانیان هه بوایه ... دوای چه ند روّژان، پاش چه ند حه و تو و مانگان، جاری وابوو به نیوه پرووتی و سهر و قژی ئالوّزکاو و رووت و لیّوی هه وکردوو و بن چاوی شین و موّر و به له کی خویّناوی و گیانی ره ش و شین هه لگه پراوه وه و به به رچاوی هه مو خه لکی گونده که وه به به نهوه ی که س به بنیاده میش دابنی به له ره وه ز و گابه رده کان ده هاته خواری و به کاوه خوّ ده هاته وه ناواییه که ی ساری نوّغلی . چه ند روّژیّك تیّر به زگی خوّی خواردنی ده خوارد و پشووی ده داوه و ده حه سایه وه و دیسان ده بووژایه وه . نه گه ر به ها ربوایه نه وه ناناوه رزا دیسان بانگی ده کرده وه و نه گه ر هاوینیش بوایه ، ده م چه م و کانیاو و ناوه پ پ له عه تری پنگه کان و پ له ماسییه کانی تورووس و نه گه ر زستانیش بوایه ، کادیّن و ناخوره کان ....

"كاميل، كاميل، كوره ئاگات لهو ژنهت بيّ..."

"ژنهکهم هیچی نهکردووه بهگ، وهك ئاوی شهوی پاکه. بهفر پهلهی پیّوه بیّ، ژنهکهی من پیّوهی نییه."

"کامیل، کوره پیاویک دهرهقهتی ژنهکهی خوّی نهیه، ئیتر کهسی دیکه دهرهقهتی نایه و باشاری ناکا. ژنهکهی توّ خوشکی منه، بهلاّم ئهوه میرده دهبی ژنهکهی ههس بداتهوه. دهلیّی چی کامیل؟ ژنهکهی توّ حهیای توّرهمه و رهچهلهکی منی بردووه. نامووسمانی هیّنایه سهر فلسیّك. دهلیّی چی کامیل؟"

"ژنهکهی من حهیا و نامووسی کهسی نهبردووه بهگ. نامووسی کهسیشی نههیّناوهته سهر فلستك."

"بڕۆ جەحەندەمت لىێ پڕ بىێ، لە پێش چاوم ون بە كامىيل."

"بهچاوان، بهگ. "

"باشه وهلى شهمال، ئهتو ئهوانه له كوى دهزانى؟ باشه ئهو دهمهى ئهو قسانهيان دهكرد لهوى؟"

دهموچاوی وهلی شهمال دریژتر بوّوه و تیّك چرژا و دوای توّزه راوهستانیّك، لیّوه كانی جوولان: "خوّم لهوی بووم مستهفا به گ. نه گهر دروّ بكهم خودا كویّرم بكا.

اهدى سدكى سدگباب، كهوابوو ئهوانه هدموو راستن؟ا

"ئەوانە، ئەو شتانەن، كە بە چاوى خۆم دىتوومن بەگ. زۆر شتى دىكەش ھەن كە من نايانزانم. جا وەرە خۆت لىكى دەوە بزانە دەبى چىى دىكەش ھەبى. بروانە ئەو سەباحەت خاتوونە چىھا ھونەرى ھەيە."

مسته فا سه باحه ت خاتوونیّکی گوت و خوّی بوّ بادا. تورت و ناسك و پر و گوّشتن و به له نجه و لار، چاو كه سك، گهردن بلوور... كیّل گهردن و گهردنی سپی وه ك به فر. چاوه كه سكه كانی، موّوله كانی، بروّكانی، بروّكانی، قوّه رهشه قه ترانییه كهی كه له به روشی، كه سك ده چیّته وه و شه پوّل ده دا... گهردنی بلند... به جموجوّل و به له نجه ولار. ده یویست بلیّ: "وه لی شه مالّ."، به لاّم پاشگه ز بوّوه. ده یویست بلیّ، نه گهر سه باحه ت خاتو فه نا وه ده ست كه و تبایه وه لی شه مال نه كوشتنی ده رویّش به گ باشتر بوو. هه زاران جار له وه باشتر بوو. رووت و قووت کوشتنی ده رویّش به گیش. به لاّم شه رمی له هه لپه پاندنه كه ی دو ویوی به شه و و روّژ. ژن و كچه كانی ده رویّش به گیش. به لاّم شه رمی له خوّی كرد. ما وه یه كی دریّژ هه رنه به توانی خه یالی سه باحه ت خاتوون له سه ری ده ربه اویّ.

خەرىك بوو رۆژ دەبۆوە كە لە پى لە جىنوبانەكەى ھاتە دەرىخ. دەرپەرىيە دەرىخ. چووە ژوورەكەى. دەسبەجىخ جلوبەركەكانى لەبەر كرد و وەدەر كەوت. بن ساباتەكە پى بوو لە تەراكتۆرى نوىخ و رەنگاورەنگ. حەمە عەلىي دىت كە خەرىكى يەكىنك لە تەراكتۆرەكانە. لىنى چووە پىنشىخ و دەستىنكى لە سەر شانى دانا. حەمە عەلى كە نوقمى خەيالى خۆى بوو، ھىچ ئاگاى لە ھاتنى باوكى نەبوو. راچلەكى و بە سەرسوورمانەوە چاوى لە بابى بىرى.

جا به سهرسوور مان و خوشییه وه گوتی: "بابه، بابه، تورکیا ته راکتوریکی دیکهی لهوهی تیدا نییه. ههم جوانه و ههمیش قایه... دهیبینی؟"

له لاوه راوهستا و به سهرسوورمانهوه سهیریکی تهراکتورهکهی کرد و نهوجار لیّی نزیك بروه و به زمانیکی که مستهفا بهگ هیچ لیّی تینهدهگهیشت، دهستی کرد به تاریفی

تەراكتۆرەكە. مستەفا بەگ لە ھەموو قسەكانى ئەو ئەوەندەى بۆ ساغ بۆوە كە حەمە عەلى ئەمشەو ھەتا بەيانى ھەر بە دەورى ئەو تەراكتۆرەيدا ھاتووە.

ئه و حه مه عهلییه قسمی له گه ل کورانی ده رویش به گ کردووه و چاك و خوشیی له گه لا کردوون. هه ربه راست؟ باشه بلیّی هه ر دوژمنان ئه و قسانه هه لبهستن و بلاویان بکهنه وه؟ چما شتی وا ده بی یانی ده کری روژیک دابی نه وه تووک لیکراوه کانی ساری ئوغلی و ئاق یوللی "همو و شتیک له بیر بکه ن و له سه ر میزیک دابنیشن و جهفه نگ لی بده ن و سوعبه ت بکه ن؟" حه مه عهلیی هه ر وا به جی هیشت که ته واو به کاره کهیه وه خافلا بوو و له بوولیله ی به یانیدا به ره و ئاناوه رزا که و ته ری سرك و قوت، له حالی کدا ورد ورد سهیری چوار ده وری خوی ده کرد و ده ستی به یه له بیتکه ی فیلینتا ئه لامانییه کهیه وه بوو...

لیّره کهی ناقچاساز له بوولیّل و تاریك و روونی بهیانیدا چپتر و توختر و له تهم و مژه که دا گهورهتر دیار بوو. نهو حهمه عهلییه بهو دهست و پله چهورهیهوه نه نهسپی به لاوه گرنگه و له رهچهلّه کهو رهسه نایهتی. نهو شیّت و خولیای تهراکتوّره و هیچی دی. شهو روژه کهشی ههر له کیّلگه کان و له گهل تهراکتوّر و مه کینه ی خهرمانکوت و درویّنه و کریّکاراندا تیّده پهری و چاوی ههر به دوای پاره و پوولهوهیه. شهو و روژ بیر و خهیالی ههر به لای حیساب و کتاب و خهرج و موخاریجهوهیه. ناخو دهتوانم به پینج بیکیم و به ده ی بفروشهوه؟ تهراکتوّریّك، خهرمانکوتیّك که کوّن ده بی قازانجه کهی چهنده یو زیانه کهی چهنده؟ چوّن ده کری نهو مولّکه دوو نهوهنده بهرین بکهمهوه؟ چوّن ده کری کریّکاره کان به پارهیه کی همرزانتر و بهراتیّکی مهمره و مهری راگرم و کاریان پی بکهم؟ له نهده نه ده کری چهند کارخانه دابنیّم؟ نهی کهنگی که سهر نهو گرده چوّن بینایه که ههلیخنم و ههسیّل و ناوی گهرم و کاره با و نامیّری فینک کهره وی یه همروی تیدا هه بی خیا"

ههر حهمه عهلی نا، به لکو ههموو مندالله کان ئاوا بیر ده کهنهوه... ئهوان چاو له ژیانی ئاغا تازه پیکهیشتوه کان ده کهن و ئهوانیان کردووه ته سه رباشقه ی خویان. هه تا ئیستا بو جاریکیش چییه ئه و حهمه عهلییه و مندالله کانی دیکه ش هه ر بو جاریکیش بی ناوی ساری ئوغلییان به سهر زاریدا نه هاتووه. ئهوان ته نانه ت نهو روزه ی مامیشیان کوژرا، هه رباسی ئه و مهسه له یهیان نه کرد. ئهوان گالته یان به و کاره دی . له که سیشی ناشارنه و و له ههموو جیه کیش ده یکین کیش ده یا گالته ی پی ده کهن. به زهیان نایه، ئازار ناچیژن. ئهوانه که مایه سییه کیان ههه به مروزونی خوبانیان بر کردووه.

تفیّکی فری دایه سهر عهرزه و پیشیّکی خوارده و گوتی: "ئهوانه شهر ناکهن. ئهوانه به خویّن تینوو نین. ئهوانه هیچیان له مروّقایه تی پی نهبراوه. منداله کانی دهرویّش به گیش ریّك وه که نهوانهن. له یه قوماشن. هاودهنگن. دوای روّیشتنی دهرویّش به گیان من، جا ئیتر یه کیّك له و دووانه مان، هه موو شتیّك دهبریّته وه. ئیّمه کوّتایی شتیّك، چاخیّك، جوّریّکی دیکهی مروّقایه تیبن. مروّقایه تیبه که و مروّقایه تیبه بین. لهوانه شه هیّلی مهودای نیّوان لهوانه شه مینی حهمه عهلی و مروّقایه تیبه کهی دیکه بین.

دایکیی هاته پیش چاوی. پر پر له رق و قین، داخی ساری ئوغلیی له دلیدا و میشکی پر له بیر و خهیالی ساری ئوغلی، له بهر ساری ئوغلی ده ژبی و ههر بو ئهویش دهمری ههر ئیستا به دایکم بلین ساری ئوغلی خاشه بر بوون و جووقه واریان لی براوه، ئهوه نده ی یه یه و دوو دهمری و چرکه یه کیش چییه ناژی. جا ئهوه ش داپیرهی حهمه عهلییه. ههر دوو کیان له یه ک تیره و خوینن. پیکهوه جهفه نگ لی ده ده ن و یه کترییان خوش ده وی به به همموو هه لام حهمه عهلی به همموو هه لام که و حاله تیکی خوی ئه و به کهم ده گری له زور له میژه وه ، وه ک داویکی پولایین ههر له بهر یه کشاوه ته وه و وه ک ژییه کی پولایین زرینگهی دی و گویی هه لخستووه و چاوه پوانی بیستنی خه بهری مهرگی ده رویش به که پولایین زرینگهی دی و گویی هه لخستووه و چاوه پوانی بیستنی خه به ری مهرگی ده رویش به که و جا نازانی چه نده همول ده دا مهرگی ده رویش به چه وی خوی بیبنی و پیش ئه و نهمری.

بیر کردنه وه له وه ی که ئه گهر دایکی به رله دهرویش بمری، به چاوی کراوه وه مالاوایی لهم دنیایه ده کا، کزه ی له جهرگی هینا. سهری ههانینا و چاوی له خوره تازه ههالاتووه که بری.

چهند جاران به خوی گوت، پیش مهرگی دایکم ههر دهیکوژم. تیریژی خوره که چاوی نهزیهت کرد، به لام به ههلهداوان خوی گهیانده کوشکه که. "بهر له مهرگی دایکم دهیکوژم، دهیکوژم."

که گهرایهوه نیّو کوشك، بهرچاییهکهی ئاماده بوو. شیره داغهکه هه لّمی لیّ هه لاهستا. به سهر ئهو توّپهلّه روّنه که له نیّوه راستی قاپیّکی مسی دانرابوو، شویّن په نجه و دلّویهی دوّ دیار بوون. دانیشت. له پیّشدا روّنه خوّمالیّیهکهی له نانه که هه لسوی و کردییه پارووه کی گهوره و دهستی دایه قاپی شیره گهرمه که، که هالاّوی لیّ هه لاهستا. ئه گهر میوانی نهبوایه، مسته فا به گه به رچاییه کهی به ته نی ده خوارد.

کاتی دوای خواردنی قاوه لتی ده چووه ژووره کهی، دیسان بله شیبو به هانکه هانک و شه لاللی شاره قه له پلیکانه کان وه سهر کهوت و به شله ژاوییه وه گوتی: "بهگ، بهگ، بپوانه، ئه وه خهریکه تیده پهری نه سهیر بکه به کویدا ده پوا، سهیر بکه، سهیر بکه... ئه گهر لیره وه ته قه ی لی بکه ین، فیشه که که وه بن سمی ئه سپه کهی ده که وی دا که وی ... "

بهگ رهنگی به روخسارییهوه نهما و لیّوهکانی شین ههانگهران و له دهستبهجی ههستا و خوّی گهیانده دهری و له زاری دهرپهری:"ئهو کابرایه له کهللهی داوه. شیّت بووه."

الوهشويّني بهكهوين، بهگ؟اا

مستهفا بهگ بیدهنگ بوو و لیّوهکانی لهسهر یهك داگرتن.

"چ دەفەرمووى بەگ؟"

مسته فا به ک ههر ده تگوت نابیستی. بله ئیبو به بی نهوه ی چاوی له و سواره به پرتاوه هه لاگری، پهیتا پهیتا ده یگوت: "خهریکه دوور ده کهوینته وه به ک. دوور ده کهوینته وه به ک. دهی شتیک بلی. خهریکه دوور ده کهوینته وه، دوور ده کهوینته وه... بومان ناگیردری. "

به ک له بهرد بیده نگتر، له سهر جینی خوی وشك ببوو و هیچی نه ده گوت. ماوه یه ههر وا له بیده نگیدا رابرد. به ک به سهرسوو رمان و رهنگ په ریویه وه له جینی خوی چه قیبوو و حه په سابوو و چاوی بریبووه نه و سواره ی جار به جار لینی دوور ده که ویته وه. تا ده رویش به ک له چاوان ون نه ببوو، وه خونه هاته وه و نه جوولاً.

بلهئیبو دهسته کانی شوّ ببوونه وه ده ده هات: "روّیشت به ک... تیّپه ری و روّیشت. ده رفه تیّکی دیکه شمان له کیس چوو. خوّ نه گهر بوّسه مان بوّ دانابایه وه، ههر نه مروّ وه ک مهل ده مانگرت. فیابن. "

ئیتر ئاخیکی هه لککیشا. ئه وجار که و ته حه ول و وه لا و وه خو که وت: "به یانی، به یانی، با هه تا ئیواری له سه ر ئه و ریگه یه بوسه ی بو دابنین به گ... به یانییش هه ر بیره دا تیده په پی دا اینم بی تیبو و یک یک یک یک ایک یک بین وایه دیسان بیره دا تیده په پی بیره دا تیده په پی بیره دا دریک بینیدا تیپه دریوه ؟ راده بری ئیبو ؟ چما ئیمه نه و ناناسین ؟"

"ئهو کابرایه له کهللهی داوه بهگ. وهاللا، بیللا، تهاللا له کهاللهی داوه. شیّت بووه. خویّن بهری چاوی گرتووه. ئهوه دهیبینی بهیانییش ههر بیّرهدا رادهبریّتهوه."

"ئەو رانابرى ئىبۆ، تىناپەرى ئەو، تىناپەرى"

گه پایه وه و سهیری کرد دایکی له پشته وهی راوه ستاوه. به پشتی کوّماوه و چاوی زهق و له ژیّللاها توّوه له حالیّکدا هه موو گیانی ده له رزین، ناگای له هه موو نه و شتانه ببوو که رووی دارو.

مستهفا به گ به دهنگیکی لهرزوّك و شهرمنهوه پرسیی: "چوّنی دایه؟ باشی؟"

قەرەقىزخاتوون بە چاوى پى لە پارانەوەى چاويكى لە سەرتاپيى كرد، بە دەنگىكى تۆقىو و ماندوو و ھىوابرەوە گوتى: ديارە ئەتى نايكوژى، مستەفا...

سهیر بکه، کورم، ئهو به بهردهمی مالهکهتدا و به سواری ئهسپینك وهك مامز خوشی و رابرد و قهلسهی لی گیرای. ئهتو نایکوژی مستهفا. یانی ئهمن به چاوی ئاوهلاوه مالاوایی لهو دنیایه دهکهم مستهفا؟ چ بکهم، دهی باشه. ئهتو بژی مستهفاکهم. ئهتو بژی. ههرچی دهبی با ببی بی ئهمن سلامهتیی توم دهوی مستهفاکهم، ئازاکهم، شیره کورهکهم."

دهستی به سهر دهستی کورهکهیدا هیننا و کوّم بوّوه و لاقهکانی به دووی خوّیدا رکیّش کرد و لهوی دوور کهوتهوه، وهك سهردولکهیهك.

موچ که یه که مهموو گیانی مسته فادا هات و بو نه وهی خوی به سهر پینیانه وه راگری، دهستی به پهردووی به رههیوانه که وه گرت. پشووی لی برابوو. ساتیک راوهستا و دوایی چاوی به بله بله یا به باه باید ده بیسترا، گوتی: "برید."

بله شیبو به هیمنی له پلیکانه کان چووه خواری د مهستان و حهمدی له خواره وه چاوه پی بوون. بله شیبو زاری کرده وه و گوتی: "نا، به گ نایه وی کابرایه بکوژی شه و گالته به خوی ده کا و نیمه خهریکین لیره خومان به کوشت ده ده ین شهوه سی روژه شه و پیاوه به رده وام به به رده ماندا تیده په پی و شه و هه و میشیکیشی لی میوان نییه ده ی به نیمه چی "

ئەوانى دىكەش گوتيانەوە:"بە ئىيمە چى."

مستهفا به گ تۆزىك و «خۆ هاتهو» و شه كهت و ماندوو چوو» نوىنه كه يهو». ئه و شه و «شه و « مۆتەكه و ورىنه و « رۆژى كردهو». به به رچاوييهو» له رەوه ز و گابهرده مۆرەكانى ئاناوهرزادا كۆمهلانىك نوور په يتا په يتا دەتەقىنهو، و سه رانسه رى چوكووراوا نوقمى لافاوىنكى تىشك دەبوو و ئه و جار تاريكاييه كى خهست و چې، ئارەقه كردوو، و «ك لافاوينكى قورس، و «ك بهرد. شير نه يده برى. دەرويش به گيش به بى راوهستان له كهلىنى كه و هىنده يى خەرمانىك كه تىشكىنىكى تى تى له دلى تارىكاييه كەي خستبوو، به پې تاودد دەرد دەرد كه وت.

رهوهنده کان به بهره و مافووری پر له نهخش و نیگارهوه، به کهمبهرهی پانهوه، به پیلاوی سووري قەيۆز بەرزەوە، بە يانتۆلى دەستچنى بەنەوە، بە وشتر و ئەسيانەوە، وەك سەردولكە و وایلوکی دریّن، کومهلیّك شمشال به ههوای خهمناکهوه، خیوهتگهلیّك که وهك ههانوی رهش له چوکووراوا دەنىشتنەوە، دەكەوتنە سەر درزەكەي رووناكىيەكە. رەوەندەكان زەوپيەكانى ئاقچاساز، زەوپيەكانى دەروپش بەگ و ئاق يۆللى يان تالان دەكرد و دەيانماشتەوە. كۆمەلنىك بنیادهمی توورهی دهست له گیان هه لگرتوو، به چاوی وهك گۆمی خوینهوه، بنیادهمگهلینك كه بۆ بسته خاكنك گيانيان فيدا دەكرد، له درزەكەي رووناكاييەكەدا دەجمين. روناكاييەكە جار بە جار بچووكتر و تەسكتر دەبووەوە و تەنيا سەر و سەلكى يۆلنك بنيادەم و ئەسپ لە رووناكاييهكهدا دەمانهوه. تراكتۆرەكانى حەمه عەلىيش به هارەهار دەچوونه نيو گۆرەيانى رووناكاييهكهوه. ئاغا و بازرگانه تازه ينگهيشتووهكانيش ههر كامه گۆشهيهكى چوكووراوايان دهگرت و بهرهو خزیانیان دهکیشا و ههولیان دهدا و مشتومریان دهکرد و ههر پهلهیه کی نهو ييدهشته گهورهيه به دهست پهكيكيانهوه دهمايهوه. خهلكيكي نهناسراو كه، هيچ كهس نهیدهزانی خه لکی کوین و له کویوه هاتوون، چوکووراوایان بهسهر خویاندا دابهش ده کرد. زهوی و زارهکهی دهرویش عهلی ناغا، خلووسی بهگ و زهوی و زارهکهی ناق یوّللی "ش. کورهکانی سارييه شيّت و حيسام به گ ههر له ئيستاوه نيوه ببوون. ئاغا توركمانه داماوهكان کویستانه کانی خویانیان دهفروشت. لهو زهوی و زارهدا ئاوهدانی و کیلگهی نوی دادهمهزرا.

مستهفا به ک له دنیای زیندهخهودا، ئاخیکی قوولی ههلکیشا و له گهل ئهو ئاخه دلاتهزینهدا گوتی: "ئاخ دهرویش، ئهتو کوردی، ئهتو ... ئهتو ئیمهت له بنه هینا، چوکووراوات فهوتاند. "

زۆرى پى ناچى، خاكى كۆشكەكەى سارى ئۇغلى بە توورەكە دەكىشرى. كور و برايەكى وا شياوى نىيە جىي بگرنەوە. ھەر ھەموويان سەر بەسەر كەرىك ناكەن. ھىچ و پووچن.

"جەرگت دەردىنىم دەرويىش. دەستىم ئاوا دەخەمە نىنو قەفەزى سىنىگتەوە، دالت ھەللاەكەنىم و دەيخەمە يىش سەگەل، سەگەل."

به دهموچاوی تیکسمراو و زهرد هه نگه راوی مهیله و سهوزییه وه له جیوبانه که ی قیت بوّوه و به چاوی ترس لیّ نیشتوویه وه سهیریّکی ژووره که ی کرد و نیگای به شویّنیّکه وه موّله ق وهستا. له به ر چاوی له نیّوان خه و و به خه به ریدا و له سه ر تاریکاییه که وه به ره و درزی رووناکییه که شالاویّکی بی برانه وه و بی وهستان به رده وام بوو.

به هاواری زایه لهداری "مسته فا به گ، مسته فا به گ، مسته فا به گ،" له جینیه کی دهره په پی و به ره و هه یوانه که غاری دا و هه رای کرد: "سهیر بکه، سهیری بکه، سهیر بکه به گ، ئه وه تا راده بریّ. "

بله ئيبۆ له حەول و وهلادا بوو. دەرويش بهگ ئەمرۆ زۆر نزيكتر له جاران تيدەپەرى. مستەفا بهگ بى ئىختيار پرسى: اهموه؟!! بلهئيبۆ له وهلامدا گوتى: الخويهتى. الله ئيبۆ له وهلامدا گوتى: الخويهتى. الله ئيبۆ له وهلامدا كوتى:

بلهنیبو پانتولیّنکی سوارچاکان و کراسیّکی سپی و پشتویّنیّکی دهستکردی عهنتهب و پهستهکیّکی شینی یهخهداری لهبهر کردبوو. چهکمهکانی دهبریسکانهوه و سمیّلی شوّپ و چاوه تیژهکانی له خالیّك بریبوو. خهنجهریّکی چهرکهزیانهی زیوکفتی به لا رانی راستهیهوه بوو که مشتووهکهی زیرکفت کرابوو.

ههتا چواره که به چوار ناله له چاوان ون نهبووبوو، مستهفا بهگ ههر وا بهبی جووله له سهر جیّیه کهی خوّی مایهوه و نهیتوانی چاوی لی هه لگری.

بلهئيبۆ گوتى:"ئهگەر ئەمرۆ خۆمان لى مات دابايه، ئىستا گرتبوومان. ھەموو رۆژى بىرەدا تىدەپەرى."

مستهفا به ک گوتی: "ئیدی سبهینی بیرهدا رانابری. "

بلەئىبۆش نەيزانى چ بلى.

مستهفا به گ تا ئاوری دایهوه، چاوی له چاوی دایکی ئالقا و ساتیّك ور و كاس مایهوه. دایکی چاوه كانی له چاوی بری و به نیگای پر له پرسیار و خهفه تبار و بینهواوه سهیری ده كرد.

بی ئیختیار له زاری دهرپهری:"چوٚنی دایه؟ باشی؟" و نهوجار هیچ قسهیه کی پی نهما و بیدهنگ بوو.

"دەفەرمووى سبەينى بۆسەى بۆ دابنىنى يان ھەر ئەمرۆ؟ لەوانەشە بىرەدا بگەرىختەوه." رىك لەو كاتەدا دوو سوار لە دوورەوە سەر و سەلكيان دەركەوت.

"بروانه بهگ، وا دێ."

قەرەقىز خاتوون دىسان بووژايەوەو بە ھەلەداوان خۆى گەياندە ھەيوانەكە و دەستى بە ئەستوندەكەكانەوە گرت و ملى وا كێشا و خۆى وا بەرەو پێشەوە كێشا دەتگوت ئێستا وەك ھەلۆيەك تێى رۆ دێ و خۆى بە سەر سوارەكەدا دەدات.

"بهگ، ئهگهر دهلیّی با بچینه خوارهوه و له خهرهندهکهی خوارهوهدا له پشت قامیشهلانهکهوه خوّی لیّ مات بدهین."

قهرهقیز خاتوون ئه مجارهیان ههر به دهموچاوه کهی پیشوویه وه ئاوری له مسته فا به گ دایه وه. چاوه کانی له چاوی پلینگینکی درنده ده چوون. مسته فا به گ خوّی له بهر نیگاکانی داینکی رانه گرت و رای کرده ژووره که ی خوّی و توند ده رگاکه ی پیّوه دا و خوّی خسته نیّو جیّوبانه که یه وه.

له بهر پهنجهرهکه، چناریکی چر و به لك و پۆپ و گهش، به كۆمهلیّك هیّلانهی نیّو لك و پۆپهكانییهوه، بهرهو ئاسمان ههستابوو.

گابهردانهوه، ههر لهو کانیاوانهوه ههلدهقولیّ. جا ئهوه ههر به چاو وا دیاره. ئهگهر لهگهل ههر دوو ئاوه که ژیابیّی، دهزانی تهنیا رقیشتنه کهیان لیّك دهچیّ... و هیچی دیکهیان. دهسته دهسته میّرووله لوّق دریّژه کان ههر ههموو لیّك دهچین... وایه؟ بهلام هیچ کامیّکیان ریّك لهویتر ناچیّ. بهو لاقه دریّژ و باریك و جهسته سوورانهیانهوه له نیّو گژ و گیا سهوزه کان و له سهر ریّگا پر له خول و خاکهکان... به سهرانسهری ئهو چوکووراوایه وهربوون و دهسووریّنهوه. ههر کامیّکیشیان وهك ئهوی دیکه جوان و به بریسکانهوه یه کی جیاوازهوه. ههر ههموو ساری ئوغلییهکان لیّك دهچن... ئهوهیکه ههموو روژی له کاتی خوّیدا به چوار ناله بیّرهدا رادهبریّ... ئهسپهکانی ههموو ساری ئوغلییهکان سوورن. ههر ههموو ساری ئوغلییهکان چهنهباز و زوّربلهن. ژنی ههموو ساری ئوغلییهکان بهئالووش و گانی گانین. ههر ههموو ساری ئوغلییهکان خویّن مژ و فیّلباز و توغلییهکان یه خور جلوبهرگ لهبهر ده کهن. ههموو ساری ئوغلییهکان خویّن مژ و فیّلباز و توسنرکن. ههر ههموویان له یشتهوه دهست دهوهیّن، له یشتهوه. ییاو له خهویدا ده کوژن.

بنیاده می رهسهن، بنیاده مینکی دواکه و توویه. رهسه نایه تی شتینکی ساز کراوه. بنیاده میان همر له بنه وه درویش به گهر وایه نهی نیمه له گهل ده رویش به گ چ حمق و حیسابینکمان همیه ؟ بو ده بی یه کتری بکوژین ؟ نه و بوچی له خوینی مورته زا به گیك

خۆش نەبوو كە لە ترسى مەرگ دەربەدەر ببوو؟ ئەگەر لىنى خۆش بوايە، ئەو مەسەلەى خوين و تۆلەيەش ھەر لىرەوە دەبرايەوە. لەوانەش بوو پىكەوە ببينە دوو برادەر و وەك دوو برا لەو چوكووراوايەدا لە بەرانبەر ئەو بنيادەمە بى قىمەتانەى وا پەيتاپەيتا دىن....

له سهر يليكانهكانهوه هاواريك ههستا: "بهك، بهك، بهك. "

دهسبهجی له جینی خوّی دهرپه پی و دهرویشی دی که قیت و قن له سهر ئهسپه بالداره کلك و یال پهخشکراوه کهی دانیشتوه... مسته فا به گ به بی ئهوهی به ده ست خوّی بی ده ده ده ده ده مانچه کهی برد و ویستی سیّرهی لیّ بگریّ، که لهو کاته دا دهرویش به گ خوشی و له به رسیّره و تیرئه نگیّوی ئه و چووه ده ریّ. مسته فا به گ به هیّمنی ده مانچه کهی له سه ر جیّی خوّی دانایه وه.

ئاوری له لای راستهی خوّی دایهوه. سهیری کرد دایکی لهوی راوهستاوه. له جیّی خوّی وشك ببوو و چاوی بریبووه ئهو سوارهی دوور ده کهوتهوه.

"بلەئىبۆ وەرە ئىرە."

"فهرموو بهگ.

"بهیانی له قولکهکهی ئهو قامیشه لانه دا بۆسهی بۆ دادهنیینه وه. ئهوه سی روژه به قولکهکه دا ده پهریته وه وی به لام تو پیت وایه بهیانییش دیته وه ؟"

بلهئیبق توند وه لامی دایهوه: "دیتهوه. ئهو شیّت بووه. ئیتر دهستی له گیانی خوّی شوشتووه و له ئارهقه رشتنی وهره زبووه. به پیّی خوّی دی بوّ نهوه ی بیکوژین. "

"جا ئەتۆ دەلىنى ئىنمەش بىكوۋىن؟"

مەستان گوتى:"نا، نا بەك. نەپكوژين."

قەرەقىز خاتوون لە نەكاو راچلەكى و بە دەنگىكى دوور لە چاوەروانى و لە ناخى دلىييەوە گرماندى: "بىكوژە مستەفا."

ئيتر خۆى خسته سەر دەستەكانى: "گوى مەدەرە قسەى ئەوانە. بيكوژە مستەفا. بيكوژه و دلا و جەرگيم بۆ دەربىننە و بۆمى بىننه. دلامكەيم بۆ بىننه، بۆمى ... دلامكەيم بۆ بىننه. پياللەيەك لە خويننەكەيم بۆ بىننه. "

مسته فا به گ به هیمنی و وه ک هیچ نه قه ومابی ن که پلیکانه کان چووه خواری. حه مه عه لی له حه وشه که سواری ته راکتوریک ببوو و خوی ناماده ده کرد بچیته مه زرا. ره نگی ته راکتوره که شین شین بوو. ته راکتوره که وه ک گولیکی شین له نیوه پاستی حه وشه که پشکووتبوو. وه ک قالونچه یه کی شینی نه فسانه یی.

به لني جهنابي قايمه قام، هه تا ئه وانه خاشه برند نه كرين و تؤويان نه بريته وه، ئه و مهمله كه ته ييش ناكهويّ. ئهوانه گريّ و لووي سهر دلّي ئهم ولاتهن. ئاغاي من، دوور له رووي جهنابت، ئەوانە گرییهكى بیدهرمانن. دەم زۆنگاوەكەي ئاقچاساز ھەر ھەمووى پرە لە قەبر. گۆرى ئەو لیقه و ماو و داماوانهی به دهستی نه وانه شرت و گوم* کراون. نه وانه ههر هه ژار و لیقه و ماو زور دهکوژن، کهمتر له پهکتری دهکوژن. دهستیان به سهر ئهو زهوی و زارهدا گرتووه و نه داده چینن و نه دروینه ی ده کهن و نه له ئیمه ش ده گهرین له سهر نه و زهوی و زاره به پیت و بهره كهته كار بكهين. مهسهله كه ئهوهيه گهورهم. مستهفا ئاق يۆللى" حهوتووهك لهوه پيش يينج كهسى كه به رييه كهى ئاناوهرزادا تيده پهرين، شوينبزر كردووه. دهستى به سهر ئهسپ و دراوه کانیشیاندا گرتووه و تهرمه کانیشیانی له قور و لیته که دا شارد و تهوه. باشه ئیمه وه ك يياوي حكوومهت، ئەركى سەرشاغان نىيە گيان و ماللى ئەو ھاوولاتىيانەمان بياريزين؟ ئەو کاره، واته کوشتنی پهکتری و ههژارهکان، کاریکی نامروّقانهیه. باشه نابی پیش به کردهوهی لهوجۆره بگرین؟ مهحمووده کورده، کوری ژن و میردیکی داماوی دهوروبهری "وان"ــه و پهريوهي دهشتي چوکووراوا بووه و ميش و مهگهز کهوليان کردووه. ئهو زور لهميژه بهيي ئەوەي كەس بزانى تەمەنى چەندە بووە، ھاتووەتە خزمەتى دەروپش و دەروپشىش ئەوى وەك چه کداریکی شهرکهر راهیناوه. مه هموود بهر له کوشتنی مورته زا بهگ، گهلیک پیاوی دیکه شی كوشتبوون. ئەو دەست يەرەوەردانە، ھەموو يەسنى دەرويش دەكەن. دەرويش سيحريان لىخ ده کا و چیبی پینی خوش بی پییان ده کا. ئیستا ئهو مه همووده ش به ته لهوه نابی و خوّی به

^{*} شرت و گوم: شوینبزر. بی سهروشوین

دهستهوه نادا و که له گایی له دهولهت ده کا و خهت و نیشانت بق ده کیشی و ژانهسهری بق دروست کردووی. بن ههموو بهرد و دهوهن و دار و کون و کاژیریکی ئهو تقررووسه، پهناگهی ئهوه. دهرویش به گه کان و مسته فا به گه کان له و ههریمه دا حوکم ده کهن. ئیمه ش پیمان وایه ئه و مهلبه نده حکوومه تی لییه، که چی هه ر له کون کونه وه حکوومه تی له و مهله به نده دا واته ده رویش و مسته فا. هه تا ده سه لاتی ئه وانه ش نه شکینری ... "

قایمقام له حالیّکدا دهماره کانی مله دریّژ و باریکه کهی وهك کاریته ههستابوون و په نجه به تووتن زهردبووه کانی ده لهرزین، له قورگهوه گرماندی: "تیّك ده شکیّنریّن. کار نییه حکوومه تی ئیمه له دهستی نهیه. ئه گهر بانهویّ، ههر به یه کورژان ئهو ئاغا کونه پهرستانه تیّکهوه ده پیّچین... ده سته یه ک ژهنده رمه هه لاه گرم و به ئه نه دول دا ده گهریّم و هه موو گونده کان سهروبن ده کهم و ته واوی ئه و ئاغایانه کو ده که مهوه و له گوندیّکیان ده پهستیّوم و سی که سیشیان له سهر داده نیّم بهر ده رگاکه یان لی بگرن. ههر ئه وهنده. ئه وانه توانای ئه وه یان نییه به ربه رکانیّی کورماره گه نجه که مان بکه ن. ئیمه له شه په رزگار یخوازه که ماندا له گه ل ههمو و دنیا به شهر هاتین. نه ک له گه که دو که س، به لکو له گه ک سویای دنیایه کی ئاوا گهوره. جا ئه و دو و پاشاوه ی ئاغاوات و به گایه تییه چ شتی کن له به رانبه رئیمه دا که ...."

پیاوماقوولانی شارو چکه، به دوای موفتی ئەفەنیدا وەژوور كەوتن.

قایمه قام هه ستا و دوای پیشوازی و نیشاندانی جیگه ی دانیشتن پییان، چووه سهر قسه کانی خوّی. جار به جار پتر هه لاه چوو و قسه ی دنه ده ر و به خوّداهه لاگوتنه کانی خوّی پتر کاریان تی ده کرد و ئاگای له خوّی نه ده ما. به ده م پیاسه کردنه وه له ژووره که یدا، پیّی له عه رزی ده کوتا و ده یگوراند و ده نگی به رز و کز ده کرده وه.

به ریبهرایه تیی داشدارانهی پیشهوای گهورهمان و سهرو کی بوزقورتی مهزنمان ریگهی خودمانمان گرتووه ته بهر که بگهینه ئاستی ئهورووپا. هیچ گومانیکتان لهوهی نهبی."

جا کاتی نهو قسانهی دهکرد، پینی خوّی وا به عهرزهکهدا کیّشا، تهختهکانی بنی ژوورهکه گرمهیان لی ههستا و دیوارهکان لهرزین.

ماهیر به گی قاباقچی ئزغلّی یه کهم کهسیّك بوو که وه ژوور کهوتبوو. به تیر و تهسهلی خوّی ناساند و به دهم ئاماژه کانی چاو و بروّیهوه، باسی ئهو سالاّنهی کرد که له قیمننا قوتابی بووه و زمانی ئهلّمانی ده زانی و گوتبووی به مهبهستی خزمهت به نیشتمانه کهی، زوّر پوّستی گرنگ و وه زاره تیشی تهنانه ت وه رنه گرتووه و قهبوولّی نه کردووه و هاتووه شاروّچکه یه کی گرنگ و وه زاره تیشی تهنانه ت وه رنه گرتووه گهیشتبووه رهوش و وه زعی به شه که و دوای روونکردنه وه یه کی تیر و تهسهل له و بواره شدا، به تایبه تی پیّی له سهر مهسهله ی ناغاواته خوینه رای داگرتبووه وه.

ئەوەى لەوى بوون كاتى لە سەر كورسى و مۆبلە ش و شەويقەكان دادەنىشتن، يەك دەنگ دوپاتيان كردەوە: دەيانخەسينى. ھەر ئىستاش ھىچ ھىزىك بە سوپا بەھىزەكەى ئىمە ناوەستى. "

سلیّمان سامی له سهر قسه کهی خوّی روّیشت: "دهرهقه تی نایه ن. دهولّه ته مهزنه که، ئیّستاش نهو شهپلاغه یه یه بیر نهچووه ته وه که ئیّمه لیّمان راکیٚشاوه. دوای نهوه ئیتر نهو سوپای خاچ ههلّگره تا عومری بی بهرهنگارمان راناوه سیّته وه. نهو پاشاوه ی ناغاوات و به گایه تیبه شده ده نی هیّز و توانای ئیّمه یان بو روون بیّته وه و ده ست له ناژاوه و تیّکدانی هیّمنیی و لاته که مان ههلّگرن. وه ک بلیّی به س نه بووبیّ، که ده ستیان دایه ده ستی دوژمنان و نیشتمانه که مانیان یی شکه شده کردن. "

ههمووان له بنهوه گوتيان: "ينشكهشيان دهكردن."

سلیّمان سامی: "مُعگفر مُعو مُاغاواتانه خهلکه مُازا و چاونهترسهانی مُعو نیشتمانهیان به کوشت نهدابایه و تعواویان نهکردبایهن، چما دهولهته مهزنه که سههله، سهد دهولهتی مهزنی

دیکهش هاتبایهن، ههر له سایهی سهری ریبهره مهزنهکهمانهوه نهیانده توانی سنوورهکانی نیشتمانه پیروزهکهمان ببرن. ههر نهیانده ویرا لهگه لیشمان به شهر بین، تهنانه ته دووریشهوه نهیانده توانی خراپ سهیری خاکه پاکهکهمان بکهن. نهو ناغاواته... کوسپی بهردهم نوی بوونه و درووهه لاماللاراو بن..."

ئەوانەى لە مۆبلە شى و شەويقەكاندا پاليان دابۆوە و ئەو جگەرانەيان داگيرساندبوو كە قايمەقام خولقى كردبوون و پينى دابوون و ئەو كووپە قاوانەى دورسوونى خزمەتكارى بۆى ھينابوون، ھەليانچۆراندبوو، يەك دەنگ گوتيان: "ئيزنيان نادەين. "

سلیّمان سامی: "ئهو کاتهی ئیّمه کفنمان دهپوّشی و لهو چیایانه دا بهرهنگاری دوژمنی دهبووینه وه، ئهو بهریّزانه له ئهدهنه لهگهل فهرهنسییه کان شامپانییان ههلّده پچری*. "

ماهير قاباقچى ئۆغلىش دووپاتەي كردەوه: ھەلياندەپچرى."

ئەوجار گوتى: "ئيمه خۆ ئەو نيشتمانەمان نەدۆزيوەتەوە. ناشهيّلين چەند وردكه ئاغايەكى دواكەوتوو كاولى بكەن. "

قایمهقام به توورهییهوه گوراندی: اکهس ناتوانی به نیشتمانه کهی ئیمه بلی پشتی چاوت برویه. ئهمرو و سبهی دهور و دووکانی ئهو خونکارانه تیکهوه دهپیچین. ا

ههر کان به تیر و تهسهلی باسی چوکووراوا و شارو چکه و جوانییه بههه شتییه کانی و ئه و کیشانه یان ده کرد، که خونکاره کان له به رده م پیشکه و تنه کانی نیشتمانه که یان دا ساز ده کردن و لهسه ر ده رویشتن.

رۆژى دووهم بەشارۆچكەدا بلاو بۆوه و ھەواللەكە زار بە زار گەڕا و گەيشتەوه گوێى دەروێش بەگ و مستەفا بەگىش. خەلكى شارۆچكەكە بوونە دوو بەش و مقۆ مقۆ دەستى پى كرد.

هەندىكىان دەيانگوت: "راستە. حوكمەت هەقىتى. ئەو خونكارانە بەردەوام خوينى هەۋاران دەرىيۋن. تازە بەوەش راناوەستن، خوينى يەكترىيىش دەرىيۋن. ھەتا ئەوانە زىندوو بن، ئەو مىللەتە

^{*}له وهرگیردراوه فارسییه که دا نووسراوه: شامپانییان ده ته قانده وه. مه به ست له کاتی همانپچرینه که یدا که سهره کهی وه ک ته قیبی دورده په زن پیموابوو له کوردییه کهیدا نه گهر نهوم دانابایه، واتاکهی ته واو نه ده گهیاند و له وانه بوو زهینی خوینه در بر لایه کی دیکه به ری.

هیّمنی و بهختهوهری بهخزیهوه نابینیّ. چما ههر ئهوانه نهبوون، که ئالی عوسمانی جیهانگریان به پلّتوکیّك له عهرزی دا؟ ئیّستاش ئهوه دهیانهویّ کوّمارهکهمان بهچوّکدا بیّنن. راسته، حوکمهت ئهوانه..."

حوکمهت روزیّن دادی ههموو نهوانه له نهنهدوّل کو دهکاتهوه و فریّیان دهداته دوورگهیه کی ده دوورهوه. جا نهو جار زاری توّیه کانی بهرهو دوورگه که وهردهسووریّنی و جا کاکی خوّم لیّی ده نهمان لیّدان. ههر ههموویان لهتوپهت دهدا. حوکمهت ههقیّتی. نهوانه، نهو بهگانه میللهت و مهمله کهت تووشی نالوّزی ده کهن.

همندیّکیش دهیانگوّت: "مخابن، همزار حمیف و مخابن... ئموانمی وا ئممروّ به ناوی ئاغا و خونکار سووکایمتییان پی ده کمین، همر ئموانم بوون که روّژگاریّك دهستمونمزه ر له بمرده میاندا راده وهستاین. باشه ئموانم کی بوون که شمره نیشتمانییم کمی دژی دوژمناندا وه کی پلینگ شمریان ده کرد؟ کی بوون ئموانمی میدالیای زیّرینیان بمسمر سینگموه به شاروّچکمدا ده سوورانموه؟ چما همر ئمو دهرویّش به گ و مستمانا به گم نمبوون؟ ثموانم دهنگون. حوکمهت کاری به کاری ئاغاکانمانموه نیو ناو و خاکمن."

"كَىٰ گُوتَى، كَىٰ گُوتَى؟" "قايمهقام خوّى گُوتى." "چى گوت، چيى گوت؟"

"گوتی ئهمن به دهست ئاوه لاییهوه هاتوومه ئیره. یان ئهو گهمهی خوینه کوتایی دی و دهبریتهوه، یان ئهوهی که ئهو بهگانه به ورد و درشتی کهس و کاریانهوه لیره دوور دهخهمهوه. گوتی ئهوانهی "لوو"ی بیدهرمانی ئهو ئاو و خاکهن. گوتی، دهیانفهوتینی و له ناویان دهبا."

"لهو روّژانه دا له شکریک به فهرمانده ی جهنابی موشیر فهوزی پاشا ده گاته ئیره..."

"خوا بكا ئەو نەيە." ..

"جا بۆ نەيە؟ بۆ...."

"ئهگهر ئهو بنى، خاكى ئهو چوكووراوايه به توورهكه دهكيشى. ئهو زور تونده..."
"كوره ئهتوش ملى خوت بشكينه... ئهو كابرايهكه سهرى بچى نويژى ناچى."
"كهس نييه لهو به بهزييتر..."

"کورِه تۆش راست دەكەي ھا، ھەر دەلننى ئەو كابرايە مىنشكى كاي تىندايە."

"دهزانی، نهجاتی* وهزیری روّشنبیری چیی گوتووه؟ گوتوویهتی خودا نا، بهلکو دهولامت همیه و جا دهزانی فهوزی پاشا چ قسمیه کی له پارسهنگی ناوه؟ گوتوویهتی نهگهر خودا نمین.... نمی ی ی نهجاتی، ئمتوّش نابی و نبیت."

"ئموکات، موشیر فهوزی پاشا دهمانچهکهی راکیّشا و گوتوویهتی زارت بکهوه بزانم." "چما دهیتوانی نهیکاتهوه؟"

"زارت دايچره نهجاتي."

"چاري نهبووه و كردوويهتهوه."

الگوتم بيكهوه زارت..."

"تەق، تەق، تەق،... تەقاندوويەتى."

"مستهفا كهمال غازي ئهوه دهبيستيتهوه و خيرا خوّى دهگهيينيته ئهويّ..."

"نهجاتیی زوّر خوّش ویستووه و زوّریشی ریّز له موشیر چاقماق زادهی فهوزی پاشا گرتووه. چاقماق زاده. یاشامان چاقماق زادهی ئهرزهروّمی..."

"فهوزي پاشا هيچ نالني، ههر ئهوهنده ورده ورده لهوي دوور دهكهويتهوه."

"فهوزی پاشا ههر ئهو فهوزی پاشایهیه که فهرماندهی سوپاکهمانه ـ سوپایهك که ههر ئهندامیکی له جینی خوّیدا بیّچووه پلنگیکه. فهوزی پاشا خوّی دیّته سهر بهگهکانی چوکووراوا و بهلیّنی به قایمهقام داوه ئادار به سهر پاداری ئهو مهلبهنده وه ناهیّلیّ."

ادنیا باشاری ئەوی، ئەوی ، ئەوی... نەكرد. دەوللەتەكانى حەوت ولاتان و سوپاكانى ھەر چوار قورنەكەي دنیاش دەرەقەتى...."

"نههاتن.... تهح، ههى رەحمهت له دايكت، گوێچكهى بهگهكانى چوكووراوا دەگرێ و..." "سهر شانهكانى فهوزى پاشا له جێى ئەستێرە، كيلۆيەك زێڕيان پێوەيه..." ... ...

"دێ. "

"دي و جا چ هاتنيکيش."

ههوالی لهشکرکیشانی فهوزی پاشا بو سهر به گه یاغییه کانی چوکووراوا و بالاوبوونهوه ی نهو ههواله له زمانی پاریزگار و قایمهقامهوه و پشتراسترکردنه وهی له لایهن عهلی سائیب به گی نوینه ری پهرلهمانه وه ئهوه ش، که زوری پیناچی مستهفا به گ و دهرویش به گ له کول نهو ولاته

_

مستهفا نهجاتي له سالني ۱۹۲۰دا وهزيري روٚشنبيري بووه.

ده کهنهوه، گهیشتهوه گوینی ئهوان و قایمهقام و پاریزگار و عهلی سائیب به گیش بیستیانهوه. دله کوته و ئالوزییه کی گهوره شار ق چکه که ی داگرت.

دهرویش به ک دوای بیستنه وهی هه موو ئه و شتانه، ماوه یه ک بیده نگ بوو و ئاخری بزهیه کی هاته سه رلیّوی. دیار بوو دنیا له گوّران بوو. به لاّم ئه وهی ده کوّردرا چ بوو؟ خوّ نه ده کرا ئه و هه مووه قسه یه، قسه ی خوّرایی بن.

مستهفا به گ دژکرده وهی توندتر بوو. هه لخوو و گرماندی و جنیوی دا. شتی نه کرده و مهحال بوو. نهوه ههر هه مووی کاری دوژمنان و ناحه زان و ئاژاوه گیران بوو...

"ههر ههمووی قسه ی قوّره. خوّ نهمن نهو کات له نهنکه ره بووم. نهجاتی به گ به نهجه لی خوّی مرد. نهوه عالهم و نادهم ده زانن. نهو دروّ زل زلانه چوّن هه لله بهستن؟ بوّ چییان هه لله بهستن؟ بوچی که نه دوورخستنه وه هه لله بهستن؟ بوچی نه گهر فه وزی پاشا خوّی نهوه نده بچووك کرده وه که بو دوورخستنه وه نیسته خوّی بیته چوکووراوا، یاخوا به خیّر بی خیّر و به ره کهت دیّنی با بی و دوورمان بخاته وه هاتنی فه وزی پاشا بو نیّره نه ك بو دوورخستنه وه به لکو بو کوشتنی نیّمه شه شانازییه کی گهر ده بو نیّه به نیّه هد."

شارۆچكەكە ماوەيەك ئەو قسانەيان دووياتە كردەوه.

دهرویّش به گ قوت ببوو و دهیویست بنچ و بناوانی نهو دهنگوّیانه دهربیّنی و بزانی کیّن بلاویان ده کهنهوه. نهو دوای نهوه ی له زمانی سلیّمان سامییهوه موو به موو راپوّرتی کوّبوونهوه کهی ژووری قایمهقامی بیست گوتی: "ههی هیچ و پووچی بی شهره ف." شهوه اینی زیاد کرد: "ههی ماهیری بی شهره ف، ناخ."

24

سلیّمان سامی گوتی: همر ئموه، همر ئموه بوو که عمرزم کردی. ئیّستا دهروییش ئمگمر ده توانی با خوّی رزگار بکات. ئیّمه همموو شتیّکمان بهو گوت و تکامان لیّکرد و گوتمان ئمو کارانه لمو سمردهمه ناوهشیّنموه. به گویّیدا نمچوو، ئاغای من، نمچوو و نمچوو. "

رەزا قوماركەر گوتى:"ئەوە دەلنى چى سامى؟"

سلیّمان سامی بهههندی نهگرت و لهسهری روّیشت: "به قسهیان نهکردم. ههموو پیاوماقوول و ردیّن سپی و دهمراست و پیاوی بهناوبانگی ئهو چوکووراوایهم بوّ تکا برده سهر بهرهکهیان، گویّیان نهدانی و به قسهیان نهکردن. ئیتر کار له کار ترازا. ههر دوو بنهماله برانهوه. باشه، با تهواو بن، با ببن، بهلام توّ خوا حهیف نییه؟ ئاخ له دهست دهرویّش بهگ."

رەزا قوماركەر گوتى:"بەخواى حەيف، ئاااخ. ئاخر سامى، ئەوانىش بۆ ئەوەى دەبن ئاخيان بۆ ھەلكىتشى؟"

سلیّمان سامی گوتی: "و دیش، ئیستا دهروییش به گ چ ده کا؟ ئاق یوّللی "ده ویست توّلهی هه موو ره چه له که کهی له و بکاته وه . بریاری دابوو قهت نه یکوژی . به لاّم ئیّستا هیچیان دیار نین . که س به شویّنیان نازانی . "

مراد زبل ریز: "ئیمهش سهردهمانیک به گمان ههبوون، کومه لیک به گی خوینمژ. ههم خوینی خویان و ههمیش خوینی خویان دهخوارده وه. لهو نیوه دا ههر باب و باپیره نهجیمزاده کهی من خوینخور نهبوون. "

وهلى حەسەن ئاغا: "به قسەيان نەكردين، دەي باشە با نەپكەن. "

ماهیر قاباقچی ئوغلی: 'اگووی خویانه با بیشیّلن. لیّیان گهری با یه کتری بخون. همتا ئهو بی ئهقلانه زیندوو بن، ئهو ولاته ههر له مردوو ده چیّ. مردوو. "

ثه حمه د ئاسنگه ر: "ئه وه به گیانی ناخیر مان ئیمه بنیاده مین... ئیمه ئیستا باش ده زانین ئاق یوللی" چیی به سهر ده رویش به ک هیناوه. با هه تا زووه ، هه تا زووه ده بی له چنگی ئه و جانه وه ره درنده یه رزگاری بکهین. ئه وه ئه رکی ئینسانیی ئیمه یه. درنده یه ک بنیاده میکی خستووه ته بن چنگ و چوکی خوی... جا چیی لی ناکا..."

بۆسهی دانابۆوه. مستهفا ئاق یۆللی" بنیادهمیّکی بهفرت و فیّل بوو. له قامیشه لانیکدا بۆسهی بۆ نابۆوه. شهش مانگی رهبهق لهویّدا چاوه ریّی ببوو. دهرویی به سواری ئه سهه کهی دهبی و به لایه کی دیکه دا ده روات. مسته فا به گیش وای دانابوو ده رویی به گ ناخرییه کهی هه ر به به رده م سیپه * و بۆسه کهی ئه و دا راده بریّ. ئاخرییه کهی روّژیّك له روّژان، هه ر وا ده بیّ. وه ك پشیله یه ک به سیکلدانه و سه بره وه، له قامیشه لانه که دا هه روا چاوه ریّی ده رویی بوسه بو قامیشه لانه که دا هه روا چاوه ریّی ده رویی بوسه بو قامیشه لانه که ببووه هیلانه و مالی وی. خو نه گه رده رویی به نه ازانی نه و له کویّی بوسه بو داده نیته و های بازوه که که وه ک جالایالوکه یه نا تان و پو ته نراوه کهی خوّی له گوشه یه کی ده شته کهی ثاناوه رزا خوّی مه لاس دابو و و چاوه ریّی بوو. ده رویی به سواری نه سیه خو شبه زه کهی که وه ک بای شه مال ده فری، به لای راست و چه پیدا تیده په ی و هه رگیز له سیپه و بوسه ی مسته فا نزیك نه ده بووه وه و ناق یوللی "ش هه ر وا لیبراوانه چاوه روانیی ده کی شا.

ئهمن لهوی بووم. چوبووم بز راوه ریّوی. له گزشهیهك سیپه نابرّوه. ئهو روّژه سی ریّویم گرت. بهو كلكه كولكنانهیانهوه، بهبی ترس و خهم بهرهورووم دههاتن. ئهمنیش ههر سیّكیانم به فیشهكیّك سهروبن كرد. به بیّن كردن و ملّومیّ بهرهو لام دههاتن. ئهو روّژه شتی سهیر و سهمهره قهوما. پوّله ههلّایهك له نزیك نزیكی من دهنیشتنهوه و دهفرینهوه. له دوورهوه سواریّك كه ئهسپهكهی لینگدابوو به چوارناله دههات. ئهسپهكهی وا غاری دهدا دهتگوت زگی و معمرزه كه دهكهوی سوارهكه هات و له قهراغ قامیشهلانهكه راوهستا و سی تفهنگ یهك جی تهقهیان لی ههستا. ههر لهگهل تهقهكه، ئهسپهكه ههستایه سهر پاشووان و وهعهرزی كهوت. ههر ئهسپهكه كهوت، سوارهكه بهره و زونگاوهكه تیی قووچاند. پینج كهس له قامیشهلانهكه

ٔ سیپه: نهو قولکهیهی راوچی بۆ خۆماتکردن هەلیدەکهنن و دەوروپشتی به شوولکهدار و گیا دەچنن بۆ نهومی نیٚچیر نهیانبیننیّ.

274

هاتنه دەرئ و له پیاوهکه دهگهران. کابرا بهرهو لای من هات. پشووی سوار ببوو. دهنگی هانکه هانکی له دوورهوه دهبیسرا. چهند جاریّك له بهر دهمم کهوت و ههستایهوه. ئهو پیّنج پیاوهی به شویّنیهوه بوون، پهیتا پهیتا تهقهیان دهکرد. کابرا به ههر لهونیّك بوو، خوّی به زوّنگاوه کهدا دا.

پینج پیاوه کهش به دوایدا خویان له زونگاوه کهیان دا. له نیو زونگاوه کهوه دهنگی تهقه دهاتن. دهات. ئهمن ئهوی شهوی دوو ریویی دیکه شم گرت. ریوییه کان راسته پی به به به روم دهاتن. ئهو شهوه تا بهیانی ههر دهنگی تهقه هات. ئهوجار دهنگی هاواریکی به رز ههستا و ئهسپه کان همتا به بانی وه ک شنتان حیلاندیان.

 بهره و خوار و نووکی باله کانی که و توونه لهرزین و ئه و جار بهره و سهر کشاوه ته وه و له و سهره وه و ده و ده و دوره تا و دوره تا و دوره ده و دوره دوره تا و دوره دوره تا و دوره دوره تا و دوره دوره دوره تا و دوره دوره تا و دوره تا و دوره تا و دوره تا و دوره دوره تا و دوره تا دوره تا و دور

ئێستا ئەوە چەند رۆژێکە پێنج ھەڵۆى رەنگ مس، لە ئاناوەرزا دەروێش ونجڕ ونجڕ دەکەن و وردە وردە دەيخۆن.

ههر بهراستی، بنیادهم چهنده قین له دل و رقنه. نا، شتی لهو جوّره نهبووه و نهبیستراوه و نهبینراوه.

بارانیّکی زورد نهرم نهرم دهباری. له بهر بارانه که، رهوه زو روشه کان، دارچناره کان و دهوه نه سهوزه کان، خاك و ئاسمان و ئاوه بهلووزه وه کان، لیّپوه وار و خانووبه روو دیّهات و شاروّچکه ههر ههموو زورد دهچوونه وه. مسته فا به گی ئاق یوّللی ش زورد زورد دهچووه، بالنده و میّرووله کانیش زورد زورد. ریّك لهوه ها حال و ووزعیّکدا که دنیا زورد دهچووه، مسته فا به گی ئاق یوّللی ون بوو و هیچ شویّن پیده کی له پاش خوّی به جیّ نههی شت. ده رویّش به گ زراوی چوو. مسته فا به گی له به خوو. مسته فا به گی له نهده کرد، له پیشی چوو. مسته فا به گ له نه دورت و بهره نگاری یه دوبنه وه. مسته فا به گ پیاویّك نه بوو بترسیّ، وه روز بی و خوّی بشاریّته وه. ده رویّش به گ وای بیر ده کرده وه، به لام ورده ورده ترسه که ی له دلّی خوّی ده پره واند و مسته فا به گی له بیر خوّی ده پرده و ترسی هم شه و هه سته ی که نزیکترین دوّستی مسته فا به گی له به به لاوه نابوو.

دهرویش ئاخری، له بن بهردیک کهوت. دهست و پییهکانی خوینیان لهبهر ده پویشت. نیو رهوه زه کان پر بوو له بهرده ئهستیی تیژ تیژ. به حالی سهگ ههستایه سهر پییان، به لام دیسان کهوته و تخیل بوو. دیسان ههستایه وه و جوولاً. مسته فا به گ گهیشتی و بن پیلی گرت و گوتی: "خیر ده بی ئیشه للاً. "

دەرويش دەنگى نەكرد. بانگى پياوەكانى كرد: "قوولكەيەك ھەلكەنن. " بارانە زەردەكە وەك تىغ دەبارى.

دەسبەجى قوولكەيەكيان ھەلكەند. بالاى پياويك. دەرويشيان رووت رووت كردەوە و ھەتا گەرووى لە قوولكەكەيان گرت. بارانە زەردەكە، بەتىۋى، وەك تىغ وەك ھەودايەكى پۆلايىن بى پسانەوە بە لىزمە دەبارى.

تاو ههالت. رهوهزه کان له گهرمان تهقین و شهقار شهقار بوون.

دهرویش دوو روّژ دواتر پشووی لیّ براو و وهك مردووان وهدهنگ هات. ههموو گیانی له گلدا و تهنیا سهری بهدهرهوه بوو. میّش و مهگهز له چاوهكانی نیشتبوون و زهردهواله دهچوونه نیّد زار و گویّچكهكانییهوه و دههاتنه دهردوه.

مستهفا به گ گوتی: "ئهها تیکهیشتم دهرویش ئیستا خوّت هیناوه ته سهر نرخی چوّره ئاویک. ههر بایی ئهوهنده شت ئاو ده ده می . "

بله ئیبۆ به شهڵپهشهڵپ سهتڵێکی پڕ کرد له ئاو. چهند قالبه سههۆڵی تی هاویشتت. سهتڵهکه ئارەقهی کرد و دهوروبهرهکهی ههڵمی لی نیشت. سهتڵهکهی برد و له نزیك سهری دهرویشهوه داینا. چاوهکانی دهرویش زهق بوونهوه و لیدهکان لهرینهوه.

مستهفا به ک گوتی: چاره رهش، ئاوت ده ده من. "

گهرمای نیوه روّ هه لیکرد و رهوه ز و عهرزه کهی سوور کرده وه. بله ئیبو سه تلیّک خویّواوکی گرته وه....و بوّ ده رویّشی برد. ده رویّش زمانی ده رکیّشابوو و دهی هانکاند.

"ئاو، ئاو، ئاو..."

"هاني ئەوش ئاو."

"ئاو، ئاو، ئاو..."

"دەي ھا، ئەرەش ئاو."

بله ئیبو پهرداخه ئاوه کهی به لیّوه کانییه وه نا. دهرویّش ئاوه سویره کهی هه لقوراند. چوٚری لی بری. هیچی له سه تله که دا نه هیّشته وه. به دوای ئه وه دا چاوه سووربووه کانی له ژیّللا هاتن. وا له ژیّللا هاتن ده تگوت ئیستا نا ئیستا ده رده په رن و ده که ونه نیّو ئه و سه تله ئاوه ئاره ق کردووه ی سه هوّله که ی تیّدا بوو.... مسته فا به گ هاته پیّشی و سه تله ئاوه کهی هه لگرت و

هینندهی دوو قولانج لهولای سهری دهرویشهوه داینا. زمانی دهرویش دریژتر بوّوه و دریژتر بوّوه و دریژتر بوّوه و باریك بوّوه وهك ههودایه کی لیّهاتهوه، بهلاّم نهگهیشته سهتله که.

بارانه زهرده که وهك تيغ دههاته خواري.

مستهفا به گی ناق یۆللی" گوتی: اوه ره، وه وه دهرویّش، نهمن نه وه چهندی چهند ساله هه ر چاوه ریّی وه ها روّژیّك بووم. روّژیّکی جوان. له كلکی نهسیت دهخه می راتده كیشم... نا... چها شتی وا ده كریّ؟ له سه رخوّ، هیّمن هیّمن... چها شتی وا ده بیّ؟ نا، نا، نه گه ر بخوازی له ژووریّکدا داتده نیّم. برسی و تینوو. هه موو روّژیّك مریشیّکی مرداره وه بووی بوّگهنی كرم تیدراوت بوّ دیّنم... نا، نا... ده وریّش، به پیاوه كانت... نا، نا... ده رویّش..."

میروولهی زهرد ههموو گیانی دهرویشیان داپوشیبوو. دهرویشیان ورد ورد دهخوارد.

نالبهنده که له بن چناره کهی بازاریدا تهسپه کانی نال ده کرد. دوو شاگرده کهی بی وچان له نالبهنده که له بن چناره کهی بازاریدا تهسپیکی چهرمووی نال ده کرد. خاوه نی تهسپه کهش، سهری تهسپه کهی گرتبوو. ده نگی خرمهی نالبی تهسپیک له و سهری بازاره کهوه ههستا. نالبهند تا سهری هه لینا، سواره که گهیشتی و له بن چناره که راوه ستا و گورج و گول له تهسپه کهی دابهزی و به ده نگیکی پر له خوشی و شادییه وه هه رای کرد: "ده سبه جی ته و تهسیه می باشه؟"

نالبهنده که تفه کهی نیّو زاری خوّی قووت دایهوه. ساتیّك بیّدهنگ حهیهسا و زمانی شکا و ههر ئهوهندهی یی گوترا، بلیّ: "بهگ، بهگ...."

زۆرى پێچوو تا توانيى بەسەر خۆيدا زال بێتەوە و بڵێ: اهەر سمێكى ماوه. تەواوى بكەم ئەسيەكەي تو... ال

و قسه کهی تهواو نه کرد و دوای توزه راوه ستانیک، به بزهیه کهوه و به لهبزیکی تژی له سهرسوور مانه وه گوتی: "بهگ، ئیمه پیمان وابوو تو ...."

دەرويش پيكهنى.

اله ك ئيمه ييمان وابوو تو ...اا

بهگ ديسان پێکهنييهوه.

نالبهنده که دهیویست بلی:"میرووله زهرده کان... ملوینان ملوین..."

ميرووله زهرده کان، به دهست و پئ بهستراوييهوه... ههنگوينيان بهسهدا کردووه. ميرووله ي زهرد تيي هالاون. مستهفا به گ سی روّژ دواتر هاتبوو و گوتبووی: اوهیش، وهیش، وهیش، وهیش. ا

دەرويش بهگ، ئيسكه سپييهكانى ههلا ههلا بوون و وهك بنيادەميكى كرووشمهكردوو، خەوى لى كەوتووه.

"وهيش، وهيش، من نهمدهويست واي ليّ بيّ، ئهمن نهمدهويست وا..."

"بهگ، بهگ، ئێمه... زراومان چوو."

به ک هه تا قورگی له عهرز گیراوه و زاری بووه ته پهمپی با... له زار و لووتییه وه خوین فیچقه ده کا.

بهگ، بهگ، زراومان چوو.

دهرويش به که ههر بزهي ده هاتي.

"يەلەمە."

نالبهند دهستیان له کار ههلاگرتبوو و وایان سهیری دهرویش به ک ده کرد ده تگوت له کابرایه کی نامو دهروانن.

"تا دەگەرىمەوە، نالنى بكه. "

به لوّقه دریّژ و باریکه کانییه وه بهره و نه و لایه ی بازاره که روّیشت که له ویّوه هاتبوو. دووکانداره کان و ههموو نه وانه ی له قاوه خانه دا بوون، رژانه دهری و سهیری ده رویّش به گیان ده کرد، که به نیّد و راستی بازاره که دا دوروّیشت.

دهنگی چهکوچهکان تنوّك تنوّك دهتكایه سهر گهرما حهپهساوهکهی بازارهکهوه. میروولهکان له قهدی نهو دارهوه که نهسپهکانیان له بنیدا نال دهکرد، له هاتوچوّدا بوون. قهدی پیره داره نهستوورهکه، زهرد ههلگهرابوو. به ملیوّنان چاوی توّخ و درهوشاوه و به ملیوّنان سهری بریقهداری وه نووکه دهرزییهوه.

له و کاته دا میرووله زورده کان هه موو بازا په که یان داگرت. جامخانه ی دووکانه کان، رینگه و بان و دار و خانوو و کولان و گوپه پانه کانیان داپوشی. بنیاده م و رینگه کان هه موو زورد زورد بوون. ئاوه کان زور زورد بوون. بارانیکی و ه ک تیخ، به لیزمه و زوردباو، دوباری.

مستهفا به گ گوتی: "یانی ناوا، ناوا بلهنیبوّ؟ رامهوهسته و دهست پی بکه... له لیّواری ناقچاسازدا، له نیّوه راستی لیّرهواریّکی نهوهنده چردا که ماریش نهتوانیّ پیّیدا بخوشیّ، جیّیه کی خوّشی وه که هیّلانهیه ک... ماوهیه کی زوّر لهویّ دهمیّنینه وه. کهلوپه لی پیّوهیستیش ناماده بکهن. ههموو بهیانییان، بهر له تاوهه لاّتنیّ، ده چینه نهوی و ههموو شهوی له تاریکاندا ده گهریّینه وه."

بلهئيبو پرسيى: "له كويوه بيت باشتره؟ دياره دهبي له شوينيكهوه بي، كه دهرويش به گ زياتر بهويدا تيده پهري؟"

"جێیهك نییه ئهو زوٚربهی جاران بهویدا رابریّ. ئهو به ههموو جێیهكدا تیدهپهریّ. ئیمه له شویٚنیّك بوٚسه دادهنیّین و چاوهریّی دهبین ههتا روٚژیّکیان به ریّکهوت، ریّی بکهویّته ئهویّ." بلهئیبو گوتی:"راسته. هیچی دیکهمان له دهست نایه. ههقته."

"ئەسپەكان ئامادە بكەن."

حەمدى وەلامى دايەوە:"ئەسپ ئامادەن."

به گ پرسى:"ئهى وهلى شهمال سۆراغيكى نييه؟"

حهمدي وهلامي دايهوه: "بهياني ديتهوه. "

ئاق يۆللى" گوتى:"با بيتەوە. بەشكم خەبەرى خۆشى پى بى. "

حهمدی گوتی: "بی نوّقره و زراو توقیوه، سهیر ترسی ری نیشتووه، نارا و قارای نییه، له هیچ کوی تو تکه ناگری. شوینیکی جاریکی لی نوستبی، نیتر لهوی ناخهوی بیم وانییه نهو بتوانی هیچمان بو بکا. دوای نهوهی وسینی دیتووه کوژراوه، میشکی شلهقاوه. خوا

دهزانی ، به شکم نه شله قابیتیش. خوی ده یگوت مهرگ وه ك سیبه ر به دوومه وه یه مهرگ سه ری له دووی ناوه و به و چو كووراوایه دا راوی ده نی . نه مرو له نایاس قه لایه و به یانی له چیچكلی ده ره ... له ده ریاوه همتا تورووس ، له تورووسه و همتا ده ریا .!!

مستهفا به ک نیوچاوانی تیك نا و گوتی: "قهیناكا. ئه گهر ئیمه دهرویش بگرین، ئیتر ترسه کهی ئهویش دهره و پیته وه. "

حهمدیش به شله ژاوییه وه دووپاتهی کرده وه: "ده ره و نته وه . "

قەرەقىزخاتوون نووزايەوە: "ئااخ، ئااخ، بەر لە مردنم، ئاخر و ئاقىبەت و چارەنووست دەبىنم. دەرويشى كافر؟ "

دیسان دهستی کردهوه به نزا و پارانهوه. خوا بکا ههر ئیستا تووشی بن و مستهفا توند توند بیگری و ههر گرتیشی ده لی جا وهره دهرویش با پیستی سهرت هه لقه نم. خوا بکا، خوا بکا. ههر ئیستا تووشی یه بن. دهرویش به ته نیه و کوره کانی ئیمه ش چوارن. جا کوره کانی ئیمه له بوسه دان. ههر بیهوی دهستی بجوولینی، وهره دهرویش، وهره چیت لیم گهره که پیم بیژه... فهرموو چیت دهوی، جا نهو کاکوله رهشهی له دهستم ده نالینم... بای ده دهم، بای ده ده م... ده رویش به سهر نه و خاکه دا راده کیشم... له وانه یه قه وه شم پی نه شکی که به سهر عهرزه که یدا راکیشم. مسته فام قری له دهستی ده نالینی. مسته فام، روله مسته فا نه وه دی. خهریکه دی. به ره و لات دی. بیگره. بیگره. له نه سه و رکیفی بده. نه سه کهت تاو بده و خهریکه دی.

بهسهر ئهو عهرزهدا ئهوهندهى راكيشه ههتا لهتوپهت دهبيّ. ههر پنتكيّكى به سهر چليّكهوه دهبيّ.

مسته فا به گ گوتی: "ئیره چونه؟ پیم وایه جییه کی باش بی. ئهوه ش رییه که. لیم سووره روژیک بهویدا تیده پهری هه تا تیشنه پهری، هه رراده وهستم. مانگیک، سالیک، چهندی بخایه نین. "

حهمدی گوتی: "چهندی بخایهنیّ... باشه. لهوه باشتر نابیّ. رادهوهستین و ئاخرییه کهی روّژیّك ههر دهیگرین. له گابهرده کانی ئاناوهرزادا له بهر قرچهی تاوه که و له نیّو ئهو مار و میّرووانه دا و شکی ده کهینه وه."

مستهفا به گ گرماندی: "ئهوهمان زوّر بیستووه حهمدی. شتیّکی تازه بدوّزهوه." حهمدی وه لاّمی دایهوه: "دهدوّزمهوه به گ. دیاره ههر دهبیّ بدوّزمهوه. له پیّشدا جیّیه کهمان با بدوّزینهوه، دوایی... جا بزانه شتی چوّن دهدوّزمهوه. چی و چوّن، نهو..."

له نه کاو به شله ژاوييه وه گوړاندي:

"بروانه، بروانه، بهگ، ئهوهتا بيرهدا تيپهري."

ههر چواریان ههوساری ئهسپهکانیان کیشا و بینجووله راوهستان و چاویان برپیه ئهو سوارهی توزیک بهولاتردا دهشته کهی دهبری. سواره، که زین و تفهنگهکهی له دهشته پر له گولهکهدا و له بهر تاوهکه دهدرهوشایهوه و کهفهلی ئهسپهکهشی بریقهی دههات، به لینگدان بهرهو خوارووی رووبارهکهی جهیهان داگهرابوو. مستهفا بهگ دوای ونبوونی سوارهکه، میشهیه کی بچووکی نیشان دان، که له نیو دهشتهکهدا وه دوورگهیهک رهش دهچوه و گوتی:"ئهوی له همموو جییهک باشتره. ئا لهوی چاوهریی دهبین. ئهگهر رینی بکهویته ئهولایه، تهواوه."

له قهراغ میشه دوورگهئاساکه دابهزین و ئهسپهکانیان بهستهوه و چوونه نیو دارهکانهوه.

"بلەئىبۆ"؟

الفهرموو بهگم. ال

"بچۆوه مالیّ. تهور و داس و تهورداسه که ههلکگره و بیانهیّنه، دهبی لیّره کهپریّك ساز بکهین. لباد و بالیفیش بیّنه ها.... کهلوپهلی قاوهخواردنه وهشت لهبیر نهچیّ. به گشتی ههرچی لیّره پیریستیمان پیّی دهبی بیّنه."

"باشه بهگ. ههتا سبهی ههموو شتیك ئاماده دهكريّ." حهمدی گوتی: "دنتهوه."

بلهئيبۆ: "جا چۆن ھاتنەوەيەكىش. "

دەتگوت يەك بە يەك وشەكانى لە زارىدا دەمژى.

خوّره که له ته پلی سه ریانی دهدا. زیکه زیك و وزه وزی سیسرکه و میّش و مهگهز و زهرده واله تیّکه لا ده بوون و وه ک لووره یه کی دوورود ریّژی لیّ ده هات.

حهمدی له نهکاو گهشایهوه. سهری ههانیّنا و روانیی. ئهوانی دی دوور کهوتبوونهوه و رزیشتبوون. لهخوّوه هاواری کرد: "دوزیهوه، دوزیهوه، دوزیهوه، بهگ. "

ئەسپەكەى تاو دا و بە غار لىتى خورى. بە دەم غارى چوارناللەى ئەسپەكەيەوە ئەويش پەيتا يەيتا دەپنەراند:" دۆزھەوە، دۆزھەوە، "

مستهفا به که ههوساره کهی راکیشا و به ساردی پرسی: "چیت دوزییهوه؟" "دوزیهوه به ک. ئاخربه کهی دوزیهوه."

الگوتم چيت دۆزىيەوە؟"

"سهيركه، كابرايهك ههيه له بهنديخانه به ناوى بهكره رهش. " الدهيج"

شان به شانی په کتری دهرویشتن.

"ئەوە بەكرە رەشە گەنجينكى بيست سالانەى كوشتووە. دەزانى چۆن؟" "چۆنى كوشتووە؟"

"ئیتر ههر لهوهی مهپرسه به گ. هیچ مهپرسه. پینم سهیره نازانم بو لهو ماوهیه ا به کره رهشم ههر لهبیر نهبووه. زور سهرنجراکپشه زور. ئه گهر ههموو ثهو ولاته سهنگ و سووژن بدهی، ئیران و تووران و تهنانه تئینگلیز و ئهلانیاش بگهریخی، کهسیک نادوزیته وه یه کینکی به و دهرده کوشتبی و تهنانه ت نه قلی به شتی وا شکابی کاتی قهره به کریان هینا، ئه من سی سال بوو له بهندیخانه بووم. کابرایه کی بوری باریکه لهی چاوره ش. که له ده رگای زیندانه که وه ژوور کهوت، راست چوو له گوشهیه ک دانیشت. دوای ئهوهی ههمووان هاتن و به خیرها تنیان کرد. به کره رهش گوتی براده رینه زور ماندووم. به لام ده بی سه ربرده ی خومتان بو بگیره وه و له بنی

کووله کهی بده م. گوتی: له دارم ده ده ن، ده ی با بعده ن. هیچ تاوانی کم نییه، به لام نه گهر له داریشم بده ن با بیده ن چیه. چما به په ته وه کران شووره بیه ؟ له وانه یه نه شکوژن. به گشتی گرنگ نییه. به کره ره ش نه و روّژه هه تا نیوه شه وی موو به موو به سه رهاته کهی خوّی بو نیمه گیرایه وه. به یین نوو هه ر له خه و هه ستا و ده ستی کرده وه به گیرانه وه ی نه و سه ربرده یه. مانگیکی پی چوو به کره ره ش هه موو روّژی و هه ر کاتیک ده رفه تیکی بو ره خسابایه، هه ر نه و به سه رهاته ی ده کیرایه وه. یان به سه رهاته ی ده گیرایه وه. به کره ره ش له هم که و به سه رهاته ی موو به موو بو ده گیرایه وه. به کره ره ش له هم که و به موا رو ده گیرایه وه. به کره ره ش له بیری نه و به کره ره ش ناخرییه که ی "لوتفی" ی بو بیری نه که وت.

مستهفا به گله بن ليّوانهوه گرماندي: "دهي جا؟"

"ههموو روّژی لیرهیه کی ده دایه لوتفی و له چیرو که کهی خوی له سهر پاوه بو ده گیر ایه وه. ههرکه س بو یه که مجار ده هینرایه زیندان، به کره ره ش ده موده ست نیوانی له گه لا خوّش ده کرد و ده سبه جی ده سبی کرد به گیرانه ویه چیرو که که ی خوّی. هه موو به ندییه ك به سهرهاتی خوّی ده گیری یده ده گیری به ندییه کان زور شتیان له به سهرها ته کانی خویان زیاد ده کرد و زوریان پیوه ده نا. به لام له و نیوه دا به کر شتیکی دیکه بوو. نه و به بی هیچ که م و کورتییه ك چیرو که کهی خوّی ده گیرایه وه، ده گیرایه وه، ده گیرایه وه، ده گیری بووه و ده گیرایه وه. نه و چیرو که کهی خوّی نه وه ناره قهی که ده کرده وه. له کوی پیکه نیبوو، و بیده که نییه و ده ترسا و جنیوی ده دا و چاوه کانی ده بریسکانه وه و له کوی تووره ببوو، وا به تووره ییموه ده ده گیرایه وه ده تگوت نیستا شیّت ده بی. هیچ کام له گیرانه وه کانیشی هیّنده ی سه ره ده درزییه که له وی پیشو و جیاواز نه بوو. "

مستهفا بهگ چهند جاریّکی حهمدی رادهوهستا، دهیگوت:"دهی، دوایی؟"

"دوایی، دوایی، عدرزت بکهم ئه و بهکره گهلیّك ملوانکهی جوان جوانی له دار و تویّکل و ناوکی میوه دروست دهکرد. و تهزبیّحی زور جوان و ناسکی..."

[&]quot;دهي دوايي؟"

[&]quot;هیچ نهدهنوست. بهردهوام له بن لیّوانهوه دهیبوّلاند و پیاسهی دهکرد." "دهی دواتر..."

"عهرزی ئاغای خوّمی بکهم، ژنه کهی به کره رهش چهند مانگ پاش گیرانه کهی ئهو، ته لاقی لی وهرگرت و میردی به کوره مامیکی حهسهن کرد. به کره رهش ئیتر شیّت بوو."
"دهی دوایی...."

که به کره ده چیته وه مالی، ژنه کهی، هه موو شتیکی بو ده گیریته وه چونی رویان داوه ئاوا: گوتبووی: "ئەمن لە شيوەكەدا جلوبەرگم دەشوشت. ھەموو جلەكانم شوشتن و ھەر ويستم بەسەر لك و يۆيەكانياندا بدەم، دەنگىك لە پشتەوەم ھات. كە ئاورم دايەوە، بريسكەى خەنجەرەكەى حهسهن له چاومی دا. راوهستابوو و به چاوی دهرپهریو و پر له شههوهتهوه سهیری دهکردم. سهیری دهکردم و بزهی دههاتی. دهتگوت ماریکه و سیحری له چۆلهکهیهك کردووه. وای سهیر ده کردم، ده تگوت به ساغی قووتم دهدا. قه له می دهست و پیپیانم شکابوو. وه ک گورگینکی برسی پهلاماری دام. تا ویستم بجوولیّههوه، گرتمی. چارم نهبوو. که گرتمی، هیّشتا نیوهروٚ نهببوو. ئیتر ههتا نیوهشهوی بهیدهستی کردم و ئاوا بی ئابرووی کردم. بهکره ئیتر خوّی پی نهگیرا و هاواره کهی له قورگیدا قهتیس ما. ئیتر بهسه بیبرینهوه ژنه که. بیدهنگ به. بیدهنگ به. بهسه. هیچی دیکهی نهدهگوت. ههر ئهوهندهی لهزمانی دههاته دهری، ژنهکه بیدهنگ به، بيبرينهوه. زارت داخه.... ژنه گهنج و به كرهش به تهمهن بوو. به كره ميشكي ده كولني و بهر چاوی رەش بېرون. قۆلنى ھەلامالنى و دەمانچەيەكى يەيدا كرد. دەمانچەيەكى بارىك و درێژ و نوێ نوێ، کهسك دهچۆوه. دواى ئهوهى ئيتر رۆژ ههتا ئێوارێ هيچى نهدهكرد، ههر دادهنيشت و دەمانچەكەي چەور دەكرد و بريقەدارى دەكرد و لە حەسەن دەگەرا. ھەموو جيپهكى لى دهگهرا، سهرانسهری ئاوهدانی، کیّلگهکهکان و چیا و بهندهنهکان، لیّرهوار و ئاودر و خانوو و شوينه چۆلەكان. سەرى بە ھەموو كونيكدا دەكرد و حەسەنى نەدەدۆزىييەوە. ھەموو خەلكى ئاوایی به و شتهیان زانیبوّوه. نه ژنه هیچی گوتبوو، نه حهسهن و نه بهکره رهشیش. خهلّکی گونده که زور لهمیزبوو ئاگایان له پهیوهندییه ناشهرعییه کهی حهسهن و ژنه کهی به کره ههبوو. ئاخرين رۆژىش كە يېن شەش مندال خەرىكى يەيوولە گرتنى بوون بەسەر حەسەن و ژنەدا دەچن دەچن كە لە نێو دەوەنەكاندا خەرىكى يەكترى ھەڵگڵۆڧىن و ماچ و مووچان بوون و ژنە چىيى نهمابوو له ترسان زراوی بچیّ. بلّیی و نهلّیی ئهوه دهگاتهوه گویّی بهکر. بهکر دان بهخوّداگر بوو. له وهشویننکهوتنی حهسهن ماندوو نهدهبوو. کار و باری وهلاوه نابوو و وهك خهوگهران شهو و رۆژ دەگەرا. بەبى ھىچ خەوتن و يشوودانىك. بەلام حەسەن ون ببوو. لە گوندەكە راي كردبوو. رۆژېكيان بارانيكى زۆر بارى. خۆرە سوور و تەماوىيەكە دەتگوت لەسەر چيا يال

کهوتووه. بارانه که وه ک بهرد، وه ک گۆزهی سهروبن یه ک جی دای کردبوو. قورس وه ک گلیره و تهرزه. به کره رهش پشتی وه ک قهمچیی ویکهوتبی دهیزریکاند. نیو گابهرده کان وا دهبریسکایه وه، ده تگوت ورده شووشه یان به نیو بهرده کان وهرکردووه. سوور و زوربه شیان ئهرخه وانی، توزیک زهرد، توخ... ههموو جییه ک و به هه ر لایه کدا ده چووی بهرده لین بوو. به کره رهش گوتی: "راوه سته حهسه ن."

جا حەسەن راوەستا. چاوەكانى زەق زەق زەق لە ژېللا ھاتن. لەوي، لە تەنىشت بەردەكە، رەنگ بزرکاو و دهست و پی لهرزوّ له سهر جیّی خوّی وشك بوو. حهیهسابوو و چاوی له لوولهی دەمانچەكەي بەكر بريبوو. بەكرى چيتر دەستى نەلەرزى. حەسەن لەوكاتەدا پينى وابوو بەكر تەقەي لى دەكا. بەكرىش ھەر يىي وابوو، بەلام بەكر يەنجەي بە يەلەيىتكەدا نەھىنا. حەسەن یتر ترسا. سهری له گیزهوه هات و دلنی تیکه ل هات. به کره رهش چاوه کانی قووچاند بو ئهوهی یهلهییتکهی بترازیننی. به لام دیسان نهیترازاند. که چاوی هه لینا، چاوی پر له پارانه و و دهسته شۆربۆوەكانى حەسەنى دى. دەتگوت شووشەيەكى تەلخن. بەكرە رەش دىسانىش نەپتوانى يەلەييتكەي بترازينني. حەسەن وەك گەچ سىپى ھەلگەرابوو. چاوەكانىشى جار بە جار زەقتر دهبوونهوه. دوایی له نه کاو ده تگوت خوینی له روخساری گهراوه. روخساری حهسهن سوور سوور بۆوه و دیسان وا بزرکایهوه ههر دهتگوت خویننی لهبهردا نهماوه. دهمنی سوور دهبروه و چاوه کانی دهدرهوشانهوه و دهمی خوینی گیانی وشك دهبوو و سیی سیی هه لده گهرا. به کر دەنگىكى نىوەزىندووى بىست. مەمكورە. ئەو دەنگە بەكرى تووشى سەرسوورمان كرد. دەنگەكە لە زارى حەسەنەوە نەدەھات، بەلام لە جېيەكەوە دەھات. دەنگەكە جار بە جار دەبووژايەوە و بەرزتر دەبۆوە. مەمكوژە، مەمكوژه، مەمكوژه... بەكر سەيرى كرد و ديتى حهسهن گهش بوووه تهوه و رهنگی گۆراوه و وهخز هاتووه تهوه و وهك بنیاده مینکی لی هاتوتهوه که به کهیف و به ختیار به ریدا ده روات. به کر وه خو هاته وه و ده سکی ده مانچه که ی توند له دهستیدا گوشی و رووی تی کرد. چاوه کانی له نه کاو بهست و کردنییه وه و دیتی حهسهن رهنگی به رووهوه نهماوه... خيرا خيرا چاوي دهترووكينني و تهواو سهري سوور ماوه. وهك مردووان. دهنگیّکی سامناك له رهوهزهكان و شیو و دوّل و دارستانه كه گهرا. دهنگه كه دریّژ بوّوه. مِكُورُه، مِكُورُه، مِكُورُه. دەنگەكە لە زارى حەسەنەرە نەدەھاتە دەرى.

> مستهفا به گ گوتی: "دهی، دواتر؟" "عهرزی ئاغای خوم بکهم به کره رهش..."

مستهفا به گ قسه که ی پی بری: "باشه، باشه، زوّر باشه. نهوه جوّره کوشتنیّکی زوّر کونه. به لاّم ده ی باشه... نه لمانییه کانیش به و جوّره نه و دوژمنانه یان ده کوشتن، که زوّریان لیّ داخدار بوون. ده ی باشه، باشه. "

حهمدی لهخزباییانه گوتی: "زوّر باشه. ههموو زیندانییه کان رقیان له به کره رهش بوو و لینی بیّزار بوون. ههر گهرچی تاوانی نیوه ی زیاتری بهندییه کان پیاو کوشتن بوو، به لاّم رقیان لهو کاره بوو وا نهو کردبووی. کار گهیبووه جیّیه که ئیتر کهس نهیده دواند..."

مستهفا ئاق یۆللی" دیسان قسه کهی پی بری: "ئهلانییه کان لوولهی ده مانچه کهیان له سهر شهویلکهی ئه و دو ژمنه داده نا که دهیانویست زه جرکوژی بکه ن و سهعاتیک، دو و سهعات، سی سهعات و جاری وابوو روّژیک و دوو روّژ ههر وا رایانده گرت. کابرای داماو خوّی رانه ده گرت و دلی ده توقی. له روّژنامه دا نووسرابوو. "

حهمدی پرسی:"به لام دهرویش به گ ناوا سووك و ساده گیانی دهرناچی. چوارپه لی قایمه وا نییه ؟"

مسته فا به گ وه لامی دایه وه: "ئیشه لالا ، ئیشه لالا گیانی زوو ده رناچی . ئه وه شیوه یه کی باشه . زور باشه . ئیشه لالا حه و تووه ک ، پانزه روّژ خوّ راده گری و زوو لی ناکه وی . بیری لی بکه وه . لووله ی ده مانچه له سه ر شه ویلاگه ی . . . جار جار ئاره قه ده کات و جار جاریش سپ ده بی و چه قوچوی دیتی . . . "

حەمدى:"بژى ئەلمانى. ئەلمانى لە بەكرە رەشىش توندترن."

بلەئيبۆ گوتى:"ئەلمانى براى ئىمەن. ھاوپەيمانمانن. ھاوپەيمانمان. ئەلمانى خەروارىك ئەقل و ئاوەزى ھەيە."

حهمدی: "ئه لمانی دوّستمانه. ئااخ، ئهی خوّزگه پیشهوا گهوره کهیان وا زوو له دهست نهچووبا. "

بلهئیبز:"دوژمنان چاویان به ئازایهتییهکانی ههلنهدههات و ناپاك و خیانهتكارهکان کوشتیان. خهلکینکی ئازا و دلپاك و سادهن. دوژمنان به دههویان برد. که هیتلهر مرد، سینگیان لیّك کردهوه، که سهیریان کرد له بری دلیّك چوار دلیّ تیدایه. چوار دلّ له جیّیهکدا." حهمدی نوقمی خهیالاتی بی سنووری خوّی و به توّزه لهخوّباییبوونیّکهوه گوتی:"له یهك جیّدا. ئاخری دوّزیهوه. ههر کهس بگهری پی دهگا. میشکت بخه ئیش، با بیدوّزیتهوه و پیّی بیّدا. ئاخری دوّزیهوه. ههر کهس بگهری پی دهگا.

لهو دەمهیدا که مستهفا بهگ له پیشهوه وبله و حهمدی و مهستان له دواوهی بهر له کازیوه بهرهو کهپرهکهیان دهروّیشتن، قهرهقیزخاتوون خوّی به کولّهکهی ههیوانهکهوه نووساندبوو و دهپارِایهوه بهشکم ئهوجارهیان کورهکهی شانسی بیننی و دهستی به دوژمنهکهی رابگا. نزا و پارِانهوه له ناخی دلّهوه. کارهکانی بهکره رهش و ئهلانییهکانیان بو ئهویش گیرابوّوه و قهرهقیز خاتوون گوتبووی: "ئهوه باشتره. لهوه باشتر نابیّ. هیچ مهرگیک بو ئهو لهوه شیاوتر نییه. ئیشهللا سیّ روّژ دواتر به مردوویی لهبهر ییپی مستهفامدا دهکهویّ."

جا به نهرمه بزهیه کهوه نهوهشی له قسه کهی زیاد کردبوو: "نهو خو راده گری. نهو خو راده گری. نهو خو راده گری. ساری نوغلییه کان وه ک سه گ حهوت گیانیان ههیه. خو راده گری. نهو خو راده گری. پالی به کوله که کهوه دابوو و چاوی له ناقچاساز بریبوو و تا ئیواری ههر وا راوهستا. له نه کاو ده نگیکی وه ک زریکه له قورگی ههستا. له دوور دووره و سواریک بهره و ناناوه رزا به لینگدان ده رویست.

قهرهقیزخاتوون توند دهستی لیّك دا و قیژاندی:"ئهوه دهروات، دهروات، دهروات، دهروات. و راسته و ریّ بهرهو مستهفای من دهروات. بیگره، بیگره، بیگره...

دەمانچەكەتى لەسەر شەويلاگەى دابنى و دەست راگرە و پەلەى مەكە. پەلەى مەكە. نەكالىت تىك بچى و يەلەييتكەى بترازىنى، مەيكوژە، مەيكوژە..."

لهويّ، له تهنبشت كۆلهكهكه و له بهر قرچهي تاوهكه، له سهر چربايهك كه تهختهكاني قەلشىپوون و لە لاي ئەو گولە مەخمەرىيە تۆزاوپيە لە سندووقتكى چتوپندا نتۋرابوو و باداك و قهوزه بهسهربیهوه وشك بیوونهوه، كرووشمهى كردبوو. له بشت سهربیهوه، له دهرگا كراوهكهى كۆشكەكەوە، وينەپەكى گەورەي ميردەكەي ديار بوو كە لە چوارچيوەپەكى زيرين گيرابوو و بە دیوارهوه کرابوو. میرده کهی دهموچاویکی گرژ و مؤنی ههبوو. سمیل بابر و چاو گهوره و برۆكانى، تىكەل ببوونەوه. ھەر بە ئانقەست خۆي دەبوارد لەوەبىكە ئاورىك بداتەوە و سەيرىكى بشتهوهی خوّی بکات. له خوّیدا گرموّله پیوو و دهتگوت وهنهوز دهدات. ژنه خزمهتکارهکان و بووکهکانی و مندال و میوانان ههر ههموویان بز ئهوهی خهوهکهی لی تیك نهدهن، بهسیایی و به نووکی پهنجهیان و به سرکیپه کی پیروزه وه بهلایدا تیدهپهرین. به دهسته رهقه له و پر له گرییه کانی که رهشایی دهماره ههستاوه کانی له بن پیسته چرچ و لوّچه و پر له پهاله کهیهوه بزر دەبوو، دەستى بە يەرژينى پليكانەي ديوەخانەكەوە گرتبوو و چاوى بريبووە خالێكى سەرووى زۆنگاوهكەي ئاقچاسازەوە. شەوپلگە توند و قايمەكەي، ليۆو بەسەرپەكدا تەپيوە لەرزۆكەكانى و پیسته سپییه چرچ و لوّچهکهی و بهرخهبههی، که دهتگوت لیّکراوهتهوه و شوّر بووهتهوه و كهوتووهته سهر یهك... روخساریشی بزركاو و رهش وهك قورم، گهردهنه سیپیهكهی و دهماره كهسكه كاني دهركه وتبوون، به نجه درێژ و چهماوه و يي گيانه كاني زهرد زهرد ... جگهرهي به جگهره داده گیرساند. ههر جاریکیش قوتووه زیره جگهره کهی به هیمنی له لویی پشتینده کهی دههیّنایه دهریّ و دهیکردهوه و به سهر دوویهنجه دریّژهکهی جگهرهکهی به جوانی ههلّدهگرت و به دەستە لەرزۆكەي دەپخستە نتوان لتوه لەچلەكانىيەوە* و جا ئەوجار بووشووى دەخستە نتوان

لهچلان: پارچه گوشتیکی زیندووی بریندار که خوی هه لاداوی ده لین چل ده دا. هیمن موکریانی ده فه رموی:" بولبولی بال شکاوی و هختی گولم .... هه رشه یولان ده دا دلنی له چلم

چاوه کانی برپوه ته سهرووی قامیشه لانه که و له حالیّکدا نه سپه کویّتی سوارچاکه کان وه ك په نه ده شته که یان داگرتووه و وه ك بالنده بال راده وه شیّنن...

سهرهنگری بوونی پهیتا پهیتای سوارهکان و به لینگدانیان بهرهو ئهو لیّپهوارهی وهك دوورگهیهك به قهراغی ئاقچاسازهوه رهش دهچیّتهوه... ههاتیّوقین و کولّینی دهوروپشت له بهر تهقینهوهی فیشهکان و لهرزینهوهی گهرما و هالاوی بهموّلهق وهستاو، فرینی قهرهقیزخاتوون بهره و دهشته که و شیّتبوونی له بی سهبری و چاوهروانیی و بیّهیوایی و بهچوّکداهاتنه کهی، شادبوونی و لهخوّشییان فرینه کهی و وهریّکهوتنی بهرهو لیّپهواره رهشه که. شیّدار و فیّنك به تیّپهرینی به نیّوان ئهسپه پهرش و بالاوه کاندا و به نیّوان گهرما و روونا کاییه بهئازاره کهدا... ئامبازبوونی سواره کان له لیّپه کهوه به چاوی لهژیّلاهاتوّه بههوی چاوهروانی کیّشانی زوّرهوه، به و چاوانهوه که له چاوه کانی شههیّنیّك دهچن بهسهر تفهنگیّکهوه چهقیّنرابیّن و خهنجهره دریّژه کهی له کالان دهرکیّشاوه...

"رابن کورپینه، رابن توتکه سه گینه، به سیه تی پرخه پرخ و خو گنخاندن.. رابن ده ی هه ستن... هه ستن ده ی هه ستن. هه ستن شه وه دلنی ساری نوغلی دی دی دی له حالی کدا که هی شتا گهرم گهرمه و له نیو له پی مسته فای مندا توند توند چل ده دا و وه ک شیتان هه لا داوی رابن مروقینه، هه ستن نه ی نومه تی محه مه د، هه ستن. سه ری ساری نوغلی دی ... دی و به پارانه وه و له حالی کدا فرمیسکی چاوه کانی تیکه لای خوینی مله براوه که ی ده بن. هه ستن نه ی میلله ت رابن."

چیها شهو و روزان بهبی خهوتن و چاولیّك نانیّك. بهبی جوولّه وهك ویّنهیه کی هه لاّگیّردراوه ی سهر ویّنههه لیّگره وه یه که چاوه روان و چاوه روانی چیّشتوو، هه تا قیامه تی لیّره گرموّله ده بی د ده بی د ده بی د و ده بی بی و له در نیّوقه د باریك، ده موچاوی دریّژ بووه ته و هه ر چنگیّك پیّست و ئیّسقان وه ک تارمایی و خهیالیّك و وه ک ویّنه یه کی به گهرما که و دوسابیّت یان لیّی هه لکه نرابیّت، وه ک ویّنه یه کی ویّنه هه لگیّردو ویه کی.

"مورتهزا به گیش یه کینکه

مورتهزا بهگیش یهکیکه

مورتهزا به گيش په کينکه."

دووکه لنی جگهره که نادیار، تیژتیپه پ، چیژیکی دهست پیرانه گهیشتوو، قاچی سرپبوو، دهست و لیخو و سهر سهر گهرماکه و لیخو و سهر سهر سهر گهرماکه هه لاده حزقی..

"له كهولني يلينگه زيني

له كەولى پلينگە زىنى

له كەولى پلىنگە زىنى."

ئەوە چەند ساللە دەگوترىتەوە؟ چەند ھەزار ساللە؟ بە خوينىدا دەگەرى...

"به دوژمنهوه دیم

نيوهى دلني بچكۆلامى

نيوەي دلى بچكۆللەي

نيوهى دلني بچكۆللەي."

بارانه که ئهوهنده بهخوّ دهباری، دوو ههنگاو پیش خوّتت نهدهدی. بارانه که زهرد زهرد، وه گ قوراو. دهموچاوه زهردهه لاگهراوه کهی، چاوه داپلیشاوه کانی، ددانه سپییه کانی له نیّو بارانه قوراوه کهدا. رووت و قووت له بهر بارانه که دریّژیان کردبوو. جهستهی، دهسته کانی، لاقه کانی، دهموچاوه دریّژووکه کهی. مردووه که دریّژ ببووه وه، دوو هیّنده ی دریّژییه کهی خوّی.

کۆشکیک لهوبهرهوه، له دوور و دوورتر... له نیّو بلیّسه کانی ئاگردا، ئهو بلیّسانهی جار به جار پتر هه لده کشان. دیسان لیّره له تهنیشت گولّه مه خمه رییه که دانیشتوووه و دهستی به پهرژینی دیوه خانه که وه و لهگه لا هه لکشانی بلیّسه ی گره که و کوّله که کردنی به رهو ئاسمانی، ئهویش هه لاه کشا و گهوره تر و گهوره تر ده بوّوه.

به دلێکي خوٚشهوه گوراندي:"بسووتيّ."

له جیّی خوّی ههستا و به سهماکردن به دیوهخانیّدا گهرا:"بسووتیّ، بسووتیّ، بسووتیّ و بیه خهانووز."

خهرمان و کیّلگهکان سووتان و تا بناری رهوهزهکانی ئاناوهرزا ههمووی بوو به خهلّووز و خوّلهمیّش. سووتا.

البسووتي، بسووتي. ال

مستهفا به گ که په یانی هات. ئارهقه ی شین و موّری ده رکردبوو، شلّه ژاو به سه روده موچاویّکی ره ش و دووکه لاوییهوه. دایك و کوپ لووتیان به یه کدا ته قی.* نه ئه مهیان هیچی پی گوترا و نه ئهوی دیکه ش توانیی شتیّك له مهیان بپرسیّ. دوای ئه و هه مووه رووبه پوی یه کتری راوه ستان و حه په سانهیان، یه کتریان هه رنه دی.

چهند و روّژ و لهوانهشه مانگیک دهبی مستها به گ بهردهوام بهر لهوهی روّژ بیتهوه، له جیّوبانه کهی دیّته دهری و بهر لهوهی دهستوده موچاوی بشوات، به هه شتاو خوّی ده گهیینیته دیوه خانی و له ترسی ئهوهی نه کا تووشی دایکی بیّت، به سپایی و به سهری په نههی پیّی، به رهو پلیکانه کان ده چیّت و ههر جاریّکی ده یهوی پی بنیّته سهر پلیکانه کان، له نه کاو سهر و سه کوتی دایکی به دایکی دهبینی و له جیّی خوّی سه کوتی دایکی دهبینی و له جیّی خوّی پیّی به عهرزییه و هه دهبی و ده حه به می تارماییه کهی دایکی دهبینی و له جیّی خوّی پیّی به عهرزییه و ههر دووکیان چاوه پیّ دهبین. قهره قیز خاتوون چاوه پیّ دهبین، مستها به گ چاوه پیّ دهبی و ههر دووکیان چاوه پیّ دهبین. یه که مین تیریژه کانی خوّر ده کهویّته سهر گوله مه خمه رسیه که و پان دهبیته وه و ده ماره کانی ده سهر جیّیه کهی جارانی کرووشه می کردووه و توند پهرژینه کهی گرتووه و ده ماره کانی ده ستی هه ستاون، مستها به گ تیده په په کهی نیّوچاوان گرژی و بیزارییه و به سپایی له پلیکانه کان ده چیّته خواری ... سواری نه سپه کهی نیّوچاوان گرژی و به نیّوباراستی حه و شه که له ده بیّ مهستان و حه مدی و بله نیبوش به دوویدا. مام حه سه نایه ده نیّوه راستی حه و شه که له ده بیّ مهستان و حه مدی و بله نیبوش به دوویدا. مام حه سه نایه ده نیّه داری نه سیم کهی ده ده بی ده مهستان و حه مدی و بله نیبوش به دوویدا. مام حه سه نایه ده نایه ده نایه ده نایه ده بی دو شه که له

[.] *واته: جۆرێك گەيشتنە يەكترى چى نەمابور لورتيان وێك بكەوێ. تووشهاتنى لەنەكار.

تهنیشت حهمه عهلییهوه رادهوهستی و له حالیّکدا دهستی له کهلهکهی ناوه و داهاتووهتهوه، له پشتهوه سهیریان دهکا.

"چەند رۆژە، ئىبۆ؟ چەند رۆژە حەمدى؟ چەند رۆژە مەستان؟ لەو ماوەيەدا ھىچ سوار و پيادەيەك بەوانەيدا رانەبرد؟ ئەى ئەو دەرويشەى ھەموو رۆژى بە ئەسپىكى كويت بە بەر دەرگاى مالەكەمدا تىدەيەرى چىي لىخ ھات؟ ھا چىي لىنھات؟ چىي لىخ ھات؟

ئيبۆ گوتى:"دىّ."

حەمدى گوتى: "دى. "

مهستان گوتی: "دێ، بهگ. دێ. بڵێی و نهڵێی دێ. له ماڵهکهیدا دانیشتووه و نایهته دورێ. ههرچڒنێك بێ، ئاخرییهکهی، ههرنهبێ بۆ جارێکیش بێ بهم رێیهدا رادهبرێ. "

مستهفا به گ هیچی نهده بیست و بهردهوام دهیگوت: "ئهوه چهند روّژه؟ بوو به چهند روّژ؟ بلیّن بزانم بوو به چهند روّژ کورینه؟"

ئيبۆ:"دێ."

مەستان: "دێ، دێ. "

حەمدى:"دێ."

"خوّ سالیّکیشی پی بچی ههر رادهوهستین. ئهگهر پیّنج سالیّش بخایهنیّ، ههر لیّره و ئاوا چاوهروان دهبین. ئاخرییهکهی ههر دیّ. ههر دیّ، دیّ..."

چاوهکانی مهستان که له مهودای کیلوّمهتریّکهوه چوّلهکهیهك دهبینیّ، دهرویّش بهگ دهبینیّ. ههر له مالهکهی وهدهرکهوی وهلی شهمال وهك بای شهمال ههوالهکهی دیّنی بو ئیّره بو دهشتی و بو لیّرهواره تاریکهکه.

مەستان تەيۆ بە حەواوە نال دەكا.

مهستان تفهنگ له سهر دهست، له پشت نهو چلهگیایهی گوله نهرخهوانییهکانی لهبهر تاوهکه پشکووتبوون، به موّدنهیهکهوه* که ههرگیز داینهدهنا. فیّلباز وه پیره ریّوی. مستهفا بهگ، حهمدی و بله له ناوهوه و نهسپه نارهقهکردووهکان له نیّو قامیشهلانهکهدا. حهیزهرانه بهرزهکان، گولا پشکووترو... مهیدانیّکی کراوه له نیّوهراستی قامیشهلانهکه و سهماوهریّك به قولتهقولات له سیّبهرهکه و چاییهکی وه خویّنی کهرویّشك سوور له نیستیکانه نیّوقهد باریکهکاندا...

^{*}مۆدنە: دار جگەرە

"مهستان، کهس له دوورهوه دیار نییه؟" "نهخیر بهگ."

الوهره چايهكى بخۆوه. ال

"چايهكهم بق بينه ئيره ئيبق. بهشكم ريك لهو كاتهدا پهيدا بي. ئهو ههمووهى چاوهروان بووين، نابي لهبهر چايهك له دهستمان دهرچيّ."

"ئيبۆ ئەو چايە بەرە بۆ مەستان."

مهستان چۆكى دادا، تفهنگهكهى ههر وا له باوهشيدا بوو. دهنگى قولتهقولتى سهماوهرهكه دههات.

بریسکه لیّله کهی سهماوهره برنجییه که. گهرما خهست و چهوره کهی قامیشه لآنه که... ئهو ئهسپانهی به خرمه خرم گیایان دهخوارد و به کلکیان میّشه کانیان لهخویان دهرده کرد...

"چ بکهم مهستان، چ بکهم مهستان، چ بکهم؟ نایه، مهستان، نایه، چۆن بچمهوه مالّی مهستان، چون روو له مالّی بکهمهوه؟ ههر وا دانیشتووه و بهو دهستانهیهوه که دهمارهکانی ههستاون و پهرژینهکهیان گرتووه، ملی گهزیک دریّژ بووهتهوه و چاوهکانی دهرپوقیون و چاوهروانه، مهستان چاوهروان، چون بچمهوه مالّی مهستان به چ روویهکهوه؟ چون؟" ههموو روژی ناوا بوو. خور که ناوا دهبوو، مستها به که له قامیشهلانه که دههاته دهری و دهیکرده بوله بولا. مهستانیش بهردهوام لهوهلامیدا دهیگوت:"با نهچینهوه مالی و ههر لیره لهو قامیشهلانه دا به بندنهوه."

به روّژ میٚشوولهی ماریا له گیانی خوّیان وه پرزی ده کردن. ئهسپه کانیش. مسته فا رازی بوو بهوهی ته پوّ بیخوّن، به لاّم تاقه تی ئه وهی نه بوو دایکی ببینی که ملی دریّژ بووه ته وه و

چاوه کانی ده رپوقیون. ئاخو دیسان ههر وا لهبهر گهرماکه و پرووکاو وه تارماییه به قوولایی چاوه کانیدا روده چی ؟

ناچار بوو سواری ئەسپەكەی بى و جۆرىك بەرەو مالەوەيان ئەسپەكەی لىننگ بدات بلىيى ئىستا نا ئىستا بەردەبىتەوە و دەگلى.

که دهرگای حهوشه کرایهوه، له بوولیّلی نیّوارهدا، سهیری کرد حهوشه گهورهکهیان پر پره له ژن و پیاو و گهنج و لاو و مندال. سهری سوورما. ههموو بیّدهنگ بوون. کهس متهقی لیّوه نهدهات. خوّ نهگهر نهرهی لیّلی زوّنگاوهکه له دوورهوه نههاتبا، دهنگی ههناسهدانی حهشامهتهکهش دهبیسرا.

"چ بووه؟ چ قەوماوه؟ ئەوە بۆ كۆ بوونەتەوه؟ باشە شتىك قەوماوه؟" كەس متەقى لىدە نەھات. حەشامەتە بىدەنگەكە ھەر نەشجوولا.

له ئەسپەكەى دابەزى و چووە نيۆەراستى حەشامەتەكە و لە تەنىشت پيرەپياويكەوە راوەستا: "چ بووە؟ حەسەن؟ ئەوە بۆ كۆ بوونەتەوە؟ چيتان دەوئ؟ "

حهسهن گوتی: "مهپرسه، به گ. هیچ لیّمان مهپرسه. ده فهرمووی بچینه کوی ؟ باشه ئیّمه مهوتهن و زیّده کهی خوّمان بهجی بهیّلین و بچینه کوی ؟ گهرمیّنه کهی باب و باپیرانمان بهجی بهیّلین و بچینه کوی ؟ بیّن ؟ باشه ئیّستا کی رامان ده گری ؟!" مسته فا به گ پرسیی: "چما چ بووه ؟ بوّده ؟ برّون؟!"

حهسهن به تۆزه گهشانهوهیهك له دهنگیدا گوتی: "چما نهتزانیوه به گ؟ پینمان وابوو بی نهملا و ئهولا زانیوته. پینمانوابوو ئهوه ههر كاری تۆیه. ههر ههموومان... "

"كامه كار؟"

ئيتر حەسەن بە دەنگيکى تۆزيك بەرزترەوە يرسيى: "دەتويست چ كاريك بى بەگ؟"

جهشیمه ته که شهی و شه پولی دا. مسته فا به گ له بن بروکانییه وه سهیریکی دیوه خانینی کرد. قهره قیز خاتوون وه ک تارماییه ک به ههر دوو دهستی، پهرژینه کهی دیوه خانینی گرتبوو و ده تگوت بالنده یه که و بالنی لیک کردووه ته وه. ده تگوت به سهر حه شامه ته که دا هه لاده فری نی ساتیک به زهینی مسته فا به گدا هات که ده موده ست له وی بروات. سواری ئه سپه کهی بی و بچینته شوینیک و لیره نه بی نی همه موور روژی که نه و پیره ژنهی ئاوا و به وجور ده ده بینی...

"حهمه عهلی به گی کورت پینی گوتووین تا مانگینکی دی لهو گونده بروّنه دهریّ. گوتی مانگینکتان دهرفهت پی دهدهم... ئهوهش بوّ ئهوهی سر و سیپالتان کوّ بکهنهوه. دار و نهدارتان کوّ بکهنهوه، کهر و سهیوانیتان ههلگرن و لیره بروّن. گوتمان بچینه کوی بهگ، حهمه عهلی

به گی ئازیز؟ گوتی کویّتان پی خوشه بچنه نهوی . به غدا نیوه ی ریّتان بی . کوماری تورکیا تا بلیّی پان و بهرینه . ثیتر به سه . ثهوه نده له سه رخاك و زهویی ئیّمه ماونه تهوه ، به ستانه . گوتمان حممه عه لی ثاغای غوّمان ، راست ده فه رمووی ئیره خاکی ئیوه یه و مولّکی خوّتانه . راسته ، چوّنی ده فه رمووی وایه . به لاّم ئاخو ئیره هه وار و گه رمیّنی باب و باپیرانی ئیّمه شه یان نا؟ چما به رله وه ی رهوه ند و خیّوه تنشینه کان نیشته جی بکریّن ، ئیره هوّبه و هه واری ئیّمه نه بووه ؟ گوتی نه خیّر نه بووه . ئیتر به سه . به سه . ئیّمه شهیچمان نه گوتووه و هاتینه خرمه تی تو . لای ئاغای خومان . تو چ ده فه رمووی ، به گ؟!!

حهشامه ته که له جینی خوی جوولا و له بوولیّل و تهنگی ئیواره دا شهپوّلی دا. دهنگیّك له گوشه په که وه ههستا: "دهلیّی چی ناغا."

مسته فا به گ دهیه ویست خیرا له نیو نه و حه شامه ته برواته ده ری و له به رچاوه کانی دایکی ون بی. نهیده توانی هیچ شتیکیش به جووتیاره کان بلی. دوای مه رگی مورته زا به گ هیچ کاریکی به زهوی و زار و کشتوکال نه بوو و هه مووی به حه مه عه لی نه سپار دبوو.

ههتا شهو بهسهردا هات ههر گوتیان و رستیان و ئاخرییه کهی مستهفا به گ وهدهنگ هات: "ئهمن ههر ئیستا له گهل حهمه عهلی قسان ده کهم بزانم بو وا ده کا؟ جاری بروّن بهخیر چن. "

به ترس و شهرمیّکی تاقهتر دوه، بهرهو پلیکانه کان ههنگاوی نا. به بی تهوهی به سیّرهی چاویّکیش سهیری دایکی بکا، تیژ به تهنیشتیدا تیّپهریز رزگاری ببوو. که وه ژوور کهوت،

ههستی کرد باریّکی قورس لهسهر شانی لاچووه. سهحهر خانمی خیّزانی له ژووری چاوه پروانی بود. بود. رونگی به رووه وه نهمابود و زهرد ههلگه پرابود. ژنیّکی کهلهگهت و قهد باریك بود. چهناگهیه کی جوان و چاوه کانی درشت. ئیسکی کوّلمه ی ده رپه پیبوون. سهر و روخساری و ههلسوکه و ته که گران و سهنگینییه کی تایبه تیبان پی به خشیبود. چاوه کانی گهش بوونه و به نیگایه کی دلّپویی دلّپویی در به دهنگیّکی به نیگایه کی دلرووه گوتی: "بیستت؟ بیستت نه و حهمه عهلییه چی کردووه؟"

"بیستم. ئەی دایكم چۆنە؟"

سه حهر خاتوون له گهل ئاخینکی قوولدا گوتی: "جا چون بین؟ داماوه نه دهم له هیچ ده دا و نه هیچیش ده خواته وه. ئه مروّ تا کووپیک چام ده رخوارد دا، گیانم ده رچوو. ههر ئاوا کو و کپ دانیشتووه له سهر جینی خوّی و چاوی له و شوینه هه لاناگری که ئیّوه ی ده چنی و پهیتا پهیتا جگهره ده کینشین. ئه مروّ ته نانه ت جگهره یه کیشاوه. "

"چ بکهم؟ برّم هه لناکهویّ. پیاوی وه ک دهرویش به روّژیک و دووان ناکوژریّ. گالتهی پیّ ناکریّ. گیان له گوْریّیه و گیانیش شیرینه. ههر وا سووک و سانا کلکی به ته لهوه نابیّ. دایکم هه قیّتی. نه ده بوو ئهوه نده مجایه نیّ. ئااخ، نه ده بوو مجایه نیّ، به لاّم... چ بکهم سهر ناگریّ... ده ده نگی هه لیّنا و هه موو کوشکه که ده نگی دایه وه: "به لاّم خوّ هه ر ده یگرم. ده یگرم... ده یگرم... ده یگرم... ده یگرم... ده یگرم... ده یگرم... ده یگرم...

له خوشیی ئهوهی دایکی گویی لهو قسانه دهبی به ههموو هیزی خوی گوتی: "شتیکی وای نهماوه، زوری نهماوه خاتوون... شتیکی وای نهماوه ئهو روژه بی و پهتیك له ئهستوی دهرویش بهخهم و به راکیش راکیش بیهینمه پیش دایکم. چی وای نهماوه خاتوون، شوکر بو خودا زوری نهماوه. بهو زووانه لهو داوه ده کهوی که بومان داناوه تهوه. واش تیده کهوی که... "سه حهر خاتوون گوتی: "تیده کهوی ئیستا بو کاروباره کهی ئهو حهمه عهلییه ده آیی چی؟ "اله کونه و بانگی بکه بنته ئیره خاتوون. "

سه حهر خاتوون چووه دهریّ. حه مه عه لی له ژووره که ی خوّی بوو. سه حهر خاتوون گوتی: "بابت بانگت ده کا. بچوّ بزانم چیی جواب ده ده یته وه ... ئاگات لیّیه چ له و داماوانه ده که ی شیّتی چه قه سروّ...."

حەمەعەلى كە خۆى ئامادە دەكرد بچيتە لاى بابى گوتى:"ئەنگۆ ئەقلتان بەوشتانە ناشكى الىه."

دەنگى ھێنايە خوارەوە: "بابيشم ئەقلى..."

ههر وهژوور کهوت، له بن لێوانه ورتاندی:"ناتوانم تێیانگهیهنم، بوٚم حاڵی نابن... تێناگهن، تێناگهن..."

مستهفا به گ ههر چاوی به حهمه عهلی کهوت به توورهیهوه گوتی: "ئهو چهپکه گوله چییه به ئاوت داداوه *؟ چیت له گیانی ئهو رهعیهتانهی من دهوی حهمه عهلی؟"

حهمه عهلی وه لامی دایهوه: "ئهمن هیچم له رهعیهته کانی تو نهویستووه...." الله که کاره تو کردووه ؟"

"بابهگيان چارم نهبوو. يان دهبيّ وابم يان تيدا دهچين."

"بۆ؟"

"سهیرکه بابه... ئیتر لهمهودوا ناکری به نیر و ئاموور و کهل و گا کشتوکال بکهی. لهمهودوا نیوه به نیوه قازانجی تیدا نییه. دوای ئهوه... تهراکتوریک ههزار بنیادهمه. مهکینهیه کی خهرمانکوت دهههزار...."

"بهلام کورم ئهوانه عیل و هزیهی ئیمهن. پیاوی ئیمهن. ئهوانه لهگهلا بنهمالهی ئاق یوللی" وهك گوشت و ئیسقان وان. باشه بچنه کوی خوللی کوی وهسهر خویان بکهن؟ ئهوجار کورم، دهبی بزانی ئهو زهوی و زاره چهندی ئیمه بهشمان پیوهیهتی، ئهوهندهش ئهوان بهشیان بهسهریهوهیه.... ئیره زستانهههواری ئهوان بووه."

"قەبالەكەي بە كێيە؟"

اله ئيمه..."

"به ئێمهیه بابه... بلێی و نهڵێی نیوهکاری ههڵدهوهشێتهوه. ئێمه ئهو ههمووه خهڵکهمان پێ تێر نابێ. بابه، بابه، بابه..."

الباشه بوّ؟ بوّ حهمه عهلي، چما چ بووه؟"

"ئەگەر ئاوا برواتە پیشسی، ئیمهش لەگەل ئەواندا نوقم و نوغرۆ دەبین. ھەتا دەرفەت لە كیس نەچووه..."

ابا لانيكهم له گوندهكه دا بميننه وه. خو ئيمه ناتوانين له گوندي وه ده ريان بنيين. ال

"ده لنبی چی بابه... نهو قسانهیان وه پیش مه کهوه. نهوه ی لیره گوتت، نه کا لهجینیه کی دیکه بیلییه وه بابه. نه کا بزاننه وه که ئیمه ناتوانین له ناواییه کهیان ده ربکهین." مسته فا به که به خهفه ته وه سه ریکی بادا و له بن لیوه وه ورتاندی: "نه کا بزاننه وه."

^{*} *نیدیزمه که فارسییه و ییشم وابوو ئه گهر دهقاوده ق دابنریته وه، چ له واتاکهی خری ناگزردری.

ئهو دهمیّك بوو چاوه ریّی ئه و روّژه بوو. زوّر له میّژ بوو کشتوکالی شهریکی و نیوه کاری و سیسته می كوّنی ئاغا و رهعیه تی له و دهشته به سه چوبوو و جوتیاره کان ده ربه ده ر ببوون و له گوندیّکه و به به به به کی دی.

له نه کاو ته قه ی ده رگاکه هات و قه ره قیز خاتوون به توو په یه و وه ژوور که وت. کراسه داوین خه ت خه تیبه که ی پر بوو له نه خش و نیگاری زه رد و سوور و مو ر و داوینی خواره وه شین بوو، که و تبووه سه ر گویزینگانی. پشتویننیکی زه رد هه وریشمینی هیندستانیی به ستبوو که گولینگه کان تا خوار ئه ژنوی ده هاتن. تاسکلاویکی پر له سکه ی زیر و ریشووی ره نگاو په نگی هه وریشمین له سه بوو. قژه خه نه لیدراوه که ی له بن تاسکلاوه که یه وه ده رکه و تبوون و مله باریکه که ی داده پوشی. نیروته دی ئه وه نادی بوو، ده تگوت نیستا ده شکی و ده په پی قه ده وی خاتوون به و حاله شه وه له شمنگینکی دریژی تیکسم پاوی سه ر پووره ی هه نگوینی ده چوو، که له به ر تاو و شك هه لاتبی ده به به کشاو و مل هه ستاو و چاو له ژیللاها تو و هه مو و گیانیشی و هاک بینی ئاو ده له رزی.

دەستى ھەلىّىنا و بە توورەييەوە نەراندى: "بى دايك و بابينە. شەرمى ناكەن، كافرينه؟ ھەر ئەوەندە عيّل و ھۆبەيەمان بۆ ماوەتەوە، ئەويش، ئەويش، ئەويش، ھەى ژنانيلەى... ئىستا ھەر بەو داماوانە دەوەستن، ھا؟ لە ھىلانە و مالى خۆيان وەدەريان دەنىن، ئەو داماوانە چۆن و لە كوى بۇين؟ كويّيان ھەيە بچن؟ خۆلى كوى وەسەر خۆيان بكەن؟ ئىمە، ئىيمە بەبى ھۆبە و ھۆزەكەمان بېمان يى دەكرى، ئەمن چ دەكەم؟ ھىچ بىرت لى كردووەتەوە مستەفا؟ باشە بنيادەم بەبى خەلك و ھۆزەكەى دەۋبىئ؟ يانى ئەتى دەسەلات و ھەموو شتىكت دەدەيتە دەست ئەو بستە مىداللە؟... خەلك و ھۆزەكەم... ئەگەر ئەوەندە ئازا و بە جەرگىن. ئەوەندە...."

دوو ههنگاو چووه پیشتر. دهسته کانی هه لیّنایه وه و مسته کانی توند قووچاندن و پشته کوماوه کهی قیت کرده و و به دهنگیّکه وه که توزه ته وسیّکی تالی تیّدابوو و توورهیه کیشی پیّوه دیار بوو گوتی: "کوره نازاکانی من. "

جا دەستەكانى ھێنايەوە خوارى و دىسان گوتى:^{اا}كورە ئازاكانم...'^ا

ئەوەشى گوت: "ئەگەر ئەوەندە ئازا و بە جەرگن، چۆنە دوژمنەكەتان ھەموو رۆژى بە سوارى ئەسىپەكەى بە راست و چەپى ماللەكەماندا دى و دەچى اسارى ئۇغلى پىيى عەيب نەبوايە، دەھات و گووى لە ھەيوان و ديوەخانەكەشمان دەكرد. چما وانىيە كورە پاللەوانەكانم ؟ "

بههیّمنی و گران و سهنگین، به زاری وه ته تهلّهی تهقیوهوه و به پشتی کوّماوه بهرهو دهرگاکه گهرایهوه. له لاشیپانهی دهرگاکهدا راوهستا و له نهکاو به خیراییهکی لهو چاوهروان نهدهکرا، سهری

هه لیّنا و به چاوه زهقه کانی، سهیریّکی توندی له ههردووکیان کرد و توورهییه کهی بوو به هاواریّك و تهقییه وه: اهه تا من زیندووم لهسهر نهم دنیایه، بوّتان نییه کارتان به پیاوه کانی من بیّ. نه توّ مسته فا و نه نه و کوره ترکه نه شت. "

لیّوه کانی همانقرچاندن وه ک بوّگمنیّکی بوّ چووبیّ، لووتی ورسوو پاند و به بیّزاری و سوو کایه تبییموه سمیریّکی حممه عملیی کرد و له نیّوان لیّوه قووچاوه کانییموه بوّلاندی: "همتا من زیندووم لمسمر نمم دنیا... لمبیرتان نمچیّ نمو گونده... تیّگمیشتن؟ همر ده ردقمت نمو داماوانه، نمو هوز و کمسمی من دیّن؟ بیّکمس کوژینه؟ نممنیش، نممنیش...."

ثیتر زمانی نهگه پا. به پهله له ژووره که چووه ده ری و توند ده رگاکه ی پیک دادا و له سه ر جیده که جارانی دانیشته وه و به ههر دوو ده ستی کوله که که ی گرت و گوشی و نهوه نده ی گوشی تا ده سته کانی ناره قه یان ده کرد و ناره قه که به پهرژینه چیزییه که ی هه هوانه که دا روّده چوو.

بهخنی گوت: "بی شهرهفینه. ههر ئهگهر هیندهی دهنکه جزیهك ئینسانییهتتان تیدا مابایه، ساری ئوغلیتان دهکوشت. ئهگهر دهرویش له جینی ئیوه دهبوو، ئهگهر ئیوه برای ئهوتان کوشتبایه، ئهو تا ئیستا سهد جار دهیکوشتنهوه.... "

له بن لیّوانه وه ههر ده بیبوّلاند و ده بیبوّلاند. له نه کاو پهشیمان بوّوه و لهبزه که که به جوّریّکی دیکه گوّردرا: "خوّزگه، سهد خوّزگه... له مسته فام راخوریم. دلّی روّله که مم شکاند. له و حه مه عهلییه بی دایی و باب و قرنیسه ی له و سه حه ره دوّمه بووه، تووره بووم و... نه ی خوّزگه نه وه ی نه بووبا... خوّزگه له بری نه وه دیّله دیّته ده ریّ. لیّی تووره بووم، چما مسته فام که م هه ولّ ده دا نه و کافره بکووژی ؟..."

لهگهل دامرکانهوهی تؤفانی توورهییهکهیدا، پتر پهشیمان دهبوّوه: "چ بکهم، چوّن دلّی مستهفای بدهمهوه؟ ئای کورم، ئاخ چاورهشهکهم، توّم کوشت. "

مانگ ههلات و به پاناوکی ئاسمانیدا کهوته ریّ. بناری ئاسوٚ رووناك بوّوهو قهرهقیزخاتوون ههر وا لهسهر کورسییهکهی خوّی دانیشتبوو و هیّدی هیندی ههناسهی دههات.

مستهفا به گیش نهنووستبوو و بیری لهو سووکایه تیبه ده کردهوه، که دایکی پینی کردبوو. دایکی تا ئیستا ئاوا لینی تووره نه ببوو و قسمی پی نه گوتبوو.

"پینی ده لیّم. به دایکم، بر قهره قیزخاتوونی ده سه لمیّنم، بهر له وه ی بمریّ، لووت و گوی و سه لکی ده روییشی پیشکه ش ده کهم. نه ی نه و ده م چ ده کا؟ له شهر مه زارییدا نابیّته تنزکیّك ناو؟ ناد و به لیّن بیّ به لیّن بی قهره قیزخاتوون شهر مه زارت بکه م . جا نه و کات نه و قسانه ت . . . ناد و به لیّن بیّ . "

له نه کاو ترسینکی تال و تیژ وه کنه نه نه دلی گه پا. نه کا دوای نه و هه مووه توو په هه هه لاچوونه شتینکی لی بی گورج له ژووره که ده ره په په ده ری تارماییه کهی قه ره قیز خاتوون هه رله سه و چیه کهی جارانی و له ته نیشت نهستونی ههیوانه که به بی جووله گرموله ببوو. بون و به به امه که کهی داگر تبوو.

"دايه، دايه خهوت نايه؟"

"قەرەقىزخاتوون راچلەكى و توند سەرى ھەلنىنا و لە نكاو ھىيور بۆوە و ئاورى دايەوە و بەلىنىنىڭ كەرە و گور و بلاوين گوتى:"كورم، كورم، ئەتى خەمى منت نەبىت خەوم لىي دەكەوي."

ههستا و قوّلی کوره کهی گرت و ههردووکیان شان به شانی یه کتری وهری کهوتن. دایکه که به نهرم و نیانی و به دهنگیکی پر له حهژمهت و هاوده ردی گوتی: "کورم، ههتا نه مردووم عیّل و هویه کهم پهرته وازه و ناواره مه که. دوای مهرگی منیش ... پاش مهرگی منیش ... نهگهر لهم دنیایه دا هیچ شتیّك بو بنیاده م پیویست نهبی هموو شتیکیش کوّن بیّت و که لکی نه میّنی شتیّک ههیه که قهت قهت بی که لک نابی. نهویش بنیاده مه. هوّز و تایه فه هم پیریست و به که لک دهبن. له عیّل و عهشیره تت دامه بری مسته فا. برسیّتی بکیشه و تینوو به و سوالی بکه، به لام له عیّل و هوزی خوّت دامه بری و پشتیان تی مه که. نهگهر حهز ده کهی ساری نوغلی ههر مه کورژه خودا خوّی توّله ی لی ده کاته وه به لام مسته فا پشتیان تی مه که. شیری خودا خوّی توّله ی لی ده کاته وه، به لام مسته فا پشتیان تی مه که. "

مستهفا به دهنگیّکی پر له متمانهوه گوتی:"پشتیان تی ناکهم دایه."

گهرم بوو. سهماوهره که قولتهقولت ده کولی. زونگاوه که، که قولتهقولتی ده دا زهوی دالهرزی. مستهفا به گ خووی به و شتانه گرتبوو. ئیتر نه چای وه ک خوینی کهرویشکی نیو ئیستیکانه قه دباریکه کهی ده دی و نه گویی له هه ناسه کیشانه قووله کانی زرنگاوه که بوو که قولته ی ده هات و ده یگرماند و به هه زار ده نگه وه ده کولی. به رده وام به خوی ده گوت، کوپه ئه وه نبوه نده چاوری بوو به چوار، بوو به هه زار. دلی ئه وه نبوه نبوه خواری بووم چاویکم بوو به چوار چاو. بوو به چوار، بوو به هه زار. دلی ده گوشرا و خیرا خیرا لیمی ده دا. بیری له بی تاقه تییه کهی دایمی و ده سته وسته وستانییه کهی خوی ده کرده وه و له وه ش که ده رویش به گی بوه ته بوونه وه ریکی که ده ست پنی ناگا، ئیتر سه ری لی ده شینوا و له پی ده که وت. به رله هه رشتی بیری له وه ده کرده وه ، که ده مه ده مه ده مینوده و هه موو بگه پیته و می و به به رده می دایکیدا که گرموله ببوو و چنگینکی لی مابووه و همه مو گیانی ببووه قین و رق و هه ربه حال هه ناسه یه کی ده دا، تیپه ری. هه رواله ت و نیگا و قسه و گیانی ببووه قین و رق و هه ربه حال هه ناسه یه کی ده دا، تیپه ری. هه رواله ت و نیگا و قسه و هم ناسوکه و تو و خوونه و به خاکدا رق چوون بوو. نه وجار، هه رجاری کی ده دایکی، نه و به دیست و نیستانه یه ده هاتی ده دا که می کانه که ده ده دایکی ده دایکی دی ده خور کی ده هات ...

لهر لهوهی مورته زا بکوژری هیچ وا نهبوو. شاد و به کهیف و گهش بوو. چاوه کانی پر بوون به بریسکهی به خته وه می به خته وه به ته بریسکه ی به خته وه به ته بریسکه ی به خته وه به ته به بریسکه ی به خوش ده ویست. ته نانه ت رقی له سات و سه و دای ته راکتور و پاره خوشه ویستی و هه لاسوکه و تی ناغایانه و دوژمنایه تی نه کردنی له گه لا ساری ئوغلیش نهبوو. له گه لا مورته زا رای کردبوو و سات به سات و روز به روز کوژرانی نه وی به چاوی خوی دیتبوو. مه رگ و ژان و چزه ی فیشه که که ی له سه رد لی خوی هه ست پی کردبوو له هه مبه رمه رگدا پی به پی نه و داما وانه هه ولی دابوو و نه و شتانه ته نانه ته سینه ریکیشیان

نه خستبووه سهر روو خساره گهش و شاد و به کهیفه کهی... دوای کوژرانی کوره کهی مانگیّکی رهبه قل سهر جلوبه رگه خویناوییه کهی شه و کپرووزایه وه و لهبه رخویه و سهردولکهی گوت و شینی گیّرا. دوای مانگیّك به پشتیّکی کوّماوه وه له ژووره کهی خوّی هاته دهریّ، ئیتر توابووه و هه لْچوّرابوو. روّژ به روّژ به روّژ بتر ده توابه وه و نه ده ما.

مستهفا بهگ گوتي: خوّي رادهگرێ. چاوهږێ دهبێ و خوٚي رادهگرێ."

مهستان گوتی: "نامریّ. خاتوون نامریّ. ئهگهر ئیمه ههتا پهنجا سالّی دیکهش دهروییّش نهکوژین، ئهو پهنجا سال ههر لهوی پال به کوّلهکهی دیوهخانهکهوه دهدا و چاوه پی دهبیّ. ئیّوارهی ئهو روّژهی دهروییّش بهگ دهکوژین، خوّی به دهستهوه دهدات و وه پی چرایه کی نهوته کهی تهواو بووبیّ، یتهیتیّك ده کات و ده کووژیتهوه."

روّژ و مانگان رادهبردن ئه و هه رلیّره له و گهرما چه ور و شیّداره ی ئه و قامیشه لاّنه دا، لهبه ر سه ماوه ره له کوله که، یه کسه ر ئاوای بیر ده کرده و هه موو روّژیّش هه روا سوعبه تیان ده کرد: "نه ی باس و خهبه ری وه لی شه مال؟!"

"هێشتا سۆراغێکی نییه. بهلام دهیبێ بهگ."

دەنگى شلەژاوى حەمدى لە قامىشەلانەكەوە ھەستا و خۆيشى بە غاردان و لە حالىنكدا قامىشەكانى دەشكاندەوە گەيشتى و بە ھانكەھانك گوتى:"ئەوە دى بەگ. سوارىك بە ئەسپىنكى شەودىزەوە كە تەپوتۆزىكى زۆر لە پاش خۆيەوە بەجى دىلى." ھەر ھەمووان بە غاردان لە قامىشەلانەكە دەرپەرىن، بەلام كەسيان نەدى. حەمدى گوتى:"خۆى بە شيوەكەدا كرد. زىن و لغاوى ئەسپەكەشى دەبرىسكايەوە. ھەر دەبى دەروىش خۆى بى. ئىستا سەر و سەكتى پەيدا دەبى."

مسته فا به گ به دهم شادمانییه وه، دلیشی توند بوو. به خوّی گوت، خوّزگه دهرویش به لاماندا نهیه. دله خوریه دایگرت. ئیستا چ بکا؟ ئهوه نده ی بیر له دایکی و ئه و دله کوته و بیربلاوی و وه زعه تال و به نازاره کردبووه وه، که هه موو شه وانه له کاتی چوونه وه یدا تووشی ده بوو، ئیتر هه موو شتیکی له بیر چووبووه وه. ئیستا نه یده زانی چ بکا و تفه نگه که ی به ده سته وه و بی تین و هنز راوه ستابوو.

حهمدی له گهروویدا گرماندی: "ئهوهتا، ئهوهتا، ئهوهتا. ههر راست بهرهو ئیمه دیّ. چ بکهین بهگ؟"

بله ئيبۆ گوتى:"له ئەسيەكەي يان خۆي؟"

مسته فا به گ که خوی ده خزانده پشت ده وه نه که ی نه وبه ره وه ، خه فه تبار و داهیزراو و بیهیز بوو. له حالی که از ده بوو د لخوش و به که یف بی پونکه نه و که سه ی له ناسمانانی لی ده گه پرا، له عه رزی ها تبووه به رده ستی و به لینگدان به ره و لای ده هات و توزیکی دی ده گهیشته به رلوله ی تفه نگه که ی بوچی که یفخوش نه بوو ؟ بوچی نه و بوشاییه ی له دلیدا هیلانه ی چی کودبوو، هه رده و ده ها ده و گه وره تردبوو، هم رده و ده و ده و ده بوده ؟

له پشت دەوەنەكە راكشا، خەشاب (مەخزەن)ىى تفەنگەكەى دەرھينا و خستىيەوە جينى خۆى. بۆنى رۆن و ماوزەرەكە لە دەورى گەرا. ئەوانى دىكەش خۆيان خزاندە پال ئەو. ئەوانىش خەشابى تفەنگەكانيان دەرھينا و خستيانەوە جينى خۆى.

"ئەسيەكەي يان خۆي؟"

مستهفا بهگ گوتی:"ههرچوارمان پێکهوه و رێك له خوٚيز"

مەستان دووپاتەي كردەوە:"لەخۆي."

بلەئيبۆ گوتى:"لەخۆى. ريك لەسەر دلني."

سواره که سات به سات نزیکتر دهبوّه و جوانتر دهرده کهوت. حمدی گوت: "لهخوّی. به لام قسمی خوّمان بیّ، وه پهزوی کردووین ها. زوّر چاوه پووانی بووین...."

مەستان گوتى: "ئىشەللا ئەمجارەيان رييەكەي ناگۆرى. "

بلهئیبو به مهستانی گوت: "نوقالانهی خراپ لی مهدهمه مهستان. "

سواره که ههر هات و نزیکتر بۆوه... ئیتر...

هاواره کهی مهستان رایچله کاندن: "دهست راگرن، دهست راگرن. "

ئیتر دەستى لەسەر تفەنگەكەى مستەفا بەگ دانا. وەك بىنى ئاوى دەلەرزى و ھەموو گیانى چلى دەدا. بە منەمنەوە گوتى:"كورە بروانن، سەیر كەن بزانن كییه؟ سەیر كەن وەخت بوو كى بكوژین.؟"

> مستەفا بەگ بەلادا ھات:"وەى باوكەرۆ." بلەئىيىز:"باوكەرۆ، باوكەرۆ، الىكەرۆ."

حەمدى:"باوكە رۆ"

مستهفا به گرونگی به رووهوه نهمابوو. ئهو جگهرهیهی به زهجمهت له پاکهتهکهی دهریهی نابوو، بوی نهده خرایه سهر لیوه کانی.

ابرو له پیش چاوم ون به کوری قورت بوغا. شهوی قهدر له دایك بووی ئهگینا... ئهگهر ته مجاره نهمردی، قهت نامری، تا قیامهت. برو خودا روحمی پی کردی... بروّ..."

سواره که ریّك به و ریّیه دا که سه د و په نجا مهتریّك به ولای ئه واندا ده کشا، روّیشت. تازه خهتی لیّ دابوو. له ده رویّش به گ که له گهتتر و نیّوشان پانتر بوو. کاکوّلیشی دریّژتر بوو.

مهستان لهحالينكدا دههاتهوه سهرخوي گوتي:"

الكوره ههر تۆزىكى دىكه..."

مستهفا به گی ئاوری لی دایهوه، "خوا راوهستاوت بکا مهستان، راوهستاو بی... له گیچه لیّکی گهوره رزگارت کردین."

بلهئیبو جگهره کهی مسته فا به گی که له نیّوان لیّوه کانیدا ده لهرزی، داگیرساند و گوتی: "به حه یاتم ئه وه نده نه ترسابووم..."

مستهفا به گیش بی نهوه ی ناگای لی بی ترسه که ی خوّی ناشکرا کرد: "نهمنیش له ژیانمدا وا نهترسابووم. پهلهپیتکهم ده ترازاند که له نکاو سهیر ده کهم نه خیّر نهوه ههو نییه، دهرویّش نییه، یه کیّکی دیکه یه..."

حەمدى گوتى:"يەكێكى دىكەيە. ئەويش لەوانەيە ھەر لە كۆشكەكەى سارى ئۆغلىيەوە گەرابىتەوه."

جا ملى بهلارهوه نا و گوتى:"كيّ چووزانيّ ... له كوێوه."

 پهپوولهیه کی نارنجی، هیننده ی له پی دهستیک له دهروبه ری گوله قامیشه که ده هات و دهچوو. ماوه یه که له قامیشه وه ده فرییه نهویتر و ناخرییه کهی له سهر گولیّن کی نهرخه وانی نیشته وه و چاوه درشته کان و سهری به قاچه کانیدا هینا. مسته فا به ک چاوی له پهپووله که بریبوو وسهیری ده کرد. باله پان و لهرزو که کانی پهپووله که پر بوو له بازنه و خالی مور و ره ش و سوور و سپی. ده وری بازنه گهوره کان پر بوون له پهله ی بچووکی خر خر.

دوو پهپوولهی دیکهش پێکهوه بهسهر قامیشه لانه کهدا تێپهرین. جارێ ئهوهنده نزم دهبوونهوه خوّیان له گر و گیایه که دهدا و جاری واش بوو ئهو ئاسمانهی بهرقرچهی ههتاوه دا ئهوهنده هه لاه کشره کشان له چاوان ون دهبوون. ئهو پهپوولانهش گهوره و مهیلهو موّر بوون و به سهدان خالّی سپی بهسهر باله کانیانهوه بوون. پهپووله کان جار به جار پتر دهبوون و ههموو گولهقامیشه کان و گوله کانی گولی (پێنج پهنجه)یان داپوشی. پهپوولهیه کی نارنجیی دیکه ئوقره ی گرتبوو. ئیتر نه دهلهرزی و نه بالی لیک ده کرده وه و نه دهیبه ستنه وه. جووله ی لی برابوو و هیچ ئاگای لهو پهپووله ره نگاوره نگه بچووکه و گهورانه ش نه مابوو، که له دهوروپشتی دهات و دهچوون.

مستهفا به گ ورده ورده وهخو هاته وه و قیت بوّه و گوتی: "چایه کم بده یه حهمدی. بله میبوّ بچووه سهر شویّنی پاسه وانییه که ت. له دلّم چه قیوه ههر مهمروّ یان سبه ی مهو کافره پهیدا ده بیّ . یان مهمروّ یان سبه ی . "

که حهمدی چایه کهی دینا، بلهئیبو بهنیوچاوانیکی تالا و مرچ و مونی وهدهر کهوت. به شوینیدا مستهفا به گ دهنگی لی ههستا: "چایه کی مجوّوه دوایی بروّ."

ئیبۆ گەرایەوه. تفەنگەكەى بە سەر دەستىيەوە و ئەژنۆى دادا. حەمدى چايەكى بۆ ئەويش تۆكرد. ئیبۆ دواى ئەوەى پەيتا پەيتا سى ئىستىكان چاى ھەلقوراند، ھەستا.

اله دلم چەقيوە ھەر ئەمرۆ دى. ا

مهستان له دووی دا و گوتی: "دیّ. باش بوو زوو ئهو ههتیوهی قورت بوّغام ناسییهوه. کوری قورت بوّغا له سویسرای خویّندووه. هه خویّندوویه ی و ههمیش گوتوویه ی خوایه ک لهگوری نییه. ئهدی، ئهگهر خوایه که ههبوایه باشه باوکی دهیتوانی ئهو ههمووه زولم و ناههقییه بکا؟ خویّنی ئهو خهانکه برژی وه زودو و میّشیّکیشی لیّ میوان نهبیّ؟!"

مستهفا به ک بهنیوچاوانیکی تال و به پیناخوشبوون و تهوسهوه گوتی: "بیدهنگ به مهستان. دین و ئیمانی خوت زایه مهکه."

ئەوجار نیۆوچاوانی گەش بۆوە و بۆ يەكەم جار بزەيەكى كال لە روخسارى گەرا و نەرم نەرم لیوى لیک كردنهوه و گوتى: "وەلى شەمال دیار نیيه. هیچ هەوالیککمان بۆ ناهینی. "

مهستان لهو دیو ددانه چیرکردووهکانییهوه به توورهیهکی ئاشکراوه گرماندی:"نقوستان بووه، ثهو گهواده نقوستان بووه. گهوادی ترسنوّك. سهیره لهو چوکووراوایهدا ههمووان به ترسنوّکترین کهسی دهناسن. دیاریش نییه ئهو نیّوزگه بوّگهنهوه چوّن دهتوانیّ ئاگای له دهرویّش بیّج:"

حهمدی گوتی: "ئهتو له و خاترجهم و دلنیا به. ئهگهر من وه لی شهماللم ناسیبی، چونی باش و گونجاوه کاری خوی وا راده په رینی. گیانیشی ده رچووبی، کاره کهی خوی هه ر ده کا. زور نابا روون ده بیته وه. "

مهستان بهتوورهییهوه گوتی: "بهو سهیه بلّی بیّدهنگ بیّ، بهگ. کابرای نهفام، ئهگهر من نهبوایهم، ئیستا کورهی قورت بوّغات کوشتبوو. نهگهر کوشتبات جا دهتدی پووتیّك چهند کیلایه و قورت بوّغا چوّن ههلیده چزاندی. "

مستهفا به ک هه ڵچوو و نه پاندی: "بیده نگ بن. ئه وه چیتانه؟ ئه گهر بتانه وی ئاوا دهم له دهمی یه کتری بنین، تووشی کیشهم ده کهن. هاکا دیتان لینمان تیکچوو له یه کینکی دیکهمان دا، جا ئه وجار وه ره نه و که ره له و قوره ده ربینه وه."

مەستان گوتى: الى نادەين بەك. ئەمن لە مەوداى رۆژەرىيەك ھەنگىك...."

حهمدی قاقای کیشا: "دیسان دهستی پی کرد. دهزانین بابه گیان، دهزانین، ئهتوش وهك ده آیی وهلی شهمالی. ئه و له چاوترووکانیکدا روژهرییه که دهبری و ئهتوش ههر له و مهودایه دا هیل و خهتی سهر بالی ههنگیک دهبینی. ئه و رهگانه سوورن یان کهسک...."

مهستان نه راندی: "زارت داده خهی یان نا، سه گباب؟ کی بوو کوری قورت بوغای دی؟"
مسته فا به گ نیوبژیوانیی کردن: "ههر بژی مهستان تو دیتت. نه گهر تو نه ده بووی، نیستا
کوره کهی قورت بوغامان شوینبزر کردبوو. به لام به ینی خودمان بی، زور خراپیش نه ده بووها،
ده به و ؟"

حه می گوتی: "دهی خو ئه وه هیچ نییه به ک. ئه گهر ده فه رمووی ده یکوژم. ههر بیره دا ده گهر پته وه. ده فه رمووی به قوربانی فیشه کیکی بکه م؟"

له سهر قسه کهی رزیشت: اجا له سویسراش دهرسی خوینندووه و چهپیش بووه. دهفهرمووی له چاوترووکانیکدا بیکوژم؟ ا

مەستان چووە پیشتر: "ئەگەر دەفەرموى با بیكوژین، شوینبزرى بكەین. كەسیش سۆسەى ناكا و شك ناكەن كە ئىمە كوشتو مانه...."

مستهفا به گ گوتی: "سۆسهى ناكهن؟ لێگهريێ تۆزێكى بير لێ بكهينهوه. نابێ لهخۆوه خۆى پێدا بدهين. "

"ههر ههمووان دوژمني ئيمهن. وا نييه؟ جا دهرويش بيّ يان كورهكهي قوّرت بوّغا."

مستهفا به گ دوای ئهوه ی ماوهیه ک مات بوو و بیر و خهیال بردی، سهری هه لینا و سهیری مهستانی کرد:" یانی ئهو کارهمان یی ناکری ؟"

ئەوجار چاوى لە چاوەكانى برى. مەستان نيگاى لە نيگاى بەگ دزييەوە و لەسەرخۆ گوتى:"پيمان دەكرى بەگ. پيمان دەكرى. بلينى و نەلىنى دەرويش ھەر دەكوۋين."

مهسته فا به گ دیسان چاوی له چاوه کانی مهستان برپیهوه. مهستان دیسان نیگای خوّی لیّ دزییهوه. ردیّنه ماش و برنجییه کهی ده لهرزی و روخساره تاوبردووی پر له چرچ و لوّچه کهی تیّك نا.

انه كا وهلى شهمال به لأيه كي بهسهر هاتميّ. "

مەستان ناراستەوخۆ پشتى گومانەكەى ئەوى گرت:"ئەگىنا ھەتا ئىستا ھەوالىنكى ھەر بۆ دىناين."

حەمدى شانيكى ھەلتەكاند، گوتى: "نەپتوانى خۆى بگەيەنيتىخ. "

لهبزه کهی توورهتر بوو: "ئهو کهسهی له مهرگ دهترسی ... چون دهتوانی کوشکی دهرویش بخاته ژیر چاودیرییهوه و ههوالی نهومان پی بگهیینی کهره مهمره بههار دی ... ها مهستان ؟"

"دەى باشە برالە. باشە حەمدىي سەگباب."

به گ: اله هرويش نه يكوشتبي ؟ ال

مهستان خهمبارانه گوتی:"چووزانم. ئهو شوێنههلاگرێك بوو كه... شوێنههالگرێك كه... وا به رێيهدا دهروٚيي .... ههر دهتگوت بال دهگرێ و دهفرێ. ئهو، ئهو، ههروهك...."

دەنگەكەي وەك سەردولكەي لى ھات.

حهمدی: "ئهو شوی نهه لاگریک بوو که ... ئهو ته نانه ت شوینی بالنده ی به سهر چلووکی دارانیشه وه هه لاه گرت..."

مستهفا بهگ دیسان دووپاتی کردهوه:"دهرویش نهیکوشتبیّ؟"

بلّێی و نهلّێی رهنگی بزرکا و تهزوویهك به دهسته کانیدا هات.

ههموو بيّدهنگ بوون. بهگ هيچ بهكهيف نهبوو. گهرماكهش ههر دههات و بهتهوژمتر دەبوو. چاپەكى دىكەي خواردەوه. به دواي پەكدا ھەر خواردىيەوه. ھەستا و دانىشتەوه. له قامیشه لانه که چووه دهری. بله ئیبوی دی که له نیو دهوه نه کان دانیشتووه و فیلینتاکهی لهسهر ئەژنۆى داناوه و چاوى بريوەتە ئەو رييەى لە كۆشكەكەى سارى ئۆغلۆوە دى. باوەشيك گژ و گیا و دهوهنی گولداریشی خستبووه سهر چل و چیوی داره گولهکه و سهیوانیکی بوخوی دروست کردبوو. ئارا و قارای نهبوو و تۆتکەی نەدەگرت. بەيەلەيەل خۆي بەنيو قامیشه لانه که دا ده کرد و ده هاته وه دهري. چاوی له کوشکه که ده بری و تاویک ده مایه وه و داده هاته و و توپکلیکی له عهرزی هه لاه گرته و و تفیکی ده کرده وه. به قامیشه لانه که دا دەھات و دەچوو، دەچووە يېشەوە و دەگەرايەوە. زۆنگاوەكە، قوول و لەسەرخۆ ھەناسەي دهکیّشا. هملّلای دوورودریّژ و نهبراوهی همنگ و میّش. درهوشانهوهی شووشهی پهنجهره تازهچاكراوهكانى سارى ئۆغلى له چاوى دەدا. باشه چۆن سۆراغىنكى وەلى شەمال بكەين؟ تەرمەكەي چۆن بدۆزىنەوە؟ باشە ئەي بۆ تەرمەكەيان بە لكى چنارىكەوە نەكرد؟ ھەموو ئاغا و به گ و میرزا و پاشا و فهرمانده کان ئیره یی به ئی وه ك وه لی شهمال دهبهن. ئیرهیی به ههبووني كهسانيكي ئاوا زيرهك و ليزان و كارامه دهبهن. ئهمن بۆخۆشم ئيرهيي به يالهوان وهلی دهبهم، به مهستان. ئیرهیی به مهستانیش دهبهم... ئهو نهبوایه ههتیوهکهی قورت بۆغام... جا وەرە ئەوجار قۆرت بۆغا بەخزى و بىست و ھەشت كورىيبەوه... ئەدى لە سايەي سهري ئهوانهوهيه ... بيست و ههشت كور... ژن گاندهري و كۆنهحيز... بزهي له ليواني نار دو نته و و خهمی لی میوان نابی. گالته به ههمووان ده کات و ته وس و توانج له ههمووان دهگرێ...

به میشه لآن و قامیشه لآن و به نیو تووت که کاندا گه پا و خولایه وه. کیسه لیّن به خشکه له میشه لانه که هاته ده ری ماسیگره یه کی دریّن و پهمه یی باله کانی سیّ جاران لی دا و هه ستا و فیی. ریّوییه ک قه پوّزی له نیّو تووت که کانه وه هیّنایه ده ریّ و کشایه وه. دوو خالّی دره وشاوه له پیّش چاوی مسته فا به گ مانه وه. ماریّکی ره ش له حالیّکدا جار نه جاریّك سه ری هه لدیّنا و له ده وروپشتی خوّی ده پوانی، به فیشکه فیشک خوشی و روّیشت و خوّی کرد به نیّو درووه لاّنه که دا.

خۆرەتاو له ئاوابوونى بوو كه گەرپايەوە نىزو قامىشەلانەكە. ئارەقەى شىن و مۆرى كردبوو. سەرى بلەئىبى لە نىزو دەوەنەكانەوە كەوتبووە سەر سىنىگى و دەتگوت وەنەوز دەدا. بەگ نەيويست رايچلەكىنى. مەستان و حەمدىيى لە نىزو قامىشەلانەكەدا لە خەوى شىرىندا بوون. چلا و لكەكانى گولى پىنىج چلا، لە حالىككدا بۆن و بەرامەيەكى خۆشيان بە قامىشەلانەكە وەردەكرد و لە بەر شنەى ئەو نەرمە بايەى بە سەر سىنىگى زەوييەكەدا دەكشا، ھىدى ھىدى دەشنانەوە. پەپوولە نارنجىيەكە بەو چاوە درشت و دەرپۆقيوەكانىيەوە ھەر لەوى لەسەر گولە بەرزەكان بەبى ھىچ جوولەيلەك نىشتبوو. چەند پەپوولەش وەك ئەو لەسەر پەلكى گولەكە نوستبوون. ئەوانى دى ھەندىكىان بالىان دەبزاوت و ھەندىكىان لاقەكانىان بەسەرى خىياندا دەكىشا. ھەندىكىيىشىدى كانى بە شىزىدىيى لەسەر گولە دەنىشتىدە و بە ھىدىنىكى دەزىدە و سىپى و مۆر و خالدار و خەللەر دەكىشا. ھەندىكىيىشىدى كانى گولە يىزىچ چلەكە دەنىشتىدە و بە ھىدىنى دەنوينە دە.

له نکاو له مهودایه کی نزیکه وه ئهسپی کی حیلاندی و حیله ی چهند ئهسپی دیکه شی بهدوودا به رز بوّه. له پیشدا پهپووله نارنجییه که بهسپایی له سهر پهلکی گوله که ههلّقوی و خولیّکی دا و هاته وه له جیّیه که ی پیشووی نیشته وه. دوای ئه وه ههموو ئه و پهپوولانه ی له سهر گوله کان نیشتبوونه و ههلّقوین. ده تگوت ورده شووشه و پووله که تبه ئاسمانی و هرکردووه... پهپووله نارنجییه که دیسان فرییه وه و راست بو سهر و ههر بو سهر چوو و ههردی جی هیّشت و له چاوان ون بوو.

ئەسپەكان پەيتا پەيتا دەيانجىلاند. ئەوانەى لە خەويدا بوون، لە خەو راپەرين و پريان دايە چەكەكانيان.

وهلی شهمال له پیشدا چووه نهدهنه و سیّ روّژان له کاروانسهرای عهشرهت مایهوه. لهو سیّ روّژهدا بهبیّ نهوهی به ناوی تروومپای حهوشه گهورهکهی کاروانسهراکه دهست و دهموچاوی بشوات، ههموو کوّلانهکانی نهدهنهی تهقاند*. له کوّلانهکاندا لهگهل مندالان گول قهندی خوارد و سهری به ههموو کونیّکدا کرد. کابرایه بوه، دهتگوت دهمی چهقریه. دهموچاویّکی دریّژووکهی ههبوو. چهند تالهمووی به بهر چهناگه تیژهکهیهوه نووسابوو. یه کی چاوخی. دهست و لاقی دریّژ و باریك بوون. وهلی شهمال له ماسیگریّکی پهمهیی دهچوو. روّژیّکیان له کهرهی بهیانییهوه ههتا شهوی له بهرانبهر تاوهری کاتژمیّرهکه راوهستا و چاوی برییه کاتژمیّرهکه. ترسیّکی له رادهبهده رله دلی گهرا و به دوایدا خهمیّکی ناموّ له ناخیدا پهپکهی خوارد. که سهری ههلیّنا گهیشتبووه ریّگهی مهرسین. وا دهروّیشت دهتگوت بالی پهپکهی خوارد. که سهری ههلیّنا گهیشتبووه ریّگهی مهرسین. وا دهروّیشت مهرسین. کریّکاره تاوبردووهکان، سهریان داخستبوو و سهریان بهردابوّوه و لهبهر قرچهی تاوه گهرمه که نارهقهی شین و موّریان دهرکردبوو و خهریك بوو دهمردن. وهلی شهمال پاوی بهرایی نهدا بیانبینیّ. شین و موّریان دهرکردبوو و خهریك بوو دهمردن. وهلی شهمال پاوی بهرایی نهدا بیانبینیّ.

دیسان ترسه که هاته وه و له ناخیدا خیّوه تی هه لّدایه وه. ریّبوار نهبوو ده مانچه یه کی پیّ نهبی و ههر ده تگوت بو کوشتنی وی هاتوون. ههر که سیّکی ده دی ئاوری ده دایه وه و خوّی کوور ده کرده وه و هه ولّی ده دا خوّی بشاریّته وه.

له دوورهوه له نيّوه راستى كيّلگهى پهموّكه دا پياويّكى كهلهگهت داده هاته و و قيت دهبوّوه. ودلى شهمال شتيّكى به دهستى كابراوه دى كه دهبريسكايه وه. به ندى جهرگ و دلّى

_

^{*}نهوشارهم تمقاند: واته ههموو ئهو شاره گهرِام. "تمقاند" زیاتر بۆ گەړانی بهبیّ راو،ستان و به شویٚن شتیّکدایه.

پسا. بهخوی گوت نهوه دهرویشه و چاوی بهسهر منهوهیه. ههنگاوهکانی خوشتر کرد و بای دایهوه و به نیّو کیلگه و لوّکهجارهکاندا بهرهو دهریای ناوهراست روّیشت. نهو تارماییه دریژه دیسان سهری له دووی نابوره، هیچ ناوری نهدهدایهوه، زوّر له "تهرسوّس" دهترسا. تهرسوّس له کوّنهوه لای نهو، شاری تهلیسم و سیحرهکان بوو. نهشکهوتهکهی نهسحابی کههف لهوی بوو و ههر لهویّش بوو لوقمان دهرمانی نهمریی دوّزییهوه، شامار، پادشای مارهکانیش له تهرسوّس بوو. تهرسوّس نهوه نهبوو که باسیان دهکرد. چوّن دهیتوانی بهبی نیوشاره و بییّدا بگهری :

که چووه نیّو باغیّکی پرته قالهوه، وهرسوورایهوه و ناوریّکی دایهوه. که سی نه دی. دلّی زوّر خوّش بوو. له خوّشییان خیّراتر روّیشت. حهزی لیّ بوو، ده یگوت بریا توانیبای بچیّته نیّو تهرسوّسهوه... به خوّی گوت: "به خوای چاکم له کوّل خوّم کردهوه. کوره نهمن وهلی شهماللّم پیّ ده لیّن... و ریّك له و کاته دا بوو کابرایه کی مهله غان به به ده ستی لیّ پهیدا بوو. وهلی شهمال ده سبه جیّ له ترسان لای دا. یه ک پشوو له بن لیّوانه وه ده یگوت، هاواره له من. به خوای ته پیّوه ده بووم. نه گهر توّزیّك زووتر وه خوّ نه که و تبام، پیاوه کهی ده روییش له نیّوه راستدا له تی پیّوه ده بود که روی باوکه روّد باش بود هم رچوّنیّك بود گیانه شیرینه که مم نه جات دا....

مه له غان: کهرهنتوو. ئهو داسه دهسك دریژهی دروینهی پی ده کهن.

بروات و ئەوپش بیگری و لەگەل دەرھینانی چاوەكانیدا كەولیشی بكات و زمانیشی ببریت و تینووی بکات و همتا قورگی له گلی بگریت و... بیکوژی. ئاخر ئمی بهگهکان، ئمی جانموهره وه حشییه کان، به به زیبانه، چما ئیره بنیادهم نین؟ چما ده زانن به زهیی و جوامیری چییه؟ ئهو زوله و ناهمقییهتان لهیپناو چی؟ تهرمه خویناوییهکهی وسینی هاتهوه ییش چاوی. داهاتهوه بهسهر کانییهکهدا. دامهیهوه. وهره وسینن. وهره دهی، وهره وسینن. کوره نهوه گویت له دهنگی تهقه نییه؟ مهکه، وسین، وسینه رهش... سهری وسین چووه نیو کانییهکه و هاتهوه سهری. ویزه ویزی فیشهك. فیشه که کان گهرما کهیان دهبری و دایانده پیژت. جو گهله جو گهله خوینه که تيكه لني كانييه كه بوو. كانييه كه پر بوو له خوين. خوين هه لقولني. فيشه كه كان به ويزه ويز گەرماكەيان داين داين دەكرد. وسنن هەلبەزىيەوه و دىسان چەند فىشەكى دىكەش ويزەي هات... سهری وسین کهوته نیو ئاوه کهوه... وهره وسین، وهره رابکهین، کوره خیراکه وسین، خيراكه با رابكهين... وسين ئەژنۆي لەرزين... "يەكيكى دىكەشە... دووان بوون، ئەي ھاوار، هاوار، ئەي ئەوە كوا ئەوى دى؟ ئەوى دى وەلىي شەمال بوو. كورە دەي، خيرا بكەن دەرچوو. دەبئ بيگرين. دەبئ چاوى له گلينهيهوه دەربينين... دەبئ بيستى سەرى ھەلكەنين. "وەلى دەرپەرە. كورە ھۆۋۆى بەگ، مستەفا بەگ، رابكه. وا دين. سەير بكه، سەير بكه. لاقەكانى زدرد ههانگهراون و شل بوونهتهوه. روخساری زهرد ههانگهراوه و سهری شوّر بووهتهوه و زمانی له زاری هاتووهته دهری و دریژ بووهتهوه. چاوهکانی دهریزقیون، دریژ دریژ، دریژ، دریژ، بهگم، به گی خوّم، مستهفا به گی من رابکه. بروانه وا به شویّنمهوهن. ئهمن دهرچووم ئهتوی خوّت کوّ بكهوه. كويّ؟ كويّ؟ كويّ وهلي؟ ئهمن كويم بيته ريّ رووي تيّ دهكهم. دهچمه شوينيك دهرويش و مەرگ نەپگەنى. جينى وا ھەر نىيە. جينيەك مەرگ نەپگاتى ھەر نىيە. ئەتۆ ھيوات بەو لاقە گورجانهت بهستووه وهلی شهمال، کویت یی خوشه بچو بو ئهوی. بهلام ئهوهنده بزانه هیچ کوی نىيە ينى مەرگى نەگاتى. دەبى ھەبى، دەبى ھەبى، دەبى ھەبى، دەبى ھەبى، دەبى ھەبى... ھەموو بیستیان، سهرانسهری چوکووراوا گوییان لیّ بوو. دهنگی"دهبیّ ههبیّ، دهبیّ ههبیّ، دهبیّ ههبی ٔ" له رهوهزهکانی ئاناوهرزا گهرا و دهنگی دایهوه. له خاکی چوکووراوا و ئاوهکهی جهیهان و چیای نووری حمق و زیمی بچووك و زیمی گهوره و چیای گاوران گهرا و دهنگی دایهوه. دهبی ههبی، دهبی ههبی، دهبی ههبی. ئهگهر ههبوایه مورتهزا بهگ دهیدوزییهوه. هات و به دهستی خۆي، خۆي رادەستى مەرگ كرد. ھەنگى سوورباو لە سەر گوللە ماھوورەكان و ھەنگىكى رەش رهشیش، به وزهوز، خر، بریسکهدار و مهیلهو سهوز... یهل ئهستوور و دهنگ زل. دهسووریتهوه

و دهخولیتهوه. دهخولیتهوه و دهسووریتهوه. ئاوریک بدهوه وهلی شهمال، وهلی شهمال ههر ئاوریک ناداتهوه سهیری دواوهی خوّی بکا. داسهکهی فری داوه و دیّ. که له تهرسوّس تیدهپهری بای دهداتهوه بهرهو باشوور... ناویری ئاور له دواوهی بداتهوه. خوّرهتاوه گهرمه که له ژوور سهری ههلوّاسراوه... وهلی شهمال وشك بوو، تهرایی لهبهردا نهما. زمانی وسیّن دریّن بووهتنهوه و دهگاته سهر خوّلهکه. خوّلاوی دهبیّ... بارانیّک دایدا. له پیشدا بایه ههلی کرد، تهپوتوزی ههستاند، لوولی دا و باهوز و گیژهلووکهی ههستاند. بارانیّکی فیّنک و زهرد و دهنک درشت و پهرش و بلاو. تهپ، تهپ، تهپ. دهنک درشت، زهرد زهرد وهک دهنکی تهزبیّحی کارهبایی. دلوّپیّک بگرهوه و سهیری بکه تا ویّنهی خوّتی تیّدا ببینی. دهموچاوی مردووه که دهرده کهویّ. مردوویه کی به دارهوه کراو و دریّش بووهوه له با و بوّراندا دهشه کیّتهوه. چهندی تهرتر دهبیّ، دریّش و دریّش دویوه تا لاقی دهگاته عهرزی.

 کچه وا پیده کهنی دهستی به زگییهوه ده گرت، ده تگوت ختوکهی ده دهن. کچه دابهزی و لهبهر بارانه که راوهستا. توزی سهر مژوله کانی شورانهوه و کهوته سهر کولهه کانی.

وهلي شهمال به نيو حهشامه ته كهدا ريچكه په كي بۆخۆى كردهوه. حهشامه ته كه له لايه كهوه بۆ لايه که ی دی ده چمی و شهيولي دهدا. قهتاره که دووکه لنکي خهست خهستي ده ردهدا. ئاسنه رنيه که تا چاو ههتهری دهکرد، کشابوو. به درێژايي رێيهکه، کهپر و سهيواني لاولاو تي ئالاّو و بۆن و بهرامهی سهرخوشکهری گولهکانیش له قوولایی گهرماکهدا نیشتبووهوه. له نیوان رووناکاییهکهی ئەوبەرى ئاسنەرىيەكەدا تارمايى پياوپك دەركەوت. تارماييەكە ھەر ھات و گەورەتر بۆوە و بريسكهي دهمانچهكهي، يان لهوانهيه شمشيرهكهي، لهوانهشه خهنجهرهكهي و بهشكم... هكهي تيكه لني هيله لهبراننه هاتووه بي كوتاييه كاني ئاسنه رييه كه دهبوو. تارماييه كه زور خيرا بهرهورووي دەھات. وەلىي شەمال دەسبەجى گەرايەوە و وەرى كەوت. بەبى ئەوەي بزانى بەرەو كوى دەروات و به کویدا دهروات. رؤیشت و رؤیشت که سهری هه لینا گهیوه ته قهراغ دهریا. که شتییه کان که دهتگوت به ههواوه هه لواسراون، بهسهر دهرياكهوه بوون. بارانه زهرده كه ليبي كردبوّوه. له ليّواري دەرياكه، له سەر لمەكە دانيشت و شووتىيەكى شكاند و بەنانەوە خواردى. سەرى ھەلننا و لە نەكاو دیتی ئموه کابرای مهلهغان بهدهست، بهرانبهری راوهستاوه. دریژ دریژ و زهبهلاح و سامناك. رووی کرده دهریا. سهری له گیژهوه هات. که شتییه کان هه لکشان و دیسان له نیوه راستی ده ریاکه دا راوهستانهوه. چووه ییشتر و ییشتر و ئاوهکه گهیشته گهرووی. دهریاکه له نهکاو نیشتهوه و وشك بوو. شمقار شمقار بوو. دهریاکه بوو به هملم و چووه ئاسمان و کمشتییهکان له هملمهکهدا توانهوه و ون بوون. جینی بهتالی دهریاکه رهش داگهرا. وشك وشك، شهقار شهقار و قهلشیو و تا چاو ههتهری ده کرد رهش رهش. دهریاکه له نه کاو ده کرایه وه و هه لامی ده کرد و ده کرایه وه. به رهبه ری به پانی، ئه و كاتمى ينيهكاني همتا گويزينگاني له خۆله نەرمەكمى كىلگەيەكى لۆكمى يشكووتوو دەجووه خوارێ و بن پێیانی دهبرژانهوه و له دوورهوه گوێی له گوٚرانییهك دهبوو و ماسیگرهیه كی پهمهیی به مل و لاقه دریژه کانیبهوه و به دهندووکه رهقه کهیهوه له نیوان رووناکاییه کدا که هیدی هیدی دەپرژا، بەسەر عەرزەكەدا دەرۆيشت و بالنى لنك دەكردنەوە بۆ ئەوەى بفرى و تۆزنىك دەفرى و دىسان دەنىشتەرە، پياوپك لە بن دەوەن و تووتركەكانى ئەر بەرەي گردەكەرە ھاتە دەرى. وەلى شەمال ھەر كابراي دي، گەرايەوه. هاواره له من، كوره خۆ ئەوە دەرويخشە. دەرويخش خۆيەتى. خۆي. ملى ريكا ير له خاك و خۆلهكهى گرت. لاقى تا ئەژنزى له خۆلهمرهكه رۆچوو. وهلى شەمال جار نەجارى ده کهوت و له خوّلهمره که ده گهوزي و هه لدهستايهوه و ديسان تني دهقووچاندنهوه. ئهسپيّکي بهلغاو

و پاشقوون و کهفه ل خولاوی، چاوه کانی وه ک یاقووتی سوور که ددانه کانی گر کردبوونه وه، سه ری لهدوو نابوو. ههناسه ی گهرمی نهسپه که ده گهیشته پشته ستزی و ده یسووتانده وه. ده رویش به گیشی سوار بوو. نه و بوو. خزی بوو. ده رویش به گ نه بی کییه ؟ نه و نه بی کیی دیکه ناوا نه سپ ده ناژوری ؟ خزی به لیزه که دا کرد. دیسان ههناسه ی گهرمی نه سپه کهی له سهر پشت ملی بوو. له میشه لانه که وه گهیشته زونگاویک. ههناسه ی نه سپه که ش له سهر ملی. گهیشته ناویکی به خور . ناویکی که فچرین و زور. خوی به ناوه که دا دا. نوقم بوو و هاته وه سه ری ده بوو و هاته وه سه ری و ده بوو و هاته وه سه ری و گهیشته ته نگه لانیک. لیره ناوه که به نیو گاشه به دردی نووک تیژدا تیده په ری و ده بووه تا قگه. ده نگی خرمه ی نالی نه سپان هات. خرمی نال و بزماران له گابه رده کاندا ده نگی ده دایه وه. وه لی شه مال خرمه کانی لیک نا.

ئۆرفه، "عمین زولهیخا"... ماسییه کان تیک ده چرژین. ئاگریک بهرزی وهک کیو گر گر ده گری .. خهرمانه ی ناگره که له گزشه که ی دی ده شته که وه و له بیابانی عاره بستانیشه وه ده بینری . گه نجینکی لوق دریژ، چاو گهوره و مامز پهروهرده، با ردینینکی لوولی مهیله ورهش، پیخاوس، عابایه کی سیبی له به و درکینکی دریژ و رهشی یر له چقل و ئاگراوی به دهسته وه...

گهوره کراو به شیری مامز له ئهشکهوتدا و به چالاکی و له میزوپوتامیای گهوره دا و هاوری له گهرادان مامز. سهردولکهبیژ و بیژوهری گورانیی ئاسکان... برایم خهلیلی پیغهمبهر، کوری ئاسکان و بنیاده، لهشکریک بنیاده م بهشوینییه وه. له پشت ههر ده وه ن و بهرد و ههور و گیژه لووکهیه کدا، سیبهری بنیاده میک. برایم خهلیلی پیغهمبهر، به هانکه کان و به غاردان و گیژه لووکهیه کدا، سیبهری بنیاده میک. برایم خهلیلی پیغهمبهر، به هانکه کان و به غاردان و خهرمانی ئاگر. وه چهی پیغهمبهر براوه ته وه. له نوو به ولایه وه... به دوایدا ده نگی خرمه ی نال و برماران... هه لکیتشان و داهینانی شهشیری له کالان ده رکینشراو... شهشیرگهلیک که له ده شتی میزوپوتامیادا ده روین. هیچ که س، هیچ شهشیریک، هیچ نه سپیک ناویری شان بدات له شانی برایم خهلیلی مامز پهروه رده و هاوری و هاوده می ئاسک و مامزان. به ردینیکی ره ش و لووله وه، به چاوی گهوره وه، شا به روویه کی ره شی ته و و تورت، ماندووی راکردن و غاردان، سهرداخستوو... داماوه به سهری داخستو و ملی به لاره وه ناوه وه، دیت و خوّی به ده سته و ده ددات. مه نجه نیقیان بو دامه زراندوه له سهری داخستو و ملی به لاره وه ناوه وه، دیت و خوّی به ده سته و ددات. مه نجه نیقیان بو ده چینته ئاسمانی و سیبه ره که شی به دواوه ی... ئاگره که ده بینته ئاو و ده سته چیله و ئاوردووه کانی ده بنی ماسی و گولی گولاستان دارستانیکی به رز و فینک... و برایمی خه لیلیش له نیویاندا.... ده بنی ماسی و گولی گولاستان دارستانیکی به رز و فینک... و برایمی خه لیلیش له نیویاندا...

و خیرا ده یگهییننه مهزرا... شمشیره راکیشراوه که ناماده ی داهاتنه. منداله که هه لده دا و پی ده گا... به ردینیکی لووی ره ش و چاوی گهوره ی هینده ی به پروویه که روخساریکی گهش و کیل گهردن و که له گهت... له ره چه له کی ناسکان. شمشیره بریقه داره که رووت رووت به سه رسه رسه رسه و ناماده ی هاتنه خواری ... و مایه ی پیت و به ره که ت، پشکووتن و شینکایی و پنج داکوتان به قوولایی خاکدا و رووناکاییه کی روو له گهشه له سه رعه رز له ناخی برایمی خه لیلدا شاراوه یه . له و خاکه وه که پینی گهیشتو وه ته سه ری و له و هه وایه دا که ده ستی گهیوت ی ناویکی به لرفه هه لده قولین.

وهلم، شهمال ههر جنگیک ئیسك و ییستی لی مابووه. ماندوو و شهكهت و برستی لی برابوو و زايه لهى دەنگى نالى ئەسيەكان لە مىنشكىدا دەگەرا.... دەتگوت ئەسپەكان سميان لە سەر و مىنشك و پهردهي گوێچکهي دهکوتن... برايمي خهليل خزي بهدهستهوه دا. خزي بهدهستهوه دا. برايمي خەلىل رووى كردە نەمروود. بەرەو لاى نەمروود چوو. سېبەرەكەي بە شوپنىيبەوە. لە مەرسىنەوە ئاورى نەداوەتەوە. لە چياكان تێپەرى و ھاتە ماراش. سێبەرێك بە دوايەوە بە شمشێرێكى لە كالان دەركىنشراوەوە كە ھەر ئىستا نا ئىستا دەپتوانى لىنى راكىنشى، بە دوو شەوان خۆي گەپاندەوە ئاواييه کهى مستهفا به گ. نيوه شهوى دۆزىيانهوه گوتى: البروانه، بروانه، بروانه، دەدرەوشىتهوه. ويستيان حەزرەتى برايمى خەلىلمان لى بكوژن. بەبە. دايكەكەي خستىيە نيو بىشكەيەكى چێوييهوه. به نهمرووديان گوتبوو ئهتێ به دهستي كورێك تێدادهچي، كه ئهمساڵ لهدايك دهبێ. ئەويش گوتبووى كێيه؟ گوتبووى نابێ. چونكه ئەوەش رێگەچارەي ھەيە. دايكى منداللهكەي خسته بیشکه یه که وه و سهری دایوشی و به دهم ئاوه کهی دادا. به فهرمانی نهمروود ههموو ئه و مندالانهی ئەو ساللە لەداپك بېوون، كوژران. ئاوەكە بېشكەكەي بردە نېو ئەشكەرتەكەوە و لە تارىكترىن قوژبندا گیرسایهوه. میوهٔ اسکیک که لهوی بیچووی ببوو، مندالی نیو بیشکه کهی دی و مهمکی دا بهویش. منداله که هه لی دا و بوو به گهنجینکی و ه کمامز. نهو چیروکه گهیشته وه گویی نهمروود. گوتیان ئهو تاقانه کورنکی له دایکبووی ئهو سالهیه، که گیانی دهربردووه... و ئیستاش من، بهگم، مستهفا بهگ، من، من، وهشويّن دهرويّش بهگ دهكهوم. جاريّ دهبيّ پارووه نانيّك مجهمه بهر دلام و خوم تیر بکهم. دوای ئهوه دهکهومه شوین دهرویش به گ. تا ئیستا ییی له مالی نهناوهته دەرى، ئاگادارت دەكەممەوە. بروانە، بروانە، ئەو يياوەي بە شوپىنمەوەيە، ئەوەي سەر يشتم، ديتت؟ وا باشتره ئهو بكوژم. چار نييه دهبيّ بيكوژين و نهجاتمان بيّ."

مستهفا به گ گوتی: چاوه رپیم. چاوه رپیم. له قامیشه لانه که دا. سهبر، سهبر، به سهبر و دانبه خوّد اگرییه و چیاکان ریّك دهبن. سهبر. قرچه ی گهرمای نیّو قامیشه لانه که. وه روزم. سهبر. باش بوو. پیّم وابوو مردووی. سهبر. وسیّنیان به داره وه کرد. سهبر. بهر لهوه ی چهقوّ بگاته سهر ئیسقان. به رله مهرگی دایکم. به رمردنی ئه و... ناشتوانی بریّ. "

گوتيان: "ناشتواني بمريّ. "

"برق، بهلام بهجواني ئاگات ليبي بي بزانه چ دهكا. "

:"برایمی خەلىلی پىغەمبەرمان رىك كەوتە سەر كلی ئاگرەكە. كۆمەلىك شمشىرى لەكالان دەركىشراو بە ژوور سەرىيەوه..."

مستهفا به ک گوتی: "به ل ل ن. "

"تا له ماله کهی نهیکی شمه دهری، نایه مه ئیره. ناچمه وه مالی . چاوم به ژن و منداله که م ناکه وی . ناو ده مکوژی . "

مسته فا به گ گوتی: "ئهمنیش. ها ئه و پارهیه. هانی وهلی شهمال وهریگره. به کارت دی. نیوه ی بده به ژن و منداله کهت و به نیوه کهی دیکه شی ئه سپیک بکره..."

وهلی شهمال ههر چنگیک ئیسك و پیستی لی مابوّوه. پیکهنی. ددانه سپییه کانی و ردیّنه نووك تیژه کهی و روومه ته دهرپه پیوه کانی و چاوه مهرییه بهقوولدّاچووه کهی ههر ههموویان ویّکرا پیّکهنین.

ئەرە بۆيە چارەكانت

ههر له چاوي مامز دهچن

ميرووله رەش و زل و قەلەوەكان لە شارەكەيان لە بن دەوەن و چلى گوللە يېنج يەرەكانەوە هاتبوونه دەرى و به دەورى سەماوەرە لەكوللەكەدا، رىچكەيەكىكى ھىنندەى دوو يەنجەيان كردبووهوه و بهرهو قاميشه لأنه كه غاريان دهدا و دهنكه گه نمي سوور سووريان، كه لهبهر با و باران تۆزىكىش كال ببوونەوە لە خەرمانەكەي تەنىشت لىرەكەوە بەحالى سەگ دەكىشايەوە و ملهپان لهگهل دهنکه گهنمي لهخوّيان زلتر دهکرد و به ئاساني نهدهبهزين. بوّ ئهوهي لاق ورد و باریکه له، به لام به هیزه کانی خویان له عهرزه که گیر بکهن، تهیوتوزیکیان هه لدهستاند که خۆپشیان به چاوه درشت و شووشهییه بریقهدار و دهریزقیوهکانیانهوه، به سهلکه زلهکانیانهوه و بهو دوو شاخرّکه باریکهیانهوه، نوقمی ههوری توز و خوّلهکه دهبوون. سهدان ههزار میرووله که له سهر رئ تووشی یهك دهبوون، بؤنیان به یه کتربیهوه ده کرد و دوای نهوه دوو میرووله پیکهوه قهفی زاریان له دانهویلهیك قایم دهكرد كه لهسهر رییهكه كهوتبوو و نهدهجوولا و ههر دەيانبزواند، دەتگوت شەپۆليكى شادى و رەزامەندى لە لاقە بارىك و پر لە ھەوللەكانيان دهگهريّ. ئاخرىيەكەي ياش سەركەوتن و داگەران لە وردەبەرد و گلمتكەكان، دەگەيشتنەوه هيّلانه كاينان. ههر ميرووله يه كي له هيّلانه دههاته دهريّ، بوّني بهو دهنكه گهنمه و دهكرد، كه هينزابوو و لهسهر شارهکه دانرابوو و ئهوجار شاخوکهکانی خوی بو ئهمهگداری، له شاخوکهی ئەر میروولەپە دەدا كە ھینابووى و بەدەورى دانەویلەكەدا دەخولاپەوە، جا لەر دەوروبەرانە دەستى دەكرد بە گەران. له دهوروپشتی شاره که، ورده چهو و زیپکه خوّلی رهش، کوّگا کوّگا که له که ببوو. چهند کوّگایه ک بچووکی خوّل وه شوورایه شاره میرووله کهی له خوّ گرتبوو. سهر ئهو کوّگا بچکوّله خوّلانه که له دووره وه ده تگوت ساوارن، پر بوون له جهسته و پهر و پالی و شکه وه بووی جر و جانه وه رو دانه و گهنم و توّوی گول و ....

مستهفا به گ له سهر زگ راکشابوو و چاوی بریبووه شاره میرووه که و هوشی په کسهر بهلای ئه و میروولانه وه بوو که تیک چرژابوون. میروولهیه کی سوورباو خهریکی قالزنچهیه کی مردووی پر له نهخش و نیگار بوو، که تیشکهکانی ههتاو ورد ورد و به ههزار بریسکهوه تیّیدا دەبرىسكايەوە. لاشەي قالۆنچەكە لانىكەم پازدە ھىنندەي مىروولە بچكۆلەكە دەبوو. لە ماوەي ئەر دور رۆژەدا ھەر ئەرەندەي توانىبور، ھێندەي سەرە يەنجەيەك بيبزوێنێ. مێروولە بچكۆلەكە ئەمرۆ بەيانى قالۆنچەكەي گەياندبووە نيو قولكەكەوە و كارەكەي خۆي ئەستەمتر كردبوو. ميرووله قوالفهي زاري له جينيه كي ئهندامي قالزنجه كه گير دهكرد و قهوهي دهدايه خرّى و القه باریکهکانی له سهر عهرزهکهدا دهگرت و چنگی له عهرزهکه قایم دهکرد و تهیوتوزی دهکرد و سەرەراي ھەموو ھەولامكانى خۆي نەيدەتوانى قالۆنچەكەي بېزىوى. قالۆنچەكەي وەك گابهردیکی قورس کهوتبووه نیو قولکهکهوه. میروولهکه به تاقهتهوه تین دهداته خوی، بهری دەدا و لاقەكانى بەسەەر شاخۆكە و چاوە دەريۆقيوەكانى و سەرى خۆيدا دېنىخ، چەندىن و چەند جاران به دەورى قالۆنچەكەدا دى و بۆنى يېوه دەكا و ھەول دەدا و كاتى گىرگەيەكى لەبار دەدۆزىتەوە، دىسان شىلگىرانە دەست يىي دەكاتەوە و دەيگرى و قەوەي دەداتى و دىسانىش قالۆنچەكە ھەر نابزوێ. بەلام مىروولەكە دەستھەلگر نىيە و واز ناھىنىي و ئەوەندەي دەكىنشىي ههتا ملی دریزتر و دریزتر دهبیتهوه و ترسی ئهوهیه ههالکهندری. دهروات و ئاخرییهکهی ماندوو و برست ليّ براو ده كهويّ و له تهنيشت قالوّنچه كهوه پالّي پيّوه دهدا و بيّ جوولّه دەمىنىتەرە:

میرووله که دوای ماوه یه کی زوّر، خوّی لیّ بادا و له قالوّنچه که دوور کهوته و دهستی به سهر شاخوّکه و چاوه کانی و قلّفه ی زاری خوّیدا کیشا. ده تگوت ئاره قه ی کردووه. وه ک بلیّی زگه برگه برگه و توزاوییه که ی ئاره قه ی کردیی میرووله که تاویّک هه ر وا له سه ر جیّیه که ی خوّی مایه وه و دوایی وه پی که کهوته وه و وه ک بلیّی ئه وه هه ر قالوّنچه که ی جاران نییه، که ئه وه نده ی پیّوه خه ریک ببوو و برستی لی برابوو، دهستی کرد به خولانه وه به ده وریدا و به سه ر باله کانیدا و به سه ر پشتی و چاوه وشک و ره قه لاتووه بریقه داره کانیدا. تاویّک سه ری هه لیّنا

وهك بلَّني بۆنى به هەواوه كردېي و چەند جاريك قولفهي زارى ليك كردەوه. دەسته بچووكه گرني گرنييه ناسكهكاني لهرزين. دهنگيكي وهك وزهوزي زهردهوالهي لهخوي دهرهينا. لهوانهشه دهري نههينابي. ئهوجار سهري داخست وهك بليبي له چيايهك بيته خواري، وهك سهرداریکی شکستخواردوو، له سهر قالزنچهکه هاته خواری . سهر و زاری قالزنچهکهی پشکنی و قلفهی زاری برده نیو شانهی زاری قالونچهکهوه و تینیکی دایه و دیان بهری دا. بۆنێکی یێوه کرد و وازی هێنا و گهرایهوه و بهسیایی و بلنی و نهلێی به لارهوه لارهوه له بن سيبهرى قالزنچه مردووهكه، كه بهرهو باشوور راكشابوو، هاته دهري و ماندوو شهكهت له ليوارى قولككه كهوه وهسهر كهوت. تاويك لهوى راوهستا و ئهوجار له نهكاو وهرى كهوت و بهخيرايي گهرايهوه و ديسان خوّى به قالونچهكهوه نووساند و كهوتهوه ههول دان. دياربوو ئه مجاره یان شیّلگیرانه تر و بهبریاریّکی لاسارانه وه دهستی یی کردووه. کوّمه لیّک میّرووله به نیّو و به قهراغی ئهو قولکهیهدا تیدهپهرین و جاری وابوو شل دهبوونهوه و سهیریکیان دهکرد و ههندیکیان بۆنیکیشیان دهکرد و ئهوجار وهك هیچ نهقهومابی، ملی رییان دهگرت و دهچوون به دوای کاری خویاندا. هیچیان ئی ئەوەی نەبوون چاوەروانیی پارمەتیت لییان بی. لەوانەشە گالتهپان به ههولهکانی میرووه بچکولهکه هاتبی. میرووله زل و خاراوهکان بهبی ئهوهی بهلایانهوه گرنگ بی، به تهنیشت میرووله بچکوّلهکهدا که خهریك بوو خوّی ده کوشت تيّدهيهرين. ميّرووله بهئهزموون و دنياديتهكان وهشويّن رسقيّك دهكهوتن كه بتوانن ههليگرن.

ناخرىيەكەى چ دەقەومى ؟ مستەفا بەگ بە دەم ھەلقوراندنى چايەكەيەوە لە مىروولەكە ورد ببۆوە. ھەژا بوو. ئاخۆ ئەمرۆ مىروولەكە دەتوانى قالۆنچەكەى لەو قولكەيە بىنىتە دەرى ؟ ئاخۆ دەروىش بەپىي خۆى بەرەو لايان دى ؟

ههیه. که دوو نا به لکو چوار دلت له سینگی دایه. دهرویشیش که له نیو بنیاده مه کاندا، نهجیم بوو وهك ئهسیی عهرهبان له نیّو رهگهزهكانی دیكهی ئهسیدا و له ریّیه كی ههزار سالهوه هاتبوو، رؤیشت. بروانه، ئهمن مهدهره دهست سهلاحهدین بهگ، که له تروّمبیّلی حهمه عهلی دادهبهزيّ. ئهوانه له برسمانمان ده كوژن. ئازادم بكه. شتيّكم بدهيه ييّي بژيم و بهره للام بكه. ئيتر بهشمه. بروانه، ئهوه چهند روّژ و حهوتووه لير ملم خواركردووهتهوه و له بن دهوهنيك خوّم مات کردووه و وهك داریکی نیوهسووت، وشك ههلاتبووم و رهش ههلگهراوم. وهره دهرویش، دهی وهره و تهواوی بکه دهرویش. بهنوکهرت بم دهرویش وهره. ئیتر تهمهنم بهسهر چوو و تاقهتم برا. وهره ئيتر. وهره. ههر دێي. دێ. وهره ههي سهگي كوري سهگ. خو ههر دهبيته نێچيري مهرگ. نه جاتبوونت نییه. مهمدهره دهست حهمه عهلی و سهلاحهدین. ئهمنیش وهك هوزه كهت چارهرهش و داماو ده کا. به ک و پاشاکان ههر له کوننی کونهوه خوویان بهوهوه گرتووه گوییان له شیوهن و نالین و کرووزانهوهی ههژاران بین... گویت لییه؟ گوندهکه چول بوو، بهگ. نیوهی رهعیهته کانت سهری خویان هه لگرت و لییاندا و رویشتن و ههر ئاوریکیشیان نه دایهوه. به تووتووش بهلاى تودا نههاتنهوه. چونكه دهيانزاني ئيتر ئهتو و قهرهقيزخاتوون هيچتان لهدهست نایه و حهمه عهلی، ئهو حهمه عهلییه پارهپهرسته قسهی دهروا. ئهتو ئیتر هیچ. هیچ نی. ئەتۆ ئىتر لەخۆرا ھەراھەرا دەكەيت. ئەتۆ ئىتر ھىچ كارە نى. حەمە عەلى دەمراستە. دواى ئەوەي حەمه عەلى ھەرچى بلنى ھەر وا دەبىي. ھەر واش بووە. حەمه عەلى گوندىيەكانى وا جلهو كردووه كه ههر ههموو كهوتوونهته بهر پيياني و دهستيان كردووه به لالأنهوه و پارانهوه. ئهو دەردە به ئيمه مهده، بهگ، بهگزادەيى مهكه. مهيكه. باشه، ئيمه زور زوو، واز له گوند و له هۆبه و ههوار باب و باييرانمان و له مال و حالتي خۆمان دينين و ئهوهنده دەرۆين مهگهر خودا بزانيّ. به لام مستهفا به گ نه کا، باباغات ببیستیته وه یان قهره قیزخاتوون ببیستیته وه، نه کا ييّش به رؤيشتنمان گرن. نه کا بيستنهوه که رسق و رؤزيي ئيّمه حهوالهي شويّنيّکي ديکه كراوه... رؤيشتن مستهفا بهگ، به ويستى خۆيان رؤيشتن. بهلني، رؤيشتن. دەي رؤيشتن بهغدا نيوهي رييان بي. هه ه ه ه ه ه . ياني دهيانگيرييهوه؟ ئهگهر بتهوي ئهمنيش وهك ئهوان لي بکهی، ئهو سهودا و معامهلهیه پینج فیشه کی خهرج تیده چین. دووانیان له چاویک و دووانه کهی دیکهش له چاوه کهی دیکهت و په کیکیشیان ریك له ته ختی نیوچاوانت. چما خوت ئيمهت نهكردووهته شهركهر؟ ئهگهر بتهوي دهرم بكهي، جگه له تهقهليكردن چيي ديكهم لهدهست ديّ؟ هيچي ديكه فير نهبوومه كه... كه... كه.. هانيّ، هانيّ دهي. مهستان ههستا داده نیشت. قرچه ی له ئیسکه کانی ههستا. ئه وه چه ند سالیّن که برو مهستان هه رکاتیک هه لده ستا و داده نیشت، ئیسکه کانی قرچ و هوّریان لی هه لده ستا. هه رسی کوره که م له سه ر تو تیدا چون. هه رسی کوره که م هه ر له به رئه وه کوری مهستانن، به ئه مری ده رویش به گ کوژران. هیچ دریّغیمان له دوّستایه تی و راستگوییدا به رانبه رت نه کردووه. گوتمان به گمانه، سی کور سه هله گیانیشمان، مالیشمان، دار و نه داریشمان به قوربانی تاله موویه کی به گمان بی. به لام ئیتر لیّیتان هیوابراو بووم. ثاااخ دوای ئه و هه مووه ساله تازه وه ناگا هاتوومه وه. به چاوه کانی خوّم دیتم، که گوندی و نیوه کاره کان چوّن له به رحه مه عه لی ده پارانه وه و نه ویشت سوکانی دیراکتوّره نارنجییه که یه و دانیشتبو و و پوزی لی ده دا و بزیه کی ته وساویی ده هاتی و گالته ی پیّیان ده هات. ئه و پیاوه هه لوّن اسایانه وه کوو کوّیله له به رئه و پاره په رسته ده پارانه وه. هه رکام له وانه که سیّک بوون که بی نه ملا و نه ولا به دلنیاییه وه ناماده بوون و گیان و مالیان به قوربانی به گه که بیان بکه ن نه می نه ملا و نه ولا به دلنیاییه وه ناماده بوون و گیان و مالیان به قوربانی به گه که بیان بکه ن نه بی نه ملا و نه ولا به دلنیاییه و نه ناغاش بو دوستایه تی ده بن.

ژیانمان به زایه چوو. ناخرییه کهی نهقلمان هاته وه به رخو، به لام کاتیک هاته وه نیتر عورمرمان نه مابوو. سی کورپیم به دهستی خوم به قوربانی ... کهر کرد. سی کورپیم قهره قیر خاتوون کچی ناغا رهسه و به روپشت نهتلهسه کانه. لینی سواری نهسپیکی عهره بی ده بوو. ده مانچه یه کی له قه دی ده دا... وه ک پیاوان نهسپی ده ناژوی. سهربه رز. وه ک غهلفیک نه له له نیسی کی عهره بی داده نیشتی ماینیکی عهره بی داده نیشت. ده تگوت پلینگی مییه. نیستاش سهیری نه و خویز پیه بکه له ترسان زراوی چووه. خویز پی هه رله به یانیه وه تا نیواری له و قامیشه لانه دا چا خویز پیه بکه له ترسان زراوی چوه. خویز پی هه رله به یانیه وه تا نیواری له و قامیشه لانه دا چا بیاده م نیبه. جانه وه را وی کورولان ده کا و نه و به سته زمانانه تیک به رده و آلی شه پی مهرگ و ژیان و نه ویش راده بویزی. دوای کورژانی ده رویش به گ، له پیش هه موو شتیک کا مهرگ و ژیان و نه ویش راده بویزی. دوای کورژانی ده رویش به گ، له پیش هه موو شتیک کا کوره که شم ده بی وه کوره کانی خوت بنییه به رخویندنی بو نه وه ی چهندی ده توانن بخوینن. کوره که شم ده بی وه کوره کانی خوت بنییه به رخویندنی بو نه وه ی چهندی ده توانن بخوینن. نیلی و نه سینیک و ته نه نگی کی ناغان و بیلیکین کی بولگارییشم ده وی نه وه شه چوار. ده بی هم موو نه وانه م بده یتی نه یده ی ده تکورش. ماله که تاگر ده دم و حه مه عه لیش به و چناره وه همه مو و نه وانه م بده یتی نه که و سینیان پیوه کرد بوو. تیگه شتی مچه و نه گه و خه لکی دیکه ش مه ستانیان

*غەلف/خەلف: نەمام. مەبەست ئەرەيە قىت دانىشتبور.

نه ناسیوه، ئه تو باشی ده ناسی. کاتی کوره کانم کوژران، چما وه خت نه بوو له ترسان زراوت بچی وه که بینی ئاو ده له درزیی که نه کا مهستان له که لله ی بدا و بیه وی تو له ی له تو بکاته وه. سی روّژان ده رگات له سه رخوّت پیوه دا و بیانووت هیّنایه وه که به لیّ نا وه حه تی و تازیه باری. سی روّژ دواتر که هاتمه لات وه که هیچ نه قه ومابی بزه یه کم له سه رلیّو بوو، ئه تو سه رت سوور ما و زمانت شکا.

"وهره مهستان."

"فهرموو بهگ."

"سەرت سلامەت بى مەستان. نەمدەويست واي لى بى."

اگیانی به گم سلامهت بی. کورینک چییه، ههر پینج کوره کهم بهقوربانی تاله موویه کی هگم."

به ردیّنیّکی ته و لهرزوّکهوه لهبه و حمه عهلی ده پارایهوه: "حهمه عهلی بهگ، تهمن که سارووه نانیّکم دهست که بمه نییه، به بخمه کوی و روو له کوی بکهم که پارووه نانیّکم دهست بکهوی چ بکهم؟"

امن چووزانم، بۆخۆت كوێت پێ خۆشه بچۆ، كەيفى خۆتە چ دەكەي. ا

حەسەنى حوسينن سەرجووخە

حەسەنى حوسين سەرجووخە

حەسەنى حوسێن سەرجووخە

به ردیننیکی چلکن و پشتیکی کوماوه و چاوه کزهکانییهوه.

ههفتا ههشتا سالآن... نهوهد...

نۆ سالان لە يەمەن بووه.

براکهی کاتی به شوین دهرویش به گهوه بووه، کوژرابوو. دوای نو سال سهربازی له یهمهن و همفتا سال نوکهری له دامودهزگاکهی به گدا...

البحمه كوي حهمه عهلي بهك؟اا

"چووزانم، كويت كهيف لييه..."

سه گبابی بی چاوور ووی بی شهره فی گهودا، پی ده کهنی. له بنه وه پیده کهنی و به ته وسه وه ده لی: "بچو یه مه ن مامه، یه مه ن. نه و فیشه کانه ی له زگتدا ماونه ته وه، یادگاریی یه مه ن..." بچوه یه مه ن، یه مه ن، یه مه ن، یه مه ن، یه مه ن..." "له لاى ئيّوه دامنا براله. ههفتا سال لاى ئيّوه دامنا. ههفتا سالان لاى ئيّوه عومرى خوّم دانا. بوّ يهمهن، يهمهن، هه ، يهمهن."

به دهم دووپاته کردنهوهی "بۆ يهمهن، بۆ يهمهن"، پشت كۆماوه کهی قيت بۆوه و كهوته سهماكردن: "بۆ يهمهن ههه، بۆ يهمهن، بۆ يهمهن، بۆ يهمهن، بۆ يهمهن..."

دەنگى لە گابەردەكانى ئاناوەرزا گەرا و بە سەماكردن وەك دەرويتشان بە كيلگەى لۆكەكەدا بەرەو زۆنگاوەكەى ئاقچاساز وەرى كەوت و لە ناخى دلاييەوە ھاوارى كرد: "بۆ يەمەن ھەھ، بۆ يەمەن."

دوای خورئاوابوون، همتا روز بووه، بهدهم سهماکردنهوه همر گوتییهوه: " بو یهمهن ههه، بو یهمهن ههه، بو یهمهن، بو " و دهنگی شیوهنهکهی همتا تاو ههلات همر هات و ئهوجار دامرکایهوه:

"بۆ يەمەن ھەھ، بۆ يەمەن، بۆ يەمەن، بۆ يەمەن."

بۆ يەمەنى، بۆ يەمەن تێکهڵی دووکهڵ و تۆز برۆن تا يەمەن بهمهن گهرمه بهرد و چهوی گەرماي قاوە دەبرژينى سهرباز مهشق ده کا و ناشارهزا کهردهیز ئەوە تاو كەسىرە بوو؟ ئاخۆ زەوى ھەلىلووشى؟ چاوەكانى حەمەدۆك ئاخۆ مېرووله تېي داون؟ ئيستا بۆيەمەن، بۆيەمەن يەمەن گەرم و تۆ بى ئۆقرە زوو دەڭين: "ھەستە لەخەو" گەنجى و خەوخۆشى بۆ بەمەنى ھ ھھ، بۆ بەمەن

بۆ يەمەن ھەھ، بۆ يەمەن

مندالا که وهزمان بی به کی ده لی بایه ؟ به کی ده لی بایه ؟ ئیستا بو یهمهن، بو یهمهن... ئاخو میرووله خواردی حهسه نی وسین سهرجووخه وه ک هدلو و ک یلنگ؟

به خولهخول و چهقله سهما، "بۆ يهمهنى"، تا يهمهن"، ههر دەيگوت و ههلاهبهذى. دەستەكان لىك كردبوونهوه و چهقلاسهماى بوو. دەستى كردبوو به شيوەنىخكى سيحراوى و تالا و بهژان و شيتانه و سهرلىخشيواوانه له توورەييان. پهشيمان. له بهر قرچهى گهرما زەردەكه و بهبى ترسيك له زستان يان هاوين. وەك دەمى گاسنىخكى به دلالى خاكدا رۆبچى. وەك كۆلۈوى لىن هاتبوو. لينگى دريڅ ببوونهوه و پشتى كۆمابووهوه. دەموچاوى تىخسمواو و پيستىك لىن هاتبوو. لينگى دريڅ ببوونهوه و پشتى كۆمابووهوه، دەموچاوى تىخسمواو و پيستىك بهسهر ئيسقانىخكەوه. لاقەكانى ئەوەنده له خاكه رەشەكە سويبوو، پاژنينى شەقار شەقار ببوون. قەلاشيو و خىنچ و خوار. وەك ھەلۆيەكى ھەلقوينى بىر چووبىتەوه. يەكىك له باللەكانى شۆپ بووبىتەوه. يان مريشكىكى سر و پەر و پۆ خووساو كە سەرى بردبىتە بىن بالەكانى. بە چەرخ و خول و چەقلەسەما، بە ئەژنۆى چەماوه و بە ھانكەھانك. خوار ھەلدىيرەكە، ئاوى بەلرفه و بە خور، قور و لىتە، زۆنگاو، بۆنى كىم و زووخاو، بەچەرخ و خول. دواى ئەوه تارىكاييەكى تىشكىك شەقى كردبىخ. حەسەنى حوسىن سەرجووخە، وەكو پلنگ، پلنگىكى بريندار، بريندار بەدەستى خۆى، بەچەرخ و خول بە ترسى مەرگەوه، ئاوى ھەلىچوو، چەرخ و خولى ئەسپايى، بەدەستى خۆى، بەچەرخ و خول بە ترسى مەرگەوه، ئاوى ھەلىچوو، چەرخ و خولى ئەسپايى، بەدەستى خۆى، بەچەرخ و خول بە ترسى مەرگەوه، ئاوى ھەلىچوو، چەرخ و خولى ئەسپايى،

حەسەنى حوسينن سەرجووخە .

به چهرخ و خول

شوێن بزر.

به چهرخ و خول.

ئه وجار گذم و قولکه ئاوه کان، که ف و ئاومالك و بلق، ویکهاتنه وهى ئاو، ورده شه پۆلى سهر ئاوه رهش و خهسته که. بزربوونه وه، به چه رخ و خول.

بۆ يەمەنى، بۆ بۆيەمەن

ئيستا بۆ يەمەنى بۆ يەمەن. يەمەن دەلىنى دووكەللە داخوا چاوە كاللەكانى مىروولە ھەلىانكۆلىى؟ ئىستا بۆ يەمەن، بۆ يەمەن

بۆ يەمەنى بيابان.

حهمه عهلی دهکوژم، دهیکوژم.

ئيستا دەرويش بەگ دەكوژم. دەپكوژم، دەتكوژم يان...

دەترسن. ترس خزيوەتە سيلدانەيانەوە و بۆيەش ھەول دەدەن وا بنوينن كە ناترسن.

زراویان چووه. له مهلی ناسمان و دهعبای سهر زهوی توقیون. ههر بویهشه نهوهنده حهزیان له نازایهتی و نهترسی ههیه. نهوهی به میشکی مهستاندا دههات، له بن لیوانییهوه بوونه ورته ورت:"ترسنوکانه، ترسنوکی کوری ترسنوکان..."

مستهفا به گدهسبه جي سهري هه لينا و پرسي: الچيپه مهستان؟ ا

اهیچ نییه بهگ. ئهری به راستی میرووله بچکولهکه چیی له قالونچهکه کرد؟"

اهمر وا تنيى نووساوه. بهالام هينشتاش نهيتوانيوه بيبزيوي."

مهستان بیری کردهوه: "دهیکوژم. " چاوه وردیلهکانی ههر کام دهتگوت هینلیّکن و کهوتوونه ته دریّژه کهشی پی بوو له چرچ و لوچی بهسهریه کدا کهوتوو. مله دریّژه کهشی پی بوو له چرچ ولزچ، دهسته کانی توند تفهنگه کهیان گرتبوو.

مهستان گوتى: "ئەمشەو مێروولە بچكۆلە، قالۆنچەكە لەو قوولككەيە دەردێنێ. "

مستهفا به گ گوتی: "دهروی شیش ئهمشه و ههر دی نیگهرانی وهلی شهمالم. هیچ سۆراغیکی نییه. نهیانکوشتبی .

بلهئیبو گوتی:"زراوی له مهرگ چوبوو. پیّی وابوو پیاوهکانی دهرویّش شهو و روّژ به دواوهین."

حەمدى گوتى:"لە ترسان شينت بووه."

مستهفا به گ پرسی: "ئهی بۆ وهشوين دهرويش كهوت؟ "

مهستان گوتی:"له ترسانی. ترسی گهوره ئاوایه. ترسی بی برانهوه... حهسهنی حوسیّن سهرجووخهیش... به چهقلهسهما و چهرخ و خول چووه نیّو قورگی زوّنگاوهکهوه... ترس... ترس..."

مسته فا به گ چووه فکره و و شه پولی ترسیک هه تا میشکی ئیسقانه کانی له رزاند. هه ستا. له قامیشه لانه که هاته ده ری و چاوه رینی ده رویش ما. له وی له ته نیشت ده وه نی قه وه موق راوه ستا. له نیزه راستی ریگه که کوله که کوله که که ده لوول به ره و تاسمانی هه لاه کشا. سروه ی بای نه ده هات. که س به رییه که دا رانه ده برد و له گه ال ته وه دا له گوشه و که ناری رییه که ته پوتوز هه لاه ده ستا. هه لمینکی نه رم له سه رزنگاوه که نیشت بوو. شیناییه کی کاله وه بوو و هه لمینکی روون به و به و به رده یه ده نیوان زونگاوه که و ره وه زه کانی ثاناوه رزادا. ماسیگره په مه مه یه که بالله لیک کراوه کانی به سپایی ده بزواند، به سه رسه ریدا تیپه ری.

مستهفا به ک دوای ماوهیه ک راوهستان لهوی ، دیسان گه پایهوه نیو قامیشه لانه که. سهماوه ره که قوله قوله قولت ده کولی. برسیی بوو. گوتی: "کوپینه وهرن. وهرن شتیک مجهینه بهر دلمان."

سهری قابلهمه مسییه پ له نهخش و نیگاره قهدیمیهکهی ههلاگرت. مهستانیش سفره پ له نهخش و نیگارهکهی راخست. ههر کامه و دوو نانی له پیش دانان. که سهری قابلهمهکهی ههلاگرت، پلاو و دوو مریشکی برژاوی تیدا بوو. مستهفا به گ شارهزایانه و سووك و سانا مریشکهکانی ههلاری و لهتوکوتی کردن و بهشی ههر کامهیانی خسته سهر نانهکهی و یهك یهك پهنجهکانی لستنهوه. قابلهمهکه پ بوو له قیمه و ساواریخی بهتام. به کهوچکان وهرگه پانه قابلهمه که و له ترمزه گهوره که ثاوی ساردیان خوارده وه. هاروییان پاك کرد و تهماتهیان ورد ورد کرد. لهسهریه خواردنی روزانهیان ئاوا بوو. خواردنهکانیان به دهست ورد و پرد ده کرد و به نان و کهوچك دهیانخوارد. دواییش وه پشیلهیه که له سیبهری تووترکهکهدا تخیل دهبوون و قامکهکانیان دهلسته و چاپان بهسهردا ده کرد.

مستهفا به گ دوای نانخواردنه که پرسی: "جا ئه وجار نوره ی کییه؟" حهمدی وه لامی داوه: "من"

"چايهكەت ھەلڭگرە و بچۆ دەرىخ. دەرويش ئەمرۆ دى. نابى لە چنگمان دەربچىخ. "

مهستان بلهئیبو تفهنگ و کووپه چایه کانی خوّیانیان هه لکّرت و خزینه بهر سیّبهری تووترکه کانهوه. مهستان به سیّرهی چاو له مسته فا به گی ده روانی و له دلّی خوّیدا

دەيگوت: "گەوادى ھىچ و پووچ، گەوادى بى شەرەف، بە بنيادەمەكان دانەكەوت ئىستا بەربووەتە گيانى ئەو مىروولە بەستەزمانانەوە. قورمساغى بى بەزە. ئاخر كابراى بەزەپ، چىت لە گيانى ئەو بەستەزمانانە دەوى ؟... چ چىژىك لەو كارە وەردەگرى بى شەرەڧى واجىوالقتل..."

ئەرەي تۆ دەپكەي كارى مندالۆچكانە. بە گيانى ناخيرت ئەتۆ ئاغاي... ئەتۆ دەتەرى ئاغايه كى وەك دەرويش به گ بكوژى... هەر بەراستى ئەمرۆ دەرويش به گ دى وەلى شەمال چیبی بهسهر هاتووه؟ یانی کوشتوویانه؟ نه کا وهك حهسهنی حوسین سهرجووخه به چهرخ و خول و چەقلەسەما سەرى خۆي ھەلگرتىنى و رۆپىنى چووبىتە ئەوسەرى دنيا؟ ديارە رۆپوە. ئەو لە ھىچ كوي تۆتكه ناگري. راي كردووه. له ترسى مهرگ فيزمالكي داوهتي *. ييني وايه ئهگهر را بكا مهرگ تۆزى ينى ناشكننى ... ئاور له دواوهشى ناداتهوه. به زارى دايچراوهوه كهوتووهته بهر دهمی دهعبای مهرگیّك له ئاگری له چاو و زاری دهردهپهریّ. به هانکههانك راده کا و تیّی دەقووچىنىخ. ئاخۇ دەعباي مەرگ گرتى؟ ئاخۇ برديانە كۆشكەكەي دەرويش؟ جا ئەو لەون ههموو شتیکی، شوینی بوسه و سیبهنانهوهمانی به دهرویش گوتووه و ئاشکرای کردووه و ئیتر دوای ئەوە بە قوربانى گوللەيەكى گەرم و ئاگراوييان كرد؟ ئەتۆ دەلنى چى مستەفا بەگى تووتكە سه گ؟ دەروپش به گین که ههموو رۆژی بهو ریپه دا ده هات و به بهر کوشکه که تدا تیده پهری، باشه بۆچى لەوەتەي بۆسەمان ناوەتەوە، ئىتر رئىي نەكەوتووەتەوە ئىرە؟ بۆچى ھىچ بىر لەوە ناكەيتەوە و رۆژ ھەتا ئىوارى ھەر خۆت بەو مىروولە بەستەزمانانەوە خافلاندووە و ھەر دەلىپى دەرويش ئەمرۆ دى، سبەي دى؟ دەرويش نايە، نايە ئيتر... بشمرى نايە. ديارە رۆژيك ھەر دى، دەزانم دێ، بەلام ھەمور رۆژێ نا. نەك رۆژێك، رۆژێك لە رۆژان. ئەتۆ خەونى يێوە بېينى و نهبینی... زهلام زهلام دێ. گورج و گۆل و قیت و قنج و به سواری ئهسپێکی شێ...

هاکا دیتت که... دیتت که... دیتت که... درویش کهوتووه به به پینی ئهسپهکهی و له خوینی سووری خوی ده گهوزی و هه و چوار فیشهکهکهی وهسینگی کهوتووه و له هه و چوار کونهوه خوین فیچقه ده کات. ئه و ده گهوزی و چنگی له خاك و عهرزه که گیر ده کا و خوی له پهلی ئهسپهکهی ده ئالیننی و قه په سمی ئهسپهکهیدا ده کات. ئهسپهکه سکوتی ده کات. ئهسپهکهی ده کات. ئهسپهکهی ده کوتی ده کوتی ده کیت ئیمهش راوهستاوین و سهیری ده کهین و ده پاریینه وه خوایه گیان وا زوو گیانی ده رنه چی. چها وهلی ماراشلی "م که پییان ده گوت وهلی ددان زین، ئاوا نه کوشت؟ فیشه کی و یکهوت و و

* فیزمالک: به راکردن و خودزینهوهی نهینی و شاراوه دهلیّن: فیزمالکی داییّ. واته بهخشکه خوّی دزییهوه و رایکرد.

کهوتبووه بهرینی ئهسیه کهی و چنگی له یهل و ینی ئهسیه کهی گیر ده کرد و قهیی ییدا ده گرت. ئەسپەكە دەسلەمىيەرە و دەخولايەرە و سمى لە عەرزى دەكوتا و جووتەي داوپشت و غاری دەدا، بهلام وهلی لاقی ئەسپه کهی بەرنەدەدا. وهلی زۆری یی چوو. لەبەری پارامهوه ـ ئەرە دەيبىنن، دەيبىنن كە چېپى بەسەر ئەو مېروولە بەستەزمانانە دېنىخ؟ سەير كەن، تف لە رووت کافری هیچ و پووچ. تف له رووت ـ گوتم کوره بهگ، داماوه، زور زهجر دهکیشی، لێيگەرێ با بەقوربانى گوللەيەكى دىكەي بكەم. بەزەييم بە وەلىدا نەدەھات، بەلام ئاخر ئەسپەكەي چ گوناحيكى ھەبوو؟ ئەمن وەلىم ئەنگاوت. بەلام من تاوانم چىيە؟ بەگ ئەمرى فهرمووبوو. گوتى نۆ گيانى بكه، بهلام وەلى سى رۆژىشى كېشا، دەبى ھەر ئاوا لە حالىكدا قهیی به لاقی ئهسیه کهیدا کردووه، بمریّ. وهلی چ تاوانیّکی ههبوو؟ من چووزانم. لهبیرم چووه تهوه. بهههر حال گوناحه کهی گهوره بووه. خو بی گوناح نهبووه. لهوانه شه پهیوه ندیی به دەروپىشەوە بووبىي. گوتم بەگ مەكە، تاقەتم نەما... جا لەو كاتەدا ئەسپەكە ھەستاپە سەر یاشوان و وهلی به لادا هات و کهوته سهر گازهرای پشت... و وهلی که کهوت، مستهفا بهگ، ئه و سهگهی که ههموو ئیش و کارهکهی بووه ته گهمه کردن به میروولان، سی فیشه کی دال به دال له ئەسپەكە _ كە تازە ينى لە چنگ و ددانى وەلى رايسكاندبوو _ دا و ئەسپەكەي سهرسمیکی دا و ههستایهوه... جاریکی دیکهش ... و ئاخرییهکهی کهوت و سهری له عهرزی هه ليه قيي. گهوادي چه په لازي گهوادي بي شهره ف. ئيستاش که ئيستايه به زهيم به و ئهسيه دا ديتهوه. ئيستاش ئهوه بهربووهته گياني ئهو ميرووله ورد و بچووكانه.

مهستان ئیتر چاوی بهرایی نهدا سهیری گهمهی مستهفا به گ و میرووله کان بکا. رووی وهرگیرا و چاوی برییه ره گی تووتر که کان و پهناگه تهر و خهمباره کهی خوّی.

مستهفا به گ به چاوه شهه پنییه کانی خوّی ده گه را بزانی له قهتاری میرووله کاندا کیههان لهههمووان گهوره تره بیدوزیته وه. ئاخرییه کهی میرووله یه کی دوزییه وه، درشت و سوور، توخ. مییه میرووله یه که ددانه کانی قه لفه ی زاری دیار بوو. ده تگوت پشتی پره له گهنه موو و چاوه توزاوییه کانیشی بریسکه یه کی ماتیان لیوه ده هات. زگی بازنه بازنه هه ستابو. میرووله کهی گرت و چاوه شه هینییه کانی به شوینی خهنیمی کدا گیرا وه که خوّی وابی نهوه ی لینی ده گه را له سه ر شاره میرووه که دوزییه وه. میرووله یه کی زهنه کی زهنه و به ئالووش و له هه موو باریکه و شیاوی میرووله کهی پیشوو. دلی به وه خوّش بوو که توانیبووی میرووله یه کی ناوا بدوزیته وه که خوشییان چه پله یه کی لین دا و شاره زایانه میرووله کهی گرت. میرووله یه کی پیشوو قه پی

زاری داپچپیبوو. مله باریکه کهی میروولهی دووه می هینا و خستییه نیو زاره داپچپاوه که وه و لهسه رخو زگی میرووله کهی پیشووی گوشی. ثه و میروولهی زگی گوشرابوو، زاری ویک هاته وه و توند پیکدا درا و ملی میرووله کهی دیکهی گوشی. مسته فا به گ له و بواره دا زور به ثه زموون بوو. میرووله کانی لهسه رعه رزه که دانا. ماوه یه ک میرووله کهی پیشوو له سه ره وه بوو میرووله کهی دیکه شده ملی گوشرابوو، له بنه وه چاوه کانی ده رپه پیبوون. دوایی میرووله کهی دیکه سه مه و مای گوشرابوو، له بنه وه به و رای کرد. ثه و میرووله کهی سه ره وه قه پی زاری کرده وه و ملی ثه وی دیکهی به ردا و رای کرد. ثه و میرووله کهی سه ملی گوشرابوو، به و خیراییه له وی دوور ده که و ته و رای کرد. ثه و ره شه نه که ملی گوشرابوو، به و خیراییه له وی دوور ده که و ته و رای میرووه کهی په نه و دریش و پیشووی خسته نیو زاری میرووله ی دووه مه وه. مسته فا به گ دیسان میرووله کانی به ردا. میرووله کان تاویک دواتر لیک بوونه وه. مسته فا به گ نه به اران ثه وه ی دووپاته کرده و که زاری یه که میانه و و به ری دا. دیسان لیک بوونه وه. چه ند جاران ثه وه ی دووپاته کرده و که زاری یه که میانه و و به ری دا. دیسان لیک بوونه وه. چه ند جاران ثه وه ی دووپاته کرده و که زاری هه درو و که زاری به دور به وزار به زار تیکی به دوان.

ئیتر دەیزانی ئەمجاره میرووله کان دەست له یه کتری هه لناگرن و له و قهراره چهند رۆژان ههر وا پیخهوه به شهر دین. جاری وابوو یه کینك له میرووله تووره کان قه پی له ملی ئهوی دیکه ده گرت و به ی نه ده دا هه تا سه ری هه لله یساند.

ریچکه دوور و دریژه کهی میرووله کان و دهوروبه ری شاره که یان پر بوو له و میروولانه ی که دووان دوان ملیان له به ر ملی یه کتری نابو و له گژ یه کتری رو پینکی هه لاه و میروولانه ی وه په ده بوون و وازیان له یه کتری دینا، مسته فا به گده ده یگرتن و پینکی هه لاه پرژاندنه وه. جار وابوو دو میرووله پیداگرانه خزیان له شه پر ده بوار و له و کاتانه دا مسته فا به گیش لاساریی ده کرد و جار هه بوو له که په که پیداگرانه خزیان له شه وی ده ستی له و دو و میرووله یه هه لنه ده گرت، که خزیان له شه پر ده بوارد و ناخرییه که شی قین و توو په پینه که ی خوی هه ر پی ده پشتن. قاچه کانیانی هه لاه که نده که پرانه وه یدا به ده و کوشك، وه که شیتان سه ری میرووله ناشتی خوازه کانی هه له دوای نه وه ش دایکیی وه بیر ده ها ته و و نیتر ده ماری میرووله ناشتی خوازه کانیش ژماره یان زور نه بوو.

مستهفا به گ ئیستا سهرقالی سهیر کردنی شه پی سهدان و ههزاران میرووله و نوقمی چین و خوشییه کی کیوییانه بوو. وه فهرمانده یه کی سهرکه و توو به که یف و له خوبایی بوو. تاجه گولی

شانازی لهسهر مستهفا به گ، ههزاران ههزار میرووله له شه پگه، له حالنی ناویلکهدان و گیان-کهنشتدا و به سهری هه لیساوه وه.

دهرویش به گ نهمپر و که دی دوینی نه هات. نهمپر و ههر به نیره شدا رادهبری حهمدی به سپایی گوتی به گ و اخهریکه دی دوایی دوایی دوای نهوه ی نیدی دیاره. گرتنی دهرویش به گ چهنده خوشه. به لام به سلامه ت ده رچوونه که دوای نه و ههموه چاهه روانییه به راستی پیاو ده کوژی خوبه ده ستی مسته فا به گ بوایه ، بایی نهوه نده ده بوو که ده رویش به گ هه زار جار له چنگی را بکا و جاری کیش چییه نه که ویته چنگی. به لام دایکی خه ریك بوو له چاوه روانیدا ده پرووکا و تاقه تی نه ده ما. ههمو هیز و تینی خو کو ده کرده وه بو نه وه یه رله کوژرانه وه قاتلی کوره که ی خوره که ی ده رویش بری ، بری و به چاوی کراوه وه له مدرگی ده رویش بری ، بری و به چاوی کراوه وه له مدرای دایکیدا ده مری . استه فا به گور کاره و به دوای دایکیدا ده مری . استه فا به گور کاره به گرماندی: "بو کوی هه کری به کوی ؟ هه ی ترسنوکینه . "

مهستان له جینی خوّی راچله کی و خهونووچکهی لهسه ری په پی و دوای ئهوهی زانیی که مسته فا به گ بهسه ر میرووله کاندا دهنه پینی له بن لیّوانه وه گوتی: "سه گی گهمژه." دیسان وهنه وزی دایه وه.

مستهفا به گ به هزگرییه کی بیسنووره وه سه رقالی تیکبه ردانی نه و میروولانه بوو، که خویان له شهر ده بوارد.

له سهر بهردیکی سپی دانیشتووم. رهوه زو گابهرده کانی ئاناوه رزا، ریّك له ژوور سهرمهوه تا ئاسمانی بیّسنوور هه لکشاون. ئاسمانیّك نییه هیچ، هیچ نییه. ئهی ئاسمان نهبیّ چ ههیه؟ هیچ شتیك نییه. نا، نا، سه هووم کرد. لهبیرم چووه تهوه. ئاسمان به تال ده بیّ. به تال و حه تال نه به رده گیك و نه تیشکیک، نه تاریکاییه ک. هیچ شتیک. له سهر بهردیکی سپی دانیشتووم. ره وه زه کان سوور سوور سوور سووری کی ئاگرین، سووریکی بلوورین... سهر له ئاسمانی ده سوون ئاسمان ههر نییه. جا به سهر به رزایی بی ئاسمانه وه، لافاوی له رووناکایی... و له بن لافاوه رووناکییه که شهوه ، میرووله کان، میرووله کان، هه موو شتیک : میرووله کان. له بناری ئاناوه رزا له سهر به ردیکی سپی که نووسین و نه خش و نیگاری له سهر هه لاکولاراوه، دانیشتووم. له پی ده ریایه که له بن پییانم هه لاه مستیّ. ئه وجار ده ریاکه ون ده بیّ. له سهر به ردیکی سپیی چه خماغ دانیشتووم. مارمیلکه کان به زمانی له زار ده رکیشراو و پشتی شه قار شه قاره وه ...

مارمیّلکهی پیری چاو مهرجانی. ئهوجار شهو... شهوی بیّ تیشك. نه تیشکی مانگ، نه تریفهی ئهستیّره، نه تیشکی ئاگریّك. ده پوانم. به بهرچاومهوه له بناره که سهدان ههزار تیشکی دهنك سووری مهرجانی وه میّرووله کان. میّرووله یه کی گهوره به خیّراییه کی سهرسوو پهیّنهر دهست ده کات به ههلّلووشینی ئه و ده نکه تیشکانه. ئه و ههلّیانده لووشی و دهنکه تیشکه کان دیسان سهرهه للّده ده نه و به ملیوّنان دره و شانه و دی مهرجانی، سوورباو، پووله ک پووله ک له شهو و تاریکییه که دا پهخش و بلاو ده بن. دهنکه نووره کان، بهرده کهی بن پیّی، میّرووله کان که شتییه کان، شاماره کان، زونگاوه که، که به گرم و هوّری بهرده و امی، رهوه و گردوّلکه و دار و لیّره کان هه لّده لووشیّ.

خاك، ئاو، ئامان و ههموو شتيك له نهكاو ون دهبن. بۆشاييهك، نهبوويهكى لهگوينن بۆشايى بهجى دەمينىن.

مستهفا به گ به دهنگیکی بهرز گوتی: "دهرویش دیّ. نهمروّ دیّ. جا چ هاتنیّکیش." مهستان بهخهوالوّوییهوه گوتی: "نهگهر وابیّ، نهگهر ناوا بروات، بیّت و ناوا بروات، بهردی سپیی نهخشداری چه خماغ نیشانهی هیوادارییه. دیّ. بهردی سپی ناماژهیه بوّ مهرگ. ناماژهیه بوّ قهفهزیّك، بوّ سهفهر."

دەنگى داننياكەرەوەي حەمدى لە دەرەوە بيسترا:"ئەمرۆ دى. تاويك دواتر."

ماسووره: ئەو خولخولە بچووكەي لە بنەوەي مەكىنەي بەرگدوورىنەوە، تەقەلەكانى ژېرەودى لىن دەدا.

بلهئيبۆ دووپاتەي كردەوە: "تاويكى دى. "

مستهفا به گ گوتی: "دیّ. نهی وهلی شهمال چیی بهسهر هات؟ خوّزگه نهو داماوهم نهناردبا. ئیتر پیر بووه، وهلی شهمال ئیدی وهلی شهمالهٔ کهی جاران نییه که به ههزار فیّل و تهلهٔ که دهرویّش له کوّشکه کهی بیّنیّته دهری و بهرهو لای ئیّمه ی بنیّریّ. نهو داماوه پیر بووه و پرزدی لیّ براوه... خوا بکا نه کوژرابیّ، نه گینا زوّرم بهزهیی پیّی دا دیّتهوه."

مهستان گوتی: "پییدا دیتهوه. وهلی شهمال لهوانهیه که له ههموو نادهمیزادی نهو سهر زهوییه یتر له مهرگ دهترسی. "

مستهفا به ک گوتی: "نا، ئهوهی تۆ ده لنّی دهرویشه. "

گوتی و بیده نگ بوو. مهستانیش نهیتوانی بلی نهتوشی. خو نهگهر دوای کوژرانی دهرویش نهه توشی داخوازییه کانم دابین و جیبه جی نه کهی... نهتوش... نهتوش ده ترسی شیره کهی خوم. ههموو نهوانه ی گهمه گیان ده کهن، ترسنو کترین کهسن. وا نییه ؟ سهیری نهو میروولانه بکه وا به شه پر ده که شه پر ده کا له گهل نهوانه فه رقی چییه ؟ جا له خوی پرسی، فه رقی نییه ؟ یانی هه رنییه تی ؟ به دلیّ کی پر دوه گوتی نا، وه لامی مسته فا به گیشی نه دایه وه.

میرووله بچکولهکه زور له میژبوو ملی لهبهر ملی قالونچه مردووهکه نابوو و جار و باره شیلگیرانه ئامبازی دهبوو و همولی دهدا لهجییهکهی بیبزیوی.

خور ئاوا دهبوو و سیبهرهکان ون دهبوون. مستهفا بهگ ههستا و لهسهر لینگه دریژهکانی خوی خاوکیّش کرد و چاوی برپیه خورهتاو، که خهریك بوو ئاوا دهبوو و رهوهزهکانی ئاناوهرزای سوور داگیرابوو...

لەسەرخۆ گوتى:"ئەمرۆ ئىتر نايە. ئەمرۆ نايە. بەيانى، سبەى دىّ." مەستان گوتى:"سبەي دىّ."

له قامیشه لانه که هاتنه دهری و بهرهو لای ئهسپه کانیان چوون. ئهسپه کان سهریان له تووره که کانیان نابوو و خرمه خرم جزیان ده خوارد.

حاجي قۆرت بۆغا لەگەل ئەوەدا شەوي ھەتا بەيانى تېر نەنووستبوو و لەگەل ھەزاران بېر و خهيال دەستەويەخە ببوو، ديسان ھەر لە كاتى خۆيدا ھەستا. تووشى شەريكى قورس ببوو. زۆر ژيابوو و زۆرى هەول دابوو و سەريش كەوتبوو. ئەگەر لەخۆيت يرسيبايە دەيگوت: الەم دنيايهدا دەستى بۆ ھەر كارپك بردېي، بەدەستىيەوە ھاتووە. لەو بارەپەوە زۆر بەخۋى دەنازى و له گهل ئهو به خوّوه نازینانه بدا، سهرده می مندالیه کهی کال و روون له میشکیدا زیندوو دهبووهو:"دایکی له تا و نزیهتی و چهقوچزدا گینگلی دابوو و ئاخرییهکهی گیانی دهرچوبوو و بابیشی کهس نهیدهزانی کهنگی چوبووه یهمهنی و ههر نهگهرابروه. ههشت برای ههبوو که ههمووان يهك له دواي يهك ببوونه نيچيري مهرگ و ههر ههمووانيش به نهخوشيني ئوغلانجيك (دەردە مندان) مردبوون. له دەشتەكەي ئاناوەرزادا دەگمەن بوون ئەو مندالانەي تووشى دەردە مندال نهبووبيت. برايمي هاتهوه پيش چاوي. حاجي، برايمي له ههر ههموو براكاني خوشتر دەويست. بارىكەللە و كەللەگەت و جوانچاك و چاوگەورە بوو و ھەر يەنجەي ھونەريكى لىخ دهباري. برايم جوانترين شمشال و فيقهنهي له قاميش دروست دهكرد و له لك و يوي داري بي وشتر و عارهبانهی جوان و له گول و گهلاکانی خانووبهره و دیواری جوان و رازاوهی دروست دەكرد. له لاسكه وشك هەلاتروەكان شيلەپەكى دەردينا كه بۆنه تيژ و تفتەكەي نيو لووتى وهخوروو دهخست و کاتی بریکت لی دهخوارد، سهرت لهگیژهوه دههات و همناسهت بوّن و بەرامەي گولامكانى دەگرت. مندالامكانى دىكە ئەگەر لە رۆژىكدا دە چلى شىلەدارىشيان دۆزىياپەوە، ئەو لە بنارەكەي ئاناوەرزا كە ھەتا دەگەيشتە دەشتاييەكە پر بوو لە بيزا و كوراده. باوهشيكي لهو گيايه كۆ دەكردەوه و دوايي لەسەر بەرديكي كه تاوه پاييزييهكه گەرمى داهپنابوو، دادەنىشت و سەرخۇشانە و وەك بلىپى دەست لە شتىكى مىقەرك و يېرۆز

دەدا، دەستى لى دەدان و بە سىكلدانە و لەسەرخۆييەوە ورد ورد دەيقەلاشتنەوە و شىلە مەيلەوسەوزە دەروشاوەكەي نيويانى دەدۆزىيەوە و لە نيروەراستەوە نيوەي دەكرد. نيوەيەكى دەدايه حاجى و نيوهكەي دىكەشى دەخستە سەر زمانى خۆي و وردە وردە لە زارىدا دەيھېنا و ده پرد تا تامه کهی ورده ورده له زاریدا ده توایه وه و نه ده ما. ئه وجار لاسکیکی دیکهی دەكردەوه. حاجى قۆرت بۆغا لەو دنيايەدا ھەر شتىكى دەيزانى لە برايمەوە فيرى ببوو. رۆژىكى گەرم گەرم كە تاوەكەي ئاگرى دەباراند، برايم لەنەكاو لە بن دار تووەكە، كە بنيادەم ھەتا گویزینگان لاقی رودهچو، کهوت و گینگلی دا. هاواری دهکرد و دهیگوت: سهرمامه. دهیگوت: سەرمامە و ددانەكان شەقەشەق ويك دەكەوتن. ھەر لە بەيانىيەوە تا بەرەبەرى نيوەرۆ لەو خۆل و خاکهدا گهوزی و پهلهقاژهی کرد و لهرزی و جاری گوتی: سهرمامه و جاری هاواری کرد، باوكهرو سووتام. خوّى ويّك دينا و قيت دهبوّه و گرموّله دهبوو و ديسان لهبهر يهك دهرهويهوه و خوّی ویّك دیّنایهوه و دهلهرزی و ههلدهلهرزی و دوای ئهوهی ماسوولکه کانی لهبهر یهك رهوینهوه و شهقهشهقی ددانه کانی تهواو بوو و رهنگی روخساری زهرد و زهردتر بوو و ئهوجار كهسك داگهرا. ههر چوار يهلي چلى دهدا و دهلهرزي. ئهوجار زاري برايم كهفي كرد. دهر و جيران کۆ بوونهوه. بوو به سرتوخورت و دەيانگوت، دەمرێ. زۆر ناژييٚ. کارى تەواوە. ئەوجار حوسین قاریی چاو کهسك، که پشتی كومابووه و خوی دابووه سهر گوچانه کهی، هات و به ژوور سهرى منداله كهوه راوهستا و گوتى: "منداله كه تيدا چووه. حهيف برّ برايم... " دواى ئهوه له بن ليوانهوه گوتى: "ئهمن له مندالي ئاوا توقيوم. لهو مندالانهى له گوشه و قوژبنيك هه لده کورمین و بیده نگ دهبن و سهریان لهبهر خویان دهنین. لییان توقیوم. مندالی ئاوا زور ناژیینن. وهیش که برایم چهنی جوانیش بوو. حهیف بو نهو چاوه مهرییانهی. حهیف بو برایم، حەيف. اا

دەنگى ھەلىّننا:"كورتانىك بىّنن. ياللا دەي زوو بن. ئەي بەشكى خواي گەورە... ئەگەر رۆژى نەھاتىيّ..."

دهسبه جی کورتانیکیان هینا و سه رنخوون له سه رعه رزه که یان دانا. کورتانه که رووه و ئاسمان زاری داپچپی. له که لین و کولینه د پراوه کانی لباده چلکن و ئاره قاوییه که وه، پرزه و کولکه ده رکه و تبوون. لاقه رووت و زهرده کان له کورتانه که هاتنه ده ریّ. لاقه کانی چلیان ده دا و جاری وابوو هه لاه به زینه وه. ده نگیکی کپ و ناروون له قورگی برایه وه ده هاته ده ریّ و که فی زاری هه رده هات و پتر ده بوو. ژنیک جار نه جاری که فی ده وری زاری مندالله که ی ده سرییه وه. ژنه کان جار

به جار پتر دهبوون. مندالیش هاتبوون و له بن لك و پزی بهربلاوی دار تووه که دا که گهلاکانی سپی دهچوونه وه، له دهوری برایم که چهقوچز و لهرزینه کهی ورده ورده لینی دهبووه ههلابه زینه وی په په به دهوری برایم که ده ده ماره کانی، کوزیلکه یان به ستبوو. دلز په تاره قه کانی سهر نیزوچاوانی برایم و شك ده بوونه وه. منداله کان به بی جووله و به روخساریکی مات و خه مباره وه چاوه مات و که سیره کانی خزیان له برایم هه لنه ده گرت. چهند ژنیک له به رخیانه وه ده نووزانه وه به لکی کولوانه که یان فرمیسکیان ده سپی. ته وانه به وژنانه بوون که منداله کانیان به و درده ی برایم، له پیش چاوی خزیان جوانه مه رگ ببوون.

حوسنه، ژنیکی تیکشکاو، له تهنیشت کورتانه که وه نیو خول و خاکه که دا چوار مهشقی دانیشتبوو و به دهسته لهرزوّك و بی تینه کانی، کورتانه کهی گرتبوو. بونی تیژ و ترشاوی ئاره قه له کورتانه که وه هملاه ستا. له دووره وه ژنیک ده هات. وه که شیتان، بی توقور ... و ده نگی شین و گریانه کهی له ره وه زه کان ده گه پرا... هات و له ته نیشت ژنه کانه وه دهستی کرد به گریان و نووزانه وه. ده موچاوی دریّژ ببووه وه . باسکی وه که دوو بالی بالنده یه که هملاه ستان و ده هاتنه و هم خواری دری به حه شامه ته که دا و خوّی گهیانده ته نیشت کورتانه که برایمی دیت، ده نگه کهی به سوزتر بوو. له ده وری کورتانه که گه پرا هم گه پرا و گه پرا و له پر ده نگی دیت، ده نگه کهی به مو زرو به بی نه خوشه که دامر کایه وه و کرووشه می کرد و مات بوو. به بی جووله و به بی نه وه که وی و سوورهه لاگه پراوه کانی و لیّوه ره ش هم لاگه پرا و قه لشیو و بارگرتوه کانی ته نانه ت بو جاری کیش چییه لیک بنی ده سته کانی زه رد و سه رو قوی بارگرتوه کانی ته نانه ت بو جاری کیش چییه لیک بنی ده سته کانی زه رد و سه رو قوی بالی بالی و دو ...

غەلبەغەلبىنىك كەوتە نىزو حەشامەتەكەوە. گوتيان: ئەو برايمى گەورە كردووە. پوورىتى. خۆى وەجاغ كويرە.

نهخوّشه که له پر له کورتانه که دا ههستایه پیّ. به بی روانین و به بی نه وه ی چاوه کانی شتیك یان که سیّك ببینن، تاویّك هه ر وا راوه ستا و نه وجار به هیّمنی له سه رگازه رای پشت راکشا. خوّی ویّك هیّنا و جوولّه ی لیّ برا. ژنه به بی نه وه ی جوولّه یه ک بكا هه ر وا له سه ر جیّیه که ی خوّی وشك ببوو. چه ند ژنیّك هاوده نگ زریکاندیان. حه شامه ته که شلّه ژا و له هه ر زاریّکه و ده نگیّك هه ستا. حاجی له سه ر خوّ له حه شامه ته که دوور که و ته و کاتیّك له ناواییه که هاته ده ریّ ، ده ستی کرد به غاردان و هه تا که ناری جهیهان رای کرد. له که لیّنه که و و و فو و و فه و خوری خزانده شویّنیّکی خه لوه ته و له پرمه ی گریانی دا و زوّر زوّر گریا. روّژ ناوا بوو و نه و

"دانيشه شتيك بخو. ههر تو ماوي. شتيك بخو..."

ماوهیهك دواتر، چاو ههلادینی و دهبینی نهوه له نیو مالیّكدا، له بهرانبهر پیاویّكی میّزهر بهسهر لهسهر لهسهر لهشور دانیشتوه و شتیّك لهبهر دهكات و ههندی شتیش بهخوار و خیّچی دهنووسی و كاغهزیّك رهش دهكاتهوه. ههر ههموو رابردووهكهی تهنانهت وهك خهون و خهیالیش نایهتهوه بیری. له شاروّچكه چیی كرد، چووه كوی، چون هاته نهو ماله؟ كی هیّنای؟ وهبیری نایهتههوه كه له كهنگیّوه له بهردهم نهو مهلایهدا ناوا چوارمهشقی دانیشتووه و كومهله شتیك، وشهگهلیّكی له ژیانیدا نهیبیستوون، دوویاتی دهكردنهوه.

دهموچاوی شوشت و چوارمهشقی لهسهر سفرهکهی دانیشت. بهرچایی ههموو روّژی ههر ئاماده بوو. سهلکیّك روّنی کهرهیان له نیّوه پاستی قاپیّکی مسی دانابوو. شویّنی پهنجهکان بهسهرییهوه و جیّی دلاّیه دوّیهکان لهسهری توقلهی کردبوو... لهتیّکی شانهی ههنگوینیش

لهسهر سفره که بوو. ههنگوینیک که له دوّلی چیچکلییه وه هینابوویان. له تهنیشت ههنگوینه کهش سهلکه پهنیریکی وه شانه ههنگوینه که کون کون بوو، دانرابوو. حاجی قوّرت بوغا له پیشدا دهستیکی به ردینیدا هینا. ردینه کهی توپه له و چاککراو بوو. زوّر دریّژ نهبو. کهیفی به ردیّنی دریّژ نهده هات. لهتیکی له نانه که پچپی. له پیشدا به کهوچکه چیّوییه که روّنه کهی هه لگرت و خستییه نیّو ناکهوه و ههر به و کهچکه ش به قاپه سوالته که دا ههنگوینی هه لگرت و شاره زایانه له روّنه کهی هه لسوی. نانه کهی نوشتانده وه و کردییه بابوله و چاوه کانی لیّک نا و قه پالیّکی لی دا. له قوونی بابوله کهیه وه ههنگوینی تیّکه لا به روّنه که هاته ده ری و کهوته سهر شهو نانه هه لده گری و ده یکاته کهوته سهر شهو نانه هه لله کری و ده یکاته بابوله. که یه که م پاروو ده خوات، کووپیک چای له سه ماوه ره کولیوه که بو تیّده کری و له پیشی داده نری. شهوه دلی حاجیی خوّش ده کرد. دوای شهوه پارووی له ماست و پهنیره که ده دا. به دوای شهویشدا پاروویه ک روّنی که ره و ههنگوین و ئیتر... به رچاییه کهی به بابوله ی همارگوین و نیتر... به رچاییه کهی به بابوله ی همارگوین و نیتر... به رخاییه کهی به بابوله ی همارگوین و کهره و له "ماشیّن"دا ده خورا، ته واو ده بوو.

"بانگى شۆفېرەكە بكەن."

تروّمبیّلهکهی، فوّردیّکی رهشی دریّژ بوو. چهند مانگیّك بوو کریبووی. ههر له كوّنهوه كام ئهسپی عارهبی جوان بوو، سواری ئهو دهبوو. لهو دنیایهدا هیچ شتیّك هیّندهی ئهسپیّکی رهسهنی عارهبی كاریگهریی لهسهر بنیادهمهكان دانانیّ.

ئهو یه کهم کهس بوو که بارگینی له پهیتوونه رازاوه و جوانه کهی خوی کرد. پالدانه وه له پهیتووندا و جگهره بهباداکردن زور له ئهسپ سواری به شکوتر دیار بوو. زور زوو باوی

پهیتوونیش نهما و سهرده می تروّمبیّل داکه وت. ده بوو سواری تروّمبیّلیّك بیّ له و چوکووراوایه دا که س نه یبی و ته نانه ت چاوه کانی عه لی سایب به گ و سوّمای چاوی مسته فا که مال پاشا و عه لییه شیّتیش به دیتنی له ژیّللاّ بیّن. به گه کانی ره مه زان توغلیّش و هه ر وه ها و هم روه ها... به گه کانی ته نته پ و به گه چاوسووره کانی ماراشیش تیّره یی پی به رن. هه ر شتی ک سهرده می کی هه یه. ئیتر باوی ته سپ سواری نه ماوه و کوّن بووه. له و ده شته دا جگه له و ده روی شه لووتبه رزه له خوّباییه، که پیّی وایه کوری خودا و خه لیفه ی پیغه مبه ر و برای مسته فا که مال و نه وی چه نگیزخانه، که پیّی وایه کوری خودا و خه لیفه ی پیغه مبه ر و برای مسته فا که مال و نه وی چه نگیزخانه، که س سواری ته سپ نابی ... نه ویش له ترسان سواری ته سپ ده بی ده بی بی و به و باپیرانی یور قیر لی و هه روه ها هه وشاری گه وره و به ره ی قیوم به ره چه له کی، لیّی گه ری با نه وه نده عوسمانییه کان بوون و برازای زولقادرلی .... هه ی گووم به ره چه له کی، لیّی گه ری با نه وه نده سواری ته سپ بی با هینده سواری بی سه گبابی ئاوا، هه تا چاوی دیته ده ری ...

"سلاو کاکه حاجی. سلاو گیانه کهم. ئهوهندهت چاوه ری بووم چاوه کانم مووقراییان دایه و ئاوی چاوم رژا."

ماهیر قاباقچی ئوغلی دهرگای تروّمبیّله کهی کردهوه. تروّمبیّله که هاتبوو و له بن دار چناره بهرزه کهی بهرده م بازارگه کهی شار رایگرتبوو. ": به خیر بینی. "

حاجی ناغا لهخوباییانه دهستیکی لی ههایینا. کهیفی له گوشینی دهستی خهایکی نهبوو. نهو دهست و موشتاقهش داهینانیکی نوی بوو. داهینانی کافران. بهای ماهیر به گ بنیاده میکی خوینده وار بوو. له قیه ننا ده رسی خویندبوو و دنیا گهرابوو و ده رسه کانی فیر ببوو و لهبه ری کردبوون و لهگهان عیسمه ت پاشا لهسه رسفره یه ک دانیشتبوو و چووبووه خزمه تی فهوزی پاشا. ناگای له ههموو شتیک ههبوو. جنوکهی نال ده کرد. لهگهان عهولاتی نهفه نی فهوزی پاشا. ناگای له ههموه شتیک ههبوه سالیکدا ههرچی زهوی و زار و ملکی ههرمه نییه کان بوو به ناو خوی له قهبالله ی کردبوو. قاباقچی خوی به په للایه که بوو و هیچی دی و دواتر له سیبه و به و قاباقچیه.

"حاجى ئاغا له سەرەوە چاوەرىتىن. مامۇستا رۆستەم بەگ، و سلىپمان ئەسلان سىپوى پەنجەش ھاتوون. جەفەر ئۆزپولادىش لىرەيە. زالىم ئۇغلىش..."

حاجى ئاغا قۆرت بۆغا گوتى:"باشه، باشه."

ئیتر و «وری که وت. پانتوّله فش و ری رییه که ی له روّیشتنیدا چین چین د «بوو. پشتوینه سپییه که ی له چاکی چاکه ته که یه و د یار بوو. پوّتینه توّزاوییه کانیشی به حالا بریقه یان د «هات. چاوی سه وز و گه وره و گه ش و د «موچاوی دریّژ و بروّکانی پر بوون. بروّ پر و خه نه لیّدراو «کانی پیّش هه موو جیّیه کی سه رنجی بنیاد «می راد «کیّشا. هه میشه ی خودا د «تگوت حاجی ناغا کوّسه یه و ردیّنی نییه. چوارشانه و که له گه ت و قیت بوو. زیپکه یه کی گه وره ی به سه ر روومه تی راستییه و «و که سوور د «چوو» نیّوچاوانه پانه که ی پر بوو له چرچ و لوّچی قوول". د «چووه هه ر جیّیه کی د «ست و پی زله کانی و سمیّله پانه که ی به ر له خوّی و «ژوور د «که و تن و به و جار قه لاّفه ته سامناکه که ی خویشی و «ژوور د «که و تن

ئەوى لە "يانە"كە بوون يەك يى لەبەرى ھەستان.

حاجی قورت بوغا له حالیّکدا دهستی به سینگییهوه نابوو و بهبی چاوترووکاندن چاوی به یه یه یه یه یک به یه یک به یک با یک با یک با یک بای

ئهوانيش كه هينشتا ههر بهپيوه بوون، له وهلامدا گوتيان: "عهلهيكوموسسهلام."

له ههموو هه لسوكه وتيانه وه ريز و حورمه تيك به تيبينييه وه به رانبه رقورت بوغا، ههست يي ده كرا.

ههر دانیشت، له ههموو لایه کهوه قوتووی جگهرهی بهرهولا رادیردرا و حاجی ئاغا سهریکی لهقاند و گوتی: "سوپاستان ده کهم، له قوتووه کهی خوّم..."

جا وقتووه زیّرپینه کهی خوّی له گیرفانی دهرهیّنا و لهسه رخوّ جگهره یه کی پیّچایه و خستییه نیّوان لیّوه کانی و دایانگیرساند. " ئیّ یّ براده رینه، ئیّ ئیّ براده رینه، وا دیاره داواکاری گشتی ههر مل باده دا و سووره لهسه ر داواکاری گشتی ههر مل باده دا و سووره لهسه ر داواکاری گشتی هم برانین..."

ماهير قاباقچي ئۆغلى دووپاتى كردەوه: "با سوور بىخ، بزانين. "

ههمووان ويككوا گوتيان:"با سوور بي بزانين."

ئه و دواکاره گشتییه ی باسیان ده کرد، عیزه دین فه خره دین به گ بوو. که س نه یده زانی ئه و که نگری شاتو وه ته نه و شار و چکه یه . چه ند زنجیری زیری تایبه تی بیستو چوار عه یاری به سه روره زله که نگری شور وه و . ده رزییه کی ئه لاماس نیشانیشی له بزینباخه سووره کولاکه هه لاراوه که ی دابوو. ده یانگوت با پیره ی داواکاری گشتی جینگری سه روکی پیشو و بوه و به فه رمانی به فه رمانی پادشا کو ژراوو. به لام که س نه یده زانی کام جینگری سه روک بووه و به فه رمانی کامه پادشا کو ژراوه. خوی نه م داواکاری گشتییه شه رکیز به روونی باسی نه ده کرد.

ئەرەندەي ينى كرابايە خۆي لە شانازىكردن بە رەچەللەك و باب و بايپرانىيەرە دەدزىيەرە. ئەو كابرايهكي گۆشهگير بوو و دەستى له دنيا بەردابوو. له گيژاو و تۆفانه گەورەكان نەجاتى ببوو له بهستین و کهناریکی ئارام گیرسابووه و پایورهکهی ژبانی لهو تهنکاوهدا خهریك بوو دهیوا و دەرزى. ھەموو شەوى لە رىستورانتەكەي ئىنجەجىك ئۆغلى لەگەل كارمەندەكانى دىكە لەسەر سفرهی مهشرووب دادهنیشت و بهبی نهوهی بوی گرنگ بی نهوانیتر ناخو لینی تیدهگهن یان نا، پهپتا پهپتا چوارینه کانی خهپام و عهزهله کانی فزوولی و نهدیی و ناپلی و نهبی و نیزامی و عورفيي دهخويندهوه و يهك به يهك ليكي دهدانهوه و شيي دهكردنهوه. ئيي وابوو بيست سال بوو لهسهر ئهو ميّزه لهگهڵي دانيشتبوو و ئيستا بهشيّك لهو شيّعرانهي لهبهر كردبوون كه عيزه دين فه خره دين به ک ده خويندنه وه. گه پ و سوعبه ته کاني ده وري ميزه که لاي سه عات ده كۆتاييان يى دەھات و ھاورىيان سەعات دە و چارەگىنك لە كافترياكەي شار كۆ دەبوونەوه. لموێ دەيانكردە قومار و هەتا نيوەي شەوێ ھەر قوماريان دەكرد. يۆكەر و يۆكەرى كراوه و حوکم و... ههر گهمه و قوماریکی دیکه که یارهی زیاتری تیچووبایه... داواکاری گشتی لهسهر میزی قوماره که دهبوو به پیاویکی دیکه. که دهیدوراند له دین دههری دهبوو ئیمانی نه دهما و چهندی پتری د وراندبا پتر په لاماری ده دا. که سوخت دهبوو * له کافتریاکه دا، داوای له ههموو كهسيّك دهكرد يارهيهكي بهقهرز بداتيّ جا له ده ليرهوه بگره تا ههزار ليره و بگره يتريش قەرزى دەكرد و دەچۆوە سەر قومارەكەي. ئيتر ئەگەر كەسىشى وەچنگ نەكەوتبايە، لە يليكانهكان دهچووه خواري. زور جار وا ريككهوتبوو كه سهعات دوو و سيّي بهياني له دهرگاي مالیّکی دهدا بهبیّ ئهوهی بزانیّ مالّی کیّیه و پهکتریان ناسیبیّ و لهخهوی ههلّدهستاندن و ده یگوت: ارووتیان کردم. دار و نه داریان بردم. ئه من سه روّکزادهم. سه د لیره یه کم به قه رز بده نیّ لهو كات و ساتى تەنگانەيەدا پەكم لەسەرى كەوتووە. كورە بنت و دەست بە روومەوە بنين، ژنهکهم رام ناگرێتهوه. فريام کهون."

جاری وابوو له شهویّکدا بهوجوّره له ده پازده دهرگای دهدا و بهبی نهوهی شهرم بکا، داوای قهرزی دهکرد. نهوانهی پیّویستییان به داواکاری گشتی دهبوو، نهو جوّره شهوانهیان به غهنیمه و ههلی ههلّکهوتوو دهزانی. داواکاری گشتی زوّربه ی جاران نهوانه ی قهرزی لی کردبوون و نهو مالانه ی له نیوه ی شهویّدا بهخهبهری هیّنابوون، نهیدهناسینه وه، بهلام جاری وابوو تووشی گیّچهل دهبوو. نهو زوّربه ی جاران ناماده نهبوو خزمهتیّك بهو کهسه بكات که

^{*}سوختبوون: له قورمادا به یهکیّك دهگوتریّك ئیتر ئیفلاس دهكات و هیچی پیّ نامیّنیّ و تهواو ههلّدهچۆړیّ. دهلّیّ: سوخت بوو.

قهرزی داوه تی و بهوه و یه که لکی خراپ له پیگه که ی خوی وه ربگری. به لام نه شیده توانی له به رانبه ر هیندیکیاندا مل بادا. یه کیک له و قهرزده رانه و له راستیدا یه که میان حاجی قورت بوغا بوو.

"دوي شهوي ده ههزار ليرهت وهرگرت."

"جهنابت کێی؟ ببووره، ناتناسم. کام ده ههزار لیره کاکی خوّم؟ ئاخوّ کهسێك ده ههزار لیرهی لیّ خواردووی؟ ئهتوّ کێی؟"

عیزه دین فه خره دین به گ هه ربه راستی سه ری سوو پ مابوو له حالیّکدا دهسته کانی لیّك ده خشاندن، به لهبزیّکی ماقوولانه وه گوتی: "سهیره، سهیره، فه رمووت ده هه زار لیرهی..."

"چی؟ تیّ نه گهیشتم. بیّدینی خوانه ناس، باشه نهی بوّچی دویّنیّ که دوّرابووی و ده هه زار لیره که ت وهرده گرتم ناوا باش ده تناسیم و نیّستاش نامناسیته وه؟ ده لیّی باوکه سه روّکه که ت ... ... "

التووړه مەبه... تووړه مەبه... جەنابت كێى؟ا

"كاتى دار و نەدارى لى دەستاندم..."

له نه کاو بریسکهی دهمانچهیه ک چاوی داواکاری گشتیی زهق کردهوه. لووله که ریّك بهرهو نیّوچاوانی عیّزهدین فه خرهدین راگیرابوو.

"تكا دەكەم، تكا دەكەم، لەسەرخۆ بە، ھێمن بە. من لە تۆم پرسى جەنابت كێى؟"
"ئەمن حاجى قۆرت بۆغاى قاتلى رەجەب جۆمبوشم. رووداوێكه و قەوماوە. دە ھەزار لىردى دىكەش دەدەم و دەبى ئەو گێچەلەم لەكۆل بكەيتەوە. بەلىٚى، خۆت چۆنت يى باشە."

داواکاری گشتی ئارهقهی نیّوچاوانی به دهسرهیه سرپیهوه و ورده ورده وهخوّ هاتهوه و رهنگ و رووی وهبهر هاتهوه و ئاخری سهری ههلیّنا و گوتی:"تکا دهکهم. ئیّره ئیدارهیه. دهمانچهکهت بخهرهوه جیّی خوّی و هیچ ههلّمهچوّ. ئهوه ئیّستا توّم ناسییهوه. چهندی پیّت دهکری نهو ده ههزار لیرهیه ئاماده بکه پیّویستم پیّیهتی. ئهتوّ برادهریّکی له براکهم فهرزتری. خهمت نهبیّ. کارهکهت ریّك دهخهم. دیاره خوّت دهبیّ یارمهتیم بدهی."

"چيم له دهست بي دهيكهم خاوهن شكو. پارهش ئامادهيه."

"لهبهر ئهوهی برپیارهکه دهرچووه، ئهتق دهبی نیستا حاجی قوّرت بوّغایه کی دیکهم بوّ بدوّزیتهوه. برپیارهکهت دهرچووه و پیّشیدا چوونهتهوه و تهمیزپش کراوه. بیست و چوار سالّ زیندانت بوّ براوهتهوه، وایه؟"

"بهلين، بيست و چوار سال."

"حاجى قۆرت بۆغايەكم بۆ پەيدا بكەن. بۆ ھەر سالنىكىش دوو ھەزار و پىننج سەد لىرە تەرخان ىكەن. "

"دانى دووههزار و پينج سهد ليره شتيك نييه، بهلام... حاجى قورت بوغا له كوئ بدوزمهوه."

"بچۆ لاى كارمەندەكەى ناسنامە و بارى كەسيّتى. تيٚگەيشتى؟ كەسيّك بدۆزەرەوە ناسنامەي نەبىخ."

"زۆر باشه، زۆر باشه جهنابی داواکاری گشتی... به لام قسهی خوّمان بی جهنابی عیزهدین فهخرهدین بهگ ئه توّ بوّ خوّت پادشایه ک بووی ها... ههر بژی... بژی... قهره جیّکت بوّ ... باشه؟"

"قەرەجێكى باش دەتوانى حاجى قۆرت بۆغايەكى باش بى ... دەينێرمە دياربەكر... ئەويش لەوى ھەرچى ھاوار و فوغان بكا و بلى ئەمن حاجى قۆرت بۆغا نيم، رەجەب زووبيم، تازە تێكەوتووە. كابرا تا يەكەم لێبوردن دەردەچى، ھەر حاجى قۆرت بۆغا دەبى. حاجى قۆرت بۆغا، حاجى قۆرت بۆغا، حاجى قۆرت بۆغانادە."

"ههر بژی جهنابی داواکاری گشتی. ئهتن نهك نهوهی سهرۆك، به لكو نهوهی پادشای. رهجه ب زووبیت له کوئ دهناسی؟ له کوئ وهبیرت هاتهوه؟ ههی خوا راوهستاوت بكا و دهست به بالتهوه بگری، جهنابی داواکاری گشتی، ههر بژی."

همردووکیان پیکهنین. پیکهنینه کان ماوهیه کتیکه از بوون و ورگ و سیله کان همالبه زینه و دهسته کان شلپ و شمق به رانه کاندا کیشران و دهرک و دیواری ژووره که ماوهیه ک له توّفانی قاقا و پیکهنینه کاندا لهرزین و لهرینه وه.

رهجهب زووبیش بوو به حاجی قورت بوّغا. ئیستا وه ده ده ده ده نین اله دیندانی هاتووه ته دهری و ههر وا ناوی حاجی قورت بوّغاشی به سهره وه به. ته نیا له هه نته شی ئاغادا که هیچ که س نهیده ویّرا به حاجی قورت بوّغا بانگی بکا. ئاغا، گویّی له شتی ئاوا بوایه ئیمانی نه ده ما و دار و به ردی پیّکدا ده دا. رهجه ب زووبیش که یفی ده هات که حاجی قورت بوّغا بیّ. چیّری حاجی قورت بوّغا بودنه کهی له بن ددانیدا بوو.

ماهير قاباقچي ئۆغلى له قۆرت بۆغاى پرسى: "بانگى بكەين بيته ئيره؟"

حاجی قررت برغا قامکه دری و ترکمه و ساغه کانی له ردینه کهی رو کرد و چهناگهی خوراند و بیریکی کرده وه. ههموو گوی قولاغ بوون بزانن ده لای چی. دهستی له ردینییه وه به به وه سیلی و له ویشه وه به ده و تاویک ههر هینای و بردی و ناخرییه کهی گهیشته سیلی و له وینان دروست نییه."

ثیتر هاته خواری و بهره و ثه و کووپه قاوهیه چوو، که دهمیّك بوو له و پیشیان دانابوو و جا دهستی کرد به قسه کردن: دروست نییه. ثه و برای گیانی گیانیمانه. خو نوکهرمان نییه. ثه من ثه وم زور خوش ده وی، هه ر وه ك چون حوکمه ته که مان خوشه ویسته. هه ر بویه ش، ده نیّم نابی بانگی بکه ینه ئیره. ئیستا ئیمه هه ر هه موومان لیره وه ده چینه هه نته شی جه نابی عیزه دین فه خره دین به گی ره سه نزاده. ده نیّن چی؟!"

ماهير به ك كوتى: "زوريش باشه. لهوه باشتر نابيّ. "

اله پيشدا من، دووهم كهس تۆ، سيههم كهس، سيههم كهس..."

چاوهکانی قورت بوغا بهسهر روخساری یهك بهیهکیاندا گهرا و ناخرییهکهی لهسهر روستهم بهگ راوهستا و له قورگییهوه قسهكانی ههلرشت: "ئهها، سیههم كهس، توش وهره ماموستا، ئهتو قسهخوشی. "

ئەوجار نیگای لەسەر رۆستەم بەگەوە ھەستا و لەسەر روخساری سلیمان سەلان سیوی پەنجە نیشتەوە: "تۆش وەرە سلیمان ئاغا."

ويكرا گوتيان:"باشه، باشه، كيشه نييه."

به لای ناغای خوّم. ناوا ناقچاساز وه کوّشتی قوربانی به سهر خوّماندا دابه شده کهین. به لام نه و قهره جانه له کویّوه پهیدا بوون؟ نه و گوندییانه شنه و گوندییه گیّژ و ویّژانه، نه ی چ له وانه یکه بن؟

مال به كۆلهكان لەسەر تەل بۆغا، لە سەرووى بەردەنىشانەوە، بار و بنەيان خست...

ده ههزرا دونم زهوییان داگیر کرد. خیوه تیان هه ترکت و به پووش و قامیش کوخ و کهپریان ساز کرد. ده یانگوت ئیره ئارانی باب و باپیرانمانه. ههر ئهوه نده یان ده گوت و هیچی دی. بهر لهوه ی نیشته جینمان بکهن، ئارانی ئیمه بوو و دوای نیشته جینکرانمان، بوو به نیشتمانمان. ده رویش پاشا وه خور خور یش پاشا وه خور خور ددره وشانه وه و ایم سهرشانکه کانی ده درویش پاشا وه و دوره ده درویش پاشای چاوشین که سوار ده بوو، له

_

^{*} سەرشانكە: نیشانیّكی سەربازییه له سەر شانی كراسەكەیانی دەدەن.

بن بارستایی قه لأفهته تۆکمه که یدا پشتی ئه سپه که ی داده هات. ئه و ده مه ی تورکمانه گه مژه کان دژی نیشته جیّکران، وازیان له زهوی و زار و ئارانی باب و باپیرانیان ده هیّنا و رایان ده کرد، ده رویّش پاشا هه موو ئه و زهوی و زاره ی هه ر له ئیسلاحییه وه بگره تا ده گاته خاسی و تا حه له به به له نیسلاحییه و با که دوبوو.

ئه و مالا به كۆله گهمژانه ش زور دواى ئه وه، پاش ئه وهى تازه كار له كارى ترازا، هاتن و دهستيان به سه ر ئارانيدا گرت. به لى كاكى خوم، ئاوا بوو. به لام به رهنگاربوونه وهى ئه و مالا به كۆلانه ش زور سووك و ساكار نييه. هه ر به ئاماژه يه ك سه د چه كدارى شه پكه ر ئاماده ده كه نه دى به ئاماژه يه ك... و هه ر كامه شيان به نورهى خوى شه هيني كى خويني خويني ده ركردنيان له وي به ئاماژه يه كاله. له گه لا و شكبوونى ئاقچاساز، ئه وانيش هه تا نيوه پاسته كه ى ده چنه پيشى . ئه وجار، له وه ش خراپتر ئه و مالا به كولانه پشتيوانيكى ده ستر و يشتووشيان هه يه كه پيشى . ئه وجار، له وه كدار ده كا.

به لای کاکی خوّم، به لاّم ئه و گوندییانه، پیاو به زه یی پنیاندا دیّ. ده بیّ به زه بیشت پنیاندا بینته وه. چما ئه وان هاونیشتمانیمان نین؟ برامان نین؟ ریّك نیّوه راستی ئاقچاساز، چه قی ئهقیه که،... په له یه کی ره ش... به چاوی خوّم دیتم. ئه گه رسه ره ده رزییه ك دروّم کردبیّ، یا خوا کویّر بم. ئه و گونده له ویّ، ناهیّلن له ویّ بینیّته وه... ئه و خاکه ی که هه ر بستوّکه یه کی دراویّکی زیّره، مه حاله بدریّته ده ست ئه و گوندییانه... نایانده نیّ. به قورئان نایانده نیّ. به زه بیم به و داما وانه دا دیّ... به زهییم پنیاندا دیّ، ئه ی کاکه، ئه دی... وه خته ئاورم بوّیان تیبه ربیّ... ئه و داما وری تیّبه ربه به بیکا ورت تیّبه ربیّ نه ی دلّ، بسووتیّ و هه لقرچیّ...

له چیاکانهوه هاتن. به کالهی دراو و پوتینی سووری زبر و سوّلی زهرد له پی و پانتولّی ئهستووری پهشین که به تویّکله گویز و ههنار رهنگیان کردبور و چاکهتی کوبهگیراو له قوماشی مانیی ماراش لهبهر. ژنهکانیشیان به بهروانکهی سووری دهورگیراو و پیریژنهکانیان به کراسی ئاوادامین و لهچکهی سپییهوه و کچ و تازهبووکیشیان به سوخمه و شهده و گیّل گیّلهوه. سازی جوّراوجوّری وه تولوّم* و قاباق** و دههوّل و زورنا به دهستیانهوه و به گوتنهوهی ئهو سهردولکه و گورانییانهی له سهدان سال لهمهوپیشهوه گوترابوون، هاتن.

40.

^{*}نامیریکی هموایی که له پیستهی ممهر و بزن و بمرخ و ئاسك و له شاخی مانگاش دروست دهکریّ.

^{**}نهو ئاميره موسيقييه له كوولهكه دروست دهكري.

ههندیکیان خهلکی تورووس دوور بوون و به زمانی کوردی قسهیان دهکرد. همر شوینیکی تهختاییان گیر دهکهوت یان دهگهیشتنه سهر ههر تاته بهردیکی یان دهستیان دهکرد به گزرانی و هه لیه رکی و ئاگری گهورهیان ده کردهوه و له بهرانبهر ئاگر و بنیادهم و خاك و ههرچی لهو دنیایه دایه و ههرچی جوانه و له بهردهم گول و ئاسماندا که وهك گولنیکی گهورهی مور پشكووتووه و له ههمبهر ئهو ئاوه زولالانهدا كه رووناكاييان له ناخهوه ههلاهقولني، كرنوشيان دەبرد. ئەژنۆى راستەپان لەسەر خاكە نەمرەكە دادەنا و دەستيان دەكرد بە راز و نياز. وازيان له ههموو شتیك دههینا و دهستیان لهخویان دهشوشت و پتشیان ده كرده نیشتمانه كهیان و دەستیان له گوند و مال و حالیان ههلدهگرت و له داوین و بنارهکانی تۆرووسی مهزندا، به نیّو داری سنزیهر و گیّلاس و دهوهن و گولّه کیّوییهکاندا به دهشتهکه وهردهبوون. پهرش و بلاو و سهرلني شيواو بوون. سهدان سال چهوسينرابوونهوه و تال و سويرييان چيشتبوو. بست به بست دارستان و لیره کهیان له دار و دهوهن پاك و خاوین ده کردهوه و رینکیان ده خست و به ههزار زه همهت و کویرهوه ری کیلگه په کیان ساغ ده کرده وه. دوای سی چوار سالان کویره وه ری جا ئەوجار دۆنمنىك دوو دۆنم زەوپيان لە لېرەكە ساغ كردبايەوە، ھەر بستە زەوپيەك بە ئارەقەي نيّوچاوان... ساليّك دايده چيّنن و ساله كهى ديكه لافاو ديّ و رايده ماليّ و لهبرى خاك و گله کهی، ئه وهی جی ده میّنی ههر ره وه زیّکی زبر و رهق و تهقه. سالیّك نا، پیّنج سال نا، لهوانهیه سهد سال لهوانهشه سی سهد سال ... و دار و لیرهکهی تورووس و خاکهکهی تورووس به و جوّره ورده ورده فهوتا و گول و گیا و میّش و جر و جانهوه ر و بالنده و دهعباکانیشی تيّداچوون و فهوتان. ئيتر يهك يهك و دووان دووان به تاك و به كۆ بهرهو دەشتەكە داگەران و تا وای لی هات بوو به کورهو و به یانهوه روویان له دهشتاییه که کرد. زوربهی زوریان به نویهتی و نه خوّشی و یهتای دیکه تیداچوون و ئهوانهش که قوتار بوون، بوونه نیوه کار و نوّکهر.

خاتوون چاوپهش، تووشی نیگهرانی و دلهخورپه بوو. زهوی و زار و نوکهری له دهشته کهی ئاناوهرزا، زور و زهوهند بوو. ههوالیّنکی ناخوش کهوته سهر زار و زمانان که بهلیّ حکومهت ئهو زهوی و زارانهی نیوه کاره کان کاری لهسهر ده کهن، دهیداته خوّیان... خاتوون چاوپهش ئهو دهنگویهی بیسته وه و به نیوه کاره کانی خوّی گوت: "براده رینه، ئهوه گوناح و خهتای من نییه، بهلکو هیی حوکمه ته که ده یهوی زهوی و زاره کهی من بداته ئیّوه. ههر ئهمروّ نا بهیانی، سپ و سیپالتان کوّ بکه نهوه و بو کوی ده چن بچن. گوتیان کاری وا مه که خاتوون، ئهوهمان له گهل مه که خاتوون، ئیمه تو و زاره که تمان خوّش ده ویّ. ئیمه زهوی و زاری توّ وه رناگرین و

داگیری ناکهین. ثهتو چاکهت لهگهل ئیمه کردووه و کردووتین به نیوهکاری خوّت. ئیمه نان و فهکی یهکترمان کردووه، نانی توّمان خواردووه، ناندیّنت نادرین. خاتوون چاورهش گوتی: "دهزانم، دهزانم ئهنگو زهوی و زاری من داگیر ناکهن، بهلام حوکمهت به زوّر و زوّرداری زهوی و زاره کهی من دهداته ئیّوه. گوندی به پارانهوه وه گوتیان، تهنانهت ئهگهر به زوّرییش پیّمانی بدات وهری ناگرین. خاتوون چاورهش گوتی: "ئهمن حوکمهت باش دهناسم. ئهگهر لیّی قهبوول نهکهن و زهوی و زارهکهش وهرنهگرن، زوّریتان لیّ دهکات و تیّتان ههلدهدا و بیانووی ئهوهتان لیّ دهگری که سهرپیّچیتان کردووه و ملتان باداوه، برّیه تیّتان ههلدهدا و دهتانکوژی. من دهزانم ئیّوه زهوی و زاری من وهرناگرن و سپلهیی ناکهن، بهلام دهرهقهتی ئهو حوکمهته من دهزانم نیّوه زهوی و زاری من وهرناگرن و سپلهیی ناکهن، بهلام دهرهقهتی ئهو حوکمهته نایهن و باشاری ناکهن.

گوندی هیچیان نهگوت. دهست له گونان دریژتر گهرانهوه و نهو شهوه ههتا بهیانی دار و نهداری خزیان و سپ و سیپالیّان کو کردهوه و نیوهشهوی گونده کهی خاتوون چاوپهشیان بهجی هیّشت و لیّیاندا و روّیشتن. گهیشتنه رهوه زه کانی ناناوه رزا. له بناری رهوه زه کان ناگریّکی گهورهیان کردهوه و له دهوری دهستیان کرد به ههلپه پین و ههتا بهیان نهنگوت لهگه لا دنیا و مانگ و نهستیره کان راز و نیازیان کرد. کازیوه ی بهیانی که سهیریان کرد دهشته ته ختاییه کهی ناناوه رزا و کهناره کانی ناقچاساز پر بوون له قریوه قریوی گوندیی ره تینراو و ده رکراو.

گوندییه دهرکراو و رهتینراو له زهوی و زارهکان، ئاوارهی ئهو دهشته بوون و له مهلبهنده کهی چوکووراوادا دهرگایه ک نهما لیّی نهدهن و شویّنیّک نهما لیّی نهگیرسیّنهوه. سهریان به ههر کونیّکدا کرد، چاری دهردی سهرگهردانیی خوّیانیان نهدوّزییهوه.

گەرماى نيوەرۆ بەردى دەبرۋاند و تاقەتى لە مرۆۋ دەبرى. لە نەكاو دەنگىكى تىۋ پەردەى ئەستوورى گەرماكەى درى: هۆۆۆۆۈى ى ى جووتيارەكان، جووتيارەكانى چاورەش. "

جوتیاره کانی چاو پوش له بن داریّك كو بوونه وه، ههر ههموویان لهبهر نوّبه تی لیّوه کانیان باری گرتبوو و شهقار شهقار ببوو. چنگیّك پیّست و ئیّسقان نهبی هیچیان لیّ نهمابووه وه منداله کانیان یه که دوای یه کی گیانیان دهرده چوو. تهرمی منداله کانیان به دزییه وه له شیوه که ی چاو په شدا ده ناشت. له نیّو گوندییه کاندا پیره میّردیّکی دنیادیته ههبوو به ناوی عهلی رهزا. عهلی رهزا سهره پای پیرییه که ی توکمه و ساغ و سهلیم بوو و به گفت و لفتیش جوامیّر... عهلی رهزا به گوندییه کانی گوت: "تاوا نابی براده رینه، نهوه چهند مانگیّکه ئیّمه به و دهشتی چوکووراوایه ده برین و ههر وه ک ده بین هی شتتا دهستمان له هیچ کوی بهند نهبووه.

زیانیکی زورمان ویکهوتووه و نوبهتی قپی تیخستووین. ئیستا پیشنیاریکم ههیه. پیشنیاریکی دژوار و ئهستهم. نیوهی مهرگه و نیوهی ژیان، به لام ئاقیبهت به خیر. ری و چارهتان نیشان ده دهم. ههرکهس ویستی لهگهلا من بی و ئهوانهش که نایانهوی با ههر وا سهرگهردان و سهرلیدیی نیو نهو چوکووراوایه بن."

گوتیان: "بلّی گیان و مالّمان لهسهر تو گهری عهلی رهزا. فهرموو لهو دهربهدهرییه رزگارمان بکه، پیشنیاره کهت بلّی. ههر ئهوهنده بهسه ریّگهی رزگاربوون لهو به لایهمان نیشان بدهی..."

گوتى: "پێشانتانى دەدەم.. "

دەنگى عەلى رەزا وەك تۆپىنك بەسەر حەشامەتەكەدا تەقىيبەوە. دەنگەكە بەرز و بى گرى جارى نزم دەبووەوە و جارىك ھەلدەكشا.

"ئهو ئاقچاسازه دهبینن؟ ئهو زۆنگاو و میشهلان و درووهلانه، ئهو زهلکاو و قامیشهلان و گیژاو و بهنداوه دهبینن؟ کورتی ببرینهوه ئهمن دهلیّم لیّره، لهو بنهوه، سهد ههزار دونم، ئهنگو بلیّن دووسهد ههزار دونم خاك نووستووه. ئهویش چ خاکیّك. بنیادهمی لیّ بچیّنی شین دهبیّتهوه. خاکیّك که ریّواسی لیّ شین دهبیّ. ئهو دهمهی به شویّن جیّ پیّیهکدا چوکووراوامان دهبیری، ئهمن بهجوانی ئهو ئاقچاسازهم پشکنی. ریّك له نیّوه راسته کهی ئاقچاساز تهپوّلکیّکی لیّیه وشك و ریّکه. ههزار و سیّسهد و چل و شهش شهقاو دریّژاییهتی. جا ئیّستا پیّتان دهلیّم ئهمن دهمهوی بچم و لهوی نیشتهجی بم. قهراغه کانی پهله زهوییه کهی نیّوه راستی زونگاوه که تهنکه. ئهگهر جوّگه و خهرهند و زنه کیّشی لیّ بدهین، دهتوانین خاك و عهرزیّکی زور له بن ئاوه کهوه دهرییّنین."

یهك دهنگ و ویّکرِا هاواریان کرد:"با بچین."

عهلی رهزا دریژه دوای توزیک راوهستان و تهقاندنی پهنجه کانی، ناخیکی قوولنی هه لکیشا و گوتی: "ئهوه نده شناسان نییه که بیری لی ده که نه و کوسپی تاقه تبرتان له پیشه. ده وروپشتی نه و ته بیری لی ده که نه و حهیزه ران و قامیشی ورد و سیسوو و جه گهنه و سهر له ناسمانی ده سوی ها لاوی گهرماکه پیاو ده خنکینی و هیچ شنه و سروه یه که نهوی ناگری هه واکه ی خهست و قورسه و بوگه ن و ژه هراوییه ته پو و میشووله کانی چنگیک ده بن و نیسکدارن هه رکه سین سی میشووله پیوه ی بدات به سیه تی، به زیندوویی ده رناچی چیی مار و میروو و دووپشک و هدله په وزی کیونی دی که که ده که ده که ده که و میرو و دووپشک و هدله په دری کنی نیو زونگاوه که یه ها توون و په نایان هیناوه ته به رگرده که .

لهوی ماریکم دیت لیرهوه بو هووی دریژ بوو. ماری چی، ههژدیها و حهزیایه بوو. دهتگوت لهوانهیه وا ده نین شاخیان ههیه. که منی دیت دروشهی دهرکیشا. دروشه کهی ده تگوت چهتاله و هینده ی له بی دهستی من پان بوو. ده نین چی؟ بچین یان نا؟ ئاوه دانی بکهینه وه و لینی نیشته جی بین؟ با ئهوه ش بلیم ههر له چوار که سمان لانیکه م سی که سمان ده مری. منداله کانیشمان قریان تیده که وی. "

که عهلی رهزا دریزه قسهی تهواو بوو، ههموو کپ و کپ ببوون. نه گوتیان دهبی و نه گوتیان نابی . چوونه فکرهوه و نیرچاوانیان تیک نا و بیدهنگ بوون و چهند ساتیک دوای شهوه یهک یه و دووان دووان سهریان داخست و به خهمباری بالاوهیان کرد.عهلی رهزا دریزه ههتا تهنگی نویزی شیوان وه گاشهبهردیک، لهجینی خوی چهقی و دوای شهوه رویشت و له شهوه کهدا لهچاوان ون بوو.

چهند مانگ دواتر، ههوالی عهلی رهزا بهههموو دهشته کهی ئاناوهرزا وهربوو. عهلی رهزا کهله کینکی به دار و پهردووی داربییه کان دروست کردبوو و بهخوّی و ژنه کهی و دوو مانگا و سیّ گویّره که و بارگین و گویّدریّژیّك و مریشك و قهله کانییه وه پیّی پهرپیبووه وه نیّوه راستی زونگاوه که و لهوی کهپریّکی به قامیش دروست کردبوو و مهزرایه کی هیّنده ی دوو دوّنی بوخوّی ریّك خستبوو و بیستانی لی کردبوو. جا بیستانه کهی شووتیی چوّنی پیّوهببوو؟ پیاو بهزوری شووتییه کی پی ههلده گیرا. شووتی بوّوهی دهبوو وهك کهر سواری بی. جا چهنی شیرین؟ وهك ههنگوین، شیلهی ههنگوین. به لام مخابن و زوّر داخ مستها کهمالی کوره بچووکه کهی عهلی رهزا که تهمهنی شهش سالان بوو، بهنویه تی مردبوو.

گوندییهکان که هیّشتاش له دهوری ئاقچاساز ههر سهرگهردان بوون، ئهو خهبهرهیان بیستهوه، نه توانای ئهوهیان ههبوو، بچنه شویّنیّکی دیکه و نه دهشیانتوانی ماوهیهك زوّر له لهویّ بیّننهوه. نه توانای ئهوهشیان ههبوو بگوازنهوه بوّ نیّوهراستی زوّنگاوهکه. لهویّ، له لیّوارهکانی زوّنگاوهکه بهبیّ ئهوهی تاقهتیان بیّ سهیری ئهو نیّرگزه درشته پشکووتووانه بکهن و بیّونیان پیّره بکهن، یهك پشوو بهدهوری ئاقچاسازدا دهخولانهوه.

کۆسەدووران: "چارەيەكى دىكەى نەبوو. زەوى و ئاسمان و بالنده و فړنده و خزۆك و خشۆك و خشۆك و خشۆك ناكەن. مەرگ مەرگە، جا ليره بى يان لەوى. ئەمن ليره كە ئاوارەى ئەو كەژ و كۆيەم زگم بە دوو مندالنى خۆم سووتا بەلام عەلى رەزا دريژه ھەر مندالنيكى مردووه. ئەمنىش دەمەوى بچمە ئەوى. " بەوجۆرە كۆسەدوورانىش خۆى گەياندە تەپكەكەى نيوەراستى

زونگاوه که... عهلی رهزا به باوه شیکی ئاوه لاوه پیشوازیی لی کرد و به پیرییه وه چوو. ده موده ست و پیکه وه، که پر و چادراغیکیان بو کوسه دوورانیش پیکه وه نا و ده ستیان کرد به ئاماده کردنی زهوی و زار. دواتر گوندییه کانی خاتوون چاو په یه یه یه و دووان دووان له ماوه ی مانگیکدا خویان گهیانده گرده که و گیان له سهر ده ستان، ده ستیان کرد به ئاماده کردن و ریک خست و کیلانی زهوی و کشتوکال له ماوه ی دووسالدا به ئاره قه ی نیوچاوان زهوی و زاریکی به قهرایی دووهه زار و دووسه د دو نمیان له جهرگی زونگاوه که هینایه ده ری زهوییه که گهر روحی بنیاده مت تیدا چاندبایه، لینی شین ده بو وه ی مندال و به سالا چوویان لی برا و هه مهمو و به گرانه تا و نوبه تی مردن. به لام هه رچونیک بو و گونده که یان ساز کرد و ناویان نا "جان قور تاران" واته گیان نه جاتده ر. مردووه کانیشیان به دزییه وه برده ئه وبه می و نونده که ی جان قوتاران له گزرستانه که ی گوندی چاو په شاتووندا ناشتیانن. هه ربویه شه گونده که ی جان قوتاران گورستانی نییه.

به لن کاکی خوّم و ههزار جار به لن اغاکان ده لنن: "ئهگهر ئیّمه برنجمان نهچاندبایه و به دریژایی وهرزی هاوین و بوّ ماوهی شهش مانگان رووباره کهی سارووغان وشك نه کردبایه، زوّنگاوه کهی ئاقچاساز قهت وشك نه ده بوو. ههر بوّیه شه کاکی خوّم، ئه و به ر و بووهی له ئاقچاساز ده کهویّته وهی، هیی ئیّمه یه. ئه دی براله، به دی، دنیاش خرابی که س ناتوانی له و مافه ره وایه مان بی به شان بکا. عهلی ره زا دریژه ی بیّچووه گورگ، که دیقی کردووه و نیوهی جهسته ی له کار که وتووه به لاّم هی شتا سه که ت نه بووه، له جان قوتاران، له زهوییه کهی خوّمان که داگیری کردووه، وه ده ر ده نیّین. حوکمه ت سه هله، دنیاش ناتوانی پیشمان بگری ئاقچاساز هی خوّمانه...

به لنی ناغا، خو نیمه هیشتا نه مردووین. کی نه و خاك و عهرده ی رزگار کرد؟ کی ناق خاسازی و شك کرده وه؟ کی ناه و زهری و زاره ی ناوه دان کرده وه؟ ... گوندی و ایوایلی... هه ی وه جاغتان کویر بیته وه هم کامه یان وه ک گورگیکی برسی په لاماری زونگاوه که یان دا... سنوور و که و شهنی نیوه ناه وه تا. هه ر ناه و خهره نده یه پیش لیدرانه که ی ناوی زونگاوه که .... ناه وه بو کوی ناوا؟ سهیر بکه بزانه خهره نده که و تووه ته کوی، پینج کیلومه تر خهره نده که تان به زاندووه. ناه و همهموه زه وی و زاره تان بو چییه؟ هه رکامه تان سه د دووسه د، سیسه د دو ناوه دانی کرده وه بی داوه. وه که مالی بابتان بی نام خاکه هی که سیکه که و شکی کردوه و ناوه دانی کرده وه و ای نام دان راکیشرا واته هی ناغاکانه نانه تیگه ی شه را تا نیستا تینه گه ی شه تا بینه که دانه که که داده به که دان راکیشرا

جا تیدهگهن. قایمهقام لایهنتان ده گری اله و گهرین. ئهگهر ئهمری نهبی، بهیانی له کایزمانهوه دهنگی دی. ئهگهر ئاغاکان بیانهوی و پاشاکان بخوازن، ههلیده دیرنه شوینیک خوشی نهزانی کویده. ئهدی، ئهدی، ئهدی.

ئهی روستهم ئوغلیی پیخاوسی گهمژه، پیت وایه دهتوانی ئهو گهوجه بخهلهتینی و به پارهیه کی کهم سیسه دونم زهوییه کهی له چنگ دهربینی و تا نیوه پاسته کانی ئاقچاساز بییه پیشه وه؟ ئه و دهرویش بهگه، ئه و بهگزاده نیشتمانفروشه خوی ده بینیته وه. ئه و دهرویش بهگه، ههی بهگه، ههی بهگایه تییه کهی سهری بخوا. چیی لی بکهم. وه ک پیشینیان ده لین: ئهوهی خاوهن زیره، خاوهن زوره، نهگهر رهشه ئهگهر پیسه ئهگهر بوره... ههر ماقووله له بهرچاوان...

ئیتر تو لهکویّوه هاتی ئالّتی گویّز ئوّغلّی؟ کیّی؟ چکارهی؟ ئهو قهبالهیهت لهکوی هیّنا؟ ئهو خاك و زهوییه کی وشکی کردهوه؟ باشه پیاوی چاك، چما باپیرهت زوّنگاوه کهی کریبوو؟ ئهدی ئه و باپیره زیره کهت زوّنگاوی بوّ چ بوو؟ ئاخو رهوه ز و گابهرده کانی ئاناوهرزاشی کربوو؟ ئهدی بهخوای، رهوه ز و زهرد و ماهی بوّ چ بوو؟ بنیاده میّك که باپیره یه کی ئاوا سهیر و سهمهره ی ههبی د... وا نییه؟ چهند کارخانه تههیه ئالتی گویّز ئوّغلّی؟ یه کیّ له تهرسوّس لوّکه ههللاجی ده کا. یه کیّ له ئهده نه بوّ چنین و رستن. یه کیّ له جهیهان بوّ گیا ورد کردن. یه کیّکی قهباللهی زوّنگاوه کوزنگاوه کوزنگاوه کوزنگاوه کو دی با برانم ئه و قهبالهیه ته چون والی کرد کرده کیره نه و زوّنگاوه و حکم ده که ده ده و مهروه ها حیزبه کاغان و ههروه ها...

تهدی، تهدی، تهدی، تهدی. ماموّستا به گ، ماموّستا روّسته م به گ. روّسته م به گی چاوشین. ههموو مندالهوردکهی ته و شاروّچکهیه و ته و تاغا ههلوّتاسایانه هه و ههموویان له توّیان بوّ به میرات ماوه ته و ته و زیره کی و ژیریّتییه، نهوه توّ بووی خستته نیّو میّشکی ته وانهوه. که هاتییه ته م شاروّچکهیه، پیخاوس بووی. که ههرمه نییه کان ده رپه پین، چووی کامه خانووی ههرمه نییه کان جوان بوو لهویّدا نیشته جیّ بووی. له ماله کهی تارتین کوله قایا. ته وه توّ بووی کوشکه که که ندیرلیت پیش ههموو شتیّ، کرده قوتا بخانه. مال و حالی ههرمه نییه کانت یه کوشکه که که ندیرلیت پیش ههموو شتیّ، کرده قوتا بخانه تورکمانه کاندا دابه ش کرد. له خیّوه تی هاتنه ده ری و له خانووی ههرمه نییاندا نیشته جیّ بوون. ته وه تیستاش ته وانه ی چوکووراوایان له گهل به ش کردووی، کوری هه و ته و تاغایانه ن. زهوییه که یه هاییك توپوزیان. چوکووراوایان له گهل به ش کردووی، کوری هه و ته و تاغایانه ن. زهوییه که یه هاییك توپوزیان. باشه قه باله ی زهوییه بی ویّنه که ی ته وت چون ده ست که وت جه نابی ماموّستا به گ، چون؟

ئهگهر تۆ نهبوای، ئاخۆ رهجمهت ئهفهنیی بهرازهوان ئهقلنی پی دهشکا ئهو گونده بکپی؟ چ ئاخلاتیییهکت کرد وا له بازاپی بهرزکی رهجمهت گرت و گوتت: چهندهت پاره ههیه؟ ئاخو کهیفت هات وا بی پیچ و پهنا وهلامی دایتهوه؟ باشه بو له ماوهی روّژیکدا مهزرا شهش ههزار دو نهییهکهی وارتان بهغیانت له دهستی ئهو نا؟ چیتان له بهیندا رابورد؟ چ پهیوهندییهکت لهگهلا رهجمهت ههبوو؟ ئهتو خهلکی روّملیای و ئهو مهلاتیه. کهیفت به چ شتیکی رهجمهت هات؟ چ بوو؟ خوشکهکهی کهلهگهت و تیشکهله و چاورهش و جوان بوو. حهقده سالان. ئهتو لهوکاتدا چل سالان بووی. چ بوو؟ رهجمهت ئیستا سهروهت و سامانیکی بهسهر یهکهوه ناوه. رهجمهت بوته باینته ئاغا و سهریکه لهنیو سهراندا. ههندیکیان پیی دهلین بهگ. ئهویش له زهوییه کی دووههزار دوّنهیهوه هاته نیّو ئاقچاسازهوه. باشه ماموستا بهگ، ئهو وشکی کردهوه؟ ههقته. کوپهکانت له ئهستهمبول دهرسیان خویندووه و کچهکانیشت خویندهوارن و زاواکانت له نهوهی تورکمانی کوزن، وه ههنو و له کاتی شهرهکهی یهکهمی جیهانیدا ئهو کاره دهست پی بکری. فانیدا هات. قهرار وابوو له کاتی شهرهکهی یهکهمی جیهانیدا ئهو کاره دهست پی بکری. گوندییهکانتان توقاندبو و پارهیه کی زورتان لی نهستاندبوون. نهی نهو ههمووه پارهیه چیی لی گوندییهکانتان توقاندبو و پارهیه کی زورتان لی نهستاندبوون. نهی نهو هممووه پارهیه چیی لی هاتهوه جهنابی روستهم بهگ.

هموته. لمو ممزرایانمی لم چنگی زۆنگاوه که دهرده کیشرین، چمندی کمیفت دینی بیخه سمر مولکه کمی خوت. ئمتو ماموستا و باوکی همموو ئمو شاروچکمیمی. ثمگمر ئمتو ئموتلات بموه نمشکابایم، ئمتو پیش بینیت نمکردبایم، ئمتو ریگمت پیشان نمدابوایمین، باشه ئمی کی دهات لم مالامکانی ئمو همرممنییانمدا که همرکاممیان دهرگایان لمه زیر بوو، نیشته جی بی؟ ئمگمر تو نمبوایمی، کی دوو دراوی دهدایه عمولخاق ئمفمنی و زوزان به زوزان وهشوین ئمو همنگوینه نایابه ده کموت و دهیهینا؟ کی جگه لم تو دهیزانی ئمو زهوی و زاره دواتر دهبنه زیر و همر لویچی لمو خاکه لویچی زیر دینی. ئمگمر ده تموی همر همموو ئاقچاسازت پیشکمش و همر لویچی لمو خاکه لویچی داهینه و خولقینهری.

ثهدی ناغای خوّم، نهدی نهدی. زولّم و خوین ... مهرگ، مالاریا، میش و مهگهز. دهشته تهختایی و پپ له گژ و گیا و دروهلآن و دار و دهوهن و میشلان و جهگهن و... کی نهقللی پیّی دهشکا که... کی بهبیریدا دههات نهو زوّنگاوانه روّژیک له روّژوان وشک دهبن؟ نهو درووهلآنه، نهو لیّره خاشهبپ دهبیّ... کی به میشکیدا دههات حهشامهتی نهو شاروّچکهیه له دووههزارهوه دهگاته سی ههزار و له سی همزار و له سی همزار و له سی همزار و له سی همزاره وه دههزار کهس؟ کی جگه له تو دهیزانی نیوهی

شاره که کوردی تیدا نیشته جی ده بی و ئه وی دیکه شی که کاولاشه کون و خانووه رووخاوی هه رمه نییه کان بوو، داگیر ده کری کی باشه ماموستا کی ئه ی باوك، ئه ی نه قالی ته قالی ته قالی ته قالی بی ده شکا حه شامه تی ئه و شار و چکه یه له ماوه ی بیست سالاندا بگاته سی هه زار، چل هه زار که س شه پول شه پول له جینی خویان هه لاده که نرین و دین لی نی و واله دیگه ته واو ده که ن دین و وه ک له شکری کولله ریگه ده برن، ئه وه نده زور که ... چاوی کی جگه له چاوه کانی تو که وه ک چرای تروم بیل تاریکی ده برن، ده یتوانی ببینی نه شار و چکه به به پانه وه پیشکه شت. هه رچی له و خاکه به تو گه یوه که مه دو وک شیری دایک حه لات بی ...

ئەدى و ھەزار جار بەلنى. و زۆر زۆر بەلنى، ئاغاى من، بەلنى.

وهك ههانزیه کی تیژبال له چیاکانه وه نیشته وه. ههانزیه کی مسی، به بال لینك ناوه لاوه و په پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ خهنه ی خودا هه لکینشراو. گرژ گرژ وه ژیشك. سمیله سووره کانی، گرژ گرژ و پ پ پ پ شهویلکه به هیزه که ی دوو شاخه... ئیسکه کانی روومه تی ده رپه پیو. چاوه رهشه کانی گهوره گهوره. سهوز، شتیکی وه ک سهوزایی ژههر، سپینه کانیشیان وه ک خوین.

لینگ دریّژ، لهنیّوقه ده وه بو سهری کورت و نیّوشان داته پیو و توزیّك به ره وپیشه وه کوّماوه. باسکه کانی زوّر دریی و دهسته کانیشی پان و زل. سهری زل و دهماره کانی نیّوچاوانه پانه کهی ئهستوور و ههستاو. دهسته پانه کانی له پاش قوونی لیّك توند کردووه و ورده ورده و مل قوت و به بی نهوه ی سهیری به ریییان بکا، ری ده بری .

له چیاکانهوه هات. زوّر بهر لهوهی خوّی بیّ، ناوبانگهکهی گهیشتبووه ئیره. ناوبانگهکهی زوّر پیش خوّی چوکووراوای تهنیبووه. ئهوهی له ریّگهی "حاجینیّ" له سهرپیّل، وهك ههلوّیهك داگرژایه ئهو ههرمهنییانهی بهشهوه ئهنگوستهچاوه که رایان ده کرد و ههمووی قهلّت و بر کردن و تووره که پر له زیّرهکانی ئهوانی پیشکهش به پاشای ئهدهنه کرد، ئهو بوو. ئهوهی له ئهشکهوتی کوز به خوّی و برادهرانییهوه پازده کچوّلهیان کرده ژن و پازده روّژان لهسهر سینی سهمای زگیان پی کردن، و دوای ئهوه بهناوی ئهوهی ئهو کچانه داویّن تهرانه شیاوی ئهوه نین سهمای زگیان پی کردن، و دوای ئهوه بهناوی ئهو بوو. ئهوهی لهگهل "سولتان یوزباشی"ی وهك بنیادهم بژییّن، ههر ههمووانی کوشتبوو، ئهو بوو. ئهوهی لهگهل "سولتان یوزباشی"ی یاغی گهمارو درا و له ههلایرگهیه کی هینده ی ده مناره وه خوّی ههلااشته خواری و بهزیندوویی قوتار بوو، ههر ئهو بوو. ئهوهی سهد و چل و شهش ئهسپی رهسهنی عهرهبیی به مههوری زوّره ملی له گهوری ئاغا کورده کان و عهره به کانی لای ئورفه هینایه دهری و بردی و ملهوری زوّره ملی له گهوری ئاغا کورده کان و عهره به کانی لای ئورفه هینایه دهری و بردی و

مستهفا کهمال پاشای مهزن. ئهی خزی کام شورهت و نازناوی هه نبرارد؟ ناتاتورك. زور بیشه. زوریش گونجاوه. ئهو شورهته لهو دهوهشیتهوه. زوری بیر کردهوه و لهگهل خوی و ههموو دوست و براده ریک کهوته راویژ و ئاخرییه کهی ئه و شوره تهی بوخوی هه نبرارد. ئولوتورك. چهند روژیک به ئولوتورك ئولوتورك، گهرا و گهرا و له ماوهی حهوتووه کدا کونی کرد. چهند روژیش به شوره تی تورك ئولووه وه ژیا. باشه ئه و شوره تهیان بوچی داهیناوه؟ لینی کولییهوه. له و ئهوروپا ههرکه سه و شوره تی خوی ههیه که به دوای ناوه کهیدا دی. ده ی ده ی خوی خیمه شوره تی خوی ههیه که به دوای ناوه کهیدا دی. ده ی ده ی خو ئیمه شوره تی خومان ههیه، به نوم گونجاو نییه و ئه وجار به رله ناوی که سه که شدی. کومه نیک ناوی قور و ناموباره کی وه ك قولاغ سیز ئوغلی محمه د، گوین گویرمه میش ئوغلی حهسه ن، ئوسوور کلوئوغلی جومعه... خهیرسیزئوغلی محمه د، تومبوزوک ئوغلی، سولو پسرات ـ ئاشغانی... کهوندی حهزت نییه ناو بینه. شوره تی قور و قیزه ون و مردار. ئه و شوره تانه ش که نه ئه وروپاوه هاتوون هه روان. چلیك یه یه نادین یه به بولوت، بوجه بولوت، هاتوون هه مورون. چلیك یه یه نادین یه یه به ناتین ده میر، شاهین قانات، یوجه بولوت،

چلیك پەنە، ئۆست يەيلديز، قولەج يورك... دەى ھەلسەنگىنە و تاقى بكەوە، ھەركامىكت بەدل بوو، ھەلىبژىرە...

جوانترینه کهیان، شیاوترینه کهیان. شوره تی تورك ئۆلۆی هه لبرارد. له پیشدا سلیمان ئەسلان پورگى... زۆرى يى خۆش بوو. بەلام ئەسلان پورگىيش بە سى رۆژان كۆن بوو. ئەوجار تورك دەمىرسويزى پى جوان بوو. ئەو شۆرەتە ھەر رۆژيكى خۆ گرت. دواى ئەوە سى رۆژان بهبي شورهت به كولان و بازاردا گهرا و ئاخرىيەكەي بوو ئولوچەنگيز ساواشكان. ئەوە لە ههموان جوانتر بوو. وهخت بوو بفري. تووشي ههركهس ببوو پرسي: "چوّنه، باشه؟ شياوه؟ له گهل ناوه کهم یه ک ده گریتهوه؟ دهبینی، سلیمان ئولوچه نگیز ساوشا کان... تهوه ش له حهوتووهك پتر خوى نهگرت و كون بوو. دهى با ببي گرنگ نييه. خو شوّرهت نهبراوهتهوه. چەندى كەيفت بيننى ھەيە. ئەوەيان نەبوو، ئەرى دى... ئەرىش نەبوو، ئەرىتر. لاى كەس نارى گونده کهی نه دینا. ته ح له و ناوه ناخوشه. خو ئه گه ر حوکمه ت ئه قلی بوایه ناوی گونده کان، ههموو ئهو ناوانهی له شان و شکوی مهزنی تورك ناوهشینهوه، له بنهوهرا دهیگورین. ههی داد و بیدا، همی داد و بیداد ... چاکتان کرد ئمو شورهته قورانمتان گوری و یا لانیکهم لاتان بردن. خۆزگە بريارىكى ئاواشتان لەسەر گوندەكان دابوايە. كۆستوكۆي... كۆستوكۆي يانى چى؟ كۆستېەك واتە جرجە مشك. گوندى مشكان. تۆخوا ناوى ئاوا قۆر لە نىشتمانى مەزنى تورك دەوەشىتەوە؟ ناوى مەزراكانىش خۆش نىن. نارلى قشلاق... ناوىكى نەگونجاو و مىراتى سهردهمی کۆچهریتی و رهشمال نشینی.... مهزرا، شارؤچکه و گوند ئهگهر ناویکی گونجاوی ههبيّ دهبيّ گون سيّلي تورك... بو ههموو چياكاني ناوي جوان جوان بدوزيّتهوه. ناوي وا لهگهلّ رهچهآلهك و بنهچهي ئۆغۆزي و توركي شارستاني و بهئهوروويي بوومان يهك بگريّتهوه. ئهوجار دهبی ههرچی ئۆرەته لای بهری و له بنج و بناوانی بکهی. وا نییه؟ ناوی خاك و بهرد و چیاو ئاو و بنیادهمی ئهو میللهته دهبی بگوردری و بگهیهنریته ئاستی شارستانییهته نوییهکان. دهبی له چنگی توندوتیژی و ناریکی و زبری و دانهتاشراوی و نهرووشاوی و پهروهردهنه کراوی رزگار بکری و نیشتمانه مهزنه که مان دهبی له و دواکه وتوویییه رزگار بکری. ئاخرییه کهشی دوا كۆنەكردنى ئەو ھەمووە شۆرەتە، ئاخرى نازناوى ئەسلان سۆوى يەنجەي ھەلبۋارد. ئەسلان سۆوى يەنجە شۆرەتىكى بى ھاوتا و بى وينە بوو.

له چیاکانهوه هاتن. وهك ههلوّیان له چیاکانهوه داگهران. كوّشکه بهشکوّ دوو نهوّمهکهی پانوّسیانی بهناوبانگ که رووکاری دهرهوهی سپی بوو و له قوّچکهیهك له سهربانهکهیهوه بهرهو

ئاسمان هه لکشابوو و سهری له ئاسمانی دهسوی و گهلیک ژوور و پهنجهرهی ههبوو، دابوویان به چاتان هزیوک مستهفا ئاغا. رۆژیکیان بهرهبهری نیوه پویه سلیمان به نو پیاوی چه کدارهوه له ده رگای ماله کهی مستهفا ئاغای دا. خولقیان کردن.

"دەبى ئىرە چۆل بكەى. مىراتى پانۆسيان بەمن دەبرى. نەك پىت وابى كورى ئەوم... نەخىر، بەلكو ھەر لەبەر ئەوەى من پانۆسيانم كوشت. ھەربۆيەشە ھەمو مولك و مالەكەى پانۆسيان ھەر لە زەوى و زارەكەيەوە بگرە تا دەگاتە دووكان و كۆشكەكەى بەمن دەبرىن." ئەوجار كاغەزىكى لە گېرفانى دەرھىنا:"ئەوەش نامە."

مستهفا نهیویّرا نامهکهی لیّ وهرگریّ و سهیری بکا. ههر نهوهندهی پیّ گوترا:"توزیّکم لیّ راوهسته سلیّمان ناغا."

ئیتر بانگی ژنهکهی کرد و گوتی: "مندالهکان ههلکگره خاتوون. دهبی بگهرپینهوه ئاوایی. چما نهمگوت ئهو شاروچکه و کوشکی ههرمهنییانه بو ئیمه شوومی باش نییه؟ دهی خیرابه... دواتر مندالهکان دهنیرم ههرچی بهجی مابوو بیهیننهوه."

ههرچی دهیکرد شیاو و بهجی دهیکرد. بوو به ئهندامی حیزبی خهلك و گهیشته پلهی سهرو کایه تیبه کهی دواییش دهستی جهلال بایار و مهنده رسی گرت و هینانییه شارو چکه که و کولان به کولان و مال به مال گیرانی. که مهنده رس بوو به سهرو و دزیران، ئهو یه کهم وشتری بو

کوشته و گاووگه ردوونی بر کرد و که هاته ئه ده نه شه شای گرانبایی له به رپیانی سه ربی. هه موو کار و کرده کانی باش بوو، ته نیا کاریّکی نه بیّ. کوره که ی چوّن له ده ستی داد په روه رای کرد؟ دوای ئه وه ی نیوه پوّل له نیّوه پاستی بازاری خه وت فیشه کی دال به دال له حه سه ن بیّکه س دا و کوشتی، له سه ر ته رمه که ی راوه ستا و لاقی له سه ر سینگی دانا و پوزیّکی لی دا و به و حه شامه ته ی له ده وری کوّ به و نه و نه و گه واده م باش ته مه کرد؟"

ئيتر، لای کردهوه و ورده ورده لني دا و رؤیشت. به لام تاقه رؤژیکیش چیپه له زینداندا نهمایهوه. کی بوو ئهوهی وهزگی به خورشید به گی سهروکی دادگای تاوانه کانی دا؟ * به ئاماژهی کی بوو مهزلووم بهگیان دوور خستهوه بز ئزرفه و له دادگای ئهنته پ کوشتیان؟ ههموو كارهكاني، نيشتمانيهروهرييهكهي باشه، باشه بهلام له شهري رزگاريخوازيشدا له ریزه کانی ییش ییشهوه فیداکاریی کرد، به لام ده چیته بهردهم سهروکی دادگای تاوانه کان و ده لنی كورهكهم له زينداني توند مهكه. ئهوه يهكهم نيچيري كورهكهمه. ئهگهر بيخهيته زيندانهوه ترسنۆك و دەستەوستان دەبىخ. باشە بنيادەمى دەستەوستان و ترسنۆك بەكارى ئەو مەملەكەتە ديٚ؟ كورهكەت دوو رۆژ لە بەندىخانەدا بى خۆ نامرى، ھىچى لى نايە. دەمرىٚ؟ باشە ئەوەي دیّنی لهبهر دوو روّژ زیندان، گالته به ییّگه و شهرهفی دادگایه کی گهوره بکهی؟ دوو روّژ، ههر لهبهر دوو رۆژان؟ ههموو كارەكانى باشه، بهلام... ئهوه دەلنن ئهوانهش قەيناكا. ئەي ئەو قهتلهی دووهم کوری کردی، ئهو چی؟ یان دووهم پیاوکوشتنهکهی ههر ئهو کورهی؟ ئهو دادوهرانهی کورهکهی ئهویان بی تاوان ناساند، تا چهند سالان سهریان ههاننهدههات چاو له چاوی خەلكى بكەن. داواكارى گشتى، عيزەدىن فەخرەدىن تۆغ سالۆر، گەورە داواكارى گشتییه کهی د هو لهتی مهزن. ئاخو بنیادهمیش له نیوه راستی بازار و لهبهر چاوی خه لکی بهرتیل به پیاوی ئاوا دهدا و به بهرتیلخور ناوی دهزرینی به سه به خاوهنه کهیهوه دەناسرىتەوە. يانى شەرم لە عىسمەت ياشاي گول ناكات كە ئەتى و ئىمە و ھەر ھەموومانى، هێنایه ریزی بنیادهمانهوه؟

لیّگهری با وهرگری، با وهرگری، چهندی زهوی دهوی له ناقچاساز با وهرگری... با ههموو زهوی و زارهکهی مستهفا بهگی ناق یوّللی" و دهرویّش بهگی ساری نوّغلّی داگیر بکا... لیّگهری با دووریان بخاتهوه... دهرفهت و ههلی لهباری بوّ رهخساوه. بهلام قهت چهك لهوان

^{*} وهزگی به .... دا: وهزگدان: دیق کردن. کوشتنی به خهفهتهوه. لهخهفهتان کوشتن. کوشتنی کهسیّك به دهم ئازار و خهفهتهوه. کوره له داخانت وهزگم دا.

ناکیشی نامیشی دهبه در شهوه می شهوانیش ههیانه. به لام ناتوانی حوکمه ت لهوان به دربدا. لهبه ر شهوه مه شهوانیش له داموده زگای حکومه تدا که سی خوّیان ههیه. جاری شهوه هه لی بو ره خساوه ده یانکاته توّزی بانان. شهو سوّوی په نجه یه له سه ر ساجی عه لییان داده نی شاق چاساز هه میشه قاپین کی هه نگوینه و شاغا و گوندی میّش و مه گهزه کانی ده وری شهو قاپه ن ... هورووژمیان هیّناوه ته سه ر شاق چاساز بو تالان و بروّ ... هورکه س وه به در پیریان بکه وی ده فلیقیته و هی نیره لیره که ی مه ولا و مه زنه .

وهك هه لاّيه كى سوورباو، له چياكانى تۆرووسهوه داگه پايه دەشته كه و لهو كۆشكه دا كه پانوسيان به ههزار ئاوات و ئارەزووه و داينابوو، نيشته جى بوو و مولك و ماله كهى پانووسيانى كه دەريپه پاندبوو و فهوتاندبووى، داگير كردبوو. له زوّر ماجه را و گيّچه لاّندا به شدار بوو. له رەنگى مس و بالى مسى. ههركاريّكى خراپ بوو... كوره پياوكوژه كانى قيت و قنج به شهقامه كاندا دەگهريّن و كهس نييه پييان بلىّ پشتى چاوتان بروّيه...

به لني ئهوه ئيستا حال و باله كهمان ئاوايه. ئاوا. به لني ئاغاى من، به لني. به لني و سهد ههزار بهلّيّ. ئهو هۆپەيه، هۆپەي چايانلىيه. له يېشدا ههزار رەشال دەبوو، لهوانهشه دوو ههزار... له خوراسانهوه، له ولاتي خوارهزمهوه. له سهرووي زيبي گهورهوه هاتن. چهند سالان قوّناغ به قوّناغ ریّیان بری و دهشت و بیابان و کیّویاره و شاخ و داخیان تمقاند. له کام هوّز و عهشیرهتی تورکمانی گهوره بوون، ئیستا خوشیان نازانن. له هوز و هوبهیان ههانکهندراون. به چاوی خزیان کاولبوون و خاك به تووره که کیشرانی خواره زمیان بینی. تزفانیکی مهرگ، له روالهتی لهشکره پیاویکی چاو سهوزدا که سواری ئهسیی وردیله ببوون و وهك مار و میروو، يير و لاوي رادا و له چيا و شاخ و داخ و بنار و دهشت و ييده شتانهوه هيناني و له ولاتيكهوه هەلىداشتنە ولاتىكى دىكە. ئەوان لە رىزى شەركەرەكانى قەلاى جابردا بوون. دياربەكريان گهمارو دا و زستانیک له بن شووراکانی دیاربه کر مانهوه. بهر دیواره کانی دیاربه کر ههر جمهی دەھات لەو توركمانانەي وەك لافاو ھاتبوون. دەروازەكانى دياربەكريان لى نەكرايەوە و برجه کانی نه گیران. که هاوین داهات، بهرهو چیاکان رؤیشتن و بهر دیواره کانی دیاربه کر کهسی ليّ نهما. لهو حهشامه ته، تهنيا جيّي كوچكاور و سينگي خيّوه تهكان و موٚلگهي مهر و مالاته کانیان به جی ما. به هارانه شوینی مؤلگهی مهره کانیان جوّره گیایه ک پوّل پوّل شین دەبوون كە دووكەليّكى نەرم و كزيان ليّوه دەھات. زۆر جوێ بوون لە گژ و گياكانى دىكە. بهشداری گهماروّدانه کهی مهلاتییه و قهیسه رییهش بوون. له راپه رینه کهی باوه ئیسحاقدا ههر ئهوه نهبوو کۆمهڵێك پیر و لاو و ژن و مندال بکوژرێن، بهڵکو ئهوان نهریته مروٚیانه کهی تورکمانیان شکاند. شهرێکی زوّر قورس قهومابوو. شوێنکهوتووه کانی باوه، به شمشێره رووته کانیان ملیان له بهر ملی لهشکری کوفر نابوو و تێشکابوون و قهڵتوب کرابوون. ئهو شه په کێك له گهوره ترین شهره کانی میٚژوو و یه کهم راپهرینی مهزنی تورکمانیی گهوره بوو دژی ئاغاکانی خوّیان. باوه ئیسحاق و تازییه کهی ئهو پاش چهندین سالان وه که حهماسه یه و وه ک پیروٚزترین ئهمانه تی خوایی لهبیر نه کرا و ههر مایهوه و به شداربووه کانی ئهو شهره و شهره و شهر مایهوه و به شداربووه کانی ئهو شهره و شهری توریخوتووه کانی باوه ئیسحاق ناویان نرا باوه ئیسحاقی.

هۆپەي سەد، سەد و يەنجا رەشمالىيەكەي چاپانلى بەر لەوەي نىشتەجى بكرىن ھاوپنان لە تۆرووس و زستانان له چوكووراوا خێوهتيان ههڵدهدا و دهم گهوي رووبارهكهي ساروونيان، كه پر بوو له چناری چر و بهسپبهر، کردبووه ههواری خویان. تاقمی ئیسلاحییه، چایانلییه کانی له هۆپەو ھەوارە ھاوينييەكەي خۆياندا نيشتەجى كردن و ھەر لەوى گوندىك ساز بوو. چاپانلیپه کان له زوربهی شوینه کانی ئهنه دول گوند و ئاوه دانییان دانا. یادی روژه گرنگه کانی رابردوویان له سهردولکه و لاوك و گورانییه كانیاندا مابؤوه. دوای نیشته چیبوونه که، ئهوانهی رایان کرد رؤیشتن و ئهوانهش که له گهرمای ییدهشتهکهدا مانهوه، تیداچوون. ئهوانهش که زيندوو مانهوه، بهناچاري شانيان دايه بهر كشتوكال و جوتياري. ئهوان حهزيان لي نهبوو له شوپنینك میننهوه و بژین و نهشیاندهویشت له دهفتهره حکوومه تیپه کاندا ناویان بنووسری. له ماوهی سهدان سالدا له گهل مینگهل و مالاته کانیان به دهشت و بیابانه کاندا گهرابوون و چاوه کانیان لهبهر یه ک کشابوونه وه . چاوی ههندیکیان مهری و ههندیکیان رهش و ههندیکی دیکهیان سهوزیکی توخ بوو. ردینه دریژهکهی پیرهکانیان تهنك و بور بوو. چهناگهیان تیژ و خۆشيان كەللەگەت بوون. ئافرەتيان كە بەرپيەدا دەرۆپىشتن، لەوانەشە لەبەر ئەوەى كە زۆر لە دەشت ببوون، دەتگوت تاسكەتاسك و لار و لەنجەي ئاسكن. ئەو نىشتەجىكرانەيان لە راستىدا به دلّی چایانلی نهبوو. زور لهوهی لیّی دهترسان یتریان بهسهر هات. ناچار بوون مالیّات و پیتاکی جۆراوجۆر بدهن. پۆل پۆل چوونه سهربازی. بوونه کۆیله و نۆکەر. پینج سال، ده سال، پانزه سالّ. ماوهی نادیار. ئهوانهی به زور دهبردران، به ئاسانی نهدهگهرانهوه. زوریان ههر نهدهگهرانهوه... بووك و دهسگیران ئهوهنده چاوهروان دهبوون، ههتا پرچی سپییان دههزنییهوه و ییر دهبوون و زورجارانیش له تاوی میرده کانیان سهریان دهنایه وه و ئاواتی دیداره کهیان دهبرده بن گۆر... نیشتهجیٚکرانهکه بهلایهك بوو بهسهریاندا رما. ژنهکانی تورکمانان یهکدهنگ

دەيانچرى:
"مەر بۆ يەمەن، بۆ يەمەنى
نوقمى خۆل و تەپوتۆز
نامەيەكم بنيرە برا
بۆ خوشكە چاو لەرييەكان"

ههر بیریان له یهمهن، بیابانه کهی یهمهن و ئهوانه ده کردهوه که چوبوونه بیابانی یهمهن و ئهو سهرهی بردبوویان نهیانهی نابووهوه و گور غهریب ببوون. چیی تووك و لهعنهتی لهسهر زمانیان بوو بو دهرویش پاشای فهرماندهی شالاوه کهی نیشته جینکردنیان دهنارد. ئهو به لای یهمهنه شهر لهو نیشته جینکرانه وه بوو. مهزرایان ههبوو، جووت و گایان ههبوو، مانگای شیرده ریان ههبوو. مینگهله مهریان ههبوو، به لام خو مهرگیش له کوری بوو، زولم و زوریش له گوری بوو. له ماوهی سهدان سالدا له خوراسانه وه تا عهره بستان و ئهنه دولیان بریبوو، تووشی گهلیک شهر ببوون، کوشته یان دابوو، به لام قهت به لای ئاوایان بهسهر نه ها تبوو. به لای نیشته جینکران، به لای یهمهن... گهرما، میش و ته پو، قامیشه لانی چی، گژ و گیا و زونگاوان...

"... ئەرى ھەتاو ھەلايبرىنگاند؟ زەوى قووتى داى؟ چاوەكانى مەمەد مىروولە كۆلاييان؟ مەچۆ يەمەن مەچۆ يەمەن يەمەن گەرمە بەرد و چەوى كوچك دەبرژينى ھەواى سەرباز لەوى مەشق دەكا. مەچۆ يەمەن مەچۆ يەمەن مەچۆ يەمەن..."

زۆربەی پیاوانی ئاوایی رایانکردبوو له سەربازی. باشه رایان نهکردبایه چییان کردبا؟ چوون بۆ یهمهن، واته چوون و نهگهرانهوه. واته سهفهری بی گهرانهوه. واته مهرگ. جا زوربهی

باشرورییهکانیان (باشروری تورکیا) دهنارده یهمهن. ئهوه بووه نهریتیّك. ههر باسی سهرباز و سهربازی ده کرا، یهمهن له زهین و میّشکی ژنی تورکماندا زیندوو دهبوّوه. ئیّستا کوری گهنج، چ له ئهستهمبوّلا یان له چیا پر له بهفرهکانی روّژههلاّت سهربازییهکهی بکات یان له تهراکییه یان بهلّکان، سهربازی له زهینی ژنی تورکماندا بهو واتایه بوو، که خوّشهویستهکهی له بیابانی یهمهنی بوو. ههر بوّیهشه ههموو گورانی و لاوکه و سهردولکهکهی، نالینهکهی بوّ ئهوانهی روّشتبوون و نهگهرابوونهوه، ههر باسی یهمهن بوو.

رووداوه که ههشت نو سال به ره به ره بگیره که قهوما. شهویکیان، به ره به ری به یانی، ژهنده رمه به سه رگونده که نیان دادا. هه رگه نج و پیاویکی چه کی پی هه آنگده گیرا، گرتیان و بردیان. ئه وانه ش که یاغی بوون و چووبوونه شاخ و داخ، ئه وانیشیان گرتبوو. گونده که ی چایانلی نیزنه ی تیدا نه ما. له حه وت سالانه وه تا حه فتا سالان که س نه ما. دیار بوو دیسان هه آلا و ئاژاوه یه کوی که و تبوو به لام له کوی که س نه یده زانی. به لام ژنه کان پییان وابوو پیاوه کانیان، منداله کانیان و بابیان دیسان نیز در اونه ته مه مه نی و تازه ناگه رینه وه ...

 لهخوّی ماره بکا. کورتی ببرینهوه حاجی خوّی فاتموّکیّی لهخوّی ماره بریبوو. فاتموّکی بهختهوه بودن چونکه حاجی دیسانیش بهختهوه بودن. چونکه حاجی دیسانیش یارمهتیی خهلاکی ههر دهکرد و بو خهلاکی گونده که وهك باوکیّك وابوو.

له سهردهمی نیشته جیکرانی رهوه نده کاندا زهوی و زاریان به ههموو کهس دابوو و بوّیان له قەباللە كردبوو. حاجى دەسبەجى دواي زەماوەند لەگەل فاتمۆكى، ئەوى بردە شارۆچكە و ھەموو ئهو زهوی و زارانهی به میرات ینی گهیشتبوو، بهناوی خزی کردن. حاجی دوو روز دوای گەرانەوەي بۆ ئاوايى، فاقۆكێى تەلاق دا. فاقۆكى سەرى سوور ما، بەلام تازە كار لە كارى ترازابوو. حاجى چەند رۆژ دواي تەلاقدانى فاتمۆكى ژنيكى دىكەي مارە كرد و زەوييەكانى ئەرىشى بەنارى خۆى كرد و ئەرىشى بەمەرەدى فاتمۆكى برد. دواى تەلاقدانى يېنجەم ژن بور که ئافرهته کانی ئاوایی تازه لیّی تیّگهیشتن. دوای ئهوه بوو که بهییّی جوانی و ناسکیّتی، ریزیان بهست و حاجی له ماوهی پینج سالاندا، ههموو ژنهکانی گوندهکهی ماره بری و تهلاقی دانهوه. لهو نیّوهدا حوّری گولان بهخوی نهوهستان و خوّی لهبهر ئهو سات و سهودایهی حاجی رانه گرت و له زونگاوه که دا خوی خنکاند. زه له حه قده سالان بوو. یه کهم به یانیی بوکیننیه کهی تەرمەكەيان بە دارچنارەكەي دەم ئاوەكەرە بە ھەلواسراوي دۆزىيەرە. ناوبانگى حاجى بە ههموو مهلبهنده که وهرببوو. گهلیک بیوه ژنی خاوهن مولک و زهوی له گونده کانی دیکهشهوه دەھاتن و سۆراغى حاجييان دەگرت و به ويستى خۆيان تۆقى ژن و ميردايەتيى ئەويان له ملیان دهکرد. حاجییش سهنگ و سووکی دهکرد، دهیزانی زهوی و زارهکهی چهندهیه، جوانی و به ژن و بالاشی ده دی جا زهماوه ندی له گه ل ده کرد و یه ك، دوو ئه ویه ره کهی سی مانگ دوای ئەرەي زەرى و زارەكەي بەناوى خزى دەكرد، جا تەلاقى دەدا. لەو نيروەدا تەنيا يەك ژن بوو كە سال و نیویکی تهواو ههر ژنی حاجی مایهوه و ئهویش کچیکی زلهی فیلهتهنی بهخووهی بهگی سومباسلي بوو. ههر حاجي دهيگوت سيّ بهردهت له مستى دهنيّم، ژنه وهك بريّشكهي سهر ساج هه لده به زییه وه و ده یکرده شین و شه پور و گریان و هه رهشه و گوره شهیه ک مه گهر خوا بزانيّ. ههرهشهی کوشتنی ليّ ده کرد ههتا حاجی هيچی له دلّيدا نه دهما و قسهی له قورگيدا عاسي دەبوو. ئاخرىيەكەي ھەر كچەكەي سومباسلى خزى بوو كە دەستى لە بەرزكى حاجى بهردا و وهشوین کاری خوی کهوت. ئه و حاجی قورت بوغایه هه ر ههمان حاجیه کهی گورینه. حاجی دواتر، یاش راگهیهنرانی کوماری، دهستی یتر رویشت و پیگهی قایمتر بوو. بوو به ئەندامى حيزب و بە ئەندامەتىي پەرلەمانى ناوچە ھەلبژىردرا. چەند سالىكىش كرايە سەرۆكى،

شارهوانیی شاروچکه که. له گهل پارنزگار و داواکاری گشتی و دادوه ره کان و فهرمانده کانی يۆلىس و قايمەقامەكان ھاموشۆي دامەزراند و بوو به برادەريان. شير و سەرتوي و رۆن و ماست و گۆشت و ساوار و هەنگوين و كەرەي ماللى ئەو كاربەدەستە پايەبەرزانە، حاجى قۆرت بۇغا دابینی دهکرد. ههرکهسیکی نهو ناردبایه لای بهریرسهکان، بی نهملا و نهولا کارهکهی جيّبهجيّ دهكرا و به بهرتيليش حيساب نهدهكرا. حاجي روّژيّكيان كه ههستي كرد تهواو بههيّزه و حکومهتی له پشته، گوتی ئیتر بهسه. دهبی ئهو ژنهتیوانه، ئهو هیمای ههژاری و نه گبهتییانه لهو گونده وهدهر بنیم. ههر ههمووشیان کونهژنی خوی بوون. ههندیکیان تهنانهت مندالْیشیان لیّی ههبوو... حاجی خوّی زوری ههژاری و نهداری دیتبوو. زوووور زور. ههر بۆپەش بېزى لە ھەۋارى و نەدارى ھەلدەستا. كە چاوى بە ھەۋارىكى رەش و رووت دەكەوت، ئاورى دەگرت و لەدىن دەھرى دەبوو. ئەو رەش و رووتانە بەكارى چى دين... بۆچى زىندوون؟ دەبىي ھەر ھەموويان بكوژرين. سوالكەريك و ميشيك چ جياوازييەكيان ليك ھەيە. بۆچى بژیین؟ دهبی یاك بكرینهوه و ئهو نیشتمانه رهسهنه به خهالکی بهتوانا ببردری. حاجی زوّووّووری تالّی و سوێړي دیتبوو و چێشتبوو، زوٚوٚوٚوٚوٚوري ههژاري چێشتبوو.... ههر بوٚپه له ههژاران بيزار بوو. له پيشدا به دورسووني دهركهواني گوت: جاړ بكيشين. دورسووني درهكهوان تهمهني حهفتا سال دهبوو. له يهمهن به زيندوويي دهرچوبوو و گهرابوّوه. تاقه پياوێك بوو له يهمهني گەرابۆوه و بۆ خەلككەكەي دەگيرايەوە كە چۆن برادەرە ھاونىشتمانىيەكانى تىداچوون و قەلتوبر بوون. به دەنگە ژنانەييەكەي و بە نالىنەوە ھاوارى كرد: "ھۆۋۆۆۋى خەلكىيىيىينە ھۆۋۆۋۆۆ ۆ وٚ وٚ وٚ ، هوٚوٚوٚ وٚ وٚ وٚ وٚ ی خهڵکینه.... دوایی نهڵێن گوێمان لیێ نهبوو ها، دهبیێ له ماوهی سیێ رۆژاندا لەم گونده، لە گوندى ئاغاكەمان وەدەر كەون. ئىتر بەو گوندەدا نەپەنەوە ھا. ئەوە فەرمانى حوكمەتە. كوپتان حەز لېپە برۆنە ئەوى.... ھۆي ژنگەل، عەورەتىنە، بەربەرەكانىي و پيداگرى بى فايدەيه. ئەوە بۆخۆتان دەبينن فەوجىك جەندەرمە چاوەرىي ئاماۋەيەكى ئاغامانن بۆ ئەوەي ھەمووتان بكوژن... ھەي عەورەتىنە، ئىدى نەڭنن نەمانبىست ھا..."

له نه کاو ده نگی شین و شه پوّ و گریان له ناواییه که گه پا و هاوار گهیشته ته شقی ناسمانی . زهوی و ناسمان ماوه یه ک نالآندی. دواتر ژن و مندال هه مووی له بهر ده رگای مالی ناغا کوّ بوونه وه ... و ده ستیان کرد به گریان و پارانه وه و لالآنه وه: "باشه بچینه کوی ؟ روو له کوی بکه ین ؟ بچینه کوی ؟ "

زۆر گريان و كړووزانهوه.

سی روّژ رابرد. گریان و شین و کرووزانهوهیان ههر بهردهوام بوو و نهبرایهوه. ژنه هیوابراوهکان، سی روّژ دواتر دیسان کر و کپ و بیدهنگ سهریان بهردایهوه و هاتنهوه بهردهرگاکهی ناغا. ههموو زاریان ببووه تهلّهی تهقیو و چاوهکانیان چوّل و بهتال دهیانروانی. ههموویان نوقمی بیّهیواییهکی یر له یارانهوه بوون.

تاغا ئیتر خوی پی نه گیرا و تاقه تی نه ما سه یری نه و سه رلیّ شیّواوی و ره شورووتی و چلك و چه په لییه بكا، هه لیّچوو: "كوره هوّی ژه نده رمه به غیره ت و چاونه ترسه كان، نه و ناپاك و خهیانه تكارانه، نه و یاغییانه ی دری ناسایشی دوایین ده ولّه تی تورك پیلان داده ریّژن، خیّرا له و مولّكه ی من و ده در بنین. نیّزه ناماده. "

فهرماندهی ژهندهرمه کان فهرمانی دا: "سهرنیزه ئاماده."

ژنهکان کردیانه زیقه و ههرا. ژن و مندالهٔکانی جارانی حاجی قورت بوّغا له ترسان بهولاولادا رایان دهکرد. ژهندهرمه دهگهیشتنه ههر کهسیّ، به قوونه تفهنگ له خویّن و خولیّان دهگهوزاند. شهری تهن به تهن له نیّوان ژنه گوندی و ژهندهرمهکاندا ههتا شهویّی کیشا. ژهندهرمهکان نیوهی نهو کهسانهیان که دژی ناسایشی نهتهوهیی و دوایین دهولهتی تورك ههستابوون، به زهبری قوونه تفهنگ شل و کوت کردبوو. نالیّن و هاوار و قیژه ههتا بهیانی له مالهٔکانی و له بن دار چناره لك و پوّ چرهکه و له دهرهوهی گوند دههات... شهری نیوان ژهندهرمه و ژنهکان له بهیانییهی روّژی دووهمهدا و له نیّو کوخ و کهپره قامیشهکاندا دیسان دهستی پی کردهوه. لهو نیّوهدا ژهندهرمیّکی پیر لوولهی ماوزهره کهی لهسهر شهویلکهی خوّی دانا و پهلهپیتکهی ترازاند... نهمروّش که شهو داهات، تهقه راگیرا و ژهندهرمهکان له سهر سفرهیهک دانیشتن که به گوشت بهرخی سووره و کراو رازیّنرابوّوه. نهوجاره به سهدان ناله و کرووزانه و و نووزانه و تا بهیانی له ناواییه کهوه دههات.

رۆژ بۆوه. بهیانیی ههمووتان شاد و خۆش. بهیانی حاجی و فهرماندهی ژهندهرمه کانیش... ژهندهرمه کان له دهرهوه ی ژهندهرمه کان له دورهوه وهنده دوایین په لاماری خویناویی خویاندا هه لیانکوتایه سهر ژنه کان له دهرهوه ی اوایی. دیسان قوونه تفهنگ کهوتنه وه کار. حاجی قورت بوغا دهستی فهرمانده ی ژهندهرمه کانی گرتبوو و پهیتا پهیتا ده یگوت ئیتر تاقه تم نهماوه. تاقه تی بیستنی ئه و هاوار و نالین و کرووزانه وهه منهماوه. با ببریته وه. ئهوه ی به دهستیانه وه چیشتوومه به سهه. ئه وهی له دهستی ئه و خهیانه تکار به نیشتمان و ولاتانه چیشتوومه به سه یه سهیر بکه جهنابی فهرمانده، ئه وه ده دهبینی چ ده کهن ؟ چون به رهنگارمان ده بنه وه ؟ دهبینی ئه و قه حیانه چون له ههمه در شهوه ده ده به دانه به ده به ده به ده به دانه به ده به دانه و دانه به ده به دانه به ده به دانه به د

سوپای نیشتمانیدا ـ چما ژهندهرمه بهشیّك له سوپا نییه، ئهویش چاو و رووناكایی سوپا؟ ـ له ههمبهر سوپای بهشان و شهوكه تماندا مل باده دهن؟ خوّ ئهگهر میرده كانیشیان لیره بوایهن، ئهوانیش له یهمهنه و گهرابانه وه، ئیتر كهس باشاری نهده كردن. سهرهه للّدان و راپه رینیکیان وهریی ده خست ئهوسه ری دیار نه بین... ئهوانه به لای گیانی دوایین ده ولّهتی توركن. خوّ ده یبینی؟ به چاوی خوّت ده یبینی! ئهمن ئیتر تاقه تی نهوه م نهماوه، تاقه تی نهوه م نیمه ببینم كومه لیّن نه گبهت به رهنگاری سوپا مهزنه كهمان بوونه ته وه، نیمه...

بر نیوه روّیه ههر ههموویان له ئاوایی وهده ر نرابوون. نهوجاره یان به بی دهنگ و گریان و به گاگزلّکی و سینگه خشکه به دهوری گونده که دا خولانه وه. روّژ ئاوا بوو و شهو داهات. قرّرت برخا و فهرمانده ههتا نیوه ی شهوی ههر پیکیان به خوشیی یه کتری لیک دا و قسه ی خوشیان کرد و پیکه نین و قاقایان کینشا. که بهیانی له خهو ههستان، گوییان له هیچ دهنگ و سرت و خورتیک نهبوو. قولیان له قولی یه کتری کرد و سهرخوشانه هاتنه ده ری و سهرخوشی باده و شهرابی له خوباییبوون وه که دوو فهرمانده ی سهرکه و تبوو ، سهرکه و توری شهریکی قورس و گران، به گونده که دا گهران. ده رگای ماله کان له سهر گازی پشت بوو و لیر و لهوی ههندی پهرو و سیپاله کون ده بینران. سه گهل و پشیله ی توقیو له گوشه و قوژبنان کرووشههان کردبوو. په لهی خوین به سهر ده رگا و لاشیپانه ی ده رگاکانه به دی ده کرا.

فهرمانده و حاجی قورت بوّغا دهستیان له نیّو دهستی یه کدا دهوریّکی نیّو قه لاّی ناغایان لیّ دا. فهرمانده گوتی: "تهواوه؟"

"ئەو خەزايەت لى مەبارەك بى فەرماندە، ھەر بژى."

"ئيوهش بژين، ئاغا."

حاجی قۆرت بۆغا دەستى فەرماندەكەي گرت و لەسەرخۆ گوتى:"تكايەكم ھەبوو فەرمانده."

"بفەرموو، حاجى ئاغا."

"ده لنِّم وا باشتره كاره كهت به خيّر و خوّشى تهواو بيّ. شكوّمه ندتر بيّ. "

'**'چ**ۆن؟'

"ئەمر بفەرموون ژەندەرمەكان سى دەسرپىژى ھەوايى بكەن بۆ ئەوەى دەنگى بگاتە گوندەكانى دەوروبەرىش."

"بهسهر چاو حاجي ئاغا."

"خەرج فىشەكەكانىش لەسەر خۆم." "تىڭگەيشتم، سوپاس."

چەندەرمەكان چەند خەشابيان بە ئاسمانەرە نا و دەنگى تەقەكان ھەتا دوور دوور رۆيشت و لەدەشتەكە گەرا."

جا ئەو حاجى ئاغايەي باسى دەكەم، ھەر ئەم ئاغا قۆرت بۆغايەيە.

جا زور له دەرویش بهگ پره: "سهگبابی گهواد، دەرویش بهگی خوینمژ، چما ئهتی دایکی ئەو ژنانەي؟ ئاخر بە تۆ چى؟ ژنى پېشووى خۆم بوون ئەزبەنى. ھەر تۆ مابووى لەسەر ژنەكانى من وهجواب بیّی؟ ئەو زەوى و زارە بەرھەمى ئارەقەرشتن و شان و باھۆي خۆمە. باشە ئەگەر تۆ بتەرى، ناترانى رەعيەتەكانت لە مولكەكەي خۆت دەرېكەي؟ ئەمنىش يۆلىكى ژنى زۆرېلەم که به کاری هیچ شتیک نه ده هاتن، له مولکه که ی خوم ده رکردووه. چما مولکی من خانووی ييرەژنانە؟ ئەي تۆ بۆچى خۆ لە كارى من ھەلدەقوتىننى؟ باشە ئەمن چ خرايەيەكم بۆ تۆ بووە. باشه تا ئیستا له گول کالٹرم ین گوتووی؟ ئاخری رۆژی خوّی دیّ، جا درەنگ یان زوو، تولّهی ئەو چاوقاھىيەت لى بكەمەوە. يانى وات لى ھاتووە بېيتە داشدارى ژنەكانى من؟ زۆر باشە. شتيكي تۆلەي ھەبىي، گلەپى ناوى... بەتۇ چى ژنەكانى من لە دەشتى چوكووراوادا لە برسان و لەبەر بى بەرگى رەق ھەلدىن و وەك خەزەل ھەلدەوەرن؟ ئەتى چ كارەي؟ باشە ئەوە كارىكى ژیرانهیه بچی و کاتی بهنرخ و پر بایهخی پارێزگارێکی گهوره بۆ شتێکی ئاوا هیچ و یووچهکه بگرى؟ باشه بەتۆ چى نوێنمژ؟ لاپرەسەن! كورە خۆ كۆمارەكەشمان نەپتوانى تۆوى ئێوەى بەگى چهته و دژ ببریتهوه. بو خوم جووقهوارت دهبرم. بو خومان. وات لی دهکهم ههتا تو بی، باشترین پهله زهوییه کهی دهوری ئاقیجاسازت به رؤستهم به گی خویری نهفروشی. باشه رۆستەمبەگ كېيە؟ كەردارېكى بەرەڭلاي "دارندە"يى. چما يياو زەوى بە ھىچ و يووچى وا دەفرۇشىخ؟ باشە ئەوى سەراوەرد و بەراوەردى نەدەھاتەوە سەر زەوپيەكەي من؟ باشە، زۆر باشه، دەبيته كۆسپى سەر رئى من؟ ناھىللى دەستى بە ئاقچاساز رابگا؟ باشە دنيا خرا دەبور يەلەيەك، چەند دۆغنىك لە زەوييەكانت، ھىندەي ھۆگانىنىكت لە لىوارى ئاقچاساز بە من دابايە؟ ئەوەتا ئەوە وشك دەبى و خاكىكى لە رۆحى بنيادەم بەنرخترى لە بن دىتە دەرى. ئىستا رەوەيەك بەرەڭلا يى گەيون و وەك گۆشتى قوربانى ئەوى بەسەر خۆياندا دەبەشنەوە و ئەتۆش لهو حهیس و بهیسه دا دیمی و ریکهی لهمن ده گری... باشه، باشه، ئیستا کاتی هاتووه که

تۆلەت لى بكەمەوه. گوتم ئاخرىيەكەى دەكەوييەوە بەر چنگى خۆم. جا چۆنىش كەوتىيەوه. رىڭگەى قوتاربوونت نىيە."

له کافتریاکهدا، باسی کهش و ههوا و زهوی و ئاسمانیان کرد و ئهوهندهیان سوعبهت کرد ههتا خوّر ئاوا بوو و که خوّر ئاوابوو، حاجی قوّرت بوّغا ههستا و گوتی: همستن با بروّین. ههموو شتیّکتان ئاماده کردووه؟ نه کا کهم بیّ. دهبی شیاوی خوّی بیّ. له پیشدا من دهچم. دوایی قایمقام و ئهوانه. گانتهی پیّ ناکریّ، داواکاریّکی گشتیی دادگایه کی تاوانی ئاوا مهزن... خوّ پیاویّکی ئاسایی نییه. نهوهی سهروّکیّکی بهشان و شکوّیه که حهوت نیشان و مهدالیای ههبوه."

سلیّمان ئهسلان سوّوی په نجه گهرووی پاك كردهوه و گوتی: "به لیّ، زوّر به شان و شكوّیه. ده بی دانیا بین لهوه ی دیارییه كه مان شیاوی سه روّكزاده یه كی به شان و شكوّیه. "

ماموّستا روّستهم به گ که سهر و کاکوّلّی داهیّنرا و دهموچاویّکی گهورهی ههبوو، له حالیّکدا دهلینگی پانتوّله قاوهییه ئوتوولیّدراوهکهی ههلّدهکیّشا، گوتی: "دیاره تهواوه. بهلاّم ئهمن نازانم چهنده و چوّنه."

ماهیربهگیش پشتی گرت:"وهلا ئهمنیش نازانم چهنده و چونه. ئهو کاره له ئهستوی سلیّمان ئاغایه."

سليّمان ئاغا بزهيهكي كالني هاته سهر ليّوي و گوتي:"له پيّشدا بهتهماي خوداي..."

ههستایه سهرپی و گوتیشی: "ههستن با بروّین. لیّم راسپاردووه، که نهچیّته هیچ کوی و له ماله کهی چاوه ریّم بیّ. له پیّشدا به تهمای خودا و دوای ئهوهش ئهوه له سایهی سهری ئیّوهوه ههموو شتیّك ئاماده کراوه. بهسیایی ده پخهمه گیرفانییهوه. خهمی ئهوهتان نهبیّ نا. "

وه ری که وتن. حاجی قزرت بوغا له پیشه وه و سلیمان نه سلان سوّوی په نجه به دوای دا و ماهیر قاباقچی ئوغلی به دوای نه ودا و روّسته م به گ به نیّوچاوانیّکی گرژه وه و له سه رخوّ به دوای هه موواندا. هه رچی له وی بوون، به ریّز و حورمه ته وه هه ستانه پیّ.

قورت بوّغا له پیشهوه راوهستا و دهستیّکی به سیّلیدا هیّنا و گوتی: "همتا ماموّستام، ماموّستای هموومان نه فهرمووی، ناچمه دهریّ. نهو ماموّستای هموومانه و همرچی گهورهیی و شکوّی همانه لهسایهی سهری نهوهوهیه."

جا گەرايەوە و دەستىخى لەسەر سىنگى دانا و گوتىشى: "دەتوانىن حاشا لە ھەموو ماڧەكان، ماڧى دايك و باوكان و حوكمەتىش بكەين، بەلام ناكرى نكولنى لەو ھەقە بكەين، كە مامۆستا لە ئەستۆى ئىمە ھەيەتى. "

ههموو ويكرا گوتيان:"ناتوانين."

روّستهم خاکه پا، فیله ته ن، هیّمن، کال و به هیّز، سوور هه لْگه پا و له بن لیّوانه وه گوتی: "ئه سته غفیروللا، ئه سته غفیروللا، ئه من هیچ کاریّکم نه کردووه، خزمه تیّکی وام نه کردووه، ئه گهر کردبیّشم، ئه رکی سهر شانم به جی گهیاندووه، ئه رکیش پیروّزه. "

قوّرت بوّغا چهند ههنگاوی دیکهش کشایهوه دواوه و دهنك دهنك قسه کانی پاته کردنهوه و لیشی زیاد کرد: نهو نهبوایه ئیستا ههر ههموومان لهو چیا و شاخ و داخانه یاغیگهریان ده کرد... ههر ههموومان، ههموومان، نهو فیری مروّقبوون و گهورهیی کردین. ئهگهر ئهو نهده بوو، ئیّوه به جاشولکهیی له دایك دهبووین و بهگویّدریّژی دهمردین. "

ئيتر دهستي له سهر سينگي هه لکرت و ئاماژهي به روّستهم به ک کرد: "فهرموون ماموّستا. "

ماموّستا لهسهرخوّ و گران و سهنگین له حالیّنکدا سوور سوور ههلکهرابوو، به بن دهسته لیّكکراوهکهی قوّرت بوغادا تیّپهری.

سواري تروٚمبێلهکه بوون. ديسان به ههمان دامودهستوورهوه.

روسته به ک و حاجی ناغا له تهنیشت یه کترییه وه دانیشت. دوای وه رینکه و تنی ماشینه که ، حاجی ناغا سه ری برده بن گویت: "چون بوو ماموستا؟ پیت خوش بوو؟ لینگه ری با نه و گهوادانه بزانن کی بنیاده مه و کی سه گه. نه من خوم به نانقه ست ناوا قسه کرد. مه به ستیکم هه بوو. با بزانن له و ولاتی تورکیایه دا که س له ماموستامان مه زنتر نییه. "

روستهم به ک پهیتا پهیتا دهسته کانی لیک ده خشاندن و بهرده وام و له حالی کدا له سهر وشه کان هه لوهسته ی ده کرده و ده کرده وه: "سوپاست ده کهم. "

داواکاری گشتی له ماله کهی خوّی پیشوازیی لیّ کردن. ههم کهیفخوّش دیار بوو، ههم توزیّ نیگهرانییشی پیّوه دیار بوو: فهرموون، فهرموون، چاوه پیّتان بووم. به خیّر هاتن. خیروخوّشیتان هیّنا، گهوره تان کردم..."

لهو پلیکانانهی له بن پنیانیاندا جیره جیریان بوو، وهسهر کهوتن و له ژووریکی گهورهدا که له پاش ههرمهنییهکان بهجی مابوو، لهسهر موّبلهکان لیّی تخیّل بوون. کچوّلهیه کی تازه پیّگهیشتوو له کووپی ده سك زیردا قاوهی بو هیّنان. داواكاری گشتی جگهرهی به جگهره داده گیرسانده وه.

حاجی ئاغا وهقسه هات: "فهرموو، فهرموو دانیشه فهخری بهگ. براکهم. خوّت دهزانی بوّچی هاتووینه خزمهتت. دهزانی چ داوایه کی نیشتمانپهروهرانه مان لیّت ههیه. "

عيْزەدىن فەخرەدىن تۆغ سالۆر گوتى:"تكا دەكەم، مالى خۆتانه..."

ادهزانین رهسهنزاده و به رهچهلهکی... رهچهلهکت دهچینتهوه سهر... سهر ...ا

بیّدهنگ بوو و سهیری یهك به یه کی خهانگه کهی کرد و کهس هیچی نهگوت.

الرەچەللەكت دەچىنتەرە ... سەر..."

دەتگوت وشەيەكى پر بە پيستى نەدۆزىيەوه."

الدهجيّته هوه سهر... سهر...اا

ماهير قاباقچي ئۆغلى فرياي كەوت:"سەر ئۆرنووس ياشا."

داواكارى گشتى خاكەرايانه و بەشەرمەزارىيەوە لە حالنىّكدا دەستى بە بۆينباغەكەى دادىنا، گوتى: "سوياستان دەكەم ئاغا."

حاجی ئاغا تهق له سهر ئهژنزی راکیشا و به پیکهنینهوه گوتی: "کورپه سوپاسی ناوی، پیویستی به سوپاس نییه. کی بی و رهچه له کی بهرزت نه ناسی شهر شوایه. نهدانی نییه ههر خوایه. نهتلهس کونیش بی، ناکریته راخهر. زیر و گهوههر له قوراویش بکهوی ههر زیر و گهوههره..."

سلیّمان ئاغا لهسهری روّیشت: ... ههر زیّر و گهوههره. "فیل زیندووهکهی و کهلاکهکهی ههر نرخیّکیان ههیه." ثهوهی له سهر ثهسپهوه دهگلیّ، خوّ له رهچهلهك ناکهویّ. ههر وهك چوّن خوّر به توّیهله قور ناشاردریّتهوه، رهچهلهکی رهسهنیش ون نابیّ."

حاجى ئاغا لهوهى كه سليّمان ئاغا خوّى تيّههلقورتاند، موّرهيهكى لى ّكرد و گوتى: "بنيادهمه رهسهن و نهجيمهكان پاريّزهر و پشت و پهناى ولاّتن. ئهوان نيشتمانپهروهرن. ئهوان ئهو پهپوولانهن كه له ئاگرى نيشتمانهكهياندا دهسووتيّن. خوّت ئهوانه له ئيّمهمانان باشتر دهزاني. "

لهو نێوهدا سلێمان ئاغا سووکێ خێی له داواکاری گشتی نزیك کردهوه و پاکهتهکهی دهرهێنا و وای دهرخست که بهلێ ئهوانی دیکه ئاگایان لێی نییه، به ئاماژهیهك پێشانی دا و به پێکهنینێکی زیرهکانهوه که چرچێکی دهخسته بن روومهتهکانی، خزاندییه نێو گیرفانییهوه.

"تکایهکم له برای خوّم ههبوو. ئهو ئاغایانه، ئهو بهگه ههلوّ ئاسایانه، ههر لهبهر برایهتیمانه ئهمنیان هیّناوه ته لای توّ. ئهمنیش شانازی بهوهوه دهکهم که برا و سهروّکزادهیه کی وه توّم ههیه، دهستم به روویانهوه نهنا و هاتمه خزمه تت. خهلکیّك ههن لهو مهملهکه ته بوونه ته گونی قوّر. ئهوانه دهیانهوی و لاّته کهمان بگیرِنهوه سهردهمی ده ههزار سال لهمهوبهر، بوّ چاخه تاریکه کانی ئهشکهوت-

نشینی. دهست له کوشت و کوشتار هه لنّاگرن. ههر پیاو له یه کتری ده کوژن. با بکوژن، زور باشه، زوریش باش... با تا زووه قریان تیکهوی و تهواو بن. به لام کیشه که لیّره دایه که ههر لهخوّیان ناکوژن. لهو نیّوردا گهلیّك کوره لاوی نازا و بهجهرگی نهو نیشتمانهش ده کهنه پیّخوّری نهو گهمه دواکهوتووانهی خوّیان. بوخوّتان باش دهزانن نهو دهشته گهلیّك ههژاره. بو پینسهد لیره پیاویّك ده کوژن. بیست سال به ندیخانه به سی ههزار لیره ده کرنهوه. نهو بهگانه زهوی و زاره کهیان بی سنووره. باب و باپیره کانیان پیّیان له رکیّفان ناوه و نهسپیان لیّ لینگ داوه و گوتوویانه چهندی نهوانه. بوخوّشیان راکردنی تیّیدا ههبیّ، هیی نیّمه یه و به و جوّره سهرانسهری چوکووراوا هیی نهوانه. بوخوّشیان تهوهنده یان پاره هه یه له کهولیّی گای ده ناخنن. نهمیان شهرکهری خوّی لهسهر نهویتر ده کات و نهویش توّلهی خوّی ده کاتهوه. نهو بگره و بکوژه یه سهد، دووسهد سالیّ ره به قه ههر وا به ردهوامه. نهو میللهته له خیانه و ناپاکییهی نهوانه رزگار بکه جهنابی داواکاری گشتی. نهو ناگره ههر بهتوّ ده کورورکری بخد، بیری لیّ بکهوه، بزانه سالیّ چهند سهربازمان به دهستی نهو جانهوه ره وهحشییانه به رزگاری بکه به بدی ای به بکوشت ده چن ناهه می و نهو به گانه ههر وا به ده مستی نهو جانهوه ره وهخشییانه به ناههای و لهخورایی به کوشت ده ده مستی نه و جانهوه ره وهخشییانه به نوبنانیش که سهرده مانیّ لهبن دهست و دهسه لاتی نیّمه دا بوون، نهوجار ده توانن به چوّکماندا بیّنن. لوبنانیش که سهرده مانیّ لهبن دهست و ده سه لاتی نیّمه دا بوون، نهوجار ده توانن به چوّکماندا بیّنن.

رۆستەم بەگ لە نەكاو ھەوداى خەيالانى پسا. راچلەكى و وەخۆ ھاتەوە: بەلىن، بەلىن، بەلىن، بەلىن، بەلىن، بەلىن، بەلىن، فەرمايشتە... تىنك دەشكىين گەورەم... تەنانەت لەبەر لوبنانىش دەبەزىن كە وەختايەكى لەبندەستى خۆماندا بوو. "

"لهسهر ئیزنی ماموستا. به چهند قسه یه کی دیکه ش سهرت دیشینیم. دواتر جهنابت فهرمایشت بفهرموو. ئیستا ناغای من، برای خوشه ویستم، نهو پهتایه لهسهر نهو ولاته کهم بکهرهوه. نهو زهوی و زارانه له چنگی نهو دهرویش ساری نوغلی و نهو مسته فا "تاق یوللی"یه دهربینه و رزگاری بکه... نهوانه بنیره شوینیک خویشیان نهزانن کوییه. به لای هه لیاندیره. چییان له گیانی نهو میلله ته دهوی نیشتمان نهو چاوه روانییه ی لیته. نه گهر نهوه بکه ی نهوانیش مولکه کانیان ده فروشن و کلکیان له گهلوزیان ده نین و ده چنه بهره و ههنده ران و شهر و شوریان له سهر نهو میلله ته ده روید.

جا ئەوجار خۆشم دەچمە ئەنكەرە و كاروبارى پلەبەرز كردنەوەكەى بەرپۆت جى بەجى دەكەم. قسە، قسە... قسە... من... ئەمن ھىچ..." چەند جارىك ھەستا و دانىشتەوە و دىسان گوتى:"بۆخۆت بلىن، ھەتا ئىستا دىتووتە ئەمن لەسەر قسەي خۆم نەبووبىتم؟"

عیزه دین فه خره دینیش ههستا و دهستی لهسهر سینگی دانا و چهند جاریکیان بهگران و سهنگینییه وه دوویاته ی کرده وه: "ئهسته غفیر وولللا..."

"كەوابوو جەنابت بفەرموو مامۆستا... لە بوارى قانوونىيەوە مەسەلەكە لىك بدەرەوە."

داواکاری گشتی رووی گرژ بوو و نیّوچاوانی تیّك نا:"ئهمن وهك داواکاری گشتیی قانوون، ئهو دوو بنهمالّهیه بۆ مهلّبهندگهلیّکی دیکهی وهك بۆ ویّنه قارس..."

سليّمان چووه نيّو قسهكهيهوه:"باشه، قارس زوّر باشه."

حاجى ئاغاش پشتراستى كردەوە:"باشە، زۆر باشە. ئيتر ناگەرپنەوە. ئەو سەرى دنيايە." "ىۆ وننە ىۆ ئەدەنە."

سليّمان ديسان چووه نيّو قسهكهيهوه: "ئهويّش باشه، چەقى جەحەندەم..."

"بهلیّ، ئاغا، زوّرم بیر لیّ کردهوه. قانوون تهنیا دهستی ئاوهلا کردووم بوّ تهوهی داوا بکهم و پیّشنیار بکهم. ئهویدیکهی به دهستی دادگای تاوانهکانه. ئهنگوّ ههر کات ویستتان ئهمن پهروهنده (دوّسیه)ی پهیوهندیدار بهو مهسهلهیهوه ئاماده دهکهم و دهیدهمه دادگای تاوانهکان."

حاجي قۆرت بۆغا بەپەلەپەل گوتى: اھەر ئىستا. ال

"ههر ئیستا پیشکهشی ده کهم. له سهر نهو دوو بنه ماله یه نجا سالی رابردووه وه تا نیستا به نگهی نهوهنده به هیز له دهست دایه که... بن خزت، ته حسین به گ، سهر و کی دادگای تاوانه کان له من باشتر ده ناسی. نهو قسه سه هله، فیشه کیش کاری تنناکا."

رۆستەم بەگ وە قسىە ھات:"برالە ئەو مەملەكەتە قانوونى ھەيە. سەرۆك ناچارە بە پينى ئەو قانوونانە لەگەليان بجووليتەوە."

ماخیر بهگ له خهونووچکهکهی راچلهکیبوو، پرسی:"ئهی چ له ئهندامهکانی دادگا دهکهن؟ کاتی ههر دووکیان له خومان بن، تهحسین بهگ چی پی دهکریّ؟"

رۆستەم بەگ وەلامى دايەوە: اھيچى پي ناكري. ا

"تزفيق بهگ ئەندامى دادگايه و خزمى خزمانه. قسهى من له عهرزى نادا."

سليّمان ئەسلان سۆوى پەنجەش ليّى زياد كرد: "عوسمان ئالنى ئاچيقى ئەندامى دادگاش لە ئەستۆى من. "

داواكارى گشتى: "بهلام عوسمان ئالنى ئاچيق ناتوانى قسه له قسمى تهحسين به كدا بكاتهوه. " سليمان ئاغا به توورهييهوه: "ئهوه دهيبينين..."

داواكارى گشتى: "ئەمن لەو حەوتووەدا دۆسيەكە دەدەمە دادگاى تاوانەكان. ئەو كارەش ھەر لەبەر ئيوە دەكەم. بەلام دىسانىش دەيلىمەوە خاوەخاو مەكە لە رازىكردنى تەحسىن بەگدا. ھەموو كارەكان بەدەستى ئەوە..."

حاجى قۆرت بۆغا:"خەمى ئەوەت نەبىخ. ئەگەر قايل نەبىخ، خوا دەزانىخ، بەشكى خۆيشى لە قارس خۆى بېينىختەوە."

سلیمان ئاغا: "همر بژی... همر بژی حزب و حکومهته مهزنهکهمان. ئهنکارای خوّمان، قسهمان له عمرز نادا. "

ماهير قاباقچي ئۆغلى به تۆسه تەوسىكەوە له دەنگىدا بەرز گوتى: "ئەنكاراي خۆمان. "

40

دهرگای دووکانه کان یه ک بهدوای یه کدا و به خرم و هوّر ده کرانه وه. جاری وابوو چهند دهرگا پێکهوه دهکرانهوه. هێشتا تاو نهکهوتبوو. نانهواکه بهر لهوهی روٚژ بێتهوه، تهندوورهکهی نێڵ دابوو و بۆن و بەرامەي نانەكەي بە بازارەكە وەركردبوو. بۆن و بەرامەيەكى خۆش، تازە و ههانماوی و دووکهانوی. نانهواکه به لاره لار دهرویشت و ههر دوو چاویشی قیچ و کویرهمووشه بوو. شەيقەكەي ھەتا سەر چاوەكانى دەكىشا خوارى. بنيادەمىنكى بە دەنگەدەنگ بوو لە بازاری سوعبهت و گالتهی به ههموان دهکرد و خهم و خوشیی خوی لهگهل ههموان دابهش دەكرد. لەگەل ھەمووان بەينى خۆش بوو. لەگەل مندالان مندال و لەگەل گەوران گەورە بوو و لەسەر يەك خۆشەويستى ھەموو خەلكى شارەكە بوو. دواى ئەوەى نانە گەرمەكانى كە دەستيان دەسووتاند، لەسەر سەكۆپەكە دانا و بە كەيفخۆشىپەوە سەيرى نانە برژاوەكانى كرد، له دووكانهكهي هاته دەريّ. ههموو رۆژيّ بهياني دواي ئهوهي نانهكاني لهسهر سهكۆپهكه و لەسەر قەفەزەكانى قەراغەوە ھەلدەچنى، خوليكى بە بازارەكەدا لى دەدا و لەبەر دەرگاي ھەر دووكاننك يهك دوو خوله كنك راده وهستا و تۆزنك قه شههرىيى دەكرد و ينده كهنى و خهلكه كهى دەخستە يېكەنين و ئەوجار دەگەرايەوە دووكانەكەي و دەستى دەكرد بە نان فرۆشتن. بەلام ئەمرۆ لەگەل ترى بزن بەشەر دەھات. نيوچاوانى تيك نابوو و يەك پشوو دەيبۆلاند و لە بن ليّوانهوه جنيّوي دهدا. جاري واش بوو دهنگي وا ههلّديّنا لهو سهري بازارهكهوه گويّت ليّ دهبوو و دەتگوت بۆيە وادەكا دەيەوى بلىي خەسوو لەگەل تۆمە بووكى گويت لىي بىي.

یه که م تیریژه کانی خور رووناکایی ده خسته سهر بازاره که، که نوقمی ده نگی تهقه ته ق و خرم هوری کرانه وهی دووکانه کان بوو. چیای دولدول که زستانان یه کسهر به به فر داپوشراوه و

هاوینانیش سپی دهچینتهوه، له سهرووی ههموو نهو چیا رهنگ بزرکاوانهی له دوور دوورهوه بهشوین یه کتریدا ریز بوون و تا دوورتر ده کهونهوه کالتر دیار دهبن و له رهنگه خولهمینشییه کهی ئاسماندا له چاوان نه دیو دهبن و له گهلی تیکهل دهبن، سهری قوت کردووه تهوه. ئیستا، چیاکه له تافگهی رووناکایی بهیانیدا خوی تیف تیفه داوه و نهوه نده نزیك دیاره

بازا پره که ی شار له و به ردانه دروست کرابوون که له دریز ایی سه دان سالدا و له به ر لووزه وی ناو خلار ببوونه و سوابوون و لووس و لیک و له بار ببوون و هه ر یه که شیان هینده ی سه لکی سه ری پیاویک ده بوون. ثه و وه ستاکاره ی شه قام و شوّسته کانی بازا پره که ی ثاوا به جوانی و به سه لیقه وه دروست کردووه و به رده چنی ته ختی شوّسته که شی تاوا شاره زایانه داناوه اله وانه یه پیاویک که له گه تی لیوبه بنه بووبی و قام که کانی دریژ و بلینی نه لینی پشتیشی له وانه یه توزیک کوور بووبی به لام گومانی تیدا نییه پیاویک بووه چاو په ش و خه فه تبار و به رده وام له بن لیوانه وه ورته ی هاتووه و گورانیی گوتووه . ثه گه ر ورد لیت روانیبایه ، ده تدی که به له په ناوانه و و می داله سوور و شین و ره ش و مور و که سکه کان له نی و به رده سپییه کاندا گول و ده وه نام نه و به پیکه نین و له گه ل هه ر پیکه نین یکی دلاواییانه دا ده و مناو دوره به بیدی که سید که و مه که کان که و وه و می شیتانه شیتان تووره بووه . له وانه نه و شاره دا موه که و که سکه کان به و که سانیکی په روه رده کردبایه که وه کوی نه رم و نیان بوایه ن وه که خوی شیتانه تووره بوایه ن و پی به زاریان پیکه نیبایه ن بازاره کان و مه یدان و کولانه کانی نه و شاره و هه موو تووره بوایه ن و پی به زاریان پیکه نیبایه ن بازاره کان و مه یدان و کولانه کانی نه و شاره و هه موو شاره کان ناوا به به ردی لیک و لووس و ره نگاوره نگ و نه خش و نیگاری جوان جوان جوان ده پازانه و هه موو شاره کان ناوا به به ردی لیک و لووس و ره نگاوره نگ و نه خش و نیگاری جوان جوان ده پازانه و ها شاره کان ناوا به به ردی لیک و لووس و ره نگاوره نگ و نه خش و نیگاری جوان جوان دوان ده پازانه و مه بازانه و نه خش و نیگاری جوان دوان ده پازانه و به بازانه و نه خش و نیان بوایه نوان به بازانه و نیان بوانه به به بازانه و به بازانه و نه خش و نیان بوانه و بوان دوان ده و بازانه و نه که ده که ده که ده که ده که که ده کور بازانه که ده کور بایک که کور نه کور بازانه که ده کور بایک کور بایان که کور باید که کور باید که کور بایک کو

به جۆرنىك كە يياو دلنى نەھاتبايە يىنان لەسەر دابنى. وەستاكارەكە لەگەل ئەو تازە پیکه پشتووه نهدی و بدیبانهی شار و نهو بهریرس و سهروکه تازه پیکه پشتووانه چیی یی دەكرا؟ لەگەل ئەو مەيموون سىفەتانە، لەگەل ئەوانە كە نامرۆقانە كە بە چىمەنتۆي رەش و تار و زبر زدوی و ئاسمان دهخنکیّنن و شاری بیّ رهنگ و مات و وشك و بیّ گیان هملّدهچنن، چیبی ین ده کرا؟ چیبی ین ده کرا له گهل ئه و لاساییکه رهوه مه خسه ره و بی دایك و باو کانه ی که بونی مرزقایه تیبان به سهردا نه هاتووه و نه به کهیف دین و نه گزرانیبه ك دهچرن و نه كتیبینك دهخویّننه و و نه دهنووسن و نه گوی له موّسیقایه کی رهسهن و گورانییه کی خوّمالی دهگرن و نه تهنانهت فیتوویهك لي دهدهن و ههر ههول دهدهن ببنه شتیك لهو دیوی ئهو شتهی وا رهگ و ينجى خۆيانى تيدايه بيزارن له خۆيان و له منداليان و له هەرشتيكى كه خۆمالىيه و بيگانه نييه؟ دلنيام ههموو ههولي خوّى دهدا و چيي لهدهستي هاتبايه دهيكرد بوّ ئهوهي قايليان بكا ئيزني بدهن، لانيكهم كۆلاننك لهسهر گيرفاني خوّى بهردهچن بكات. نه ئهو ماموّستا دەسترەنگىنە ماوە و نە شاگردەكانىشى... ھەر بۆيە ئەو شار و شارۆچكانەي ئىستا مردوون. بۆگەنيان دى. چىمەنتۆ و كۆنكرىت و خشتن و ھىچ ھونەرىكيان تىدا نىيە و ھەموو لەيەك دەچن. دەكرى چاوەروانىيى چ شتىكت ھەبىي لەو دەوللەمەندە شارىيانەي كە لەگەل كىبركىيەكى پیس تیکهوتوون و ههرچی جوان و هیوابهخش بی پیشیل و پیخوستی دهکهن و چاوی پهکتری دەردېنن و بەرتىل دەدەن و يياو دەكوژن و درۆزنن و خۆپەرستن و شەوى ھەتا بەيانى لە ریستورانته پیسه کاندا دهخونه و خوهه لده کیشن و بهخویان هه لده لین و هیزی شان و باهوی خۆيان يېشانى كيژۆله چارەرەش و لېقەوماو و خەمبار و وەرەزەكانى نېو بار و دىسكۆكان دەدەن و دەمانچە رادەكێشن و ژن و گراوي و خۆشەويستەكانى خۆيان دەخەلەتێنن و گەورە و بچووك و ژن و كچ و باوك و كوريان قومار دەكەن و دەدۆرينن و ھەمووانيش بەچاوى سووك سهير دهكهن... دهكري چاوهروانيي ئهوهت لهو شيّته لهخوّناموٚيانه ههبي وهستايهكي دهسرهنگین و هونهرمهند لهبیر نهکهن و ریز له شاگردهکانی بگرن و چیّژی جوانیی رهسهن و خۆمالنی، راگرن و نەيفەوتېنن؟ ئەو مەيموونە تازە پېڭەيشتوو و سووك و چرووكانە، ئەو وهستاکارهیان دهکوشت، ههر ئهو وهستا دهسرهنگینهی ناو و نیشان و بیرهوهرییهکیشی لی بهجی نهماوه، لهبهر ئهوهی ییداگر دهبوو لهسهر پاراستنی جوانی و زهریفی و به بیانووی ئهوهی که شۆرەتى "سۆوى ئەسلان تورك"ىي لەسەر خۆي دانەدەنا و خاكەرايانە دەيگوت كاكە من شۆرەتم بۆ چېپه؟ كاتى زۆرىيان لى دەكرد كە بەلى بەينى قانوون ناچارى شۆرەتت ھەيى و ئەو بهناچاری ملی کهچ دهکرد و دهیگوت با شوّره ته کهم تاشچی نوّغلّی "کوچك زاده" بی لهبهر ئهوهی ههر له کوّن و دیّرزهمانه وه بهو ناوه دهمانناسن، لهبهر ئهوه دهیانکوشت. لهوانه شه ههر لهبهر ئهوه کوشتبیّتیان. نهو مهخلووقانه، ئهو لاسارانه، ئهو شیّتانه، ئهو بیّ میّشکانه، ئهو به گه و ئاغا پیاوکوژانه ی چاویان له ژیّللا هاتووه، ههرچی جوان و مروّیی بی لهناوی دهبهن و ئاسهواره کهی دهفهوتیّنن. خوّراگری و بهربهره کانیّش بی سووده. به په و مافوور و گوّرانییه رهسه نه کان و هزر و دل و گریان و پیّکهنین و شادی و خوّشهویستی و نهسپ ده کوژن. پاره و دراوه کهیان و تهلار و بنیا چهند نهوّمییه زبر و چلکنه کانیان که له تهنیشت رووباره جوانه کهی شاری بهرزیان کردوونه ته وه فورد. نهوانه شاری بهرزیان کردوونه ته وه کوژن. هونهری دهستی و نه خش و نیگاره جوانه کانی وهستا لهبیر کراوه مروّقایه تی سهرله بهر ده کوژن. هونه ری ده میّننه وه.

ئەي چ لە بەردەكانى ئەو بازارە دەكەن...

دار چنارهکان سیّبهر دهخه سهر ئهو کانیاوهی لهو سهری بازارهکهوه ههلدهقولیّ. ئهو چنارانهی له و پو بلاوهکانیان گورهپانیّکی گهورهیان داگرتووه... ئهو چنارانهی ئهگهر سیّ پیاو باوهشیان پیدابکهن دهستیان ناگاتهوه یه کتری. لهو سهری بازاره کهش کوّمهلیّك چناری چر سهر له ئاسمانیّ دهسوون. میشه کهرانهی زهرد و زهردهوالهی خالدار و مییشه نگوین له سهر ئهو تویکله شووتییانه دهنیشن و ههلدهفرنهوه که له شوّسته چوّلهکانی بازاره کهدا کهوتوون. زهردهواله و پووش به قوونهی نیّوقهد باریك و رهش له نیّوهراستی بازاره که و له سهر عهرزه ههر دهلیّی بوّن به بهرده چنهکهی شوّسته کهوه ده کهن، ههلدهفرن و دهخولیّنهوه. به ئازادی و بهبی ئهوهی سل بکهنهوه له ریّبواره کان له سهر تویّکله شووتییهکان و له سهر بهرده کان و له گوله لیموّ و چلّ و گهلاکان دهنیشنهوه. سیسرکهی نیّو چناره کان له نیوه پویهدا بیّدهنگ دهبن و له دهمی ئیّواریّ یه پشوو دهزیکیّنن. بالنده کانیش به گوّرانی و جیکه جیك له نیّو چلّ و پویی چناره کان دهنیکهنه ههللال.

ئهو چنارانهش دهبرنهوه. کن؟ ئهو ههتیوه نهزانه خوّپهسته مهیموونه جاشکهکهره، ئهو سهگبابه مارزبابه، حاجی قوّرت بوغا که سهردهمانیّك سهروّکی شارهوانی بوو و دوایی بوو به نویّنهری پهرِلهمان. دهیبریّتهوه، دهیبریّتهوه، ئهو چنارانهش دهبریّتهوه.

 سووره و کراوه کهی به گازیکی گهوره کهی هیننده ی دوو باسك دریز بوو، گرتبوو و له ناوه کهی ریش روده کرد و ده نگی چزه چزه کهی و هالآوی ناوه که هه للده ستا. عاره بانه سازه که پیره میردیکی ریش چهرمووی که لله گهتی سهر رووتاوه و سوورهوولی و ده موچاو چرچن بوو. پشتوینه سووره کهی و ده که میشه به جوانی به ستبوو.

نانهواکه گوتی: اکار له کاری ترازا. ئاخرىيهکهی ئهوهی دهیانویست کردیان. وهجاغیان کوير کردینهوه. چما پیم نهگوتی بهگهکان دوور دهخهنهوه، مههاجره پیر؟ داواکاری گشتی قایل بووه. "

عارهبانه سازه که بهر لهوهی ئاسنه واله که له ئاوه که دهربیّنی و بهر لهوهی ده نگی چزه چز و هالاّوه کهی بنیشیّته وه، گوتی: "شتی وا نابیّ. خو شاری بی ده پوازه نییه، هه که س چیی ویستی بیکا. ئیّمه گوتمان نیشتمان و زیّدی دایکمانه، با بچینه وه باوه شی دایکی نیشتمان. ده ی وه ره بزانه تووشی چروزه رهشییه کیان کردین... کی گوتی؟ "

"جا دەتويست كنى بىلنى؟ عالەم و ئادەم دەزاننى."

عارهبهسازه که ئاسنهواله کهی له ئاوه که دهرهیّنا و له تهنیشت سندانه کهی دانا. بازنهی ژهنگگرتوو و لهته چهرخی شکاو و توّپهی چهرخان، مالّبهند و نیر و ئاموور و ریّشمه و ههوسار و شوّرتکه و یه ک دوو کوّنه پهیتوون و عارهبانه و پیچ و موّره لیّره و لهوی له سهر کوّگای خوّله میّش و خهلووزه نیوهسووته که کهوتبوون. دهوهنیّکی سهوزی درکاوی که گوله درکاوییه کانی موّر و مهیله و پهمهیی بوون، له نیّو کوّگایه کی خوّله میّش سهری هیّنابووه دهریّ.

عارهبانهسازه که دهسته کانی لهبهر پشتوینی نا و گوتی: "روّژیک دی نه و شاره ویّران دهبی . فیمه گوتمان دایکی نیشتمان و زیّدی خوّمانه و هاتینه وه و دهبینین چ دایکهنیشتمانیک . نیشتمانی دایک زوّر وه حشین لهوی چ باس نهبوو ... شتی وا ههر نیشتمانی دایک پشوو ده کوژن و ده کوژن و قهت له و کوشتنه ماندوو نابن ... کاریّکی دیکه نییه ، هه ولا و تیکوشانیک له گوری نییه ... ده مانچه راده کیشن، ته ق، ته ق... نه به ره و حه وا ، نه که لاق و پل، ریّک به گلینه ی یه کترییه وه ده نین ... نیشتمان و زیّده که مان زوّر وه حشییه ... با بکوژن و دوور مجهنه وه ده نیّن ... نیشتمان و زیّده که مان زوّر وه حشییه ... با بکوژن و دوور مجهنه وه مه که ... نه تو نانی خوّت بکه ان نه گه رم و برژاوه که ی خوّت بکه و خوّت بکه و خوّت بکه و

ئاسنهوالهکهی خستهوه نينو کوورهکهی و ئاگرهکهی خوش کردهوه.

نانهواکه گوتی: "هۆی مهاجره شیّت، ئهوه ده لیّنی چی؟ کوره به گه کانمان دوور ده خه نهوه. گوله بی گهرده کانمان لی ده ستیّنن. هیچ ده زانی ئه گهر به گه کان بروّن، ئه و ئاغا تازه پی گهیشتووانه چمان به سهر دیّنن؟ به و گیانه شیرینه ت وامان له کوّت و نیر ده که ن هه مهیرسه. ئه توّش ده لیّن خوّم تیّکه لیّ نه و مهسه لانه نه کهم؟ له ته قه بترسم و فزهم لیّوه نه یه، ها؟!"

وهستا سهری ههلیّنا و گوتی:"ئهوان خو کاری دیکهیان نییه. ههر تهقهیه و هیچی دیکه، تمق..."

ئاسنهواله کهی له کووره که دهرهیّنایهوه و لهسهر سندانه کهی دانایهوه و دهستی کردهوه به کوتانی. پزیسکی سوورهوه بوو له ئاسنه که بوونهوه و کهوانهیان کرد. دهنگی کوتکه کهی، که باسکه به هیّزه کانی ههلّیاندیّنا و دایانده هیّنایهوه، لهوبهری بازاره کهوه دهبیسرا: "تهگهر ده مزانی ته و وه حشیگهرییه لیّره ههیه، چما کهر بووم بیّمهوه..."

جارچییه پشتکووره که بهرهو نانهواییه که هات و به دهنگه ماندووه کهی که له پارانهوه دهچوو، گوتی: "خو بیستت؟ بیستت چ بوو؟"

بهژنه کورتهکهی ثهوهندهی دیکه کورت ببۆوه و پشته کووپهکهی پتر دهرپهپیبوو. گۆشهی چاوهکهی گۆمیلکهی بهستبوو و وهك مندالنیکی ههلامهتی گرتبی، چلمی ههلاهلووشییهوه. به دهم پرمهی گریانهوه گوتی:"تهمن چ خوّلیّك وهسهر خوّم بکهم؟ قوّرت بوّغای ناپاك... بی شهرهف... قاتلی ههشتا بنهماله. چما ههر ثهو نهبوو ههر ههموویانی کوشت و فریّی دانه نیّو زوّنگاوهکهی ئاقچاسازهوه و شرت و گومی کردن؟ ئهمنیش ئیستا، ئهمنیش ئیستا... تهلهفوّن دهکهم بو عیسمهت پاشا و فهوزی پاشا و دهلیّم ئهو گهواده ههشتا ژنی داماوی به یهك روّژ سهر بری.

وای دانیّین ئه و تاوانه ی له رابردووشدا کردووه، به لاّم چما له و شاره دا که س ده ست ناکه وی ناگای له چونیّتیی ئه و تاوانه بووبیّ؟ ئه من ئیّستا خوّلی کوی وه سه رخوّم بکه م؟ ئه وه بیست سالی رهبه قه ئارده که م ده رویّش به گ ده یدا و روّنه که مسته فا به گ... ئه من لیّره چ داهاتیّک هه یه ؟ ده رویّش به گ هه رکات ریّی ده که ویّته ئه و شاروّچکه یه، دراویّکی بیست و پینج لیره ییم له گیرفان ده نیّ. به لاّم ئه من له به رانبه ردا چ خزمه تیّکم به و کردووه؟ هه ر ئه وه نده یه کاتیّکی دیّته شاری، گورج را ده که م و هه وساری ئه سیه که ی ده گرم و ده یبه مه کاروانسه را. یان مسته فا به گیرفی قوربانان مه ریّکم بو ده نیریّته مالیّ. ئه من چ خزمه تیّک به و کردووه؟

هیچ... ههر ئهوهندهیه به دهنگیکی بهرز ههرا دهکهم دوژمنت چاوی کویر بی به گ. ئهمن ئیستا خولایی کوی وهسهر خوم بکهم؟ سکالا دهکهم، سکالا دهکهم."

دهیگوت و به کرووزانهوهو توورهییهوه پاتهی دهکردهوه:"کوشتنی همشتا ژن..."

نانکهرهکه توزیک سلهمییهوه و ناموژگاریی کرد: "خوّت شیّت مهکه جارچی، کورم، خوّت کهر مهکه... کی دهلی نهو ژنهکانی خوّی کوشتووه؟ نهو ژنهکانی نهکوشت، ئهوانی له گونده که و هده ر نا و دووری خستنهوه. به سهرهنیزهی ژهنده رمهکان. مهنه ریّنه، تووشی کیّشه و گنیه نان مهکه. "

جارچی نەراندی:"باشه، باشه، لینیان گەری با بهگهکانان دوور خەنەوه، جا ئەمنیش دەزانم چ بەلايەكيان بەسەر دینم."

جارچییه کوورهکه، دووکان به دووکان دهگهرا و ئهو قسانهی دهگوتهوه. چهندی پتر دهگهرا، توورهتر دهبوو و پتر ههلاهچوو و بهرزتر دهیگوراند.

لهو نیّوه دا، قوماش فروّش و پینه چی و دارتاش هه موو به ترس و به پاریّزه وه دهیانگوت: ابیّده نگ به براله، بیّده نگ. چما له گیانی خوّت وه په زبووی؟ کو په عوانه له هیچ تاوانیّك نایرینگینه وه..."

"به لنی له گیانی خوم وه پوه زبوومه. له ماله کهم وه پوه زبووم. نه گهر به گه کانمان دوور بخه نه وه نه نه برسان ده مرم. نه گهر به گه کانمان دوور بخه نه وه شاره که مان کاول ده بی ... نیوه بلین نه که میلله ت، نه ی خه لکی شار و چکه که ، ناخر جا پچییه کی له من باشتر پهیدا ده بی کاتی جا پهی میلله ت، نه ی خه لکی شار و چکه که ، ناخر جا پچییه کی له من باشتر پهیدا ده بی کاتی جا په ده کیشم، ده نگم وه که ده نگی داوود زایه له ی دی و دلاه کان نه رم ده کات و کار ده کاته سه ربه رد و ناسنیش. که بانگ ده ده می مورته ده ی له حه و تدینان وه رگه پراوه ، ده گه پیته و و ده بیته موسولامان ... توخوا من حه یف نیم ؟ چما نه من لیقه و ما و نیم ؟ نیستا خولای کوی وه سه رخوم بکه م؟ دوو کو په ده خوینن هه ردووکیشیان له نه ده نه نه دواناوه ندین ده لیم با بخوینن و وه ک خوم مالویران و چاره په شه نه نو حه و جییان به خه لکی نه بی و نیری یه خسیریی ناغاکانیان له نه ستویدا نه بی نه نه رموو ناغای سه راج ، نه تو بلی ناغای من ، نه من نیستا خولای کوی وه سه رخوم بکه م؟"

دووکانه کهی سهراج رووبه پرووی کاولاشی ئهرمه نییه کان بوو. به سهدان په پهسیّلکه به له نوسیان به کاولاشه کاندا ده کرد و تیّکه لی ئه و (دلدلیچه) به جیك و فیکانه ده بوون. دلدلیچه توزیّك له په په سهریان رهشن.

هیّلانهی رهوهیهك لهو مهلانه له كونیّكی بن بانیژهكهی دووكانهكوّنهكهی سهراجدا بوو و سهراج زوّری ئهو بالندانه خوّش دهویست.

"همقته براکهم جارچی. همقته. هینندهی زهوی و ئاسمان همقته. له کون کونهوه همر وا بووه و همر واش دهبی که بهگهکان له کوییه بار بکهن و برون، ئیتر جوتیاری لهوی نامینی. ئهگهر بهگهکان له شاری دوو مجهنهوه، ئهم شاره بی ئهملاوئهولا کاول دهبی. دهمری. شاروچکهکه ده کهویته دهست تازهپیگهیشتووان و نهدی و بدییان و پارهپهرستان و ئهوانهی سواری ئهسپ نابن، و خهلک بهلایانهوه له دراویکی سووتاو بی نرخترن. ئهدی بهوانهی که سواری ئهسپ نابن، سواری ئهسپ نابن،

سهراج خه لکی ماراش بوو. له و کاته وه باپیره ی له ماراشه وه هاتبوو، زینی و گولاد وزیکراوی تورکمانی و زیوکفتی چه رکه زیبانه ی بر به گه کانی چوکووراوا دووریبوو. زین و جل و کورتانی لبادیی ئه سپه کانیشی زیرکفت ده کرد. زینیکی زیرکفت گولاد وزیکراو که له باپیره یه وه میرات بری مابووه وه وه ئهستیره یه له سهر دیواره دارزیوه کهی دووکانه که و بهسه ر ته خته ره شکراوه کانه وه ده دره و شایه وه . سهراج هه موو به یانیان له به ر ئه و زینه دا کرنزشی ده برد و ده ستی به رز ده کرده و و ده پارایه وه . ئه گه ر پیشه یه کونزشی ده برد و ده ستی به رز ده کرده و و ده پارایه وه . ئه گه ر پیشه یه کونزشی ده بود و ده سیلانه پشتگوییان ده خست ، ورده ورده تیدا ده چوو ، وهستای ئه و پیشه یه هه قی بوو له هه مبه ر ئه و پیشه به ره و نه مانه ی خویدا ده ست بکاته راز و نیاز . جا ئه وه واجبیشه ، حوکمی قور ئانیشه ...

ههر دهروّن. ههر نهو دوو پیاوماقوولّهش مابوون، نهوانیش دهروّن. با پارهپهرستان ههر چهقهنه لیّدهن و خهنی بن. نهوه نیّستا له نیّو نهو دروّزنه بی غیرهت و بی رهگانهدا ههر دوو پیاو مابوون، دوو پیاو که بلیّی و نهلیّی قهدر و نرخی راستهقینهی زین و کوّپان و کورتان و نهسپ و گولینگ باش دهزانن و سواری نهسپه رهسهنه کان دهبن، خهریکن دهروّن. ههر نهوان مابوون، که دهیانزانی نهسپ و زین یانی چی... ههر نهوان. دوای روّیشتنی نهوان دهبی نهو چهقویه و ههسان و دهرزییه که له تهنیشت نهو زینه ههلواسم و ههتا دهمرم له بهرانبهریان، له بهرانبهر نهوانددا که جوانییان بهو دنیایه بهخشیوه، دهست بکهمه راز و نیاز.

ئارهقه، دلۆپ دلۆپ و درشت، كەوتبووه سەر نيۆوچاوانه پان و پې له چرچ و لۆچەكەى سەراج. سميله شۆپ و ماش و برنجييەكەى و مله دريژ و پەنجە رەش و گرئ گرييه ھونەرمەندەكانيشى ئارەقەيان كردبوو.

وهك كهسيّكى لهخهوي راپهريبي، وهخو هاتهوه. لهسهر شوّستهكه، له تهنيشت تويّكله شووتييهك، لكى گوليّكى پينج پهريان فرى دابوو كه گوليّكى موٚرى بهسهرهوه پشكووتبوو. سئ پووشكهبهقوونه له بن ئهو لقهوه نيشتبوون و ههر دهتگوت هانكههانكيانه و نيّوقهده دريّش و باله روونهكانيان ههلبهز و دابهزيان دهكرد.

به ناره حه تییه وه گوتی: "ناکرێ. نابێ ئهو کاره سهر بگرێ. دهڵێن ههموو شتێك به دهست يره قازييه که بووه. "

جارچی:"بهدهست ئهو بووه. ئهو زاوای ساوورانهکانه و ساوورانهکانیش دوژمنی بهگهکاغانن."

سهراج: "باشه. به لام ئهمن لهو ئاره خهیان و دلنیام. باشه ههر بهو گهوادانه چی؟ ئه گهر ده شکوژن، له خوّیان ده کوژن، به خه لکی چی؟ سهد ساله، دووسهد ساله یه کتری ده کوژن. به خه لکی چی. گیانی خوّیانه و بوخوّیان ده زانن چیی لیّ ده کهن. وا نییه ؟"

کوورپه: "ئاقچاساز وشك دهبی و مولکی به گه کانیش خو نیوه ی دهوروبه ری ناقچاسازی داگرتووه. دهیانه وی شهوانه دوور بخه نه وه بو شهوه بو شهوان دهست به سه هموو ئاقچاساز و مولکی به گه کاندا بگرن و ههر به لایه کی هات، به سهر من هات. " و فرمین له چاوه قووله کانیدا گومیلکه ی به ست و قولپه ی گریان، شانه کانی و پشته کوورپه که ی هه لبه زانده وه.

سهراج به دەنگێکی خهمبار و کپهوه گوتی:"دهبێ شتێك بکهین. ئاخۆ کارێکمان له دهست دی۲؟"

جارچی لهسهر چرپاکهی تهنیشت ههیوانه کهی سهراج کرووشمهی کردبوو و گرموّله ببوو.

"ئەوە ساڵێكە نەمتوانيوە كارێك بكەم. ھىچ كارێكى شياوى گوتن بىێ، وەدەستم نەكەوتووە. ئەگەر بەگەكانىش كە ھەر كامەيان شەش سەر ئەسپى عەرەبىيان ھەيە، لێرە بڕۆن و ئەو بىێ رەچەلٚەك و خوانەناس و بىێ ويژدانانە، ئەو بىێ نامووسانەى بە چوار مەزەبان خوێنيان حەلالله، جێيان بگرنەوە، ئىتر من تێدا دەچم. ئەسپە عەرەبىيەكان نەمان. بەگەكان نەمان... ئەو دووانەى ئاخرى... چما ئەوانە شێتن؟ ئەگەر ئەوان يەكترىيان نەكوشتبايە و كارەكە تەواو بوايە، باشە چ دەبوو؟..."

بیّ دهنگ بوو و دیسان نوقمی خهیالهٔ کانی بوو و سمیّله ماش و برنجییه دریّژه کانی شوّرتر بوونهوه. "ئاخرىيەكەى رۆژێكيان يەكترى ھەر دەكوژن. ھىچ چار نىيە. نەرىتى كۆنى بەگايەتى ھەر وايە و جگە لەوە نەبووە و ناشبىخ. ئەگەر بەگێك تۆلەى كردەوە، ھەتا كۆتاييەكەى ھەر بەردەوام دەبىخ... ئەگىنا لە مردووەك بەولاوە نىيە. بنيادەم بە شانازى و شەرەفىيەوە دەژيىخ... سەراج سەرى لەقاند:"وايە. ھەقتە براكەم."

ثهو ئهسپه عارهبی و خوّشبه و قوتانه ی له ئورفه و عهرهبستانه وه هیّنرابوون. دلّت نایه تیر به چاوان سهیریان بکهی. ههر ده لیّی بالیّان ههیه و سواری با بوون. ماینی پهل کورتی نیّوقه د باریکی چوکووراوا له رهگه زی ئهسپی عهرهبین. ئهوانه ههر له کوّنه وه جوانی و خشلی چوکووراوا بوونه. ئهسپیکی عهرهبی که راده کا کهس لاق و سمی نابینی و ههر ده لیّی زگی له عمرزه که ده خشکی ته نانیت له بنیاده میش زیره کتر، دوستی... ئه و زینه هه تا ئه و کاته ی سهراج سیّل شوّر نه مریّ، ههر وا به و دیواره وه ده دره وشیّته وه. وه ک باخچه یه کی گهش و جوان. سهراج هه موو به یانیان به ریّز و حورمه تی باپیرانی و جوانی و زهریفی و خوشه ویستیی هونه ری سهراج هه مورو به یانیان که بهره و نمان ده چیّ، ئه ژنوی چه په ی لهسه ر عمرزی داده دات و ده ستی له هنزاران ساله یان که بهره و نمان ده چیّ، ئه ژنوی چه په ی لهسه ر عمرزی داده دات و ده ستی له ده ستی داده کهی هه ر له وانه یه لهسه ر میّزی قومار یان مه شروب خوارد نه و له بری په نجا لیره بیدور پّنی یان به گه نجیّکی دیهاتی که هیشتا توزیّک جوانپه رستی له گوشه و قوژبنی دله که یدا ماوه ، یان هیشتا دایکه ته ونکه ره مافوور چنه کهی نه مردووه ، ده فروّشی: "هانیّ، ها. له باوه سه راجه وه به میرات پیّم گهیشتووه . نه گه ر پیره باوکه کهم زیندو بوایه ، به پینج هه زاری چی به ده همزاریش نهیده فروّشت . هانی پوتوّد"

جا بهگهکان له بهر دهرگای دووکانهکهی ریزیان دهبهست و به نوّره توورهکه توورهکه زیّرِیان به وهستا دهدا. وهستاش جوانترین زین و کورتانی بوّ ئهسپی ئهو کهسه دروست دهکرد که له ئهسپی ههمووان جوانتر بوو.

"وهستا، وهستا، بروانه، ئهوه حهوتووهك نابئ له حهلهبهوه هيّناومه. سهيركه بزانم پيّت باشه؟"

[&]quot;پێم باشه، باشه."

[&]quot;جا مادام پنت باشه، دەستنك زين و كورتانيشى بۆ دروست بكه، تا سى مانگى دى."
"له شهش مانگ زووتر بۆم ئاماده ناكرى."

[&]quot;چما، چما كەيفت بە ئەسيەكە نەھات؟"

"ئەسپىنكى جوانە، بەلام ئىشم زۆرە. ئەسپەكەت جوان نەبوايە، زىنەكەى بە سالىنكىش ئامادە نەدەبوو."

الوهستا، بۆچوار مانگى دى...ا

"مهحاله..."

"چەند دەفەرمووى وەستا؟ چەندى بفەرمووى دەتدەمىي ..."

"يينج مانگ، وهتا. يينج مانگ باشه؟ يينج مانگ، باشه؟... يينج مانگ؟"

"باشه، پێنج مانگ. لهبهر خاتری تۆ. ههر لهبهر جوانیی ئهسپهکهت. خێری لێ ببینی." جا به چوارناله ئهسپهکانیان به دهشتهکهی چوکووراوادا لینگ دهدا. بهلام ئێستا نوکهره

بی دایك و بابه کان، ئهو سوارچا کانهی سهر ئهو ئهسیانه دوور ده خهنهوه...

چ بوو؟ زولفه قار ئوغلی، بایه زیدلی، پایاسلی ئوغلی، جان پولاد ئوغلی، کوزان ئوغلی، کوزان ئوغلی، چاپان ئوغلی، کوچك عهلی ئوغلی، جادوئوغلی، مونجی ئوغلی، مورسه ل ثوغلی و ... ئه وانه چییان لی هات؟ ئه وانه ی ئه سپیان لینگ ده دا و شمشیریان ده به ست چییان لی به سه رهات؟ شیر و مامزه چاو ره شه کان... توره مه یان مایه وه. توره مه یان مایه وه و توره مه که شیان که سی وه ک حاجی قورت بوغای لی که و ته و توره مه یان بوونه دو ترمنی ئه سپی عهره بی و مروق و دوست و عیل و عه شیره ت. له ناغایه کی پاره په رست و سوود خوریش خرایتر ده رچوون. می بازی ده که ن که نوخواردنه و مینیاده م ده کوژن، پاره به سوود دده ن و ...

جارچی لهسهر خو ههستا و له دووکانه که وه ده ر که وت. سوود خور ده رگای دووکانه که که ده کرده وه. دریش و ناریک و کوور بوو. چاوه کانی له چاوی گا ده چوون. مله دریش کهی قیت و رمق و ته ق... له گینلی و گه وجینتی، نه له قوتا بخانه و نه له سه ربازی به زه بری دار و تیهه لا انیش فیری خویندن و نووسین نه ببوو. دواییش ببووه نایب عه ریفی ژه نده رمان و دوای ته واو کردنی سه ربازییه کهی، به ویستی خوی له سوپادا مابووه و له ناوچه یه کی کویستانیی چه په ک و دووری روز هه لاتی و لات ببووه فه رمانده ی بنکه یه و پینج سال له وی مابو وه و له و ماوه یه دا خوی یی گهیاند بوون جا چ خو ییگهیاند نیکیش....

دایك و بابی نایب عمریف همژار و دهستكورت بوون. بابی دواتر وازی له دایكی هینابوو و دایکه کهش دوای چهند سالان سوال و قمرهواشی له چوكووراوا ئاخرییه کهی له برسان مردبوو. نایب عمریف همر هاتبروه شاری دهسبه جی دووکانیکی کرده وه و دهستی کرد به عملافی و

كرين و فروشتني دانهويله. له ههر كوييهكي بوي ههلكهوتبايه بهخوي ههلنه گوت و يهك سهر باسی بهرتیل خزرییه کانی خزی ده کرد و ئهوهیکه چزناوچزن خوینی گوندییه کانی مرتووه و ههژار و دهستکورتی کردوون و وای لیّ کردوون ناچار بن مریشك و کهڵهباب و بزن و مهر و مالات و بهره و راخهره کهی بن خوشیان بفروسن و له گیرفانی نهوی بکهن. نایب عهریف له سۆنگەي كرين و فرۆشتنى دانەويلەدا وردە وردە واي لىي ھات لەگەل خەلكى سەرگەورەي شار وهك قايمهقام و فهرمانده يۆليس و نوپنهري پهرلهمان و كهسي ئاوا ئاشنا بوو و نيواني لهگهلا خۆش كردن و لهگهللان كەوتە ھاموشۆ و خواردن و خواردنەوه. ھەر لە سەربازىيەكەپەوە فلر ببوو چۆن خۆ لەو گەورانە نزىك بكاتەوە و ھاموشۆيان لەگەل دامەزرىنىي. ماوەپەكىش بوو بە ئەندامى حيزىي دېوكراتدا كە بەرھەلستكارى حيزىي دەسەلاتدار بوو و خەرىك بوو ئەستىرەكەي بەختى ھەلدەكشا. لەو جەنگەيەدا دەستى كرد بە سووت و سەلەم. بۆ ھەر سیسهد یان یینج سهد لیرهیه کی دابووی، لانیکهم ههزار لیرهی به سوود وهرده گرتهوه و بو ویّنهی ئهو لوّکهیهی که ههر کیلوّیه کی له وهرزی پاییزیدا سیّسه د قروّشی دیّنا، له زستان و به هاریدا به سهد قروش سهلهمی ده کرد. ئیتر زاری وا شیرن ببوو که ئیتر له ماوه ی جوار پینج مانگدا سوودي سي بهرانبهر لي وهردهگرت. بو وينه له مانگي گولانهوه ههتا خهرمانان تینویتییه کهی نه ده شکانده و چاوی ته ماحی پر نه ده کرد. سه رمایه و سامانه کهی روّژ به روّژ زیادی دهکرد و گوندییش ههموو دهبوونه کویله و یهخسیر و نوّکهری. له کاتی همانبراردنه کاندا زۆرى هەول دا. هیچ كام لەو وەرزیرانەي قەرزبارى بوون، دەنگیان نەدا به پالیوراوەكانى هیچ حیزینکی دیکه. نهشیانده توانی بیدهن. که حیزیه که شی جلهوی ده سه لاتی به ده سته وه گرت، ئيتر ههموو شتيك گۆردرا. نايب عهريف له رۆژى ٢٤ى گولاندا له سهر راديو خوّى رانا و گوراندی و گوتی بژی دیموکراسی. بژی نیشتمان، مهرگ و نهمان بز دهرهبه ی و ئاغایهتی. مهرگ و نهمان بو حیزبی گهل. نهو کاتهی له بیست و ههشتهمی گولاندا له نهنکهره چووه لای مهندهرس و جهلال بایار و دهستی گوشین و زاری تهلهی تهقیو و دلنی پر بوو. سهروّکه کان به روخساریکی گهشهوه وهریانگرت و ئهو به دهنگیکی که به حاستهم دهبیسترا، له بن لیّوانهوه گوتي:"سوياس، سوياس ميللەت نەجاتى بوو، سوياس كە لەو زولمە نەجاتى بوو...

"بانك"هكان دوای بیست و چوارهمی گولآن، پارهیه کی زوریان خسته بهر دهستی نایب عمریف. ئهگهر نایب عمریف همتا ئمو کاته سات و سمودای لهگهل شانزه گوند همبوو، دوای

ئه و ریکه و ته، ژماره ی ئه و گوندانه ی سات و سه و دای له گه ل کردنه وه، گهیشتنه سی و نو گوند و ئه و بره پاره یه شکه بو قه رز و سه لهم ده یدانی، خوی له ملوینان لیره دا.

ژمارهیه کله و وهرزیر و جووتیارانه یقهرزیان وهرده گرت، ههر کهسه و لهبهر شتیک، پاره یان دانهویله سهلهمکراوه که ی خوی له کاتی دیاریکراودا و ههر لهو ساله دا بو ساغ نه ده بووه وه که بیده نی حاسلات و به روبووی زهوی و زاره کهیان تهرزه و گلیره ی به سهردا ده هات یان نافهت و پهتای دیکه لیمی ده دا و ... له و کاتانه دا سوودی قهرزه که شهش نه وه نده ی ده هاته سهری و نه گهر سالین کی دیکه شوه وه دوا که و تبایه ، دوازده به رانبه ر زیادی ده کرد و واش ده هاته پیشی که گوندی قهرزکه ی هه ریی نه ده در ایه وه.

جا نایب عهریف چیی ده کرد؟ دهبوو پاره و ههقه کهی خوی ههر وهربگریّته وه. پیّویستیی به به لَکّه و کاغه ز و دادگا و شتی وا نهبوو. نایب عهریف خوی چه کداری لهبهر دهستدا بوون. قور به سهر شه و گونده ی ملی بادابا و قهرزه کهی نه دابایه وه. ههر شه و شه وه مال و حالی لی ده سووتا و مانگا و مه و و مالاتی لی ده کوژرا و جا شه گهر کچوّله ی جوانیان بوایه، ده پفیّنرا بو کیّوی و ده ستدریژیی ده کرایه سهری. هه موو گونده کان بگره به پوّلیس و قایم قام و دادگاشه وه ده یانزانی شه و کارانه لهبن سهری کی دان، به لام که س گویی نه ده دا و هاوار و گازنده ی ده یانزانی شه و کارانه لهبن سهری کی دان، به لام که س گویی نه ده دا و هاوار و گازنده ی جوتیار و وهرزیری لیقه و ماور نایب عهریف جاریکیان نیوه ی گوندیکی ئاگر دا و شه وجار خوی به زمی پیّیاندا هاته وه له کوّری مهشرووب خواردنه وه دا و له همنته ش نویّنه رانی په دله مان و قایمه قام و دادوه ره کاندا گوتبووی: "زوّرم به زه یی به و گوندییانه دا هات. به لام چیم له ده ست له ده هات کوتره و جگه له ئاگردان و سووتاندنی گونده که. شه و م نه کردبایه، زه ره رم ده کرد. ده هات؟ چارم نه بو و جگه له ئاگردان و سووتاندنی گونده که. شه و م نه کردبایه، زه ره رم ده کرد. گونان دریژ تر هاتنه لام و به ربوونه پارانه وه. ئاخری خوّم زیانم و یکه وی نه گیرا. چوّن دلّم به رایی دابایه شه وانه بی مال و حال و سه ربه نا له به ربا و باراندا بیننه وه؟ به ناچاری قه رزم دانی و شه وانیش به خیره و رو دادی و سه ربه نا له به ربه و خوه کانیان دروست کرده وه."

جا دادوهر و قايمهقام و نوێنهراني پهرلهمان دهڵێن:"ئهتۆ بهبهزيي..."

جا نایب عهریف به پۆزێکهوه، دهست به قسان دهکاتهوه: "جا جووتێری تورك زوّر سهیره. فیداکاره. جوامێره. ثازایه. له ههر جێیهك بێ، به پشت و پهنای ثهو میللهته دادهنرێ. دهك ثهو گیانه شیرینهمان به قوربانی بێ. جووتێر و وهرزێری تورك له نیشتمانی تورك پیروّزتره. رهسهن و ماقووڵ و گوێ له مسته. تێی ههڵده و یارووی له زاری بێنه دهرێ..."

جا نویّنهری په لهمان ده لیّن: "بارهقه للله، بارهقه لله، ناخو سالنی دووهم توانییان قهرزه کانیان بدهنه وه؟ قهرزه کوّن و تازه کانیان..."

نایب عهریف پهله زهوییه کی پینسه د دونه یی له ناقچاساز بر دابوو و سپی چناری لی چهقاندبوو. ده سال دواتر دهبووه چنارستانیک و بهملوینان لیرهی ده کرد. زهویی بینوه ژنیکی بینکه س و بیده ریشی کریبوو و پاره کهی به قیست ده دا. به شی به سهرمایه ی بانکیکی تایبه تیشه وه هه بوو.

نایب عهریفی بی ئوقره و بی قهرار، لهو سهرهوه بو نهو سهر بهپهلهپهل دووکانهکهی گهز ده کرد و دهیپیوا و جاروبارهش ملیکی دهکیشایه دهرهوه و به شلهژاوییهوه سهیریکی بازارهکهی دهکرد و دیسان به توورهیهوه دهگهرایهوه دووکانهکهی. له پیاویکی نیر بوسه دهچوو.

که جارچییهکه، بهسهری له قهپیلك خزاندوویهوه به بهردهم دووکانهکهیدا تیدهپهری، نایب عهریف وهك ههلاّیهکی له نیّچیرهکهی روّبیّ، ئامبازی بوو و ملی گرتو و کیشایه نیّو دووکانهکهی و دهنگی وهك توّپ تهقییهوه: "گهوادی نهگبهت، گهوادی نهگبهت، باش وهچنگم کهوتی. یانی وات لیّ هاتووه به بازاریّدا بگهریّی و گووی زیادی مجوّی؟ دهی مجوّ، دهی. " به مستهکوّله بهربووه سهروچاوه تیّکسمراوهکهی کووره و له قورگیدا دهیگرماند: "دهتکوژم. دایك سهگ. نهو بهگه فلان و فیسار لیّکراوانهشت دوور دهخهوه، دووریان دهخهمهوه، دووریان دهخهمهوه،

بهههموو هیزی خوی جارچیی له عهرزی دا و به پیلهقه تیی بهربوو. جارچییه که چهند جار خوی ویک هینا و لهسهر عهرزی چیمهنتوی دووکانه که لاقی راکیشا.

"کوور دایك سه گ. گیانت به قوونتدا دهرده کیشم. وات لی ده کهم تا تو بی، گووی وا نه خوی له زارت زیاد بی."

چهند شهق و پیلهقهی دیکهشی له پشت و کهلهکهی کوتا و کاتی تهواو داخ و قینی دلّی خوّی پی ههلّپشت و خویّن بهرچاوی بهردا، تازه زانی ئهوه جارچییهکه لهسهر عهرزی جوولّهی لی براوه. ئه مجاره له روخساریدا شلهژاوی و نیگهرانی جیّی توورهییهکهی گرتهوه. رهنگی بهر رووهوه نهما و بهو دهستانهی که به ئاشکرایی ده لهرزین، کوورهی ههلگگیّپایهوه و به شلهژاوییهوهی سهیری روخساری کرد. ده موچاوی کووره رهنگی مردووانی لیّ نیشتبوو. پتر سهری لیّ شیّوا. به ههلّپه رایوه شاند. به سهری په نجه کانی ئاوی به ده موچاویدا کرد. سهیره، سهیره. دهستی لهسهر مهچه کی دانا بزانی لیّ ده دا یان نا؟ دیار بوو ده ماره کهی ههلّنه داویشت. سهیره، ئهی لهو به لآیهی... پیس پیّوه بووم. کوره خویّنی ئهو کووره شم به ئهستوره بووم:" نا، نابی شتی وا بقه ومی.."

دەنگى نەرم و تىكشكاو و گرياناوى بوو. بە دەورى تەرمەكەدا ھەلدەخولا و زمانچەورىيى دەكرد: مەمرە، مەمرە براكەم. تۆخواكەت ھەستەوە. باشە ئەمن چم لى كردى... من ھەر نقورچىكم لى داى... دەست و پىت ماچ دەكەم... گوووم... براله... ھەستە. برالە، تۆخوا ھەستە. ئەگەر تۆ برى، لە نىوەندى ئەو بازارە... خۆ ھەموو چاويان لى بوو... ئااخ، مەمرە تۆخوا مەمرە..."

رهنگی سپی سپی هه لکه رابوو و نازای ئهندامی ده لهرزین و دهست و پینی خوی پی زهوت نهده کرا. دانیشت و سهری جارچیی لهسهر رانی دانا: "ههسته براله. ئاخر من چیم لی کردی... ههسته براله. هسته پیاو. ئه گهر ههستی، نهزر ده کهم گایه ک بکه مه خیر. سی مهریش، وه للا بیلا ده یکه مه خیر. سهریان ده برم. قوربانی ده کهم. ئهوه چ به لایه کو بهو بهسهر منت هینا. " خه لک کو بوونه و و له بهر ده رگای دووکانه که ئاپورایان بهست. حهشامه ته که جار به جار پتر ده بوو و زهنا زهنا و ده نگه ده نگه شهر به به رزیر ده بووه. نایب عهریف له دووکانه کهی ده رپه رپیه ده ره وه و به پارانه وه گوتی: " خو دیتان؟ به چاوی خوتان دیتتان؟ ههر پینی نایه دووکانه که مهوه به عهرزدا که وت. وه رمسووراند و ناوم به سهر و چاویدا پژاند. به لام ده لینی پشووی راوه ستاوه. نازانم چیی لی هاتو وه.!"

سهراج چووه پیشهوه و سینگی به سینگییهوه نا و دهنگی لی گر کردهوه: "ئهمن شایهتم. خواش لهو سهره شایهته ئهو داماوهت به مست و پیلهقه فلیقاندهوه. کوشتت. بهو چاوانهی خوم دیتم. "

"نه کهی سهراج، سهر هه لیّنه و خوا ببینه براله. پیاوه تیت هه بیّ. "

دهههزار دهدهی و ئهگهر نهبوو سهد ههزار... ئهوپهرهکهی نیو ملویّن. چما گیانی پیاویّك بایی چهندهیه؟

ئەوجار دەنگى بەرزتر كردەوه:"لەبەر خاترى پشتكوورپنك كە ھاتووە و لە دووكانەكەمدا سەكەت بووە، بوختانم يى مەكە."

پینهچییه پیره که له سهر جییه کهی خوی، جووله یه کی کرد و به دهنگینکی که له قوولایی گهروویه وه دهاته دهری گوتی: "ئهمنیش دیتم. چما تو نهبووی له چهقی نهو بازا پهوه پشتهملی نهو جارچییه داماوه وه کهروی شکیکت گرتبی، گرت و لهسهر شانتت دانا و بردته نیو دووکانه که ته وه ؟!"

اخوايهك ههيه، دوكتۆر ههيه، بوختان..."

دەنگى نانكەرەكەش ھەستا:"ئەمنىش دىتم."

نایب عهریف لهدین دههری بوو و به شلهژاوییهوه چووه ژوور سهری جارچییه که و بن پیلی گرت و به راکیّش راکیّش بردییه نیّوه راستی بازاره که و فریّی دایه سهر تویّکله شووتییه کان و میّش و مه گهزه کان.

"من؟ باشه ئهمن ئهو گۆج و نقوستانه داماوه بۆ دەكوژم؟ لهبهر چى؟ چما له خواى ناترسم؟

دهسته دریز و نالهباره کانی بهسهرسوو پرمانه وه لیک کردبوّه و به زاری که ف کردوو و لیّو و لیّو و لیّی شوّره وه قسمی ده کرد. خه لّکه که ش ههر وا بی خووله و مات و سهرسوو پرماو راوهستابوون.

له نه کاو پهرجوّیه ک رووی دا. خهونیّک وهدی هات و کووره قیت بوّوه و دانیشت. غهلبه غه لبّ به حهشامه ته کهوه ههستا. جارچی مات و گیژ و ور و کار له نیّو تویّکله شووتی

و وزهوزی میش و مهگهزه کاندا که و تبوو و چاوه کانی پر بوو له پرسیار و سهیری ده وروپشتی خوّی ده کرد و یه که به یه له نایب عهریف و خه لکه که که ده دروانی و ده تگوت نازانی چی به سهر ها تووه. ههر نه وه نده وه خوّی ها ته وه و وه بیری ها ته وه چیی لی قه و ماوه ، ده رپه ری و به نیو خه لکه که دا ریچ که یه کی کرده و و به ره و خوارووی بازاره که رای کرد و همتا نه گهیشته بن دارچناره کان ، ناوریشی نه دایه وه و که گهیشته نه وی ، له سهر کوته رهی نالبه نده که دانیشت. هانکه هانکی بو و و سینگی وه که ده که لینی ده دا.

نایب عهریف که کورهی لهدهست دهرچووبوو، نهیزانی چ بکا، بزیه دهمانچه کهی راکیشا و پهلاماری دا: "هزی گهواد، فیلباز... ده تکوژم... گالته به من ده کهی؟ وات لی هاتووه گالته به کلکی شیر بکهی؟"

چهند کهسیّك پیّشی نایب عهریفیان گرت. به لام چما داده کهوت و دهیپرییهوه؟ خوّ له دهست نیّوبژیوانیکهران راده پسکاند و چهند ههنگاو چووه پیّشهوه و ناخرییه کهی راوهستا و له قوولایی قورگییهوه نهراندی: "نهو به گه خویّنمژانه دوور ده خریّنهوه. دوور ده خریّنهوه. دوور ده خریّنهوه. دوور ده خریّنهوه. داده شیبینی. "

ئه وجار دوای ئه وه ی موّره یه کی دیکه ی له جارچییه که کرد، له حالیّنکدا ددانه کانی لی چیر کردبوّه، گه رایه وه و له خوّبایی و لووتبه رزانه چوّه نیّو دووکانه که ی. جا ئیّستا قسه وباسی ئه و کاره ی ده گهیشته وه گویّی جافرئوّز پوّلاد و سلیّمان ئاغا و ئه وانی دیکه ش و ئه وه نده ی دیکه له لایان گه وره تر ده بی د.

به لام شتیک، شتیکی خراپی که وه ک په لهیه کی رهش که و تبووه سه ر داوینی خوشی و شادییه کهی، ئه وه بوو که گایه ک و سی سه ر مه ری کردبووه نه زری پشت کووریکی مرده لوخه. باشه ئه گه ر مردبایه چ ده بوو؟ ئاخو پیت وایه ئاغاکان و دوست و براده ره کانی هیشتبایان له به رخاتری پشت کووریک بحریته به ندیخانه وه؟!!

به لأم باشه نهزریکی که لهخورایی و له حالهتی نائاساییدا کردوویهتی، لهسهری ده کهوی ؟ "ئهوه نهزر و سوینده کهمم وهرگرتهوه."

سەرى حيزب سلامەت بي.

جارچی که لهسهر کوتهرهی نالبهنده که دانیشتبوو، دهموچاوه تیکسمراو و بچووکه کهی گرتبووه نیو دهسته کانییهوه. بیری ده کردهوه. چهندی پتریش بیری ده کردهوه، توورهتر دهبوو. ههستا و خیرا و بهههشتاو بهره و لای کارگهی داربرینه وه که رویشت که له دهم چومه که و له بن

دار بییه کان بوو. کابرای داربی، پیاوی کی نهترس و ملهو و براده ری خوی بوو. هه رگهیشته ئه وی گوتی: "کوشتمی. نایب عه ریفی سوود خوری بی شه ره ف کوشتمی. ده رویش به گ و مسته فا به گ لیره دوور ده خرینه وه. باشه هه تا نیستا ده رویش به گ چاکه ی له گه ل تو نه کردووه؟ نه و کاته ی نه و ناغا خوپه رستانه حیسابی سه یه کیشیان بو نه ده کردین، نه و بانگی ده کردینه سه رسفره که ی خوی. خو له بیرت نه چووه ته وه براله؟!"

داربره که گوتی: "بیستم، بیستم و ئاگریشم تیبهر بوو. به لام ده سه لات چییه؟ ئهوه حوکمه ته ئهوان دوور دهخاته وه. دادگایه دووریان ده خاته وه. ئیمه چیمان له ده ست دی نهو ده سته دادوه ر بیبریته وه خوینی نییه."

پشت کوور هه لنچوو و چاوی له براده ره کهی زهق کرده وه و به زویرییه وه گوتی: "سهیرکه، من ده بینی؟ دیتووته چیم به سهر هاتووه؟ ئاخز ده بوو ئه وا بی حورمه تی به من بکری ؟ بیست ساله ئه من جاری ئه و شارو چکه یه ده کیشم. ئاخز ده ستی من دادو هر برپویتی یان نایب عه ریف ؟!"

بۆنى گولنى "پینج پهر" و گهلای بی و بنگه و توێکله و ئاردەمشاری سنۆبەر تێکهل ببوون و دەھاتن.

"ئەو دەستەى دادوەر دەيبرى ژانى نييە، بەلام سەر كە ببردرى، ژانى دەبىي. خەريكن سەرمان دەبرن. لەو شارەدا ھەموو لەتۆ دەترسن... چما ئەتۆ كۆنە ياغى نيى؟ ھەر تۆ نەبووى سى شەوان لەسەر يەك ھەتا بەيانى ھەر بۆ ئەودى دلى جافر ئۆز پۆلاد خۆش بكەى، شارەكەت دايە بە دەسرىدى تىلىدى تىلىدى دوت، و تىلىد كەد و گىپاللەت، نۆكەر سىفەتى بى حەيا."

داربره که زاری بوو به ته لهی ته قیو و هیچی پی نه گوترا. نهیده زانی چ بلی و چه ند جار تفی زاری قووت دایه وه. ساتیک دواتر به شوی نیدا، که خوّی گرموله کردبوو و پشتی کوورتر ببووه ده روزیشت، هه رای کرد: "تیناگا، تیناگا، خوّ نه و داما وه تیناگا، نازانی که نیتر من که لکم براوه و سه رده می ده ره به گایه تیش به سه رچووه، نازانی که نیتر نیستا هه موو شتیک جافر نوز پولاد و پولاده. ههم عیل و عه شیره ت و ههم حوکمه تیش. به لی ههر هه موو شتیک. جافر نوز پولاد و سلیمان نه سلانی سوّی په نجه .... تیناگا نا تیناگا، نه گه ر نه و دنیایه پیاویکی تیدابی، هه ر نه و پشت کووره داماوه یه که له هیچ ناگا، نه و داماوه شرت و گوم ده که ن و منداله کانیشی بی باب ده که و نه و داناخ، حالی نابی."

هه تا پشت کووړ له به ر چاوی ون بوو، وه ك چۆن له دواوه سه يرى تابووت يك ده كهن، ئاوا سه يرى كرد.

تووشی سهرتاشه که بوو. قهد و قه لافه تی ته واو وه ک جارچی وابوو. چاوی لی سوور کرده وه و به سهریدا نه پاندی: "هنوی سه گی پشت کووپ. ئه تنوی سه گباب، له سهر ده ره به گان ده کمیه وه ؟ ئه وه ئه وان بوون گوویان له و ولاته کرد و ویرانیان کرد و هه ژار و داماویان کرد. هه رد بی دوور بخرینه وه. ده بی ده رکرین بنو شوینیکی چه قه لی لی نه ژبی نه وی هه تا عومرت بی نه تنوش... ئیتر له پشت سه ری ناغا و گه وره کانی ئیمه و له پشته مله ی حاجی ناغامان قسه ی قرر نه که ی ... "

مووسی دهللاکییه کهی ده رهینا و به رهو پشت کووړ چوو: "راوهسته بزانه ههر به و مووسه زگت هه لاده دړم و ورگ و ریخولهت به گوړی وه رده کهم یان نا. برو له پیش چاوم ون به. دهی برو ملت بشکینه. سه گبابی که ر. "

پشتکووړ که بهو لیّوه رهش و موّرهه لکه و و قه لشیوانه یه وه کارگه که دوور ده که و ته هات. تروّمبیّله کهی حاجی قوّرت بوّغای لی وه ده رکه و تر و راست به ره و لای جارچییه که ده هات. بیّت و خوّی لانه دابایه، تروّمبیّله که پانی ده کرده وه.

نهعرهتهيهك ههستا:"راوهسته."

" راوهسته سهگی بهرهلنن، راوهسته."

دەنگەكە لە ھەموو بازارەكە گەرا. ھەموو دووكاندارەكان دەرپەرينە دەرەوه.

"راوهسته سهگی بهره للله، راوهسته."

له تروّمبیّلهکهی دابهزی و ریّ و راست بهرهو پشتکوور چوو. سهیره. زوّر سهیره. پشتکوور له بهر حاجی ثاغا که وهك تارماییهکی زهبهلاح بهرهو لای دهچوو، رای نهدهکرد. سهیره، سهیره. ثهوه پشتکوور بوّ وا ده کا؟ سهیره. خوّ قوّرت بوّغا زانیبایهی وای لیّ دیّ، ههر دانهده بهزی و خوّی نهدیّنایه ریزی ئهو پشتکووره هیچ و پووچهوه. به لاّم ئیتر کار له کاریّ

ترازابوو. بۆیه ناچار بوو بهبی ئهوهی وه پووی خوی بینی، وه ک توفانیکی توو پهبی، ئامبازی پشتکوور بوو.

پشتکوور ههر لهوی لهسهر جییه کهی خوی چهقیبوو و سهیری نهو پهیکهره بهههیبه ته ده کرد، که بهرهو لای ده چوو. حاجی قورت بوغا چووه پیشی و گهیشته پشتکوور. دهسته پان و زله کهی هه لینایه وه و ریک له وکاته ته قینه وه ی ده نگی پشتکوور له حه وا دهستی پی راگرت: "دهست راگره. دهست ویم که وی ورگت ده درم."

حهشامه ته که ههر ده هات و له دهوریان پتر کو دهبوونه وه.

قۆرت بۆغا دەستى شل بۆوه و وەك بالۆنێكى كون كرابى ٚهێمن و لەسەرخۆ شۆڕ بوونەوه و دەنگێك لە قورگىيەوە ھەستا: اسەگ. ا

> دهنگی پر له زایه لهی پشتکوور ههموو بازاره کهی داگرت: "سهگ باب و باپیرته. " قورت بوغا ددانی چیر کردهوه و گرماندی: "ده تکوژم. "

پشتکوور دهنگی گرتر کردهوه: اهیچ گوویه کت پی ناخوری. به باب و باپیرانتهوه هیچ گوویه کتان یی ناخوری. اا

قۆرت بۆغا چاوى لە ژێڵڵا ھاتن و پرى دايە تفەنگەكەى:"نەگبەتى پيس. بێدەنگ دەبى يان...."

پشتکوورپش گورج ئامبازی بوو و سینگی به سینگییهوه نا. دهتگوت که لهگهتتر بووه. کووراییه کهی پشتیشی ده تگوت تواوه ته و نه ماوه.

ثهوهنده خیرا و به رقهوه بهروّکی کراسه کهی کردهوه ههموو دوگمه کانی لی بوونهوه: "لیّم ده، دهی لیّم بده، ثهگهر پیاوی لیّمی بده. دهمانچه راکیشان چ نییه، گرنگ ترازاندنی پهلهپیتکهیه. ترسنوّکی خویّپی... ئهگهر پهلهپیتکهی نهترازیّنی، دهرپیّی ئهو ههشتا ژنهت لهپیّدا بی که کوشتن ئهوه سینگی من، ئهوهش ناقانه پرهکهی دهستی توّ. دهی مکوژه پالهوان فس فس. تهواوی بکه دهی گهوادی ترسنوّک. بوّ راوهستاوی؟ ئهو ههمووه خهالکه راوهستاون بزانن چهنده پیاوی و چ گوویه کت یی دهخوریّ..."

قۆرت بۆغا خراپ تووشى گێچهل ببوو. رەنگى بەر رووەوە نەمابوو و زارى وشك ببوو. سەرى لەگێژەوە دەھات و سەرسوورماو، سەيرى پشتكوورى دەكرد كە كەفى ھەلدەخراند.

_

[.] ناقان: جۆرە دەمانچەيەكە.

بنیادهمه کان و چیای دولدول و پشتکوور تیکچرژابوون و له نیوان دووکه ل و هه للم و گه لاچناره کاندا دهسوورانه وه.

دهمانچه کهی ههروا به دهستیه وه مابوّه و لووله کهی، راست و چه پ و سهر و خواری ده کرد. خو تهقه شی کردبایه، نهیده توانی ئه و پشتکووره بنگیّوی وا دوو هه نگاو له پیش ده مییه وه قیت و قایم راوه ستابوو. شلمژابوو و ناگای له خوّی نه مابوو. زهرده واله، زهرده واله زهرد و خالداره کانی ده دی. پووش به قوونه کان به باله توّخ شینه کانیانه وه ، به باله ناسك و روونه کانیانه وه هه ر هیّنده ی په نجه یه ک بهرز به سهر به ردچنه که دا وا ده خوشین، ده تگوت بونی یی و یی به به به به روونه کانیانه و ده که ن.

پشتکوور، به دهنگیکی پی له زایه آنه و رهوان پهیتا دهیگوت و لینی نهدهبرپیهوه. قورت بوغا ئیتر له قسه کانی تینهده گهیشت... سهری له گیژهوه ده هات و هه موو دنیا به دهوری سه ریدا ده خولایه وه. زهرده والله و جوّگه له و بنیاده مه کان، چاوه زه ق بووه کان و ئه و جالنجالوّکه زله ی داوه که ی خوّی به لکی چناریّکه وه ته نیبو و و ددانه سپییه کانی پشتکوور، هه و هم موویان تیکه آن پیکه آن ده سوورانه و و ده سوورانه وه.

"چما ئهوه ههر تو نییت به چاندنی برنج و به ژههراویکردنی دهشته که و ههموو سالی به کوشتنی ههزاران مندالا له نزبهتیدا و به میش و مهگهز، خیانهت له نیشتمان ده کهی؟ دهی بیتهقینه، بووده لهی بی غیره ت. ئیستا که چه کت کیشاوه تهقهی بکه، دهی گهواد. پیاو که دهمانچهی کیشا... دهی پهلهپیتکهی بترازینه، بی شهره فی ترسنوک. پیت وابوو لهبهر خاتری گیانیک، لهبهرت ده پاریمهوه؟ چما ههر تو نهبووی نهو ههموو ژنه بهسته زمانهی میرده کانیان له یهمهنی بی سهر و شوین ببوو، ههمووانت له خوت ماره کرده وه و ته لاقت دان و دواییش ههموانت به دهستی حوکمه ت له ناقچاسازدا زینده به گور کرد؟ ههموو سالی، ههموو سالی، ههموو سالی، ههموار مندالت... دهی لیم ده، لیمی ده ترسنوک، لیم ده ههی له ژن کهمتر... لیم بده چهپهل، لیم بده هیچ و پووچ..."

حاجی قورت بوغا که لهسهر جیده کهی خوی پینی به عهرزییه وه وشك ببوو، به چاوی پر له پارانه وهی، داوای یارمه تیی له خه لکه که ده کرد. نه و هه مووه رووداوه له چه ند چرکه ساتیکدا قه ومابوون. به زمانی حال و به چاوی یارمه تیخوازانه وه ده یگوت، وه رن له و گیچه لهم نهجات بده ن. سهیری یه ک به یه که دوسته کانی ده کرد که له نیو ناپورای حه شامه ته که دا بوون. ده مانچه کهی هه لادینا و دایده نایه وه و له هه وادا بازنه ی ده کیشا.

چاوی له چاوه کانی جافر ئۆز پۆلاد ئەلقا. به روخسارىيەوه ديار بوو ئەويش حالى لەم باشتر نييه. ئەويش نەيدەزانى چ بكا. نيگايان كە تىك ئالقا، جافر خۆی راوەساند و بەرەو حاجى قۆرت بۆغا راى كرد و خۆى خسته نيوان ئەو و پشتكوورەوه و دەستى بەرز كردەوه كە لە پشتكوورى راكيشىخ. ريك لەو كاتەدا چەقق زامندارەكەى دەستى پشتكوور بريسكەى دا:"دەستى لى ھەلىنىيتەو، كون كونت دەكەم."

جافر ئۆز پۆلاد بەلەسەرخۆييەوە گەرپايەوە و چووە بن پيلى قۆرت بۆغاى رەنگ ھەللىزركاوەوە و بردى بەرەو لاى ترۆمبىلەكەى و سوارى ترۆمبىلەكەى كرد و خۆيشى سوار بوو. قۆرت بۆغا بەلادا ھات و دەمانچەكەشى لە دەستى بەربۆوە سەر كورسىيەكە و چاوەكانى لىك نان. جافر ئۆز پۆلاد دەستىكى لە پشتى شۆفىرەكە دا و گوتى: "ھەللى كە، ھەللى كە با برۆين. "

ئەوجار ئاورى لە قۆرت بۆغا دايەوە و بە دەنگێكى ھێمنتر گوتى:"ئەرى كاكە ئەتۆش تاقەتێكت ھەيە ھا، ئاغا. چما پياو دى و لە نێوەراستى ئەو بازارە دەم لە دەمى ئەو پشتكوورە پيسە دەنى ؟"

تروّمبیّله که وه ری کهوت. حهشامه ته که کشایه وه و ریّگهیان بی میرسدس بیّنزه که کرده و د...

پشتکوور سینگی دهرپه راندبوو و نیوچاوانی نارهقهی ده رکردبوو و چهقوکهی به دهستیکییه وه و دهسته کهی دیکهی له کهله کهی نابوو.

له نیّو ئه و حهشامه ته وه که هه تا ئیستا کپ و بیده نگ بوو، له پیشدا غه لبه غه لبینک هه ستا و به دوایدا بوو به قسه و پیکه نین و قاقا و هه را و هوریایان گهیشته ئاسمانی.

پشتکوو پر ماندوو و هیلاك گه پایه و و لهسه ر كۆته رائى نالبهنده كه دانیشته وه. چه قو كه ی نووشتانده و و له گیرفانی خسته وه و جگه ره یه كی داگیرساند.

خەلكەكەش وردە وردە هاتن و لە دەورى كۆ بوونەوه.

"کورم ئەو كارە قۆرە چ بوو؟ خۆ ھىچت بۆ نەھێشتەوە. پێت وايە قۆرت بۆغا تۆڵەى ئەو چاوقايمىيەتت لى ناكاتەوە؟ كورە خۆ كردتە پەرۆيەكى گواوى. ھەر سەيرە نەيكوشتى. پىس حەيات برد. گوئ لە من بگرە، خۆت لە كێشەى ئەو ئاغاواتە ھەلمەقورتێنە. ئەەتۆ كابرايەكى داماوى كورم، چكارێكت بە كارى دەرەبەگانە. ئەسپ و ئێستر جووتەى داوێن و لە نێوانياندا كەر دەتۆيىێ."

حهشامه ته که ههر ده هات و يتر ده بوو. پينه چييه سمينل شور و بابره ده موچاو شله که، له حالێکدا، به بهروانکهکهي دهستهکاني وشك دهکردنهوه گوتي:"کهر دهتۆييێ. قۆرت بۆغا لهوانه نییه بهرؤکت بهربدا. وهك روّژ رووناکه توّلهی ئهو چاوقایییهت لی ده کاتهوه. ئهمرو سبهی ئەر بەردانە بە خوپنى تۆ سوور دەكا. خۆزگە خۆت لەر گېچەللە ھەلنىەقورتاندېايە. كارىكى باشت نه کرد."

دارتاشه که به قوّلنی هه لمالراوهوه هاته پیشی و گوتی: "به قوربانی ئهو دهسته بم. كاريّكي سهير بوو. كاريّكي پياوانه. وات ييّ كرد، تا قيامهت كهس گوني نهبوو شتي وا بكا. لهبهر ئهو غیره تهت مرم. بهخوای تهر لیّت له ههرا دان. کوره با میللهت بزانن ئهوانه دههوٚلّی نيّو بۆشن و بهو هات و هاوار و يۆز و ئيفادەپەيانەوە، ناويّرن يەلەپيتكەي ئەو دەمانچەيە بترازینن که رایانکیشاوه. براکهم، جارچی گیان، له دوای خهزای (ئوحود)هوه پیاوی وهك تو بهغیرهت له دایك نهبووه. بهو جهسته گیر و ویرهتهوه سنیگت بو ئهو ناقانه (جورهی دەمانچەكەيە) دادرى و وەك شاخيك له بەرانبەرىدا راوەستاى. ھەي رەحمەت لەو شيرەي مژیوته و رهجمهت له رهچه له کت. حه لالت بی نهو شیرهی له دایکتت مژیوه. نهو گونده سهد سالني ديكهش ئهو پياوهتي و ئازايهتييهت لهبير ناكا."

جازچی له نیّو بازنهی ئهو حهشامه ته دا که ههر ده هات و چرتر ده بوّوه و دهوریان ته نیبوو، وهك جهوالنِّكي ير له شووتي لهسهر كۆتەرەي بن چنارەكه گرمۆله ببوو و جگەرەي دەكنشا. سی میشه که رانهی رهش و بریقه دار، ههر کام هیندهی په نجه گهوره کهی دهست، به وزهوزیکی سەير و سەمەرەوە، بەسەر خەلككەكەدا دەخولانەوە.

قاوهچىيەكە بە دەنگىكى بەرز كە دەيوپست ھەمووان بىبىستن گوتى:"ئاخر كەس نىيە بليّ، سهي بهره للله، ئه تو چيت بهو كارانه... گهمژه په ئهو چهقه لهي بيهوي له گهل شيردا بچيته جهوالٽِکهوه...*"

بۆیاغچییه که قسه کهی به کابرای قاوه چی بری و گوتی: اکاریکی باشت کرد براله. کاریکی زۆر زۆر باشت كرد. هەر بەراستى دەستت خۆش بىخ. لىنگەرى با لە خۆشىيانت پىلاوەكانت بۆياغ بكەمەرە. لەبەرت مرم."

سندووقه کهی لهبهرینی یشتکووره که دانا و دانیشت و دهستی کرد به بوّیاغکردنه وهی ييّلاوه كاني."

^{*}نیدیزمیکه پیموایه پهیامه کهی ناروون نییه و پیویست به روونکردنهوه ناکا.

نویّنهری تراکتوّر فروّشی و تروّمبیّل و درویّنه کهر و کهلوپه له کانی سه لاجه ش ده ستیّکی به سیّله که یدا هیّنا و گوتی: "پشتکووری هیچ و پووچ... سه گبابی کهر ههر بوّ خوّنواندنیّك گیانی خوّی خسته مه ترسییه وه. سه گباب میز له کانییه کهی زهمزه م ده کا و پیّشی وایه به زیندوویی لیّی ده گهریّن... ناخر هه تیو میّشووله و شهری فیل؟... به سهری بابت... نه دی سهی پشت شکاو، نه دی به سهری بابت... چونکه ده تزانی قوّرت بوّغا به و حهیا و شهره فه یه وه ده ستی خوّی به خویّنی به لاّ لیّدراویّك پیس بکات، بوّیه خوّت نازا کرد و نه و کاره قوّره ت کرد... ماسی ده گری ده بی قوونیشت ته ربی ما هو کات تیّده گهی دنیا به ده ستی کیّیه... "

ئاسنگهره که به توورهییه وه نه راندی: "ئهترش ده مت لیک ده نینی یان نا؟ سووک و چروو کی ناپیاو؟ گوو به و زاره شره ت... به لایه کت به سهر دینم هه تا تر بی گووی وا نه خریه وه. ده ی جا چ بووه؟ به وردییه که ی لی مه روانن، وه رن بزانن چهنده پیاوه. ئه و قه لافه ته غیره تی شیری تیدایه. به لام ئه تری لووسکه له، ده مانچه نا، هه ر ده ستمت لی هه لیننمه وه، گوو به خر تدا ده که ی و یه کیشو و هه تا نه و سه ری ئه ده نه هه لدینی. "

ئیتر مسته گهورهکهی که دهتگوت کوتکه، لی راست کردهوه و به توورپیهوه پهلاماری نویّنهری فروّشتنهکانی دا و بهسهریدا نهراند: "جهحهندهم پر بکه، دهی جهحهندهم پر بکه..."

نوینه ره که خوی خزانده نیر خه که که وه و له قوژبنیک لیمی مات بوو. زه رگهته ره ش و بریقه داره کان به وزهوز به سهر خه که که که الله بازنه یه کدا ده خولانه وه. له ولاوه چیای دولاول به بره ره به به وزه وز به سهر وون و بزرگاوه وه که توزیکیش مهیله و تار ببوو، هه ر ده تگوت به سه ره سه ریانه وه هه لواسراوه. ئاسنگه ره که به نیر خه که که که دری دابوون، تیپه ری و هات و له به رده م جارچییه که دا راوه ستا و دواییش داها ته و و نیر چاوانی ماچ کرد و گوتی: "ئه و نامه ردانه شه مروزیان سبه ی ده تکوژن. ده بی مشووریکی لی مخوین. خوینت به و به دانه و مرده که ن ته رمه که شت هه رلیره، فری ده ده نه بن نه و چناره. ها اای جوامیره که م، شیره که ی خوم. چیت بو بکه م؟ وا باشتره چه ند روژیک له بازا و کولانیدا ده رنه که وی همتا ناویک به خوم. چیت بو بکه م؟ وا باشتره چه ند روژیک له بازا و کولانیدا ده رنه که وی ."

حاجییه شیّته دهمانچهیهك به دهستهوه و به لیّوی كهفكردووهوه و به نهرهنه و دهات: "هوّوی، هوّوّوّو وّوّو پشتكووری گوو سهگ، ئهوه هاتم. هاتم پیّشانت بدهم پووتیّك چهند كیلوّیه.... ئهوه یان توّ ... یانی توّی سهگ، وات لیّ هاتووه كه... پیّت وایه ئهو میللهته بیّ كمسه ؟... ئاغاكانمان؟... خویّنت... خویّنه پیسه كهت به گوری وهرده كهم..."

حاجییه شیّت به سهر خه لکه که دا ملی کیشا و جارچیی دیت که له سهر کوته ره که دانیشتوه و پیّلاوه کانی بوّیاغ دانیشتوه و پیّلاوه کانی به بوّیاغ ده کاته وه. سیّره ی لیّ گرت و نهراندی: "بگره، بگره."

فیشه که که دهرچوو. به لام به رلهوه ی حاجییه شیته پهلهپیتکه ی بترازینی ناسنگه ره که مهچه کی گرتبوو و رووی ده مانچه که ی له حه وا کردبوو. دوو سی گه لای چنار به سه خه لاکه که دا وه رین. ناسنگه ره که سووکیک ده مانچه که ی له ده ستی حاجی ده رهینا و به رقینکه وه تفینکی له نیو چاوی کرد و به ته وسه وه پینی گوت: "کوره هه ی مه رایی که ری بی شه ره ف. به کریگیراوی خوفروش. چلکاوخوری سه رسفره ی ناغاواتان. هه ی که وچکی نیو هم مورو قاینک..."

مهچه کی بهرنه دابوو. پالیّکی به حاجییه شیّته وه نا و فریّیدایه نه وبه ری ناوه که و حاجی له سهر چیمه نه که تلّپ به عهرزیدا که وت و له حالیّکدا له به ر مهستییان زمانی تیّکه لا ده هات، که و ته پارانه وه: "توّبه، توّبه، ئیتر کارم به پشتکوور هکه نابیّته وه... باشه ؟ ده مانچه که بده ره وه ده که م... گووم خوارد... توّبه... پشتکوور برای منه. "

"ناتوانن بهگهكان دوور مجهنهوه..."

"ناتوانن دووريان بخهنهوه."

"ههتا قازييه پيره مابي ناتوانن."

"یه کیّک له قازییه کان، دادوهری قوّرت بوّغایه... یه کیّکیشیان پیاوی سلیّمان په نجه و روّستهم به گه..."

به دلخوشییهوه گوتیان: "قازییه پیره پیاوی کهس نییه..."

"ناتوانن. همتا قازييه پيره قايل نهبيّ، ناتوانن دووريان بخمنموه."

"چما دووریان بخهنهوه چ دهقهومی ؟ ئهی خۆزگه دهریان بکهن. چما ئهوان چ جیاوازییه کیان لهو ئاغایانه ههیه ؟ ئهوانه چ گولی کیان لهسهرمان داوه ؟... کوره لیّیان گهریّن با وه کوو سه گ ورگی یه کتری بدرن."

ریّك له و كاته دا، پیریّكی سه ر زل و چوارشانه به چاوی ده رپوّقیوه وه، روخساریّكی تووره و ورگیّكی له ژیّللاهاتوو و پانتوّلیّكی ته نگ، به پیّلاوی "ئوّسكاری بریقه داره وه" و به پهسته كیّكی رهشه وه كه زنجیریّكی زیّری سه عات، به سه رییه وه سه رنجی بوّلای خوّی راده كیّشا و چاكه تیّكی له قوماشی رهشی ئه تلهسی له شیّوهی "ئه سموّکینگ" له به رکردبوو و گوچانیّكی

حهیزه رانی زیرکفتی به دهسته وه بوو، ورده ورده و گران و سهنگین به شوّسته که دا تیده په ری شه و قازییه پیره بوو. کلاویکی گهرگه ریی رهشی لهسه ر سه ره بی تووکه کهی نابوو.

ئاسنگهرهکه به دهنگیکی بهرز و بو ئهوهی قازییه پیره گوییی لی بی گوتی: "همتا قازییه پیره مابی، ناتوانن دووریان بخهنهوه."

زیاتر له نیوهی خه لکه کهی بن دار چناره که، ویّک پا دووپاتیان کرده وه: "ناتوانن دووریان یخه نه وه."

نانکهره که ههرای کرد: "ئهوه قازییه پیرهی پی ده لیّن. سهر لهبهر گهردوونیش دانانویّنیّ. " دووکاندار به دهنگیّکی گی که زایه لهیه کی شادییشی تیدابوو، گوتی: ناتوانن دووریان بخهنهوه. "

دووکانداره که کابرایه کی که مدوو و دانبه خوّداگر بوو، که هیچ حیسابیّکی لیّ تیّك نه ده چوو. ههر ئیستا سی و شهش ههزار لیره ی لهسهر ده رویّش به گ بوو. دووکانداره که ده مراستی ده رویّش به گ بوو له شاری. پاره و کالاّی ده دا و له ده فته ره که یدا ده پنووسی... که ده رویّش یاره ی به ده سته و ده بوو، لیّی ده پرسی: "چهند؟"

سهیری دهفتهر و چۆرتکهی نهدهکرد... ههر دهیپرسی:"چهند؟" ههر ئهوهنده.

قازییه پیره دهیزانی لهوی چ باسه. ههموو ئهو قسانهی بیستبوو، که بوّوهیان کردبوو گویّی لی بی و بهبی ئهوهی وهرووی خوّی بیّنی، ملی ریّیهی گرت و روّیشت. تهنیا ئاوریّکی دایهوه و به گوّشهی چاوان خیّسهیه کی دایه حهشامه ته که.

"ناتوانن دووريان بخهنهوه." .....

"بەلام پياوەكانى قۆرت بۆغا جارچى دەكوژن."

"دەي چ بكەين؟"

"جارچيي داماو..."

"با پارەي بۆ كۆ بكەينەوە."

الكابرايه كي بهغيرهته. وهرى ناگريّ. "

انا راستهوخوّ..ا

الهدر ئەمشەو. ا

"يارەكەي بدەينى ..."

"با بچێته شوێنێکی دی. "

"بچێته ئەزمىر." "ئەزمىر باشە." "لاچەيە. چ باشتر..."

سهراج و نانکهر ئهو شهوه مال به مال گهران و پارهیه کی زوریان بو جارچی کو کردهوه. پارهیه ک که ئه گهر سی سالی رهبه ق له ههنده ران دهستی له رهش و سپی نه دابایه، پیی ده ژیا.

وایان دانابوو ئاسنگهر و نانکهره که و سهراج پاره که بدهنه جارچی و شهویّك ههلیّگرن و بیبهنه ویّستگهی شهمهنده فهره که. که س به شویّنی جارچی نازانی و به و جوّره جارچی گیانه شیرینه کهی رزگار ده کات.

جارچى كه گوێى له قسهكانى ئهو سى پياوه، ئهو سى برا گيانى گيانييه بوو، گوتى:"ياخوا ههر بژين."

به هیّمنی و به پشتی دهستی دراوه کهی وی دانهوه و گوتی:"ناچمه هیچ کوی. پیّویستیشم به و پارهیه نییه و وهری ناگرم. دوای نهوه نیتر، تاقهتی نهوهم نییه، خهلّك ههزار قسه و قسهلاّکم له پشت سهری بکهن."

"بهلام ئاخر دەتكوژن." "دەزانم دەمكوژن."

وهلی شهمال غاری دهدا. لینگه درنژه کانی که دهتگوت لینگی تاژین، ننوقهد و بشته دریژه کهی و دهموچاوه تیکسمراوه کهی و ئیسقانه کانی شهویلاگهی دهریهریبوون. به کیلگهی لزکه و کونجی و نزك و ماش و نیسك و پیاز و پهریزه گهنم و جز و به بیستانه کاندا رای ده کرد. به بی نه وه ی ناوریک له دواوه ی بداته وه و بویری سهیری یاش خوی بکا و له حالیکدا که وه ختابوو زراوی بچی، غاری دهدا. رای ده کرد و له حالیّکدا خهریك بوو دلّی له سینهی بیّته دەرى، له ياش خۆيەوە تۆزىكى سوور و خەست و پشووېرى وەك بەورىنگەى نىرو تەندوورى نیّلدراوی پر له پشکوی ههلدهستاند. توزیّکی سوورباو له پشتهوهی، سوور وهك ههوری لهجوٚش و پشكرى ئاگرى له نيرودا بيت و بهرهو ئاسمان بليسه بدا و له دوورهوه تهندووره بكيشي و پاژنه و گویزینگی بسووتینی ... و ههوری توزه سوورهکه، یهك، دوو و سی هیندهی قه لافهتی بنیادهمیّك و لهوانهشه هیّندهی منارهیهك ههلّدهستا و به دوایدا خوّی له یی و بهله کی هه للدهسوي و له ههوادا به مؤلهق دهوهستا و پشكۆ ئاگره كانيش وهك ئهستيرهي راخوشيو... و سيبهره كهشى پي به پيي و له نيو تهپوتوزه كهدا به توورهييه وه دههات... دهرويش به گ به سواري ئەسىيكى كويتى گوئ قوتى كلك و يال يەخش و يەرىشان، ، بە تەپوتۆزە سوورەكەدا دەخوشى و دەمانچەكەي وەك قەمچى رادەوەشاند و دەھات. بە شوپن سېبەرەكەيدا و لەگەل سنبهرهکهی، سه ک گورگینکی توخ سوور که له سوورییان رهش دهچووهوه و که لیه سیپیه کانی ديار بوون، به هانكههانك دههات. تهيوتوز و سيبهر و سوار و سهگهكه تيكهل بهيهك دهبوون و ليِّك جويّ دهبوونهوه و له وهلي شهمال ٚجويّ نهدهبوونهوه. دههاتن و دههاتن.

"ئەتۆ بەدەستى من دەكوژرێى. بە دەستى من. ئەرە چارەنووسى تۆيە، چارەنووسەكەت وايە وەلى شەمال و چارەنووسىش ناگۆردرێ. وەچەي ئادەمىزاد، شتى وەك تۆي نەدىوە. وەك

تۆ به قه لأفهت جوان و گورج و توند و شوێن هه لٚگر... بێ وێنهيهك كه ته نانهت شوێن پێى مێرووش هه لّده گرێ. به لام چ سوود كه شووشه كهى ژيانت له دهست من دايه و من ده تكوژم. "
به هه ژاوى و وه ك شێتان به سهر خۆله سووره وه بووه كه دا كه ده تگوت پشكۆى ئاگره ده رۆيشت و پهيتا پهيتا له په نا گوێچكهى خۆى گوێى له سرتوخورتكه يان ده بوو: "ده تگهمىێ. ده تگرم. چاره نووس ناسردر ێتهوه. "

جا کاهینه که گوتی: ئهی نه مروود، له گه پ و سوو پی ئه ستیره کانه وه وا دیاره ده ورود و و کانی تو به ده ستی کو پیک و هرده گه پی که ئه مسال له هه ریمه کهی تو دا له دایك ده بی ...
"ئه دی چار چینه ؟"

کاهینه که گوتی: "هیچ چار نییه."

ائهي كاهين، ئهي ئهگهر من ئهو چارهنووسهم گۆرى چى؟اا

کاهینه که گوتی: "ئهی نهمروود، ناگۆردری." کاهینه که پیکهنی. تهپوتۆزه سوورباوه کان وهك پشكۆ له دهشته کهی حهران و چیاکانی ئورفه وه بلیسهیان کیشا...

الئهمن ئهو نووسراوه دهگۆرم. دهبي بيگۆرم. "

كاهينه كه گوتى: "ناگۆردرى". "

مووی لی ببوونه نهشتهر و چاوه کانی سوور سوور وهك مهرجان. جا به ئهمری نهمروود خزم و کهس و سوپاکهی به کیّو و دهشت و ئاو و جوّگه و جوّباران و به دوورگه و ئهشکهوته کانی کهوشه که نه که که و ههموو و لاتیان سهنگ و سووژن دا و لهو ساله دا له ههر جیّیه کی مندالیّک له دایك ببوو، کوشتیان... مندالیّ کوریان ههموو کوشتن و ژنیک بهبیّ ئهوهی بهییلیّ میّرده کهی و منداله کانی و خهلکی شاره که و مهل و بالنده و ده عبای کیّوی پیّی بزانیّ، له تراویلکه یه کدا منداله کهی بوو. منداله کهی لاوانده و و مهمکی دایه. له داری بی، جوان و تراویلکه یه کدا منداله کهی بوو. منداله کهی و هه لوتکه که ئاوی دانه ده داری بی، جوان و لوتکه که ناوی دانه ده داری بی، بوان و لوتکه که ناوی دانه ده دا. مهلوتکه کهی له لوتکه که ناوی دانه ده داری بی و قری ئالون و بی ناوه که کوت. به سوزی دله وه و له حالیّک دا سهر و قری ئالون و به ریشان بوو و مهمکه کانی راسابوون و شیریان لیّ ده چورایه و ه ایه لایه یه بو چیاکان و ده شت و گول و ئاسک و داره کان گوته و ه له سهر عهرزه که دانیشت و بو نهوهی جگهرگوشه کهی له نه ماندا بیّ، ده ستی هه لیّنا بو نزا و پارانه وه. ههوریّکی زیّرین له سه منداله کهی نیشت هوری که به سه ر چیا و تاقگه و ده شته کاندا منداله کهی نیشت و بو نور تورینه که ی به پیّی بیشکه که به سه ر چیا و تاقگه و ده شته کاندا منداله کهی نیشت. هه و ده شته کاندا

لْزتكە: گەمى، بەلەم، قايق

جا نهمروود شایی لهدلای گه پا و فهرمانی دا دهمودهست لهسه ری بده ن. جهللاد شمشیریان کیشا و شمشیر تاقه موویه کی چییه نهیانبری. شهمری کرد بیخنکینن، به لام پهت و کهمه ند کاریان لی نهکرد. ههموو رئیه کیان تاقی کرده وه بو کوشتنه کهی و هه ر نهیانتوانی، ئاگریکیان بو کرده وه هیننده ی کیویک و له سه ر چیایه که وه به مه نجه نیق هه لایانداشته سه رکلی ئاگره که و ئاگره که بوو به ئاو و داره کان بوونه ماسی و پشکوکان بوونه گول و شینکه ... گه نجه ردین ره شه چاو مامزه که ش له نیو ئه و گولستانه تایبه تیه دا پیاسه ی ده کرد و نه مروودی کوشت و برای خه خه نه بی بوو به پیغه مبه ری به ره کهت. جا هه رکه سیک له سه رخه رمانی یان له ه کاتی هه لاگر تنه وه ی حاسلات و به روبوودا و له وه رزی میوه رنینیدا هاواری لی کرد، به ره که ت که حاسلاتی که وت. ثیتر کچی مامزئاسای خواست و گهلی مندالی خسته وه هموو سالی سه دان هه زار مامز په نایان هینایه مولکه که ی ثه و و پاریزران. هه ر بویه شه گوشتی ئاسکان حمرام کراوه و شیره که یان حه لال هه و میرای که وانی ئاسک ده چی .

مانگ هه لات. مانگی چارده، به تریفه و زیوین... تیشکه زیوینه که شهوه کهی شوشته وه. وه لی شه مال به ده وری کوشکه که دا ده سوورایه وه. چه ند روّژ بوو؟ نه خوّی ده یزانی و نه

کهسیّکی دی. برایم نوّبهره مندالی دهرویّش به گ و میّرمندالیّکی که لهگهتی چاو و بروّ رهشی لیّوبهبار و رهوه ک بوو، گوتی: "بابه، بابه، دیسان ئهو کابرایه هاتهوه. دیسان وه ک پهپووله به دهوری کوشکه که دا که و ته وه خولانه وه. "

دهرویش به گیش له روّچنه ی په نجه ره که وه سهیری کرد. وه لی شه مالا یه که پشوو رای ده کرد... برایم و ده رویش به گ هه تا به یانی نه خه و تن... ده رویش و برایم هه رکامه یان له کونیک که وه سهیری وه لی شه مالیّان ده کرد به ده وری کوشکه که دا بالّی گرتبوو. ثه و پیاوه ی به راکردن ده وری کوشکه که که روّژ بوّوه ون بوو. بوو به دلوّپه ثاویّك و به عه رزیدا روّچوو. له وانه شه وانه یه که شه و نه و پیاوه شه که شه وانه یه که پشوو غاری ده دا و هم موو خه لکی نیّو کوشکه که دیتیان، وه دووی که و تن و توزیان نه شکاند. سه گه لیان پیّوه نا و سه گه لیش توزیان نه شکاند. سه گه لیان و دوو خست و کابرا ون بوو.

وهلی شهمال که برسیی بوو، چووه ئاوایی. گوندی له کهپرهکانیاندا ماستیان له قاپی گلینهی گهوره کردبوو. وهلی شهمال ماستهکهی وهدلی کهوتبوو. ههر شهوهی ماستی یهکیّکی ههلاه و و بنی قاپهکهشی دهلستهوه. کیشکی کهپرهکانیان کیشا و شهوانه ههتا بهیانی نهخهوتن. وهلی شهمال وه با دههات و ماستهکانی ههلاه لووشی و کلکی بهتهلهوه نهده بوو.

وهلی شهمال گهلی روّژان بهسهر لکیّکی خوار و پی له چل و گهلاوه له نیّو چنارستانه کهی سهر گهوی چهمه که، ده خهوت و ههندی شهوان له جیّی خوّی نه ده بزووت و ههروا لهسهر جیّ و بانه کهی خوّی که بهسهر لکه کانه وه سازی کردبوو، ده مایه وه.

 کرده و و تنی هدلکرد له گزرانییه کی به سۆزی وه ك لاوك و لاواندنه وه، ده تگوت تهیریکی مینیه یه و بانگی نیزه که ی ده دا. ریك له و کاته دا گه نیز کی رووت و قووت له نیز ده وه ن و گولا پینج په په ده کانه و هاته ده ریخ. به سپایی لیخی نزیك بخوه و له ته نیشتی راوه ستا. ئه ویش ئه وه هه ر ده چری کی له ته نیشتی راکشا و وه ك ئه و ئه ژنوی به رز کردنه وه. دیسان له سه ر گولا و چیمه نه که که و ته تلانه وه و هه لینا. گه نه که که و ته تلانه وه و هه لینا. گه نه که که ستان و ... دواتر خویان خسته سه ر گوله در کاوییه کانی چیمه نه که و ... وه لی هه مالا چاوی لیک نا و لکه داره که ی جار به جار توندتر به خویه و گوشی. ژنه ورده ورده و به نازه وه ده نووزایه وه و پیاوه که ش وه ک ئه سپینکی لینگ دراو، ده ی هانکاند. هانکه هانکینی تینکه لا به ناخ و ئوخینکی هه ژاو و هه ژینه رانه. وه لی شه مالا چاوه کانی کرده وه و به ره و که به دوایدا بانگی کرد: "مه رق مه رق مه رق مه رق مه رق راوه سته."

گهنجه که شهر رویشت. جلوبه رگه کانی له گوله کان کرده وه و له سهر زیخ و چه وه سپییه کان له به له به به کردنه و و له ناوه که ی دا و په پییه وه. ژنه که له وی به ته ته ته ده وه نه کان به له وی کرد، راوه ستا و هه تا گهنجه که که شوینه ی گوله کان ته واو ده بوون و زیخ و چه و ده ستی پی ده کرد، راوه ستا و هه تا گهنجه که ی له چاوان ون بوو، هه ر سه یری کرد. نیو سه عات و له وانه شه سه عاتیک ده بوو هه روا راوه ستا و دوایی گه پرایه وه بن دار چناره که و ساتیک له وی راوه ستا. نه وجار داها ته وه و نه ژنوی له سه ر عمرزه که دادا و ده ستی به ره و ناسمان هه لایننا. ده تگوت دووعایه ک ده خوینی دوایی به گاگولکی به ده وری چناره که دا خولایه وه و سعت که نوی ده وی نه که نوی داین و شه پولیان ده دادا. گه نه یکی باریکه له و کزوله و رووت و قووت له ده وه نه کان ده ربه پی به هه ر دوو ده سته کانی گه لا و گونی داین شیبو و داها تبوه و پشتی کووپ کرد بوه و سه ری له به رخوی نا و راوه ستا. ژنه به گاگولکی و رکور ژنینه ریدا له سه ر و سه مه ره که ی له سه ر لیوان و دلیزوین و ورووژینه رو و له و په پی ورووژینه ریدا له سه ر پشت لینی دریژ بو و و ژه نوکانی هه لینا و لیکی کردنه وه و سه ری ده و شیوه په پاناوکیکیان وه به رخوان دا.

وهلی شهمال ئارهقهی کرد. چاوهکانی بریبووه ئیسقانه دهرهپهریوهکانی گهنجهکه. قژه چپ و دریّژهکهی پهخش و پهریّشان ببوو.

تاویّك دواتر، كوره نالاندی و بهلادا كهوت و لهسهر چیمهنه كه تلایهوه... و ژنه له تهپلی سهرییهوه ههتا بهری پینی ماچ باران كرد. دوایی له ژوور سهری ئهژنوی دادا و له بن لیّوانهوه لاواندییهوه. دهیلاواندهوه و جار و بار دهسته كانیشی بهرز ده كردنهوه. گهنجه كه له نه كاو وهخو هاتهوه و قیت بووه و رای كرد و جلوبهرگه كانی لهسهر دهوه نه كان هه لنگرت و به زیخ و چهوه كه دا تینی قووچاند. دهنگی خزینی زیخ و چهوه كان له بن پییه كانی، له بینده نگیی مانگهشه وه كه دادایهوه.

ژنه ههر لهوي لهسهر چوك و بهبي جووله مايهوه.

پیاوه کی ریش چهرمووی پشت کوماوه هات. ژنه بهبی نهوه ی بهههندی بگری، ههروا لهسهر نه ژنو بهبی جووله مایهوه. کابرا له دهوری ده گهرا و دهیگوت: "سهباحهت خاتوون، سهباحهت خاتوون من هاتم. "

ژنه ههر گویّشی پیّی نهدهبزووت و کابرا دهخولایهوه و دووپاتهی دهکردهوه:"من، من، من."

ژنه له نه کاو دهستی گرت و کیشا و له تهنیشت خوّی دریّژی کرد و... سهرتاپیّی ماچباران کرد. ئهوهندهی ماچ کرد ههتا کابرا دهنگی سهیر و سهمهرهی لیّ ههستا و لهو کاته دا دریّژ بوو و کابرا پیرهی ... ماوهیه ک بیّ جوولّه مانه وه. دوایی ژنه که که وته گینگلاان و ههلّبه و دابه ز. پیاوه که دهنگی لیّوه نه ده هات و ورده ورده، دهیلاوانده وه... و ئاخرییه کهی کابرا دهستی ژنه کهی گرت و ههلیستاند و... به نیّو پنگه کاندا به رهو لای گرده که رویشت. ردینه کهی له به ر تریفه ی مانگه شه وه زیوینه که ده شنایه وه و ده در دو وشایه وه.

ژنه له بن چناره که چۆکی دادا و دوایی لهسهر چۆك ههتا دهم رووباره که رۆیشت. لهوی ههستایه سهر پی و دهسته کانی لیّك کردنه و خوّی بادا و خوّی خاوکیّش کرد. به لاقی لیّك ئاوه لاّ و دهستی به رزگراوه وه گه رایه و بن چناره که. ده نگیّك له دار بییه که وه هات.

دەنگیکی گەرم و دلبزوین پرسى: اکییه؟ کییه؟ کی لهوییه ؟... ال

که هیچ وه لامینك نهبوو، به له نجه و لار بهرهو دهم رووباره که چوو و خوّى به ناوه خوّ دادا. ماوه یه که دادا. ماوه یه که شلیه شلب هات.

برایم ههرای کرد: ابابه، بابه، بابه، بابه، سهیر که، سهیر که، کابرایه کی لینگ دریز... هوّوه تا، ها هانی، هوّوه تا. ناسیمهوه. وه للا راست خوّیه تی. سهیر که چوّن راده کا. وه ک تاژی.

رۆيشت. تازه دەرچوو. بۆچى سەيرت نەكرد؟ بۆ نەھاتى، بابه؟ ئەمن لەو پياوە دەترسم. دەمكوژێ، دەمكوژێ، ئەو يياوە من دەكوژێ بابه."

باوهشی به لاقه کانی بابیدا کرد:"نه جاتم ده بابه. نه جانم بده. ئه و پیاوه بکوژه. به لای کۆشکه که دا."
کۆشکه که دا راده بری، بابه، به بن کۆشکه که دا."

"ئەمشەو دەيكوژم برايم. ھەر كەسێك بێ. جا دۆست بێ يان دوژمن، ھەر ئەمشەو لەبەر دۆپ دەيكوژم برايم."

جا تهپوتوزیکی سوور بهره و ئاسمانی کوله کهی کرد و بارانیکی زهرد زهرد بهسه و ئاسودا که لهبه ر تریفهی مانگهشه وه که سپی ده چوه و بهسه و پهلکه بریقه داره کانی گولی پنگه کاندا و بهسه و گوله ئه رخه وانییه بوخوشه کانی پینج په په وه که دا دای کرد. بارانیک به باوه. با و بورانیک که که رویشکه ی خستبوه کیلگه برینجه کانه وه و گوله پ و قورسه کانی راده ژاند. بارانیکی ورد و دواتر... و سمه پانه کانی گایه کان له عهرزه قوره که روده چوون و بونیکی قورس له گوله زهرده کانه وه هه لاده ستا و بلاو ده بووه وه ...

جا برایم دیتی که رینگهی رزگاربوون نییه و تارماییه که ههروا به شوینییه وهیه. هاتهی لای نهمروود، ههزاران ئاسکهی کیویی به شوینه وه ... له پارده و شووراکانی ئورفه په په پهنهوه و گوتی: "ئهی نهمروود."

له حالیّکدا ههوریّکی تهپوتوزی سوور له پشتهوهی دهنیشتهوه و مامزهکان بهبیّدهنگی و خهمبار و تازیهبار...

ئەي نەمروود، ئاخرىيەكەي ھاتمەوە من.

جا نهمروود دلّی زوّر خوّش بوو. ئهوجار ئاگرهکه بوّ برایم سارد و سهلامهت بوّوه و برایم له گولستانه که هاته دهری و چووه دهرباره کهی نهمروود و خهنجه ری کیشا. نهمروود کرنوّشی برد و بانگی کاهینه که ی کرد و سهری دانواند. جا برایم گوتی: "ئهمن زولّم بنبر ده کهم. به کوشتنی توّ له و دنیایه دا زولّم ناهیّلم. "

جا کوشتی به خهنجه رکوشتی. دوای کوژرانی نهمروود، زوله ههر بهردهوام بوو و برایمی پهروهردهی مامزان، زوری پی سهیر بوو. گوتی: "زالهم کوشت، کهچی زوله ههر مایهوه. " جا برایم بیهیوا نهبوو. گوتی: "زوله لهناو دهچی. زوله دهبی بنهبر بکری. " ئیتر برایم لهگهل مامزه کانی روویان کرده بیابان. زوّری مندال خستهوه. توّرهمه کهی زوّر بوون و به ههموو ولاّت وهربوون. برایم وهسیه تی بوّ منداله کانی کرد، که ههرچی چیّژ و بهره که ته بوّم بهجی هیّشتن. گوتیشی ئهنگوّ زولّم دهس نهوه و نایهیّلان. روّژیّك دی ئاسهواری زولّم و زوّری له سهر ئه و زهوییه نامیّنی .

تەپوتۆزە سوورەكە و سىنبەرە زەردەكە بە شوىنىييەوە... وەلى شەمال بە دەورى كۆشكەكەى سارى ئۆغلىدا دەسوورايەوە... دار بىيەكە، سەباحەت خاتوون، مانگەشەوەكە...

" بابه، بابه وهره، ئهوه رادهكا."

دەرويش به گ ههراى كرد: "راوەسته، مهبزوو، ببزووى تەقەت لى دەكەم. " تارماييه درية و باريكه كه لەسەر جييه كهى، له مانگەشەوە كەدا چەقى.

"هيدايهت بچۆ بزانه كێيه؟"

هیدایهت به پاریزه و و پهنجهی لهسهر پهلهپیتکه، له تارماییه چهقیوهکهی بهر مانگهشهوهکه چووه پیشی و گوراندی: "چیت به دهستهوهیه، فریی ده. "

تارماییه که مته قی لیّوه نه هات. هیدایه ت دیسان نه راندی. "گوتم چیتت پیّیه، فریّی ده." تارماییه که و شهوه که تیّکه ل ببوون. ده تگوت له جیّی خوّی تواوه ته وه.

الگوتم فريني ده، ئهگينا تهقه دهكهم. "

تارماییه که ههر بیده نگ بوو. هیدایه ت له نه کاو خوّی پیدادا و ههر دوو دهستی گرت. تارماییه که هیچ ملهی نه کرد. هیدایه ت دهستی برد و دهمانچه کهی له قهدی کرده و گوتی: "خوّ دهمانچه شت پی بوو؟"

تارماييه كه هيچى نه گوت.

"وهرێ کهوه."

تارماییه که بهبی ئهوهی به ملاولادا خوی خوار بکاته وه یان دابینته وه، سر و نیوه گیان وه ری که وت و هات و له بهرده م پلیکانه کاندا راوه ستا.

الوهسهر كهوه."

وهلی شهمال له پلیکانه کان وهسهر کهوت. له نیّوه پاستی دیوه خانه که مات و سهرسام راوهستا. له حالیّنکدا پهیتا پهیتا چاوه کانی ده ترووکاند، سهیری مافووره و به په راخراوه کانی دیوه خانه که و ویّنه چاو گهوره و سمیّل دریژه کان و تفهنگه کوّن و قهدیمییه سهده ف نیشانه

بهنهخش و نیگاره کان و قهره ویّلهی نهخشین و گوزه له دار سنوّبهر ساز کراوه کانی کرد، که له پهنا پلیکانه کانه وه دانرابوون و ههر کام له هه لوّیه که دهچوون که ناماده ی فرین بن. گوزه دارینه کان ناویان ده ده دو کلّنده سهر ته ختی دیوه خانه که.

"كێيه؟ بيهێنه."

"زمانی شکاوه بهگ. نهمناسی."

"بيهينه ئيره."

وهلی شهمال دیسان وه کهسیک به دهم خه وه وه بگه پی هاته ژووره کهی ده رویش به گ. به ر په نجه رهی ژووره که به تووره که لم هه لرخ نرابوون و میز و کورسییه کی له دار گویز دروستکراویان بر له گزشه یه که وه دانابوو. پالپشته ی کورسییه که که به تانییه کی به دلیسی شیان پیدادابوو، له تووکی قاز دروست کرابوو. له ته نیشت کورسییه که وه، مؤبلیک ده بینرا که مافووریکی "یاغجی به دیر"ی له به رده م را خرابوو. ده رویش به گ به پیوه بوو. وهلی شه مال هه رو وه ژوور که وت ، ده وریش به گ سه ری هه لینا و به به ده ناگیکی میزانه وه پرسیی: "نه تو کیی؟"

وهلی شهمال که دهتگوت له تاریکاییهوه هاتووهته شویٚنیٚکی زور رووناك، خیرا خیرا چاوی دهتروکاندن.

"ئەتۆ كێى؟ چكارەي؟ لە دەوروپشتى ئەو كۆشكەي من لە چى دەگەرێى؟"

وهلی ههروا لهجیّی خوّی وشك ببوو و یهك پشوو و پهیتا پهیتا مژوّلی چاوه بهقوولاداچووهكانی دهترووكاند. ملی باریك و سهری گهوره ببوّوه. ئیسقانی شهویلكهی وا دهرپهریبوون، جوان دیار بوون. پیسته چرچ و لوّچ بووهكهی نیّوچاوانی دهتگوت ههر ئیستا له كاسهسهری جویّ دهبیّتهوه و دادهمالكیّ... جلوبهرگهكانی دهتگوت ش و شیتالی بهر داوهلانكی...

"ئەتۆ كێى؟ چكارە؟ ژيرى يان شێت؟ بۆچى ماوەيەكە ھەموو شەوى بە دەورى كۆشكەكەي مندا..."

وهلی لهنه کاو راچله کی و خوّی به سهر پیه کانی ده رویشدا کیشا و که وته پارانه وه: "لیّم خوّش به به گ، مهمکوژه. من کابرایه کی داماوم و ژن و منداللم ههیه، پیرم. مهمکوژه. ته گهر نهمکوژی، زوّر شتم ههیه پیّتی بلیّم. زوّر به کارت دیّم به گ. مهمکوژه. "

الدهى باشه، ئەتۆ كێى؟"

وهلی چاوی ترووکاند و نیگای پر له ترسی وهرگیّرا و لهسهر هیدایهت قهتیس مان. دهروییش به گلیی تیگهیشت و گوتی: "هیدایهت، تو بچو دهرهوه."

هیدایهت که بهسهر سوورِمانهوه سهیری ئهو دهیلاغهی دهکرد وا کهوتووهته سهرچوّك و چاوهکانی دهدرهوشانهوه، چووه دهریّ. برایم له پشت دهرگاکهوه توّقیو و شلّهژاو چاوهروان بوو. ههر چاوی به هیدایهت کهوت، به یهله لیّی پرسی: "کیّیه؟" کیّیه؟ نهو پیاوه کیّیه؟"

هیدایهت وه لامی دایهوه: نهمزانی. له شیّتان دهچیّ. و پ و کاسه. ده لیّنی میّشکی شلهقاوه."

لای نیوهروّیه دهنگی دهرویّش له ژوورهکهیهوه بیسترا. هیدایهت دهرهپهری.

"ئهو برادهرهمان بهرن با حهمامیّك بكا. دواییش، جلوبهرگه نیلییهكان و جووتیّك له پیّلاوهكانی بدهنیّ با له بهر و له پیّیان بكا... به خاتوونیش بلّیّ من لهگهل ئهو ئاغایه، له ژوورهكهی خوّمدا نانی نیوه پوّ دهخوّم. خواردنی جوّراوجوّر لیّ بنیّ. ثاغا میوانیّكی ئازیز و خوّشهویستهه."

دەرویش بهگ بهیانیی دووهم رۆژ، تووړه و ههڵچوو، وهك ئاسنیٚکی سوورهوهکراو، له جیٚوبانهکهی دهرپهری و دهسبهجی جلوبهرگی لهبهر کرد. دهمانچهکهی ههڵگرت و چهکمهکانی ههڵکیٚشان و خهرهزهنیٚکی له چهرمی گای بهدهستهوه گرتت. دەرویٚش بهگ لهوهتهی ههبووه، تهنیا چهند جاریٚک ئاوا به توورهیی بینرابوو. چاوهکانی وهك دوو کووپه خویٚن..."

"كاميلم بۆ بانگ بكهن. له ههر كوييهكه بيدۆزنهوه و بيهيننه ئيره."

کامیل بهپهله و به راکردن هات.

وهلی شهمال، کامیل و دهرویش بهگ ماوهیهك سرتوخورتیان بوو. جاری وابوو دهنگی دهرویش بهگ له ژوورهوهکهوه دهبیسرا و دههات. دهیگوت:

"باشه، ئێمه، ئهو كچه سهباحه قان ههر بۆ ئهوه دايه تۆ؟ باشه پياوێك، پياوێك نابێ ئاگاى له ژنهكهى بێ؟... پياوێكى دەسه لاتى ژنهكهى خۆى نهبێ... پياوى وا بۆ مردن باشه... بۆ مردن باشه... مردن... ئهتۆ نامووسى سارى ئۆغلىت برد. ئهتۆ بۆ مردنێ باشى. دەبێ بكوژرێى... ئێمه خوشكه كهى خۆمانهان... بهتۆ..."

ماوهیه ک ژووره که بیده نگ بوو. دهرویش به ک له حالیّکدا چاوه کانی وه ک دوو مستی قووچاو له گلیّنه ی دهرپهریبوونه دهری و پهرهی لووتی وه ک کونه تفنی ئهسپیّکی لینگ دراو

هەللاەبەزىيەوە، لە ژوورەكەى ھاتە دەرى: "ئەسپەكەم بۆ بىنن. ئەو سەگە بەرەللايەش بەرنە دركەلانەكە. رووت رووت رووت رووت رووت... "

دوو کهس له حالیّکدا بن پیلهکانی کامیلیان گرتبوو، له پلیکانهکان هیّنایانه خواریّ. دهم و لووتی کامیل خویّناوی بوو و سهری بهسهر سینگیدا شوّر ببووهوه و بهملاولادا دهکهوت و لاقهکانی بهسهر عهرزهکهدا دهکیشران.

كاميل له پيشهوه و دهرويش به گ بهدوايدا وهنيو درووه لانه كه كهوتن. درووه لانه كه به رەنگىكى قاوەيى تۆخ تۆخ، دەدرەوشايەوە. لقەكانيان چقلى بارىك بارىك و تىژ تىژيان پیره بوون. رهگ و چلیان دیار نهبوو و ههر چقلهکانیان دهبینران. دوو کهس کامیلیان رووت کردهوه. کامیل رووت و قووت هه لله الهرزی و ویک هاتبوو و به ههر دوو دهستی گەلۆگونى دايۆشىبوو و راوەستابوو. دەرويش بەگ ددانەكانى خزى توند لەسەر يەك داگرتبوو و له حالیّنکدا ددانی لی چیر دهکردهوه، ئهسپهکهی بهچوارناله بهرهو کامیل لینگ دا و ههستایه سهر رکیفان و قهمچییه کهی له ههوادا خولایهوه و سوورا و دیسان لیّك كرایهوه و به قیزهقیز همواكمي قهلشتهوه و چوو لمبهر یهكهوه و دیسان كرایهوه و فیکهی کیشا. داهات و داهات و ههر جاریکی دادههات شووخالیّکی دهخسته سهر شانه كانى كاميل و جار به جار شووخال شووخالى دەكرد. شووخاله كان هەللاهستان و جار به جار جیّی شووخال دهیبریسکاند و زاری دهکردهوه و دهپچرا. خویّنی لیّ ههالقولیّی و ههانقولني و ههانقولني و دهرویش به گ یتر تووره بوو و ههانچوو. ئهسیه که خولایهوهو و دەروپش بهگ قەمچى. كاميل له يېشدا هەر به يېوه مايهوه و خوى راگرت و تەنانەت ههولیشی دا له حهوا خهرهزهنه کهی لی بگری و چونکه نهیتوانی و چونکه پشت ئهستوی ههموو یچرا و ههلاههلا بوو و چونکه گیانی شیرینی هاته سهر لیّوی، خوّی به درووه لأنه كه دا كرد. دهرويش به گيش كه ئه وهى له خودا ده ويست، به ئه سيه كه وه وهشوينى كهوت. كاميل له درووه لأنه كه دا ههر ده كهوت و هه لله ستايه وه و درك و پيكوله كان گۆشتى لەشيان يل يل دەكرد. ژنەكان، منداللەكان، گەنج و پيرەكان لە دەم درووەلانەكەوە

و له سهر خهرهنده که و له سهر کو گاکان راوه ستابوون. ههر قه مچییه کی داید نینایه، نهوان خویان و نیك دنیا و له جنی خویان هه لله نه به نینه و و موویان لی ده بووه نه شته ر و ده تگوت له شان و ملی نهوان ده دری.

دەرویش بهگ به قهمچی لیدانهوه، کامیلی ههتا نیوه پاست و چپایی درووه لانه که رادا. ئهوجار له سهر کوّگاکانیشهوه کامیل نهدهبینرا. ههر ئهوهنده بوو که لهگهل لیّدرانی ههر خهرهزهنیکدا، هاواره کانی دلّتهزیّنتر دهبوون.

ئالاتەمىر ياماكلى نۆزدە سالان بوو كە لە گوندەكانى سەرووى ئاكارجاوە ھاتە گوندەكەي باجاق. گوندیّك كه ههر مالیّكی كهوتبووه شیویّكهوه و ههر كامهشیان لانیكهم سهعات و نيويّك ليّك دوور بوون و گرد و تهيوّلكيان كهوتبووه نيّوانيانهوه. لهو گوندانه، دواي ريكخستني چارهگه زهوييهك، كشتوكالني تيدا دهكهن. يهكهم سال يهك و چلى لي ههلده گرنهوه و دووم سال بهروبووی زهوییه که یه ک و یازدهی داده بهزی و سیههم و چوارهم سال لافاویک ههلدهستی و خاکهکهی پهکسهر رادهمالنی و له جیپهکهی ههر رهوهزه ئهرخهوانییه رهق و تیژهکان بهجی دهمیّنن و دواتر دهچن لیریّکی دیکه دهدوٚزنهوه و له ماوهی چهند سالاندا خاشهبری ده کهن و جیپه کهی ریک ده کهن و دایده چینن و دیسان لافاو رایده مالیّته وه و دیسان دیننه وه سهر کهر و داسه کهی جاران. ئالاته میر یاماکلی بوو به نوکه ری بیوه ژنیک. ژنه که سهد و یه نجا دونم زهویی ههبوو. بهییت و بهره کهت و چهور و رهش رهش. مهزرایه ک بوو له دهم زۆنگاوهكه و دەست لىي نەدراو و ھەموو سالىي بەك و چل بەرھەمى دەبوو. ئالاتەمىر باماكلى ئهو مهزرایهی کیّلاً و دایچاند و دروویهوه و خهرمانی گیّره کرد و ههلیّگرتهوه. بهکاربوون و ئازايهتييهكهي ويردى سهر زار و زمانان بوو. ژنه ههموو رۆژێ بهياني قاييٚكي ههليماو و برویش و نیو کهوچک رونی له پیش دادهنا و ئهویش بهو کهوچکه چیوپیهی به دهستی خوّی تاشیبووی و له چیاوه هیننابووی، به چهند نان برویش و ههلیماوه کهی ههموو دهخوارد و تهختی بنه کهی ده لسته وه. نیوه روان نان و دوّیه ك بوو. نانه کهی تیده کوشی و له گه ل پیازیك ده یخوارد. نانی شهویشی ساواریک بوو که تۆزیک بونی رونیشی لیوه دههات. ئهوه خواردنی ههموو روزیی بوو. پانتۆله جاوهکهی، که به دەست چنرابوو و پر بوو له پینهوپهرۆ، قەت دانەدەکەند. له سەر داوای خزی بیّوهژنهکه، تهنوورهیهکی رێ رێی له قوماشی مارش و چاکهتیٚکی ههر له جاوهکه بۆ دوورىبوو. قوماش و جاوى هەموو ئەو جلوبەرگانەى لەبەرى دەكردن، لە گوندەكەيەوە هىنابوونى. دايكى ھەموو ئەو قوماشانەى بە دەستى خۆى بۆ كورەكەى چنيبوو. تەنيا حەزى لى نەبوو كلاش لەپى بكا و لەبرى ئەوە جووتىك پۆتىنى سوورى لەپى دەكرد كە مليوانەكەيان دەگەيشتە ئەژنۆى و تا رادەى پەرستن خۆشى دەويستن و بەردەوام ئاگاى لىيان بوو نەكا بەرد و چقل كونيان بكات. تەنانەت پىشى حەيف بوون لەسەر عەرزىيان دابنى. ھەر بۆيەش يازدە سالان جووتە پۆتينىدى لەو چوكووراوايەدا لەپى كرد.

بیّوه ژنه که ناوی زوهره بوو و تهمهنیّکی بریبوو و گهرابوّوه* و مندالیّشی نهبوو. لهو کاتهوه که ئالاتهمیر کاری بوّ دهکرد، زهوی و زاره کهی بهرههم و حاسلاتی پتر بوو و ببوو به دولّهمهندترین ژنی ئاوه دانی و له خوشیی دراو و سامانه کهی بووژابوّوه.

ئالاتهمیر به خاتوونی دهگوت: "بهراته کهم ههر لای خوّت راگره با ئهوهندهی لیّ بیّ ههتا جهوالیّك پر ده کا.

کورتهبالا و قهلهوه بوو، دهتگوت کوتهره داره... نیوشان و نیوقهدی وه یه پان بوون. چاوه وردهکانی کهسکینکی مهیلهوزهرد بوون. قژه زهرده کالهکهی وا گرژ دهویستا، دهتگوت ههر تاله موویه کی به چه کوچ لهسهری داکوتراوه. ئیسقانی کولمهکای دهرپهریبوون و بن روومه تی به قوولا ایوه کورنده قوولا بوو گریی په نههای نهوهنده قوولا بوو گریی په نههای تیدا ون ده بوو. ردینه زبره کهی له بن چاوه کانییه وه هه تا سهر سنگی و گویچکه کانی داپوشیبوو.

زوهره خاتوون له شهشه مین سالّی نو که ریتییه که ی ئالاته میردا به بینده نگی میردی پی کرد. گوندی دواتر له مهلای گونده که یان بیسته وه. ئالاته میر له دوای زهماوه نده که یانه وه، شه و روژیک به بی نه و ی گوی بداته با و بوران و هاوین و زستان و سال ده ری دوازده ی مانگ، کار ده کا. به یانیان ورگی پی ده کرد له برویش و نیوه پرقیانیش قاپیک دو و ده نکه پیوازیکی به مست ده شکاند و نوشی گیانی ده گرت و نه وانه ش دیسان ساواره که م چه ورییه که ی وه به راووان ده دا. جلوبه رگه کانیش هه رشمه که کانی جارانی بوون. پانتولیّکی جاوی پینه کراو و چاکه تیکی ری ری و مینته نه یه کی ری ری و مینته نه یه کی ری ری ماراش و کراس و شه لواریکی ده لینگ چیندار که دایکی بوی و بوی و بیک ی بودی و بینه کراو که بیک یک بودی و بین کی ده لینگ پیندار که دایکی بودی و بودی و بودی ده لینگ پیندار که دایکی بودی و بودی و بودی ده نارد.

گهرِاوه: تهمهنی نیّوان قهیرهیی و پیری. لهتهمهنی چل بهو لاوه

ئالاتهمیر له پیّشدا گارانیّکی گا کری. ژنه ئهگهرچی له زهماوهندهکهی پهشیمان ببوّوه به لاّم ههر گا و گویّرهکهیهکی دهکردرا و لهگهل ههر چهند قروّشیّکی ده پخسته نیّو ئهو قوتووه تهنهکهیهوه که له قوژبنیّکی حهوشهکهدا له عهرزی گرتبوو، شاگهشکه دهبوو.

روّنیان دهفروّشت، حاسلاتی مهزراکه و مریشك و هیّلکهیان دهفروّشت و ههرچی پهیدایان دهکرد، پاشهکهوتیان دهکرد. لهو نیّوهدا ژنه سیّ مندالی خستهوه. مندال دهبوونه حهوت سالانیش شمهکیان لهبهر نهده کرا و ههر رووت و قووت بوون.

زوهرهش وهك ميرده كهى، ئهو چاكهت جاو و پانتوّله زبرانهى له قوماشى ماراشى چنرابوون و دايكى ميرده كهى له كويستانيوه بوّى دهناردن، لهبهر دهكرد. ئهويش راهاتبوو پوتينى پياوانه له پي بكا. ئهويش ريّك وهك ميرده كهى سيّ روّژان چهنهى لهگهل قوجامان حهسهنى پينهچى ليّ دابوو ههتا جووتيّك پوتينى ليّ كريبوو. ژن و ميرده، كه دههاتنهوه ماليّ، پوتينه كانيان له پيّ دهكرد و پاليان وهديواره كه دهدا و لاقيان راده كيشا و بهبيّ ئهوهى چاويّك گهرم بكهن يان پارووه نانيّك بخهنه بهر دليّان، به سهرسوورمانهوه سهيرى پوتينه كانيان دهكرد.

منداله کانیش که گهوره بوون، قولیّان له کار ههلّمالیّ. وهك دیلی کافران... شهو روّژه. ئهو قوتووانهی لهعهرزی گرتبوون بو پارهتیّکردن، ببوونه سیّ و چوار و تا دههات پتر دهبوون. قوتووه بچووکه کانی قاوه زوّری پیّنه چوو کران به پووتیی تهنه کهی نهوت و پر کران له چه پکه دراو.

سهد و پهنجا دونم زهوی تالاته میر به شی کار و تیکوشان و ماندووبوونه کانی ته و کابرا به کاره ی نه ده کرد. تالاته میر شه شه سهد دونم زهویی پیره ژنیکی بی که س و کاری به پاره یه کی زور که م، ته ویش به قیست، له چنگی ده رهینا... هیشتا قیسته کانی ته واو نه ببوون که پیره ژنه عومری دریژی بو تالاته میر به جی هیشت. شه رافه ته نند و حیساب راست. هه ر بویه باقی قه رزه که ی بو ژنه که کرده خیر و مه رقه دیکی له سه ر ساز کرد. تالاته میر که داها ته که که به رانبه ر ببوو، مه زرا و زهوی و زاره که ی "موسلیم سه رخوشی" پیشی کری و ته وجار به رده وام هم رزه ویی کری و کریی. زور زووش سوسه ی ته وه که ده وی تا کابرایه کی کار ریک خه ره و ده سبه جی ریگه یه کی دوزییه وه، که له ویش نزیك بینته وه. شه ویکیان به ته نه که یه مانگوینه وه که رایسپارد بو و و تایبه ت له کوی ستانیوه بوی ها تبو و و به ته نه که یه رونی که ره وه می تا خنیبویه وه ه می خوی تا خنیبویه وه ه می خوی به فه رمانبه ره که ی تا پوکردن که و تا که ده سه رده ست و پینی و لاقه کانی ما چاران کرد. فه رمانبه ره که نیی شانی شه باران کرد. عمو خالق شه نه نیا و شانی گرت و عمو خالق شه نه نیا و شانی گرت و عمو خالق شه نه نیا و شانی گرت و عمو خالق شه نه نیا و شانی گرت و مه ده خود به سه ده ده ستی به سه در دا دینا و شانی گرت و مه و خال شه که ده نیا و شانی گرت و مه ده خود با نیا و شانی گرت و ده سانی گرت و که ده خود بالی که در باله دانه ده ده ستی به سه دیدا دینا و شانی گرت و ده سانی گرت و ده سانی گرت و ده که ده خود که ده خود که دو تا به ده دی خود که ده سانی کرد ده که ده که ده دان به ده ده دان به ده ده ده ده دان به ده دو کاره دان که دا ده دانگوی ده ده کوی ده ده ده دا به ده ده ده ده دو که دو کور که دو کور که دا که دا دا در ده ده ده ده ده دا که دا در که دا کور که دا در دی که دو که دو کور که دا که دا در در که دا که دا که دا کور که دا کور که دو که دو که که دو که که دو که دو که کور که دا که

هه لیستانده وه و لهسهر موبله که داینا. عهو لخالق ئهفه نی کهیفی به و رهفتاره ی هاتبوو و که و تبووه به ردانی.

به چاوه پرووشه بی مژوّله کانییه وه له بن چاویلکه چوارچیّوه کانزاییه کهیه وه به سهرسوو پوتین سووره ی ده پروانی.

دەستى بەرەو لاى تەنەكەكانى بەر دەرگاكە راداشت و گوتى: ئەوانە چين؟

نالاتهمیر که دهستی لهسهر نهژنزی دانابوو و نارهقهی رهش و شینی دهرکردبوو، له سهر جیّیه کهی خزی گرموّله ببوو و بیّجووله کهوتبوو، ته کانیّکی له خوّی دا و گوتی:"یه کیّکیان روّنه. به دهستی خوّم ناخنیومه و وه کاره با زهرده و بوّنی گوله نیرگزی دی و پیاو مهست ده کا، گهورهم. ناخر چونکه مانگاکانی ئیّمه له دهم ناقچاساز له گولی نهستهرهن و نیرگز و پنگه ده لهوه روّن نییه لهو روّنه بونخوشانهی ئیّمه باشتر بی د... نهمنیش گوتم روّنه بونخوشه کهی نیّمه شیاوی زاتی موباره کی نهو گهوره و روّزیده ره مهزنه مهمان عهولخالق نهفهنییه که نهو ههموه چاکهیهی له گهل ئیّمه و خهلکی گونده کهمان کردووه و له کوّنهوه و توویانه جوابی چاکه، ههر چاکهیه."

"ئەي ئەو تەنەكەيەي دىكە چىيە؟"

"ئەويش ھەنگوينە. ئەمن كورى كويستانيم. كويستان. ھەنگوينى چياكان شيفايە و وەك مامۆستا قەرەتزپاقولى دەفەرموى دەرمانى ھەموو دەردانە."

"خوّ ماموّستا قەرەتوٚپاقولى دەناسى؟ لە نيزكەوە ديتووته؟"

"کهس ئهو نابینیّ. ئهو کابرایه گهیوهته خوا. وهك خوّت. وهك خوّت بهندهیه کی بهههشتییه. ئیّمهمانان هی ئهوهی نین ئهو ببینین. ئیّمهمانان شیاوی ئهوهی نین بچینه ههنتهشی مهزنه پیاوان و ئهو دهستانهیان ماچ بکهین که له گول ناسکتر و له ههوریشم نهرمترن. ئیّمهمانان تهنیا ناوی چهند عهولادیّکی پینغهمبهر دهبیستین."

عهو لخالق ئەفەنى كە زارى تا بن گويچكەى داپچرپبوون گوتى: "خۆمانە بە، خۆمانە." ئالاتەمىر خۆى بريك كۆ كردەوە و دەستەكانى زياتر لە سەر ئەژنۆى داگرت.

"دەبى عەرزى ئاغاى خۆم بكەم كە ئەو ھەنگوينە دەرمانى دەردانە. لە چياكانى ئىمە گولىنى كولىنى ئىمە گولىنى كولىنى كولىنىڭ كولىنى كولىنىڭ كولىنىڭ

تۆزىك راوەستا و چاوى برىيە عەولخالق ئەفەنى و كەپۆ قەپۆزبەرانىيەكەى و ملە پر لە چرچ و لۆچەكەى كە نىشانەى پىرىي بوو و لە دەستە تويژهەلداوەكانى ورد بۆوە و ئاخرىيەكەى ئەوەشى خستە سەر قسەكانى: الوقمانى حەكىم گوتوويەتى ھەركەسىنىك ھەنگوينى پۆرنەى بخوات، بىست سال تەمەنى دەگەرىتەوە و گەنج دەبىنتەوە. ال

له و جهنگهیه دا ژنه گوندییه کهی عه و لخالق ئه فه نی به سینییه که و هم و چه فینکی گولند و زیر کراوی به سه و درابوو، دوو کوپ قاوه ی هینا. کووپه کانی لیواره که یان و هیلی سووریان پیدا هاتبوو. ژنه که وه ک ئهستیره یه ک لهبه و وه کانی ئالاته میر دروشایه وه: "فه رموون."

نالاتهمیر دهستی راسته ی له سهر ئهژنزی ههانگرت و بو کووپه کهی برد. کووپه که له دهستیدا ده لهرزی و دهموچاوی سوور ههانده گهرا و خوی پتر کو ده کرده وه، بویه ماسوولکه کانی ده تگوت خراونه ته مهنگه نه و ده گوشرین، بویه ههموو ده یانزیراند. نیوچاوانی ئاره قهی لی نیشت. پشت و بن پیله کانی و نیوشانی ئاره قهی ره ش و شینیان ده رکرد و خووسان. چاوی به ئاره قه کزانه وه. قهتی قاوه نه خوارد بوه، به لام دیتبووی چونی ده خونه و کووپه کهی بو دهمی برد و ههروا به داغی ههانی قوراند. له و کاته دا ههموو شتیک و عهولخالق ئه فه نییشی لهبیر کردبوو که له سهر موبله که لینی پال که و تبوو و قه ف قه ف دووکه لی جگهره کهی به بادا ده کرد و نهر نهرم قاوه کی ده خوارده وه و ههر لهبیریشی نه مابوو له کوییه و بوچی ها تروه ته ئیره... شه شدانگ هوشی به لای قاوه که یه و و مهو به و بود. وه ک خهون و خهیال هاته به رچاوی که عهولخالق شه فه نی خولقی کرد بو جگهره یه و نه و جگهره کهی و مرنه گرت و ده تگوت به و دهست نه فه نی خولوی که دروه و هه و به و به و بوده و ده تی کووپه که ته واو هه له پوره و ده و رده و ده و رده و به و ده به نوره و ده و بوده و ده و بوده و ده و بوده و به دوره و مه دوره و فی با به ده به به به به دوره و ده و بوده و به به دوره و بوده و بوده و بوده و به دوره و بوده و بوده و به دوره و به دوره و بوده و به دوره و به به دی تابید به من."

کووپه که ی بۆ لای عهولخالق راداشت و لهو جاته دا دهسبه جی دهسته کانی له سهر ئه ژنوی دانانه وه و پشتی که له کاتی قاوه خواردنه وه که دا کووپ کردبوّوه، قیت کرده وه و ره پ دانیشت.

ادا بلّی بزانم ئەتۆ كیّی؟ و خەلکى كویّی؟"

"خەلكى گوندى باجاقم و ناوم ئالاتەمىر ياماكلىيە."

عەولخالق ئەفەنى زۆرى پى سەير بوو بەلام وەرووى خۆى نەھيننا.

"کهوابوو ئەتۆى ئالاتەمىر ئاغا؟ ئالاتەمىر ئاغاى بەكار و تىكۆشەر... ھەى بارەكەللا..." بارەقەللا..."

ئالاتهمیر لهوهیکه ناسیبوویان و پینی گوترابوو ئاغا، بزهیه کی خاکه پایانه ی هاته سهر لینوی و بلینی و نه نین به دفوی نازی.

"دهمویست بلیّم خوّم له مالّت هاویشتووه. ئهتوّ دهرمانی دهردی دهردهدارانی و ریّ پیّشاندهری لیّ قهوماوانی. زهوی و زاره کهی من کهوتووه ته دهم رووباره کهی جهیهان و خوار گونده کهوه بهرهورپووی درپووه لاّنه که. ئاخوّ لهویّ دهوروبهران و له تهنیشت و نزیك زهوی و زاره کهی من هیچ مهزرایه ک له پاش دوّسته ههرمهنییه کانمان بهجیّ نهماوه؟ ههر هاتبووم ئهوه ت لیّ بیرسم. زهوی و زاره کهم بهشی خوّو و منداله کانم ناکا."

عهولخالق ئهفهنی زوّر شیّلگیرانه چاویلکه کهی دهرهیّنا و دوای سپینهوهی شووشه کانی، دیسان له چاوی کردهوه و چوو لهفکرهوه.

ثالاتهمیر لهنه کاو ههستی کرد زور شل و شهویق دانیشتووه و دهسته کانی لهسهر ئه ژنوی لاچوون. دهمودهست خوی کو کرده وه و دهستی له سهر چوکی دانانه وه و قیت و بینجووله دانیشت.

عهو لخالق ئهفهنی لهسه رخو و به حورمه تهوه گوتی: "به لنی، به لنی، ته میر ناغا، به لنی ناغای به ریز. "

سهری گرت، ئهوهش سهری گرت. ههم زهویی پی شك دی و ههمیش به ناغا بانگم دهكا. نهی لهو پیاوهی. وهی لهو پیاوه باشهی. چهنی باشه؟"

"پینم شك دیّ. قوّش توغلیش پرسیاری بووره و بهیاری کردبوو، سوّراغم کرد، ههیه. به آنی گیانه کهم، ده کریّ پهیدای بکهی. ده کریّ بدوّزیتهوه. براکهم، تهمیر تاغای تازیز. لهودیو درووه لاّنه کهوه زهوی و زاریّکی زوّر ههیه... تهوجار ... تهوجار ... خوّ درووه لاّنه که... پیموایه شهش ههزار دونم ده بیّ. له درووه لاّنه کهی جهیهانهوه... حهوتووی داهاتوو سهریّك لیّره ههایّنهوه با بزان ده توانم چ خرمه تیّکت یی بکهم."

عهو لخالق ئهفهنی ههستایه سهر پی و تهمیر یاماکلیش دهسبه جی وه ک فهنه رله جینی خوی ده رپهری.

عهو لخالق ئهفهنی له حالیّکدا بهرهو لای دهرگا دهچوو، گوتی: "بهلیّ ئاغای بهریّز، بهلیّ ئاغای بهریّز، بهلیّ ئاغای بهریّز، حهوتووی داهاتوو چاری دهکهین. ئیزن بده سهیریّکی دهفتهرهکانم بکهمهوه، دوایی...."

ئالاتهمیر یاماکلی توند رانهکانی گوشی و چاویّکی کردبوونه چوار و گویّچکهیهکی کردبوونه چوار.

عهول خالق ئهفهنی که سهیری کرد ئالاتهمیر له جینی خوّی نابزویّ، گهرایهوه و به سهرسوورمانهوه سهیریّکی دهوروپشتی خوّی کرد. به لام ئهو ههروا بی جووله راوهستابوو. عهولخالق لهپ تیّگهیشت بوّچی ناجوولیّ. دهستیّکی لهسهر شانی دانا و گوتی: "تیّگهیشتم، چهندی پتر بی باشتره، به لیّ. زیاتر بیّنه براله. زیاتر بیّنه که ئهمنیش پیویستیم به زیاتر، "

تهمیر ههر گوینی لهو قسانه بوو وهك كۆتهرهیهك بهسهر لاقه كانی عهو لخالق ئهفهنیدا كهوت و دهستی كرد به ماچكردنی پیّلاوه كانی و ئه ژنزی. عهو لخالق ئهفهنییش داهاته وه و له حالیّكدا بارانی ماچ بهسهر پیّلاوه كانیدا دهباری، دهستیّكی بهسهریدا هیّنا و ئهوجار ههلیستانده وه و دهستی گرت و بهره و دهرگای حهوشه وهیینشی كهوت.

تهمیر راوهستا و چاوی له عهرزه که بری و گوتی: "تهمن زهویم زوّر دهویّ. زوّر زوّر گهورهم. زهوییه کی زوّر زوّر گهورهم. زهوییه کی زوّر نور نور نور زور نور نور نور بده یه گهورهم عهو لخالق تهفهنی. "

عهولخالق ئهفهنی وه باوکان دهستی بهسهریدا دینا و فرمیسك له چاوهکانیا قهتیس مابوون. همتا ئیستا کهس وه به به تهمیر ناغایه ناوا ریزی نهگرتبوو. هیچ کام لهوانهی که ههر به مفتی کردبوونییه پیاو و خاوهنی مولک و سهروه ت و سامان...

"تورکیا رۆژنك له رۆژان شانازی به نیشتمانپهروهری وهك تو راستگو و بهكار و تیكوشهرهوه دهكا. ئهمن لهوه دلنیام ههروا دهبی. دكتور توفیق روشدی، وهزیری دهرهوه، خزمینکی نزیکمه. بوی دهنووسم که تورکیا بهرهو پیشکهوتنی بی وینه ههنگاو دهنی. داهاتوویهکی درهوشاوه و پرشنگدار. چونکه لهو مهملهکهتهدا پیاوی رهسهن و ماقوولزاده و ئاغای وهك تهمیر ئاغا پینگهیون. تورکی رهسهن و بیخهوش و خوینپاك. کهسایهتیی وا ههلکهوتوون که ئهتاتورك بهبی هیچ ترس و نیگهرانییهك دهتوانی ئهمانهتهکهی خوی بهوان

بسپیریّ. ههر ئیّستا ئهوه یه کیّك لهو كهسانه وهك قه لایه کی پوّلاً له بهرانبهرم راوهستاوه. ولات و میلله ته کهی یه کیارچه و بی مهرگ ده میّنیّته وه..."

ئالاتهمیر هیچی بۆ نهچووبۆوه سهر یهك، ههر ئهوهنده تیْگهیبوو که به باشی باسی ئهو ده کری و له پهسنی ئهودا كۆمهلیّك شت دهنووسریّ. دواییش عهولخالق ئهفهنی دهلیّ، لایه کی مهمله کهته که به کابرایه کی ئاوا باش بسپیردریّ. زهوییه کی پتری بداتی و پارهیه کی کهمتر وهرگری و چی حهزی لیّیه بوّی بنووسیّ. چاوه سهوزه زهردباوه بچووکه لهبنهوه برده گهشانه وه و دره وشانه وه.

"چى پارەى بەدەستىم بكەوى، مانگا و گاجووتەكانىشىم دەفرۆشىم... زەوييەكى زۆرم، زۆر زۆر..."

له حالیّکدا دهسته قه لشیوه کانی ئالاته میری له نیّو دهسته کانی خوّی گرتبوو، به پلیکانه کاندا وه پیّشی کهوت و ئاخرییه کهی گوتی: "بهخیرچی. "

ئالاتهمیر دوای ماچکردنی دهستی، بهخیرایی بهرهو گوندهکهی باجاق وه پی کهوت و دهستی کرد به گوتنهوه ئهو تاقه گورانییهی دهیزانی.

کاروباره کانی و سهروه ت و سامانه کهی و زهوی و زاره کهی و پارهی نیّو بانکه کانی زیادیان کرد. له شهش کوره کهی، چواریان لهسهر زهوییه که کاریان ده کرد و دووانه کهی دیکهی له شهده نه دهرسیان ده خویّند. منداله کانیشی وه ک باوکیان له چهر و قرنیس بوون و وه ک خویشی به کار. ههر یه ک عهیبیان هه بوو، ئه ویش نه ک وه ک باوکیان، به لاّکو وه ک گوندییه کان جلوبه رگیان له بهر ده کرد. له وه ش خراپتر کوره گه وره کهی جار و باره مریشکی کی ده کوشته وه ههر کات ریّی ده که وته شاری رانه بزنیّکی له قه سابه که ده کری و ده یه یّنایه وه ماله وه. ئالاته میر که ئه وهی ده دی، چاوی ده چووه پشته سه ری و وه ک توّپ ده یگرماند و ده نگی به هموو گونده که دا ده گه دانام، له سه رساجی عهلی..."

ههرجاریّکی خه لّکی ئاوهدانی گویّیان له ده نگی: "ئهی هاوار لهسهر ساجی عه لیی دانام." ده بوو، دووق انییه کهیان ده کهوت و ده یانزانی دیسان گوّشت هیّنراوه ته وه مالّه کهی ئالاته میر. ئالاته میر به هیچ جوّریّك نه یده توانی پیّش به و ویّل خهرجی و ته خشان و په خشانانه ی کو په گهوره کهی بگریّ. چونکه کو په گهوره کهی میکانیك (فیتهر)ی ته راکتوّر و سهیاره و خهرمانکوت بوو. میکانیکیّك، که که س له و مه لبه نده دا ده سکی له دوو نه ده کرد. زوّر له بابی و ته نانه ته له مهرده مانی لاوه تیی باوکیشی به تین و گورتر و به کارتر بوو و جاری وابوو مانگی

بهسهردا دههات و ئهو نهدههاتهوه مالنی و چاوی به ژن و منداله کهی نهده کهوت و ههر له سهر ده زگاکان دهنوست و چهور و روناوی و توزوخول لینیشتبوو، له مهزراکان دوور نهده کهوتهوه ههر بویهش ئالاته میر توزیک خاتری ده گرت.

کوردهکانی دیکهی بهگوی و قانع و کوری کار و بار بوون و تهواو چوبوونهوه سهر بابی خودان.

ئالاتهمیر هیچ نهگۆرابوو. ههروا پۆتینه سوورهکهی که دوای سیّ رۆژان چهنهلیّدان لهگهل قوجامان حهسهنی پیّنهچی لیّی کریبوو، له پیّی دهکرد و پانتولّه جاوهکهی و چاکهته زبره ماراشییهکهی... کراس و بندهرپیّشی ههر له گوندهکهی کویّستانیّوه بو دهات. دایکهکهی لهمیّژبوو مردبوو، بهلاّم خزم و کهسهکهی که بو کارکردنی دهاتنه چوکووراوا، ریّك لهو جلوبهرگانهیان بو دیّنا که دایکی بوی دهچنی. ئالاتهمیر دلّی خوّش دهبوو و له زهوی و زارهکهیدا کاری به خزمهکانی دهکرد. دیسان وه جاری جاران پوتینه نویّیهکانی له پی دهکرد و پالّی به دیوارهکهوه دهدا و ماوهیه کی زوّر تیّیان رادهما. ههموو بهیانیان زگی پر دهکرد له شلهی بروییش و نیوهروّیانیشی به قاپه دوّیه و پیوازیّك بهسهر دهبرد و دیسان ههروا به شهما و به تهماح و چاوبرسی.

ههر نانی شهویّیان گوّرانیّکی بهسهردا هاتبوو. نهو ساوارهی ههموو شهوی لهسهر سفره که داده نرا، چهور بوو و نهو ساواره چهوره شی که دهخوارد بهردهوام دهیبوّلاند و دهیگوت نهو ژنه و بووکه کان مالّم ویّران ده کهن. ناچاربوو مل راکیّشی و ته حهمولی ده کرد. ههمووان دهیانگوت: "نالاتهمیر، ئیتر تهمهنیّکت لیّ چووه، نهوهی ههته نهگهر ههزار سالّی دیکه ش دهست له رهش و سپی نه دهی و ههر بیخوی، هیشتا تهواو نابیّ. بخوّ و بخوره و خوّش بژی. نهوه شرانه مالّی خوّ نهخوری لهبو چهکهه بوری. ههر به لادا بیّ، کوره کانت ته خشان په خشانیّکی و یده خون نه نهییّتهوه. "

ئه و گوێی به و قسانه نه دهبزووت و له حالێکدا چاوه زهرده بچووکهکانی بچووکتر ببوونه وه، له دڵی خوٚیدا دهیگوت: ئااااخ تێناگهن، ناااازانن. هه رکهسه و به ربه ی خوٚی دهیپێوێ. ئاااخ نازانن من کوێم دێشێ.

جاروبارهش ئه و گوشت بزن و مه پ و مه ل و بالنده کیوییانه ی کوپه گهوره که ی له شارییه وه ده هینایه وه و سفره که ی پی ده پازایه وه ، ده یاشته وه و هه مووی ده خوارد و وه سه ر خوی نه دینا . له پیشدا وه ک بلی له گه ل ژنه که ی دانیشتووه و سه یری پوتینه کانی ده کا، له حالی که یه په په یه ی

لووتیان دهجوولان سهیری پلاوه پی له گزشته کهی ده کرد و ئیشتیای هه لادهستا و زاری پی دهبوو له ئاو. ده تگوت له شتیکی متفه پی و پیروز ده چیته پیشی، تیی ده کرد و که پارووی با ده دا، چاوه کانی لیک ده نا و پارووه که ی له زاری ده ئاخنی و ئه وجار وه ک چین مانگا کاوین ده که ن چاوه کانی بی خومار ده کرد و نه رم نه رم ده یجوی و ده یه پینا و ده یبرد و ماوه ی چه ند سه عاتیک له سه ر سفره که هه لنه ده هری خوی.

گۆړانيکی زۆر گرنگ له تهميردا بهدی دهکرا. کلاويکی لباديی رهشی ليوار پانی لهسهر دهنا. زۆر له جاری جاران و لهسهردهمی گهنجيتی پتری کار دهکرد. فير ببوو تهراکتور لی بخوری و سهياره و مهکينه ی دروينه و خهرمانکوت بخاته کار و کاريان پی بکا. دياره نهدهگهيشتهوه کوره کهی، بهلام له وهکارخستن و چاککردنهوهی مهکينه کانی کشتوکاللاا فيری زور شت ببوو و ئيرهيی به هونهری دهست و برد و زيره کييه کهی کوره کهی دهبرد و به سهرسوورمانهوه لينی دهروانی. دوو کلاوی لباديی ههبوو. يه کيکيانی بو کاروباری مهزرايه لهسهر ده کرد و ئهوی-ديکهی له بوخچهيه کی ههوريشمين دهنا و تهنيا ئهو کاتانهی سهردانی شاری ده کرد، لهسهری دهنا. ددانی زيريشی تيکردبوه. دوو ددانی توکمه و بی عهيبی پيشهوه ی خوی دابووه دهست ددانساز.

گۆرانىخى دىكەش ھاتبووه گۆرى، ئەويش ئەوەيكە شەوىكىان بە يارمەتىى كورەكەى چىى پارەى لە تەنەكەكاندا ھەيبوو، ھەمووى بردبووه ئەدەنە و لە بانكدا خەواندبووى. بەلام تەنەكەكان ھەر وا لە گۆشەيەكى حەوشەكەدا مابوونەوه. ئاخر بانك ھەر دراوى درشتى وەردەگرت. ئالاتەمىر جاروبارەش سەرىكى لە ئەدەنە ھەللاينا و بۆ خواردنەوەى قاوەيەك سەرىكى لە مودىرى بانك دەدا و مودىرەكەش بە زۆر دەيبردە گەورەترىن رىستورانتى شارەكە و پەيتا پەيتا پىنى دەگوت:"ئەگەر دوو مشتەرىي دىكەي وەك بەرىئرتىم ھەبىى، نەك لە ئەدەنە، بەلكو لە سەرانسەرى توركيادا كەس ناتوانى يىشتمان لە عەرزى بدا."

ثالاتهمیر سالی یه دووجاریش وه جاری جاران به تهنه کهیه کون و ههنگوینه وه سهری کی عهولخالق ئهفه نیشی ده دا، که ئیتر خانه نشین کرابوو و ههروا ده سته و نخرمه تیدا قیت و بین جووله داده نیشت: "به ده سته کانی خوّم ئاخنیومه ته وه. زونگاوه که خهریکه ههلاه چوّری و وشك ده کات، به لام رونه که ههروا بونی نیرگزی لیوه دی. ههنگوینه که شایبه تی گولی پورنه یه کانی و دی کانیاوه چاو قرژاله کان گولی پونه

دەروينن. لۆقمانى حەكىم دەلىن: "ئەو گولا دەرمانى حەفتاودوو دەردانە و پياو گەنج دەكاتەوە. سىزپەرىش... ھەنگوينە سىبىيەكەي چياكانى ئىمە...."

عهولخالق به گهرم و گوری میوانداریّتیی ده کرد و ریّزی دهگرت و لهبهرانبهریدا سهری دادهنواند و به "ئاغا" و گهورهم ناوی دیّنا.

ئالاتەمىر تەنيا شتىخى لەدلا گران دەھات ئەويش ئەوەيكە وەك جارى جاران نەيدەتوانى خۆى بخاتە سەر دەست و پىنى عەولخالق ئەفەنى و دەستى ماچ بكا. بۆ؟ بۆ نەيدەتوانى؟ ئاخۆ لەبەر ئەوەى تەمەنى چوبووە سەرى يان خاكەراييەكەي لى ببووە لووتبەرزى؟

کوره گهوره کهی بهبی ثهوهی پرسی پی بکا، میرسدسین کی کپی. ثهو نهینییه ماوهیه کی زور له ثالاته میر شاردرایه وه. له حالینکدا ثالاته میر ههر یه کهم روّژ، زانیبووی ثهو سهیاره یه بایی چهنده یه و کوره کهی ثهو پارهیه ی له کویوه هیناوه، به لام وهرووی خوّی نه دینا و وای ده نواند، که ثاگای له هیچ نییه. تروّمبینله کهیان جار و باره لهبهر ده رگا نیوه پرووخاوه کهی ماله وه راده گرت و تهمیر ثاغا خوّی لی گیّل ده کرد. کوره گهوره کهی زوّر زوو سوّسهی ثهوه ی کرد که بابی ثاگای له ههموو شتینکه و وه پرووی خوّی ناهینی بویه روّژیکیان تروّمبینله کهی جوان و زهریف شوشت و هینای و لهبهر ده رگای مالی رایگرت و گوتی: "بابه ثهوه م کپیوه." جوان و زهریف شوشت و هینای و لهبهر ده رگای مالی رایگرت و گوتی: "بابه ثهوه م کپیوه." له همووان ثاوینه کانی کرد و وه که مندالین بهده وریدا هات و دهستی پیدا هینا و ههانی کرد و نووره که سکه کهی دیت. که سک، سوور، زهرد... دانیشت، پائی لی دایه وه ماوه یه وا سهیری چهند جاران له ثاوینه که یدا سهیری خوّی کرد و ... کوره کهی لهو ماوه یه دا ههروا سهیری چهند جاران له ثاوینه که یدا سهیری خوّی کرد و ... کوره کهی له و ماوه یه دا ههروا سهیری هه لاسه که که دی ده کرد و جاوی لی هه لانه ده گرت.

پرسیی:"لهو شارهدا کینی دیکه تروّمبیّلی ئاوای ههیه؟"

کوره کهی به لهخوّباییه کهوه له دهنگ و روخساریدا وهلاّمی دایهوه: اهیچ کهس. الله مهوه شده نایسته که سی نهوه شی بیر خسته وه: البه الله موّدیّله الله موّدی الله موّدی الله موّدی الله موّدی الله موّدی الله موّدیّد الله موّدی الله مو

"نييانه."

له تروّمبیّله که دابه زی و توزیّکی لی دوور کهوته و چاوی برپیه ته شقی ئاسمان و ئه وجار ئاخیّکی هه لّکیّشا و گوتی: "که وابوو له شاره که دا، هیچ که س ته نانه ت تاقه سه یاره یه کیشی له وه نییه؟"

النبه. ال

"بانگی براکانت بکه بینه ئیره."

کوره رای کرد و تاویک دواتر له گهل سی گهنجی خولاوی و توزاویدا گهرایهوه.

ئالاتهمیر چهند جاران زاری کردهوه ویستی شتینك بلیّ، به لاّم دهنگی نه هاته دهریّ. له جیّی خوّی ته کانیّکی خوارد و چهند جاریّك ههروا له خوّرا خولایهوه. پیّکهنی، نیّوچاوانی تیّك نا. کولّی گریانی ههستا. لیّوه کانی لهرزین و هه لقرچان. دیسان پیّکهنی و له حالیّکدا هیّشتا شویّنه واری گریانه که ته واو له روخساری نه سرابوّوه... ئاخرییه کهی وه ده نگ هات: "کاکتان ده لیّ له و شاره دا که سله و سهیاره یهی نییه."

كوره نێونجييهكهى گوتى: "نييه. "

بچوو کتره کهش لهسهر قسمی برای لهخزی گهورهتری گوتی: "له ئهدهنهش ههر دوو یان سی دانه لهوه ههه. "

ئالاتهمیر سییه کانی پر کرد له ههوا و گوتی:"ئیمه کارمان به ئهدهنهوه نییه." یاشه به ره که ی گوتی:"له شاره که دا ههر نییه."

ئالاتهمیر گوتی: "کهوابوو ههر ئهمرو دهچیته ئهدهنه و ئهگهر لهویش نهتدوزییهوه، دهچیته ئهستهمبول و بو ههر کامهیان تروّمبیلیک لهوه دهکری. ئهوانهی دهرس دهخویینن، نایانهوی. ئهوان دهخویینن و ئهوهنده یان بهسه. ئهنگو زهجمهت دهکیشن و کار دهکهن. دوایی که له قوتا بخانه گهرانهوه، ئهگهر ویستتان براکانتان سواری تروّمبیله کانتان بکهن. "

ويكرا گوتيان:"سواريان دهكهين بابه."

له نیّودلّی ئالاتهمیردا ههلّلا و ههنگهمهیهك بهرپا ببوو. فرمیّسك وهك باریّزه له چاوانی ههلّدهوهرین و گریان ئهوکی گرتبوو. بر ئهوهی کورهکانی فرمیّسکی بهچاوییهوه نهبینن، رووی وهرگیّرا و رای کرده مالهوه و چوو له سندووقخانه که دا دانیشت و له بانگی دا و وه بارانی پهله فرمیّسکی رژاند. دایکی که له برسیّتی و نهداری گیانی دهرچوبوو و تهنانهت گوریّکیشی نهبوو، به سهرکزییهوه هاته پیّش چاوهکانی. دوایی یه به یه برا رووت و قووتهکانی و که هممووان له برسان رهقه لا تبوون و باوکی که تهنیا لینگه گورهوییه کی نه خشداری له همنده رانهوه هی نهروواوا، نه گریابوو. ههنده رانه و هادی. کلاوه کهی له بوخچه کهی دوای شهوی و شادی. کلاوه کهی له بوخچه کهی

دهرهیّنا و له مالهکهی هاته دهری و به پته تهکاندی و ئاخرییهکهی لهسهری نا و به کوره گهورهکهی گوت: "سوارم بکه و بمبه کافتریای شار. "

دەرگای ترۆمبینله که ی کرده و و دانیشت و پۆزینکی لی دا و ده کری بلینی بو یه کهم جاری بود، دهیویست لاق بخاته سهر لاقه کانی. به لام رانه ئهستووره که ی نهچووه سهر رانه کهی دیکه ی. ئه وجار سه ری هیننایه ده ری و گوتی: "ئه وه بو وا واق و پرماو سهیرم ده کهن؟ برون سهیاره ی خوتان بکرن ده ی ... دراوه که ی ... له زمانی منه وه سلاوی مودیر بانك بگهیه نن یان ... راوه سته با بزانم بایی چهنده یه ؟"

کوره گهوره کهی گوتی: بایی ئهوهندهیه. ئالاتهمیر دهستی برد و دهسته چهکه کهی دهرهیننا و دایه کوره گهوره کهی و گوتی: "بنووسه. سی دانه. وهك یه کیش بن. جوری کی دیکه بن قهبوولام نییه.

گهنجه که نووسی. ئالاته میر دوای سالیّک هه ولّدان فیّری ئیمزایه ک ببوو. ئاره قه ی لهبه ری پیّی روّیشت و به هه زار زهمه ت هیّلیّکی خواروخیّچی کیّشا و سه رکه و تووانه گوتی: "هانیّ. "
تروّمینل هه لیّه و .

جافر ئۆز پۆلاد له كافترياكهدا بهپيرييهوه چوو و باوهشى پيدا كرد. ههر ههمووان پيكهوه ههر له داواكارى گشتييهوه ههتا قايمهقام و پاريزهرهكان هاتنه سهيرى سهيارهكهى.

جافر ئۆز پۆلاد سەرى بردە بن گوێى و گوتى: امزگێنييهكى خۆشم پێيه بۆت تەمىر، دەبى خەلاتێكى باشم بدەيتێ. ا

تهمیر به چاوی پر له خهندهوه سهیری کرد و گوتی: "مزگینی و خهلاتت لهسهر چاوم، کوری ئاغاکهمان. تهنانهت ئهگهر خهبهرهکهت خوشیش نهبی ئهمن بهسهر و گیان له خزمهتتدام. "

جافر ئۆز پۆلاد تاقه پاشماوهى دەرەبەگەكانى عيلى چوكووراوا بوو كە هيشتاش خۆى راگرتبوو. باوكى لە ھەۋارى و دەستكورتيدا مردبوو، بەلام عيلەكەى كە دوازدە گونديان گرتبوو، ئەويان نەك ھەر وەك جارى جاران، بەلام ھەروا بە ئاغاى خۆيان دەزانى و كەم وابوو بە قسەى نەكەن و قسەى بشكينن. لە كاتى كۆرەوەكەدا لە يەكيك لە گوندەكاندا كۆشكيكى گەورەى بنيات نابوو. يەكيك لەو گوندانە، ھەر ئەوەى لە ھەمووان شەرانيتر بوو و ھەموو پياوەكانى خەريكى ئەسپ دزين بوون، لە قسەى بەگ دەرنەدەچوون و وەك جارى جاران گوى لە مستى بوون. كۆشكە بەرزەكەى بەگ، كە چوبووە نيو گۆرانى و لاوكەكانىشەوە، بە رووكارە

سپیه کهی و شووشهی روونی په نجه ره کانییه وه، له نیّو کوّخ و کوّلیته کانی ئاواییدا شان و شکوّیه کی هه بوو.

جافر ئۆز پۆلاد دوای مردنی باوکی، لهگهلا دوو براکهی به هه ژاری و نه داری ژیان. یه کین له براکانی بروانامهی یه که می دواناوه ندیی وه رگرت و پینی دامه زرا و دهستی کرد به ثاره ق خواردنه وه. ثه و برایه یان یه کینکی خاکه پا و له سه رخز بوو له بیزار بوو له هاش و هووشی دنیای ده ره به گایه تی. ثه وی دیکه یان که شه پانی و قوون به گینچه لا بوو، دوای ته واوکردنی دواناوه ندی گه پایه وه گوند و ثاغایه تیبی گوندی ئه سپ دزانی ده کرد. جافر له دوو براکه ی دیکه گچکه تر، به لام به خوّوه تر و که له گهت تر بوو. به گزاده کان خوّ له زوّرانبازی ناده ن و ثه وه له شانی خوّیاندا نابینن، به لام جافر له زه ماوه ند و شاییه کاندا زوّرانبازیی ده گرت و پشتی خه نیمه کانی خوّی له عمرزی ده دا و ته نانه توند. له کاتی ریگاروی شتنیندا ئه ستوی قیت قیت راده گرت و سه یری ئه ملا و پان و شه ویلگه توند. له کاتی ریگاروی شتنیندا ئه ستوی قیت قیت راده گرت و سه یری ئه ملا و ئه ولای خوّی نه ده کرد. بوینباخی ده به ست و به رده وام پانتولی ئوتو لیدراوی له پی ده کرد و ده سروکه ی ره نگاوره نگی له گیرفانی چاکه ته خه تخه تییه که ی ده نا. ده نگیزی عه نتیکه و تاییه تو ده به و و گورانیی تورکه نینی خوّر به سوزه وه ده چی ده نا. ده نگیزی عه نتیکه و تاییه تورکه اینی خوّر به سوزه وه ده چی ده نا. ده نگیزی عه نتیکه و تاییه تی هه بو و و گورانیی تورکه نایی زوّر به سوزه وه ده چی ده نا. ده نگیزی عه نتیکه و تاییه تی هه بو و و گورانیی تورکه نی زور به سوزه وه ده چی ده نا.

ئه و به گزادانه سالای سالان له دهم ناقچاساز ده ژیان. سهروه ت و سامانیان زیادی نه کرد به لام له برسانیشا نه مردن... به شین کی هه ره زوری ناقچاساز قامیشه لان و سینسوو و حهیزه ران دایگر تبوو. زوربه ی ماله کانی چوکوور اواش به و قامیشانه دروست ده کران.

به گزاده کان که هاوین داده هات قورغچی و ده شته وانیان له ئاقچاساز داده نا و پارهیان له و گوندییانه و هرده گرت که ده هاتن بو برینه وهی قامیش و دروینه وهی سیّسوو و حهیزه ران.

به گزاده کان سالان به داهاتی به رهه مه کانی ئاقچاساز ده ژیان. دواییش ئه و به شه ی ئاقچاساز که وشك بۆوه، دهستیان به سه ردا گرت. که قامیشه کانی ئاقچاسازیان ده فرزشت، که س پنی نه گوتن باشه بۆچی بۆ ئه و قامیشانه پاره مان لی دهستینن. ده شته وانه کانی به گزاده کان، هه رکه سیان له قامیش دوورینه و ددا گرتبا، ئه وه نده یان تیه هلاده دا شل و کوتیان ده کرد و زورجارانیش ئه سپه کانیان ده دزین و مانگاکانیان لی بریندار ده کردن. کاتی هه زاران دونم زهوی و شکه و هبوی ناقچاسازیان داگیر کرد، که س ئه قلی به وه نه شکا که لییان بپرسی ئه و زوی یا به نیز و بردری نه شیانده توانی پرسیاری وا بکه ن.

جافر ئۆز پۆلاد جینگلی دەدا و حهجمینی نهبوو. دهگه را، بیت و لیرهیه کی له یه کیک وه گیر کهوتبایه، ئهوه گری کویرهی کاره کهی بۆ ده کرده وه. ئه گهر ئاوا رۆیبایه، ئاقچاساز ورده ورده وشك دهبوو و ئهویش که داهاته کهی لهسهر فرزشتنی قامیشه کهی ئاقچاساز بوو، ئهوه شی دهبرا. ئهو زهوی و زارهی له ززنگاوه که هاتبوونه دهری، دهبوو داچینرین... لهو کاته دا حیزبی دیموکرات هیشتا جلهوی دهسه لاتی به دهسته وه نه گرتبوو و بانکه کان ئهو ههموه وام و پارهیهیان بۆ مولکی ئاغا و دهره به گهکان ته رخان نه کردبوو.

یه کیّك له براده ره کانی جافر ئۆز پۆلاد پیّشنیاریّکی پیّ کرد:"سهیر که جافر بهگ، له یه کیّك له و گوندانه ی هوّبه کهی تودا کابرایه که هه هه خوا ده زانی چهنده ده ولّه مهنده. ههر یه ک نا، زیاتریش. چهندی پاره ت بوی ده توانی لیّی وه رگری."

جافر بههيواوه پرسيى:"كێيه؟" التهمهر ".

تیشکی هیوایه ک له چاوه کانی ئۆز پۆلاددا درهوشایهوه. بیدهنگ بوو.

"تهمیر؟ همی چاوی سهرم بی. چما تهمیر پارهی له چنگی دیّته دهریّ. تهمیر گیانی دهدا به لاّم دراویّکی سووتاو به که س نادا. که س له و ههتیوه هیچ و پووچتر و لهچهرتر نییه. نان نهخورنکه ههر مهرسه."

"دهی چییه، تاقیی بکهوه. کاتی تووشت دهبی، چ دهکا؟"
"وهللا جا دهستهونهزهر رادهوهستی."
"ئهی که سلاوی دهستینییهوه چ دهکا؟"
"جا چ دهکا، زاری ههتا بن گویچکهی دادهپچری و له خوشیان خهنی دهبی."
"جا دهزانی چ بکه؟"
"دهزانی.

تهو شهوه جافر نوز پولاد ههتا بهیانی خهوی لی نه کهوت. تیشکی هیوایه که دلای رووناک ده کردهوه. ریّك وهرزی برنج چاندن بوو و شهتل کاری ماراشی ههولیان دهدا له گهلی ببنه شهریك. چونکه نهو زهوی و زاری ههبوو و ده شیتوانی به نرخیّکی زوّر کهم زهوی و زار له گوندییه کان بکری.

له سهر ئهسپه که شان و شکویه کی کارتیکه ری ههبوو. به رهو گونده که ی باجاق لینی خوړی. سه عاتیک دواتر له حهوشه ی ماله که ی ئالاته میر بوو.

"تهمیر، تهمیر، تهمیر ئاغا."

دەنگى زايەللەيەكى ئاغايانە و لووتبەرزانەى تيدابوو. قامچىيە زيوكفتەكەى بەدەستى راستىيەدەو دەستى چەپەى لەسەر رانى دانابوو. لەنيومالى زينەكە قىت دانىشتبوو و لە بن برۆ تىكنراوەكانىيەدە سەيرى پيش خۆى دەكرد.

ئالاتهمیر دهنگه کهی ناسیبزوه. به هه لهداوان و له حالیّکدا پانتوله کهی هه له ده کینشایه وه، هاته ده ری: "فهرموون به گ. فهرموون، فهرموون، فهرمووی به گم. به خیرهاتی و گهوره ت کردم. خیر و بهره که کتت هینا. سهربهرزت کردم. ئه وه خور له کام لاوه هه لاتووه وا به گمان به سهری کردوومه وه ؟"

ئاوری دایموه و به تین و خروّشهوه ههرای کرد:"کچی ژنهکه، ژنهکه وهره بزانه ژنهکه. وهره بزانه کیّ هاتووه؟ وهره بزانه کیّ هاتووه..."

ههوساري ئەسپەكەي گرت: "فەرموون، فەرموو بەگ. "

جافر به گ ههروا له پشت ئهسپه کهیهوه دانیشتبوو و دوای ئهوه ی تاویک سهیری دوور دووری کرد، بهسپایی له ئهسپه کهی دابهزی و وه ژوور کهوت و لهسهر دو شه گه لهیه که ژنه که له تهنیشت ئاورگه کوژاوه که رایخستبوو، دانیشت و پالی وه پالهو پشته که دا و لاقه چه که مه بوشه کانی در نژ کرد.

تهمیر ناغا داخ و کهسهری خوّی دهربری: "کوره لهو دهوروزهمانهیه دا کار و گرفتاری... ئهمن چ بکهم، چ بکهم براله. ئهوه خاوهن شکوّمان بهنده ی خوّی بهسهر کردووه تهوه و هاتووه ته ماله کهم و خوّزگه کویّر بوایهم، خوّزگه نه ژیابایهم... کوره لهو کاولاشه ی مندا خوّ کوویه قاوه یه کیش ده ست ناکه ویّ، ئیستیکانه چایه کی یه رداخه دوّیه کیش...."

خوی حهجمینی نهبوو و ژنه کهش له قوژبنیک هه لکورمابوو و چاویکی کردبووه چوار چاو و سهیری جافر به گی ده کرد وه ک بوونه وه ره رینکی سهیر و سهمه ری دیتبی.

جافر ئۆز پۆلاد به دەنگیکی زایه لهدار و پتهو و لهسهر خو گوتی: "هیچم پیویست نییه." تهمیر داسه کنی و بیده نگ دهستهونه زهر راوهستا و چاوی له زاری بری. "وهره دانیشه. ئهگهر راستیت دهوی، بو کاریک هاتوومه ته سهر به پهکهت. گوتم تهمیر له خزم و عهشیره تی ... "

تەمىر ھاتە پېشەوە و لەبەر چەكمەكانى ئۆزپۆلادەوە لە سەر چۆكان دانىشت.

جافر ئۆز پۆلاد بۆ ئەوەى كەلك لەو يەكەم كاريگەرىيەى وەرگرى، بە چاو تىيگەياند كە زەعىفەكە بچىتە دەرەوە. ژنەكەى دەسبەجى ھەستا و دواى ئەوەى كونجكۆلانەى سەيرىكى مىردەكەى كرد، چووە دەرى.

"تهمیر، هاتوومهته لات. بو نهوهی من به گی نیوهم و چاوه روانی یارمهتیم لیته. نهتو دهولهمهندترین و پرکارترین و ماقوولترین و نازاترین پیاوی عیل و عهشیرهت و هوبه کهمانی. له چیا و لیپ و کیوییه کانهوه هاتی، به لام نانه کهت دهخون، به لام گویشت لی ده گرن. نهمن و همموو عیله کهم شانازیت پیوه ده کهین و ناوت ویردی زار و زمانمانه. لهو دهمهوه تو هاتوویه ته نهو گونده، نهو گونده رهسه نایهتی و ماقوولیوونه کهتی..."

دەبوايه بۆ ئەوەى كاريگەرىيەكى زياترى لەسەر دابنى، كۆمەلىك وشەى عەرەبى و فارسى بەدواى يەكدا ريز بكات.

"عهلى كووللى، به عام تو بوويته ته پياويكى ماقوول ... كه له نيو پياوماقوولاندا مه قام و روتبه ته يه و له به و چاوى كافرانيش..."

ئالاتهمیر له حالیّکدا سهری دهلهقاند و زاری ههتا بن گویّچکانی داپچرپبوو، چاوهکانی قیچ کردبوون و له زاری بهگهکهی خوّی که هاتبووه مالّی، ورد ببوّوه و گویّی له قسهکانی گرتبوو. کانیاوی ههنگوین بوو له زاری ههلدهقولّی. ئای چهندی جوانیش قسهی دهکرد و لیّشی تنهده گهست."

"بناو عليه، كه تز دواتر هاتي، ئيمه به دل و گيان وهرمانگرتي."

جافر به گ قسه کانی خوّی ته واو کرد و چاوه سه وزه پوّلاییه کانی له چاوی ته میر بری و چاوه ری ما و که ته میر دهیه ویست چاوی لی بدزیته وه، نیگای سواری چاوی کرد و گوتی: "داوایه کم لیّت هه بوو. "

الفهرموو بهگ، ئەمرت چييە، ئەمر بفهرموو. ا

ادەمەوى برنج بچينم. دەمويست لەگەل تۆ بېمە شەرىك. لەبەر ئەوەي من...ا

"بهگ... من من... ئاخر ... م م..."

قسه کهی پی بری: اهاتووم ... سهد ههزار لیرهم بدهیتی. ا

ئەوجار توند گوتى:"تێگەيشتى؟"

"ىەگ... يەگ... يەگ..."

"نهقد ... قهباللهش دادهنیم... که پاییز داهات، سهد ههزارهکهت به بههرهکهیهوه دهدهمهوه. تهواو."

البهگ، بهگ، لهكوي بينم..."

"بهگوییمدا ناچیخ. ههته... ده شزانم ههته و چهندیشت ههیه... ئهتی که ههلیّد..." ههستایه سهرپیخ و به "بهگ، بهگ..." گوتن و سهرسوور ماو وهده ر کهوت. سوور سوور ههلگهرابوو و چاوهکانی زمق ببوونهوه:

اژنهکه، ژنهکه، گوێت لێ بوو تووشی چ بهلاّیهك بووین؟ گوێت لێ بوو؟" ژنهکه بهبێ ئهوهی وهسهر خوٚی بێنێ گوتی:"چما چ بووه؟" "به گ پارهی لیّمان دهویّ، ئهویش سهد ههزار. دهیهویّ لهگهان ببیّته شهریك. بو برنج چاندنیّ..."

"ئی ی ی، دهی جا بیدهیه. مادام به گی گهورهمان، هاتووه ته دهرگامان، چما ده کری به دهستی به تال به پنی بکهینهوه؟ کوره شهرم بتگری پیاوه که. همی خودا کویرت بکا. به گ، بهگ، کوره به گ هاتوووه ته بهرده رگامان... تیگهیشتی پیاوه که؟"

تهمیر گهرایهوه ژووری و لهسهر جییهکهی خوی دانیشتهوه.

"بيست و پێنج ههزارم ههيه."

جافر بهگ که گوێی له قسهی ژنه ببوو، دلنیا بوو سهد ههزارهکه وهردهگرێ. بهبێ ئهوهی وهسهر خوٚی بیٚنێ، لهسهرخوٚ گوتی:"نا، نا، بهس نییه."

تەمىر دىسان چۆوە دەرى.

"به بیست و پینج ههزار قایل نهبوو."

"چەندى ويست بيدەيە و واز لەو سەرسوالكەرىيەت بيننە. خۆ بەگ پارەكەت ناخوا... ئەرجار بشيخوا با بيخوا چييە. نۆشى گيانى بىز."

گهرایهوه و دیسان ئهژنزی دادا و کهوته نووزانهوه و لالانهوه. به گ چاوی لیّکنابوو و گویّی دابووه قسه کانی. دوای ئهوهی تیر نووزایهوه و به سویّندانهوه شین و رهش بوّوه و زوّری پرته پرت کرد و پشووی لیّ برا، جا به گ وهقسه هات: "پیّویستم به سهد ههزاره. یه ک فلّسی کهمتر بیّ نابیّ. "

تاویّك بیدهنگ بوو. بهگ بهچاوی لیّكنراوییهوه چاوهریّی بوو و تهمیر لهسهر ئهژنیّی دانیشتبوو و بیری ده كردهوه. ئاخرییه كهی تهمیر سهری ههاییّنا: "بهگ، بهگ، قهبالهم لیّت ناویّ. ناشبمه شهریكیشت. قهرزت ده دهمی و ئهتوش پاییزیّ دهمده پتهوه. باشه؟"

الالشه. ال

تهمیر به پیّوه راوهستا و گوتی: "ژوورێ گهرمه. وا باشتره بچینه دهرێ و له بن دارتووهکه دانیشین. دهبیٚ بشمبووری... "

جافر ئۆز پۆلاد دووقرانىيەكەى كەوت. دەسبەجى ھەستا و وەدەر كەوت. بەر لەوەى بىگاتە بىن دارتووەكە، ژنەكەى غاى دا و دۆشەگەللەكەى ھىنا و لە بىن سىنبەرى دارەكە بۆى راخست. بەگ دانەنىشت. ھەر وا بە قامچىيەكەى لە ملىوانى چەكمەكەى دەدا و كەوتە يىاسەكردن.

ئەوجار سەرى ھەلىننا و بە ژنەكەى _ كە لەسەر جىنى خۆى وسك ھەلاتبوو _ گوتت: "چۆنى خوشكە؟ باشى؟"

ژنه وهلامی دایهوه: "سهری به گمان سلامهت بیّ. بوّ دهبیّ باش نهیم؟ له سایهی سهرتانهوه باشین. "

"ئەى منداللەكان چۆنن؟" "بەنۆكەرت بن، باشن..."

دیسان نیّوچاوانی تیّکنایهوه و کهوتهوه بیرکردنهوه و پیاسهکردنهوه و بهقهمچی بهربوّوه لیّدانی ملیوانی چهکمهکانی."

تهمیر له ژوورهوه قوتووهکانی دهرهینا و دراوهکانی ههلپشتبووه سهر جلیک و دهیژماردن. تهمیر ههتا نیوه پر ههر دراوی ژمارد و جافر ئۆز پولادیش ههروا پیاسهی کرد و به قهمچی له ملیوانی چهکمهکانی دهدا و به تیلهی چاوان و به گومانهوه سهیری مالهکهی دهکرد که نهکا تهمیر کلاوی لهسهر نابی و بوی ده رچوویی.

ئاخرىيەكەى تەمىر بە توورەكەيەكەوە ھاتە دەرىّ. جافر بەگ بە دىتنى كەيفخۆش بوو و ئەوەندە دلّى خۆش بوو حەزى دەكرد لە ھەمبەر ئەو دووانەدا و لەسەر ئەو خۆل و خاك و پەين و پاللەى بەسەر عەرزەكەوە بوو، خۆى بگەوزىنىڭ و ھەر لىرەوە بە حىندرخۆ و سەرموقلات تا دەرەوەى گوندەكە بروات. بەلام بۆ ئەوەى شادىيەكەى دەرنەخا، دانى بەجەرگى خۆيدا گرت و لەسەرخۆ و بەبى ھەلپە سوارى ئەسپەكەى بوو و توورەكەكەى لە تەمىر، كە بە ھەردوو دەست بۆي راداشتبوو، وەرگرت و گوتى:

"ههر بژي و عهمرت درێژ بێ تهمير."

جا پێی له رکێفان نا و ئاورێکی دايهوه و ديسان گوتی:"ئهتۆش عهمرت درێژبێ و رووت سپی بێ خوشکه."

ئەسپەكەى لە حاڭىكدا تەپوتۆزىكى لە پشتەرەى خۆى ھەستاندبوو، خوشى و وەك ئەستىرەيەكى راخوشيو لە چاوان ون بوو. جافر ئۆز پۆلاد لەگەل ماراشىيەكاندا ببوە شەرىك و سى ھەزار دۆنم زەويى چاندبوو. بۆ باقى دراوەكەشى، بەشىك لە مولك و زەوييەكەى بە رەھن دانابوو و دابىنى كردبوو.

پاییز داهات و حاسلات کوکرایهوه و خهرمانی شهلتووك ههلدرایهوه. جافر نوز پولاد ئهوهنده ی یاره وهسهر یهك نا، بهشی حهوت یشتی ده کرد.

ههموو زانیبوویان که تهمیر ئهو ده سمایه ی خستبووه به رده ستی جافر ئۆز پۆلاد. ههندیک ههر پییان سهیر بوو و ههندیکیش وه بهر جنیویان دا. "گهواد، بوخوی وه ک سه گ به دووی پارووه نانیکدا ده چیته ئه وسه ری دنیا و له برسان وه خته گیانی ده ربچی و خه لکی دیکه ش ئاوا پیده گهیهنی."

كێچيان خسته كەولٚى تەميرەوە. دەگەيشتە ھەر كوێيەك، باسى سەد ھەزارەكە دەھاتە گۆرى.

"جافر ئۆز پۆلاد سەد ھەزارەكەت دەداتەرە، كۆلێكىش بەھرەى لەسەر دەبێ. ئەدى ئەدى تۆ پەلەى مەكە. شەيتان پەلەى كرد چارى خۆى كوێر كرد. كەرە مەمرە بەھار دێ، كورتان بۆ لەشار دێ..."

"ئاخ، ئاخ، ئاخ، ئاخ، تەمىر ئاخ ئاخ. كورە خودا ئەو گيانەى پينى داوە، بۆى ناستينريتەوە. ئاخ،، يانى ئەوەى گيان بە خودا ناداتەوە، پارەى تەمىر دەداتەوە. قەت بروا بە شتى وا مەكە."

البا چ گیان کهنشت و خوینی دل خواردنهوهیهك ئهو سی چوار فلسهت خستبووه سهر یهك داماو. چما خوا کهری کردبووی ئاوا له زاری پشیلهت هاویشت. ؟"

"ئای خۆزگه ئه و ههمووه پارهیهت ناگر دابایه و چهند لیرهیه کت دابایه به جووته پیّلاویّك له و پیّیانه تت کردبایه و پانتولیّنکت کریبایه قوونتت پی شاردبایه و و چاکه تیّك بو بهری خوّت کریبایه و له نیّو خهلکی خوایدا و ه بنیاده مان چووبای."

"ئهوانه دهرهبهگن تهمیر. ههر بیریش لهو پارهیه مهکهرهوه. ئهوانه، نه لهو شته دهپرسنهوه و وهریدهگرنهوه."

"ئەتۆش ھەر لێرەوە راست بڕۆوە و واز لەو سەد ھەزارە بێنە و بيريشى لێ مەكەرەوە."

"سهیر بکه، ئهوه چهند مانگه حاسلات و خهلهوخهرمان هه لکیراوه تهوه. پارهی خوّشی وهرگرتووه، ئهی بوچی دراوه کهی تو ناداته وه ؟. چونکه نایه وی پیّتی بداته وه. چونکه ئهو ههمووه پاره یهی وه ریگرتووه، نوّشی گیانیشی کردووه."

"داماو، تەمىرى داماو."

"مالى خۆنەخۆرى، لەبۆ چكمە بۆرى."

"کوره نهوه نهوپهری بی ویژدانییه. بی ویژدانییه کی تهواو. بی ویژدانی و بی ئینساقی، جا وهره پاره له یه کیک وهرگره و بهو پارهیه برنج بچینه و ملوینیکت پی بیری نهوجار خوش بدزیتهوه له دانهوهی قهرزه کهت. کوره ههر لانیکهم نیوه، نیوهی نهو پارهیه بدهرهوه بهندهی خودا. ئینساف شتیکی باشه..."

"سهیرکه تهمیر، نه کا به مینشکتدا بی و بچیته لای جافر به گ و داوای پاره کهی لی بکهیته وه. شتی وانه کهی. نه و به و روحم و دلیان نییه. نه وانه وه ک ناوخوار دنه وه پیاو ده کوژن. هم پووله کهت ده چی و ههم ده بینی ته رمی بوگه نکردووت له خه ره ندینکدا ده دو زریته وه. نه گهر له منت ده وی، له خیر و بیری نه و یاره یه بچو ده ری. "

"نه کا، نه کا مل له به ر ملی بننی ها ته میر. ثالاته میر، نه کهی، نه کهی..."

"ئه وانه وه ك ئه سپی چه مووش وان. كه س نازانی له كام لاوه جووته داوین."

تهمیر گویّی له ههموو نهو قسانه دهبوو و متهقی نهده کرد. داده نیشت و نهو تهپوتوّزه یه جلوبه رگه کهی نیشتبوو، به شوولیّک دهیته کاند. چاوه ورده کانی له بازنه ی ههولیّن کی خوّرایی و بیر کردنه وه یه کی ناخوّشدا وردتر دهبوونه و له گهل تیّپه رینی روّژه کاندا پتر تیّك دهسرما و روومه ت و بن چاوه کانی پتر به قوولدا ده چوون و دهسته کانی ده لهرزین.

ههموو رۆژێك بهر له تاوههڵتنێ لهخهو ههڵدهستا و وهدهر دهكهوت و دهستى دهكرده سێبهرى چاوهكانى و ههتا تاو دهكهوت سهيرى رێگهى گوندهكهى جافر ئۆز پۆلادى دهكرد بهشكم پهيدا بێ. كه تاو ههڵدههات، دهگهڕايهوه ماڵێ و شله بڕوێشهكهى ههڵدهقوڕاند و ديسان له ماڵهكهى دهچووه دهرێ و به دڵى پڕ له هيواوه شێلگيرانه چاوهڕێى جافر ئۆز پۆلاد دهبوو... حهيف بوو بۆ ئهوه ههمووه پارهيهى كه فلس فلس خستبوويه سهر يهك... ئاخرى ههر دێ... بهگ دێ.

زستان داهات و سهرما هه لی کرد و با و بۆران و کریوه و بارن دنیای شیّواند و به فر رهشایی له ولات بری و دیسان به گ ههر سوّراغی نهبوو.

"نايه. نايه نا تهمير. دلنيا به بهگهكهمان ههر نايه."

"نايه. "

"نايه. "

بارانه دوورودریّژه کانی چوکووراوا ههر وهك داو و ههودایه کی له ئاسمانه وه روّهیّشترابیّنه سهر زهوی، دهستیان پی کرد. دهباری و خوشی نهده کرده وه... ئالاته میر له بهر باو بارن و

بۆران و بەفر و باراندا خووساو و كرووشمەكردوو، لە تەنىشت ماللە قامىشىيەكەي چاوەرپتى هاتنى بەگەكەي، سىبى داگەرا.

شهویّکیان بهخوّی گوت که ئیتر وا نابیّ. لهوانهیه ههر لهبیریشی نهمابیّ. بهگهکان زوو شتیان لهبیر دهچیّتهوه. با بچم و خوّمی پیّشان بده م تا بزانم چ دهبیّ. دهستی دایه تیّلاّکهی و ملی ریّیهی گرت. تهمیر ههر چنگه ئیّسك و پرووسکیّکی لیّ مابوّوه. له ریّگا ئهژنوّکانی ده لهرزین و بهر چاوی رهش دهبوون و دادهنیشت و پشوویه کی ده دا و ناهیّکی وهبهر ده هاتهوه و بیری لهوه ده کردهوه که بلیّی ههر بهراستی من تووشی وهها روّژیّك هاتووم؟ کهواتبوو دهرد و نازاری بزرکردنی پاره له کور مردنیّك ناخوشتره؟ بهلام ئیّستا، تاویّکی دی ده گهیشته کوشکی بهگهکهی و بهگهکهی ههر چاوی پیّی بکهویّ، سهری دهسوورمیّ و ده لیّ ... زوّر داوای لیّبوردن ده کهم... کوره خوّ ههر لهبیریشم نهمابوو... هانیّ، هانیّ براله دراوه کهت... ده بوو خوّم بیهیّمهوه مالیّ...

کوره بهگم، سهری تو سلامهت بی مالی دنیا چییه. نهمن نیستا پیویستیم پیی نییه، با ههر لای خوت بی. ههر کات لیت زیاد بوو، دهمدهیتهوه. پیویست نییه گیانی من. گیان و مالامان بهقوربانی بهگهکهمان بی. جا کی بهگی وای ههیه. جا دراوهکهی وهردهگریتهوه و ده خاته ته تهنگهی باخهلییهوه. نهوجار بهگ دهلی نهمرو لیره بمینهوه... خاتوون چیشتیکی خوش لی دهنی. بیری کردهوه... گوتی قازیک سوور دههاتهوه... قازی سوورهوهکراو... سوور سوور قملهو قهلهو و چهور چهور لهسهر یلاوهکه...

چووه حهوشهی کۆشکهکه. به گ له دوورهوه دیتبووی. له پیشدا ویستبووی خوّی پیشان نهدا، به لاّم دوای ماوهیه ک دوود لبوون، بریاری دا میوانداری له تهمیر بکا.

بانگی نوٚکهرهکهی کرد:"کوره، ههر تهمیر هاته حهوشه، دهسبهجی ٚبهرخیٚك سهر بره." به ژن و کارهکهرهکانیشی گوت:"میوانیٚکی خوٚشهویستمان ههیه، چوٚن باشه ئاوای میوانداریی لی ٚبکهن."

ئەوجار بە پىڭكەنىنەوە:"خاوەن شكۆمانە."

ههر تهمیر وهژوور کهوت، حافر ئۆز پۆلاد بهپیرییهوه چوو: اکوره بهخیر بین، یاخوا بهخیر بین ئاغا بهخیر بینی، بهخیر بینی... زور زور داوای لین بوردنی ده کهم، کاکه گرفتاری و کویرهوهری ئهوهنده زور بوون تا ئیستا لهدهستم نههاتوه بیمه خزمهتت. کاکه بهسههوو چووین، گوتمان ئهو گهورهمانه و لیمان خوش ده بین. گوتمان چکوله کهتنی ده کهن و گهوران

لیّیان خوّش دهبن و نهمانتوانی بیّن. وا دیاره ریّگهی مالیّ ئیّمهشت پی دهزانی ئاغا گیان؟ گهورهت کردین. کوّشکه سهیوان بهرزه کهی قوّش ئوٚغالیت پر کرد له رووناکایی و شهرهف."

بن پیلی ئالاته میری که ئه ژنوکانی ده له رزین، گرت و له پلیکانه کان بردییه سهریّ. ئه و کابرا داماوه ی که هه ر چوار پهلی ساغ و توکمه بوو، چی به سه ر هاتووه وا به حالا گیانی له به ردا ماوه ؟ خو ثه و داماوه تین و تاقه تی نه ماوه و پرزه ی لیّ براوه . کوره خو توزه گوشتیّکی به له شییه وه نه ماوه . روومه تی ده رپه رپیون . چاوه کانیشی ته واو به قوول لا چوون و ترووسکاییان لیّ براوه ... ثیتر راسته و پی بردییه دیوه خانه که و له سه ر مزبلیّکی نه رم که رووپوشیّکی سپیی گولدوزیکراوی به سه رداد رابوو و بونی سابوونی لی ده هات، داینیشاند . ته میر هه ردانیشت ، گولدوزیکراوی به سه رداد رابوو و بونی سابوونی لی ده هات ، داینیشاند . ته میر هه ردانیشت ، پرچ و لوچاندا و ن بوون که ئیتر له نیّو پرچ و لوچاندا و ن بوون که نیتر له پیش خوی بری .

جافر ئۆز پۆلاد يەك پشوو دەيگوت: "تەمىر ئاغا وەك مالى خۆت دانىشە. ئاسوودە دانىشە. ئىرە مالى خۆتە. بەمالى خۆتى بزانه. "

جافر بهگ همرچی زیاتر وای دهگوت، ئهو پتر خزّی گرموّله دهکرد و دهستهکانی توندتر لهسمر کهشکهژنزی دادهگرت و ئهژنزی پتر پیّکهوه دهنووساند.

پۆتىنەكانى ئالاتەمىرى بە پۆز و ئىفادەيەكەوە كردەوە و كە لە لاقى ھىننايە دەرى، بۆگەن ۋورەكەي داگرت. كچە بى ئىختىار لووتى خۆى گرت.

جافر ئۆز پۆلاد بەبى ئەوەى وەسەر خۆى بىننى، رووى كردە ئەندەروون (ژوورى ژنان) و بانگى كرد:"جووتىنىك لەو گۆرەوييانەي من بىنن. نوى بىن."

دهسبه جی خووتیکیان گورهوی هینا. کچه لاقه زبر و که مره به ستووه کانی ئالاته میری که ههرکامیان هیننده ی تاشه به ردیک دهبوون، جوان و زهریف به ئاو و سابوون شوشت و به خاولی وشکی کرده و و گوره و یه کانی له پیی کرد. کچه ئاره قهی رهش و شینی کردبوو.

"پۆتىنەكانى ئاغا بەرنە خوارى. جووتىكىش سەرپىيى (نەعل)ى نوى بىنن. يىلاوى سەريىشيان بۆ ھىننا.

تهمیر هیّشتا جوولهی نه کردبوو و بهبیّ ئهوهی چاو بترووکیّنی ههروا چاوی بریبووه پیّش خوّی. شانازیی بهخزیهوه ده کرد و له خوّشیان وهخت بوو بال بگری و ههلفّری، بهلام وهرووی خوّی نهده هیّنا. ئه وه ی له شیر بی هه ر شیر ده رده چی و گیا له سه ر پنجی خوّی شین ده بیته وه. چما پیاویّکی ثاوا مه زن و خانه دان و ثاغا، که له هه لوّی شاخان ده چی، دی و پاره ی داماویّکی ده ستویی سیبلکه ی وه ک من ده خوا ؟ نه ویش دوای نه و هه مووه ریّز و حور مه ته ...

پیاویکی زلهی سمیل پان به کیردیکی گهورهی قهسابییهوه وهژوو کهوت و گوتی: اکام مهر سهر ببرم به گ؟!!

"لهو میوانهم شهریفتر و ئازیزتر نابی. لهوه ته کوشکه ساز کراوه، پیاوی وا ئازیز دهرگای لی نه کردووه تهوه. ئهو کوشکه به نرخه ی باپیره گهورهم، پاریزگار و وه زیر و به گ و سهرو کانی زور هاتووه تی، به لام یه کهم جاره ئازیزیکی ئاوا ده گریته ئامیز. کام به رخ دابه سته و پر گوشته ئه و سه ربره تیگه یشتی؟"

التيْگەيشتم بەگ...ا

ئالاتهمير له شهرمان سوور سوور هه لگه پابوو، ليّوه كانى جوولان و گوتى: "پيّويست نييه، پيّويست نييه، پيّويست نييه،

گریانیّك، وهك مستیّكی قووچاو بهر ئهوكی گرتبوو. بهسهر خوّیدا زال نهبوایه، خوّی ده خسته سهر پیّیه كانی جافر به گ و وهك مندالیّك دهیدایه قولیّهی گریان و له دلّی خوّیدا دهیگوت، ههم گیان و ههم ماله كهشم به قوربانی وه ها به گیّكی به گزاده. خوّ ئه گهر حهزی لیّ بوو با پووله كهم ههر نه داته وه و چهندیشی ویستی، با داوا بكا. وه للّا دیّنی هه تا مردن ههر كار بكه و ناغایه كی ناوا دانیشی و بیخوات.

ههتا شهوی ههروا دهست لهسهر ئهژنن دانیشت. ئهگهر جافر بهگ پرسیاریکی دهکرد، ئهو خوی پتر کو دهکردهوه و وهالامی دهدایهوه.

سفره که له ته ختی ژووره که راخرابوو. خواردنیان هینا. گوندی سووکی له مزبله کان خزینه خواری و لهسهر ئه ژنزیان له دهوری سفره که به ریز دانیشتن. ته میر له نیوان به سالاچووترین

جووتیاری گوند و جافربهگدا دانیشتبوو. بهگ، بهگی دوازده گوندان، بهخوشیی من میوانیی وهری خستوه... شایی له دلّی گهرابوو. بوّنی کهبابهکه سهرخوّشی کردبوو. چی خواردبا؟ بوّخوّشی نهیدهزانی.

گوندییه کان له سهر سفره بیده نگ بوون. دوای نان خواردنی چهنهیان گهرم داهات و بهربوونه چهنهوه پی ههر له نرخی لوّکه و برنجه و تا ده گاته حکوومه ت و ده ولّه ته کانی دیکه و یاغی و سهرچله کان و باسی زوّر شتی دیکه ش کرا. ته میر مته قی لیّوه نه هات. ده ستی له سهر به ویّن که ده دانی و چاوه به قوولا اچووه کانی پیّدا ده گیّران.

کاتی خهوی هات. گوندی ههستان. تهمیر له عومریدا نهوهنده درهنگ نهنووستبوو. کچوّلهکه دیسان هاتهوه ودهستی گرت و بردییه ژووریک و لهوی قهرهویّلهیه کی نیشان دا و وده در کهوت. تاویک دواتر جافر به گهات و گوتی: "شهوت خوّش میوانه بهناوبانگه کهم."

تهمیر به بن دهریی و کراسیکهوه له قهرهویّلهکه دهرپهرپیه دهری و قیت راوهستا و به پلته پلت گوتی: " خوا راوهستاوت کا، راوهستاو بی، راوهستاو بی بهگ. "

جافر بهگ دهستی گرت و لهسهر تهخته که داینایهوه. پیخهفه کانی بهسهر کیشا و وهدهر کهوت.

تهمير ههر سهري لهسهر باليف دانا، خهوى لي كهوت.

که رهی به یانی له خه وی هه ستا. روّنی که ره و په نیر و هه نگوین و ترخینه یه کی چه ور که بونی سیری لی هه لاه ستا له سه ر سفره ریز کرابوون. ته میر هیچی له بیر نه ما و له پیشدا که ره و هه نگوینه کهی به قه پووچکان رامالی و نه وجار شیره گه رمه کهی که له قاپینکدا هه لامی لی هه لاه ستا، هه لقو راند و به که وچکان وه رگه رایه ترخینه که. نه وه نده ی خوارد زگی وه ک ده هو لای هات. کاتی جینی نه ما تی بکا، قیت بوه و به که یف خوشییه وه گوتی: "خودا به ره که تی برایمی خه لیل به سه رسفره که تاندا ببارینی."

ئيتر دەسبەجى ھەستا و چۆوە سەر جىنىەكەي خۆى و دەستى لەسەر ئەژنزى دانايەوە.

به گ رۆیشت و هاتهوه. چووه گوندی و چووه دهم جهیهان و نیوه پر داهات. تهمیر ههروا دانیشتبوو. نانی نیوه پر قیه شی ناوا به حهز و ئیشتیاوه خوارد و دیسان لهسهر جینه کهی خوّی لهسهر موّبله که دانیشتهوه. دهسته کانی لهسهر که شکه ژنوی دانانه وه... شهو داهات. روّژ بروه... ههر وا...

سیّههم روّژ بهیانییه کهی، چاوی پ له پارانهوهی خوّی له به گ بری. به لارهملییهوه، خوّی له سیّههم روّژ بهیانییهوه همتا تهپلّی لهسهر موّبله که گرموّله کردبوو و به ههموو گیانی، ههر له نووکی پیّیانییهوه همتا تهپلّی سهری دهپارایهوه. بهگیش وه سیحری لیّ کرابیّ. له بهره کهی دیکهی موّبله کانهوه بهبی جووله دانیشتبوو. نه نهو ده دیزانی چهند سه عات ناوا تیّیهریوه و نه نهویتر...

نانی نیوه روّیان هیّنا. له سهر سفره کهش ته میر ههر وا به زمانی بی زمانی ده پارایه وه. که نانی نیوه روّ خورا، گوتی: "بهگ، کوری به گی گهورهمان، ئه من ئیتر ده بی بروّم. "له و کاته دا توزیّکی هیوا له دلیدا نه مابوو.

جافر گوتی: "بۆ كوێ، ئاغا گیان، بۆ كوێ. مەڕۆ گیانی من... بۆ دەڕۆی؟... جا كە ھەر دەڕۆى دەڕۆى؟... جا كە ھەر دەروۆى راوەستە با بلیم عارەبانەكە ئامادە بكەن و بتگەيەننێ. "

ههستا. پیده کهنی و دلّی خوّش بوو: "زوّر زوّر گهورهت کردم. زوّر. دیسان چاوه روانت ده بم. وهللّا لهوه تهی نهو کوشکه ههیه میوانی وه تو گهوره بهخوّوه نه دیتبوو. وهللاهی وهبیلاهی. چما ده هیلّم میوانی وا نازیز لیّره، به پیّیان برواته وه ؟"

نالاتهمیر لهسهر جینی خوی وشك بوو. به سهرسوورمانهوه چاوی بریبووه جافر ئوز پولاد. جافر ئوز پولاد. ها جافر ئوز پولادیش پهیتا پهیتا ئهوسهرئهوسهری دیوهخانه کهی ده کرد و قسهی ده کرد. ههتا لهخوارهوه گوتیان: "عارهبانه که ئاماده یه به گ." به گ یه ک پشوو قسهی ده کرد. ئهوجار له ئالاته میر که سهرلین شینواو له جینی خوی و شک ببوو، چووه پیشین. دهستی راسته ی گرت. وه ک سههول سارد بوو. بن پیلی گرت و زانی ئه ژنوی و هه موو ئه ندامی ده له رزی توزیکیش به زهیی پیندا ها ته وه.

له خواریشهوه، له بهر پلیکانهکان، نوّکهریّك پوّتینهکانی ئالاتهمیری بهو دهستهوه بوو. داهاتهوه و به دهسته لیّهاتووهکانی، پوّتینهکانی ئالاتهمیری کردهوه پیّی و قهیتانهکانی بوّ توند کردهوه. سیّ کهس ئالاتهمیریان سواری عارهبانهکه کرد. وا سارد ببوّوه، لاقهکانی لهخوّوه تیّك ده ئالان و خوّی تینی ئهوه ی تیّدا نهبوو سواری عارهبانه که بیّ.

عارهبانهچییه که، ئهسپه کانی دایه بهر قامچی و لیّی خورین. جافر ئۆز پۆلاد بهو دیمهنه تیّك چوبوو و ههر جهرگی دهخوارده وه.

"کوره تۆ وەرە سەيرى ئەو گەوادە گوو خۆرە. لەگەل فلسنىك گيانى دەردەچى. مەرد ئەگەر كارى بە نامەردانە... دەردى سەربارى ھەموو دەردانه*. كورە خۆ لەگەل فەلسىنك گيانى دەردەچى... تف لەو رووت سەى بەرەللا... سەگى..."

لهبهر خزیهوه قسهی ده کرد و به حهوشه که دا ده هات و ده چوو. نهوه نده هات و چوو هه تا میشکی هاته وه سهر خو و که دامرکایه وه، نالاته میری هینایه وه پیش چاوی و که و ته پیکه نین. ژنه که ی و نه و نو نو نوکه رانه ی له وی بوون و هه رچی نالاته میری دیتبوو، باسیان ده کرد و پینی پیده که نین.

جافر ئۆز پۆلاد رادەوەستا و بىرى دەكردەوە و قاقاى دەكىنشا و دەيگوت: "قورومساغى ھىچ و پووچ. گوو ناكا دەلىي برسىم دەبىتەوە. "

که عارهبانه که گهیشته بهر دهرگای ماله کهی ئالاته میر، ئه و به بزرگاوی و بی هیزییه وه دایه زی.

ژنه کهی به شله ژاوییه وه و به هه له داوان هات و پرسی: "ته وه چیته، چ بووه؟" ته میر گوتی: "نه یدامه وه. "

ئیتر بهرهودهم کهوت. ژنهکهی له تهنیشتی دانیشت و کهوته دلدانهوهی: "خهمی لی مهخو به به مقوربان. به قوربانی خوّت بی. به گی خوّمانه. نه شمانداتهوه، با نهیدا. دا بلی بزانم چوّنی به خیرهاتن کردی؟ هیچ ریز و حورمهتی گرتی؟ "

ئالاتەمىر ھىچ وەلامى نەدايەوە، زمانى نەدەگەرا.

تهمیر ماوهیه که دواتر، بهبی نهوهی له جیّی خوّی بجوولیّ، رووی به لای راستدا وهرگیّرا و به ژنه کهی گوت:

"زوهره، زوهره، سهت خۆزگه چاوت لئ بوایه چۆن وهك میوانداری له شا بکهن، ئاوایان ریّز گرتم. گاو گهردوونیان له پیّش کردم. کچۆلهیهك به سابوون دهست و پیّی بو شوشتم، به دهسته ناسك و نهرمه کانی خوّی... لهسهر قهرهویّله و له نویّنی په پی قازدا نوستم. به گ لهو سیّ روّژه دا ئه وهنده ی ریّز گرتم ههر خوا ده زانی چهنده."

"دهي دهي دهي، ئهي بۆچي وا داماوي؟"

"ههر له رووشم هه لنههات داوای قهرزه که می لی بکه مهوه. ئهویش ههر وهبیریشی نههاته وه بلی نه وه ره یاره که تبده مهوه. ده زانم ئه و یاره یه ی بدامه وه ؟"

[.] *نهو بهیته شیّعرهم له پیرههانوّکهی ماموّستا ههژار وهرگرتووه.

"دهمداتهوه. نهشیدامهوه با نهیدا. ئیستا که له نیو مان و منداله کهی خویدا وه ک بنیادهمان ریزی گرتووی و ئاوا میوانداریی کردووی، با ههر نهیدا. یاخوا نوّشی گیانی بیّ. با بیّ و ههرچی پارهی ههمانه لیّمانی وهرگری و بیبا."

"هدنگوین و کهره. بۆ نانی شهویّ، ههموو خه آکی گونده کهی بانگ کردبوو. ههرچی رهعیه دهسته و نهزهر له پیشم سهریان دانواند و سلاویان لیّ کردم و به خیرهاتنیان کردم. به گ پیّی گوتن ـ هه ریّك ناوا گوتی: "ئهو ماله گهلیّك پیاوماقوول و ناوداری لیّ میوان بووه، به لاّم لهوه تهی ههیه پیاوی وه ك تهمیر ناغا پیّی تیّ نهناوه. ئهمنیش تهریق بوومهوه و پیّم عهیب بوو داوای قهرزه کهمی لیّ بکهمهوه. "

"کاریّکی زور باشت کردووه، ئەتۆ ئینسانییەتی خوّتت نیشان داوه، لیّ گەری با بهگیش تی بگا کی بنیادهمه و کی دوژمنه، لی گهری با باشمان بناسی."

تەمىر پاتەي كردەوە: "با، باشمان بناسىخ. "

ئیتر هدستا. هیشتا بونی سابوونه کهی توزیک هدر لیوه ده هات و سدرخوشی ده کرد. دوای نهوه، ئیتر ته میر هدر به مانگیک، دوو مانگ سدریکی له کوشکه کهی به گ ده دایه و هدموو جاریکی ئاوا به گهرمی پیشوازییان لی ده کرد. ده ست له سهر ئه ژنویان و له ته پلی سهره و همتا نووکی په نجه ی پینی، ده بووه پارانه وه و ئاخرییه که شی تووشی بینهیواییه کی واده بوو خدریک بوو ئیفلیج بین. چاوی له چاوه کانی به گ ده بری و به گیش وه ک میشینکیشی لی میوان نه بی و دروی خوی نه دینا. هه ر ده تگوت قه ت قه ت فلسینکیشی لی وه رنه گرتووه.

جاری واش بوو به ک له کوشك نه دهبوو. ته میر زوو تینگهیشت که به گ ئیتر رووی ناداتی. هه ر له دووره وه که دهیبینی له مالی وه ده رده کهوی. روزیکیان به گ له مالی نهبوو، خاتوونی وه گیر که وت و بوی له بنی کووله که دا و به په ی لهسه ر هه تیوان هه لاایه وه و ناخرییه که شی گوتی: "به به گ بلی پاره کهی من بداته وه. نه و به گی مه زنمانه."

ژنه لهسهر خوّ وهلامی دایهوه: "پینی دهلیّم ناغا گیان، بی و نهبی به ک لهبیری نهماوه. "
تهمیر دلّی خوّش بوو: "دهزانم، دهزانم به ک لهبیری چووه تهوه. به لاّم... توّ وهبیری بیّنهوه. "
خاتوون دیسان خواردنی خوّشی بوّ هیّنا و له نویّنی په پدا نواندی. ده ی دیاره لهبیری چووه.
ئیستا خاتوون وهبیری دیّنیّتهوه و به ک به ههزار عوزرخواستن و داوای لیّبوردن، پاره کهم بوّ
دیّنیّتهوه به ر ده رگا.

دیسان چاوه ری ما. ههر له که ره ی به یانییه وه هه تا ئیواری به هیواوه چاوه رینی هاتنی به گ ده بوو.

گوندیش یهك یشوو سهریان دهخسته سهری و خوییان به برینانهوه ده كرد و هانیان دهدا.

ثاخرییه کهی دیسان ته میر تاقه تی نه ما و وه ك بای شه مال نه و ریگهیهی گرته وه به ر، که هه ر له به یانییه وه تا ئیواری چاوی تی ده بری. به گ دیسان وه ك جاری جاران به گهرمی پیشوازیی لی کرده وه و به پیرییه وه هاته به ر ده رگای حه وشه و بن پیلی گرت. به لام ته میر ئه وجاره یان زور به تووره یه وه ده ستی لادا و وه پیش به گ که وت و له پلیکانه کان چوونه سه ری . له سه ر مزبله که و هه ر له سه ر جییه کهی جارانی دانیشته وه و ده ستی له سه ر ئه ژنزگانی دانایه وه و چاوی له چاوی به گ برییه وه و ملی قوت کردنه وه . به گ سه ری سوور مابو و و نهیده زانی چ بکا. یه کیشو و ده یگوت: "به خیر هاتی ناغا، ناغا، ناغا، به خیر هاتی ناغا. "

ئالاتهمیر به دهنگیّکی گر و پر له توورهییهوه گوتی: "برّچی ئهو قهرزهم نادهیهوه براله؟ چما به پارهی من دهولهمهند نهبووی؟ با، بووی، ئهوهی تو دهیکهی نه له ئینسان دهوهشیّتهوه و نه له... و نه... پارهکهم بدهرهوه. ئهگهر نهمدهیتههوه، نهمدهیتهوه، ئهگهر نهمدهیتهوه... ددزانی..."

جافر ئۆز پۆلاد هاتەوە سەرخۆ و بە تەوسىنكەوە پرسىي:"ئەگەر نەتدەمەوە چ دەكەى؟" تەمىر دەستى لە سەر ئەژنۆى ھەلكگرت و وەك برىشكەى سەر سىللى ھەلبەزىيەوە و بە چاوى زەق و دەمارى ھەستاوى لاملىيەوە گوتى:"جا بۆخۆم دەزانم چ دەكەم."

دەنگى لە ھەموو ئاواييەكە گەرا. گوندى بۆ ئەوەى بزانن چ باسە، ھەموو ھاتن و لە بن دارە تووەكانى نزيك كۆشكەكەي بەگ كۆ بوونەوە.

تهمیر به دهنگیکی پر له پارانهوه له بنهوه دهیگوت: "خو به گیانی ناخیرت نهتوش به گی، بنیادهمی؟ سهگ ههزار جاران له تو بهشهرهفتره. نهتو به پارهی من بوویه پیاو. به لام نهوهنده تهروه فرده کهت بده یتهوه نده ته ناموس نییه قهرزه کهت بده یته وه ... "

"برو شوكرانهبژير به له مالي خوّمي."

"بۆ ئەگەر لە ماللەكەتدا نەبوايەم، ئەتۆى بى نامووس كە وەك سەگ دامبەستووى، دەتتوانى چىم لى بكەى؟"

جافر ئۆز پۆلادىش لەدىن دەھرى بوو و ھەلچوو. ھەستايە سەر پێيان و پەلامارى دا. ئالاتەمىر يەك جى دەنگى نزمتر كردەوه. دەتگوت تێگەيشتووه پێى لە بەرەى خۆى پتر راکینشاوه. لهبهر چاوی ژن و مندالهکهی زور خراپم پی کرد. ههر کردمه پهروّیهکی گواوی. نهدهبوو وای لیّ بیّ... قسمی له دهمم زلترم کرد..."

دهسبه جی له سهر جییه کهی دانیشته وه و دهستی له سهر نه ژنو کانی دانانه و و ملی به لاره وه نا و دیسان هه موو گیانی پر بوّوه له پارانه وه و گوتی: "پاره کهم بده ره وه به گ. هیچ ده زانی نه و پاره یه م به چ حالی سه گیک وه سهر یه ک نابوو؟ شه و و روّژ خوینی جه رگی خوم خوارد و وه ته و مالی سه گیک وه سهر یه کیشان... ته نانه تکاتی نوبه تی چی خوارد و و محکوژی، دیسان دهستم له کاری هه لنه گرت. سال دوازده ی مانگ له به رباران و له قور و چلپاویدا هه رله که رهی به یانییه وه هه تا ته نگه ی نویژی شیوانی خوم کوشت بو نه وه که سه ناوات له گهرووی ده چیته خواری؟ ناخو که س به پاره یه کی ناوات له گهرووی ده چیته خواری؟ ناخو که س به پاره یه کی به پاره یه کی نوبی بینه. "

جافر ئۆز پۆلاد توانجى تێگرتەوە:''لێى بېرەوە...''

ئالاتهمیر دیسان وهك فهنهر لهجینی خوّی دهره په پی و چاوی نووقاند و زاری كرده و و چی له زاری هاته دهری پینی ده گوت و له پلیكانه كان چووه خواری و كه گهیشته حهوشه كه، دهنگی گهیشته ئاسمانی:"باشه ئهتوّش، ئهتوّیه كه ههقی لیّقه وماوان ده خوّی... به گی؟ ههی گوو به گوّری باوكه به گه كهت... یاره كهی من، یاره كهی من، من، ههی بووده لهی، بووده لهی، بووده لهی..."

ئاگای له خوّی نهمابوو و خویّن بهرچاوی گرتبوو و کهفی ههلدهخراند و چی دههاته سهر زاری دهیگوت. له نیّوهراستی حهوشه که دهستی رادهوه شاند و دهینه راند و وه ک مریشکیّکی سهریان بریبیّ، پهلهقاژهی بوو و ههلده به زی، به لام له سهرهوه هیچ ده نگیّک نه ده هات.

همتا روزاوابوونی همروا نه راندی و چیی جنیوی دهیزانی به جافر به گی دا و همموو جاریکیش به جافر به گی ده گوت بی شهره ف و به د حیساب، همتا وای لی هات له زمان کموت.

دوای ئهوه ترسینکی قورس سواری شانی بوو. له هیچ کویوه وسته و سریوهیه نهدههات. ئهوجار ترساو و زراو توقیو له دهنگی خوی، کهوته پهلهقاژه و له نهکاو هیور بووه و بهبی جووله لهجیی خوی چهقی. ترووسکاییه کی هیوا کهوته دلییه وه و ترسه کهی ده دوهوانده وه.

له نه کاو دهنگیکی کپ له قورگییهوه ههستا: "بهک، بهک، بهک... ئهمن وازم لهو ههقهی خوّم هیننا و ههر نهمویستهوه. بو توّ. با بو توّ بیّ. وهك شیری دایکت حه لاّلت بیّ.

زۆرى قەراغ لى كىشابوو. زۆر زۆر. ئاخۆ بەگ ئەو ھەمووە سووكايەتى و جىنىو و بى فەزىجەتىيەى قەبوولا دەكرد و لىنى خۆش دەبوو؟ بى ئەملا و ئەولا تۆلەى ھەر لى دەكردەوه. بەلام باش بوو رىڭە چارەيەكى بۆ قوتاربوون و گيان نەجاتدان دۆزيبۆوە. رىڭەيەكى باشىش بوو.

شهوگار شهق ببوو كه به كهيف و دلخوش گهيشتهوه مالهوه.

ژنه کهی پرسیی: "وهرتگرتهوه؟"

تهمير به روويه كي گهشهوه وه لأمي دايهوه: "نا. "

چاوه كانىشى پۆكەنىن.

"ئەي چ بوو؟^{اا}

"ئهو داماوه پیس به کوستی خویدا کهوتووه. زورم بهزهیی پییدا هاتهوه. زور زور. چی نهمابوو دانیشم و تیر بوی بگریم. واته به گینکیش، به گه کهی خوشمان، که نهو ههمووه چاکهیهی له گه که من کردووه و مه ری له پیش کوشتوومه ته وه، ده کری ناوا لینی بقه ومی ؟ ... بروا ناکهی... ناورم بوی تیبه ربوو. زور."

"ديسانيش لهرووت هه لنههات داواي قهرزه كهتي لي بكهيتهوه؟"

"که چاوم پیّی کهوت، ئاگرم بوّی تیّبهربوو و لیّی خوّش بووم. وه ک مندالان ملی به لارهوه نابوو و لیّو و لیّو و لیّی هدلقرچاندبوو و چیی وای نه مابوو بداته قولّپی گریان. ئه منیش بنیاده میّك نیم چاکهم له ده ست نهیه. پیّم گوت ئیتر له مهودوا قازیّکیش چییه قهرزبار نیت. هه رکاتیّکیش لیّت قهوما و ده ستکورت بووی، دیسان وه رهوه. ئه گهر نه شیّی، ده ستت لی هه لناگرم. چما ئیّمه چه ند به گی دیکه مان هه یه. هه ربه گیّك. به گیّك و هیچی دی... خو ناشکری و عهیبیشه بهیّلین نه و ده ست به تال و برسی بیّ."

زوهره گهش گهش بۆوه و له خۆشيان باوهشى به ميرده كهيدا كرد و گوتى:

"چاکت کرد.. پیاوی وهك تۆ ههر ئهو چاوهروانییهشی ليّ دهکرێ."

"ههر ئهو چاوهروانييهش له من دهكرا... به كي مهزن..."

"قسه کهی تهواو نه کرد. باری کی قورسی لهسهر شانی لاچوبوو و ههستی کرد سووك بووه. بو یه کهم جار له ژیانیدا له خوشیان خهوی لی نه کهوت. ده تگوت بالی گرتووه و فریوه.

جافر به گ دوای ئهوهش هاتهوه لای ئالاته میر بۆ پاره. ئالاته میر دیسانیش پارهی پی دا. دیسانیش ئهوه نده ی چاوه روانی کیشا تا چاوی سپی بوون و ئهو ههر نههات و ههر نهیهینایه وه.

تهمیر دیسان گهلی جاران سهردانی کوشکه کهی قوش ئوغلیی کرده و و جافر به گ به گهرم و گوری پیشوازی و میوانداریی لی کرد و بن پیلی گرت و بهخوشیی ئه و خه نکی بانگهیشت کرد و نهویش له سهر جییه کهی خوی و لهسهر موبله که دانیشت و دهستی لهسهر که شکه ژنوکانی دانیا و نه ژنوکانی پیکه وه نووساندنه وه. لاقه کانیان به سابوونی بوخوش بو شوشت و ههمو گیانی بوه وه بارانه و هاوی له چاوه کانی به گ برییه و و له بیهیواییدا دهست و پینی سر بوون.

دوایی دیسان وه ک جاری جاران مردوو و زیندووی جافر به گی نه هی شت و دانییه به ر جنیوان و چیی جنیوی دهیزانی له حهوشه ی ماله که یدا و ناخرییه که ی دیسان له همقه که ی خوّش بوو و ینی به خشی.

زۆر له میز بوو ئهو پهیوهندییه ههروا بهردهوام بوو. تهمیر جنیوی دهدا و خوش دهبوو. جافر بهگ ههموو جاری پیویستیی به پاره دهبوو و پارهی پیویستی پی دهدا. ههردووکیشیان لهگهال تیپهرینی زهمهن، و یکرا دهولهمهند دهبوون.

جافر ئۆز پۆلاد گوتى: ئەوە ھەلىپكى زىپىنە ئاغا. دەرويش بەگ مىيردى خوشكەكەى خۆى كوشتووە و كوشتنەكەشى بەستۆى يەكىك لە نۆكەرەكانىدا دىنىنى. گوندىش وىكى ادەلىنى كامىل خۆى كوشتووە. دەرويش بەگ بۆ ئەوەى لەو گىنچەلە نەجاتى بى پىرويستىى بە پارەيەكى زۆر دەبىنىنى. دەرويش ناچار دەبىن زەوى و زارىكى زۆر بەرۆشىنى ئەتى دەمودەست بېيتە لاى. ئەو تۆى خۆش دەوى."

تهمیر لیچی بنهوهی وه هیی ئهسپیکی سهرکهوتوو داچوّرابوو. گوتی: دهی باشه. ئهو کهیفی به من دی وه ده دی باشه. ئهو کهیفی به من دی وهختییهتی ... خوا راوهستات بکا بهگم. به پارهیه کی کهم زهوی و زاریّکی زوّر ده کرم. ال

جافر به گ گوتی: "ده ههزار دونم. بهشی منیشت لهبیر نهچیّ. "

ئالاتهمير خوّى گيڤ دا و له خوّمانه خوّى دهخسته سهر شانى جافر به گ که بن بالنى گرتبوو، گوتى: "بهيانى، بهر لهوهى تاو ههلنى، له کن دهرويش به گم. "

جافر بهگ دووپاتهي كردهوه:"بهر له تاوههلات."

24

قالونچه که ههر وا له قولکه که دا بوو. پشته وخوار ببوو. لاقه کانی کو ببوونه و به به ر زگییه وه نووسابوون. میرووله بچکوله که سوراغی نهبوو. وازی له قالونچه که هینابوو و به جینی هیشتبوو. هه موو نه و میروولانه ی دوینی تیکی به ردابوون، لیك ببوونه وه. ته نیا دوو میرووله ی بچووك که له بن ده وه نیکی شلکدا هیشتا له گژیه کا راچووبوون.

میرووله که زور شیّلگیرانه دانهویّله کانیان ده کیّشایه وه و له کاتی هاتن و گهرانه وهیاندا بونیان به یه کترییه وه ده کرد و که به دهم قولّکه ی قالوّنچه مردووه که شدا تیّده پهرین، بونیّکیان پیّوه ده کرد و ده روِیشتن.

چاوه کانی مسته فا به گ له نه کاو له خوشییان ترووسکانه وه. میرووله بچوو که که هاتبو و بودنکه هاتبو و بونیکی به قالونچه که وه کردبوو و قه فی زاری له زاری قالونچه که گیر کردبوو و که و تبووه هه ولا و ده و لهوده.

مستهفا به گ به هه ژاوییه وه گوتی: "هه ی له منت که وی میرووله بچکوله که. وه ک شیر وایه. هی شتا نه به زیوه. با بزانین چیی لی دیته وه. ئه و میرووله بچووکه ش له گه لا ئه وه دا که ده زانی نه و قالون چه یمی بی نابزوی به لام نایه وی مل بو به زین و تی شکان که چ بکات، هه ربزیه به رده وامه له خه باته که ی. نه ک بو شکاندنی، به لاکو بو ملکه چنه کردن و نه به زین... ئه گه و میرووله بچکوله یه رووی خوی لی وه رگیرابایه و به جی هی شتبایه، له راستیدا ئه وه قالون چه مردووه که بوو که سه رکه و تبوو. ئیستا، له دریژایی نه و ماوه یه دا که شیلگیرانه له خه بات دایه، ته نانه ته نه گه ر بو جاریکی ش چییه نه توانی قالون چه که ی له جینی خوی ببزیوی، هی شتا نه به زیوه و ناتوانی بلی شکستی خواردووه.

میرووله که قهپی به زاری قالزنچه که دا کردبوو و دهسته کانی له جییه کی سهخت توند کردبوو. به لام پییه کانی ده خلیسکان و ته پوتززیکی نه دیاریان هه لدهستاند.

ههنگی زل زل به کلکی ئالقه ٔ القه ٔ کولکن و به بالی خال خالییه وه که له ژیانیدا شتی وای نه دیبوو، به ده وری گوله پینج په په کاندا ده خولانه وه و ده نیشته وه و دیسان ده فرینه وه.

مهستان له دهرهوه له بن دهوهنه که، چاوه پوان لاقی لی راکی شابوو و خوی خستبووه سهر ئانیشکان و دیسان له دلی خویدا مسته فا به گی دابووه به ر جنیوان.

گهرمایه کی گران و خهست به سهردا ها تبوو. بالنده یه به ناسمانه و نهبوو. هه و جار نهجاریک ناخی زونگاوه که قولته یه کی لیوه ده هات و هه للی داویشت و دهوروبه و که ده ده ده در نیز و سووره کانیانه وه له نیز گوله نیلوفه پر و نیزگزه کانی ده م زونگاوه که دا که گولی سپی و زهردی درشت درشتیان لی پشکوو تبوو، ته مبه ل و ته وه زه ده ده که پیشکوو تبوون. گرمه ی قولته قولته قولته کانی ده گوپان هی و ناوه رزادا ده نگی ده دایه وه.

حهمدی لهگهل دوو کهسی دیکهدا وهدوای وهلی شهمال خستبوو. به لام نهوان پاش چهند روز گهران به دهوری کوشکهکهدا به سهر و سوّراغیان نهزانیبوو و نهیاندوّزیبوّوه. ئاخوّ وهلی شهمال چوبووه شویّنیّکی دیکه؟ یان تووشی به لایه ک ببوو؟ به لاّم ئه و پیّی وابوو وهلی شهمال لهوانه نییه به تهلّهوه بی و بیگریّ. ئه ی ده بی چی به سهر ها تبیّ؟

له مالهوهش دهتگوت رووداویکی ناخوش به پیوهیه و دهقهومی. دایکی دوینی شهوی، دو دو شهوی شهوی، دو شهری دو دو شهری کردبوو. زانیبووی شهو خهفه و په دو دو دو دو دو به دو دو به تاری. شتیك چییه له ناخیدا په پکهی خواردووه. نیگاکانی دایکی تهواو بی هیواییان لی دهباری. شتیك ده گوردرا، به لام چ بوو؟ چ دهبوو؟

چى واي بۆ نيوەرۆ نەمابوو.

مهستان له دهرهوه ههستایه سهر پی و گوراندی: "دیتم. "

حهمدی و بله ئیبز له پیشهوه و مستهفا به ک به دوویاندا دهرپه پینه دهری. قولتهقولتی زونگاوه که شهیولی خستبووه گهرماکهوه و له رهوه زه کاندا دهنگی دهدایهوه.

"نه كا بمانبيني نروو خو مات كهن، له بن دهوهنه پينج پهره كان..."

خوّیان مهلاّس دا. نهو سوارهی لهسهر تهپوّلکهکهوه دیتبوویان، لغاوی نهسپهکهی که زین و ریشمهی له بهر تاوهکه دهبریسکانهوه، بهردابوو. نهسپهکه ملی ریّگهی گرتبوو و لهسهرخوّ و هینمن ده هاته پیشین. هات و هات و تهواو لیّیان نزیك بوّوه. پهنجهی ههر چواریان لهسهر پهلهپیتکه بوو. زوّنگاوهکه دوو جاری دیکهش پشووی کیّشا و قولتّهی هات. سواره که ههستایه سهر رکیّفان و ملی کیّشا و سهیریّکی نیّو قامیشهلان و پیّنج پهرهکانی کرد، که نهوانی تیّدا مات ببوون و نیتر له سهر زینهکهی دانیشتهوه و پهکسهر بهرهو لای نهوان لیّی خوری.

مهستان به سرته له بن گوێی بهگ گوتی: "لهسهر سهری خوٚم گرێو دهکهم پياوی دهروێش بهگه. دهيهوێ جێيهکهمان ههڵ بنێ. سهرم له گرێودا دادهنێم... "

به گ: "دهی کهوابوو بیدهنگ به با نهمانبینی . "

خوّیان له بن دهوهنه کان روّکرد. سواره که ههتا بن دهوهنه کان هاته پیّشی و داهاته و سهیری کرد. چاوه کانی هه لٚگلوّفی و ئه سپه کهی به رهو قامیشه لاّنه که تاو دا و لهویّوه به رهو قه لاّی حه میته لیّی خوری.

مهستان گوتی: "دیتینی. پیاوی دهرویش بوو. له ئیمه دهگهرا. پیشم وایه جییه که مانی دوزییه وه. ههر لیره به سهرماندا ده دا و شتیکمان لی ده کا. "

مستهفا به گ: سه ت خوزگه ئیمهیان دوزیبایه وه. سه ت خوزگه جییه که مانیان پی زانیبا. پینیان زانیبا و هاتبایه ن، جا شه پمان ده کرد و یه کیکمان ده کوژراین. یان هه ردووکمان به ره و پوو شهرمان ده کرد و ده کوژراین..."

حهمدی گوتی:"نا به گ. نا. ئه وه دروست نییه. ئه وه ده لنی چی به گ؟ ئیمه ده یگرین. بلی و نه لنی روزیک له روزان وه ک نه و سواره و وه ک سه گیک به بونکردن ناوا دیته به ردهستمان. جا ئیمه ده یگرین. دواییش نه تو دهمانچه که ی لی ده ردینی و لووله که ی له سه رسه میلکه ی داده نی و رایده گری. سه عاتیک، دوو سه عات... سی پینج، ده... و هه رکات چاوی لی نا، نه من دروشه که ی له بن پی روده که م."

مستهفا به گ ناخیکی داماوانه ناخیکی هه لکیشا و گوتی: "وه پوز بووم. نه گهر دایکم نهبوایه، دهستم لی هه لله گرت و لیبی ده گه پام. نیبتر وه پوز بووم. سهیر بکه چه نده چاوه پوان بووین. بنیاده میک که هه موو روژی به و ریبه دا تیده په پی، بو جاریکیش چییه ریبی نه که و تووه ته و ده و روبه رانه. گرتنی که سیکی که نه وه نده له مردن ده ترسی، زوریش ناسان

نییه. ئاااخ، ئهگهر دایکم نهدهبوو. ئااااخ ئهگهر ئهو نهدهبوو... ئاخرییهکهی ههر دهمگرت. دهمگرت و گهمهم پی دهکرد. ئهو که زراوی له مهرگ چووه و لینی توقیوه، ئهوهندهم دینا و دهبرد ئهوهندهم دهکوشت و دهمژیاندهوه ئهوهندهم ههلدهسووراند فهلهك گوتبای دهستخوش... وام له نیوان مهرگ و ژیاندا ههلدهسووراند کهس نهیدییی و نهیبیستیی."

یهك پشوو و به ئاخ و داخهوه قسهى دەكرد: "بهلام دايكم پهلهم لى دەكا. ئهگهر دايكم بهر له دەرويش بمرى، تازه له داوخستن و گرتنى دەرويش بهكارى چى دى ؟"

بله ئيبۆ ئاخيكى هەلكيشا و گوتى:"بەكارى چى دىّ؟"

مهستان گوتی: "نامریّ. قهرهقیز خاتوون نامریّ. قهرهقیز خاتوون ههتا بهچاوی خوّی سهری دهروییّش بهبراوی نهبینیّ، نامریّ. ههر ده ژبییّ... نامریّ. ئهگهر ئهو ههزار سالیّش نه کو ژریّ، قهرهقیز خاتوونیش ههزار سالی دیکهش ههروا لهویّ پالّ بهو ئهستونده کهوه ده دات و دهستی لهسهر دلّی داده نیّ و چاو دهبریّته ئهو ریّگهیه و چاوه پروان ده بیّ. ئهمن ئهو دهناسم.

حهمدی گوتی: "ئه و چاوه روان ده بی. ئه گهر پینویستیش بی، ده سالیش، پانزه سالیش ههر چاوله ری ده بی..."

مستهفا بهگیش له دووی دان و گوتی: اوایه. دایکم نامری ... به لام چاوه روانییه کهی، چاوه روانییه کهی، چاوه روانیی هیوادارنهی ئه و، منی کوشتووه و دهمکوژی . "

مهستان گوتی: "سهیر کهن، سهیر کهن، وا سواریّکی دیکه له پشت تهپوٚلّکه کهوه ده رکهوت. "

مستهفا بهگ گوتی:"دیتم."

چاویان له سواره که بری. سواره که بهرهوروویان دههات. ههر هات و هات و له بهردهمیان راوهستا. سهیریّکی دهوروپشتی خوّی و نیّو دهوهنه کان و نیّو زوّنگاو و قامیشه لاّنه کهی کرد و بهو گهرمایه بهره و چیای حهمیته که وهك گهواله ههلمیّك دیار بوو، ئهسیه کهی لینگ دا.

مهستان گوتی: "ئهو ماسته بی موو نییه. چاوی ده گوت به گژ ئهو سواره دا ده چینتهوه. " ئیبو گوتی: "ئهو ماسته بی موو نییه. "

حهمدي گوتي: "بي موو نييه. "

مستهفا به ک گوتی: "ئهمرو دی. ئیتر بهسه. با بی. بهسه ئیتر. بهس. " "یانی تو دهفهرمووی به جیده کهمانیان زانیوه؟" مستهفا به گ گوتی: "پییان زانیوه. ئه گهر دهرویش تا ئیستا نهیزانیبی له کوی بوسهی بو دهنیینهوه، دهبی بلیّم قوری بهسهری... به لاّم ئهمرو دی ... ئهمرو ثهو گیچه له کوتایی دی . "
حهمدی سواریکی دیکهی دی . له دوورهوه و نزیك لهو شوینهی ساورون و زونگاوه که تیکه لا دهبوونهوه و له قهراغ دارستانه بییه که ... سواره که دهسته کانی هه للّینا و دایده نواندنهوه . بهره به ری نیوه رویه بوو که گوییان له خرمه ی نالی ئه سپ بوو . تارمایی سواریک به سهر ئه سیم که و هم هیندی مندالیّن دیار بوو .

دەنگیکی توند و گری هەبوو و له رەوەزەكانی ئاناوەرزادا دەنگی دەدايەوە. بەلام دیار نەبوو دەلیی چی.

ههستان و سهیری ئهو بنیاده مهیان کرد، که به گورهگور به لیّواری زوّنگاوه که دا بهرهو لایان دههات. ئهمروّ شتیّك دهقه و ما، به لاّم چ بوو؟

سواره که، که نزیکتر بۆوه، لینی تیکهیشتن ده لنی چی.

مستهفا به ک نیگهران بوو و دلّی توند لیّی دهدا. به لاّم وه رووی خوّی نه هیّنا. رووداویّکی تالاّ ده قهوما. ههر له به یانییه وه له دلّی گه رابوو که نه مروّ شتیّکی ناخوّش ده قه و میّ. به لاّم نه و رووداوه ناخوّشه ده کرا چ بیّ؟!!

پرسی: "دایکم نهمردبیّ، مهستان؟ ئهی ئهگهر مردبیّ؟"

مەستان بە دلنیاییەوە گوتى: "مەحاله. ئەو نامرى. تازە، خۆ سوارەكە ئاشنا نیيه... ئەگەر ھەوالىدى كۆشكى پى بوايە، دەمانناسى. "

"ئەگەر... ئەو بىنگانەيە..."

الکوره له سهر ئهسپه که ههر هینندهی مستینك دیاره، به لام دهنگینکی زور به قهوه تی همه."

"مستهفااااا بهددههگ، مستهفاااااا بهددههگ، مستهفااااااا بهدهههگ."

دەنگەكەى لە رەوەزەكان دەگەرا. دەنگىكى بەرز و گەرم و پر زايەلا. دەتگوت تىنى ھەلككردووە و گۆرانىيەكى چوكووراوايى دەچرىن... مستەفا بەگ ئەو دەنگەى گوى لى ببوو، بەلام لە كوىخ؟ دەنگەكە لە گويىدا ئاشنا بوو. ھەموو ئەو ئاشىق و گۆرانىبىيۋانەى ھىنايەوە پىش چاوى خۆى كە دەيناسىن. بە گويى گىان دەنگەكەى بىست، بەلام نەيناسىيەوە. چى نەمابوو خاوەنى دەنگەكە بناسىتەوە.

"مەستان تۆ وەرە دەرى و بچۆ پىشى بزانە كىيە. ئىمەش وا باشترە بچىنە بن دار بىيەكان، جا ئەو دۆست بى يان دوژمن، با شوينى بۆسەكەمان يى نەزانى."

مهستان به ههشتاو بهرهو لای سواره که چوو و ئهوانیش ههستان و چوونه بن دار بییه کان که له سهر یه کیّك له ته پکه کانی ئاقچاساز له توّپه لهیه کی سهوز ده چیّ و قامیشی بهرز و سوورباو وه ک دیواریّك دهوریان داوه.

مستهفا به ک گوتی: "ثیره فینکه. بروانه کانییه کی زولالیش لیره هه لاه قولنی. کوره خو له و قامیشه لانه دا بو بابی خومان ناقل بووین. نه تاویک ده یگری و نه بایه ک. پیاو له ویدا پشووی سوار ده بی و ده خنکی د. "

حهمدي گوتي: "دهخنكيّ. "

بله ئیبو گوتی: "دهخنکیّ. ئهمن ئهو دار بییه باش دهناسم. لهو سهرهوه، سهر لکهکانی جیّی سیّ کهسی دهبیّتهوه. ئهو کاتی قاچاغ بووم، سیّ مانگی رهبهق ههر له سهر ئهو داره دهنووستم. شویّنی خهوهکهم وه که هیّلانهی مهل نهرم بوو. ژهندهرمهکان نیّو ههموو بییهکانی ئاقچاسازیان سهنگ و سووژن دهدا، به لاّم ئهقلیان بهوه نهدهشکا سهریّک لیّرهش ههلیّنن. ئیّره بهههشتی چوکووراوایه. شنهیه کی فیّنک بی برانهوه دهست بهسهر یال و بژی ئهو دار بییهدا دینیّ..."

مستهفا بهگ قسهی پی بری:"ا

"ئەى بۆچى ئەو ھەمووە رۆژەى لەو قامىشەلانە بەقورى گىراوەدا وەخت بوو گىانمان دەربچى، باسى ئىرەت نەدەكرد؟ ئەگەر ئەوەى دى بىڭانە نەبىي..."

بله ئیبو گوتی: اوا باشتره له لای دهوهنه کان بچینه پیش کابرا. ئه گهر وا بکهین، پشتیشمان به ئاقچاسازهوه ده بین. لهوانه یه ئهویش ههر لیره مینینه وه. "

"حهز ناکهم بچمهوه مالیّ. چاوم بهرایی نادا دایکم ببینم. ئهوهنده مات و خهفهتبار سهیرم دهکا، ثاگرم له جهرگی بهر دهدا. چاوه گریاناوییهکانی ههر دهلیّی چاوی ئاسکن... ئیتر تاقهی ئه و چاوانهیم نییه. ئهگهر دیسان بمانهوی بوّسه بو دهرویّش دابنیّینهوه، شهو و روّژ ههر لیّره چاوهریّی دهبین."

دهنگی پیر و به لرخهی مهستان له دوورهوه بیسرا: اجارچی، جارچی هاتووه، جارچی. الا بیبو به سهرسوورمانهوه گوتی: اجارچی هاتووه بهگ. جارچی هاتووه... ا

"جارچى له خۆرايى نايەتە ئێرە. جارچى لايەنگرى ئێمەيە. ديارە شتێك قەوماوە دەنا جارچى لە شارۆچكەوە نەدەھاتە ئێرە."

تاویّك دواتر جارچی له ئهسپه کهی دابه زی. بو ده رکردنی ته زووی لاقه کورته کانی، چه ند جاران نووشتاندنییه وه و راستی کردنه وه. به گ له ولاوه له ته نیشت گولیّن کی شلیره وه که میش لهسه ر گوله سرورباوه کان ده جوولانه وه، راوه ستابو و کونج کولانه سهیری هه لاسو که وتی جارچییه کهی ده کرد. جارچی هه ر چاوی به به گ که وت، به ره و لای غاری دا و ده ستی گرت و خومانه ده ستی گوشی. روخساره تیکسمراو و چاوه به قوولا اچووه کانی و ده سته له رزو و غاره قدر دو و لیوه به بار برینه تازه کهی سه ر لا روومه تی چه په ی و پانتوله تازه دراوه کهی و کوراییه که ی پشتی، هم هم وی که به رجاوی به گ زه ق زه ق دیار بوون.

بهبی ئهوهی نیگهرانی و دلهراوکیی خوّی ئاشکرا بکات، چاوهریّی بیستنی ههوالیّنکی ناخوش بوو.

البهخير بيني، دهنگ و باس؟"

"سلامهتیی سهرت."

"چۆنت زانى ئێمه لێرەين؟..."

"ئهمرۆ بهیانی بهر لهوهی تاو هه لبی، به غاردان چوومه كۆشكه كهتان و لهوی سۆراغی تۆم گرت. كهس نهیده زانی له كوین. ههر ئهوهنده یان گوت كه له ئاقچاسازن. ئهمنیش گوتم به ههراكردن، دهیاندۆزمه وه. ئهو ئهسپهش قهره قیزخاتوون پینی دام. قسهم له گه ل كرد."

"چى؟ قسەت لەگەل كرد؟ يانى قسەي لەگەل كردى؟ تۆي دواند؟"

"به لای منی دواند.... ئه و هه رنیگه رانی ئه وه بوو که به و که په و که په و اند.... ئه و هه رنیگه رانی ئه وه هه و هه کوشک له خه و هه گنه ستابوون. قه ره قیز خاتوون قالی وه ئه ستوونده کیک دابوو و لاقه کانی له بن خویدا کو کردبوونه و له سه رکورسییه که هه گکورمابوو و چاوی بریبووه ئیره. هه رده تگوت له ته به ردیکه و پالی وه کوله که که داوه. "
اله تو چیت یی گوت؟"

"ئهمن نهمتوانی هیچی پی بلیم. ههر ئهوهندهم پی گوت ئاغاکانی شارو چکه دهیانهوی بکوژن. ئهویش گوتی برو مستهفا بدوزرهوه با فریات بکهوی و رزگارت بکا. چاوی لیره هه لنهده گرت. به بی ئهوه ی چاو بترووکیننی، چاوی لیره بریبوو. ئهمنیش به سیرهی چاوی ئهورا زانیم ده بی لیره و لیی سواری ئهسپ بووم و راستهوری به رهو ئیره لیم خوری."

مستهفا به گ گوتی: "جاری دانیشه براله، با پشوویه کت بیّتهوه بهر خوّت ئیّستا دیّمهوه." به گ چووه نیّو قامیشه لانه که و زوو گهرایهوه. جارچی به حورمه تی نهو له جیّی خوّی ههستایه ییّ.

مستهفا به گ خوّمانه و میهرهبانانه گوتی: "دانیشه براکهم. هیّشتا ههر خهریکه. وه ک شیّر. بالی قالوّنچه کهی بهرنهداوه... ده لیّی شیّره، نه دهبهزی و نه بیّهیوا دهبی و نه مهیدان چوّل دهکا."

دەستى جارچىيەكەي گرت و بردىيە ننو قامىشەلانەكە و...

"دانیشه... ئهو میرووله بچکولانهیه دهبینی؟ خو دیوته دهیهوی ئهو قالونچه زله له جینی خوی ببزیوی و بیباتهوه هیلانه کهی؟ دهیبینی؟ خو دیوته؟ ئهو میروولهیه چهند روّژ لهوه پیش ئهو قالونچهیهی ههتا ئیره راکیشاوه و لینی کهوتووه ته نیو ئهو قوولکهیه. بهلام شل نابی و نابهزی یه یه پشوو له گرژ قالونچکه که روّده چی و قهوهی ده داتی و له ریّگه چارهیه که ده ده گهری نهو میرووله بچکولانهیه ئاخرییه کهی روّژیک له روّژان ئهو قالونچهیه لهو قوولکهیه دیّنیته دهری دهری. الهوه به ولاوه نییه."

جارچىيەكەى كە دەستى لە دەستەكانى ئەودا بوو، دىسان لە قامىشەلانەكە ھىنايەوە دەرى.

"کی دهیهوی بتکوژیّ؟" "ئاغاکان." " اشمام دال

"باشه بۆ؟"

جارچی نهغد و پوخت بزی لهبنی کووله که دا. که له قسه بزوه، ئارهقهی رهش و شینی دهرکردبوو. دهنگی دهلهرزی. گوتی: دهمکوژن. بزم گرنگ نییه. ئاسنگهره که ههر ماوه... ئهو ئاسنگهره له برا باشتره بزم. ئاگای له ژن و منداله کهم دهبی و ناهیی نی حهوجی به کهس بن. چاوی به سهر منداله کانهوه دهبی تا دهرسه کانیان تهواو ده کهن و دهبنه پیاویک بزخزیان. ههر بزیه ئهمن له مردنی ناترسم. "

"ئەھا، دوورمان دەخەنەوە. ئەمرۆ و سبەي؟ دەرويٚشيش ئاگادارە؟"

"ماهیر به گی قاباقچی ئوغلی به منی گوت... گوتی دهستم به داویّنت، جارچی گیان... ئهگهر من بچم ئاغاکان پیم دهزانن. بوخوّت بچوّ. چوونی تو باشتره. له پیشدا بچوّ لای مستهفا به گ و دوای ئهویش بچوّ لای دهرویّش به گ و بوّیان لهبنی کووله کهی بده و پیّیان بلّی

وهزعه که شپریّوه. ههم خزیان و ههم خزم و کهسهکهشیان به عیّل و عهشیره ته وه دهنیّرنه ئهدرنی و قارس. ههر بو نهوهی دهستبهسهر زهوی و زارهکهیاندا بگرن."

"ناوا؟"

مسته فا به گ که له فکره وه روّچووبوو، له نه کاو دایه قاقای پیّکه نین و ئه وه نده پیّکه نی و همته فاو در بیروریته و همانی پر بوون له ئاو: "ئاوا به هه و و گیقه وه له تروّمبیّله که دایه دایه زی و به توورهییه وه بوّت هات... ههههههههه ... هههههههه ... په لاماری دای... په لاماری پیاوان... جوامیّری جوامیّران. لووله ی ده مانچه که ی به نیّوچاوانته وه نا... ههههههههه هه نه ی تو چیت گوت؟ "

ويكرا ييده كهنين و قاقايان ده كيشا...

"ئەتۆش گوتت... بىتەقىننە، بىتەقىننە دەى... سەگبابە دەى بىتەقىننە... دەمانچەكەشى ھەر لەسەر نىزوچاوانت بوو، سارد سارد... بىتەقىننە سەگباب، بىتەقىننە. ئەگەر نەيتەقىننى دايك و ژنەكەت... زەرد ھەلگەرا، پىنى بە عەرزىيەوە رەق بوو، ھھھ ھھھ ھھھھ.."

چهند جاران دیمهنی دهمانچه کیشانه کهی قورت بوغای گیرایه وه و هینایه پیش چاویان. چاوه کانی سرپیه وه و گوتی: "وهی باوکه رو مردم. وهی له پیکهنینان مردم. له میژساله نهوهنده پینه کهنیوم. کوره هوی گهوادی ژن کورد. هوی پاره پهرستی بی ره گ و بی غیره ت. "

"به لام ههر ده مکوژن به گ. ده مکوژن. بی نه ملا و نه ولا ده مکوژن. نه گهرچی هیچ ترسینکم نییه، با بین و بمکوژن. شانازیی پیوه ده کهم. نه گهر ناسنگهره کهم له پشت نه بوایه، به زهییم به خوّمدا ده هاته وه. به لام نیستا مردن و ناو خواردنه وهم پی وه ک یه ک وایه. نه من گهلی جاران له گهل مهرگ ده سته وئیخه بم و نیتر خووم پیوه گرتووه. چونکه گهلی جاران مردووم و ژیاومه ته وه، بویه ترسم لینی شکاوه. له به رئه وه ش که دوای مردنم خهمی هیچم نییه... به دلخوّشی و پیکه نینه به به به به ره که وه ده جه."

به گ به هیچ جوّری نهیده توانی دلّی جارچییه که بداته وه. جا ئیستا که وای لی هاتبوو، ئاغاکان بی ئه ملا و ئه ولا جارچییه کهیان ده کوشت. چاره نووسیّکه و ئاوایه. له نه کاو شتیّکی به میّشکیدا هات. سهری هه لیّنا و گوتی: "بروانه براله، پیّشنیاریّکم ههیه. ئه من ئیستا بو ئه وه ی تو بتوانی له شاریّکی دیکه بریّی پاره یه کت...."

جارچی دهسبهجی ههستا و گوتی:"ناکری، شتی وا ناکری و نابی."
"راوهسته براله تووره مهبه. گوی بدهیه بزانه دهلیّم چی."

"بروانه مستهفا بهگ، لانیکهم تو شتی وا مهلیّ..." "ئاخر تو لهسهر ئیمه دهکوژریّی."

"ده کوژریّم. با بکوژریّم. به لاّم تاقه ت ناهیّنم خه لاّک له پشته سه رم بلیّن جارچییه که بوّ رزگاری کردنی گیانیّکی بی نرخ، ترسا و لیّی دا و روّیشت. پشتی له زیّد و ولاته کهی کرد. رهوا نییه بو گیانیّکی بیّ نرخ، خه لاّک له پشته مله جویّن به دایك و خوشکم بده ن. لانیکه مسته فا به گ نه توّ..."

تروره و زویر، له حالیّکدا یه پشوو دهیبوّلاند و دهیگوت: "لانیکهم توّ... توّ... توّ... لانیکهم توّ... توّ... لانیکهم توّ... و بهرهو ئهسپهکهی کهوته ریّ.

به دوویدا مستهفا به ک بانگی کرد:

"راوهسته، راوهسته، راوهسته براله، راوهسته. زویر مهبه و دلّت نهیهشیّ. مهبهستیّکی خرایم نهبود."

باسکی گرت و جارچیی، که دهتگوت هه نمساوه و گهوره بووه ته و کووراییه کهی پشتی تواوه ته وه، گیرایه وه، هه دریّك له و کاته دا سواریّك که له دوای خوّی ههوریّکی له ته پوتوز به جی ده هیشت، به ریّیه که دا راده برد. مسته فا به گ سواره کهی ناسییه وه که به تاو ئه سپه کهی لینگ ده دا. گوتی: "ئه وه سلیّمان سامییه. بله ئیبو خوّی بگهیه نیّ. بی و نه بی له ئیمه ده گهریّ. "

جارچىيەكە گوتى:"ئەويش قاباقچى ئۆغلى ناردوويەتى."

بله ئیبو خوّی هاویشته سهر ئهسپه که و وهشویّن سلیّمان سامی کهوت. تاویّك دواتر دوو سوار بهرهو لایان هاتن. سلیّمان سامی ههر دابهزی، باوهشی به به گدا کرد و به هات و هاوارهوه گوتی: "دهرتان ده کهن و دوورتان ده خهنهوه به گ. دوورتان ده خهنهوه. ئهمروّش نهبیّ، سبهی... سبهی... و ئهنگوّش ئاگاتان له مهجموودی بی زهواد نییه. دوورتان ده خهنهوه. "

ههموو شتیکی لهبنی کووله که دا و گوتی: "ماهیر به گی قاباقچی ئوغلی سلاوی گهیاندی. ئیستی ههموو کاره که به بریاری پیره قازییه وه بهنده. پیره قازیش تهنیا به قسمی عهزیز ناغا ده کا. ماهیر به گی قاباقچی ئوغلی گوتی به گی یان ده بی چاوی به عهزیز ناغا بکهوی یان خوّی راسته و خوّ بچیته لای پیره قازی. "

ههتا نویزی شیّوانی لهوی باسی ههموو رووداوهکانی شارو چکهیان کرد و ئهوجار لیّی سواری ئهسپان بوونهوه و هاتنهوه کوشکی.

قهرهقیزخاتوون ههر له سهر جیّیهکهی خوّی پالی وه ئهستوّندهکهکهوه دابوو و لاقهکانی له بن خوّیدا کوّ کردبوونهوه و لهسهر کورسییهکه گرموّله ببوو و چاوه پوانی دهکرد. مستهفا بهگ بهسهرکزی بهبهر چاویدا تیّپه پی. قهرهقیزخاتوون تهواو بهرهو لای وهرسوو پایهوه و سهیری پشتهسهری کورهکهی کرد و له بن لیّوانهوه گرماندی. به لاّم مستهفا به گ نهیبیست.

"دەرمان دەكەن مستەفا، دەرمان دەكەن. دەرمان دەكەن بۆ ئەوسەرى دنيامان دەنيرن. دوژمنهكانىشمان بۆ ئەوسەرەكەى دىكەى دنيا. تۆلەكە دەمينىتەوە قيامەتى. تۆلەى خوينى مورتەزاكەم ناكريتەوه..."

مستهفا به گ له هاوسهره کهی که بهدوایدا هاتبووه ژوورێ، پرسیی:"دایکم دهڵێ چی؟"
"ئهمروٚ دوای روٚیشتنه کهی جارچی، دهستی کرد به گریان و بوٚلهبوٚڵ. یه پشوو دهکرووزایهوه و دهینالاند که دهرمان دهکهن. ئهوه ئیٚستا توزیّك هیٚور بووه تهوه."

ریّك لهو كاته دا قهره قیزخاتوون وه ك تارماییه ك وه ژوور كهوت: "پهله بكه و دهست ببزیّوه مسته فا، پهلهی بكه. سهیر بكه ئیستاش دهیانه وی ده رمان بكه ن و دوورمان بخه نه وه. مههیّله تولّهی مورته زام بكه ویّته وه روّژ بازاری قیامه تیّ. با خویّنی مورته زام به خوّرایی و به فیروّ نه چیّ. مههیّله به فیروّ بچیّ مسته فا. "

گهراوه و دهرگاکهی پیوه دایهوه و چؤوه سهر کورسییهکهی خوی کرووشمهی کردهوه.

تاویّك دواتر هاتنه سهر سفرهی شیّو. سلیّمان سامی یهك پشوو قسهی ده كرد. له نه كاو چاوی به جارچییه كه كهوت كه لهسهر سفره كه گرموّله ببوو، گوتی: "ئهو ئاغایانه هار بوون. بروانه، بروانه به گ. ئیّستاش ئهو پیاوه ده كوژن. قوّرت بوّغا جارچییه كهی مالویّرانی ئاوا..."

په نجهی بوّ لای ئهو راکیّشا و گوتی: "سیّ زرته زهلامی لات و پووتی داناوه نهو داماوه بکوژن. توّ خوا ههر کهسیّك توّزه بوّنیّکی مروّقایه تیی به سهردا ها تبیّ، ده ست له سهر لیقه و ماویّك به رز ده کاته وه ؟"

سلیّمان سامی قسهی ده کرد و جارچییش له بنهوه لیّی موّر دهبوّوه و له بنهوه دهیبوّلاند. ههر سفره که کو کرایهوه، جارچی دهسبه جیّ ههستا و گوتی: "ئیزنم بدهن دهروّم. ریّیه کهم دووره. " مسته فا به گ که لیخی سوور بوو دهیه وی بو کوی بچی، پیشی به رؤیشتنه که ی نه گرت و نهیگوت ئهمشه و لیزه بینه وه و بهیانی برو هه تا به رده رگای حه وشه له گه لی رؤیشت و به دزییه وه شتیکی له گویی خویند.

جارچی به دهم بیرکردنه وه له مه رگ به گشتی و مه رگی خوّی و نه وه یکه چوّناوچوّن ده کوژرێ و گیانکیٚشان و گیاندانه که ی چه نده ده کیٚشێ، تاریکاییه که ی ده بری و ده روّیشت. پیاوی وه ک نهو ناسنگه ره له دنیادا نییه. نهوه نه وپه ری به خته وه رییه پیاو دوّستیٚکی وه ک نهوی له و دنیایه دا هه بی جارچی سی برای هه بوو. هه رسیّکیان ده سته وستان و خویّری و فسوّس. جارچی کوژرابایه شه نه وان می شیکیان لی میوان نه بوو.

جار و باره رادهوهستا و سهرسام دهبوو و دهیگوت: "خوایه، خوایهگیان، پیاویّکی پیر و کهنهفتی وهك من چوّن و و چوّن دهکوژن؟ من، من، من چوّن دهمرم؟ که وهبیری دههاتهوه چوّن قوّرت بوّغای کردبووه پهرووه بهگوویهك، مووچرکهی پیّدا دههات و مووی لیّ دهبوونه نهشتهر. چوّن؟ بوّ دهکوژریّم؟ کیّ سیّ کهسی بو کوشتنی من تهرخان کردووه؟ کوره سهیر که تهنانهت دهمانچهیه کی بچووکیشم ییّ نییه.

سهرده مانیک ده مانچه ی له قهدی ده دا و زوریش ئهنگیوه بوو. کوره چما بنیاده م ده بی وه ک دهست و پی به ستراوان خو بهده سته وه بدا ؟... ده بی بکوژی، لانیکه م دووکه سی که س بکوژی جا...

شهوگار شهق ببوو که گهیشته کۆشکهکهی ساری ئۆغلی. هیدایهت دهمودهست چووه سهری و به به گی گوت: "پشتکووره که هاتووه."

دهرویش به و شتهی زانیبووه که ئهوی روزی قهومابوه، بویه چاوه پیی هاتنی جارچی بوه. به گهرم و گوری پیشوازییان لی کرد و زور خومانه، توند دهسته کانی گوشی و به پیکهنینه وه گوتی: "خواردن بینن بو ئه و کووره تهرهسه. کوره ئهوه چت له قورت بوغا کردووه؟"

جارچی گوتی:"نانی شهوم خواردووه و برسیم نییه."

دەروينش بهگ گوتى:"همەتيوه پشتكووړه دەزانم له كويوه ديـي."

بردیانه دیوهخانی نهخش و نیگاری رهنگینی تهختی دیوهخانه که له بهر تیشکه کزه که و له سیّبهر و تارماییه کاندا ده تگوت ده بزوی و ده جوولیّن... سندووقه دارینه کان له چیّوی گویّز... گول و دهوهن و مهل و مامز و دار و ئهستیّره یان لهسهر هه لکوّلرابوو و به ریز له بن دیواره کهوه دارابوون... نه خشه جوولاّوه کان له بهر رووناکاییه کی کز و بزرکاو.

"باشت به و داوین پیسه ترسنوکه کردووه. باش کردووته به پهرو گوو... ئهوانه وهك ژن وان. ئیمه ش دهر ده کهن، ها؟ قوونی رهش و سپی دهرده کهوی.

"ماهیر به گی قاباقچی ئۆغلی ده لنی ئاغاکان ئه مجارهیان کاری خوّیان به پتهوی کردووه و کارقامییان کردووه. گوتی چار نییه، جگه لهوهی به گ خوّی سهردانیّکی پیره قازی بکا. گوتی...

"راستییه کهم پی بلی جارچی. ئهتو پیاویکی ژیر و چاو و گویکراوهی. تو پیت وا نییه ههموو ئهو گونگه لا و گیچه لانه له بن سهری ماهیر به گ دان؟"

"ههر ئهو خزی چووهته لای داواکاری گشتی و لهگهلی دانیشتووه... ههموو ئهو شتانه ماهیر بهگی قاباقچی ئوغلی ریکی خستووه. ئهدی ههمووی لهبن سهری ئهو دایه."

"ئەي باشە، ئەگەر وايە، ئەو پەيام ناردن و راسپاردانەي لە چييە؟"

جارچییه که گوتی: "ماهیر به گی قاباقچی ئۆغلنی زور له ئیوه دهترسی. زراوی لیتان چووه. دهزانی له و سهری دنیا یه کیک بتری، ئهنگو دهیبیستنه وه. خوی شیرین ده کا..."

دهرویش به گ نیّوچاوانی تیّك نا و له بن لیّوانهوه گرماندی: "بیّ شهره فی هیچ و پووچ. " جارچییش ههر وا به بیّزراوییهوه دووپاتهی كردهوه: "بیّ شهره فی هیچ و پووچ. "

دەروێش بهگ له نهکاو رووی کرده جاړچی و چاوەړواننهکراو لێی پرسی:"قوٚرت بوٚغا توٚ دهکوژی وایه؟"

جارچی لهسه رخق وه لامی دایهوه: "دهمکوژی. بهگ دهمکوژی. ههر له ئیستاوه سی زرته زهه لات و پووتی ته رخان کردووه بن کوشتنی من. "

"ئهو یهك دوو مانگه، لیره، له مولکه کهی مندا... ژن و منداله که شت هه لگره و بیانهینه ئیره. ئهوانیش با وه پرهزییه کیان بشکی."

جارچی گری گرت و خوین بهری چاوانی گرت و دهماری لاملی وهك گوریسیان لی هات و وه بریشکهی سهر سیّل ههلبهزییهوه و بهرهو لای دهرویش نووشتایهوه و کوورپیهکهی پشتی پتر دهرپهری: "ئهو چاوهرپوانییهم لهتو نهبوو بهگ. له ههموو کهسم بوو له توّم نهبوو. ده زانم مهرگ سهخته. ناتوانم مل بو مهرگ راکیشم، ناتوانم، به لام ناشتوانم ئهوه قهبوول بکهم، که بلیّن فلانی لهبهر قورت بوّغا هه لات. بو رزگار کردنی گیانیّکی پووچ، ئهو سهرشوّرییه قهبوول ناکهم. ده مکوژی با محکوژی با

به ک ههستا و دهستی گرت و داینیشاند و گوتی: "تووره مهبه براله. راست ده کهی. بۆ گیانیک، نابی لهبهر ئهو گهوادانه را بکهی. دوای ئهوهی سینگت به دهمانچه کهیهوه نا و دایك و خوشك و ژنیت کرده دراوینکی سووتاو، تازه بۆوهی نابی را بکهی. دانیشه براله. همقت بوو تووره بی. ئیستاش ئیدی هیور بهوه. ئه گهر لهو دنیایه دا که سیک ههبی لیت تی بگا ئهو که مهم."

جاړچي به روخسارێکي سيس و ژاکاوهوه وهدهنگ هات:"دهزانم. ههر تێي. کهس نييه تێ نهبي."

دەرویش به ک گوتی: "کهوابوو هیشتا جوامیری نهبراوه تهوه، براله. هیشتا تهواو نهبووه. ئهگهر جوامیر و مروّقایه تی له لایه کهوه دابکشی، له لایه کی دیکهوه ئهوهنده ی دیکه ههلاه کشینته وه. له سایه ی سهری جهنابته وه ئه و راسته قینه یه بو وه ده رکهوت. برای خوّم، که ده مانچه که ی کیشای و ئهتوش سینگت به سینگییه وه نا و گوتت ئهگهر نهیته قینی... چیی کرد؟"

جارچی له خوّباییانه به دهنگیّکی گر و به بزهیهکهوه گوتی: "چاوم له چاوهکانی بری. دهست و نهژنوّی کهوتنه ههلّبهزدابهز به نیگا بیّ نیّقرهکان دهیارایهوه ناخوّ کهس ههیه لهو گیّچهله رزگارم بکا؟..."

"دەزانم. ھەموويم بيستووه. زۆر زۆر باش بوو. قيامەتت ناوەتەوه. ئەو گەوادەت باش شكاندووه."

دەستەكانى لىك دان و دەستى بە قسە كردەوە: اكارەكەت ئەوەندە باشە نەبىتەوە... دانىشە تا دەگەرىيمەوە. ال

ئهوهی گوت و وهدهر کهوت و تاویک دواتر به دهمانچهکهیهوه گهرایهوه و بز جارچییهکهی راداشت. جارچی ههستا و دهستی لهسهر سینگی دانا و دهمانچهکهی له بهگ وهرگرت و له خوشییان زاری ههتا بن گویچکهی داپچریبوو، له سهر مؤبلهکه دانیشتهوه.

چاوى له دەمانچەكە ھەلنەدەگرت. ناغانىكى دەسك شفرەي بريقەدار بوو.

گوتی:"ئهوه ناغانی برا جوانهمهرگهکهمه. پیاویکی ئازا و چاونهترس بوو. ناغانی براکهم دهدهمه برایهکی چاونهترس و ئازای دیکهم.

قایشه چهرمییه که و تووره کهیه کی پر له فیشه کیشی به دهستی چهپییهوه بوو، بۆ جارچییه کهی راداشتن و گوتی: اهانی . "

جارچی له خوّشیان شاگهشکه بوو. ههر وا دهمانچه کهی باره وبار ده کرد و وهبهر تیشکی چراکهی ده دا و چاوه پر له سوپاسه کانی خوّی له ده رویّش ده بری و تاویّك دواتر دیسان چاوی له دهمانچه کهی ده کرده وه و پهیتا پهیتا دهستی به سهردا دیّنا.

البيستووشمه زور ئهنگيوهي. ال

شهرمگرتوو و زمانشکاو، چاوه پپ له بریسکهی خوشییهکانی بپییه دهرویش و به بزهیه کی سهر لی شینواوانه و و به بزهیه کهوه له ناخی دلییه وه سوپاسی به گی کرد.... گریانیک ئهوکی گرتبوو. خو ئه و گریانه ئهوکی بهردابایه، له ناخی دلییه وه به گیان و دل سوپاسی دهرویش به گی ده کرد، به لام چیی کردی و کراندی، زمانی نه گهرا.

ههرچونیکی بوو، توانیی شهویلگهی ببزیوی و قهانت و پهانت چهند قسهیه بدرکینی: "لهوه تهی ههم، لهوه تهی ههم، لهوه تهی ههم، ناره زوومه... ئاره زوومه ده کد..."

نیگای پر له سهرسوورمانی له دهمانچه که برییهوه و بیدهنگ بوو. نهوجار پیکهنی. پیکهنینیکی پر له ههستی بهختهوهرییه کی چاوه رواننه کراو... دواجار قسه کهی تهواو کرد:"دهمانچهیه کی ناوام هه بی."

ديسان هۆش و گۆشى چۆوه سەر دەمانچەكە.

ئهو شهوه له خوّشییان نهخهوت. تا بهیانی ههر دهمانچه کهی بارهوبار کرد. ههر فیشه کی لهبهر نا و بهتالی کردهوه. توّپه کهی سووراند و سووراندی... چووه بهر پهنجهره که و وهبهر تیشکی ئهستیره کانی دا. دهمانچه که لهبهر تریفه ی ئهستیره کان نه درهوشایه وه. جارچی هه لاّچوو و تووره بوو و ئهستیره کان، ئهو گهواده هیچ و پووچانه ی دایه بهر جنیوان که ههر خوّیان رووناك ده کهنه و و هیچی دی...

 به دهنگی دهرویش به ک که له پشت سهرییهوه ههستابوو، راچله کی و وهخو هاتهوه و تهریق بووه و به ههلهداوان دهمانچه کهی لهسهر عهرزی دانا. رووی کرده لای دهرویش به ک و به دهنگیکی پر له دلنیاییهوه گوتی: "سلاو به ک. چاوه پی بووم له خهو ههستی. ئیزن ده خوازم بروّم."

'بەرچايى...''

جارچی قسهی پی بری: "دهسبهجی، دهسبهجی، دهسبهجی دهبی خوّم بگهیه نه وه شاری... بیّت و وهدره نگی بکه وم هه زار قسه و قسه لوّکم بو هه لده بهستن. ده کری ده روازه ی شار دابخه ی، به لاّم زاری خه لکی داناخری. دهبی بروّم. پارووه کیش چییه له گهرووم ناچیّته خواری. "

به گ قایل بوو:"زوّر باشه براله، راست ده کهی. ئیّستا ده لیّم ئهسپت بوّ حازر بکهن. ئهسپه که له شاری بدهوه به رهمهزان موهاجیر، دهیهیّنیّتهوه. لیّره کاری ههیه."

جارچي گوتي:"بهسهر چاو."

ئیتر دهستی به گی ماچ کرد و خیرا له پلیکانه کان چووه خزاری و سواری ئهسپیکی چهرموو بوو و وه که برووسکه له حهوشه که ده رچوو. جاری ئهسپه کهی که له بنیدا وه ک با ده فری، ده دایه به رقام چی و جار و باره ش ده مانچه کهی دینا ده ری و سهیری ده کرد.

تاو رمبین بهرز ببروه که گهیشته وه شاری و وه نه نهیزه به بازا په که دا تیپه پی. له و سه ری بازا په کهش شهسپه کهی پی رانه وه ستا و شهسپه که هه لیگرت و له شاری بردییه ده ری ماوهیه دواتر به یورغه گه پایه وه بازا په که. قیت و قنج لهسه ر خوانی زینه که دانیشتبو و چاکی چاکه ته کهی لی به لادا کردبو و دهستی راسته ی لهسه ر رانی دانابو و ده مانچه کهی به رقه دی وه ده ر خستبو و خرمه ی نالی شهسپه کهی په په په یه لووتی هه لاه به زانده وه . لغاوی شهسپه که که فاوی بو و ههمو و گیانی شه لالی شاردقه . خو شه گهر سواره که هه وساره کهی بو شل کردبایه ، که فاوی بو و ههمو و گیانی شه لالی شاردقه . خو شه گهر سواره که هه وساره کهی بو شل کردبایه ، گوشه یه کی بازا په که و ته و په که و تبو و گوشه یه کی بازا په که و موساری شه په تو و په که که که و تبو و په که و به سته و و خوی به دو و کانه که داریک به سته و و خوی به دو و کانه که دا کرد . شاسنگه ره که شاگره کهی ده گه شانده و و په کو و به ده نگی به رز گوتی: "بروانه ، بروانه ، بروانه . "

ئاسنگەر كە لوولەى دەمانچەكەى لەسەر لووتى خۆى دى، راچلەكى و ئەوجار دايە پيكەنين. ئاسنگهره که به توورهییه وه گوراندی:"ناتوانن. ناتوانن بتکوژن. چما ئیمه لیره پنگهین؟" ئه وجار مسته کانی قووچاندن.

جارچی ههولنی دا هیوری بکاتهوه:"تووره مهبه براله، تووره مهبه. به توورهیی هیچ ناکری. ئهوان من دهکوژن."

ئاسنگەرەكە بە توندى دەستى بەسەر دەسكى بادەوەكەدا كيشا و گوتى:"ئيمەش پنگە نين."

ئهوانهی جارچییه کهیان به و هه پر و گیقه وه له بازاره که دا دیتبوو، له بن دار چناره چره کهی به در دووکانی ئاسنگه رکه کو دهبوونه وه. دووکانداره کان هه موو ده هاتن بزانن چ باسه. سه راجیش هات.

ئاسنگهر و به دووی ئهودا جارچییه که له دووکانی هاتنه دهری.

جارچییه کهی یه ک پشوو ده یگوت: "تووره مه به براله. باشه نه من بشکوژریم چ ده بی ؟ ژن و منداله کهم به تو ده سپیرم. نه تو له خوم باشتر چاوت به سه ریانه وه ده بی و ناهیلی بی باوکییان پیوه دیار بی. چما یه کیکی براده ری وه ک توی له پشت بی _ نه تویه که وه کیوی قاف له پشتی راوه ستاوی _ له مه رگ و زولم و له ناغا بی دایک و بابانه ده ترسی ؟!"

ناسنگهره که گرماندی: "ههر کهس دهستت لی هه لیّنییّته وه، به قوربانی گولله یه ده کری د... ههر که س خیّسه یه کت لی بکا... ئیّمه چیمان هه یه له دهستی بده ین؟ سندانه شکاویّك و کووره یه کی ئاسنگهریی تیّکشکاو، ته واو. به لاّم ثه وان بمرن، ثه و هه مووه مال و مندال و مالی دنیا و سه روه ت و سامان و ئه سپ و پهیتوون و کوشك و ژنه گانده ره کانیان له پاش به جی ده میّنن و گه نجی کووچه و بازار لیّیان ده گینن... ژنه گانده ره کانیان، کچه قه حپه کانیان و بووکه سوّزانییه کانیان له پاش به جی دی. با ئه گهر سوان بیّن و ده ستمان لی هه لیّننه و برانه نه و دنیایه یان چوّن لیّ ده که مه کونه مشك. گه وادی بی چاو و روو، هه ر ده رده وقت هه و این هه و میان دیّن. نه وانه هه موو شتیکیان هه یه و نیّمه شه مه ر

سندانه شكاويك. سندانيك كه ههر دهليّى دليّكى شكاوه... وهجاغمان پره له ئاگر. ههر ليرهوه رايدهگهيه نم ههر كهس له گول كالتر بهو برا جارچييهم بلّى، ئهوه نييه بوّخوّى دهيزانىّ... وهجاغى كويّر دهكهينهوه. له حهوت تا حهفتا سالهيان..."

دهماره کانی گهردنی دریزتر ببوونه و ههستابوون و دهسته گهوره تووکنه کانی گهوره تر بوونه وه تو کنه کانی گهوره تر بوونه وه. "بچوه سهر کار و ژیان و مالت براله. ئهگهر هاتن، جا من ده زانم چییان لی ده کهم. ئهگهر ئیمه ش مردین، پهتیک و قایشه پشتوینی کمان له پاش بهجی ده مینی و ئهوانیش بمرن، ژنی وه ک مامز و گانده ریان له پاش به جی ده مینی ....

لي گهري با بين و مانكوژن."

چۆوه نێو دووکانهکهی و به توورپهييهوه کهوتهوه خۆشکردنهوهی کوورهکهی. له نێو کوورهکهی نهرد وهك کوورهکهوه خۆلهمێش و پشکۆ و پزيسکی ئاگر دهردهپهرين و ئاسنهوالهکه هێندهی نهبرد وهك دندووکی کهو سوور بۆوه. ئاسنگهرهکه ئاسنه سوورهوهبوهکهی لهسهر سندانی دانا و کهوته کوتانی و دووکانهکه پر بوو لهو پریشکه ئاگر و پشکویانهی له بن کوتکهکهیهوه دهردهپهرین و دهکووژانهوه.

جارچی، که له دەری و له نیو حهشامهته که دا مابوّوه، وه ده نگ هات: "چما ئه من نازانم ئهوان دوای ئه وه ی کردم، ناهیّلم به زیندوویی ده ربه رم؟ بی ئه ملا و ئه ولا ده مکوژن. ئه من هه رئیستاش وه ک مردووان وام و به س ده جوولیّم. ئه وه باش ده زانم. پیاوانه و ماقوولانه خوّم بوّ مه رگ ئاماده کردووه. ئه وه ده مانچه که شم به قه دمه وه یه. "

چاکی چاکهته کهی به لادا کردو و دهستکه شفرهییه کهی ده مانچه کهی خسته ده ری و لهسه ری رویشت: "جاریکی دیکه هه لناکه ویته وه ثاوا هه مووتان پیکه وه ببینمه وه. نان و نه کی زورتانم کردووه. له خوشی و خهم و ناخوشیتاندا بووم. له روژی تال و شیریندا پیکه وه بووین. هه رکه سیک، ته نانه ت نه گهر هیننده ی سه ره ده رزییه کیش دلی لیم ئیشاوه، داوای لی ی بوردنی لی ده کهم. نه من ثیتر به جیتان دیلم براینه. گهردنم ئازا کهن. "

ههر ههموو خهمبار و ويكرا گوتيان:"گهردنت خوّش و ئازا بيّ."

جارچی گوتی: "مهرگ تاله. زور تاله که بنیادهم دهسته وستان چاوه روانی مهرگ بی. پییان گوتم رابکه. پارهیان بو کو کردمه وه. به لام ئهگهر له ترسی مهرگ رام کردبایه، ههر ههمووتان له پشتهسه رمه وه مردووتان له گوری دینامه وه ده ری و زیندووتان نه ده هیشتم. ده تانگوت،

جارچی بوو ئیدی. چنگیک ئیسک و پرووسک ههر ئهوهی لی دهوهشایهوه... به لام ئیستا ئهوه دهبینن که ههر لیره، له نیوهندی ئهو بازاره پان و بهرینه دا راوهستاوم و لهسهرخو و بی ئهوهی بشلهژیم چاوه روانی مهرگم. زور پیاوانه و به شیرهیه که هیچ کام لهو دهولهمهندانه قوونی ئهوهیان نییه کاری وا بکهن... تو خوا گهردنم ئازا کهن، گهردنم ئازا کهن، گهردنم ئازا کهن، گهردنم ئازا کهن به دهسکی دهمانچه کهیهوه بوو. تووشی ههر ناسیاریک دهبوو، دهیگوت، براله گهردنم ئازا که. ئاغاکان دهیانهوی بمکوژن. فتوای کوشتنمیان داوه. گهردنم ئازا بکهن...."

ههر وا به داوای گهردن ئازاییهوه له بازاره که هاته دهری و بهرهو باکووری روزهه لاتی شاری که ئاشه کان لهویوه هه لکهوتبوون، وهری کهوت. جارچییه که ههر بهراستی دانی به جهرگی خویدا گرتبوو و نه شله ژابوو. زور زوریش باش.

لهویّ، دهنگی خورهی ئهو ئاوانهی له ماشهوه دهرژانه نیّو کوّرهگهی ئاشه کهوه، لهگهال گرم و هوّری بهرداشه کان تیّکه ل دهبوو و گویّی فهله کیان که پ ده کرد. جارچی تاویّك راوهستا و چاوی لهو ئاوه که فچرانه کرد که بهسهر چهرخ و دهندهی ئاشه که دا شوّپ دهبوونه وه ئهوجار چووه نیّو ئاشه که وه. بونه گهرمه کهی ئارده که ههموو ئاشه کهی داگرتبوو و ئارده سپییه که له بن بهرداشه کانه وه ده هاته دهری .

ئاشهوانه که کابرایه کی به سالاچوو بوو. ده نگی له نیّو گرم و هوّ پهرداش و ئاوه کهوه هه ستا. که چاوی به جارچییه که کهوت گهشایه وه، پیره پیاویّ کی که له گهتی پشتکوّمی ئارداوی بوو. ههر چاوی و ددانه کانی له نیّو ده موچاوه ئارداوییه که یدا ده دره و شانه وه.

جارچی گەوتى: "هاتووم بۆ گەردن ئازايى. دەزانى فەرمانى كوشتنيان دەركردووم. ئەگەر ئەمرۆش نەبى سبەى..."

ئاشهوانه که گوتی: "بیستمهوه، ئاخر باشه ئهتو چکارت بهو سه که گلاوانه دابوو. باشه پیاو سهری نهیهشی بو دهبی پریسکهی لی ببهستی ؟ چما نابینی ئهوانه له سهر هیچ و خورایی وهك ئاوخواردنه وه پیاو ده کوژن؟"

سەرىخى بە داخ و كەسەرەوە راوەشاند و گوتى: سەت بريا خۆت تىكەلى ئەو گۆنگەل و گىنچەلە نەكردبايە... ئاااااخ خۆزگە...."

ههستا و دهستی جارچیی گرت و پیکهوه له ئاشهکه هاتنه دهری و چوونه بن شوّره بییهکه. لهوی باشتر دهیانتوانی قسان بکهن و جهفهنگیکیش لیّ بدهن: "ئهگهر یهك دوو سال لیّ دوور کهوتبایهیتهوه... ئهمن لهگهل ژن و مندالهکهت دهتنیرمه گوندهکهی خوّمان. یهك دوو سالان ههتا ئاویّك به ئاگرهکهدا ده کریّ، دواتر دهگهریّیهوه. کیّ چووزانیّ سبهی کیّ پادشایه؟ ههتا ئهو کات ئهوهش لهیر ده چوّه."

" حهمه گیان، شتی وا نهبووه و ناکریّ. یانی تو دهتهویّ رابکهم؟ تهویش دوای تهوهی ناوا سینگی خوّم دایه بهر دهمانچهکهی کابرا؟ جا دوای تهوه چیم بوّ دهمیّنیّتهوه؟ ئیتر ژیانم بهکاری چی دیّ؟ چما وا باشتر نییه له بهرامبهر مهرگدا بهغیرهتر یم؟"

ئاشهوانه که هیچی نه گوت. تاویک ههروا رووبه پرووی یه کتری و له بن شوّره بییه کاندا پالیّان و دداره کانه و دابوو، بهبیّده نگی تیّپه پی و ناخرییه کهی جارچییه که و دده نگ هات: هاتووم بوّ گهردن نازایی. ده سه لاّت چییه ؟ وامان له چارهی نووسراوه بلیّین چی؟!!

ئاشهوانه که به پهژارهیه ك له دهنگیدا گوتی: "گهردنت خوش و ئازا بی ... وا خهریکه دهاری ."

جارچییه که سهیریکی لووتکهی چیاکانی کرد و گوتی: "جا چ بارانیکیش. "

ئاشهوان حهزی لی بوو ئاواتیکی خوی دهربری و پیشنیاریکیش بکات، به لام نهیده زانی چون؟ به دردونگییه وه گوتی: "ده لینی چی نانی شهوی پیکه وه لیره له ئاشی مجوین؟"

لهوه دهترسا نه کا جارچی دانی بیشی ... بنیاده م چون دانی دی بانی نهتو ده کوژریی ... نهتو که نهوهنده ت کولیچه که سهر سکل و پشکوی پی خوشه، ده مهوی کولیچه که بو دروست بکه م بو نهوه ی لهو دوا ساتانه ی ژبانتدا تیر زگی خوت بخوی ...

جارچی هدر له کونهوه، جار و باره که کهیفی ساز دهبوو، دهستی دهدایه سازه کهی و دههاته ئاشی و هدرای دهکرد:"ئهو گرم و هوره بیدهنگ بکه."

دادهنیشت و لهسهر بهرده سپییهکهی بهردهم ئاشهکه بهسهر سازهکهیدا دهنووشتایهوه و یه پشوو ئهوهی دهیگوت نهیدهگوتهوه. دهنگیّکی گهرم و بهسوّزی ههبوو و لهو چوکووراوایهدا کهس له سازلیّدان و گورانیگوتندا دهسکی له دوو نهدهکرد. ژنهکهی که دهکری بلیّین کاتی خوّی جوانترین کچی ئهو شاروّچکهیه بووه، گویّی له دهنگی دهبی و دلی لیّی دهچیّت و ئاخرییهکهشی میردی پی دهکا.

ئاشهوانه کهش ههر له خوّشهویستیی ئهو دوّسته هونهرمهنده تاقانهیهی، ههویری ده گرتهوه و به وهردیّنه پانی ده کردهوه و له گهل پیاز و بیبهر و روّنی کهره و پهتاته و گهلا پنگه و سهوزه و جمعفهری ههلیده شیّلا و وهبن پشکوّی دهدا.

جارچییه که ش زاری ئاوی ده کرد و بی نوقره به سهر ناوردانه که و مراده وهستا. دوایی ورده ورده خوّله میشه که لاده درا و کولیچه برژاوه که یان به و هه مووه جوانییه وه ده دردینا. ئه و کولیچه یه کولیچه یه کولیچه یه کولیچه یه کولیچه به و دروستی ده کرد له دنیادا بی ویّنه بوو.

ئاخرىيەكەى شەيتانى بە نەعلەت كرد و بە شەرمەوە گوتى:"دەلىّنى چى... ئەمشەو .... كولىچەيەكت... كە زۆرىشت حەز لىيە ... بى دروست بكەم..."

جارچی که پر به روخساری خوّی پیده کهنی و گهش ببوّه گوتی: "جا لهوه باشتر؟ رهجمهت له گوّری مردووت... چ لهوه باشتر تیّر زگی خوّم بخوّم. نهی باشه مامه بوّچی شهرمت ده کرد؟ مهرگ و شتریّکه و لهبهر دهرگای ههموومان دهنویّ. کهس له مهرگ دهرباز نابیّ. دهچم سازه کهشم دیّنم با بهر له مردنم ههوایه کت بو لیّ بدهم. نهتوّ ههر له نیّستاوه خهرکی کولیچهی خوّت به. "

گەواللە ھەورىكى چر، رەنگ خۆلەمىنىشى، لە سەرووى چياكانەوە ھەللاەستا و بىنوچان دەھاتە يىش.

له پیشدا بایه کی سارد که له راست و چهپهوه تیک ده چپژا، هه لئی کرد. پشتی جاپچییه که ته زووی پیدا هات. نه وجار له دووره وه برووسکه و هه وره تریشقه ده ستی پیکرد، به لام شریخ و هو پره کهی نه گفیشته گویی نه وان. بایه کی گهرم هات و به دوویدا ده نکی درشت و شله تینی باران دابارین و قوولاکه ی وردیله یان له سه رخوله می کرد و نه مان. له دووره وه، له گه لا نه و هموره تریشقانه ی واله قوولایی ناسماندا ده ته قینه وه باران وه کوزه ی سه روبن دای کرد. ریزنه که پتر له نیو سه عاتیکی نه کیشا. هه وا پاکژ و فینکه که ی ده وروبه ریان خاوین و زولال بروه و و بود و و بود و خوله که هه ستا. په ره ی لووتی جارچییه که هه لبه زینه وه.

چیای دولآدولیّش شوّرابوّوه و له نیّو رووناکاییه پهمهییهکهدا دهدرهوشایهوه و له لووتکهکهیدا کوّلکهزیّرینهیه کی جوان رسکابوو. سیّبهری بزرگاو و کهسك و موّر و نارنجی وسوور و دیسان نارنجی و موّر و کهسك و شینهکهی حهوتهوانه که کهوتبووه سهر چیای دولّدولّ. حموتهوانه که (کوّلکهزیّرینه که) همتا ئیّواریّ بهسهر چیا پاکژبووهوه کانهوه درهوشایهوه و ببووه کوّبهیه کی موّر و پهمهیی دهوره کان و ناسمان و رازندبوونییهوه.

جارچی که کولیچه کهی دهخوارد، ئهوهندهی پیخوش بوو، چاوی لهسهر یه دادهنا و بیری له منداله کانی ده کردهوه و بهخوی ده گوت، کوره خو ژن بووهی نابی ههر ئاوا باسی مهرگ و کوژرانبان له لا یکهی.

"بروانه ژنه که، مهرگ وشتریّکه و لهبهر دهرگای ههموو کهس ئیخ دهخوات. ئهوه ئهمری خوایه. ئهگهر هات و مردم، ئهوه ئاسنگهره که زیندووه. ئهو ئاگای له منداله کانم دهبی و ناهیّلی چاوت له دهستی کهس بی و حهوجیّت به کهس ههبیّ. ئهگهر روّژیّك هات و مهرگ له دهرگای مالمّی دا، دلنیابه سهربهرزانه به پیرییهوه ده چم و شانازییه کی گهوره بو منداله کانم به جی دیّلم. بروانه ژنه که، هیچ ئاگات لیّیه چ سه گ به حهوشه یه کم به قورت بوغا کردووه؟... دلنیا به ئهوانه دیّو و درنجیش بن، توزیّك چییه لیّیان ناترسم... ده توانی وه ک باب و براکانت متمانه ت به ئاسنگهره که ههبیّ. ئه و زور له و برایانهم زیاتر که ته نیا حه ز ده کهم مهرگیان ببینم. ئه و له دایك و بابیشم لیّم نزیکتره... ئه و سهرپه رشت و گهوره ی منداله کانه همدی..."

السهري براو و چاوي به مۆلهق وهستاو. ال

کهس نهیدهزانی چوّن دهستی پی کردووه. له تالآنکردنی یه و دوو هوّبه و عهشیره ته و دهستی دوو کهسی لایه نه کهی دیکه دهستی پی کردبوو. له وانه شه کیشه که لهسه و گهرمیّن و کویّستانی بووبی و باگره کهی تهشه نهی کردبی یه کهم رووداویّك که نه وه کانی دواتر بیستبوویانه وه، زوّر دوای نشته جیّکردنی ره شمالنشینه کان قه و مابوو. تورکمانه کانی به و ده وروبه ره بیّستاشی له گهل بی هه ر باسی به و روّژه ده کهن. گهلی سه ردولکه و چهمه ری و گورانی به سه ر به و شه ره دا هه نگوتراون و چیروّکه کهی زار به زار و نه وه به نه وه گویّزراوه ته وی کوژراوه کانی به و شه ره له سه روی که که رایی به ماروی دیکه نلیبه و و له کویّستانی و دیکه نلیبه و دو له سه روی دیکه نلیبه و و له له کویّستانی و ده هارانه و ساری بوغلیبه کانی له سه روی دیکه نلیبه و و له

له کویٚستانیّوه دهگه پانهوه. ساری ئوٚغلّییه کانی له سهرووی دیکه نلییه و له ئهسلانتاشه وه به بده و حمیتهی داگه پابوون. له پیٚشدا له بوزقوٚیو بار و بنهیان ده خست و دوایی ده گهرانه و هه وارگه که ی خوّیان.

کهس نازانی راست و دروست له چ کات و ساتیکدا دهبوو. لهوانهشه پیش نیوه پو بووبی. گژه بای پاییزان وه کگره بای پاییزان وه کات و ساتیکدا بووبی. گهرما زهرده کهی پاییزان وه کهرماکهی هاوینی بالی به سهردا کیشابن. کورتی ببرینه وه دوو عاره بانه که له ریگهیه و توشی یه کتری هاتن. ماوزه ره کان، تاپره کان، دهمانچه و قوچه قانی و خه نجه و و تیلا کهوتنه کار و شهریک هه لاگیرسا سه گ خاوه نی خوی نه ده ناسییه وه. ژن و مندالیش پیوه ر بوون و تیک به ر بوون. که س نهیده زانی له پیشدا کام لا له ویتر راسا و یه کهم کهس کی بوو ته قه ی کرد. گرنگ نییه...

ده لاین ئه و شه په حه و تووه کی خایاند و سه د و سی که س پیر و لاو و ژن و مندال له خوین گه وزین... سه گه کان بی پسانه وه ده یانلووراند و ئه سپه کان تا به یانی ده یا نحیلاند و مانگاکان ده یانه و لاویان کرده بیابان و هه رگیز نه گه رانه وه.

هیچ هیزیکی دهولاهتی خوّی لهو شهره وهرنهدا و عهشیرهت و هوّبه کانی دیکهش نیّوبژیوانییان نه کردن. سهرانسهری چوکووراوا له شهر و تیّکهه لاّچوون و لیّکدانه کهی شهوان وهرهز ببوون. ههمووان دهیانگوت: "لیّیانگه ریّن با یه کتری بخوّن. ئیشه للّا توّویان دهبریته وه و وهجاغیان کویّر دهبیّته وه و له کوّل چوکووراوای دهبنه وه. "

دیاره دوای حهوتووهك ئاگری شه په که دامر کاوه ته و هه ردوولا مردووه کانیان کۆ کردوونه ته و هه گورستانه کویره ناشتوویانن. میش و مهگهزی که سکی له ره نگی پولاً له سهر ئه و خوینه ئاله ی به سهر شینکه و چیمه نه که ی چوکووراوادا رژابوون، ده نیشتنه وه.

ئه وکات حاجی یاقوب، سه روّك عه شیره تی "ناق یوّللی"یه کان و که ریم به گ سه روّك عه شیره تی ساری نوّغلییه کان بوون. له و شه ره دا که ریم به گ له هه شت کوران پینجی کوژرا. له و سیّ کوره ی بوّی مابوّه یه کیّکیان شیّت بوو. له نوّزده کوره که ی حاجی یاقوبیش ده یان کوژران و سیّ کوریشی سه ری خوّیانیان هه نم گرت و لیّیان دا و روّیشتن و به و مه مله که ته دا نه گه رانه و و که س به سوّراغی نه زانینه و ه.

"سهری براوه و چاوی به موّلهق وهستاوه."

دووهمین شهریّك که ئاگامان لیّیهتی، له چیای حهمیته، ریّك له لووتکه و له نیّو کوّمهلّه گابهرد و رهوهزیّك دا قهوما که زیارهتگهیه کی لیّیه. تورکان له گهرانهوهیاندا که گهرمیّنهوه چوبوونه سهر چیاکه قوربانی بکهن. له تهپل و دههوّلیّان ده دا و گوّرانی و دوعایان دهگوتهوه و پیّکهوه ههلّدهپهرین و شمشالیّان لی ده دا. کچوّله ناسك و ژیکهله و نیّوقه دباریکه تورکمانییه کان به جلوبهرگ ئال و والا سوور و کهسك و موّر و پهمهیی و نارنجی و شینه کانیانهوه رهوه زه کانیان رازاندبوّوه. له پی تهقهی تفهنگینک هات و خویّنیّکی سوور بهسهر رهوه زه موّره کاندا شوّلاوگهی بهست. بوو بهههللا و زهنا زهنا. عهشیره ته کان خوّیان لهو رووداوه ههناند. ریّوره سی قوربانی و زیاره ته که پان به ریّوه برد و له کیّوه که هاتنه خواریّ.

کور و نهوه کانی کهریم به گ و کور و نهوه کانی حاجی یاقوب به گ پینك هه لپر ژابوون. ئهوان لهسهر لووتکهی چیاکه و له دهوروپشتی پیره گویزه که و له نیو گابهرد و رهوه وه رژد و سه خته کاندا ههر لینکیان دا. که س نازانی شه په کهی چیای حه میته چهند روزی خایاند. له و شه په داری که سی که سه خویان له سهر هه للداشته خواری نه وانه ی خویان هه للداشت بوو، وا هه پروون به هه پروون به ون که س ئیسك و پرووسکیشی نه دیتنه وه . تمنانه ت له تینك له جلوبه رگیشیان نه دوزرایه وه ... نه و سی که سه خویان له به رژانی نه و فیشه کانه رانه گرتبوو، که جلوبه رگوبه و ...

بهریان کهوتبوو و ئیتر خزیان فری دابووه خوارهوه. له سهر ئهو شوینهوه که ئهوانی لی کهوتبوون، سی روزی رهبهق هه لو و دال و بایه قوش به قاووقیژ سوورانهوه. دوای ئهوه هه لوکان لهسهر رهود و کان نیشتنهوه و هیور بوونهوه.

عه شیر ه ته کان ته رمی بیست که سیان به سه ردولکه و شین و شه پوّره وه له حالیّکدا هه لوّکان به به ژوور سه ریانه وه ده سوورانه و و سیّبه ری بالیّان که و تبووه سه ریان، له چیاکان هیّنایه خواریّ.

دوای ئهوه، زوری پیچوو هیچ شهریّك نههاته ئاراوه ههتا شهره کهی بهلکان و شهری یه کهمی جیهانی قهومان. زوربهی ئهوانهی چوبوونه شهرگه ههر نهگهرانهوه و ئهوانهش که بهزیندوویی دهرچوون و گهرانهوه یان نهخوش بوون یان کهمئهندام ببوون. ئیتر ههر ههموو له شهر و کوشت و کوشتار بیزار ببوون. ههرکهسه و گرفتاری دهردی خوّی بوو.

خەلكى ھەردوو عەشىرەتەكە، كاتى تووشى يەكترى دەبوون، ھەولىّيان دەدا ئەوەندەى بۆيان دەكرى چاو لە چاوى يەكترى نەكەن. بەو جۆرە زۆرى برد و بەشەپ نەھاتى و پىنىك ھەلىنەپپرژان. شەپى رزگارىخوازانە، شەپ لەگەل فەپەنىسى و گرووپە چەكدارە ئەرمەنىيەكان... دەرفەتى ئەوەى بۆ نەھىنىتىبوونەوە سەرى خۆيان بخورىنىن.

یه کهم شه ری گهوره ی نیّوانیان، ریّك دوای برانهوه ی شه ری رزگاریخوازانه، قهوما. له و کاتدا حیسام ئاغای نهوه ی یاقووب ئاقا سه روّکی "ئاق یوّللی"یه کان و خورشید به گی نهوه ی کهریم به گیش سه روّکی ساری ئوّغلییه کان بوون.

شه په که له پیکهه لپرژان و لیکدانی دوو شوانه وه ده ستی پی کرد که له سه رده راوی ئاوی لیکیان دابوو. شه پی شوانه کان پشکویه که بوو که وته نیو لوکه وه. وای دانیین هه ردوو شوانه که یه کتریان شل و کوت کردبی، دیسانیش ده کرا هه رله وی ببریته وه. ئه گه ردوو عه شیره ت و هویه دراوسییه که چاوی ته ماحیان له هه وار و له وه په که کانی یه کتری نه بوایه، له وانه بوو ئه و ئاگری قین و رقه دیرینه یه کیرینه یه کیرینه یه کنین نیرانیان جاریکی دیکه هه لنه گیرسابایه ته وه.

عهلی به گی کوری خورشید به گ به بیانووی ئه و رووداوه له میشه لانه کهی نارلیدا خوّی مات کرد و قادراغای کوری حیسام ثاغای نهوه ی حاجی یاقوب ثاغای _ که ئهندامی ئه نجومه نی گشتیی ههریده کان بوو و به ره و شاری ده چوو _ به دیلی گرت. قادر به گ خوّی بیّزی له توّله نهستاندنه و و شتی وا هه لاه ستا. حزبی گهل سهره رای ئه وه ی ساری ئوغلییه کان خوینده وارتر و میوانگرتر و ده سترویشت و ترون، به لام قادراغایان وه ک نوینه ری ئه نجومه نی گشتیی هه ریده کان هوریده کان حزبیش رهشید ئاغای برا بچووکی

قادر به گ بوو. به و جزره ساری ئزغلی نه له حکوومه ت و نه له حیزبدا هیچ پینگه و ده سه لاتیکیان نهبوو. ئهوه ش به و واتایه بوو که عینل و عه شیره ته که یان زوری نه ده برد، که له چوکووراوادا تویان ده برایه وه. زور به گی دیکه ش به هوی نهبوونی پشتیوانیکی جی متمانه یان له نیو حکوومه تدا، زور زوو پیگه و حورمه تیان نه مابوو و عینل و عه شیره تیان لیک ترازابوو.

قادراغایان گرت و به چلهی زستانی بردیاننه کویستانهکهی مازقاچ و لهوی خوّی و هاوریّیهکانیان رووت و قووت کردنهوه و له دار بهفراوییهکانیان بهستنهوه و به مووسی ده لاکی سهر تا پیّیانیان شهقار شهقار کردن. خویّنی سوور له برینهکانهوه که ده هاته دهری و دهچورایهوه، ده سبه جیّ ده دان.

عهلی به گ و پیاوه کانی شهو و روّژ پهیتا پهیتا برینیان ده خسته جهستهی ئهو بنیاده مانهوه که لهو دارانه بهسترابوونهوه. دیله کان له بهر بارن و کریّوه دا زامار و له خویّن شهلاّل و بهستوو، چلّیان ده دا و ئازاریان کیّشا و گیانیان دا.

ئاخرىيەكەى سەرى ھەڭينا و بە دەنگىكى بى گيان گوتى: "برادەرىنە، من كارىكى زۆر خراپم كرد. ئەوە پياوەتى نەبوو كردم. ھىچ كەس ھەقى ئەوەى نىيە ئاوا لە بنيادەمىلىكى دىكە بكا ئەوەى من كردم. ئەنگۆشم لە تاوانىلىكى وا وەردا. بەلام ئەنگۆ بى تاوانن..."

به حال ده نگی ده بیسترا. ده تگوت له بنی بیر یکه وه دیته ده ری: "بنیاده میکی تووشی وه ها تاوانیک بووبی، ته نانه ت به خوکوشتنیش له و له عنه ته، له تووکی ثه به دی و تاهه تایی خوی رزگاری نابی. ته منیش رزگار نابی. به لام... هیچ چارم نییه و ده بی خوم بکوژم."

دهمانچه کهی کیشا و رووی له پیاوه کانی کرد که له سهر خوانی زینی حه په سابوون: "دوای ئه وهی خومم کوشت، سهرم لی ده که نه و ده پیهان بو حیسام ناغا و هه موو شتیکی مووبه موو بو ده گیرنه و و بو له بنی کووله که ده ده ن و داوای لی ده کهن کوتایی به و وه حشیگه ریبه بینی. له زمانی منه وه پینی ده لین بنیاده م حه یفه تووشی نه و وه حشیگه ری و نه و چاره نووسه بیت. نه نگوش چاری خوتان بکه ن... نه گهر دوای نه وه خوتان له و توله نه ستاندنه وه و خوین و خوین و خوین ر شتنه وه یه و درنه ده ن، له و انه یه نه و کاره ناحه زه له یه بی بکه ن."

چاوه کانی لیّك نا و لوولهی دهمانچه کهی لهسهر دلّی خوّی دانا و پهلهپیتکهی ترازاند و تهرمه بیّ گیانه کهی به عهرزیدا کهوت.

ههر له سهر وهسییهته کهی هزی، سهریان بری و بهرهو مالنی حیسام ناغا وهری کهوتن. حیسام ناغا به دیتنی سهلکه کهی له پیشدا کهیفی ساز بوو و قاقایه کی کیشا و گوتی: "نهوه سهلکی عهلی به گه ساری نوغلییه... هاهاااااااااا."

به لام که گویّی له به سه رهاته که بوو، شیّت بوو و سه لکه کهی عه لی به گی دایه به رشه قان و ئه وجار ده مانچه ی کیشا و یه کیّك له وانه ی سه لکه که یان هی نابوو دایه به رفیشه ك و کوشتی و ئه وانی دیگه، له هه للایه که دا خوی خسته سه رخوانی زین و بوّی ده رچوون. ئه گینا هه رهم موویان له کوشکه که ی ناق یوّللی"دا ده کوژران.

السهرى براو و چاوى به مۆلهق وهستاوبوو."

دوای نهو رووداوه شه په که راگیرا. کاتی هه مووان ده یانگوت نیتر کوتایی هات و برایه وه ، شه و یکیان وه لی ناغا په یامیکی له گونده که ی ناناوه رزاوه بو ره شاد ناغای برای قادر ناغا نارد. ره شاد ناغا په یامه که ی بیست و له خوشییان شاگه شکه بوو. ده سبه جی پیاوه کانی کر کرده وه . هه موو لینی سوار بوون و که و تنه ری . تونان و وه یشوومه و باو بورانیک بوو مه گهر خود ا بزانی . چاو چاوی نه ده دی . شه وگار شه ق ببوو که ره شاد ناغا گه یشته مالی وه لی ناغا .

وهلی ئاغا سهری برده بن گویّی و به سرته گوتی: "ههر سیّکیان لهو ژوورهدا نوستوون. تاویّك لهوه پیّش تفهنگه كانیانم بهتال كرد و فیشه كدانه كانیانم ههلْگرت. "

رەشاد ئاغا لە بن لێوانەوە گوتى:"زۆر باشە. ئەو چاكەيەى تۆم قەت لەبىر ناچێتەوە."

"ئهوان نهیانزانی که من ناسیومنه ته وه ژوور کهوتن. ههر سهیرم کردن زانیم له بهرهی ساری ئوغلین. گوتم چ بکهم باشتره... وهبیر تو کهوتمهوه. گوتم وا باشتره بروم و خهنیمه کهیان

ئاگادار بکهمهوه. کار به کارزانان بسپیری خوّیان دهزانن چ بکهن. دویّنی بهیانی کورهکهم سوار کرد و گوتم ئهسپهکهت تا توانای لهبهردا بی تاوی بده و خوّت بگهیهنه کوّشکهکهی ئاق یوّللی". لهو سی کهسه یهکیّکیان ناوی فه تحی یه کیّکی دیکهیان ناوی ئهنوهر و ئهوی دیکه نیازییه... برازاکانی عهلی به گی ساری ئوّغلین."

رهشاد ئاغا و پیاوه کانی هه لیّانکوتایه سهر ژووره که و له جیّوبان کیّشایاننه دهرهوه. ئهنوه ر نوّزده، فه تحی بیست و یه ک سالان و نیازی حه قده سالان بوو. دوای ئهوه ی دهسته کانیان شه ته که دان، له ئاناوه رزاوه به ره و یرده که ی چوکوور که و تنه ریّ.

رهشاد ثاغا له ریّیه به دهنگی بهرز قسهی دهکرد:"با ههلیّانگرین و بیانبهینه چیا و له دارهکانیان شهته ک بدهین. به مووسی دهللاکی... وه عهلی به گ چیی کردبوو، نهنجن ئهنجن...."

یه کیک له پیاوه کانی گوت: "ئاوا ئهستهمه بگهینه چیا. ئه گهر ساری ئوغلییه کان و ژهنده رمه کان یی بزاننه وه، لیمان ده شیری و اباشتره ههر ئه مشهو ته واویان بکهین. "

هاورنیه کانی دیکهی ره شاد ناغاش به قسهیان نه کرد و گوتیان ههروا باشتره لیّره بیانکوژن و تهرمه کانیان به رووباره کهی سوّمباسدا بدهن.

رهشاد ئاغا ئاخرىيەكەى گوتى:" ئەگەر وايە با ليره بيانكوژين. دوايى كە سارى ئۆغلىيەكى دىكەمان وەدەست كەوت، دەيبەينە چياكان و لەوى مووس كيشى دەكەين..." يەكىكيان گوتى:"گەيشتووينەتە سەر پردەكەي چوكوور."

ريّك لهو كاتهدا ههر سيّ ديله دهست بهستراوهكه خوّيان به ئاوهكه دادا.

"رايان كرد."

"لێيان دەن."

پانزده کهس ویکپ خوار پرده کهیان دایه بهر دهسپیّژ. به و تاریکییه له دریّژایی روباره کهدا، ههر پهله و تارماییه کی دهیاندی گولله بارانیان کرد.

گونده که ی پردی چوکوور به ته قی تفه نگ له خه و رابوون. ده نگی ته قه ی تفه نگ هه تا به یانی له لیّوار و ده م چوّمه که ی سوّمباس ده هاته گویّ. به یانی په رده له سه ر هه موو نهیّنییه کان هه لُگیرا. نهیّنییه که ی و دلی ناغاش...

فه تحيى و ئەنوەر و نيازى لە ئاوە ساردەكەدا ھەڭچۆقىن و نوقم بوون و ھاتنەوە سەرى.

سۆمباس که خوارتر دهکشا، پانتر و بهرینتر دهبۆوه. ئهوان به پی مهله* لهگهل لووزهوی ئاوهکهدا رۆیشتن و لهوبهری ئاناوهرزاوه له ئاوهکه هاتنه دهری ئهنوهر ئهنگیورابوو. نیازی و فه تحی له حالیّکدا مردوویهکیان ههلگرتبوو، گهرانهوه مالهکهی وهلی ئاغا له گوندی ئاناوهرزا. وهلی ئاغا که دیتنی له جیّی خوّی وشك بوو.

گوندىيەكان دەوريان دان و دەستيان كردنەوه و جلوبەرگى وشكيان بۆ ھێنان.

وهلی ناغا گوتی: "ئهمن هیچ خهتایه کم نییه. شهوی بهسهر ماله کهمیان دادا و نهوانهیان گرت و بردیانن. "

نه گوندییه کان بروایان به و قسانه ی کرد و نه فه تحی و نیازی.

ژهندهرمه کان وهلی ئاغایان گرت و بردیانه شاری. ئهویش زوربه ی ئهوانه ی هه لیّانکوتابووه سهر ماله کهی یه ک به یه ک ئاشکرای کردن و ئهوانه شی که نهیده ناسین لهسهریان گوتی: "ئهوانه ی وا دهیانگرن، دهزانن ئهوانی دیکه ناویان چ بوو. "

وهلی ناغا که له شارییهوه دهگه پایهوه، گوندییه کی خوّی که لهسه ریّگهی بوسهی بوّ دانابوو، کوشتی. نهوهی وهلی ناغای کوشت، گه نجیّك بوو تازه خهتی لیّ دابوو و هیچ کوّنه دوژمنایه تی و رقیّکیشی لهگه لی نهبوو. نهو له و فهرمانده پوّلیسه ی لیّی ده پیّچییه وه، پرسیبووی: "نهگه ر توّله جیّی من بوایه ی، چیت ده کرد جهنابی فهرمانده ؟"

لەوە پتر ھيچى نەگوتبوو.

بهگهکان، ئاغاکان و نوینهرهکانی ئهنجومهنی ئهدهنه و جهیهان و کووزان، پاریزگار و سهرو کی پروزیان پاریزگار و سهرو کی پولیسخانهکان ده کری بلین بو بیسته مین جار بوو نیوبژیوانییان ده کرد به شکم ئه و دوو بنه ماله یه ئاشت بکهنه وه، که چی ئه وان هه ر لاسارییان کرد. ملیان بو ئاشت بونه وه رانه کیشا و نه شیانده توانی ئاشت ببنه وه.

سارى ئۆغلىيەكان چواريان و "ئاق يۆللى"يەكان سى كەسيان لە بەندىخانەدا بوون...

ههشت کهس له پیاوه کانی ره شاد ناغا که نهوی شهوه که به شداری به دیلگرتن و گوللهبارانکردنی گهنجه کان ببوون، گیران. سی و شهش که س شایه تیبیان دا له سهر نهوه ی نهورژه ره شاد ناغابان له شاری دیتووه.

^{*}ودگیّږه فارسهکه ودك لهبیرى نهمابیّ که چهند دیّږ سهرووتردا دهلیّ: به دهست بهستراوى خوّیان به ناوهکهدا دا. لیّرهدا دهلیّ به دهست و پیّ مهلهیان دهکرد. بنیادهمی دهستبهستراو ناتوانیّ بهدهست مهله بکا. له خوارتریشهوه دهلیّ خهلکی ناواییهکه دهستیان کردنهوه....

ئەمسالا دورموش، برایمی کوشت... عوسمانی برای برایم، حهسهنی کوشتهوه. حهسهن پیرهپیاویّکی ههشتا سالآنه بوو که بۆره خزمایهتییه کی لهگهلا ساری ئوّغلییه کان ههبوو. حهسهن حهوت کوری ههبوو که ههموو پیاوه کانی بنهماله ی عوسمانیان کوشتنهوه و سهریان برین و لهبهر دهروازه که ی کوّشکی ناق یوّللوّکان لهسهر یه کیان دانا."

"سهر بردران و چاو به موّله ق وهستان."

گهره که کوّن و قوره که خهریك بوو تیّك ده ته پی و کاول ده بوو. دیواره گله کانی خانوه کان درزیان بردبوو و سهربان و میچه کان داته پیبوون و دیواری حهوشه کان لیّره و لهوی رووخابوون. ژه نگه سووره و میشه که رانه ی به وزهوز له که لیّن و قه لشتی دیواره به رزه کانی کوّلانان و له بانیژه کاندا هیّلانه یان کردبوو. داره هه نار و زهیتوون و تووه کان ئیتر پیر ببوون. باوه شی سی پیاو له قه دی دار زهیتوون نه ده گهیشته وه یه ک. تویژکالیّکی توّز و خوّل له سهر گهلا درشت و زبره کان نیشتبوو. دار هه ناره ئه ستوور و چر و به لك و پوّپه کان به گولی درشت و گهوره وه که گهلا که سکه کانیان ته واو داپوشیبوو، کوّلانه چوّله کانیان به ره نگی سوور ده پازانده وه. به سه دان جرّر میشه نگوینی ورد و درشت له لکیکه وه ده فرینه سهر لکیّکی دیکه و وه که هیشوو خویان پیّوه هه لله و اسی و به بال روون و ته نکه کانیانه وه وا بی جووله ده مان، ده تگوت جاوه پروانی مهرگن... له کوّلانه چوّل و خهلوه ته پر دار هه ناره توّزاوییه کان و پر له میشه که رانه و ژه نگه سووره دا، بنیاده م و نه سپه به ره للای میّز کردوو* و پیره گویّدریّژی که نفت و لیّکه و تو و به سه می کرییه و مات و زورهان و پر زه لیّبراو ده سوورانه و و جاری وابوو و چانیّکیان ده گرت و به سهرکزییه و مات و زورهان و پر ده کاولاش و بیّده نگییه قووله دا، ده تگوت نوقمی حه ژمه ت و سهرسوورمان ده بن یابه ین بیر ده که نیّمه همرگیز په ی پی نابه ین.

کوّلانه چوّلهٔکان روّژی دووجار، جاریّکیان بهیانی دوای تاو ههلاّتن و جاریّکیش ئیّواره کاتی خوّراوابوون، دهبووژانهوه و ثاوهدان دهبوونهوه. میّشی نیشتووی سهر گولهٔکان، به وزهوز و ههلّا و ههنگهمهوه ههولیّان دهدا و ئهوجار که نیوهروّ و گهرما بهسهردا دههاتن، له جموجوّلیّ

^{*} مۆزكردن: له موكريان به ميشهكەرانه دەليّىن مۆز. كاتىّ به ولاخ و رەشەولاخەوە دەدا و دەرياندەپەريّىنى، لەرىّ دەليّىن "مۆزى كرد" له دەشتى ھەوليّى دەليّىن "ولاخەكە ميّشانەي كرد."

ده کهوتن. ده نگیان لی ده برا و له ده وروبه ری گوله کان ته نیا جووله ی بالیّن کیش چییه نه ده بینرا. ته نیواری شهمشه مه کویّره وه ک تیریّکی له کهوانی ده رچووبیّن، له کهلیّنی دیواره کانه و ده رده په دورده په دورده په دورده په دورده په دورده په دورده په دورد و له شاسمانه تاریکه که دا خولیان ده خوراده و و ده هاتنه و خواری و به به ده وروز و هه لله ده که به دار و به ماره یه که مندال شیّت و شهیدای گرتنی شهمشه مه کویّره بوون. شهوان شهوانه له دار و دیواره کان وه سهر ده کهوتن و شهمشه مه کویّره کانیان، شهو بالنده بچووکانه ی ده ندووکیان وه کاز تیژه و چنج پووکیشیان له همر جیّیه ک توند بکه ن، گوشتی لی ده پچون، له هی لانه کانیان قه تیس ده کردن و ده ست و لاق و قه تیس ده کردن و ده یان گرتن. جاری وابوو مندال له و سهره وه به رده بوونه و ده ست و لاق و سهریان ده شکر د به شینگیّران و سهر دولکه بو شه و مندالانه.

دوو کوپی سهروّکی دادگای تاوانه کان له دار ههناره کهوه کهوتنه سهر بهرده چنی کوّلانه چوّله که و سهری ههردووکیان شکا. بوّ سبهی بهیانییه کهی منداله کانیان دوّزییه وه که لهسهر بهرده چنه که و له سفره ی خویّنه مهیوه کهیان گهوزیبوون. میّشه کهسکه کان له سهر سهر و دهسته زهردهه لاّگه پاو و بزپکاوه کهیان هه لدهنیشتن و هه لاه فیینه و سهری یه کیّکیان پر ببوو له میّرووله ی زهرد.

سهرو کی دادگای تاوانه کان لهسه رخو هات و به سهر منداله کانییه وه راوه ستا. ئه ژنوی له رزین. داهاته وه و ده ستی نه وی بچووکیانی گرت و هه لیستانده وه و به سینگییه وه نووساند. ئه وجار ده ستی کوره گه وره که ی . . . ریک له و کاته دا دکتوره کان و داواکاری گشتی هاتن و سهرو کی دادگای تاوانه کان ته رمی کوره کان به وان نه سیارد و لینی دا و رویشت.

دهنگوی سهیر و سهمهره سهبارهت به مهرگی منداله کان کهوتنه سهر زار و زمانان و هیچ نهما نهیلین و کهس نهما تاوانباری نه کهن... خزم و کهسی ئهوانهی به دهستی دادوهره که حوکمی ئیعدام یان بهندیخانهی دریژخایهنیان بو برابوه، یه ک به یه ک ناویان هاته نیّو ناوانهوه. لیّکولینه وه کان بهرده وام بوون و ناخرییه کهی شهمشه مهکویره کان به تاوانبار ده رچوون.

سهروّکی دادگای تاوانه کان گهلی شهوان تا بهیانی نهنوست و پهیژهیه کی ده خسته سهر شانی و به دزییه وه به دار و دیواران هه آلده گه پا و کون به کون و که آلین به که آلین ده گه پا و شهمشه مه کویّره ی ده گرتن. خه آلکی گه پهره که که جاری وابوو که بهیانیان هه آلدهستان، شهو هه مووه شهمشه مه کویّره یه یه یه داون. شهو هه مووه شه مشهمه کویّره یه یه یه یه سه ریان هه آلکه نراوه و له به ردیواره کان فری دراون. شهو

رهوته زۆرى خاياند، به لام سهرۆكى دادگاى تاوانه كان نهيتوانى جووقه وارى شەمشەمه كوێره كان بېرێته وه. دادوه ركه ههموو رۆژێ ئێوارێ كه له دايره دهگه پايه وه ماڵێ ديسان گوێى له دهنگى بێ بړانه وهى شهمشهمه كوێره كان ده بۆوه. ئه وهى كه ئه و چى ده بيست و ههستى به چى ده كرد، كهس نه يزانى چيپه و لێى تێنهگه يشت.

ههندیک سویند و قورنانیان دهخوارد که دادوهرهکه ههموو شهوی له توّلهی مندالهکان به یهیژهیهکهوه دهچیته راوه شهمشهمهکویره.

سەرۆكى دادگاى تاوانەكان خانووەكەي خۆي نەگۆرى. ئەو زۆرى ئەو گەرەكە كۆن و كاولە خۆش دەويست كه ئەو دار هەنار و پيره هەنجيره نيو قەد كلۆرانەي تيدا بوو. كە پر بوو لەو دار زهبتوونانهی دلنیا بوو هی سهردهمی بیزهنتییه کانن و بن داره کان مووزاییك کاری كراون. مووزاییکه کان شکل و شیوهی رهنگاورهنگی کهو و تاوس و ئاسکی و سهلکی بنیادهم و داری زەپتوونيان لى كېشرابوو و پيى رازېنرابوونەوه... سەرۆك دواى ھەر رېژنەبارانېك و وەرىكەوتنى لافا لە كۆلانەكاندا، بۆ دۆزىنەوەي مووزايك لە بن دار زەپتوونەكان، دەستى دەدايه گۆچانەكەي و بە كۆلانە چۆلەكان و باغەكانى شارەكەدا دەگەرا. ھەروەھا دواي ھەر لافاویک که خوّل و خاکه کهی راده دا، مووزاییك و کاشیبی وا وه ده رده که وتن، که به دیتنه وهیان شاگهشکه دهبوو. سهرۆك لهو رۆژانهدا ههموو كاروباريكى خۆى لهبير دهچۆوه و ههتا شهوێ به دەورى كاشى و مووزاييكهكاندا ههلدهخولا و به سهرسوورمانهوه لييان ورد دەبۆوه و نوقميان دهبوو و له هیل و نهخش و نیگاره کانیان ورد دهبووه و همتا تاریکان بهسهردا دههات، لیّیان دوور نهده که وته وه. دوای نه وه پاریز دره کان و دادو در و کاره به دهسته کانی شاری، روّژ له دوای رۆژ دەھاتنە خزمەتى دادوەرى يەكەم و دەستەونەزەر و سەرسام لەو كاشى و مووزاييكانە ورد دەبوونەوە كە تازەي دۆزپبوونەوە. سەرۆك خۆي دەيزانى ئەوان ھەرە لە بەرەي ناكەنەوە و ھىچ کام نازانن ئەو مووزاييكە جوانانە چين و بۆچى دەبن و ھەر لەبەر خاترى دلىي ئەو دين و سهیریان ده کهن. زور زوری پی ناخوش بوو، که نهیتوانیبوو تهنانهت برادهریک بدوزیتهوه لهوهدا له گه لنی هاورا بنت. ته نیایی و تووره یی ژیانی لی تال ده کرد.

سهربانی کوّنه خانووه دوونهو مییهکهی ههر گل بوو. که باران دهباری، دلوّپهی دهکرد. مووزاییك و کاشییهکانی تهختی حهوشهی ماله گهورهکهی که پر بوو له دار و گول و دهوهنی چر و ههنار و زهیتوون و چنار و پنگه و پرتهقال و تووترك، لهبهر بارانی دهبریسکانهوه. له

دهرهوهی ماله کهی تاته بهردیکی گهوره که رهگهی رهش رهشی تیکه پابوو، هیی سهرده می یونانییه کان بوو و گول و گهلا و نووسراوی لهسه رنه خش کرابوو.

که دهنگی دهرگای مالهوه هات، شهوگار شهق ببوو. سهروّك که هیّشتا نهنووستبوو، پلیتهی لامپاکهی ههلکیّشا و تیشکیّکی زهرد ژوورهکهی داگرت. سهعاتهکهی ژوور سهری خوّی ههلّگرت و سهیریّکی کرد. له جیّوبانهکهی خزییه دهرهوه و پانتوّلهکهی لهپی کرد. نهرم نهرم له دهرگاکه دهدرا. بهرلهوهی کراسهکهی لهبهر بکا، دهمانچهکهی له بن سهرینهکهی ههلّگرت و له پلیکانه چیّوییهکان که له بن پیّیانیدا قرچهقرچیان لیّوه دههات، چووه خواریّ. اکتیه؟!!

دهنگی قورس و قایم و تزکمه و بی نیگهرانی و دله پاوو. له ماوهی بیست و پینج سال دادوه رییه کهیدا ئهوه یه کهم جاری بوو تووشی وهها شتیك بی. همتا ئیستا که س نهیویز ابوو نیوه شهوی بیت و لهده رگای مالی بدات. سهروّك تهنانه تهوه شی پی سهیر نهبوو که یه کهم جاره شتی وا ده بی.

"جهنابی سهروّك، جهنابی سهروّك، منم. من. مستهفای ئاق یوّللوّ. زوّر داوای لیّبوردنیّ ده کهم. زوّر داوای لیّبوردنیّ ده کهم... هیچ چارم نهبوو. ههر دهبوو ئیّستا بیّم و کاتت بگرم. تکا ده کهم ئیزن بفهرموون بیّمه خزمهتت."

سەرۆك دەنگى ھات:"ھەر ئيستا."

دەسبەجى لە پليكانەكان چووە سەرى. لامپاى ديوەخانىي ھەلكرد و ھەلىگرت. لە پلىكانەكان چووە خوارى و دەرگاى ھەلگرت. گوتى: "فەرموون. "

السوياست دەكەم جەنابى سەرۆك. ال

سات به سات لك و پۆی بریسکه بریسکه کان ناسمانه تاریکه کهیان دهبری و ههموو ولاتیان رووناك ده کرده وه و نهوجار ههوره تریشقه و گرمهی دوورودریژ لهسهر شاره که ده گهرا و دهرگا و په نجهرهی ده لهرزانده و و باران وه كۆزهی سهروبن ده هاته خواری.

مستهفا به گ خووسابوو. جلوبهرگه کانی به گیانییه وه نووسابوون و ددانه کان شهقه شهق ویّك ده که وتن.

سەرۆك پرسيى: "ئەى كوا ئەسپەكەت؟" "لە دار زەپتوونەكەم بەستەوە." دهستی بهرز کردهوه و گوتی: "بهخیر بینی. "
رووی له سهروّك کرد: "قاوه بینم؟"
"بهلیّ، سوپاس خاتوون. "
زیقه و ههرای مندالهکان و زرکوره خهوزراوه کهی ههستا.
سهروّك "وهخهبهر هاتن خاتوون. تكایه بیدهنگیان بکه. "

"بيّدهنگيان دهكهم."

مستهفا بهگ:"وایه."

سەرۆك:"وايە."

لهسهر كورسييه چيوييهكان و ريك بهرهورووى يهكترى دانيشتبوون.

"جەنابت چ دەفەرمووى جەنابى سەرۆك؟ ئىشەللا خۆ ئىنمە بە ژن و منداللەكانمانەوە يەك جى ئىعدام ناكەي."

سهروّك وهك رووى قسمى لهخوّى بيّ، له بن ليّوانهوه پرسيى: "يانى توّ دووخرانهوه تهوهنده بهلاوه دژوار و تاله؟"

مستهفا به که ههر به و له بزه شهرمن و نهرم و نیانهیه وه گوتی: "نه وه بر نیمه واته مردن. شهر د دورمان بکهن و دوورمان بخه نه وه ، تیداده چین و دوژمنه کانیشمان که باش له وه ناگادارن، بر داگیر کردنی زهوی و زار و مولکه کانی نیمه و ههر بر نهوه ی وه کوشتی قوربانی ناقچاساز به سه ر خزیاندا دابه شن... ده یانه وی دوور بخریینه وه هه ر بزیه شه له و با و بزرانه دا و له و نیوه شه وه دا ها توومه ته لاتان. خر نه گهر تو نه بوای و له بیست و پینج سال له مه وبه ره وه نه مدال به و به نه که و هه را به ده که در هم در موایه، نه که در هم که در مور کات. نه ده هاتم. نه که در هم ر بر گیانین بوایه، نه که در هم کونی خوم له کوری بوایه، به خوای سه در و دلم نه ده گرتی. "

"وايه."

"بەلنى. دايكىكى ھەيە پىيەكى لەسەر لىنوى گۆرە. نەوەد ساللە تەممەنى... ئاخرىن ھەناسەى ژيانى ھەللاەكىشىن... چاوەروانى كوژرانەوەى قاتلى كورەكەيەتى. دەنا تا ئىستا سەد كفنى رزاندبوو. ھەر خۆى رادەگرى.

"وايه."

خاتوون قاوهی هینا. سهروّك دهسبهجیّ خولقی کرد بوّ کینشانی جگهرهیهك و چهرخه کهی دهرهینا و له پیشدا جگهره کهی مستهفا به گ و دوای نهو جگهره کهی خوّی داگیرساند. ههردووکیان بیدهنگ بوون. دهتگوت هیچ شتینکیان نییه قسهی لهسهر بکهن. دوای خواردنه وهی قاوه که، سهروّك چاوی له چاوه کانی مستهفا به گ بری و لینی ورد بوّوه و وه ك شتینکی ترسناکی تیدا به دی کردبینین، راچله کی. چاوه کانی زهق بوونه وه. کشایه وه دواوه. لیوه کانی چهند جار لیك کردنه و و دایخستنه وه. پهرهی لووتی ههلبهزینه وه. رهنگی به روخساریه وه نهما و دهستی راستهی لهسهر شهویلگهی دانا و دایمالی و ناخرییه کهی گوتی: "ده ی وایه."

دهنگی بارانه که ههر ده هات و پتر ده بوو. ههردووکیان چهند ساتیک گوییان له دهنگی بارانه که دا کپ بارانه که دا کپ دهبوو. دهبوو.

" وايه. "

مستهفا به گ نه دهیتوانی ههستی بروات و نه قسهی پی ده کرا. زور شت هرووژمیان بو میشکی دینا. به لام نه شیده ویرا بیاندر کینی. دهیه ویست ههستی و بروا، به لام هیزی رویشتنیی نهبوو. له پی که و تبوو و ته واو داته پیبوو و تینی ئه ژنوی نه مابوو...

سهرۆك به دەنگيكى بەرز دووپاتەي كردەوه "وايه."

مسته فا به گ ناخرییه که ی وه وه هات: "لهم دنیایه دا زوّر کار ده قه ومی که له مروّق و مروّقایه تی ناوه شینه وه. کاری قوّر و بیهووده. به لاّم چ ده کری ؟ کار و کرده ی بنیاده مان بینهووده و بی واتا. هه موو کاره کانی هه ر له هه ستان و ریکه روّیشتن و هه ستان و دانیشتنییه وه بگره هه تا ده گاته گریان و پینکه نین و خه و تن و هه ستان و عه شق و خوشه ویستییه که ی و کوشتن و مردنه که ی و له دایک بیوونه که ی و د.. هه و هم مووی پووچ و بی مانایه له نیّو نه و هه مه مووی پووچ و بی مانایه له نیّو نه و هم مه موود و بی مانایه د کاره که ی نیمه ش شتیکی پووچ و بی مانایه له نیّو نه و هم مووه

خۆړایی و بی ماناییهدا. نه کهمتر و نه زیاتریش. دلوّپهیهکیش ئیّمه تکاندوومانهته نیّو ئهو دهریایهوه. چ تهوفیریّکی ههیه جهنابی سهروّك....؟"

"وايه. "

"بنیادهم له دایکبوونه که شی پووچ و خوّراییه. به لام له دایکبوونی مهل و بالنده و ده عبا و میرووله و ماسییه کانی ده ریا و ئاسکه کیّوییه کان پووچ و خوّرایی نییه. بنیادهم لهسهر ئهو ههرده ههر جوولهیه کی ده شیکا ههر پووچ و بی مانایه."

"وايه."

اگهورهترین بیدهووده یی و پوچبوونی بنیادهم بیرکردنهوه کهیهتی. نهوهی نهوی تووشی نهو پووچی و بین ماناییه کردووه، تیکهیشتنه کهیهتی.

سهروّك به و قه لافه ته زله یه و ه و اله جیّی خوّی ده رپه پی ده تگوت دروّشه یه کیان به ورگه زله که یدا کردووه. ئه وجار لای کرده وه به لای مسته فا به گدا و به سهر سوو پرمانه وه سهیری ده موچاوی کرد و ئاخرییه که له نیّو قورگییه وه وه که بلووریّنی گوتی: "وایه. زوّر زوّر ته پر بووی. خووساوی. ئه وه هه لاده له رزی روّر توند ده باریّ وانییه. وایه وایه . "

مستهفا به گ گوتی: "وایه. "

ئيتر متەقى ليوه نەھات.

چهند ساتیک بیدهنگ مایهوه. سهروّک که مووی لیّ ببوونه نهشتهر و سینگ و ورگی ویّکوا خوار و ژووریان دهکرد، دوای ئهوهی رهنگی و رووی هاتهوه سهرخوّی، له رووناکاییه نارنجییهکهی ژوورهکهدا کهوته پیاسهکردنیّ و که دهیویست لهسهر جیّی خوّی دانیشیّتهوه، جاریّکی دیکهش به لهبزیّکی توندهوه گوتی: "بهلیّ وایه. "

"پووچیی بیرکردنهوه و گهوجیّتییهکهشی. نهوهی بیر ناکاتهوه دوژمنایهتییش ناکا و رقیش ههانّناگریّ. کوشتن، کوشتن بهرههمی بیرکردنهوه له کوشتنه. له جیهانی وارسکه (غهریزه)دا شتیّکی تیّدا نییه به ناوی کوشتنی هوّشیارانه. کوشتنی هوّشیارانه کوشتنه و وهحشیگهرییه و له گهمژهیی مروّقهوه سهرچاوه دهگریّ."

سهرۆك به توووړهييهك له دهنگيدا گوتى: "وايه. "

ئەوجار پيكەنين، پيكەنينيكى بي مەبەست كە چرچ و لۆچى خستە بن روومەتە پانەكانىيەوە.

"ئهگهر ئیمه دهربکهن و دوورمان بخهنهوه چ دهبی بیمه دیسان یه کتری دهدوزینهوه. دایکم دیسان پال به ئهستونده کهوه دهدا و چاوهروان دهبی نهو گیان به حهزرهتی قابیز نادا. دایکم

بوونهوهریّکی پووچ نییه. دایکم، دایکی من، قهرهقیز خاتوونی دایکم، ئهو... ئهو بووچ نییه. هیچ جوولّهیه کیشی له خوّرایی نییه. وارسکهی ئهو بهسهر ئهقلیدا زالّه جهنابی سهروّك، جهنابی سهروّک..."

به کهفوکولیّنکهوه باوهشی لیّك کردنهوه و لهسهری رۆیشت: اگهورهم، له وهچهی ئادهمیزاد ههر دایکمی لی ههلکهوتووه پووچ نهبی. له نیّو وهچهی بنیادهمدا ههر ئهوه که دهزانی چ دهکا. ا

جا له حالیّکدا که ههر دهتگوت له ژیّر تیشکی گهیشتن به حهقیقهت و راستهقینهیه کی مهحالدا کهفوکولی ههستاوه، گوتی: "گهورهم، گهورهم... پووچییه کهی دایکم، دایکم، دایکم... له یوچیوونی ههر ههموومان کهمتره."

چاوهکانی بریسکانهوه و به دردونگییهوه راوهستا:"پووچبوونهکهی ئیمهش، ئیمهش، ئیمهش..."

> سەرۆك گوتى: "بەلى وايە." قاقابەكى كىشا: "وابه."

ههتا بهیانی بهبیّدهنگی دانیشتن و به خهوالوویی و زیندهخهوهوه، گویّیان دایه ترپهی باران.

کاتی ٚروٚژ بوٚوه و تاو ههلاّت، خاتوون به لار و لهنجهوه، سینییه کی پر له سهر دهستان هاته ژووری و لهسهر میّزه کهی دانا و گوتی:"فهرموون. چای سهیلان. دویّنی ٚله قاچاغچییه کانم کړی."

جا رووی له مستهفا به گ کرد: "ده لیّی شمه که کانت وشك بوونه ته وه. باش بوو وشك بوونه وه ده نا نه خوّش ده که وتی خوّن ده ناسم. ده لیّی زمانی له زاری دا نییه. زاری وه ك ته لهی ته قیو وایه و لیّکی ناکاته وه. چما تورکمانی رهسه ن ده بی هیچ قسه یه کا و مته قی لیّوه نه یه ؟"

مستهفا به گ به پیکهنینیکهوه ددانه سپییهکانی دهرخستن و گوتی:"توزیّك قسان دهکا، به لام ههمیشهش نا."

به دوای قسه کهیدا سیبهری لووته زله کهی کهوته سهر لایه کی روومهتی.

خاتوون:"چايهكەتان سارد نەبيتەوە. ديوتە چ بۆنيكى خۆشى ھەيە!"

سەرۆك:"بەلىّ، فەرموو مستەفا بەگ. هيچ كەس لە دروستكردنى بەرچاييدا ناگاتەوە خاتوونى من. وايه."

مستهفا بهگ بهسهرسوورمانهوه سهيريّکي خاتووني کرد و گوتي: اوايه. ا

خاتوون سهرسوورِمانه کهی ههست پی کرد و پینی خوّش بوو و گوتی:"کولیچهی بهههنگوینیشم دروست کردووه جهنابی سهروّك."

سەرۆك: اهەر بژى نيلوفەر خاتوون. الله له كوليچه كەي پچرى.

شتیکی وای نهمابوو بهرچاییهکهیان بخون که له دهرگای مالنی درا. کولیچهی بهههنگوین و پهنیری خومالنی و رونی کهرهی زهردیان به نانی گهرمهوه خواردبوو و سی کووپ چای سهیلانیشیان بهسهردا کردبوو.

نيلوفهر خاتوون ههراي كرد: "لنهوه هاتم. "

له پلیکانه چیّوییهکان که له بن بارستایی و قورسایی جهسته قهلهوهکهیدا قرچ و هیّرپیان بوو، چووه خواری و دهرگاکهی کردهوه، دیتی کابرایهك ههوساری ئهسپهکهی بهدهستهوهیه و لهبهر دهرگا راوهستاوه. کابرایهکی خووساو لهبهر باران و چهکمهکان بهباران شوّردرابوونهوه و بریقهیان دههات. کابرایه کی ئهسمهری کهلهگهت بوو که پشتی توزیّك کوور ببوّوه و له یهکهم نیگادا ئیسکه زهقهکانی روومهتی و چاوه مهرییه گهورهکانی سهرنجیان بهرهو خوّیان رادهکیّشای.

کابراکه ههروا لهبهر بارانه که راوهستابوو و بهگران و سهنگینییه کهوه پرسیی: "جهنابی سهروّك تهشریفی لهمالهوهیه ؟ دهمویست چاویّکم پنی بکهویّ. "

دەنگى پې بوو لە دانىيايى و متمانەبەخۆيى. دواى تۆزە راوەستانىك گوتى: "ئەمن دەرويش بەگم. دەرويش بەگى سارى ئۆغلى..."

نیلوفهرخاتوون زمانی شکا. رهنگی به روخساره وه نهما. به پهلهپهل بهره و پلیکانهکان گهرایهوه و هیّشتا ههنگاوی نهنابوو ئاوری دایهوه و به دردوّنگییهوه سهیریّکی کرد و به ترسهوه گوتی: اکی ؟ کیّج!"

نیلوفهر خاتوون سهری له گیژهوه دههات و حهپهسابوو. لهو جهنگهیهدا چاوی به پهیژهیهك كهوت كه میرده كه هیلانهی بالنده كان بهرده دا كهوت كه میرده كه هیلانهی بالنده كان بهرده دا و سهری ئهو بالندانهی ههلاه پساندن كه نهیده توانی هیلانه كهیان ئاگر بدات. دهسبه جی وهخو هاته وه به پهلهپهل له پهیژه كه وهسهر كهوت.

الهگ، جەنابى سەرۆك...ا

دەنگى كپ بوو.

السهرۆك بهگ... له پشت دەرگا.... ئهو.... ئهو... ئهو... الكنيه؟!!

به دهستی جاری ئاماژهی به مستهفا به ک ده کرد و جاریک به دهرگا.

"ئەو، ئەو، ئەو... خۆى... لىپى گەرىم بىتتە ژوورىخ؟ ئەگەر... ئەگەر... ئەگەر ھات و..." سەرۆك ھەستا و گوتى:"ئەوە چىتە خاتوون؟ چ بووە؟ كىيە؟ راوەستە با بزانم كىيە وا شلەژاوى؟"

به هانکههانك له پليكانه كان چووه خواري و تاويّك دواتر دهنگي هات: "فهرموو، فهرموو، فهرموو دهرويّش به گ. "

دەرویش به گ به دردوزنگی و سهرسوور ماو له هه لسوکه و ته نائاساییه کهی ژنه که له پلیکانه کان وهسه ر که وت. ده رگای ژووره که کرابوّوه، ههر لهویّوه مسته فا به گی ناسییه وه که دهستی راسته ی لهسه ر ده سکی ده مانچه که ی بوو که که و تبووه سهر رانی.

الفهرموو. فهرموو. ئيمهش خهريكي بهرچايي خواردني بووين. ال

دهرویش به ک به خیسه یه که وه سهیریکی مسته فا به کی کرد و دوای نهوه وه ک بالی نه بای دیتبی نه بوران، وه ژوور که وت و له حالیّکدا شانی راسته ی ده کرده لای پشته وه که کابرایه ی وا به پیوه راوه ستابوو، رقیشت و گهیشته مقیله که. کونجکولیّیه ک وه کیچ که وته که ولی مسته فا به گهوه. به لام ناوری نه دایه وه.

الفهرموو. فهرموو..ا

مستهفا به گ خوّی پی نه گیرا و لهنه کاو به بی نهوه ی به دهست خوّی بین، ئاورپیکی دایه وه و به دهنگینگی زوّر ئاسایی و به بزهیه کی سارده وه گوتی: "ئیزن ده خوازم جهنابی سهروّك. زوّر سوپاست ده که م بو هه موو شتینکت. "

ثیتر بهبی ئهوه بتوانی پیشی خزی بگری و سهیری دهرویش به گ نه کا، ورده ورده له پلیکانه کان چووه خواری. له نه کاو زانیی دهستی خزیوه ته سهر ده مانچه کهی. ئهوه نده خیرا دهستی له له له لابرد، ده تگوت له سهر ئاگری داناوه. میشکی گهرمدا هات و سوور سوور هه لگه پا. زور تهریق ببووه. بو ئه وه ی بزانی ئاخو سهروک ئهوه ی دیتووه یان نا، سهیریکی کرد. سهروکیش هه موو شتیکی دیتبوو و تیگهیبوو. چاویان که له چاوی یه کتری ئالقا، گوتی نوایه وایه. خوویه خوو. "

دارهکان که هیشتا چرقیان دهرنهکردبوو له دهم رووباره پپ له وردکهبهرد و چهوهکه ریزیان بهستبوو و چی نهمابوو لیّوی چرقی سووریان بپشکویّن. وشترالووکی بهزر و مقر گولیّان دابوو. گر و گیا و شهغره و یقغه چووزهرهیان دهردابوو و له ههندی جی ههتا نهژنوش ههستابوون. نیرگزه چاو رهشهکان له دهم ئاقچاساز و دار ههلووچه بهرزهکانهوه له نیّو رهوهزهکانی دوّلی اههلووچان دان خویان لهبهر تاوی بههاری ههلخستبوو. بون و بهرامهی هینشووی سونبول و وهنهوشه له رهوهزهکانی چیای حهمیتهدا دامرکابووه. ئهو شنهیهی ههلیّکردبوو، بون و بهرامهی تیژی گولهکانی نیّو دولهکهی بهولاولادا دهبرد و بالاوی دهکردهوه. حهیزهران و گولی نهسرین و تورترکی چر و گهش سهریان بهرز کردبووه. خاکهکهی چوکووراوا به ههزار و یهک گول و رهنگ و تورترکی چر و گهش سهریان بهرز کردبووه. خاکهکهی چوکووراوا به همزار و یهک گول و رهنگ و هیندن و بهرامه و گژ و گیا رازابوّوه. میشهنگوین و پهپووله و بالنده و قالوّنچه و چی دهعبا بوو له هیندندی هاتبوونه دهری و خویان دابووه دهست ههتاوهکهی چوکووراوا و جیژنی جووتبوونیان بوو. میرد مار و بوقی قهلهو قهلهو به دهشتهکهدا بلاو ببوونهوه و بهبی هیچ ترس و رهوینهوهیهک خویان لهبهر تاوهکه ههلخستهو.

له نیّو مهزرا سهوز و گهشکهوه که لهبهر لووزهوی با و لهبهر تیشکی تاوهکهدا کهروییشکهی ده کرد، قاسپه ی که و سویسکه دههات. ئاوی به هارانه به لرفه به ئاود و و جوّگه و جوّیاره کاندا ده خوشی. داوه تیشکه کان به هه لاکشان و داکشان و گزرانی بهرده وامهوه ده بوونه تان و پوّ. بالنده کان له نیّو لك و پوّی دارکان و له کون و کهلیّنی بهرده کان و ده وه نه کاندا خهریکی هیّلانه دروستکردن و چاکردنه و هی پرانه کانیان بوون. خاکه به پیته که یوکووراوا لهبهر تیریژی نه رم و نیانی هه تاوه که و بارانی زوّردا، حاسلات و به روبووی جوّراو جوّر و به پیت و به روبودی جوّراو جوّر و به پیت و به روبودی خوّی پهروه رده ده کردن.

رهوه ئاسك به پاناوكى دەشتەكە وەرببوون... كۆتاييەكانى مانگى رێبەندان، له خوارەوه له رەوەزەكانەوه له سورياوه و له سەرووى حەران و له چياكانى عەبدولعەزيزەوه ھاتبوون. ئەوان زينەت و خشلى چوكووراوا بوون كەس لێرە كارى بەسەريانەوە نەبوو.

ئه و مامزهی به خوار گوندی دلی لهردا بهلهسه ببوو و رووی کردبووه شیوی عهلی، ئاسکیّکی خرتی موو سوور بوو که وه وه بریسکه و با دهخوشی. ئه و ئاسکه خرته، بالنده یه کی بالی مسی سهری لهدوو نابوو. لهوانه شه ههر له و پوله ههلوّیه بووبیّ یان لهوانه یه ههلوّیه کی ایالقوّز" بووبی کاتیّك به تاقی ته نیا به سهر ره وه زه کانی ثاناوه رزاوه له نگهری گرتووه، به چاوه تیژ و مووئه نگیّوه کانی خوّی ئاسکیّکی بهلهسهبووی له خوارووی ده شته که وه به دی کردووه. ههر چاوی به ئاسکه که کهوت، له ئاسمانی خوّی ویّك هیّنا و وه ك نهیزه کیّك به سهریدا هات. ئاسکه که سله میبوه و زراوی توقیبوو، به لاّم زیت و قوت و له سهر پی بوو بوّیه توانیی خوّی ئاسکه که سله میبوده و زراوی توقیبوو، به لاّم زیت و قوت و له سهر پی بوو بوّیه توانیی خوّی لابدات و وه ك با بفیی و خوّی بگهییّنیّته لیّواری جهیهان و خوّی به نیّو داره ثاغینه کاندا بكا. بالنده بال مسییه که، ئه وه ندی یه ک و دوو له نیّو دار و ده وه نه که دا ئاسکه کهی دوزییه وه.

ئاسکه که ئهگهر دیسان زیت و وریا نهبوایه، ئیتر ئه نجاره یان تیدا چوبوو. که بالنده که ریک گهیشتبووه سهر مامزه که و دهیویست چنج پووکه تیژه کانی له مازه ی پشتی روّبکا، ئاسکه که وه که تیر بهره و لای چه پ خوّی لاکرده وه و بالنده کهی دوور به جیّ هیّشت. چی وای نه مابوو وه عهرزی بکهوی و بالنده که کهوانه ی کرد و توانیی له سهر رووباره که ی جهیهان خوّی بگریّته وه. ئاسکه که وه بای شه مال له وی دوور که وته و و له نیّو پنگه جا په کهی مه جیدییه دا پشوویه کی هاته وه به رخوّ. بالنده مس ره نگه که بالی توند کرد که بگه پیته وه گهیشتبووه سهر کسیك ئه للی. ئاسکه که بالنده مس ره نگه که بالی توند کرد که بگه پیته وه گهیشتبووه سهر کسیك ئه للی. ئاسکه که نهیده ویست له جیّیه که به بن ده وه نه کان مات بی و خوّی حه شار بدا. هه و ثه قلی به وه نه ده شاریك نه باریك بشاری ته و توندو توکمه کانی خوّی هه بو و و له سهر ئه و باوه په بو و ثه و لاقانه له هه مو و به لایه کی رزگار ده که ن چوار پینج هینده ی به رزایی پییه کانی قه له مبازی داویشت و خوّی فری ده دا... و بالنده لا و درنده که سه ره پای نه و می شاباله کانی زوّر به هیر بوون به حاسته م توزی پیتی ئاسکه که یالنده لا و درنده که سه ره پای نه وه ی خبچ روو که نیوقه ده باریک که ی توند بکا.

ئاسکه که له نیّو پیّده شته پ له هه لاّله که دا که ریّك و سوور ده چوّوه ، بازره ببوو و زوّر له ف پنده در در نده که دوور که و ترسی مه رگی دوور ده بینی. پیّیه کانی که و تبوونه له رزین و ئه ژنو کانی ده نوشتانه وه . جار به جار شلتر ده بوّوه و قه له مبازه به رزه کانی کورتتر ده بوونه وه . له هه لاّله جاره که تیّیه پی و گه یشته چیمه نکیّکی پ له گولاله کیّوی . گولاله کیّوییه کان به گولی گه و ره گه و رهی پینج په لکه ی شین و سوور و زهرد و موّر و په مه بی و سپییه و ه که نیّوه پاسته که یان وه که چاوی بنیاده می سه رسوور ماو زه ق ببوو ، لیّره له خوارووی ئه ندله و هه تا بنار و داوی نه کانی چیای حه میته یان داگر تبوو و زه و پییه شینه که له به در لووزه وی بایه که دا که رویشکه ی ده کرد .

ئاسکه که بهرهو چیای حهمیته بای دابوّه، له حالیّکدا نهتوند و نه شل رای ده کرد، به نیّو ههوری پهپوولاندا تیّپهری. غاردانه کهی ریتمیّکی ریّکی ههبوو و ههر تاویّك رای ده کرد قهلهمبازیّکی داویشت. لاقه کانی ئهوهنده بههیّمنی ده جوولان ته نانه ت چلّی گولاله کیّوییه کانیشیان نهده شکانده وه. ده تگوت جوّگه له ئاویّك یان تیشکیّکی سوورباوه به داویّنی ده شته کهوه. چیمه نکه که ریّك و په کدهست بوو و ته نانه ت پوّله ده وه نیّکی به رز یان کوّگا گیایه کیش ئهو په کدهستیه ی لی تیّك نه ده داد! ئاسکه که ش که مووه سووره کانی ده بریسکانه وه، به و ته ختایی و رکیمه دا ده خوشی...

دهنگیخی سامناکی له پشتهوهی خوّی گوی لیّ بوو. ههموو شتیك له نه كاو گوردرا. بالنده خرت و تووره كه بالله مسییه كانی جووت كردبوون و به بهرزایی بالای بنیاده میّك بهسهر گولاله كیّوییه كاندا وه ك بریسكه ده هات. دهنگی گفهی شهو بایه له شاسكه كهی ده دا و قاورقیژ و هاشوهووشه كه، ههوالی نزیكبوونه وهی بالنده ی مهرگی بو دینا. خو شه گهر شاسكه كه لهو كاته دا خوّی به شاودریّكدا نه كردبایه، ته واو تیّداچوبوو. بالنده كه چنجرووكی خوّی له پشته ستوّی مامزه كه توند كرد و دری و تیّپه ری. خویّن له برینه كهیه وه فیچقه ی كرد. شاسكه كه شهره نده و دوو هه سعر پیّیان. به لام بالنده كه به بهرزایی بالای بنیاده میّك و نزمتریش، به سهر هه لاله كاندا خوّشی بوو و رویشت بود و رویشت حدید که به به به ته له مباز و گورگه لوقه به دره و بوزقوّیو خوشی شاسمان كشا و تارمایی شاسكه كه ی دیت كه به قه له مباز و گورگه لوقه به دره و بوزقوّیو ده دروی شرانه و که و ده و ده ده ده به ده به دره باری و دره و شانه و ی سووری ده و بالنده بالا مسیه که تیّیاندا رهنگی ده دایه و ده دایه و دره و بالنده بالا مسیه که تیّیاندا رهنگی ده دایه و ده دایه و ده دایه و داله کونی و بالنده بالا مسیه که تیّیاندا رهنگی ده دایه و ده دایه و ده دایه و داله بالا مسیه که تیّیاندا رهنگی ده دایه و ده دایه و داله دالا که که تیّیاندا رهنگی ده دایه و داله دای و بالنده بالا مسیه که تیّیاندا رهنگی ده دایه و داده و داله دای و داده بالا مسیه که تیّیاندا ده دایه و داده دایه و داله دای و داده بالا مسیه که تیّیاندا ره دایه و داده دایه و داده بالا که که دایه و داده دایه و داده بالای و بالنده بالا مسیه که تیّیاندا ره دایه و داده دایه و داده بالا که که دای بالای و دره بالای و دره بالای ده بالا که که که که که بالای ده دایه و داده بالای ده بالای بالای ده با

چهند عارهبانهیه به جیره جیر و تهقهته ق به تهنیشت گورستانه کویره دا تیده په رپین. ئاسکه که عارهبانه کانی نه دی، به لام هه رگویی له دهنگه کهیان بوو، به رهو پشت چیای حهمیته و به رهو لای چاتالی بای دایه وه. کهوته نیو زهوییه سوور و پر له ورده که به ردی هاردراوی رهوه زه کانیان به نیو دار چهقه کاندا که سوورایی گه لاکانیان له به رتوخبوون مهیله وره ش ده چوونه و و رهوه زه کانیان په لهی سوور و که سکیان پیره بوو، پول پول گولی زهعفه رانی روابوون. گولی زهرد زهرد له نیو رهوه زه کانه وه شین ببوونه و فاکه سووره کهی دنیایان هه تا دوور دوور و ئاسمانه شینه که یان له هالاوی بریقه داریاندا نوقم کردبوو.

وهنهوشه کان بوّنه توند و قورسه کانی خوّیانیان لهبهر پیّی دهوهن و گیای "موّرتك"ی کهسك و گول سپیدا پیّشکهشی خاك و بههار و ههتاو ده کرد. سویّسکهیه ک له خواری دهشته کهوه سی جاران قاسپاندی. مامزه که، کاتی گهشته رهوه زه کان، دووجار گویّی له ده نگی بالی فرنده که بوو. ده نگی هانکه هانکه کهی له بن گویّیانی بوو. له بهردیّکهوه بازی دهدایه سهر زناریّك و لاقه کانی ده کوتران. چاوه رهشه کانی جار به جار زهتر دهبوونهوه. چاوه کانی ههرده تگوت ههموو دهموچاوه کهیان داگرتوه.

بالنده که نه مجاره هیننده ی سپیداریک بهرز ببزوه و به سهر ناسکه که دا تیپه ری. پتر و پتر هه لکشا. نهوهنده هه لکشا ده تگوت به صیچی ناسمانه شینه که وه نووساوه. باله کانی لیک

کردبوونهوه و هیّور هیّور به ئاسماندا بازنهی گهوره گهورهی ده کیّشا و جار به جاریش دهی قیشکاند. ده تگوت ئهویش ماندووه بووه و به لیّککردنهوه باله کانی و لهنگهرگرتنی به ئاسمانهوه، پشوویهك دهدا.

له نه کاو په لاماری دا و ئاسکه که ش که ئاگای لیّی بوو، خوّی خسته پشت ره وه زیّکه و و په لاماره که ی بی ناکام هی شته وه. ئه گهرچی سی په پی له بالی هه لوه رین، به لام گیانی رزگار بوو. ئاسکه که له چاتال داگه پا و رووی له ره وه زه کانی ئاداجا کرد. ره وه زه کانی ئاداجا یه ک سه ر به گوله نیرگز داپوشرابوون. ئه و گولانه ی بون و به رامه که یان هه موو ولاتی داگر تبوو. ئاسکه که له ئاداجادا ون بوو. بالنده که چیی سه رو خواری کرد و به چاوه مووئه نگیوه کانی هه موو که لین و قوژبنه کانی سه نگ و سووژن دا، ئاسه واری کی له مامزه که نه دیته وه.

بالنده لاساره که دهیزانی ئاسکه که ههر لیره، له رهوه زه کانی ئاداجادا خوّی مهلاّس داوه و لیره دوور نه که و تووه ته وه.

له مانگهشهوه که دا ههتا بهیانی بهسهر چهقهان و ریّوی و پشیله کیّوییه کانهوه که بوّ ئاوخواردنهوه دههاتنه دهم گوّله کان، قیشکاندی و سوورایهوه. دوای تاوههانت دیسان ئاسکه کهی دان. چنجرووك دیت که به نیّو گهواله مژه کاندا دهروّیشت و دههاتهوه دهریّ. بالله ماندووه کانی لیّك دان. چنجرووك و دهندووکی ویّك هیّنا و به توورهییهوه وه کنهیزه کیّك بهرهو ئهو نیّچیرهی ئهوهندهی سهرگهردان کردبوو، هورووژمی برد. به لاّم چیی نزیکتر دهبوّوه، ئاسکه که خیّراتر دهفری. هیّندهی ههزار شمقاویّك مهودایان بوو. ئهو مهودایه ههتا کسیك ئهللی به بی کهم و زوّر بوون ههروا مایهوه و ههتا پنگهجاره کهی ئاقچاسازیش ههر به رده وام بوو.

له پنگهجاره کهی ئاناوهرزا ئاسکه که ههر ده هات و شل ده بۆوه. ئاسکه که به چهپ و راستدا خوّی داویشت، به لام نهیده توانی لهو پنگهجاره چره و لهو عهرزه خلیسك و شهقارشهقاره خوّی ده رباز بكا.

که ئاسکهکه له نیر دهوهنهکان هاته دهریّ، قرچهی گهرمای نیوه پروّیه بوو. میش و مهگهز له کونهبرینه کهی دویّنیی جیّ پهنجهی ههلوّکه هالابوون. ئاسکهکه جار به جار شلتر دهبوّوه و له داماوییان شیّت ببوو. دهنگی بالی بالنده که له بن گویّی بوو و جار به جاریش نزیکتر دهبوّوه. شهره که ئیتر تهن به تهن بوو. ئیتر نه ئاسکه که توانای ئهوهی بوو به راکردن خوّی رزگار بکا و نه بالنده کهش دهیتوانی چنجرووکه تیژه کانی خوّی له پشتهملی مامزه که روّبکا و به چنجرووک چاوهکانی دهربیّنیّ. ئهوه عادهتی بالنده درینده رهنگی مسی و چاوکهسکهکانه که له پشتی

کهرویشك و مامزان رودین و له پیشدا چاوه کانیان دهردینن و دوایی به پول و ههر کامهیان پارچهیه که گوشتی ده عبا کویر و له کارکهوتووه کهیان ده پچپن و که لاکه که ی بو که لاکخوران به جی دیلن و که لاکخوره کانیش ته نیا ئیسقانه سیبیه کانی ده هیلانه وه.

ئاسکهکه ههر دههات و قهلهمبازی کورتتر دهبوونهوه و لهگهل ههر قهلهمبازیکیدا ئهژنوی دهنووشتانهوه. بالندهکهش دهتگوت تینی گهیشتووه، بزیه له نهکاو بهرهو تهشقی ئاسمانی بهرز بزوه و بالهکانی لیک کردنهوه و کهوتهوه سهیران. ئاسکهکه ئیتر خیرا و به ههشتاو نهدهرویی. گهیشته درپووهلانیک و گهرایهوه. زور زور هیور ببووه. بهشوین قامیشهلان و گژ و گیایه کی بهرزهوه بوو که بتوانی خوی تیدا بشاریتهوه. بهلام ههتا چاوی ههتهری دهکرد شوینی وا بهدی نهدهکرد. بالندهکهش دوور کهوتبووه و رویشتبوو.

له نه کاو گرمه و قیژهیه ک له بن گویخی هه ستا و رایچ له کاند. ئاور پِنکی دایه وه و له دهم د ر و وه لانه که سهیری کرد ئه وه به پرتاو دی بالنده که پشووی هاتبو وه به رخوی و به تالوکه و پرتاو ریک خوی گهیانده وه سه سهری مامزه که. که د ر و وه لانه که برایه وه و گهیشته وه هه لاله جا ره که توزیک له لاقانی و دراند و خیراتر رویشت و بالنده که چوار پینج هه نگاوان لیخی به جی ما و ریک له و کاته دا خوی و یک هیننا و هه ر له و یوه وه که بریسکه خوی به پشتی ئاسکه که دا دا و ئاسکه که له ترسان وا ده رپه ی که سهری بالنده به ره و لایه کی دیکه و در سوورانه وه مامزه که قوتار بوو و خوی به سیواکه جا ره که دا کرد که تازه گولی کردبوو. بالنده که ریک له و کاته دا جاری دیکه ش خوی که کوکرده وه و په لاماری دایه وه . ئاسکه که دیسان ده رپه در په و بالنده که که و ته دا دا و کاته دا دا کوکرده وه و په لاماری دایه وه . ئاسکه که دیسان ده رپه در په و بالنده که و ته وه .

مستهفا به گ دهسبه جی خوی گهیانده لینواری هه للدیره که و ههر ئهوه ندهی پی کرا لاقه کانی ئاسکه که ببینی که ئهوانیش روخوون و ئاوی زونگاوه ورده ورده هاتهوه سهری و ویك هاتهوه وهك شهویدی...

مسته فا به گ ماوه یه ك نهیتوانی چاو له و شوینه هه لگری، كه ئاسكه كه ی قووت دابوو و له سدر خوانی زینی هه روا دهستی له كه له كهی نابوو و راوهستابوو. چاوی له و زونگاوه بریبوو، كه وه كه وه ك شه ویك ها تبوّوه ....

تازه تاو کهوتبوو که میرسدیس بینزهکهی ئالاتهمیر لهبهر دهرگای کوشکهکهی دهرویش بهگ رایگرت. تروّمبیّله رهشهکه وا له تهیوتوّزدا نوقم ببوو نهتدهزانی چ رهنگیّکه.

له پیشدا شوفیره که، که تهپوتوزی ریگه سهروچاوی سپی داگیراپرو، دابهزی و دهرگاکهی کرده وه. ئالاته میر گورج و گول به تروّمبیله که دابهزی و کهوته داته کاندنی توز و خولی سهر پانتول و جلوبه رگی کاره کانی و کلاوه گهرگهرپیه کهی. برایم که ده یانگوت بنیاده می ئاوای زوّر دیتبوو که دهست و لاقی زل بوون و شوین شوین سهری رووتابوه و جلوبه رگه کانی له دووره و هاواریان ده کرد و جووتی کاله ی لهپیدا بوو، هیشتا به سهرسوورمانه وه سهیری ده کرد. برایم که له و کوشکه دا دلی هینده ی نیسکی لی هاتبوه، ههر گویی له خرمه ی نال و هاره ی تروّمبیل ده بوو، ده سبه جی خوی ده گهیانده به رده رگا و به دله پاوکیوه چاوه پروانی بیستنی هه و الایکی ناخوش و دیتنی رووداویکی کاره ساتبار ده بوو. له پشت ده رگاوه سهری ده کیشایه ددری و به سهرسوورمانه وه له و کهسه ی ده پروانی که هاتبوو. وای لی ده پروانی وه ک بلیمی یه که ما جاریتی خولقین راویکی له شیوه ی بنیاده م ده بینی ... زمانی ده شکا.

چاوی له دهسته ریّکه کانی بنیاده مه کان و نیّوقه دیان هه لنّه ده گرت و لیّیان ورد ده بوّوه، که نه کا ده مانچه یه ک ده دربکیّشن و ... ئه گهر یه کیّك به هه له ش دهستی بو نیّوقه دی خوّی ده برد، برایم بو رزگار کردنی گیانی خوّی رووی ده کرد چیا و چوّلان و وه ک وهی شه مال شاخ و کیّوانی ده تم تا تارهه لاه شان شه و همتا روّژ خه وی لیّ نه ده که و ت و همتا تارهه لاه هات وه ک شیّتان و له حالیّک دا ترس همتا سهر ئیسقان سی و بیّهیزی ده کرد، خوّی ده خزانده نیّو قه دی داره نه مستووره کانه وه و نیّو باخچه و که لیّن و قوژبنه چه په که کانه وه و له پشت ده وه نه کان شهدانده کورما و خوّی مات ده کرد. شه وی وابو و وا ده ترسا، سه یری ده کرد چووه ته سه رچلوو کی

چناره ههره بهرزهکان و ههتا بهیانی لهوی گوی هه لده خست. جاری واش بوو به پیچهوانهوه ده جوولایهوه و سهری خوی بهرده دایهوه و بهو لینگه دریزانهیهوه ده کهوته ری و بانه کان و سهربه خوی سهری خوی بهرده دایهوه و رووی ده کرده کوشکه که کی گار گردنی و له نیو حهوشهی ماله کهیدا وا نوقمی حه مه عهلی و ته راکتوره کانی و جلوبه رگی کار کردنی و ده سته چهوره کانی ده بوو که خهریکی ته راکتوره کانی ده بوو، ئیتر ناگای له ناوابوونی خور نه ده مما. نه حه مه عهلی و نه هیچ که سین کی دیکه ش لینان نه ده پرسی تو کینی و چ کاره ی و خه لکی کوینی و بو کوی ده چی جه براییش به دلین کی خوشه وه خوی به تاریکایی و نه نگوسته چاوه که دا ده کرد و له رینگایه دا نه و ترسه ی له ناخیدا په پکه ی خوارد بوو، له خهوی هه لاه مساری و هه لالینا. بو نه وه ی بگاته وه کوشکه که ی خوارد بوو، له لاقانی ده وه راند و تا خیراتر غاری ده دا ترسه که ی توندتر ده بوو و نه وه ندی پتریش ترسابا خیراتر غاری ده دا. نه و ترسه ی سه مدی له دو و نه وه ندی پتریش ترسابا خیراتر غاری ده دا. نه و ترسه ی سه که ده کورد نه در کورد.

جوتیاره کان شهوی کیان بهرهبهری بهیانی له سهر لیّواری هه لّدیّریّك دیتیانه وه که خهریك بوو وه ک بنیاده میّکی نوقم بووبیّ، دهینووزاند و بهده م نووزه وه داوای یارمه تیی ده کرد. له سهر لیّوی هه لّدیّره که، که وه ک هه لرّیه کی زامار پهلهقاژه ی ده کرد، یه ک پشوو هاواری ده کرد "ده مکوژن، خهریکن ده مکوژن، فریام کهون، فریام..." ده تگوت سیحری لی کراوه. خوّ ده گهر جوتیاره کان نهیگه پشتبانیّ، له تی گهوره ی گویّچکه ی ده بوو.

برایم دهیگوت: "ئهگهر مستهفا ئاغا بایم بکوژی، دیاره ههر دهشیکوژی، ئهمن نه مستهفا ئاغا ده کوژمهوه و نه حهمه عهلییش. ئهمن لهگهلا حهمه عهلی ئاشت ده بههوه و ده به برادهری. مندالله کانم هیچ له مهرگ ناترسن. ئیمه زهوی و زارمان زوّره. حهمه عهلییش زوّری کهیف به زهوی و زار دیّ. زهوییان کهم بووه و وهرزیّره کانی له دیّ دهرکردووه. ئهمن نیوهی زهوی و زاره کهی خوّم دده م مه عهلی. چما ئهو دهشته کاکی به کاکییهی ئاناوهرزا هیی ئیمه نییه?"

ثهوجار ترس چنگی له دلّی توند ده کرد و له ترسی خوّی، تووره دهبوو و له دین دههری دهبوو و ئاگای لهخوّی نه ده ما و به شلهژاوی و وهك شیّتان به ژووره که دا دههات و ده چوو و ماسوولکه و پیّستی له شی لهبهر یه که ده کشانه وه و به بی نهوه ی ئاگای لهخوّی بیّ، هاواری ده کرد و لهبهر خوّیه وه ده یگوت: ده یکوژم. ده یکوژم... تاق و جووقه واریان لیّ ده برم. نه پیاو و نه ژنیّك... ئه گهر باب و باپیره کانمان ئه قلیان به وه شکابوایه، تا ئیّستا توویان ده برینه وه. نه بایم، نه بایم، نه بایم، نه بایم... ئه ی هاوار، هاوار، هاوار، هاوار، نه ئیّمه ش به و جوّره روّژی هه زار جاران له

ترسان نهدهمردین و زیندوو نهدهبووینهوه. شهویک دینامیتیکان له ژیرزهمینی کوشکه کهیاندا بو دهنیمهوه ههر ههموویان، ههر ههموویان ویکی پهرش و بلاو ده کهم. بیت و یه که کهسیشیان لی مینییتهوه ههر تاقه کچولهیه کیش، نهوه گهوره ده بی و میردی ده کا و کوریکی ده بی و جا روژیک دی و دهمانکوژیتهوه. ههر بویه یه کجی ههموویان..."

دوایی بهسهر نووکی پهنجه کانی و بهسپایی ده چووه پشت ژووره کهی بابی را ده وهستا و گوینی هه لاه خست و به دهنگینکی که خویشی به حاسته م ده پییست، ده پیگوت: "بابه، بابه، بابه، ئه تو کهنگی، هه موویان، یه که به یه که ده کوژی و نه جاتم ده ده ی نه من، نه من ده کوژن، بابه ده مکوژن. "

برایم که بیستی دهریانده کهن و دووریان ده خهوه، له پیشدا له خوّشیان شاگه شکه بوو و سی روّژان له خوّشیانا به نیّودیّیه دا گه را. ئه وانیان یه به یه که ده نارده قورنه یه کی ولات و "ئاق یوّللی"یه کانیشیان به ریّی قورنه یه کی دیکه ده کرد و ئیتر نه ئه وان ده یانتوانی له که میه کهی خوّیان بروّنه ده رون و نه نه و ان دیکه شد. ده ی له وه باشتر؟ له به ر رووناکایی ئه و شادییه دا بوو که "ناقان" هسه ده ف نیشانه کهی خوّی، ئه وهی وا بابی به کوریّکی شیرینی نه ده دا، دای به عه لی. دوای ئه وه ثیتر ده مانچه ی بو چ بوو؟ بو تا هه تایه له کوژرانی نه جاتی ببوو. چوه شاری. به هه له داوان و وه ک شیتان به بازاریّدا گه را و سه ری له ئاسنگه ر و دووکاندار و عاره بانه چییه کان هه لیّنا. یه ک دوو قوتو و شوکلاتی نوقل و نه باتی کری و به سه ر منداله کانی گوندیّیدا به خشییه وه. که چی له ولاوه بابی وه ک شیتانی لیّ ها تبوو و له داخان و به توره یه و دریگوت:

"بینت و دوورم بخهنهوه، ئهو شاره ئاگر دهدهم. به سهرو که پیرهشی گوت ئهگهر بیانهوی دوورم بخهنهوه، نایه لام دار به سهر بهردی ئهو شارهوه بیننی. خاکی ئهو شاره به تووره که ده کیشم و وای لی ده کهم به چیرو کان بیگیزیهوه. ئیره کاول ده کهم و دواتریش تهرمی من لهو کاولبووه دا ده دوزنهوه."

بابی و دایکشی زور زور له مهرگ دهترسان... ههموو خه لکی دییه که ش له مهرگ توقیبوون. گوندییه داماوه کانی ئاق یوللوکان له گونده که بنهبی کران.

زور باشه. ئهی باشه بوچی ئهو بنیادهمانهی ئهوهنده له مردنی دهترسان، به دلیّنکی خوشهوه به پیر دوورخرانهوهوه نهدهچوون و دهیانویست شارهکه کاول بکهن؟...

شهوه کهی نه و روّژه وا بابی ههواله کهی بیستبوّه، وه ک بای شهمال و وه ک گورگیّکی برسیی راوی نابی به رهوه زه کانی ئاناوه رزا هه لاّگه را و گورج خوّی گهیانده نه و جیّیه ی گهلی جاران گهیشتبووه نهوی نه سهر لیّواری هه لاّیره که راوه ستی کرد به نه راندن و گوراندن شوانه قوته کانی ئاناوه رزا گورج گهیشتنی و به بیّهوشیی له رهوه زه کان هیّنایانه وه خواری و بردیانه وه ئاوه دانی شوانه کان چونکه هه ر جاریّکی برایان دیّنایه وه شاباش و ده سخوشانه یه کیان له ده رویش به گ وه رده گرت، زوربه ی جاران بزنه کانیان له نزیك هه لاّی وه رده کرت، زوربه ی جاران بزنه کانیان له نزیك هه لایّی ده ده ده ده رویش به گ وه رده گرت، زوربه ی جاران بزنه کانیان له نزیك

"كوره راوهسته بزانم. ئاخۆ دەرويش بهگ له كۆشكه؟ ئهوه هاتم... ئالاتهميرم." برايم كه چاوهكانى زەق زەق ببوونهوه، گوتى:"له سەرييه."

ئالاتهمیر! ئهو ناوهی زوّر بیستبوو، یانی ئهو کابرا پیس و پوٚخلّهیه؟ ئاخوٚ ههره دهولّهمهند و بهکاری چوکووراوا ئهو دیّوهزمه خیّچ و خوارهیه که دهلیّی بنهتای داره؟ ههر ئهو کهسهی که بوّ سهد ههزار لیره مردوو و زیندووی جافر یوّز پوّلادی نههیٚشتبوو؟ یانی ئهو بنیادهمهی له دنیایهدا ههر لهوه چیّژ وهردهگری و ئهوه نهبی هیچ لهزهتی لهم دنیایه وهرنهگرتووه و لهبهر لهچهری و رهزیلی له نان و دوّ و برویّش بهولاوه هیچی دیکه ناخوا، ئهو هیچ و پووچهیه؟

برایم له نه کاو دایه قاقای پیکهنین. ئالاته میر به چاوه وردیله و لیّو و لچه شوّره که ی و ده موچاوه پر له چرچ و لوّچه کهیه وه که به و حاله وه مندالانه ش دیار بوو و له بنیاده میّکی دلّپر ده چوو که ده تگوت ئیستا نا ئیستا ده گری، کافر به زهیی پیّیدا ده هات. ئالاته میر ئیستا به و روخساری مندالانه و گریاناوییه وه که له هه مان کاتدا تووره ش دیار بوو، سهیری برایمی ده کرد. ئالاته میر که تووره ده بوو، روخساری ره شه هلاه گهرا. ره نگی دینا و ده برد و گرژ و درنده ده بوو. ئیستاش روخساری دوو حاله تی سهیری پیوه دیار بوو. جاری مندالانه ی ده نواند و ده میک درنده یی به سه ریدا زال ده بوو. هیچ کام له و دوو حاله ته شه به رده وام نه ده بوون. ئالاته میر درد درد کرد و به گومان بوو و سه ری لی شیرابوو. به هه له داوان به ره و ژووره که ی وه ری که و تی درد درنده به پیرییه وه هات و گوتی: "نه رموو، نه رموو، نه رموو ناغا. به خیر هاتی. به گهسه ریدا."

جا بهره و لای کۆشکه که وهپیشی کهوت. هیدایهت زوّری پی خوّش بوو که ئالاتهمیر هاتبوو. چونکه ئالاتهمیر تهنیا بو شتینك سهردانی شویّنانی ده کرد. دیاره ههر بو ئهو شتهش هاتبووه مالهکهی دهرویّش به گ و ئهو شتهش زهوی و زارهکهی بوو... زهوی و زار له دهرویّش

به گ ده کړی و چهندی پارهی ویست دهیداتی. دهرویش به گیش ههر ئهوهندهی پارهی به دهستهوه بی تووشی ههرکهس بی گیرفانی پر ده کا. پارهیه کی زوریش بهوان ده دا. به لام ئه و راویژکاره سه گبابه.... له کوی بوو؟ نه گهر ئالاته میر لیره ببینی ههر خوی ده کوژی. راویژکاره که پیی خوش بوو بری و بسته زهوییه که به کهس نه فروشی. چی له دهستی ده هات ده یکرد بو ئه وهی نه هیر روو نه هی پارچه زهوییه ک بفروشری ئه و ده رده ی به روسته م به گدا و وای لی کرد نه که هه ر روو له کوشک نه کوشک نه کوشک نه و باشتر که به و گونده شار ده ی چ باشتر ، باشتر که به و گونده دا نایه ته وه.

گورج و گۆل پلیکانهکانی دووان دووان و سی سی بری و زوو گهرایهوه: "فهرموون. بهگ له دیوه خان چاوهریته. له پهنجهرهوه دیتووتی و ناسیوتییهوه. به دیتنت کهیف خوش دهبی..."

ئالاتهمیر گهش گهش بۆوه و براییش که هیّشتا زایهلهی پیّکهنینهکهی له دهرهوه و دهبیسترا، وهبیری هاتهوه و دهمودهست پیّکهنینهکهی برایهوه و ئاسهوارهکهشی رهوییهوه و بهتوورهییهکهوه له دهنگیدا له هیدایهتی پرسی: "ئهوه کیّیه؟ ئهو مندالله کهره دهلیّم که ئاوا حیلکهحیلك پیّدهکهنی و وه دار چنار دریّژ و بی بهره. خوّ لووتی بگری گیانی دهرده چیّ..."

الهو کورهی پیّدهکهنی ؟!"

البهلني، ئهو دەيلاغه. ههر دەلنيي گيله. "

هیدایهت به لهبزیّکی بلیّنی و نهلیّنی ریایی و داوای لیّبوردنی پیّوه دیار بوو، گوتی: "برایم بهگه، کوری بهگ..."

ئالاتهمیر له سهر پلیکانهکان وشك بوو. شووی زوّر لیّ کیّشابوو و سووکایهتیی به کورهکهی به گ کردبوو.

سهیریّکی هیدایهتی کرد و ئاوریّکی دایهوه و ههولّی دا له دهرگا کراوهکهوه دهرهوه ببینیّ. هیدایهت هیچ دلمهندبوونیّکی بهروخسارییهوه دیار نهبوو و ئهوهش بریّك هیّنایهوه سهرخوّ.

"شتی وا نه لیّنی؟ ئهوه برایم به گ بوو؟ کوره گهوره کهی به گ، ها؟ ماشه لاّ و هه زار ماشه لاّی خولای لی بی زور گهوره بوو. خوا بیپاریزی. سهیر هه لی داوه. بووه ته گه نجینکی ئازا، بی چاوینی بی ههی. کوره جا چووزانم ئهوه ههوه. ماشه للّا، ده ك خوا بیپاریزی. خوا بیپاریزی..."

له پلیکانه کان سهر کهوت. دهرویش به گ له نیّوه پاستی دیوه خانیّدا دهستی راسته ی به قهمچییه کهوه له کهله کهی نابوو و به پیّوه چاوه پروانی بوو. ئالاته میر به پهله پهل خوّی گهیاندی

و دەستى بەسەر سىنگەوە نا و وا داھاتەوە و خۆى نوشتاندەوە، دەتگوت دەيەوى خۆ بخاتە سەر پىلاوەكانى. دەرويش بەگ گرتى و قىتى كردەوە و دەستى راستەى خستە نيو دەستى خۆى و گوتى: دەي، بەخير بينى ئالاتەمىر. دەنگ و باس؟ چاك لەبىرت كردىن. تا دەوللەمەندتر دەبى، پىتر پىشت لە دۆست و برادەرانت دەكەى. "

به دەنگیکی پوخته و بەلەبزیکی تۆزیك تەوساوييەوە قسەی دەكرد.

ئالاتهمير به گيان و دل چاوهروان بوو و به ئهدهبهوه دهيگوت:

"خوا راوهستاوت بكا بهگ. راوهستاو بي، سهلامهت بي ئاغاي من."

"دهی دانیشه براله. کار و بار چون دهروات؟"

ئالاتهمیر دانیشت و لاقی کو کردنهوه و دهستهکانی لهسهر رانی دانان. قامکهکانی خواروخیّچ و چرچ و لوّچاوی و ئهستوور بوون و کهمرهیان گرتبوو و نینوّکه زبرهکانی قهلشیبوون. له نیّوقهد بهرهو سهریّی قیت و رهپ راگرت. چاوه زهقهکانی برپیه ویّنهی ئهو ییاوه مهزنهی له بهرانبهرییهوه به دیوارهکهوه ههلّواسرابوو.

"ئاسووده دانيشه بابهگيان. تهنگاو مهبه."

که ئه و گوتی ئاسووده دانیشه، ئالاته میر پتر خزی کو کرده وه و خوی ویک هینا و چاوه کانی بهبی ترووکاندن له وینه گهوره کراوه به دهست کی شراوه کهی به رامبه ری و قامکه کانی توندتر به که شکه ژنوی خویه وه نووساند و گوتی: "به گم بی مزه ره تری نهمن ئاوا ئاسووده ترم. "

"بااااشه، ئاااشه. كهوابوو چۆنى حهزت لييه وا دانيشه."

دەورىش بەگ بۆى دەركەوتبوو ھەرچىيەكى بكا، ئالاتەمىر چۆنى دادەنىشت ھەروا دادەنىشىخ.

"ئەرى ئالاتەمىر، بەينى خۆمان بى. ئەتۆ زۆر دەوللەمەند بووى. بىستوومە بۆ ھەر كام لە كورەكانت ترۆمبىلىنىكت كريوە. دەللىن كورە گەورەكەت چووە سەيارەى لە ئەلمانىيەكان كريوە. ماشەللا..."

"له سیّبهری به گی خوّمدا. له سیّبهرتاندا... له سایهی گهورهییتاندا... ئیّمهش... بهگم سیّره مه تی خوّمان دهگرینهوه و شتیّك سیّره ده می خوّمان دهگرینهوه و شتیّك پاشه کهوت ده کهین..."

"کوره بوویهته قاروون... ده نین ... ههر به سی مانگ جاریک سهد ههزار لیرهت دهدایه جافر نیز پیلاد و لهبهر چاوی ژن و مندال و نیکهره کانی ههر له بهیانییهوه تا ئیواری جنیوت به دایک و خوشکی دهدا. جنیو بده براله. جنیو بده تهمیر، گهردنت ئازاد بی. ههر بی ئهوهی دهبین... جنیو بده براکهم، ئهو گهوادانه ههر شیاوی ئهوهن. جنیویان بدهیه. چی جنیو بهو ژن حیزانه بدهی، دیسان کهمت داونهتی. جنیویان بدهیه براکهم، جنیویان بدهیه."

ثالاته میر به نیشانه ی پیخوش بوون، فیکه ی سمیلانی ده هات و بزه یه کی هاتی و وه ک نهوه ی ته ریق بووبیته وه سهری داخست و به راویژیکی که یفخوشانه به و مانایه ی سهرکه و تووم، ده تگوت ده یه وی بلین چی ئیمه هه ر نهوه مان له ده ست دی . گوتی: "ده مگویه به گ، ده مگویه . باشه ، دیاره توزیک له راده به ده ر یشووم لی کیشا و ... "

دەرویش بهگیش قاقایه کی کیشا و گوتی: "نا، نا، ئهمن له یه کیکم بیستهوه که به گوییی خوّی گویی لی ببوو. جافرت باش کردبووه په پووه بهگوو. جنیو نهماوه پیت نهدابی و ناو و نیتکه نهماوه لیت هه لنهدابی نهوهی شیاوی خوّی بووه پیت داوه. "

جا دەستى هەلىّىنا و گوتى: "ئەمن دەزانم. دەزانم. پىۆرىست ناكا حاشاى لى بىكەى. ئەو چوكووراوايە لە ئەنگۆى خەلكى كويٚستانى چاوقايىتى تىدا دەست ناكەوى. ئەوانە ، ژن و عەشىرەتىان بە سەد ھەزار بىگىنى دەنگى ناكەن.... بى سەد و پەنجا ھەزار دايك و خوشكىشيانت دەدەنىخ... بىننە سەد و پەنجا ھەزار، بىننە دەى، بىننە و لە پىنسدا ژنەكەى جافر و دوايى خوشكەكەى و دواتر ژن خوشكەكەى، دوايى ھەرچى ژنى لە عيل و عەشىرەتيان دا ھەيە و ئەوەى بە حەوت پشت دەيگاتەوە... بىننە دەى، بىننە دەى ئالاتەمىر ئەوەندەى دىنىخ... بىننە سەد و پەنجا ھەزارەكە، بىننە دەى.. بىنادەم جارىك لە دايك دەبىي. ئەگەر جافر دىنىز پولاد بەشى نەكردى، ژن و خوشكەكانى ماھىر قاباقچىش ھەن... ئەوان پارەيەكى زۆريان ناوىخ... ئەوان ھەرزانفرۇش دەكەن... ھەر يەكەى بە سى ھەزار... ھەر ئەوەندەيە كەس پى نەزانىخ."

 "بیننه سی ههزاره که... سهیر که، به راستیمه، ئهوهندهی دینی ئالاتهمیر کورم. ثهتوش ... ئهتوش لهگهل ژنیکی دیکهی جیا لهو دیوهزمه سی جاران زاوه... کوره مالی دنیا وهك دنیا وایه، ئالاتهمیر ئهتوش بهرخوینه کهیان که ههر مالی دنیایه... بینه سی ههزار، بینه دهی."

"نا، نا، ئا، ئیمه لهوانه نین نان بخرین و ناندینی بدرین. ئهوان بهگی ئیمهن. تاجی سهرمانن. سهری ئیمه ناگاته ئهو شوینهی پیی ئهوانی دهگاتی."

"ئەتۆ سى ھەزارم بدەيە پياو. مالى دنيا وەك دنيا وايە. كفن گيرفانى نييە ئالاتەمير. ئەوەندە ماللەرست مەبە ئالاتەمير. ئەتۆش ئەم دنيايە لەكيس خۆت مەدە. ئەوان دين و ئيمانيان پارەيە. پارە خوداى ئەوانە. ئەتۆش پارەت ھەيە. بينە سى ھەزارەكە... ژنەكانيشيان جوان و ناسك و نەشمىلن... دەليى ھورەى لۆكەن... ئەمن دەزانم دەليم چى... ئەتۆ ھەر جاريكى بەتاقى بكەوه..."

"نا ىەگ، نا، نا."

ئالاتهمیر که ئارهقهی شین و مۆری کردبوو، بهبی ئهوهی دهستی لهسهر ئهژنزی جوی ببنهوه، سی جار ههستا و دیسان ههروا یهك پشوو دهیگوت نا، نا، و دادهنیشتهوه.

دەرویش به پیوه راوهستابوو و ئهوسهر ئهوسهری ژوورهکهی دهکرد و یهك پشوو دهیگوت: "بینه، بینه، ههقی خوته، ئارهقهی نیوچاوانی خوّت و سوّمای چاو و بهرههمی ماندویی دهستهکانته. "

ئالاتەمىر گوێى لەھىچى دىكە نەدەبوو و گوێچكەكانى دەزرىنگانەوە.

دەرویش به دەم پیاسه کردنه وه گوراندی و ئالاته میری راچله کاند: "کورینه، کورینه... کی له ویده کی خوشه ویستترین پیاوی ئه و چوکووراوایه هاتووه ته مالنی من و ئهنگوش کووپیک قاوه تان بو نه هیزار لیره و جنیویک ژن... خیرا قاوه ده ک..."

تهوس و توانجیّك له دهنگه كهیدا ههبوو: "قاوهیهك بیّنه خیّرا. خیّرا. هیدایهت. " "فهموور بهك."

"زوو برق خواری و مهریّك سهربره... خوّشهویستترین و هیّژاترین پیاوی دنیا هاتق و ماله كهمی رازاندووه تهوه. چما نابی وهك خوّی میوانداریی لیّ بكهین؟ كوره بهختهوهری و شانازیی ئاوا بو ههموو كهس ههلناكهویّ. دهی یاللا دهی زوو به."

چهندی پتر دههات و دهچوو، خیراتر دهبوو و لهگهلا خیراتربوونه کهشی پتر ههلاه هچوو و تووره تر دهبوو. ئالاته میر ههستی ده کرد، که توفانیک خهریکه نزیک دهبیته وه و نهیده زانی چ بکا. له کونیک ده گهرا خوی تی پهستیوی زور پهشیمان ببوه لهوه ی هاتبوو و له دله خویدا تووک و لهعنه تی لهو که سانه ده کرد به ریخی ئهوییان کردبوو و چی جنیوی پیس بوو پینی ددان...

له و جهنگهیه دا راوی شکاره که گهیشتی و چاویکی پی له پرسیاری له دهرویش به ک کرد. دهرویش به ک کرد. ده رویش به ک کرد. دهرویش به ک کرد. دهرویش به ک به پیکه نینه و ه گوتی: "چیت ده ویست راوی شکار؟"

السهرى بهگم سلامهت بيّ. ال

جا له حالیّکدا گهردهنه پپ له چرچ و لوّچهکهی وهك ملی قاز دریّژ دهکردهوه و سیّبهریّك دهکهوته سهر چاوه کالهکانی، گوتی: "گوتم نه کا به گ کاریّکی پیّم بیّ. شتیّکم بیست و هاتم. "
"دانیشه. کاریّکم پیّت نهبوو. وهره لیّره دانیشه."

جا ئاماژهی به ئالاتهمیر کرد: "ئهتو ئهو پیاوه هیژایه، ئهو پیاوه زوّر خوّشهویسته دهناسی؟ مالی ساری ئوٚغلی لهوه تهی ههیه لهو پیاوهی خوّشهویستتر لیّ میوان نهبووه... بهلیّ ی ی مالی ساری ئوٚغلی...

نزمتر گوتی: "بنیادهمی زور مهزن و بهریزی هاتوونی". سهردهمانیک که هیشتا له نیّوان دیجله و فوراتدا کوچهری و ره شمالانشین بووین، واته له ده شته کهی خوار "ره سولعهین"ی ئیستا، گهرمین و کویستاغان ده کرد، سولتان موراد له سهرفه ره که یدا به هوردووه کی دووسه ده دار که سیی له گه لا بووه، ده بیستیته وه که لیره هویه و ههواریکی تورکمانی ههن و هینده ی عیلیک گهوره یه و به گه که که شین و میرو سه ده قوه به چوارده قوبه ی ههر یه که که هینده ی کوشکیک و به نه ستونده کی شین و مور و سه ده ق و مهرجان و گهوهه ر نیشانه وه ، به په و مافووره ی خوراسانی و لبادی بوخارایی و فه پشی نیرانییشی تیدا راخستووه ... نه له هیندستان و نه له یه مهن و نه له فه په نگستان و نه له سارای (بیابانی) عهره بستانیش کوشکیک نییه شان له شانی نه و خیوه ته بدات."

ئالاتهمیر به زاری داچهقیوهوه، چاوه زهقه کانی له به گ بریبوو و به گیان و دل گویی دابووه قسه کانی و دهسته کانی به که شکه ژنزیه وه ئارهقه یان کردبوو.

"سولتان موراد بانگ ده کا، حهیفه، هاوریّیان، حهیفه بیرهدا تیّیهرین و سهریّك لهو خیّوه ته ههلنههیّنین. باییرهی ئیمه به گی "قایی"یش به وهها خیّوه تیّکهوه له خارهزمهوه هاتبوو... با بچین و خیّوهتی باپیرانهان ببینین و بیرهوهریی نهوی روّژانی خوّش دیسان و بهر لهوه ی به غدای گهوره له یاغییه کان بستینینه وه، زیندوو بکهینه وه. سهری نهسپی خوّتان وهرگیّن و بهرهو کوّشکه کهی ساری نوّغلّی... دیّنه کوّشکیّ. بیابان گهرم ببوو و ره شمال و هوّبه لهسه کوّچ ده بن. پادشا ناره قه ده کا. سهروّك و سهرله شکر و وه زیره کان ناره قه ده کهن. پادشا له خیّوهتی وهژوور ده کهوی و پیّی واده بی چووه ته به هه شته وه... به هه شتی به رین... پادشا سهری له جوانیی خیّوه ته که سوور ده میّنی هه رژووره ی ره نگ و جوانکاریی تایبه ت به خوّی و به شیّوه یه کی و هه موو فیّنك و دلّگر. ژووری پی له پیسته ناسك بوو. پیّستی ده گهه نی بزنه کیّوی خوّله میّشی، نیّرییه کیّوی، ناسکی سپی، مامزی موو سوور... له ژووره گهوره کهی میوانان که وله پیّن نه گیرابوو و ده ستی بر دبوو لوّی که وله کهی هه لاگیّرابوّوه..."

ئەوجار خيرا وەرسوورايەوە و گوتى:"ئەتىز بلىي ئالاتەمىر."

ئالاتەمىر دەست و پينى كۆ كردنەوە و بە پتەپت گوتى:"يانى ئەمن ئەو كەوللەم پى جوانە، بەگ."

"به لای ی ی یانی به دلمه. قاوه کهی دهخواته و و نانه کهی دهخوات و کاتی دهیه وی هه ستی و بروا حاجی قوتولمووشی باپیرمان ده لی پادشا ئه مشه و لیره میوانی من ده بی هوردووه که شت... پادشا پینی سه یر ده بی که به گی عیلیک چون ده توانی هوردوویه کی دووسه د هه زار که سی نان بدات؟ پینی خوش ده بی بزانی بویه ده لی زور باشه، ده مینمه وه شه و شه و هم میواندارییه کی وا له هوردووه که ی ده کری، که له سه ر سفره که یان ته نیا شیری مریشکی لی نه بووه ...

دووهم ئهوهی که پادشا، حاجی قوتولموشی باپیرمان بانگ ده کا و ده لنی ههرچیت لهمن ده وی داوای بکه. ده لنی نه گهر ده ته وی ده تکهمه به گلهربه گی ئه نه دول. حاجی قوتولموشی باپیرمان سه ری کرنوشی بر داده نویننی و ده لنی ئه من هه رسلامه تی و راوه ستاویی پادشام ده وی و هیوام وایه هه موو دنیای له بن رکیفدا بی. سولتان مورادیش ئه موستیله که ی قامکی خوی ده ردیننی و به ده ستی خوی ده یکاته په نجه ی حاجی قوتولموشی باپیره مان و دواییش پنی ده لنی حاجی قوتولموش هه ته داوای هیچ ناکه ی و هیچ وه رناگری. ئه من که پادشای ئه و مه مله که ته پان و به رینه ی عوسمانلیم، هینده ی توم ده ست ناروا. "

دەرویش به گ له نه کاو گوینی له دەنگی کلپهی گریانیک بوو. ئالاته میر دەموچاوی خستبووه نیو له پی دەسته کانییه وه وده گریا... دەرویش به گ دەسبه جی لینی چووه پیشین.. به نیگه رانییه وه لینی پرسی چ بووه ؟ بو ده گریی براله ؟ چیت به سه رها تووه ؟!!

"هیچ هیچم نیییی ـــه بهگ. ئهتق بفهرموو، بفهرموو دهی بفهرموو... که... که... لهکویّوه هاتووینهته کویّ؟"

"لهوينوه هاتووينهته ئيره ئالاتهمير."

دەسبەجى سەرى ھەلىننا و قىت بۆوە. قسەكانى كاريان لە دلى خۆيشى كردبوو: "ئەدى راويژكار، سارى ئۆغلى ئەگەر سولىتان مورادىشى حىساب بكەين، تا ئىستا مىوانىكى وەك "ئالاتەمىر"ى نەبووە. ئەوە ئالاتەمىرە... سەد ھەزار لىردى داوه... وەك ئەو ئالاتەمىرە... "

ئالاتهمیر فرمیدسکی چاوه کانی سرپینه و جاری زهرده یه کی له روخساری ده زا و دوای ئه وه ده سبه جی قه لافه تیکی خه مباری به خووه ده گرت. رواله تی هه ر جاره و ره نگینکی ده گوری. نهیده زانی ئاخو ده رویش گالته ی پی ده کات و به که ری ده زانی یان به راستییه تی. ده نگی ده رویش به گیش یه که هه وا نه بوو. جاری وابوو ته وس و پلاری پیوه بوو و جاری واش بوو له بزیکی شیرین و خومانه ی هه بوو.

دەرویش هەتا نیوەرو یه ههروا قسهی کرد و لینی نهبرپیهوه. راویژکار سی جاران چووه دەری و هاتهوه ژووری. که دەرویش بهگ له تهنیشت ئالاتهمیرهوه دادهنیشت، ئهو وهدهر دهکهوت.

دهرویش به گ سووك ببوو و به پیکهنین و کهیفخوشییهوه دهستی لهسهر شانی ئالاتهمیر دانا و گوتی: "دهی ی ی، ئهتو له خورا سهردانی هیچ کوی ناکهی ئالاتهمیر. دا بلی برانم چونه هاتووی؟"

"راست دهفهرمووی به گ. راسته. چاوی کویر و دهستی شکاوم به گ. یاخوا له چاوان کوره بین. رئی نهو مالهمان له بیر چووه و ههزا به لا بهربینگی گرتین. چما بنیادهم دهرگای ناوا له بیر ده کا؟ وهی خوزگه ههردوو چاوه کانم کویر بووبایهن به گ..."

اکورِه جا ئهو چاوهانهی تو حهیف نین؟ دوژمنت کوێر بێ."

ئالاتەمىر دىسان وەك منداڭنىك بگرى، ئاوا لىچى خۆ ھەڭقرچاند. دىسان نەيزانىبوو ئاخۆ بەگ بەراستىتى يان ھەر گاڭتەي پى دەكا.

"به گی خوّم، لهم دنیایه دا ههر له مار و میّرووه وه بگره همتا مهخلووقاتی عمرز و ئاسمانیّ، همر همموویان له خوانی گمورهیی و نیعمه تی خوای دهخوّن. به لام ئیّمه تا ئیّستاش

ههر بی بهش ماوینهوه. له حالیّکدا بهگهکانی ساری ئوغلّی، بهگهکانی ئیّمه به خهلّکی کویٚستانیّش لهقهلهم دهدریّن. کوره بالنده به بالا دهفریّ. ئاواتهخواز بووم ده برای باشم ههبوایه، جا ئهو کات دهمزانی کی دهویّری بهگهکان دهربکا و دووریان بخاتهوه... ههلّو پیر دهبیّ، بهلاّم نیّچیری خوّی نادوّریّنیّ. لهوهتهی بووه ههر وابووه، بیّچووه شیّر نابیّته ریّوی. چیاکانی ئیّمه سالا دهری دوازدهی مانگیّ بوّن و بهرامهی پنگهی کیّوییان لیّوه دیّ. جگه لهوه چیاکانی ئیّمه نهعنه و جاترهشیان لیّ دهروی و گوله زهرده لهوی خیّوهتی ههلداوه.

چاوهکانی دیسان پر بوونهوه له فرمیسك و دهنگی لهرزی.

"ئەمنىش ھەرچى دراوى ئەو پىنى دام پاشكەوتىم دەكرد. ئەگەر ئەوەى بەگەكەمان دەيدامى نەمكردبايە بناغەى مالى خۆم، ئەوەندە پارەيەم دەبوو؟ چما خواى گەورەم دەيگوت پىشكەوە بەندەى خۆم ئالاتەمىر؟ ئەگەر بەرەكەتى ئەو پارەيە نەدەبوو، نەيدەگوت، نەيدەگوت بەگى گەورەم..."

دهنگه شلهژاوهکهی ئالاتهمیر جار به جاری بهرزتر دهبوّه و لهرز و قرخهکهی نهدهما. جار و بارهش بهبی ئهوهی خوّی بیهوی دهستی لهسهر ئهژنوّی دهترازان، بهلام دهسبهجی دهیزانی و دایدهنانهوه و خوّی کوّ دهکردهوه و قیت و رهپ دادهنیشتهوه.

"رۆیشتنی میرووله لهسهر عهرز و فرینی بالنده به ئاسمانهوه له سایهی تووهیه. به سهری ئهو کهسهی روّیشت و لهو چیایانهی پیّی بنیاده میان نه گهیشتبووه بنار و داویّنی، ون بوو... به سهری ئهو کهسهی لهبهر مهرگ نهبهزی... و لهو نیّوهدا ههر من، ئالاته میری نوّکهرت له چوکووراوا ههر منم له گهورهیی و به خشنده بیتان بی به شماوم... سویّند به و کهسهی گالته ی به مهرگ کرد و رووی کرده ئه و چیایانه ی که ییّی بنیاده میان نه گهیشتبوویه و سیّبهری ههلوّی

بهرزه فپ نهبی پینی هیچ گیانلهبهریکیان وینهکهوتبوو، و لهوی ون بوو. ئهوهی سواری ئهسپیکی کویت و رهسهن دهبوو و ئهسپهکهی وهك بای شهمال دهفپی... له حالیّکدا کهس نهماوه له سایهی گهورهییتدا شتیّکی پی نهبپابی، و ئهمنی نوّکهرییشتان ههرچی ههمه لهسایهی سهری ئهو بنهمالهیهوه ههمه، بوّچی دهستی موبارهك و متفه پکی خوّتت لیّ دوور خستوومهوه و پشتت بهرداوم؟ یانی ئهمن بوّوهی نایم سهودایه کی ئاوام لهگهل بکهی؟ ههر نهبی ئهمنیش یهکیّکم له سیّ هوزه که. "

بهپهله ههستا و دیسان دانیشتهوه. چاوهکانی له کاسهی چاویدا کهوتنه خولانهوه:"منیش، ئهو ئهمنیش شانازی دهکهم بهوهوه که گیان و مالنی خوّم له پیّناوی نوّ هوّزهکهدا فیدا بکهم. ئهو نوّ هوّزهی وا... دایانه چیا و لیّی سواری ئهسپ کویّتی خوّشبهز بوون و چوونه شهری مهرگ..."

دهرویش به گ لهبهری پییهوه هه تا توقی سهری لینی ورد دهبووه و ورد ورد زهینی ده دایه هه موو جووله و هه لسوکهوت و گورانی له بز و قه لافه تی. به گ له ژیانی ئاوا له که س ورد نهبووه وه وه.

"یانی لهو دنیایهدا کهس نییه نهزانی ئهمن ئهو دوو دراوه سووتاوهم چوّن کو کردووهتهوه پهگ."

ئه وجار ده نگی گریاناوی دیار بوو. وای قسه ده کرد ده تگوت شین ده گیری: "خهوم لی نه که وت. گویم به باران و قور و چلپاو و با و بوران نه بزووت و به بی حه سانه وه یه پشوو و بیخوچان کارم کرد و نه و چهند فلسه م خسته سهریه ک. سال ده ری دوازده ی مانگ نانی ره ق و دو ترشم خوارد. ته نانه ترقی و ابوو نانه ره قه و دو ترشه که شم له ده می خوم ده گیر ایه وه. نه دی به گی جوانچاکی چاو به روو، به گه قامك قه له مییه کهم، به و حاله شهوه هیچ شك نابه م. ده ستم بگره به گ. نه من مه لینکی بچووکم که په نام هیناوه ته به رده وه نین یه نام بده. دالده و شكوی به گایه تی ده وه شیخ شده ناوه به ده و شكوی به گایه تی ده وه شیخ شده به ناواته و به ده و شكوی به گایه تی ده وه شیخ شده ..."

تفی زاری قووت دایهوه و نهیتوانی لهسهر قسه کهی بروات.

دەرويش بەگ خۆى پى نەگىرا:"چىت دەوى ئالاتەمىر؟ ئاواتەكەت چىيە؟"

"ئاواته کهم ئهوهیه که به گی خوّم، مهزراکهی قوّرت قولاّغی به ههر نرخیّکی دهفهرمووی به نوّکهری خوّتی بسپیری. گهورهیی و بهخشندهییت له من زیاتر کهسی بیّبهش نه کردووه و

ههمووانی گرتووه تهوه. ئهتو مهزراکهی قورت قولاغی ههر دهفروشی، دهی چ لهوهی باشتر به نوکهری خوتی بفروشی. ئهمن مهزرای قورت بولاغیم له تو دهوی بهگم."

دەرویش بهگ وهك بریشكهی سهر سیّلی ههلبهزییهوه و دهنگه پر له توورپهیهكهی وهك بومب تهقییهوه: اكوره ههی گهوادی سپلهی بی شهره ف. تووتكه سهگی بی دایك و باب. ئهتو چون بونت بهسهردا هاتووه و لهكویوه زانیوته ئهمن دهمهوی قورت بولاغی بفروشم؟ لهكوی زانیوته دهرویش به گ حهوجیی به پارهیه؟ كوره ههی قالاوی كهلاك خورینه... جافر ئوز پولاد، ئهو سهگه بهرهللایه، حاجی قورت بوغای چهپهلی گهماری هیچ و پووچی پیاوكوژ، ئهو سلنمانه..."

پهلاماری دا و شهقیّکی له رانی ههل دا و وای بهسهردا گوراند، له دوور دوورهوه گویّیان له ده ده ده ده ده ده ده ده ده مسته له بیش چاوم ون به. نهتوّ یه کهم سه گیّکی که له و ماله ده رت ده کهم. نهتوّ سه گیّکی له جلوبه رگی بنیاده مدا. یه کهم ده رکراوی له ماله که ساری نوّغلی..."

ئالاتهمیر له جینی خوی نهجوولا و دهسته کانی پتر به ئه ژنویه وه گوشین و قیت و قنجتر دانیشت. چاوه کانی له چاوی مه ریکی سه ربراو ده چوون. وه ک شووشه و بی جووله.

"گوتم ههسته و ملت بشكينه. هيچ و پووچى بئ شهرهف. ياللا دهى ههسته با چاوم بهو قهلافهته شوومهت نهكهوئ. گوتم له پيش چاوم ون به و لهوه پتر خوينم پيس مهكه... ههسته له پيش چاوم ون به..."

خیرا و بهههشتاو به نیو دیوهخانیدا ئهمسه ر ئهوسه ری ده کرد و هه ر له ئالاته میر نزیک ده بوده، شهقیک یان نووکه شهقیکی تی هه لده دا و ئالاته میر دهست و پینی خی ده کردنه و قیتتر داده نیشت و ئه وه نده ی خی و یک دینا و خوی ده گوشی، ماسوولکه کانی ژانیان ده کرد، به لام له جینی خوی هه لنه ده ستا.

ئاخرىيەكەى، كە دوايىن شەقى تىنھەلدرا، بەنىگايەكى پى لە تكاوە وەقسە ھات: "بەگ، بەگ، لىرە بەكوۋە.. بشمكووۋى خوينەكەم ھەر بەرەو لاى خۆت دەگەرپىتەوە. ئەگەر دەرم بىكەى، پاش ئەوە ئىتر چۆن لە لاى ۋن و مندالەكەم سەرم ھەلىبى ؟"

دهرویّش بهگ هات و بهسهر سهرییهوه راوهستا و ماوهیهك له ژوور سهرییهوه چاوی تیّوه بری و ئاخری دیسانه کهش نه اِندی: تف له و روویهت کو ههی ناپیاوی چه په نلّ. ههی بی رهگ، که له زگی دایکتدا به ر تووکی خوای که وتووی. " جا تفیّکی له نیّو چاوانی کرد.

ئالاتهمیر به پارانهوهوه گوتی: "بمکوژه، بمک. ههرچی گوتت قهبوولمه. ههر لیرهم دهر مهکه. خهلات خوب باش نالیّن. دهلیّن چووهته مالیّی بهگهکهی و بهگهکهی خوبی له مالیّن ودهری ناوه. ههر لیّره له کوشکه مهزن و ههیوان بهرزهکهتدا بمکوژه. بمکوژه با خویّنهکهم بگهریّتهوه لات..."

دهرویش تی مابوو. دیسان به ده م بو له بو له و که و ته و پیاسه کردن به ژووره که دا. چه ندی ده هات و ده چوو، تووره تر ده بوو و تا تووره تریش ده بوو، پتر هه ستی به داماوبوونی خوی ده کرد. ئه و بی چاو و رووه لیره ناروا. له کولمان نابیته وه. نهیده توانی ده ست بو ده مانچه که شی به ری و وه ک سه گ بیتوپینی ... بیری له وه کرده وه نه مر بکا بین نه و بوونه وه ره و وه که سه گ بیتوپینی ... بیری له وه کرده وه که مر بکا بین نه و بوونه وه ره و پیسه فری بده نه ده ره وه. له وانه ش بوو وا بکا. ریک له و کاته دا ده نگی برایم و موخوی هینایه وه. برایم له حالی کدا ده سته کانی لیک ده خشاندن په یتا په یتا ده یک ده گوت: "بابه، بابه، بابه، بابه..."

خهم و پاپانهوهیهك له دهنگیدا ههبوو. نهو حال و لهبزهی برایم زوّر كاری تیدهكرد. بیستنی دهنگی خهفه تباری كوپهكهی، ههموو شتیکی و ئالاتهمیریشی له بیر بردهوه و نهرمی كردهوه. "بابه، بابه، بپوانه نهو كابرایه چهنده سهیر دانیشتووه. سهیر كه، سهیر كه، سهیر بكه چوّن دانیشتووه، بابه سهیری..."

دهنگه خهمباره که دهسبه جی بوو به پیکه نینی شاد و خیس. ئالاته میر وای ده نواند که پیده که نی ده رویش به گیش به پیکه نینی کی ساده وه له گه لای پیده که نی ئه ویش دهسته کانی له سهر رانی دانابوون و هینده پیکه نین بی بوون چی نه مابوو ببوورینه وه ئالاته میریش وه نه ئه وان قاقای کیشا. ده نگی قاقای هه رسیکیان تیکه لا ببوون. له و نیوه دا راویژکاره که ش هاته ژووره و و ئه ویش بلینی و نه لینی که و ته پیکه نین. ده رویش ئیستا باشتر بیری ده کرده وه . ئه و ئالاته میره شیتیکی به ته واو مانایه . شیتی پاره . شیته . ئه و چی گوتبوو ، که ئاوا دلی هیشابوو و ده یویست له ماله که ی خوی ده ری بکا ؟ پاره په رست هه رهموویان ئاوا شیتن . هه مو پیودانگه کانیان ئه وه یه ، که چین به پینج بکی نه و و به ده بیفر قشنه وه ؟

"دهك خودا كويرت بكا همى تهمير، كوره بهخوا تهرت لهدين دههرى كردم. خودا به قوربانى ئهو برايمه تبكا شيته. ئهگينا دهمداى لهو كۆشكهوه وات ههلديرنه دهرهوه، ئيسقانت ورد و يرد بن. همى خودا لهسهر ئهو عهرزه ياكت بكاتهوه."

دیسان دانیشتهوه. ددانه سپییه کانی بریقه یان ده هات و لهبهر پیکه نین و هه لسوکه و تی جوان، شاگه شکه ببوو و بزنی دلبزوینی گزشته کهی، که له خواره وه ده هات هه لاده مشت و زاری ئاوی ده کرد.

"بابه، بابه."

دەروێش بهگ به روویه کی گهش و پڕ له پێکهنین رووی تێ کرد و دەستی لهسهر شانی دانا و وتی: "چیپه برایم. بلێ روٚله گیان چیپه. "

"بابه، قورت قوّلاغی بده به و کابرا سهیر و سهمهرهیه. ههر دهلیّی حاجی یاتمازه * وهك دار..."

دهرويشيش دووبارهي كردهوه:"وهك دار."

پێکهنی. پێکهنینهکهی له نهکاو رهوییهوه و سێبهرێکی رهش جێی گرتهوه. ناخێکی له ناخهوه ههڵکێشا، که ئالاتهمیر ئاگای لێ بوو.

"بهداخهوه، بهداخهوه ناچارم بریّکی دیکه له زهوی و زارهکهم بفروّشم. داخیّك و سهد مخابنیّ. ههر بستوّکهیه کی ئهو زهوییه بایی خویّنی ههزار سهگی ئاوایه. سهد ههزار سهگی وهك روّستهم ئوّغلّی..."

راوێژکار:"ئهوه پێم نهگوتی پهشیمان دهبیتهوه بهگ؟ چما نهمگوت به روٚستهم بهگی مهفروٚشه؟"

دەرویش بهگ مۆرەيهكى له راویژكارەكهى كرد. كاتى ئاواى سەير دەكرد، راویژكار دەسبهجى هەلدەستا و دەچووە دەرى.

"مەيدە بە رۆستەم ئۆغلى. بىدە بەو پياوە باشە. سەيرى بكە چۆن دانىشتووە. سەيرى بكە بابە، سەيرى بكە چۆن چۆن دانىشتووە."

011

^{*} او النّيكه بنى پر دەكەن لە قورقوشم ھەر بۆيەش بەردەوام قيت رادەوەستى و لار نابيّتەوە.

ئالاتهمیر که ئهوهی بیست، قیتتر دانیشت و دهسته کانی توندتر لهسهر ئه ژنزی داگرتن. قامکه لیککراوه کانی پیکهوه نووساند و ملی دریژتر کردهوه.

پێکهنینێکی شادی دیسان روخساری دهروێش بهگی گهشاندهوه و به پێکهنینهوه گوتی: "دهی باشه. دهیدهمێ. "

له ئالاتهمير چووه پيٽشي و ئالاتهمير دهسبهجي له جيني خوي ههستا و دهستهو نهزهر رووبهرووي راوهستا.

"خودا بەنۆكەرى برايمت بكا تەمىر. ئەوە "قۆرت بۆلاغى"م پى داى. قۆرت بۆلاغى وەك خەنجەرىك وايە لە زگى ئاقچاساز رۆچۈۈبى. وا نىيە؟"

"خودا بهگ بياريزيّ."

"ئەو مەزرايەت ھەبىي، لانىكەم پىنج ھەزار دۆنمى دىكەت وەدەست دەكەوي.."

ئالاتەمىر قىتتر راوەستا. قىت قىت وەك خەدەنگ.

"جافريش شتێکي لهو سهودايه پي دهبردري."

"پێؠ نابرێ بهگم."

"دەزانم ھيچت بۆ ئەوان لىي ھەلناوەرى."

"ليم هه لناوهري به گم.

"دەزانم، دەزانم، له جينى خۆت دانيشەوه."

ئەژنۆكانى ئالاتەمىر نووشتانەوە و لەسەر مۆبلەكەى دانىشتەوە. برايم دىسان دايەوە قاقاى يۆكەنىن. ئەوجار ئالاتەمىر خۆى تۆكەل پۆكەنىنە بەتوپكلەكان كرد.

لهو كاتهدا هيدايهت لهگهل كچۆلهيهك سفرهكهى دەرازاندهوه.

"فهرموونه سهر سفرهكه."

ئالاتهمیر له خوّشیی ئه و دان بهخوداگرتنه شاگهشکه ببوو. ئهگهر ئه و نانی نیوه روّیه ی دهخوارد و سواری میرسدیس بینزه که ی دهبوو و وه ک بای شهمالی دهفری و ئه و خهبه ره سهیر و سهمه رهیه ی به ههموو دنیایه و هرده کرد..."

نالاتهمیر ناگای لی نهبوو چون چوونه سهر سفره که و چون له سهر سفره که ههستانهوه و چییان گوت و چییان خوارد. ههر ئهوهندهی وهبیر هاتهوه، که به دلیّکی زور خوشهوه سواری سهیاره کهی ببوو و به شوّفیره کهی گوتبوو: "ههانی بکه با بروّین کورم. "

همواکمی خمست و شیدار بوو. سروهی بایه کی نهدههات. همانمیکی گهرم و خنکینه ربه داوینی ده شته کهوه نیشتبوو. ئاسو له پیشدا ره ش ره شهمانگه و و رده ورده روون بووه و مور همانگه و ناخرییه که شی په مه بی داگه وا. بای فینك و بلاوینی به یانی تاویک همانیک د و کهوت. همانگه و نیشتووی سهر ده شته که جمی. تاویک دواتر تاو هماندی و ده شته کهی له گهرمایه کی سووتینه ردا نوقم ده کا. بالنده و تمانه ت میشیش ئیدی ناتوانن بالا ببزیون و میشه نگوینیش له پووره همنگ نایه نه ده ده ده و ده شته که جووله ی تیدا نه مابوو و گهانیه کیش چییه نه ده بزووت. ده نگی بالنده یمه نه بودی و سیسره یه کیش نه ده بیسرا. همانمی خمست، گژ و گیا و دار گویزه توزاوییه کان و ناوه راوه ستاو و توز له سهر نیشتوه کان... گیانله به ریک پهرده ی توزی سهر ناوه قورسه کهی زونگاوه کهی بری و به نیو پووش و پهانشه کاندا توند و خیرا ده خزی و له الایه کهوه به بره و له مهودای نیوان ره گی دوو داری بی دا له هات و چودا بوو.

ههورهکانی سهر ئالاداغ، کهوتبوونه جمووجوّل و گهوال گهوال دهبوون و له لایهکهوه بهرهو لایهکی دیکه دهچوون. چیای دولدول له نیّو گهواله ههوره چیهکهدا قهتیس مابوو. ههوره رهشهکان ثهوهندهی یهك و دوو ئاسوّشیان داپوّشی. دوای ثهوه ههورهکان له چوار لاوه هاتنه سمر دهشتهکه. ههورهکان دههاتن و لهسهر یهك کهلهکه دهبوون. ئاسمان له دوورهوه گرماندی. بریسکهیهك له لای ئالاداغهوه لیّی دا و ههتا سهر دهریای ناوه پاست روّیشت و نهدیو بوو. دهتگوت به خاکدا روّچوو... بایهکی سارد و بهته زوو له لای باکوورهوه ههلیکرد... بایهکان دواتر گهرم و شهپوّل شهپوّل و له ههر چوار لاوه ههلیانکرد. تهپوتوّز و خوّل و خاك، ههورهکان، گهلا و گژ و گیا و پووش و پهلاش تیك وهردران. له نهکاو، بارانیکی سهر بهکلاوه بهسهر توّز و خول و نهو خوله کهی ههتا سهر خول و خاکه نهرمهدا که ههتا شهرتی روّده چووی، دایکرد. بارانهکه خوّلهکهی ههتا سهر

سهختایی عهرزهکه دهبری و دری پی دهدا و روخساری تؤزه سیییهکهی دابیّ دابیّ دهکرد. دەوروبەر نوقمى تارىكى بوو و بارانەكە وەك يەردەيەكى رەش رېڭەي رۆشنايى گرتبوو. دوايى ورده ورده، تهوژمی بارانهکه هیورتر بوّوه و دارهکان ورده ورده وهدهر کهوتن. ریّگهکان رووناك بوونهوه و بارانی نوور بهسهر ئاوه کاندا یژا. تاریکییه کان ورده ورده بی پهله، ههتا بناری چیاکانی دەوروپەرمان كشانەوه. بارانيكى زەرد، كە دەتگوت وردە داويكى يۆلايين، لە ئاسمانەوه رۆهێشترابوون. له ير بايه كى شێت ههڵيكرد و داوه كانى لێك يچرى و يهرش و بلاوى كردن. با و بۆران هەلنی کردبوو و خاکه نەرمەکەي دابووه بەر قەمچى و پووش و پەلاشەكانى بە عەرزەكەوه دهنووساند. بارانه زهرده که دار و رهوهز و گیشه گیا و ئاو و زونگاو و دهوهن و گوله کان و نیلوفهره سپیپه کانی زۆنگاوه که و ههڵێ ههڵکورماو و خێ مهلاسداوه کانی نێو رهوهزه کانی ئاناوهرزا و تهونی جالاجالوکه و پووره وشك ههلاتووهکانی بهر قرچهی تاو و گهرماکهی نوقمی نووریکی زهرد زهردي بلوورين كردبوو. مستهفا بهگ له دار بييهكه هاتبووه خواري و چوبووه نيّو قامیشهلانهکهوه و سهماوهرهکهی تیخستبوو*. مهستان له دهرهوهی قامیشهلانهکه تقهنگ لهسهر دهست لهسهر بنهتای حهیزهرانیّك دانیشتبوو، چاوه تیژه کانی بریبووه ئهو ریّیهی له كۆشكەكەي دەروپش بەگەوە دەھات. بلەئىبىز تفەنگەكەي چەور دەكرد و حەمدى دانىشتبوو سهیری ههول و تیکوشانی بیوچان و ماندوویی نهناسانهی میرووله بچکولهکهی نیو قولکهکهی دەكرد. ھەر جارىكى مېروولەكە لاقى قالىزنچەكەي دەبزوواند، خەمدى دەپگوراند: ابەگ، بەگ، بهگ، وهڵلا ته کانی دا. ئه و ميرووله په ئاخري ده رهقه تي ديّ. "

به گیش به دهنگیّکی قورس و دلنیاوه دهیگوت: "دیّ، دیّ. "

سهری کاس بوو و وهك پارچه قورقوشمیّك قورس بوو و هیچی بن نهده چنوه سهر یهك. ئه مرز نه چیّژی له بیر کردنه وه یه ک وهرده گرت و نه له چاوه روانی و خهون و خهیالان.

سهرتاپای، خوینی نیّو دهماره کانی و میّشکی و چاوی و ههستی بوّنکردنی ههر ههمووی کی و سی بوو. جاری وابوو ههروا بهبی ئهوهی بوّخوّی و ئهوانی دیکهش بزانن لهگهل میّرووله کهیهتی یان دهروییش ده یگوت و دوویاته ی ده کرده وه: "دیّ. "

ههر جاریکی دهیگوت "دیّ" دهنگ و لهبزهکهشی دهگوّردرا. جاری وابوو لیّبرِاوانه، جاری وابوو سرد، جاری وابوو سارد، جاریّك به گوّره و جاریّ بههیّوری و له بن لیّوانهوه.

* تیخستن لیرودا تمنیا به مانای پیکردن و همالکردن و داگیرساندن دی. له لای ئیمه نالینن سهماودرم همالکردوود. ده لینن سهماودرم تیخستووه.

٥١٤

حهمدیش ههرجاریکی له وه لامه کهیدا ده یگوت: "دهره قهتی دیّ. نه من تا نیّستا شیّلگیری و ییّداگریی ناوام نه دیوه. قسه ی تیّدا نبیه دهره قهتی دیّ. "

حهمدی حهزی لیّ بوو قالوّنچه مردووه بالّ رهقه که به ههزرا رهنگ دهربریسکایه وه به نووکه شهقیّك له قوولکه که بیّنیته دهریّ. نهگهر وای کردبایه به لهکولّیان دهبووه. نهگهر وای کردبا قالوّنچه کهی به راکیّشان دهبرده بهر شاره کهیان. بهلاّم خوّی دهبوارد. نهگهر بهگ له کاتی نهو کاره دا جومگهی لاقی گرتبایه، دهیکرده قیامهتیّك نهوسهری دیار نهبیّ. له لایه کی دیکه وه دلّه راوکیّی نهوهی بوو که نهگهر نهو میّرووله بچکوّلهیه به و ههمووه شیّلگیری و پیداگرییه وه ههر نهیتوانی قالوّنچه که له و قوولکهیه دهربیّنیّ، چ ده کا؟ ناخو دهستی لیّ هملّده گریّ؟ چوّنی دهست لیّ هملّده گریّ؟ نهگهر وازی لیّ هیّنا و قوولکه کهی به جیّ هیّشت چ ده کا؟ ناخو میزی پیّدا ده کا؟ میّرووله درشته کان ده هاتن و له به دهوروبه ری قالوّنچه که دا دخولانه و و بوزیان پیّوه ده کرد و نهوجار به لاقه توّزاوییه کانیان و به چاوه زهقه توّز دخولانه وه و بوزیان به و جهسته یه وه که لهبهر توّز و خوّل نیتر نه ده ده ده دروره شایه وه دو ده که و تهوایین که ده هاته وه بیریان و به شانازیکردن به نه زموونه کانی ژیانی خوّیان و به به و به و به و به ده همی پیداهاتنه وه وه میروله به میّرووله به کوّله که دا...

بارانه که هه نیبرینگاند. مسته فا به گ هه روا په یتا و بی پسانه وه بیری ده کرده وه. که بای ده هات، ده نکه بارانه کانی په خش و بلاّو ده کرده وه. بارانه که ره ش و موّر و که سك و سپی و زهرد زهرد بوو. هه ر که سه و له چاوی خوّیه وه له دنیا ده پوانی بینیاده م پیّی وایه هه موو شتیک مروقه. نه و میرووله یه ی بو ده رکیشانی قالون چه که له و قوول که یه هه ولی ده دا و نه و میرووله در شتانه ی بونیان به قالون چه و میرووله که وه ده کرد و راده بردن، بالنده و میشه نگوین میرووله در شتانه ی بونیان به قالون چه و میرووله که و ده کرد و راده بردن، بالنده و میشه نگوین و ناسک و هه لیّ و ماسی و هه ر بوونه وه ریّکی زیندووی سه ر زه وی و ناسمان، هه ر هه موویان وه ک بنیاده م هه نسوکه و تیده گه ن بنیاده م که سه یر ده کا، هه موو شتیک له سروو شتین و که بنیاده م ده بینی .

مستهفا بهگ گوتی: "دی".

جا قاقا پیکهنی و لهسهری رؤیشت: "دیّ. میرووله که دهرهقهتی قالزنچه مردووه کهی دیّ و ئاخرییه کهی ههر بهتهنی دهیاتهوه بهردهم هیلانه کهیان و له زستانیدا نوّشی گیانی ده کهن. دهرویّش به گیش بیرهدا دیّ. همرچوّنیک بی ههر دیّ..."

جا بیری کرده وه که دایکم خهریکه له پی ده کهوی، زوّر که نفت و پیر و زورهان بووه. تینی تیدا نهماوه، به لام شهو و روّژ ههر چاوه پوانه. هیوابپاو نهبووه و ئاگری توّله له دلیدا نامری و همروا زیندووی راده گری، چاوه پوان ده بی و بهر لهوه ی ده رویش بری، خو به دهست مهرگه هه نادا. ده رویش ده مری و دایکم جا به بیستنی خهبه ری مهرگه کهی راده چله کی. ههر له گهل ده رویش به ک دایکیشم ده کووژم... دوو که س پیکه وه... ده رویش ده مری ... گوشت، ئیسقان، چاو و گوی و لووت و زار و دل و جهرگی دایکم هه مووی ده پوی و ده پزی ... نهو میرووله یه شرونگه روزی که همودی ده پوی و ده پری ... نه سرووشت رهنگه روژیک له هه ول و ته قه لای هینانه ده ریی نه و قالون چه یه دا چی له سرووشت دایه، بنیاده مه ده و بنیاده مانه ی له بنیاده م ناچن. جگه له مروّ هه رچی له سرووشتدا هه یه در و مزر و مار و میروو و بالنده و خشو ک و خزوک، هه رهمووی بنیاده من.

دەروپش بهگ، هیدایهت، زەكەریا و ههشت كهسى دیكه زۆر بەر له داكردنی باران و بەر لهوهى ئاسۆ پەمەيى داگەرى، كاتى لووتكەي چيا سەربەتەمەكان لە رۆژھەلاتەوە مۆر دهچوونهوه، به زونگاوهکهدا، لهسهر خو و هیور هیور بهرهو لای ئهو قامیشهلانهی مستهفا به ک بۆسەی تیدا دانابۆوه، دەرۆیشتن. وایان انابوو که ئەوان به ئاماژهی دەرویش به ک و له پریکا هه لکوتنه سهر قامیشه لانه که و ههر چوار پیاوه که بگرن و ئه گهر به ههر هزیه ك نه پانتوانی بیانگرن، دەست بۆ چەك بەرن و هەرچواریان پەك جى بكوژن، جا دواي ئەوە لە سنوور بیهرنهوه و بچنه کورد داغی له سوریا. دوّست و برادهرانی دهرویّش بهگ، خزم و كەسەكانى سوڭتان ئاغا لەوى دەۋيان. ئەگەر دەروپش يەناي بۆ بردبايەن و خۆي لە مالنى هاویشتبایهن، نهك ئهویان بهدهست كهسهوه نهدهدا، بهلكو همتا پیاویکیان له عهشیرهتیدا مابايهوه، لهسهريشيان دهكردهوه. دهرويش بهك، برياريكي پر له مهترسيي ديكهشي دابوو، به لام تهنانه ت نهیده ویرا له دلی خوشیدا باسی بکا. دوای کوشتنه که یان و شرت و گوم كردنيان (شوينبزركردنيان) له ئاقچاسازدا، دهچيته كۆشكەكەي ئاق يۆللى" و زيندەوەرى تيدا ناهیٚلیّتهوه و لهویّوهو دهچیّته شاروّچکه و گوندهکهی دراوسیّیان و ههموو تهوانهی به حهوت پشتان دەگەنەوە ئاق يۆللى" گوللەباران دەكا و جا ئەوجار بە قوونە شەر خۆى دەگەيەنىتە چیاکیو و یهنا دهباته بهر خزم و کهسهکهی سولتان ئاغا. دهرویش بهگ ههر له کونهوه ههركاتيّ بهقيندا دهچوو و ترسى مهرگ چنگى له دلّى گير دهكرد و له ژووره دهرگا و يهنجهره

_

^{*}شرت و گومکردن: شوینبزرکردن

داخراوه کهیدا پشووی سوار دهبوو و نارهقهی شین و موّری دهرده کرد، نهو بیره ترسناکهی به میّشکیدا دهات.

بارانه زهرده که بهخوّرهم دهباری و وهك گوّزهی سهروبن ده هاته خواریّ. ثهو بارانهی شهوی پیشوو دهباری، بوّن و بهرامهی گیا و خاك و زوّنگاو و گیانه ئاره قه کردووه کانی بلاّو ده کرده وه و هه تا سهر ئیسقانه کانی جهسته گهرمه کهیان ده چووه خواریّ. بارانه که ههر ده هات و توندتر دهبوو و زهردتر هه لاده گهرا و پتر ده دره وشایه وه. ده روشانه وه یه کی زهردی بلوورین و ئه وه نده چ که په نجا گه ز ئه و لای خوّتت نه ده دی. بارانه که هه تا توندتر ده بوو، ده رویش به گ کهیه خوّشتر ده بوو. با و بوّرانه به ته و ژمه کان سهر و ده موچاوی ئه وان و قور و لیته کهی دابووه به رقام چی.

دەرویش به ک ناوری له هیدایه ت دایه و به سرته یه ک پینی گوت: همموو شتیک، چونی گوتومه وای لی ده کهین. نهتو و زه که ریا له گه لا من دین و له پی هه لده کوتینه سه ر مسته فا به ک. له پیشدا تو، هه ر نیمه ههستاین، هاوار ده که ی، مسته فا به ک، مسته فا به ک، مسته فا به ک، مسته فا به ک، دایکت... دایکت... دایکت... ا

هیدایه ت پتر له مانگ بوو له ژووره کهی دهرویش به گدا خوّی رادیّنا بتوانی لاسایی دهنگی مسته فا به گ بکاته وه: "مسته فا به گ، مسته فا به گ، مسته فا به گ دایکت..."

له گهل شهپولی با و بورانه که دا دهرپه رین و ریک له و کاته شدا ده نگی هه رای هیدایه ت به رز بوده: "مسته فا به گ، مسته فا به گ، دایکت... دایکت... دایکت..."

دەنگى مەستان دەھات.

مستهفا به گ به خو راپسکاندنین خوی قوتار کرد و به ههراکردنی بهرهو دهرهوهی قامیشه لانه که رای کرد: "مهستان لیم بده. لیم بده. لیم..."

دەرویش بهگ سهیری کرد مسته فا به گ چی وای نه ماوه له قامیشه لانه که بچیته ده ری و ئه گه که را له قامیشه لانه که ده رچووبایه، مهستان یان زه که ریا ته قه بیان لی ده کرد، گورج و خیرا وه ک بالی گرتبی، خوّی گهیاندی. هه ردووکیان پیکه وه تلپ که و تنه نیو چالاویکه وه. ئاوه که به سه روچاویان پرژا. له چاله که شدا یه کتریان دینا و ده برد و یه کتریان هه لله شیلا و لیک ده بوده و و تیک به رده بوونه وه.

دەرويٚش بهگ نالاندى: "هيدايهت، هيدايهت..."

هیدایهت دهسبه جی خزی گهیانده نیّو چالآوه که وه وخزی به مسته فا به گ دادا. به دوای ئه ودا زه که ریا هات و ثه وجار ئه وانی دیکه. پینج شهش که س خزیان به سهر مسته فابه گدا دابوو و به و حاله شه و بریان نه ده گیرا و نه یانده توانی ده ستی ببه ستن. مسته فا له گه ل شه ش پیاوه که دا، شه ش پیاوی سه رتایی قوراوی هه لاه ستایه وه و یک را ده که و تنه و چالآوه که وه. زوریان یه کتری هینا و برد و یه کتریان هه لشینلا، مسته فا به گ جار به جار ماندووتر ده بوو. هه تا وای لی هات شه که ت بوو و که و ت. له سه رگازه رای پشتی که و تبوو و ره نگی به روخساریه وه نه مابوو.

دەرویّش به گ به هانکههانك گوتی: "بهشکم نه شردبیّ... رووتی بکهنهوه. زوو بن زوو. با ههر دهرپیّیهکهی لهپیّدا بیّ. ههر دهرپیّیهکهی. دهستهکانی له پشتهوه پا شهتهك بدهن. لاقه کانیشی... خهنجهری لی هه لکییّشن و شمه کی لهبهر دادرن... دهرپیّکه شی. دهرپیّکه شی له پیّی داکهنن. "

له قامیشه لانه که هاته دوری و لوولهی تفه نگه کهی مهستانی دیت. نه راندی: "مهستان دهست هه لاگره دونا دوتکوژم. لهوی ووره دوری کارم پیت نییه، نه تو پیاویکی نازا و چاونه ترس و جوامیری و کهست لهم دنیایه دا نهماوه، نه و کاته ی من گیرام... نه و روژه مقه تله بیر ناچی دووییه کت دوده می زور زور پتر بی لهوه ی مسته فا به گ به لینی پی داوی... لهوی ووره دوری ..."

مەستان لە حالیّکدا بە دەم گریانەوە دەیگوت ولی شەمال، وەلی شەمال پەلەپیتکەی ترازاند. دەرویٚش بهگ که پیٚش بنیی کردبوو مەستان چ دەکا، بەر لەوەی تەقەی لی بکا خوّی خستبووه نیّو قوولککهکهی تەنیشتیپهوه. ریّك لهو كاتهدابوو كه وەلی شەمال به پیککهنینهوه و بهبی ترس له قامیشه لانه که هاته دهری و بهره و لای دهرویش به ک که له نیّو قولکه که دا بوو، چوو و گوتی: "بهستمانه وه به ک. جلوبه رگیشمان لهبه ر داکه ند. "

اوهلى شەمال، وهلى شەمال بيگره. ال

وهلی وه ک برووسکه بهرهو مهستان گهرایهوه که له قولکهیه کی دیکه دا سهنگهری گرتبوو، ههرای کرد و گوتی: "بمکوژه دهی. بمکوژه و بیبرینه وه. دوای نهم ژیانه..."

ریّك لهو كاته دا ویزه ی گوی كه پکه ری مهستان به بن گویّیدا رابرد و نه رمه ی گویّی مالّی. وهلی شهمال له پیّشدا توّزه پاریّزیّکی كرد و دواتر وهك هیچ نه قه ومابیّ، لهسه رخوّ گوتی: "بمكوژه مهستان، دوای نه وه نیتر، چیمان بوّ مایه وه كه؟ بمكوژه، ته قه ی بکه پیره سه گ.... نه گه ر توّ من نه كوژی، من توّ ده كوژم. "

ورده ورده بهرهو لاى مهستان دهچوو. رۆيشت و گهيشته ژوور سهرى مهستان و راوهستا و لهسدر خو گوتى: "بمكوژه مهستان. بمكوژه براله."

مەستان ئىتر تەقەى پى نەكرا. لەگەل وەلى شەمال چاويان تىك ئالقا و ھەردووكيان چاويان لىك دزىيەوە.

مهستان ههستا و له قوولآکه که هاته دهری و له وهلی شهمال چووه پیشی. ماوهیه که ههروا له تهنیشت یه کتری و به بی نهوه ی سهیری یه ک بکهن، راوهستان و ناخرییه کهی مهستان دهستی برد و دهستی وهلی شهمالی گرت و لهسهر خو گوشیی و گوتی: "یاللا براله، با بروین. خودا نه و به کانه لهسه مهرزی یا که بکاته وه . چاره رهشیان کردین... با بروین. "

مهستان تفهنگه کهی فری دا و وهلی شهمالیش به دوای ئهودا دهمانچه کهی له قهدی خوّی کردهوه و فریّی دا: "با بروّین براله. "

دوو پیاوی به سالاچوو دهستیان له دهستی یه نابوو، بهبی ئهوهی تهنانه ت به تیلهی چاویش سهیریکی دهرویش به گ و قامیشه لانه که بکهن، بهرهو رهوه زهکانی ئاناوه رزا وهری کهوتن.

دهرویش به گ له قولکه که هاته ده ری و تاویک راوهستا و له حالیّکدا سه ری راده وه شاند له پشته وه و از سه یری کردن. بارانه زهرده که به خورهم ده باری و با و بورانه که له هه موو لایه که و هه لی کردبوو و ده شته که ی دابووه به قه مچی. داوه باریک و زهرده کان، زهردی بلوورین، به پرزه و وه ک درک و دره و شاوه ....

سلیّمان ئهسلان سوّوی پهنجه، جافر نوّز پوّلاد، حاجی قوّرت بوّغا، ئالاتهمیر ئاغا، ماهیر قاباقچی ئوّغلّی و ماموّستا روّستهم به گ و سلیّمان سامی و چهند کهسیّکی دیکهش له یانه کهی شار کوّ ببوونه و کپ و بیّدهنگ سات به سات قوت و سلّ، دانیشتبوون و بهبیّ ئوّقرهییه وه، چاوه روانییه کهیان جار به جار خهستر ده بوّوه.

ئەو كەسەى ئاخرىيەكەى بىدەنگىيەكەى شكاند، ماھىر قاباقچى ئۇغلى بوو:"يانى راستە؟"

ئیتر چاوه پر له پرسیاره کانی خوّی به روخساری یه که به یه کیاندا گیّرا. به لاّم که سه وه لاّمیّکی نه دایه وه. حاجی قوّرت بوّغا له حالیّکدا چرچ و لوّچه پان و قووله کانی سه و ده موچاوی دریّر و باریکتر ده بوونه وه هه ر خه ریکی سیّلی بوو. نه وه نده تووره بوو تالا تالا تووکی سیّلی هه لده کیشا و به ده سته له رزوّکه کانی به رزگی هه لده کراند. دیار بوو قام که کانی نه ستوور بوون و به رچاوه کانی ناوساون. ملی دریّر و ره پ و قیت و نیّو شانه کانی پان و پوّر بوون.

سلیّمان ئهسلان سۆوی پهنجه، لاقه کانی خستبووه سهر کورسییه کهی بهرده می و گوره وییه کانی ده رهیّنابوو و یه ک پشوو نیّوان قامکه کانی لاقی ده خوراند. جافر ئوّز پوّلاد ئوّقره ی نهبوو. ئهوهنده تووره بوو، ده تگوت ئیّستا نا ئیّستا میّشکی ده ته قیّ. ئاگای لیّ بوو له و جوّره کوّبوونه و مه جلیسانه دا و به تایبه تی کاتی ئالاته میر له ویّیه، له بیری نه چیّ که ده بی به و جوّره بیّ.

ماموّستا روّستهم به گ خاکه رایانه و رووخوّش و لهبهر دلان، به روخساریّکی هیّور و هیّورکه رهوه، ئهوهنده ئاسووده و بیّخهم دانیشتبوو، ههر دهتگوت هیچ نهقه وماوه. به لاّم

ماندوویه تیی به روخسارییه وه دیار بوو و جار جاره ش بریسکه ی چاوه کانی ده هات و جاری ده درده و شانه و له و کاتانه دا ته نیا نه وانه ی موویان له ماست ده رده کیشا، ههستیان به چاوه روانی و دله کوته ی نه و ده کرد.

ثالاتهمیر ناغا دیسان لاقه کانی جووت کردبوون و دهستی لهسهر ئه ژنوی دانابوو و چاوی بریبووه سهر چلووکی ئهو دارتووه ی له په نجه ره کهی به رانبه رهوه دیار بوو و بینجووله راوهستابوو و له خویدا بوو.

ماهیر قاباقچی ئوغلی نارا و قارای لی هه لگیرابوو و بهرده وام لهبه ر لیوانه وه ده دیبولاند. هه لاده ستا و داده نیشته وه و ئه مسه روئه و سهری ته لاره که ی ده کرد و نیگای شله ژاوی له په نجه ره که وه ده برپیه هه وراز و نشینوی ئه و چیایانه ی له باکووری روز ثناواوه سپی ده چوونه و سهربه ز و قیت راوه ستابوون و ئه وجار ده گه پایه وه و له رواله ت و روخسار یکی ده هری بوده و له سهربه ز و قیت داده نیشته وه.

"ياني راسته؟"

ديسان كەس متەقى ليوه نەھات.

ماهیر قاباقچی ئۆغلی ئه مجارهیان راسته وخو له سلیمان ئهسلان سوّوی په نجه ی پرسی: "سلیمان ئاغا، ئه تو ده زانی ههر هه موومان ده ستمان له و کاره دا بووه، به لام ئه گهر مه همووده کورده گیرابی، ئه و شانازییه ههر به تو ده بری و ته واو. له داو خستن و گرتنی مه همووده کورده و شکاندنی ده رویش، به تو نه بی به که س ناکری . "

سلیّمان ئاغا چاوه درشت و مه رپیه کانی خوّی وه رگیّ و کاس و و پ سهیری ده کرد. ماهیر قاباقچی ئوّغلّی هیچی له و نیگا و سهیر کردنه ی هه لنه کراند، دیسان پرسییه وه: "یانی گیراوه؟" سلیّمان ئاغا هیچ حاله تی چاوه کانی که زهق زهق ده رپوقیبوون، نه گوری.

"باشه ههر به راستي مه حمووده كورده گيراوه؟"

حاجي قۆرت بۆغا وەلامى دايەوە: اجارى ئەوە چاوەروانين... بەشكم... ا

سلیّمان سامی قسه کهی له زاری وهرگرتهوه: "گیراوه. ههر کهسیّك بکهویّته نیّو پهنجهی شیّرانهی سلیّمان ناغامان، ئهگهر هه لوّش بیّ، نهجاتی نابیّ. دلّنیابن مه همووده کورده گیراوه و مهحاله و ناتوانی له چنگی سلیّمان ناغا دهربچیّ. مه هموود کاری تهواوه. "

ماموّستا روّستهم به ک به زهرده خهنه یه کی ماقوولانه وه گوتی: هموو نیشانه کان ئهوه دهرده خهن، که ئه و کابرایه گیراوه. بو دهبی نه گیرابی ؟ ههر دهبی گیرابی . "

ثه وجار خه تی ئوتووی پانتو له کهی له سهر ئه ژنویه وه گرت و ده لینگه کانی به هیمنی هه لاکیشایه وه و له سهر قسه کهی رویشته وه: "به لای کاکی خوّم، ئه و بینچووه کورده هه تا ئیستا ده بو و گیرابایه. یانی هه ر ده بو و بگیردری بینچووه کوردیک و ده رویش به گینکی که ده ستی له پشتی ده دا، ناتوانن مل له به ر ملی حکوومه تیک بنین که شه پی له گه لا دنیایه کی به وهه مووه گه وره بیه وه کردووه . گالته ی پی ناکری له دوو حاله ت به ده ر نیبه: یان ده بی حکوومه ته که مان هه بی یان ئه وانه . سلیمان ئه سلان سووی په نجه ئاغا سه ری سلامه ت بی نه گه ر ئه و نه ده بوو ، "

سلیّمان ئهسلان سوّوی په نجه له جیّیه کهی خوّی جوولّهیه کی کرد و کورسییه کهی له بن بارستایی جهستهیدا جیره جیری لیّ ههستا. دوای ئهوهی پالیّ به کورسییه کهوه دا، قورگی خاویّن کردهوه و وهقسه هات: "بهلیّ، ماموّستا به گ راست ده کا. ئهو دهمهی ئیّمه ههبووین حوکمه تنهبوو. ئهوه ئیّمه بووین دوژمنه کانی نیشتمانمان به زهبری شان و باهوّ و بههیّزی چه که کانمان بهرپهرچ دایهوه. ئیّمه سهرمان له پیّناوی ئهو نیشتمانهدا لهسهر دهستمان دانا و خویّنی ئالیّ خوّمانمان پیّی به خشی و رزگارمان کرد. به لاّم فایده ی چی... خاکی نیشتمان بو ئهو به گانه دهمینییّتهوه، که جگه له خواردن و خهوتن و زل کردنی ورگیان هونهریّکی دیکهیان نییه. ئیستاش که ئاوایه ئهتوّش وهره و بوسه دابنیّوه و مهجموده کورده بگره و وهقسهی بیّنه بو ئهوهی حکوومه ته خوّشهویسته کهمان دهره قهتی ئهو به گانه بیّ. دهره قهتیان بیّ بو ئهوهی ئینمه ببینه خاوه نی بسته حاکیّك. ئاخوّ ئهوه رهوایه؟ ئاخوّ ئهو حال و وهزعه شیاوی ئینسانییه ته؟ جا ئیّستا که کوّماره که پیّکهاتوه و پادشا گوّر به گوّر چووه، وانییه ماموّستا بهگی خوشهویست؟... ئیستا که ئهو کوّماره سوپایه کی ئاوای ههیه که بتوانی لهگهل حهوت دهولهتان، ئهویش دهولهتی زهبه لاح ململانیّ بکا و بهرهنگاریان بیّتهوه، جا بوّچی له شهویکدا دهوره دهولهتان، ئهویش دهولهتی زهبه لاح ململانیّ بکا و بهرهنگاریان بیّتهوه، جا بوّچی له شهویکدان..."

ددانی چیر کردنهوه و له کهلیّنی ددانه کانییهوه گرماندی: "بوّچی ههرچی بهگه، به شهویّك تیکیانهوه ناپیّچیّ و لیّرهوه تا دهگاته قهیسهرییه سیّدارهیان بو ههلناخا و ههر ههموویان ناکوژیّ؟ وهللّاهی جا پیاو بلّی چی؟ بلّی چی؟ ... بلیّم چی ههرهیچ نهلیّم باشتره..." دیسان ددانی چیر کردنهوه و دهستی راستهی شلّپ له کهشکهژنوّی دا و لهسهر قسهکانی رویشت: "ئهگهر ده فهرمووی نهوه حوکمه و نایهوی دهستی به خویّنی هاوولاتییه کانی سوور بیّ بیّت و به نیّمهی گوتبایه، ههر وه ک له حاجین... بو پیشهوه هاونیشتمانی، بو خوّت باشتر

دهزانی چ دهبوو... ئاخۆ ئاوا هدموو شتیك كۆتایی نددههات؟ ئهگهر وا بواید، هدموو رۆژئ هدر شمشیره كدی من بهس ندبوو به هدزار و پینج سدد كهس لدو دهرهبهگانه؟ یانی ئدمن هدر له روژینکدا، ئدری وهاللا له روژینکدا هدر هدموویان به ناوی ئدوهوه كه خوین و ماللی ئدو بهگانه حدلاله، ندمده كوشتن و هدر به فدرموودهی دین، گوریه گوره و نده كردن...؟ جا ئیستا وهره و هدر چاوه ری به كه ئاخل مدهووده كوردهی ئدستؤشكاو گیراوه یان نا. ئدو هدمووه نیشتمانید روه و هدر وهك شیر دهندرینن، بی دهسه لات بن... چما خودا ئدوهی پی خوشه؟ یانی ئیمه بسته خاكینکی ئدو بهگانه به هدزار فرت و فیل داگیر ده كدین و بهخته و مر ده بین؟ باشه بخچی هدموو ئدو بهگانه ناده ندهست ئیمه؟ بو اله بدر چی؟...

ههستا و مستی قووچاندن و دهماره کانی لاملی ههستان و نیّوچاوانی ئارهقهی دهرکرد و له قورگییه وه گرماندی: "بوّ؟ لهبهر چی؟ بوّ؟ لهبهر چی؟"

ئالاتهمیریش لهو ساته دا ههستایه سهر پیّیان و دهسته کانی که ههر کامه ی ده تگوت و شکه له داریّکن، راوه شاندن و له حالیّکدا لهبهر توورهیان ده لهرزی، رووی له جافر ئوّز پوّلاد کرد و به ده نگیّکی گر گوتی: "بوّ؟ لهبهر چی؟ بوّ؟"

دەنگە گرەكەي پەنجەرە گەورەكانى تەلارەكەيان لەرزاندەوە:"بۆ؟ لەبەر چى؟"

ئەوجار، وەك ھىچ نەقەومابى، لەسەر جىنى خۆى دانىشتەوە. دەستەكانى لەسەر ئەژىزى دانانەوە و چاوى برىيەوە سەر چلووكى دار تووەكە.

ماهیر قاباقچی ئۆغلی هیمن و بهبی ئهوهی گوی بداته رووداوهکان دیسان پرسییهوه: ایانی وایه؟"

ئەوجار حاجى قۆرت بۆغا ھەلى دايە: "ئەوە حوكمەتە. كەس لىپى تىناگا. جارىك دەلى مەحموودە كوردەى گرتووە، كەچى دواتر دەردەكەوى كە نەيگرتووە يان بە پىنچەوانەوە دەيگرى و وەرووى خۆى ناھىنى دۇرى دۇرى خۆى ناھىنى ھىچ، ھەر نكولىشى لى دەكا. ئەوە حوكمەتە. كەس لىپى تىناگا. "

مامرّستا روّستهم به گ قورگی خاویّن کرده وه، گوتی: "ئه و ملازمه که وه ک مندالی خوّمان وایه، ئه و که سیّك نییه له قسه ی ئیّمه مل بادا یان خودای نهخواسته خهیالی خهیانه تکردن له ئیّمه ی به میّشکدا بیّ. ئه و ههرگیز دژی بهرژه وهند و قازانجه کانی ئیّمه ناجوولیّته وه. بوّچی؟ لمبه رئه وه که مدری له سهرکه و تن و پی شکه و تنه نه من مردو و ئیّوه زیندوو، ئه و هه تیوه روژیّك سهری به پادشایه تی ده گا و له ژبانی ئه و خهلکه دا روّلیّکی گهوره ی ده بیّ. ئه گه ر پهیامی

ناردبی که مه جمووده کورده، قاتله دلره قه کهی مورته زا به گ، ئه و گه نجه به زیپکوزاکوونهی گرتووه، دلنیا بن گرتوویه تی."

سلیّمان سامیش پشتراستی کردهوه:"دیاره گرتوویهتی. بیّ ئهملا و ئهولا وهك دهلیّ ههر وایه. ئهمن لهوهتهی له دایك بوومه ملازمی ئاوا ئازا و چاونهترسم نهدیتووه. جاری راوهسته با بهخت و شانس یارمهتیدهری بیّ و پیّ بگا، جاریّ ئهوه هیّشتا ئهوهلییهتی."

جافر ئۆز پۆلاد وەك پياوماقوولان ھەلىي دايە: اجارى وا باشتره راوەستين. ال

سلیّمان ئهسلان سوّوی پهنجهش دووپاتهی کردهوه: "جاری وا باشتره راوهستین و سهبر بگرین براینه."

ئالاتەمىرىش شەكرى شكاند:"باشتر وايە سەبر بگرين. خۆ بنيادەم بە تۆزە سەبرىك گيانى دەرناچىخ."

قيت قيت ههستايه سهر يٽيان... ديسان له سهر جێيهکهي دانيشتهوه.

ئه وجار بیده نگییه ک بالنی به سه ر ته لاره که دا کیشا. نیو ته لاره که جگه له ده نگی موّره ی تاوله ده نگی دیکه ی لیّوه نه ده هات. هه موو چاویان قیچ کردبوو و له نیّوان خه و و بیّداریدا چاوه روانییان ده کیشا.

ئهو چاوه روانی و بی هیزییه ههر بهرده وام بوو هه تا ده نگی پییه ك له پلیكانه كانه وه به ته ق و هور به رز بووه.

ههر چهکمهکانی ملازم لهبهر دهرگاکهوه بینران، ههمووان له جینی خوّیان ههستان. ملازم نوقمی توّز و خوّل بوو. تویّژیّك تهپوتوّز له سهر چهکمه و جلوبهرگ و نهستیرهکانی و لیّواری شهپقهکهی و بروّ و مژوّل و چاوه شینه پپ له رهزامهندی و غروورهکانی نیشتبوو و قیت و رهپ له نیّوهپاستی تهلاره که راوهستا. لاقی راستهی له پیشهوه دانابوو و دهستی راستهی له سهر نیّوقهدی و دوای نهوهی تاویّك ههروا نیّوقهدی و دوای نهوهی تاویّك ههروا راوهستا، لهسهرخوّ و سهرکهوتووانه گوتی:"گیرا، کاریّکی سووك و سانا نهبوو. بهلام ئاخرییهکهی سهرکهوتین. سیّ شهو و روّژان لهگهلی بهشه په هاتین. بو نهوهی بتوانین بیگرین، زوری پیّوه ماندوو بووین."

قزرت بزغا یه جی نامبازی بوو و باوه شی پیدا کرد و که و ته زمانلووسی: "کوره مامه حاجیت نه و گونانه ت بخوا. هه ر سه ربه رز بیت لاوه. خیر و خوشی له و گه نجیتیه ت ببینی. ههی رووی نه و شیره ژنه سپی بی کوری وه توی له داوینی به ربوته وه و گهوره ی کردووه.

رزگاریدهری نیشتمان. کوری کوماری، بینچوه شیری تورك... شیری تورکی تورکزاده... تورکی رهسهنی رهسهنزاده. تورکی بیخهوش. كوتاییهینه ر به جینایهت و تاوانی بی شهرمانهی ئهو ده ربه گانه..."

ماهیر خوّی گهیانده بهر دهمی و ناماژهی ده کرد. حاجی ده سبه جیّ ملازمی بهر دا. ماهیر قاباقچی نوّغلی وه قسه هات: "له ناخی دلّه و پیروّزباییت پیّ ده لیّم جهنابی ملازم. نه گهر نهوانی پیشتریش وه ک تو غیره تیان دابایه ته خوّیان و چاوپوّشییان له زولّم و تاوانی نهو به گانه نه کردبایه، نیّستا هه موو شتیّک کوّتایی ها تبوو و نیتر نیشتمانه که مان تووشی نه و پشیّوی و نالوّزییانه نه ده به لام نه وانه ی پیش توّ... که س وه ک تو له مه به ست و نامانجی ده ولّه تی تورک تیّ نه گهیشت. نه دی، دولیت دولّه تی تورک ..."

سلیّمان ئهسلان سوّوی په نجه... سلیّمان ناغا که شیّت و شهیدای ناوبانگی بنه ماله که ی خوّی بوو و له ههرجیّیه کی ههل و دره فهتی بوّ ره خسابایه، ناو و شوّره تی بنه ماله که ی ده گوته وه، قسه ی به ماهیر به گ بری: "ئه وانه ی پیّش توّ هه بوون... ئه فسه ره کانی پیّش توّ که پاشاوه ی عوسمانی بوون، ببوونه هاوده ست و هاوکاری ئه و ده ره به گه جینایه تکارانه. ئه وان له سفره ی نه و دوژمنگه لی نیشتمانه هه لانه ده ستان. ملازم نووره دینیّك هه بوو، ئه وی ردیّن و سهر و قر سپییه که ... دوور له رووت، سه گی ئه و به گانه بوو... به لاّم... سهیری چاوی ئیمه ی نه ده کرد. روّزیّکیان پیّم گوت: "کورم نووره دین، سهیر بکه، ئیمه نه ده کرد. روّزیّکیان پیّم گوت: "کورم نووره دین، سهیر بکه، ئه من کیّم؟ نه من سلیّمان نه سلان سوّوی په نجه م، نه وه تو وری ده دمه شویّنیّك که س به سه رو شوراغی نه زانیّ ... "

حاجی قورت بوغا هاته پیشتر و بن پیلی سلیّمان ناغای گرت: "همسته براله. همسته سوّوی نهسلان پهنجه. همسته نهسلان سوّوی پهنجه. سلیّمان ناغا. همسته. همسته با بروّین برانین مه حمووده کورده چ دیّوه زمه په که. همسته سوّوی نهسلان سوّوی پهنجه، همسته. "

"ئەسلان سۆوى پەن*ج*ە."

الئەسلان سۆوى پەنجە. ال

ئالاتهمیر بهلهرزهلهرز، به جینگلهوه، به دهماری ههستاو و پشووی سوارهوه هاته پیشی. سوور سوور هه لگهرا بوو له ملازم چووه پیشی. ههولی دهدا لهبهر دهستهوستانییه کهی ئهوهی له زهینی دایه لمبیری نهچیتهوه: "ملازم، ملازمه کهم،، ملازمه کهم..."

گوتی و زمانی شکا. کزمه لیّک وشه و قسهی جوانی دوزیبوونه وه، نه ده هاتنه سهر زاری. نووکی زمانی... زمانی... زمانی...

"ملازمه کهم... ملازمه کهم... راوه سته... تق، تق، تق... یا خوا هیننده ی مارشال فهوزی چاقماق پاشا به رز و گهوره بی..."

پشوویه کی قوولنی هه لکینشا. زهرده خهنه یه کی کرد. دلخوش و قایل بوو. دوپاته ی کرده وه: "پایه به رزی... پایه به رزی... هیننده ی نه و پادشا کافر کوژه مان... پایه به رزی... "

ماموّستا روّستهم به گهلی به دهرفهت زانی، قسه کهی له زاری ئالاته میر وهرگرته وه: "پیروّزباییت پی ده لیّم جهنابی ملازم... ههر به راستی ده بی ره گی گهنده لیّی ئه و ده ره به گایه تیبه له و مولّکه خاشه بر بکری. ئه وه ش ئه رکی که سی وه ك ئیّوه، روّله ئازا و به توانا و خوّشه و سته کانهانه..."

ریّك لهو كاته دا پووه پیّشتر و بن پیلى ملازمى گرت و دهمى برده بن گویّی و به سرته یه كه وه لیّی پرسى: " دانى پیّدا نا؟"

ملازم سەرى ھەڭتەكاند، گوتى:"نا، ھێشتا لێى نەپێچراوەتەوە، بەلام واى لێ دەكەين پێى لێ بنێ. ھەر چۆنێك بێ واى لێ دەكەين پێى لێ بنێ. چارى دىكەمان نىيە."

ماهیر قاباقچی ئۆغلی بن پیله کهی دیکهی گرت و گوتی: "چارهیه کی دیکه مان نییه. ئیستا با بچینه پولیسخانه و خهریکی کاروباره که مان بین. "

قۆرت بۆغاش چووه سەر قسەكەى: "بەلىن. نابىن دەرفەت لە كىس خۆمان بدەين. " جافر ئۆز يۆلاد بېدەنگ بوو و لە فكردا بوو.

ملازم له پیشهوه و ماهیر قاباقچی ئوغلی و قورت بوغاش به شوینیدا و سلیمان ئه سلان سووی په بهه که ههولی ده دا وه پیشیان بکهوی .... له پلیکانه کان چوونه خواری و به په له به ده و پولیسخانه وه دری که وتن. ماموستا روسته م به گ که له به رپشووسوارییه که ی نهیده توانی پی به پییان بروا، به زوری شه قاوی گهوره ی داویشت بو نه وه ی زور وه دوا نه که وی.

قاباقچی به هانکههانك به ملازمی گوت: "ئهتر جهنابی قایمهقام و داواکاری گشتیت له سهرکهوتنهکهت ئاگادار کردووهتهوه؟"

ملازم وهك هيچ نهبووبيّ: "كام سهركهوتن؟ گرتني راكردوويهكي سووك و چرووك؟... بۆچى؟ لهبهر چي؟"

"ئەوە دەنىّى چى جەنابى ملازم؟ ئەوە خاكەرايىد. ئەوەى تۆ گرتورتە، واتە ھەموو دەرەبەگايەتى. سىستەمى فىودالىتە. ئەمن بەيانى وەزىرى نىرخۆ و پارىّرگار و فەرماندەى پۆلى بە تەلەگراف لەو سەركەرتنەت ئاگادارى دەكەمەرە، پىشان دەنىّىم چەندە گرنگە. بۆچى، لەبەرچى، چىيە؟"

ئاورى دايهو'. سلينمان ساميى به دواوه بوو.

سلنمان".

"فهرموو ماهير بهگ..."

"دەسبەجى بچۆ لاى قايمەقام و داواكارى گشتى و پزيشكى پشكيننەر... كات بەفيرۆ مەدە. ئاگاداريان بكەوە و پييان بلى دەسبەجى بيننە پۆليسخانه. باشە ملازم؟"

"چۆنى ئێوه حەزتان لێيه با وابێ."

بهبي قسه كردن رؤيشتن.

سهر میزه دریژهکهی ژووری سهرو کی پولیسخانهکه، به قوماشیکی کهسك داپوشرابوو و چهند کورسییه کی شر و کونهش له دووبه رییه وه دانرابوو.

که پۆلیسه ئیٚشکگرهکان چاویان پیٚیان کهوت، سلاوی سهربازییان لی کردن. عهریف ره همی به غاردان هاته پیٚشی و ههردوو پاژنهی لیک جووت کردن و گوتی:"کوٚت و بهندم کردووه جهنابی فهرمانده."

ههر له سهر جینیه کهی خوی ره پ و قیت راوهستا و به تیلهی چاو سهیری ملازمه گهنجه کهی ده کرد و گوتی: "سهری زنجیره کهشیم له ئالقهیه ک به به به و کهله پچه که شیم نه کرده و ه. زیره قانی کیشم له به دوو سهربازه و مهریف حهسه ن نوزاتمالییش به دوو سهربازه و ئاماده یه سهربازه کان دهست یه روه رده ی عهریفن. "

"زۆر باشه. چاوهرنى فەرمانم بن."

ریزی سهربازیی بهجی هینا. ملازم کهیفی به ریز و سلاوی سهربازییانه عهریف ره همی ده هات. ئه و وه ک ئه له نمانییه کان سلاوی سهربازیی ده کرد، نه ک به شیوازی ئه مریکییه کان که هیچ سه رنج اکیش نییه. ریزیش ههر ریزی ئه لمانییانه. عهریف حهسه نیان به تایبه تی له بنه کانی کویستانه وه بانگ کردبوو. بیست سالیک ده بوو خزمه تی ده کرد. یه کینک له و سهربازانه بوو که به ویستی خوی و خوبه خشانه له به شی پولیسدا خزمه تی ده کرد. ئه و که سانه ی پییان ده گوتری نوزاته این شهره ده سانه که له به بی بیان به دولتری نوزاته الی، هه ره ده ستکورت و هه واره گوندییه کانن. نه وانه بو نه وه ی لهبری

جلوبهرگی سهربازی جلوبهرگی پۆلیسی لهبهر بکهن و ببنه ئۆزاتمالی، له هیچ کاریّك ناپرینگیّنهوه و که بووشنه ئۆزاتمالی، ئیتر شومری*یش دهرهقهتیان نایه... بهرتیلخۆرتر، زمانلووستر، بی چاوورووتر و رووهه لمالراوتر لهوانه دهست ناکهویّ. گوندییه کان له سینگ و گولمیخ دهبهستنهوه و لیّیان دهده ن و ئهشکه نجهیان ده کهن و ههر بۆ ئهوهی باج و پیتاکیان لی بستیّنن، له هیچ جینایه تیّك ناپرینگیّنهوه. ژمارهیه ك له نزوولخور و سووتخوره کانی شارییش، ههر ئهو عهریف و نایب عهریفه ئۆزاتمالییانه نه. ئهوانه ئهو پاره و پووله کو ده کهنهوه که به فیّل و تهلّه که له گوندییه کانی دهستیّنن، دواتر ده کهونه سووت خوّری و سهلهم کردن و به ملهور و بازرگانی و بی چاو و روویی و بیّبهزهیی خوّیان، له ماوهیه کی کورتدا لهسهر گهنجی قاروون داده نیشن.

ژوورهکه درنیژ و گهوره بوو.

اارەحمى. اا

"بەلى جەنابى فەرماندە."

"عهريف حهسهن بانگ يکه بنته ئٽره."

که لهسهر کورسییه کانی دهوری میزه کهسکه که دانیشتن، بوو به جیره جیر.

"فهرموون، فهرموون... فهرموون ئاغا، فهرموون."

ثالاتهمیر به پیوه راوهستابوو و دانهدهنیشت. چاوهروان بوو ملازم جییهکیان نیشان بدا. ثالاتهمیر لهو کاتهدا وهبیری هاتهوه که چون روّژیک له روّژان، له مهزرایهکدا که به قاچاغ تووتنیان تیدا چاندبوو، روّژیکیان "ئوزاتمالی"یه به خهرهزهنیکهوه (به قامچییهکهوه) کهوتبووه سهری و لیی دهدا. پولیسهکانیش پول پول و چهپك چهپك تووتنهکهیان دهرینیهوه و بهو جوّگهیهیان دادهدا که به قهراغیدا دهرویشت. بابیشی شهلالی خوین، له حالیّکدا خوین له تاله دریژهکانی مووسی سهر و سمیله شورهکهی دهچورایهوه، له بن بهردیک دهینالاند. دایکیشی که ههموو جلوبهرگهکانی تیتوّل تیتوّل و شر ببوون، له بهردهم پولیسیّکدا که لیّی دهدا دهنووزایهوه و دهپارایهوه. پشتی خویّناوی بوو و له حهژمهتان خوّی به نیّو رهوهزهکاندا دهکرد. سیّ جاران کهوت و ههر سیّ جار بارانی قهمچیی ئوّزاتمالیی بهسهر و پشتیدا باری. ئیتر تینی

^{*} شومر: ئەرەى سەرى ئىمامى حوسىننى كورى ئىمام عەلىي سەر برى و بۆ يەزىدى كورى مەعاويەى برد. شىعەكان ھەموو كەسىنكى خرايەكار و دزىر بەر دەشوبهينىن.

تیدا نهمابوو و چاوی رهشکهوپیشکهیان دهکرد. هاواریکی کرد: "دهمرم. وهی بابه مردم. بهسه سهه."

باوکی که گویّی له هاواری مهرگاویی ئه و بوو، ههستایه سه ر پیّیان. ههموو گیانی شهلالی خویّن بوو. به گریانه وه رووی له نایب عهریف ئۆزاتمالی کرد: "دهست راگره ملازمهکهم. دهست راگره ملازمهکهم. دهست راگره ملازمهکهم. دهست راگره دوو قسهم پیّته. بهسه لیّمان مهدهن. مانگایه کی دوّم ههیه، ئهوت دهده میّ. بوّتوّ. "

نایب عهریف دهستی راگرت و بهزهردهخهنهیه کهوه که خزیبووه روخسارییهوه، گوتی: "زوّر باشه دهست راده گرم. دهست راده گرم. خوّت و شانسی خوّت ئهمروّ زوو ماندوو بووم. ئااااخ ئیتر پیر بووم. "

دوای ئهوه گوتی: "ئیتر پیر بووم براله، ئهگینا تا ئیستا خوّت و ژن و مندالهٔ کهشت پشووتان لی برابوو... ئاااخ گهنجیتی چیت لی هات یادت بهخیر. ئهو دهستانهی بیست و پینبع سال بیست و پینبج سال رهبه قیه پشوو تیهه لاانیان له خه لله ده دا و بو تاقه یه که جاریش چییه ماندوو نه ده بوون... باشه، گوتت مانگا؟ مانگاکه ت چونه ؟ باشه ؟ "

كابرا شهلاًلى خوين به نالهنالهوه گوتى:"باشه. زوّر باشه. ههر جهمهى ده كيلوّ شير دهدا."

نایب عەریف ئۆزاتمالى گوتى:"باشه. بەیانى لەگەلا گۆلكەكەى بیهیننە بنكه و لەوەودواش تووتنى مەكە."

کابرای خویّناوی دیسانه که نالاندییه وه: "توّبه، توّبه، توّبه ملازمه کهم. ملوّینیّك جاران اید."

ملازم به حورمهتهوه به ئالاتهميري گوت:"ئاغا به پيٽوه مايهوه."

جا سەيريخى دەوروپشتى كرد. دەسبەجى كورسىيەكى دۆزىيەوە و كېشايە تەنىشت مىزەكە و گوتى: "فەرموو لېرە دانىشە تەھوور ئاغا."

ئالاتهمير زورى كهيف هات كه ملازم به تهيوور ئاغا بانگى كرد و له دلاى خويدا گوتى: "ملازم گيان، له عودهى ئهو تهيوور ئاغا گوتنهت ديمه دهرى. خزمهتيكت پى دهكهم ههموو دنيا سهرى سوور بينى. "

دەمودەست لەسەر كورسىيەكە دانىشت و دەستەكانى بە ئەژنۆيەوە نووساند و گوتى: فەرموو جەنابى فەرمانده. "

ملازم که سهرقالی نهوه جیّگه به میوانه کان نیشان بدات و پهیتا پهیتا چای و قاوه ی دیّنا، گویّی له قسه کهی ئالاته میر نهبوو. عهریف حهسهن له گوشهیه کی ژووره کهوه لهجیّی خوّی چهقیبوو. پیّلاوی "فیّرنی"ی له پیّیدا بوو و پانتوّلیّکی فشوفوّل و گنج و لوّچ و پینه کراوی له پیّ کردبوو. یه خهیه کی چاکه ته کهی کهوتبووه سهر زگی و لایه کهی دیکهی کهوتبووه سهر سینگی. قایشی مانوّره کهی جییه کهی گورپبوو و دیار نهبوو قایشی مانوّره یان پشتویّنهی ئاسایی پانتوّل. یه خهی کراسه هیّل هیّل هیله ههویشمییه کهی خستبووه دهریّ. زنجیر سه عاتیّکی زیّری زوّر ئهستووری، لهوانه یه هیّنده ی سیّ قامل ئهستووری له گیرفانه که یه وه به سهر سینگیدا ههتا نیّوقه دی شوّر کردبوّوه. ردیّنی پال پال تاشیبوو و قرّه ماش و برنجییه کهی له بن کلاّوه که یه و و ده ده رکهو به چاوه کاله پی له قین و کلاّوه که یه و و ده ده رکهو به چاوه کاله پی له قین و رازه کانی سهیری ده وروبه ری ده کرد.

تاویک دواتر قاوهیان هینا. ملازم له نه کاو وهبیر حهسهن کهوتهوه و سهیری کرد ئهو لهو سهری ژورده کهیه. ریّک لهو کاته دا چاوی به ئالاته میر کهوت. عهریف حهسهن و ئالاته میر زور سهیر له یه که ده ده چوون. ده تگوت سیّویکن و له نیّوه راسته وه له تت کردوون.

"وههره پيشتر عهريف."

عهریف به پهله هاته تهنیشت میزه که و پاژنهی جووت کردن و لهبهر دهمی ئالاتهمیر پهقی.

"تۆ پينت وايه دەتوانى ئەو پياوكوژە وەقسە بيننى؟"

"وەقسەي دىنىم جەنابى فەرماندە."

"چەند دەخايەنىّ."

عهریف حهسهن به سهرسوورمانهوه سهریّکی لهقاند و چاوه کالهٔکانی که له چرچ و لوّچدا ون ببوون، به سهر دیوار و ملازم و دواتر بهسهر خهلکهکهدا گیّرا. که له نیگای بهسهر ئالاتهمیرهوه گیرسایهوه، گیانیّکی وهبهر هاتهوه. جوّره خوّمانهبوونیّك لهو کابرایهدا ههبوو که سر و ساردیّتیی ژوورهکهی دهرهواندهوه و گیانی هیّور دههکردهوه و غیرهتی وهبهر دهنا.

"کوره ئەوانە كەس لینیان تیناگا جەنابی فەرمانده. ئیبی وایە بە دوو شەپلاخە بەیدەست دەبئ و ھەرچی ھەیەتی ھەلیدەرپیژئ و بەرە لەسەر ھەتیوان ھەلدەداتەوه و كەسی واش ھەیە كای لە ییستی سەری بناخنی ھیچی له بن زمانی دەرناكیشری. بشیكوژی..."

ماهیر قاباقچی ئوغلی به دهنگینکی زمانلووسانه و دلدرهوهانه و توزیکیش خو به گهوره زانانهوه پرسیی: "باشه تا ئیستا قهت وا ههبوو یه کیک به تیهه لاانی مردبی جهنابی عهریف؟" عهریف حهسهن که هیچ چاوه پی نهبوو پرسیاری کی ناوای لی بکری، نهیتوانی ده سبه جی وه لامی نه و پرسیاره ی بداتهوه. چاوی کی پی له پرسیاری له ملازم کرد و له روخساری نهودا وای خوینده وه که "بلی، بلی" نهوجار نیگای بالی گرت و له سهر روخساری نالاته میر نیشته وه و غیره تیکی وه به روخساری نالاته میر نیشته وه و غیره تیکی وه به روخساری نالاته میر نیشته بی نهره تیکی وه به روخساری نالاته مین نهروبی بی نهره تیک بی ناده میزاده و بینه هه ناسه کیشان و هه ناسه دانیکه و کای نه به به ده روخسی بناخنی، زوّ و و کای له پیستی بناخنی، زوّ و و کای له پیستی بناخنی، ناده سه ی لی ناده سی ناده سه ی لی ناده سی ناده سه ی لی ناده سی ناده نی ناده بی ناده ناده بی ناده بی ناده بی ناده بی ناده بی ناده نی ناده بی ناده بی ناده بی ناده ناده بی ناده بی ناده بی ناده ناده بی ناده بی ناده بی ناده بی ناده ناده بی ناده بی ناده بی ناده ناده بی ناده

عەرىف دەتگوت وەكول ھاتووە، دەنگى گۆړا: "جاريْكيان يەكيْكم وەچنگ كەوت كە لە بن دارگويْزيْك ھەشت رۆژان لەسەر يەك دەستدريْژيى كردبووە سەر چوار كيژوّله. جا بە تاقى تەنياش... سى كەسيانى لەيەك بەستبوو و عەرزت بكەم گابوونى..."

شهرمنانه سهری داخستبوو و بهبی نهوه ی ناو پر بداته وه و سهیری که سیک بکا، قسه ی ده کرد: "یه کیکیانی ده کرده وه و لهبه ر چاوی سی کچه که ی دی یه ک دوو سه عاتی ته واو ... نه و جار نهوی ده به وجی دیکه ی ده کرده وه ، به وجی ده کی ده کرده وه به وجی دیکه ی ده کرده وه ی کید کانه وه له یه کی کرد . نه ویش چین ... چین ... دوایی ... "

ملازم سهیری ده کرد و به چاو و برو ناماژه ی پی ده کرد. هه مووان ناگایان له ناماژه کانی چاو و بروی ملازم بوو و جا چونکه عهریف حه سهن دیسان ههر تینی نه گهیشت، ملازم ناخرییه کهی وه قسه هات: "عه ریف!"

عهریف دهسبهجی خوّی خی کردهوه و ئاماده راوهستایهوه ولهسهری روّیشت:"وهبن گلّم دا و له زاری فووم دا... ئهوهندهم فوو دا... ئهوهندهم...."

"عەرىف."

تێخوړينه کهي ملازم وهخوي هێنايهوه.

"فهرموو جهنابی ملازم." "بروّ مهحموود بیّنه ثیّره." "بهسهر چاو جهنابی ملازم."

سلاوی سهربازییانهی دایهوه و تهریقی قسه نیوهچلهکهی، وهدهر کهوت.

"چ پێويست دهکا، چ پێويست دهکا..."

سلێمان ئەسڵان سۆوى پەنجە ھەڵى دايە: "خۆ ئەگەر بێت رۆژێك ئەو مىللەتە تێھەڵدانى

لەسەر لاچێ، ئێمە تێدا دەچێن. ئەو مىللەتە نابێ تێھەڵدانى لەسەر لاچێ. كوتەك لە

بەھەشتەوە ھاتەوە. ھەر شى و بەردەوام بـێ عىسمەت باشامان و ھەروەھا باشا

بهههشتهوه هاتووه. ههر بژی و بهردهوام بی عیسمهت پاشامان و ههروهها پاشا نیشتمانپهروهرهکهی دیکهمان چاقماق پاشاشان، مارشالی یهکههان، سهرتوّپی سوپاکهمان، گلیّنهی چاومان که تیّههلّدان و قامچیی لهو میللهته نهبری. نهشیدهتوانی بیبری و ناشیبرن و ناشیبرن و ناشین ناشین بیبرن."

قۆرت بۆغا لەسەر قسەكانى ئەسلان سۆوى پەنجە رۆيشت: "ئەو مىللەتە بەبى تىللا ناۋى. كورە رۆۋىخى چى، ھەر تاقە خولەكىك دار و تىللايان لەسەر نەبى، جا وەرە بزانە چۆن ھەوسار دەپچرىنن. بەخواى بز بە بنيادەمەوە دەكەن. ئەدى گيانەكەم، بز، بز،.. و لەوەش خراپتر..."

ثالاته میر قه وه ی دایه خوّی و بو ته وه ی له و نیّوه دا ته ویش قسه یه کی کردبی: "خودا له و سه ره ثاگاداره، ثه و میلله ته داریان له سه ر نه بیّ، هه ر به روّژیک هه موومان سه ر ده بین. سه ری پاشاکه مان به رله خوّمان و سه ری عیسمه ت پاشای گه وره شمان به رله هی هه موومان. یا ره بی خودا له و پولیسانه رازی بی ... روّژ نییه پینج داران له گوندییدا نه شکینن. به لاّم ثاخ له ده ستی ثه و گوندییانه که به بی دار وه د دی ژه هراوی وان... وه ک ماری ژه هراوی... گوندییه کی تیّی هه لنه در ابی که که س نازانی له کویّوه پیّوه ده دا. هم رکه س نازانی خودا له پاشامان رازی بی که دار و تیّلای داهینا... ثه و میلله ته له سایه ی دیموکراسیدا ناتوانی به بی تیّلا برژی بی ناتوانی ثاغا. ناتوانی ... نامو میلله ته له سایه ی دیموکراسیدا ناتوانی به به تی تی ناوانی تیّلا برژی بی ناتوانی ناتوانی ... نامو میلله ته له سایه ی دیموکراسیدا ناتوانی به به تی ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ... ناتوانی ناتوانی ناتوانی ناتوانی ... ناتوانی ناتو

ماهیر قاباقچی ئوغلی قسه کهی له زاری ئالاته میر وه رگرته وه. ته میر له وه یکه هه لی بو ره خسابوو له به رده م ملازمدا، له به رده م کابرایه کی ئاوا گهوره و گراندا قسه ی ئاوا بکا، له خوشییان وه خت بوو بغری ... به لام ئه و فیله ی قاباقچی لینی تیك دا. هه ر بویه چاوی وا له قاباقچی سوور کرده وه که یانی تو زهبری خوتت وه شاند و چاوه رینی زهبریکی منیش به. به لام ئه ویان هیچ وه رووی خوی نه هینا و ته میر به وه پتر تیک چوو.

"بەلنى ئاغاى من. ھەر مىللەتنىك گەوھەرى خۆى ھەيە. قورى ئىمەشيان بە تىلا و كوتەك شيّلاوه. يهك لهسهر سهد، يهك له ههزار، يهك له مليوني نهو دارهي له ميللهتي نيّمه دراوه، له ههر میللهتیکی دیکه درابایه، ئۆتۆریته و فاشیزم و نازیزم و دیکتاتۆرییان، ویکرا تیکهوه دەينچا و له ناويان دەبردن. هيچ ميللەتنك هيندەي ميللەتى ئيمه تاقەتى تيههلدان و تيلاخواردنني نييه. ئهو ميللهتهي ئيمه له تاقهتهينان دەرچووه. ئهو ميللهته چيژ له دايلۆسين وەردەگرىٰ... سالىٚك دار و تىێھەلدانيان بەسەرەوە نەبىٰ، جا دەبيىنى چۆن "دوور لە رووى تۆ ملازمه که م مهوسار ده يسينين و فيتنه و فهساديك نامينيته وه نه کري جهنابي ملازم. وهك گوتوویانه مردووش چاوت بهسهرییهوه نهبی، له کفنهکهی دیته دهری. ئهوه ئهفسهره پایهبهرزه نیشتمانیه روه کانی وه ک ئیوهن، که دهبی ئه و راستییه بکهنه ئالقهی گوییان که نابی تیلا و تيّههلدان لهسهر ئهو خهلكه لابهرن. بهبيّ دار و تيّههلدان، كا ناچيّته سهر خهرمان. ئهو میللهته ههر دهبی تیبی ههالدهی و تهواو... بهبی بیانوو دهبی تیبی ههالدهی. تیههالدهی و شل و كوتى بكهى ملازم. ئيمه ههر له بنهوه به تيلا و تيهه لذاني رؤنراوين. ههر بؤيهشه حهوسهد ساله كاربهدهست و يۆلىسە رەسەنەكانى ئىمە لەو مىللەتە ھەلدەدەن. لە سەردەمى كۆمارىيشدا لەبەر ئەوەي بە كردەوە تىڭھەيشتىن كە يىوپستە، دە ئەوەندە و بگرە سەد ئەوەندەى دىكەمان يىر كرد. ئەگەر ياشا مەزنەكاغان ئەوەيان بۆ دەرنەكەوتبايە، ئەو نىشتمانە دەميّك بوو تيدا چووبوو. دنيا لەسەر پشتى گا و ماسى نيبه، بەلكو توركيا لەسەر شاخى تيلا و تێههلدانه."

حاجى قۆرت بۆغا بەبى ئەوەي بەدەستى خۆي بى گوتى: الخودايه، خودايه..."

جا دەستەكانى ھەلىرى و لە بن ليوانەوە گوتى: "خودايە سيبەرى دار و تيلا لەسەر ئەو مىللەتە كەم نەكەي... خودايە... ئيمە بەبىي دار و تيلا تيدادەچين. "

ئەسلان سۆوى پەنجە دووپاتەي كردەوە: "تيدا دەچين. "

له و نیّوه دا قایمه قام له پیشه وه و داواکاری گشتی و دوکتور پشکیّنه ره گهنجه که به دوایدا وه ژوور که وتن و هه مووان له به ریان هه ستان.

ئالاتەمىر ھەروا كە راوەستابوو، لە زمانى دەرپەرى:"تيدا دەچين."

ئه وجار به بی نه وهی به دهستی خوّی بی چه نه ی گهرم داهات و قسه و رسته کان په پتا په پتا له زاری ده رِژانه ده ری: "ئه وه هه زار سالله تیمان هه لله ده دن په نا به خودای، ئه گهر بینت و روزیّن که

تیّیان هه لنّه داباین، ئه و دنیایه مان سه روبن ده کرد. تیّهه للّدان سه هله، ده بی بانکوژن، بانکوژن، بانکوژن... ده بی گیانمان له بنی نینوکه کانمانه وه ده رکیّشن..."

ئەوانەى تازە وەژوور كەوتبوون، قسەكانى ئالاتەمىريان دەبىست و نەياندەزانى چ باسە. قايمەقام بە پىكەنىنەوە، نەيھىنشت ئالاتەمىر لەوە پترى لەسەر بروا: "پىرزە جەنابى مەلازم. پىاوكوژەكەتان گرتووە. بە راستى سەركەوتنىنكى گەورەيە... "

ماهير قاباقچى ئۆغلى هاتە نيو قسەكانى: "بفەرموون سەركەوتنيكى بيوينه. ئەوە يەكەم سزاى تاوانەكانى ئەو فيودالىتە تاوانكارەيە..."

دوكتۆر:"پيرۆزباييت پي دەلنېم جەنابى ملازم. راست وايه."

داواکاری گشتی: "ماهیر به گ جوانی فهرموو و قسهی تیدا نه هی شته وه. نه وه ههر به راستی یه که م سزادانی ده ره به گایه تیلی جینایه تکاره . "

جا باسكى ماهير به كى توند كوشى.

ملازم:"زور سپاس. دێ."

ئالاتەمىر:"دى."

جا لهسهر پی راوهستا و دیسان دانیشتهوه و ههروا قسهکانی له زاری ههلده پژان: "خودایه گیان دی. ئهو هیچ و پووچهی مورتهزا بهگهکهی کوشت دی. دی، دی. خودایه گیان..."

ده تگوت له ترسان چاوی دهپهری و چاوه کانی دهرپوقیبوون:"دی. کوردی کافری خویّنمژ دی. دی له حالیّکدا که دهسته کانی ههتا ئانیشکی بهخویّن سووره."

زمانی شکا و رهنگی به روخسارییهوه نهما و چاوه روون و بینجووله کانی بهسهر شویننیکهوه گیرسانهوه. ملی بهرهو دهرگای وهژوورکهوتن کینشابوو.

مه همووده کورده یه کی که له گهت و سمیّل بابر و مووخورمایی بوو. بروّکانی هه لگیرابوونه و و سهیری هیچ لایه و که سی نه ده کرد، هه ر بویه که س ره نگی چاوه کانی نه ده دی. قامکه کانی باریك و جوان، نیّوشانی پان، بروّی تیّکه لاّ، ئیّسکی سه ر روومه تی بلیّی و نه لیّی توزیّك قیت، لیّوه کانی سوور و نه و هییّله ی له بن روومه تیبه وه چووبوّوه گوشه ی لیّوه کانی، قوول بوو. روخساری تاوه سووت و ده وروبه ری چاوه کانی پر له چرچ و لوّچ.

به ته ق و هوّ و خرینگه خرینگ وه ژوور که وت. له سه ر لاقه لیّك بلاوه کانی، وه ك ئیّستر له نیّوه راستی ژووره که چه قی. پانتوّله فش و فوّله په شمینه که قاوه بیه کهی و چاکه ته ره شه خهت

خەتىيەكەى لە جۆرى قاچاغ بوو. زىپكەيەك بەلاى راستى نۆپچاوانىيەوە بوو كە سوور دەچۆوە. پشتوينىنىكى سپيى پەشىنەى لە پشتى بەستبوو.

ههر وهژوور کهوت، بیدهنگییه کی قوول بالی بهسهر ژووره کهدا کیشا و ههمووان به واق ورماوییه وه سهیری یه کتریان کرد.

ئالاتەمىر لە بن ليۆانەوە گوتى:"دايك قەحپە، چ بەژن و بالايەكى ھەيە."

كەس گوينى لە قسەكەي نەبوو.

ئهگهر ماهیر قاباقچی ئوغلّی بیدهنگییهکهی نهشکاندبایه، کهس متهقی لیّوه نهدههات: "ئهتوّ مورتهزا بهگت کوشت، وایه؟ باشه پیّت حهیف نهبوو؟ ئهو که له ئهستهنبولا و ئهوروپا دهرسی خویّندبوو. ئهتوّ کیّی؟ چیی؟ بایی چهندی؟ چوّن دلّت هات بنیادهمیّکی وهك ئهو بکوژی؟"

قۆرت بۆغا گرماندى: "چۆنت دڵت هات، سهگى كورد؟ چۆن ئەو شێرەت پى حەيف نەبوو؟ هەر دڵۆپەخوێنێكى ئەو دە ھەزار كوردى وەك تۆى دێنا. گەنجێكى خوێندەوارى ئەوروپا دىدەى ئاشقى خزمەت بە نىشتمان... نەك دەھەزار، سەد ھەزار... نەك سەد ھەزار، ملوێنێك... نەك ملوٽنێك... "

ههستایه سهریی و پهلاماری دا. بهلام پیشی بهخوی گرت...

ئه گهر لیّره نه جاتی ده بوو و قوتار ده بوو و په نای ده برده وه به ر چیاکان و یاغی ده بوو، جا ئه و کات مالّویّرانی ده کرد... به و حالّه شه وه همردو و قامکی به تووره ییه وه به به وه واه کانت، نه و راداشت و له بن ددانه کانییه وه گرماندی: "بروانه، ناوا، هه ر ناوا چاوه کانت، چاوه کانت، نه و چاوه حیزانه تم ده ردیّنا. چاوه کانت، چاوه کانت، چاوه کانت، چاوه کانت، چوه کانت ده ردیّنا. هه ر ناوا کوردی... چون نه و گه نجه شیرئاسایه ت کوشت؟ "

مه هموود به هینمنی سه ری هه نینا و نیگای ناگراویی خوّی که ده تگوت دوو شیشی پولان، له چاوه کانی بری. دوای ئه وه سه ره زله که یه هینمنی به ردایه وه و پیلووه کانی له سه ریه یه دانان. هه ر نیگای له نیگای قوّرت بوغا ئالقا، قامکه ره قه کانی شل بوونه و و ده سته دریژه که ی شوّر بوّوه و گوشه ی لیّوه کانی له رینه وه و ره نگی به روخسارییه وه نه ما. تغی زاری قووت دایه وه و هه ولّی دا له به رچاوی خاو و خیّزان وه سه رخوی نه هیّنی کرییه که ی بن قورگی له خوّوه سه رو خواری ده کرد. ئاخرییه که ی لیّوه کانی که وتنه جووله و چه ند قسه یه که له

گهروویهوه خزیبوونه سهرهوه، به هینمنییه کی ههستپینکراو له زاری هاتنه دهری: "ههی به لا لهو سهرو چر و چاوه ت بدا، تو خوا حهیف نهبوو؟"

نیگاکهی مه هموود هیچی له دلیدا نه هیشتبوده: "تو خوا ئه و غه لفه چناره حهیف نهبوو؟" لهبزیکی گلهیی و لاواندنه وه له ده نگیدا بوو: "به لا له و چر و چاوه ت بدا..."

دهنگی نزمتر کردهوه و کهوته ورتهورت: "بروانه مه هموود کورم، ههموو دنیا ئهوه دهزانن که دهرویش بهگ ئهتری تیژ کرد مورتهزا بکوژی. ئههتر بی تاوانی. ئهوه لهسهر کاغهزی دهنووسن و ئهتر نیمزای ده کهی. ئیمزات ههیه، وایه ؟"

عهریف حهسهن ههلی دایه: "بهلی، خویندهواره. دهزانی بنووسی و بخوینیتهوه. سهرهتایی تهواو کردووه. که وهشوینی کهوتبووین، زور شتی لهسهر فیر بووم. "

قۆرت بۆغا دىسان وەقسە ھاتەوە: "زۆر باشە، زۆرىش باش. سەير كە مەجموود گيان، ھەر ئەوەندە و ئەوەندە بەسە تۆ بلينى مورتەزا بەگ بە فەرمانى دەرويش بەگ كوژراوه... ھەر ئەوەندە و ھىچى دىكە..."

جا سهری برده بن گویچکهی و به سرته پینی گوت: "ثهتو کاری بهوی دیکهی نهبی ... ئهمن لیره دهربازت دهکهم و دهتنیرمه مهلبهنده کهی خومان. ئهو بی دینانه، ئهو ملازمه کافر و بیدینه له ئهمریکاوه فهرمانی پی دراوه که یان وه قسهت دینی یان ده تکوژی. گوی بده قسه کهی من و بهر لهوه ی کاره که خراپتر بی، راستییه کهی بلی و گیانی خوت رزگار بکه. ئهو گهنجه حهیف نییه ؟..."

به هینمنی لینی دوور کهوتهوه و بهبی دهنگی له جینی خوی دانیشتهوه. دهنگی زور گر بوو. ئهگهرچی ههولنی دهدا بهسرته قسهکانی پی بلنی، بهالام ئهوی لهوی بوون ههموو گوییان لینی ببوو.

دوای قورت بوغا که س قسه ی نه کرد. له وانه شه خویان نه یانویستبی . هه مووان له بن بارستایی هه ستیکدا ده گوشران و خوشیان نه یانده زانی نه و هه سته چییه . هه مووان چاویان بریبووه نه و کابرا به ژن و بالا جوانه کوت و زنجیر له مل و سندم له پی و که له پچه له ده سته ی و وک په یکه ره ی شانازی قورس و قایم راوه ستابو و .

ئالاتهميريش له دلني خويدا دهيگوت: "ده لنني بالني هه لنويه. سووره هه لنويه كه باله كاني وه ك مس وابن. "

مه هموود له و ماوه یه دا بی جووله راوه ستابوو. هه ریه ک دوو جاران نه م پی و نه و پینی کرد و چه ند نالقه یه کی زنجیره کانی زرینگه یان لی هه ستا. جاریکیش ده سته کانی به ره و لای زگی هه لکشان و ده سبه جی هاتنه وه خواری. نه و جووله یه شرینگه زرینگی له زنجیره که هه ستانده وه.

ملازم وهك ئهوهى له نهكاو وهخو هاتبیتهوه، گورج ئاوریّکی له عهریف حهسهن دایهوه و فهرماندهرانه گوتی: "بیبه خواریّ. دهرویّش بهگ دانی بهوهدا ناوه که مورتهزا به فهرمانی ئهو کوژراوه. ئهگهر ویستت دهرویّش بهگ له ژوورهکهی دیکه بیّنه و لهگهلی بهرهورووی بکهوه. لهگهل ههردووکیشیاندا جوان و ماقوول بجوولیّوه. مهجموودیش دوای ئهوهی دانی بهوهدا نا که مورتهزای به فهرمانی دهرویّش بهگ کوشتووه ئازادی بکه، با بروا وهشویّن کاروباری خوّی بکهوی به بهره لهوهی ئازادی بکهی، تاویّك بیهیّنه لای من. قسهیه کم پیّیه تی... ئهگهر دانی پیّی له تاوانه کهی نهنا و ملی بادا، له نیّوان ههردوو سهعاتدا جاریّك ئاگادارم بکهرهوه، ئیّههد."

ماهیر قاباقچی خیرا هاته نیو قسه کانییه وه و گوتی: "نیمه، له ماله کهی ئیمهین. لهوی هه موو شتیک ئاماده کراوه. گوتم ماله کهی ئیمه لیره نزیکتره..."

حاجى قۆرت بۆغا به نارەزايەتىيەوە گوتى: "شتى وا نابىن. له مالى ئىدەش ھەموو شتىك ئامادە كراوه. "

رۆستەم بەگىش دەنگى ھەلىننا:"لە مالى ئىنمەش..."

ملازم هاته نیّوانیانهوه: "مالّی ماهیر به ک ههر دوو ههنگاویّك لیّرهوه دووره. کهوابوو وا باشتره بچینه مالّی وی. زوّرم حهز لیّیه بزانم نهو کابرایه کهنگی وهقسه دی خهریکه شیّت ده بم. "

داواکاری گشتی گوتی: "ههر پینی لی بنی، دهسبهجی دهرویش به ک ده گرین. دهسبهجی، گیان و دلام. دهمودهست بریاری گرتنه که ی دهنووسم. له گه ل جهنابی قازی لهسهری ساغ بووینه ته وه . ناااخ، خززگه وه قسه ها تبایه. "

سلیّمان ئهسلان سوّوی په نجه تووردهییه که ی خوّی خواردبوّوه و هاته قسه: "وهقسه دیّ. چاری نییه ههر ده بی قسه بکا. قسه ناکا چ ده کا؟ دیاره قسه ده کا. عهریف حهسهن، جا ئهودهم..." ویّک و هیتان و بهره و مالّی ماهیر به گ وه پی کهوتن. ژنه که ی ماهیر به گ له گهل چهند کچوّله به ییشوازییانه وه هاتن. سفره یه کی رهنگین و جوانیان رازاند بوّوه.

ماهیر به گ له بن لیّوانهوه گوتی: "دهستت خوّش بیّ خاتوون، شهرمهزارت نه کردم. " خاتوون: "دهمزانی گهورهمان ده کهیت و ته شریف دیّنییه مالی ئیّمه... چونکه بیستم گیراوه... "

جا سهری برده بن گویّی میرده کهی و پرسی: "کابرایه کی چوّنه؟ ههر نهو دعبایه و ا باسیان ده کرد؟ وه ک دهیانگوت ناوا چوارشانهیه؟"

"زور لهوه سهيرتره كه باسيان دهكرد. ديوهزمهيه كي بي شاخ و كلكه."

رۆژ ئاوا ببوو و شهو بهسهردا هاتبوو. له دهوری میزهکه دانیشتبوون. سهری شووشهیان ههلپچپیبوو و مریشکی سوورهوههکراو و گۆشت بهرخ و هارویخی سهوز و ناسك و قوونچکهگول و پهنیری سپی و بیبهری سهوز و هینندین خواردنی دیکهشیان هینا. دوو کچولهی ژیکهله و کورهلاویک خواردن و خواردنهوهی جغراوجغریان لهسهر سفرهکه ریز کرد.

"بەخۆشىتان."

"خوضتان بيّ."

"خۆشىتان."

"دەرد و بەلا لەگەل خۆى بەرى."

الههموو رۆژىكمان وەك ئەمرۆ بىخ.اا

البهردهوام بي و نهبريتهوه. ال

ته وجار قولیّان له خواردنه کان هه لهالی. ماوه یه ک ده نگی ته قه ی که و چه تالا و قاپ نه بیّ ، ده نگی هیچ نه ده هات. هه مووان به بیّ نه وه ی مته قیان لیّوه بی خه ریکی خواردن و خواردنه و بوون. ناخرییه که ی داواکاری گشتی بیّده نگییه که ی شکاند: "به ده ستی که له پچه کراوه وه سیّ ده وری نه و بازاره ی پی لیّده ده م. ده بی سزای نه و تاوانانه ی ببینیّته وه . ده بی وای لیّ بکه ین. نه گه ر لیّی خوش بین ، و لاته که مان تیّدا ده چیّ. هه ر نه و ده رویی شه و ده و ده و کتیّب نه و ده رویشه نه و و لاته به ره و له نیّوچوون و فه و تان ده با. گه نجه کانی راسپاردو وه کتیّب بخویّننه وه . نیّستا ده بی سزای کرده و کانی ببینیّ. "

قۆرت بۆغا پەيكەكەى ھەلْێنا و گوتى بەخۆشىتان: "خۆشت بى و ھەر بى نىشتمان قەرزبارى خزمەتەكانت دەبى، داواكارى گشتى. نىشتمان لە سۆنگەى ئەو خزمەتەتەوە... بەيانى تەلەگراف دەكەم بۆ ئەنكەرە... بە شانازىي داواكارە گشتىيە مەزنەكەى شارەكەمان..."

پێػەكانيان ھەڵدا. "ىەخۆشىي..."

جافر ئۆز پۆلاد كه هەتا ئيستا بيدهنگ ببوو، دواى هەلدانى چەند پەيكيك زمانى كرايەوه. پەيكيكى ھەلدا و گوتى: "بەخۆشى. بە خۆشيى ھەموو لايەك. ھەمووان. دەمويست بليم ئەمن مەجموده كورده باش دەناسم. وەك رۆژ ليم روونه قسه ناكا. لەم دنيايەدا كەس لەو كورده ئازاتر و بەجەرگتر و جواميرتر و خۆپاگرتر و پتەوتر نييه. قۆناغى منداليمان پيكەوه بووين. تۆ مەجموده كوردەيەكت ھەبىخ، ئيتر پيويستيت بە سوپايەكى تەيار و پې چەك نييه. "داواكارى گشتى ننوچاوانى تىك نا: "قسە دەكا. "

ملازمیش به گنهگن و له بن لیّوانهوه گوتی:"تهگهر دهتوانیّ، با قسه نهکا. تهوه دهیبینین."

ئەوانى دىكەش ويكرا دووپاتەيان كردەوە: "دەيبينين. "

"ئهمن بیست سالی رهبهقه شار به شار گهراوم. بیست سالی رهبهقه ئه و ئۆزاتمالییانه دهناسم. عهریف حهسهنیش بنیادهم سههله، بهرد و ئاسنیش وهقسه دینی."

قورت بوّغا گوتى: "و هقسه ديننيّ، بهرديش، خاكيش... ئهو ئوّزا تمالييانه مردووش و هقسه ديّنن. "

ئەسلان سۆوى پەنجە گوتى:"ئيستا نا ئيستا عەرىف ھەوالى ئەوەمان بۆدىنىنى كە كوردە وەقسە ھاتووە و ئەوەى دەيلى نايلىتەوە ولىفە لەسەر ھەتىوان ھەلدەداتەوە."

قۆرت بۆغا دىسان گوتى: "ئەو عەرىفە زۆر بەتوانايە. دوو سالێكىش لە بنكەى گوندەكەى ئىٽمە خزمەتى كردووه. شەو رۆژ كارى ئەوە بوو كتىب بخوێنىتەوە لەسەر شىۆوازەكانى ئەشكەنجەدان. شىۆوازە تازەكەى ئەمرىكا بۆ قسەدەركىتشان بەلايەوە ھەر ھىچ نىيە. دوو سال لە ئەستەنبول و سى سال لە ئەنكەرە چووەتە خولى راھىنانى چۆنىتىيى وەقسەھىنانى تاوانباران. لەوانەيە كە مردوو وەزمان دىنىتەوە. مردووەك بە سى رۆژان دىنىتە قسە و دەيباتە سەر مىجوودە كوردەى چى، مردووەكىش دىنىتەوە زمان. "

ئاغاکانی شاری بو گرتنی مه جمووده کورده زه جمه تیکی زوّریان کیشابوو. پاره یه کی زوّریان خدرج کردبوو و چی پیاوی دهرویش به گ بوون له چیاکان، ههر هه موویان کریبوون. به و حاله شهوه گرتنی مه جمووده کورده زوّری خایاندبوو. مه جموود وه ک جیوه وایه و له هیچ کوی نهده گیرسایه وه. توریکی هه والنگرییان له شاخ و چیاکان بو پیک هینابوو که س بروا ناکا.

دهرویش به گیش پاره و چه کینکی زوری بو ده نارد. ئه گهر حهیده ره کورده که خوی له فرت و فیلاندا چی له مه هموود که متر نهبوو و له و نه ده مایه وه، خهیانه تی پی نه ده کرد، که س نهیده توانی مه همووده کورده بگری . له و کاته دا که فیشه کی لی ته واو ده بی و به ره و جه نده رمه کان راده کا بو نهوه ی به فیشه ک لینی بده ن حهیده ره کورده له پشته و «پا توند ده یگری و مه هموود له و حاله ته دا ددانه کانی له سه ریه ک داگر تبوو و گرماند بووی: "ئیشه لا روژیک چاومان به چاوی یه کتری ده که و ی ته ده ره . "

جا حهيدهر له وهلاميدا تهنيا پيكهنيبوو.

ئەوى لەوى بوون، لەسەر سفرەكەى قاباقچى ئۆغلى بە سەرسوورمانەوە سەيرى جافر ئۆز پۆلاديان دەكرد. ئەو چۆن ويرابووى لە وەھا مەجلىسىيكدا قسەى ئاوا بكا.

قایمه قام به زورده خهنه یه کی ته وساوییه وه گوتی: "له وانه یه نه و نهیه وی قسان بکا، به لام وه قسه ی دینین. لهم سهرده مه دا ناتوانی قسه نه کهی. "

ئەوجار دوكتۆر لەسەر قسەكەى رۆيى:"ناتوانى قسە نەكەى. بنيادەم سنووريكى ھەيە بۆ خۆراگرتن. ئاخرىيەكەى دەشكىخ. ئاخرىيەكەى واى لىن دى خۆراناگرى و بنيادەم لىن دەكەوى." جافر ئۆز پۆلاد ملى بادا:"ئەو مەحموودە كوردەيەى من دەيناسم، ئەگەر بشيكوژى، مادامەكى خۆى نەيەوى قسان بكا، ھىچ ھىزىك ناتوانى وەقسەى بىنىنى."

ملازم به نیّوچاوانیّکی تالّهوه ئاوری له ئوّز پوّلاد دایهوه: "مهرج ده کهی لهسهر ده ههزار لیره؟... ئهمن ده لیّنم نهوپهره کهی به دووسه عات وه قسه دیّ. همتا ئیّستا که س پتر له دوو سه عات نهیتوانیوه لهبهرانبهر ئه و عهریف حه سه نه دا تاقه ت بیّنی و خوّ راگریّ. ئهمریکییه کان ئه و ههمووه له و کاره دا وه ک باقی بواره کانی دیکه پیشکه و توون، به لاّم سه ریان له شیّوازه کانی عهریف حه سه ن سوور ده میّنی و وه بالی بو ده کیّشن. مه رج بکهین؟!"

جافر ئۆز پۆلاد چاوقايمانه گوتى:"با بيكەين."

ئەوەى لەوى بوون بە بىزارىيەوە چاويان لە جافر ئۆز پۆلاد برى.

تۆزىك دواتر باسه كه گۆردرا. باس هاته سهر خوشكه كهى دەروىش به گ و ئهوەى كه وەچهى سارى ئۆغلى ههمىشه ئافرەتى ئاوا به ئالووشى ههر لى كەوتووەتهوە و زۆريان لهو بارەوە رست و دوكتۆر گوتى، ئهوه جۆرە نهخۆشىيەكە. دواى ئەوە چوونه سەر باسى مورتهزا ئاغا كه چۆن داوىن و بنيارى كىوەكانى بەپانەوە دەكرى و زەيتوونەكانى موتوربه دەكرد. دوايى هاتنه سەر سەرۆكى شارەوانى و باسى ئەوەيكە لە ئەدەنه "بار"ىكى پاوان كردووە و ھەر رانەى ژنىكى

لهسهر داناوه و ههتا بهیانی له پیّلاوی ژنه کاندا شامپانیی خواردووه تهوه و... ئهو کابرایه ئهو ههمووه پارهیهی له کوی بوو؟ هیچ کهس باسی ئهو توّره قاچاغچییهی نه کرد که ئهو پیّکی هیّنابوو.

ملازم له سهر جیّیه کهی خوّی ئوقره و ئارامی نهبوو و سات به سات سهیری سه عاته کهی ده کرد. جاری ده چووه پشت په نجه ره که و ده گه رایه وه و پهیکیّکی هه لاه ده و دیسان سهیریّکی سه عاته کهی ده کرده وه و دیسان هه لاه ستایه وه. ته واو وه روز ببوو و دلّی توّزیّکی لیّ هاتبوّوه. به هه له داوان خواردنه کهی ده خوارد و بی ئوقره بیه کهی پیّوه دیار بوو و به رده وام ده چووه به ریخه ده که دایه و ده گه دایه وه...

اکوره هۆي گەنجۆ."

"فهرموو ملازم."

"بهو يۆلىسەي لەو خوارەپە بلى بىتە ئىرە.گ

پۆليسەكە ھات و پاژنەي پێي لێك دان:"ئەمر بفەرموو جەنابى فەرماندە."

البرو به عدريف حدسهن بلني دهسبهجي بيته ئيره. ال

"بەسەر چاو جەنابى فەرماندە.

تاویّك دواتر عهریف حهسهن هات. شهرمهزار بوو و سهری داخستبوو. دهستهونهزهر راوهستابوو، بهلام خهریك بوو بهلادا دههات. ههموو گیانی دهلهرزی و برّی نهده شاردرایهوه.

الچ بوو حهسهن؟ ئهوه سيّ سهعاته كه... هونهرهكهت ههموو ئهوهنده بوو؟"

"متهقی لیّوه نایه جهنابی ملازم. ههر بیست نینوکهکهیم دهرکیّشاوه، به لاّم متهقی لیّوه نههاتووه. کارهبام له گونهکانی دا، دیسان قسهی نهکرد. قهتم بنیاده می وا نهدیتووه."

"چی دیکهی کرد حمسهن؟ کابرا سی سهعات لهبهر دهستدا بووه، پیاو."

عەرىف حەسەن بەبى ئەوەى سەر ھەلىنىن، گوتى: هیشتا ماویتى بۆ بەيانى جەنابى ملازم. "

"چاوەرپتم عەرىف."

"لاساري وام نهديتووه، جهنابي ملازم."

سلیّمان ئهسلان سۆوی په نجه له جیّی خوّی قیت بوّوه و رووی کرده عهریف حهسهن و گوتی: "بروانه عهریف، ئهمن دنیایهك پارهم لهسهر ئهوه داناوه. ئهگهر نهتوانی وهقسهی بیّنی،

ههموو ریسه کانمان لی دهبیّته وه خوری. ههول بده وه قسمی بیّنی. ههزار لیره شت دهستخوّشانه ده دهمیّ. وه ک شیری دایکت حه لاّلت بیّ."

ملازم:"وهقسه ديّ."

قايمه قام: "وهقسه ديّ. "

دوكتۆر: الدەبئ وەقسە بى. ال

داواكاري گشتى: ادياره و هقسه دي ... كۆمارى توركيا ههموو شتيكى پي دهكري . ال

قوّرت بوّغاش رووی کرده عهریف حهسهن و گوتی: ههزار لیرهشت لای من بیّ. ههر ئهوهنده بهسهر وهقسهی بیّنی. نهگهر نهو قسه نهکا، ده کریّ بلیّین داهاتوومان رهشه عهریف. هونهری خوّت بنویّنه شیّرهییاو. "

قاباقچى ئۆغلى: اهەزار لىرەشت لاى من. ا

جافر ئۆز پۆلاد سەيرىكى ھەمووانى كرد: "لە خۆراوە خۆ ماندوو دەكەن. بروانە عەرىف، ئەگەر ئەتۆ توانىت ئەو مەحموودە وەقسە بىنى و تاقە يەك قسەى لە بنى زمانى دەربكىشى، ئەمن پىنج ھەزار لىرەت دەستخىشانە دەدەمى. "

ئالاتهمير به تهته لهي زمانهوه گوتي: "دوو ههزار ليرهشت لاي من. "

جا له بنهوه يرسى: "جا قسه بكا، باشتره؟"

عهریف وهك گیانیکی تازهیان به بهردا كردبینتهوه، گوتی: "قسه ده كا. ئاخرىيه كهی له زاری دهرده كیشم. دیوه زمه ش بی، شاخی ده شكینم.

به ههشتاو و بهپهله وهدهر کهوت. ئهگهر وهقسهی هیّنابایه، گهلیّکی پاره دهست دهکهوت. وهك دهولهمهندانی لیّ دههات. ههر چونیّکی بیّ دهبوو قوفلی زمانی بشکیّنی و موّری سهر لیّوی ههلپچپیّ... ئیتر چ شیّوازیّك به کار بیّنیّ باشتره؟ جگه لهوانهی له خوله ئهمریکییه کاندا فیّریان ببوو...

له پیشدا کهوته پاپانهوه. ماوهیه کی زوّر لهبهر ئهو پیاوه پاپایهوه که شهلاّلی خویّن بوو و زمانلووسیی کرد بو ئهوهی بهزهیی پیّی دا بیّتهوه. دهیگوت: "بپوانه براله، ئهتوّ بوّچی ئهوهنده لاساری ده کهی؟ چما من چیم لیّت دهوی دوو قسهیه. پیّی لیّ نی و تهواو. بو دهبی لهخوت و خوّرایی خوّت به کوشتن بدهی؟ تو خوا ئهو لاوه تییه حمیف نییه دهگهر بهزهییت به گهنجیتییه کهتدا نایه تهوه، لانیکهم بهزهییت به حالی ژن و منداله کهی مندا بیّتهوه. باشه ئهو همهمووه کهللهره قی و لاسارییه بوچی دهبه کی دوره و وه که مندالی بنیاده مان قسه بکه و

ئەو گەمەيە بېرىنەوە. تۆ گيانى من و مندالەكانىشت، واز لەو لاسارى و كەللە شەقىيە بىنە. سهير که، هيچ دهزاني که ئهگهر تۆ قسه بکهي، چ يارهيهك بهمن دهبردريٚ؟ ئهوكات ئيتر به قەرمى دەبمه عەرىف و پلەم دەدرىتى. عەرىف. ئىتر واز بىنه و بىبرەوه براله. تو گيانى من بهسه. خوّت به قورباني... كهر مهكه. تكات ليّ دهكهم، لهبهرت دهياريمهوه، چيت دهويّ دەتدەمىيّ. دەست و پێيانت ماچ دەكەم، خۆت لە ماڵى دەخەم. ھەڵەپەكە و كردوومە و خۆم لە مالت خستووه. كليلي بهختهوهريم بهدهستي تۆيه. مههيّله نانبراو بم. كوره بهخت و شانس ههر جاریک له دهرگای پیاو دهدا. ئیستاش ئهوه توی دهبی نهو دهرگایهم لهسهر ههانگری. سهیر که گیانه کهم، بیست و پینج سالی رهبهقه زهجمهت ده کیشم و خوین ده خومهوه، ئه دی خوینی دالم دەخۆمەرە. ينت وايە زۆر سانايە؟ گالتە نىيە برالە، گالتە نىيە. ئەر ھەمورە سەگمەرگىيەم كيشاوه، بهلام تا ئيستا ئهوهنده يارهيهي بهلينيان يي داوم، له هيچ كويم نهديوه. مهجموود گیان، ئەمنیش ژن و مندالم هەیه. رزق و رۆزییه كەیان مەبره. كوره هەر كەس رزق و رۆزیی خەلك بېرى، سەرى بەبرىن دەچى. چما ئەو دەرويش بەگە چى تۆيە؟ لە حالىكدا من، من... ههتا دەمرم ئەو چاكەيەتم لە بير ناچى. ئەگەر ئەو چاكەيەم دەرھەق بكەي، وا دەكەم لەو بهندیخانهیه را بکهی. ئهگهر بریاری ئیعدامت بو دهربکهن، له سیداره ده تهینمه خواری. وهره و بلّی مورتهزا به گت به ئهمری دهرویش به ک کوشتووه. وهره تن غیرهتت وا بلیّ. ههر ئهوهنده و هیچی دیکه. ئاخر چما ئهو قسهیه چی تیدایه ئهوهندهی لیّ دهترسی و به لاسارییه کهت ئهمن مالوّران دەكەي..."

عهریف حهسهن زوری زمانلووسی کرد، به لام مه هموود زاری وه ک ته له ی تهقیو قووچاند و لیخکی نه کرده وه. عهریف حهسهن ئاخرییه کهی تاقه تی نه ما و به سه ریدا نه پائه وه پیم گوتی. ئیتر هه رچی ده یبینی له چاوی خوتی ده بینی. دوای ئه وه ئیتر که یفی خوته و هیچ خهتای من نییه. ئه من ئه وه ی ده مه وی ده مه وی هم رچونیکی بی، له بن زمانتی ده رده کیشم."

جافر ئۆز پۆلاد گوتى:"با مەرج بكەين."

ملازم بهتووړهيي و لېراوانه گوتي:"وهقسه دێ."

قايمهقام گوتى:"كۆمارەكەي توركيا..."

ئالاتهمیر که مهشرووبی نهدهخواردهوه و دهستی لهسهر ئهژنزکانی دانابوو و تاقهتی نهمابوو، گوتی: "ههر بژی و بهردهوام بیّ. "

دوکتۆر بەتەوسەوە گوتى:"ئەوە ئەرپەرى بى شەرەفىيە. لايەنگرىيە لە پياوكوژێكى چەپەل. وا نىيە؟"

> جافر ئۆز پۆلاد لەسەرخۆ پرسيى:"لەگەل منته؟" ويكرا گوتيان"جا شتى وا دەبىخ؟ ئەتۆ دەلنى چى؟"

دوكتۆر و جافر ئۆز يۆلاد ھەردووكيان بيدەنگ بوون.

قۆرت بۆغا سەيرىكى سەعاتەكەى كرد و بەنىگەرانىيەوە پرسيى: سەعات بووەتە چوار و چى واى نەماوە بۆ بەيانى. عەرىف حەسەنىش سۆراغىكى نىيە. "

ملازم گوتى: "ئينستا پەيدا دەبىن. ئەنگۆ خەمتان نەبىن. "

"ئهگەر ئيزن بدەن، ئەمن بە دوو خوللەك وەقسەي دينىم جەنابى ملازم. ليم دەگەرين؟"

"قهی چی دهکا. ئهگهر پینت وایه شتیکت له دهست دین، فهرموو. گرنگ ئهوهیه کابرا وهقسه بینی. "

قۆرت بۆغا بەلارەلار چووه بنكەى پۆلىس. دەيزانى مەحموود لەكوى ئەشكەنجە دەكرى. لە دەرگاى دا. حەسەن دەسبەجى دەرگاكەى لى كردەوه. لە ژوورەوه شەش زابتى لى بوو و مەحموودىش كە لە نيو كۆت و زنجير و قوړ و پىسايىدا بى جووللە كەوتبوو. كزە تىشكىكى لامپاكە كەوتبووه سەر دىوارەكە و لەسەر ئالقەكانى زنجيرەكە شۆقىدىكى خەنەتبارانەى ددالەوه....

قۆرت بۆغا فەرماندەرانە گوتى: هەمووتان برۆنە دەرى. ئەتۆش عەرىف... دەمەوى قسەى لەگەل بكەم. بە زمانىكى خۆش... "

دەرگاکه بهجیر هجیر کرایهوه و به دوای زابتهکان و عهریفدا داخرایهوه. قورت بوغا هاته ژوور سهری مهجموود و دهستی راستهی خسته نیو دهستی خویهوه. دهسته خویناوییهکهی مهجموود گهرم بوو.

"خو عوسمانت دهناسی؟ ههر لهو شوینهی تو لیّی کهوتبووی، گیانی دهرچوو. به زهجر و نهشکه نه که خوینی دهرمای بوو کیشایان. خو زوّر باشیش دهزانی سی و نو کهسیان به بیانووی ئهوهی لهگهلا دهستهی حاجی وهلی ویستوویانه رابکهن، له سهر لیّواری ههلّدیّریّك له ساری چام ریزیان کردن و یه کسهر گوللهبارانیان کردن. به لاّم چ بوو؟ باشه کهس گونی گرتن؟ یوزجویان کوشت و تهرمه کهیان له بنکهی پولیسی یالینزتوّت فری دایه نیّو خهرهندیّکهوه و گوتیان له راکردنیّدا لیّی دراوه. کی لیّی پرسینه وه؟ سهری رهسوولیّان بری و بو ئهوهی ببیّته

پهندی عاله می و گوندیی پی چاوترسین بکهن، ناردیانه وه بو دایکی... کی بانگ کرا بلین بو؟ جهنده رمه هه شت که سیان له گونده کهی ساری تانیشلی له به رچاوی گوندییه کان له توپه ت کرد هه تا گیانیان به قوونیاندا ده رچوو، کی میشینگی لی میوان بوو؟ چما نه تو هه موو نه وانه ت نه دی و نه تبیستنه وه ؟ نیستاش به رله وه ی تا هه لبی توش ده کوژن. ته نانه ت دکتور پسووله ی ناشتنه که شتی نووسیوه. باشه.... تو حه یف نی؟ کوره لی گهری با له جینی تو ده رویش بکوژری به لینت ده ده می رزگارت ده که م. له ناقیاساز زهوی و زارت ده ده می وه ره و نه و هم له ده ست مه ده براله. مه حمووده که م. چاوی چاوم. یاللا ده ی زوو به هه تا دره نگ نه بوو قسه بکه و بلی ده رویش رایسپاردم مورته زا به گ بکوژم. یاللا زوو به گیانی من... قسه بکه و بلی ده وینانی این مورته زایانی خوت رزگار بکه نه گینا..."

دەنگى وەك دەنگى دايك و باب و برا، ميهرەبان و بلاوين بوو....

دیسانیش قسمی بو کرد. به دوورودریزی و سوزدارانه و دوستانه و برایانه. به لام مه هموود زاری وه ک ته لهی ته ته ته که لیوه نه هات. قورت بوغا ئیمانی نه ما و به نووکی پینی مه هموودی جوولاند و به ده نگیک که به ناشکرا تووره یی پیوه دیار بوو، گوتی: "مه همود، مه همود، مردی؟ گیانت به قوونتدا ده رچوو؟ همی دایك و ژنه که ت بگیم... گهودا... کوردی که له ردق، حه یوان..."

له داخان نەراندى: "عەرىف حەسەن، عەرىف حەسەن، ئىتر گوناحى ئەو كابرايە لە ئەستۆى من نىيە. بىكوژە ئەو دايك قەحپەيە..."

دهنگهکهی برایهوه و خیرا و له حالینکدا رهنگی به روخسارییهوه نهمابوو، هاتهوه و چوّوه نیّد دیوهخانهکهی ماهیر قاباقچی ئوغلی و به دهنگینکی تهواو جارِزهوه گوتی: "قسه ناکا. " جا پهیکه نارهقهکهی خوّی بهسهرییهوه نا.

جافر ئۆز پۆلاد هەستايە سەر پێيان و گوتى:"لێم گەرێن با ئەمنىش سەرێكى لێ بدەم. برادەرى مندالێم بوو. لەوانەيە قسەى من لە عەرزى نەدا. گەلێك جوامێر و پياوه."

ههمووان ويكرا گوتيان: "بچۆ. برادەرى منداليته و قسەت ناشكينني."

جافر ئۆز پۆلاد پەيكەكەي خۆي ھەلدا و لە ژوورەكە وەدەركەوت.

داویّنی ئاسو ورده ورده روون دهبوّه و چهند که لهبابیّك وهدوا کهوتبوون و له گوشه و قهراغی ئاوهدانی هیّشتا دهیانقووقاند. که گهیشته پشت دهرگای ئه شکه نجهگایه که، دهنگیّکی وه ک دهنگی خرمه ی شکانی بیست. بهندی جهرگ و دلّی داخورپا. دهسبه جی له دهرگایدا.

عهریف حهسهن دهرگاکهی کردهوه، که چاوی به جافر ئۆز پۆلاد کهوت، تۆقیو و وهگیان هاتوو گوتی:"قسه ناکا. قسه ناکا. دهترسم نهتوانم وهقسهی بیّنم."

ئاخيكى قوولى هەلكيشا.

جافرئۆز پۆلاد فەرمان دا:" ئەنگۆ برۆنە دەرىخ. ھەمووتان. لىڭگەرپىن ئەمنىش با دوو قسەي لەگەل بكەم."

مه هموود به نیوه زیندوویی له سه ر ته ختی چیمه نتویه که ته پ و خووساو که و تبوو. خوین له قولکه کانی ته ختی ئه شکه نجه گاکه دا مه یبوو. بونیکی هیلنج هینه ر ژووره که ی پ کردبوو. جافر نوز پولاد رووی وه رگیپ و به رده م و لووتی گرت و ئه وجار ده ستی پی کرد: "کاکه کوشتوویانی. ئه و خوانه ناسانه کوشتوویانی. مه هموود، بلی براله... بوچی که لله ره قی ده که ی ئه گه رقسه نه که ی ده تکوژن. ده رویش به گ ئه و په په ژده ساللی زیندان بو ده بپنه وه. ثه توش لیبوردنت بود ده ده ی و به رده بی خوت بوده رویش به کوشت مه ده .... "

بەر لەودى قسەكەى تەواو بكا، خۆى گەياندە دەرىخ. لەبەر بۆگەنەكەى ناوەوە چى نەمابوو برشىختەوە.

یه ک پشوو هه تا ماله که ی ماهیر قاباقچی ئوغلی رؤیشت و ههر وه ژوور که و ته وه، به هانکه هانک گوتی: "تینی قسه کردنی تیدا نه ماوه. به حال زیندووه. مه حموود ناژی. "
یه یکه که ی هه لگرت و به سه ربیه وه نا.

ماهير قاباقچي ئۆغلى ھەستا و گوتى:" با منيش تاقيى بكەمەوە. ئەوە چووم."

قاباقچی ئۆغلی به ترسهترس و له حالیّکدا لاقهکانی تیّك ده ثالاّن، له ده رگای ئه شکه نجه گاکه وه ژوور که وت و ههر چاوی به مه هموود که وت، گوتی: "مه هموود، مه هموود، مه همووده کورده؟ شهرت بی ئه گهر ناوی ده رویّش به گ بیّنی، مه زرایه کی دوو هه زار و پیننج سه د درّ نه ته ناقچاساز ده ده میّ، ئه گینا ده مری. ئه گهر راستییشت ده ویّ، ئه تو ئیتر زیندوو نیت و وه ک مردووان وای..."

دوای ئه و قسانه، دهمودهست وهده رکه وت. که گه رایه وه، سلیّمان ئهسلان سوّوی په نجه ش خوّی تاقی کرده وه. کابرای شه لاّلی خویّنی له باوه ش گرت، زمانلووسیی کرد. مه حموود به یه ك وشه ش چیپه وه لاّمی نه دایه وه.

"دەمرى. دەمرى. باشه ئەو گەنى و جوامىرىيىدى تۆ حەيف نىيىد؟ كوپم ھەر قامىڭكى تۆ سەد سەگى ودك دەروپش دېنىن... شىرە يىاوەكەم...."

ئاخيكى هەلكيشا و گوتى:"حەيف."

لهوی وه ده رکهوت. که وه ژوور که وتهوه، به ناخوشییه وه گوتی: "تازه ناژی. هیچ قسهیه ک کاری لی ناکا. خهریکه ده مری ده مری . به بی نهوه ی قسهیه کی له زاری بیته ده ری ده مری . " داواکاری گشتی: "دباره . "

قايمهقام: الكۆمارى توركيا دەتوانى مردووش وەقسە بىننى. "

جافر ئۆز پۆلاد هەستا، دەستىك بە جامى بادەوە و دەستىكى لەسەر سىنگى دانا و دوشى دا:" ئەي تورك، شانازى بكه، ھەول بدە و دلنيا به..."

ويكرا چەپلەيان لى دا و گوتيان بژى.

ئالاتەمىرىش ھەستا:"ئيزن بدەم ئەمنىش خۆمى لەسەر تاقى بكەمەوه."

دهستی لهسهر ئهژنزی هه لگرت و ههستا. که گهیشته ئه شکه نجه گاکه، چی نه مابوو تاو هه لبین. به پیلوو ترووکاندن چاوی به ژووره که دا گیرا و نیگای لهسهر مه هموود گیرسایه وه و لینوه کانی لهسه ریه که جوولان: "ناخ، وهییش ش ش ، کوشتوویانی. "

جا له تهنیشتی هه نتووته کا و به هینواشی سه ری برده بن گوینی و گوتی: خو راگره براله. چی نه ماوه تاو هه نبی ده رویش ئاشکرا مه که . ئاشکراشی بکه یت هه ر ده تکوژن نه شیکه ی هه روا . له گه ن تاوهه نا تنی دکتور ده رزییه کی ژه هرت لی ده دا و ده تکوژی . کو نیکمان پاره داوه تی بو نه و کاره . ئیستا که تو هه ر رزگار نابی ، ده رویش به کوشت مه ده . خوا حافیز . گه ردنم ئازاکه شیره کورد . "

به گریانهوه و له حالیّکدا سهری به ههنیسکانهوه ههلّدهقهنرا، وهدهر کهوت. ناچار بوو له پشت مالهٔ کهی ماهیر به گ ماوهیه ک راوهستیّ. فرمیّسکی بهچاوییهوه بهند نهدهبوو. بهخوّی دهگوت: "ثمو پیاوانهی دهولّهت و ثمو تاغاواتانه هیچ دین و ئیمان و بهزهیی و ئینسانییهتیان نییه. ههموو سالیّ ههزاران خهلّکی داماو بهو جوّره ده کوژن. ده کوژن. "

دوای سرینهوهی فرمینسکه کانی به دهسرو کهیهك، له پلیکانه کان وهسهر کهوت.

گوتيان:"زۆرت پي چوو، چ بوو؟"

"قسه دهكا. چاري نييه."

ملازم:" قسمي تيّدا نييه وهقسه همر ديّ. عمريف حمسمن..."

الفهرموو گهورهم. ال

"بهر له تاوهه لاتنی، و هسهی بینه. ههر به لایه کی دهیزانی و چی له دهستت دی بهسهری بینه. ههر چونیک بی له زاری ده ربکیشه."

"قسه دەكا بەگى خۆم."

دکتور بهخهوالوویی و کاس و گیژییهوه ههستایه پیّ. له دویّنی شهویّوه به سهدان نوّبهتیّدار و تا لیّهاتوو، له پشت عهیاده کهی ریزیان بهستبوو. دکتوّر پیّنج سال لهوه پیّش راسپیّردرابوو له و شاروّچکهیهدا خرمهت بکا. له بنهمالهیه کی دهستکورتی ئهرزهروّمیدا لهدایك ببوو. له نهستهمبول به ههزار کویّرهوهری و دهردیسهری و برسیّتی دهرسی خویّندبوو و رقی له ههرچی بوونهوهری سهر ئهو زهوییه ههلگرتبوو. تاقانه دکتوّری شاروّچکه که بوو و ههموو روّژی دهرزیی "کینین"ی له سهدان کهس دهدا.

له شارۆچكە دەمگۆى ئەوە داكەوتبوو كە بەھۆى گرانبوونى دەرزىي كىنىن، لە جێى ئەو دەرزىيدە ھەر ئاويان بۆ دەكاتە سرنجەكەوە. كورتى بېرپىنەوە، دكتۆر لە ماوەى پێنج سالاندا مالا و سامانێكى زۆرى وەسەر يەك نابوو. باغێكى پرتەقالى ھەببوو حەفتا دۆنم و زەوييەكىشى ھەببوو شەش ھەزار دۆنم لە ئاناوەرزا. مالێكى شايانەشى لە نێوەڕاستى باخچەكانى بۆ خۆى ساز كردبوو...

باویّشکیّکی دا و گوتی: "ئهمن دهبیّ بروّم. ئهو کورده کهلله رهقه قسه ناکا. ئهمن راپورتهکهی دهنووسم. "

قه لهم و کاغه زه کهی ده رهینا. یه ک دوو جاران به نووسینه که یدا چوّوه و دوایی سه ریّکی له قاند که یانی به لیّ باشه و بوّ لای داواکاری گشتیی راداشت:"

"بههنری راوهستانی دلهوه، له کاتی راگواستنیدا بن بنکهی پنلیس له ریگایه مردووه... ئهگهر مرد ئهوه بهلگهی مردنهکهی و ئهگهر نه شمرد و ژیا، بیدرینن و فرینی بدهن..." عهریف حهسهن:"نامری دکتور بهگ."

گوتی و وهدهر کهوت.

دکتور: "ئااااا، ئهگهر نهمرد، به لگهی مهرگه کهی ده درپینن و تووری ده دهن، ئیستا نه خوش ده رگای عه یاده که له ریسمه ده به ن. من وارویشتم. "

حاجى قۆرت بۆغا ھەستايە سەر پێيان: دكتۆر، شتێكم بە مێشك گەيشت كە دەمويست پێتانى بڵێم. "

"چ شتێك؟"

ملازمیش که رهنگی روخساری وهك پهری كاغهز سپی ههلگهرابوو، بهماندوویی و و درهزییهوه گوتی: "چ شتیك".

داواکاری گشتیش خهوالوو و رهنگ په پیو قسه کهی ملازمی دووپاته کردهوه: "چ شتیّك". " "به گه کان، ئاغاکان و ههروهها ماموّستا به گده کان، ئاغاکان و همروهها

رۆستەم بەگ كە لە خەونووچكە راچلەكىبوو، بەبى ئەوى بەدەست خۆى بى پرسيى: دەلىّنن چى ؟!!

"ئاغا و به گه کان ده لیّن، با به هه موومان کاغه زیّك بگرینه و بلیّین مه همووده کورده و قسه ها تووه و ئیمزاکه شی له بنی بدهین."

ئەسلان سۆوى پەنجە گوتى:" بالنبى بدەين."

جافر ئۆز پۆلاد گوتى:" با لێى بدەين. ئەى ھاوار و داد. باشە بۆچى لەو دەمەوە بيرمان لەوە نەكردىزوە و شەوەكەمان لە خۆمان تتك دا؟"

ئالاتهمير ئاخيّكي له ناخهوه ههلككيّشا و گوتى: "تف، مه جمووده جواميّره كهيان كوشت. حهيف..."

قاباقچى ئۆغلى بىدەنگ بوو.

ملازم هاواري كرد:"نهخير، ئهو بهچهقي لهعنهتدا چووه، ئهوجار... قسهش دهكا."

داواکاری گشتی گوتی: "بهچهقی لهعنهتدا چووه. ئهویش له بهرامبهر کیدا؟ له بهرامبهر هیزهکانی دهولهتدا. له بهرامبهر هیزهکانی دهولهتهکهماندا راوهستاوه و ملی باداوه. ئهو یاغییه. یاغییه. یاغییه. ئهگهر ئهمروز قسه نهکا، ئیمه سبهی روزی ناتوانین ئهو خهلکه بیدهنگ بکهین و دهرهقهتیان نایهین. ئهگهر ئیمه نهتوانین وهقسهی بینین، ئیتر خهلک ههر تریکیشمان بو ناکهنن. کهوابوو دهبی نهو یاغییه، ئهو لاساره وهقسه بی. نهو دهبی قسه بکا. قسهش دهکا، گهورهم، ناغای من."

قایمهقامیش لهسهر قسه کهی داواکاری گشتی رؤیشت: "قسه ده کا. ئیمه ئیزن به که س نادهین ئاوا له هیزه کانی دهولهت یاغی بی نه گهر نه توانین چهند کاغهز و به لگهیه کی بی که وه بنین، ئهوه نیشانه ی که متوانایی ئیمهیه. دهوله ت به لگه ی تهزویر پیکهوه نانی نهو پیاوه ده بی قسان بکا. ته واو. "

ئیتر ملازم که دهتگوت کهوانه ویک هاتووه، له جینی خوی دهرپهری و هاواری کرد و ژوورهکه له دهنگی پر بوو: "ئیزنی ئهوه تهنانهت به مردوویهکیش نادهین که... دهستدریژیی

بكاته سهر يهكپارچيى نيشتمان و ئاسايشمان و بهربهست بى لهبهردهم بهختهوهرى و ژيانى ميللهتدا و كۆسپ و تهگهره بۆ سهقامگيريى دوايى دەولاهتى تورك دروست بكا. ليش ناگهريين، تهنانهت ميشوولهيهكيش زيان به بهرژهوهنديه بالاكاغان بگهيهنى. حكوومهتيك، دەولاهتيك بهلاگهى تهزوير دروست ناكا. دوايين دەولاهتى تورك..."

به هانکههانك لهسهر جیّیه کهی دانیشته وه و له حالیّکدا لهبه ر توو په ی لیّوه کانی دهله رزین، پهیتاپهیتا دهیگوت: "ئهنگو ده لیّن چی؟ رای ئهنگو چییه؟ ئه و چ قسهیه که؟ به لگهی تهزویر؟ ئه وه چ قسهیه که؟..."

داواکاری گشتییش وهك ملازم قیت بۆوه و له حالیّکدا ههولی دهدا وا بنویّنی که توورهیه، وای نهراند دهماری ملی ههستان: "ئهگهر تهنانهت میّشوولهیهکیش، جانهوهریّکیش، میّشیّك، قالوّنچهیهك و تهنانهت میّروولهیهك بیهوی دژمان راوهستیّتهوه، به ههموو هیّزی خوّمانهوه لیّی دهدهین. خاکی بهتووره که ده کیّشین. ئهوه چ قسهیه که. "

دەستەكانى والىنك كردنەوە دەتگوت فىزى ھەلقرىنىان دەكات ولە حالىنكدا خۆى بەرەو پىش و دواوە دەنوشتاندەوە، لەسەرى رۆيشت:"ئەوە چ قسەيەكە؟ ئەنگۆ دەلىن چى؟ بەلىگەى تەزوير دەرھىنان چىيە؟ شتى وانەبووە وناكرىن. حكومەتەكەمان دەتوانى مەحموودە كوردە وقسە بىنىن."

قۆرت بۆغا:"دەتوانى." ئۆز يۆلاد:"دەتوانى."

ئەسلان سۆوى پەنجە:"دەتوانين."

ماهیر قاباقچی ئوغلی: ئەرە چ قسەیەكە لە زارمان دەردەپەرى و ئابرووى دەولاتەكەمان دەبا. كییه پیشنیارى وا دەكا؟"

ههمووان ويكرا پرسييان:"كييه؟"

ملازم به دهنگیکی بهبرشت و دلنیا و توورهوه گوتی: "مه هموود و ه قسه دی . "

سلیّمان ئهسلان سۆوی پهنجه گرماندی: وهقسه دیّ. کیّ دهتوانی له بهرامبهر هیّزی دهولهتدا خوّ راگریّ؟!

دکتور:" ئهگهر هات و قسمی نهکرد و مرد، ئهوه بهلکهی مردنهکهیتان بهدهستهوهیه." خور رمبیک له ئاسمان ههلکشابوو که عهریف حهسهن گهرایهوه. ئهوانهی له چاوهروانیدا تهواو وهروز ببوون و وهگیان هاتبوون و ههر کامهیان ببوونه توّیهلهیه له توورهیی، یه پی

ههستان و چاویان له زاری حهسهن بری... عهریف ههموو گیانی خویّناوی و پیسایی بوو. رهنگی زهرد هه لّگهرابوو و دهموچاوی دریّژ ببوّه. ئهو بنیادهمه تیّکسمراو و تیّك شكاو و سهرشوره هیچ له عهریف حهسه نه کهی یه کهم شهو نه دهچوو.

ملازم سی جاران به دهوری عهریف حهسهندا که لاقی بهسهر عهرزهکهدا کیشابوو و هاتبووه نیّوهراستی ژوورهکه، خولایهوه وپرسیی: "چ بوو؟ وهقسه هات؟"

حهسهن زمانی ته ته لهی کرد و به ده نگیکی که به حال ده بیسرا گوتی: "هه تا گهرووی له عهرزم گرت و ئه وجار به شیوازه ئه مریکییه که به په مپ فووم دا. "

الدوايي، دوايي، دوايي....؟

"زۆر كەللە رەقە."

"دهزانم. دهزانین لاساره. به آری لاساره. وایه... دوایی... ئاخری و هقسه ت هینا؟ ها؟"
"من، من، من، من... مهرد.. له وه تهی ههم پیاوی ئه وه نده لاسار و که لله ره قم نه دیوه."
ملازم توند قوّل نی گرت و رایکیشا: "ناخرییه که ی چ بوو؟ ناخرییه که ی چ بوو؟"
"لاسار، لاسار، له لاسارییان..."

ملازم هه ڵچوو و به نووکی پۆتینه کهی گرم له بن ئه ژنزی عهریفی کوتا: ادهی گیانت دهرچی قسه بکه. دهی گیانت ده رچی دهی. چ بوو؟ ا

عەرىف بە دەنگىنكى لەرزۆكەوە گوتى: "مرد. كەللەرەقىيەكەى خۆى سەرى خوارد. كە فوومان دەدا... زۆرىشمان فوو نەدابوو..."

ملازم وهك شينتان لووراندى: "ئەمنىش ئەتۆ، ئەمنىش ئەتۆ، ئەمنىش ئەتۆ دەكوژم. "

حهوت کۆلان لهولاترهوه گوییان له نهرهنهری دهبوو. به توورهییه کی ههوسارپچراوهوه گرووبان* (عهریف)ی دایه بهر مست و شهق. گرووبان که لهبهر ماندوویی و شه کهتی خوّی لهسهر پییان رانهده گرت، ههر به یه کهم شهق ویک هات و لهسهر عهرزه که گرموّله بوو. نووك و بنی پوتینه کهی ملازم وا وه پشت و کهله کهی ده کهوت، ههردووکیان نیوه گیان ببوون. ملازم همتا تهواو قینی خوّی پی نهرپشت، دانه مرکایهوه و خوّ نه گهر دادوهر نیوبژیوانیی نه کردبایه، خوا بزانی گرووبان لهبهر نهو پی لهقانه دا چی لی ده هات.

"ئەوەندە پیش مەخۆوە و ھەلمەچۆ ملازم. خۆت بۆ ئەو ھیچ و پووچە سووك و چرووكانه مەكوژە. بەزەييت بەخۆتدا بى ملازم. تىدا دەچى."

001

^{*}گرووبان/ عەرىف: دەرەجەيەكى سەربازىيە.

جا بن پیلی گرت و لهسهر کورسییه کهی داینایهوه.

ملازم دوای ئهوهی تۆزنك دامركایهوه و هنندی وهخوی هاتهوه، به زهردهخهنهیه كهوه كه توزنك لنوهكانی لنك كنشابوه پرسیی: "یانی قسهی نه كرد و مرد؟ كهوابوو دهولاتی كوماری توركیا به و مهزنییهوه دهرهقه ی نهات؟ به مهرگی خوی ئیمهی بهزاند، ئای دهستخوش. "

خەرىك بوو دىسان ھەلدەچوو و توورە دەبۆرە، ھەرچۆنىك بوو، بەسەرخۆيدا زال بوويەوە و بەدەنگىكى ھىنىن گوتى: اھەستە گرووبان. ھەستە. تازە ھەر مردووە، كەلاكى ئەو سەيە ھەلگرە و بىبە لە گۆرەپانەكەى نىزوەراستى بازار فرىنى بدە... ھەرچۆنىنىك بى ھەمووان دەزانن چۆن مردووه. لانىكەم با بۆيان بېى بە پەند... "

تهرمی ونجرونجی و شپرزهی مه حموود ماوه ی دوو روّ و دانیّك لهسه ر نهو گوّ هه رمه رینه ی له سهرده می یوّنانی كوّنه وه مابوّوه و كه و تبووه مهیدانی بازاره كه وه، مایه وه. میّشی سه وزی رهنگی پوّلایی پهیتا پهیتا لیّی دهنیشتن و ده فرینه وه.

رەوەزەكانى ئاناوەرزا لەبەر قرچەي گەرماكەدا ھەلدەچۆقا و دووكەل و ھالاويان لىخ ههللدهستا. بون و بهرامهی جاتره و نهعنا لهسهر رهوهزهکان نیشتیوو و نهو بایهی جار و باره هه لی ده کرد، شهیولیکی بون و بهرامهی جاتره سووتاو دینا. میش به بن سکی سهوزی يۆلايىنەوە و بە بالى كەسك و روونەوە، بە برىسكەبرىسك لە دەورى يوورە ھەنگەكانيان ده خولانه وه. له چهقی رهوه زه موره وشك و برينگ و به له به له سبى تېكه و تووه كانه وه، لوورهپهك ههستا. ئهو گولانهي يونانيپهكي چاخي كون چاندبووني، ليره و لهوي له رهوهزه مۆرەكاندا، ئەرخەوانى دەچۆوە. دىوارە ئەستوور و يتەوەكەي كۆنەقەلاكە ياللى بە سەدەكانەوە دابوو و به گابهرده داتاشراوه کانیپهوه له نیوان دهوه نه کانی جاتره دا و وشترالووك و هه نجیره كنوبيه كاندا قوت دەبۆوه. لەتوپەتى كاشبيه جوانكاربكراوه كان به هنلى شين و رەش و سبى له سهر رووكاره قاوهييهكه، خاكه كيوييهكهي دهنهخشاند. ماريكي خال خالي قورس و يووله كه دار له نير لهته كاشييه كانهوه بهسيايي ده خزييه كه لينيكهوه. مارميلكه درويشه سووره کان سلوّك سلوّك به درویشهی دهركیشراویانه وه، لهملاوه بوّ ئه ولا رایان ده کرد. یوّله كەوپكى قاوەيى لە يەناي گابەردىي رەگەسوور، بە سىنگى شىنى درەوشاوەيانەوە، بە دەندووك و لاقى سووريانهوه، به بالله سيى و رەشەكەيانەوە و بە لەشولارە كەسكە روونەكەيانەوە لە نيو خۆلە نەرمەكەدا چىنەبان دەكرد. بەردەكان وا سوور بيوونەوە، دەست نەباندەوتراپە. ئەو بايەي تۆزىك لەوە يىش جاروبارە ھەلى دەكرد، ئىتر يشووى لى برابوو.

سی پیاوی دهست و پی بهستراویان له سهر ئهسپه کانهوه فری دایه سهر رهوه زه کان. پیاوه دهست و پی بهستراوه کان متهقیان لیّوه نههات. بی جووله و له حالیّکدا ددانیان لهچیرهوه بردبوو، له سهر رهوه زه سووره وهبووه کان مانهوه. دهبرژان و دانیان به خویاندا ده گرت.

دەروپش بهگ چەكمە لە يى لە سەر رەوەزەكانەوە ھات و چۆى دەكرد و جار نەجارىكىش بە تیلهی چاو سهیریکی مستهفا به گی ده کرد که لهسهر گازهرای پشت کهوتبووه سهر رهوهزه کان. لاقه كانى هيدايهت توندوتول ههتا ئه ژنوي هه لبه سترابوون. دهرويش به گ به بي ئه وهي به دهست خزی بیّ، نیگای دهچووه سهر گونه کانی مسته فا به گ و له خورا بیری له گونه کانی ده کردهوه. بچووك ببۆوه و گرمولله ببوو و ههر دههات و بچووكتر و گرموللهتريش دهبووهو و رهش هه لده گهرا. چى واى نهمابوو له نيو پييه كانيدا ون بيّ. گونى پياوى رەسەن و ئەسپى نەجيم له كاتى خەوتنىدا بچووكتر دەبىتەوه... و لە بەخەبەرىدا ھەتا توورەتر بى، گەورەتر دەبىتەوه. مرۆڤايەتىيى كۆن گەورە و بچووكبوونى گونەكانى كردبووە پێوەرى ھەلسەنگاندى رەسەنايەتىيى بنيادهم. ههر ئهنداميكي جهستهي بنيادهم، لووتي، ليّوهكاني، چهناگهي، لاقهدريّژهكاني، مهچهکه ناسکهکانی و ئهندامهکانی دیکهی که نیشاندهری رهسهنایهتیی ئهون، دهگوردرین، به لام گونی بنیادهم یان ئهسپی رهسهن ناگوری. له یونان و روّمی کوندا، دریژتربوونی دووهم قامكي ييّ له قامكهكاني ديكه نيشانهي رهسهنايهتي بوو. ئهوه دروّيه و ههالبهستراوه... ئەوان نەياندەزانى گون چىيە. كۆمەلڭگەكانى يۆنان و رۆم رووخابوون. كۆمەللگە كۆنەكانى وەك سۆمەرىيەكان و ئۆرارتووەكان و هيتىيەكان، بە دلنياييەوە زانيويانە گون نيشانەي رەسەنايەتىيە. گونى دەروپش بەگىش رىك وەك گونى مستەفا بەگ وابوو. ئەوە بەرىكەوت نهبوو. هیی باب و بایره و مامه کانیشی بی گومان ههر وا بووه. داهاته وه و له تهنیشت لاقه کانی مسته فا به گ که لهسهر ته خته بهرده که ههموو گیانی توند ببوو و ده لهرزی، هه لتووته کا و چاوی له لاقه کانی ئه و بری. سهیره، دووهم قامکی ییشی له قامکه کانی دیکهی درێژتر بوو. دەسبهجێ لهوێ دوور كهوتهوه و بهرهو ديوارهكه چوو و له يشت گابهردێك چه کمه ی له پنی خوی داکه ند و به سهر سوورمانه وه لنی ورد بووه. دووه م قامکی لاقی ئه ویش درێژتر بوو. دڵخوٚشيي رەسەنايەتى ناخى تەنىيەوە. بەخۆى گوت: ھەيە. بى گومان بنيادەمى رەسەن ھەيە. بنيادەمەكان دەبى بە ييوەرى گون و قامكى دووەمى لاقيان ھەلسەنگينرين... ئهگەر يەكۆك لەوانە لە بنيادەمدا ھەبن، ئەوە نيوە رەسەنە و ئەگەر ھەردووكىشيان ھەبوون، ئەرە بەروپىشت ئەتلەسە و تەواو رەسەنە. جوامىرى و پياوەتپىش ھەپە. بنيادەمى رەسەن بە مەرگ نابەزى و مل كەچ ناكا. بنيادەمى رەسەن لەبەر ژيانىكى ھەورىن، خۆي نادۆرىنىى. بهیهله چهکمهکهی لهینی کردهوه و له حالیّکدا بیری دهکردهوه که:"ئیّستا رهسهنایهتیی برای رەسەنمان مستەفا تاقى دەكەمەرە، با بزانم رەسەن رەسەنە يان نيوە رەسەنە و لە قامكەرە رهسهنه یان له گونهوه یان بهههردووکیان..." به پهلهپهل گهرایهوه لای پیاوه رووت و قووته دهست و یی بهستراوهکانی سهر تهختهبهردهکان.

"هيدايهت."

الفهرموو بهك. ال

"ئیستا ئەوانە يەك لە دواى يەك دەكوژين. لە پیشدا مستەفا بەگ. ئەوان دەيانەويست من ئەشكەنجە بكەن و بەمانگیك بمكوژن. ئەمن ھەر ئیستا و لیره ئەوان دەكوژم."

بلهئیبو که تاویک بوو هون هون ده گریا، کهوته لالانهوه و پارانهوه: "ئهمن مهکوژه به گ. گوناحی من چییه؟ ئهمن شوینی بوسهناوه کهمانم به وهلی شهمال گوت و ئهنگو هاتن و ئیمهتان گرت. ئهوه هه هه خزمه ته کهم؟ ئهوه یه خهلاته کهم؟ ژن و مندالم هه یه به گ. بهزهییت به منی داماودا بی بهگ... ئه گهر ئهمن شوینی بوسه کهمانم نه گوتبایه و مستها به گم نهبردبایه ته ئهوی، ئهنگو ئاوا سووك و سانا نه تانده توانی بهانگرن. به گ، به گ، به گ، به گ، به گ، به گهر که دردت و مهرگت بو مین من بی ده مست و ینیانت ماچ ده کهم..."

نووزانهوه کهی نهدهبرایهوه. حهمدییش کهوته لالآنهوه و نووزانهوه و پارانهوه. پیاوه کانی دهرویش به گ له دهم دیواره که ریزیان گرتبوو و بی دهنگ دهیانروانی.

"ئەوانە ھەلگرن و بيانبەنە شوێنێك گوێم لە دەنگيان نەبێ. ھەر گوێتان لە دەنگى تفەنگ بوو ھەردووكيان ھەلٚگرن و بيانهێننەوە. نەچن بيانكوژن ھا. ئەوان بۆخۆم دەيانكوژم. ئەوانەى ھەر رۆژدى بە جۆرە ئەشكەنجەيەك دەمكوژن..."

پیاوه کانی دوو کابرا رووته کهیان هه لاگرت، به دهرگا بهرده که دا چوونه دهری و بردیاننه پشت قه لاکه.

"هیدایهت، زه کهریا، ئهنگوش مسته فا به که هه لگرن و به بی نهوهی ئازاریکی پی بگا پالی به دیواره که وه بدهن و لیره برون و هه تا گویتان له دهنگی تفهنگ نه بی و بانگتان نه که مهوه، مهه نه وه نیره ."

هیدایهت و زهکهریا بهگیان هه لکگرت و به پینوه پالیان به دیواره به رزه که ی قه لای ئاناوه رزاوه دا. ده شته که له و خواره وه خوی هه لخستبوو و بنیاده م و تروّمبینله کان و عاره بانه و ئه و ئه سیانه ی به رئیه که دا تیده په رین، له ویوه زوّر گهوره ده هاتنه به رچاو...

"وهسهر كهون."

هیدایه و زهکهریان روّیشتن. بیّدهنگی خیّوه تی هه لدابوو. لوورهیه کی لیّل له دوورهوه دههات که دهروییش به گیش گویی لیّ نهده بوو.

روخسار و جهستهی لهرزو کی مسته فا به گ که له بهر دیواره که راوهستابوو، وه ک میّوی ههنگوین زهرد زهرد هه لگه رابوو. چرچ و لوّچه کانی ده موچاوی ههر ده هات و قرولتر و دریژتر ده بوونه وه. مسته فا به گ چاوه کانی قووچاند بوون و له مردوویه ک ده چوو که به دیواره که یانه وه نابی . نه گهر ناگات له لهرزین و چلاانی جهسته ی نه بوایه، بیّجووله دیار بوو.

دەرویش به ک لهسهر گابهرده رهگهداره ناریکهی شهش ههنگاو لهولاترییهوه بوو، راوهستابوو. قرچهی گهرما بهتینهکهی بهردهکانی بن لاقی خزی ههست پی دهکرد.

دەمانچەكەى لە بەر پشتوينىەكەى دەرھينا و فىشەكەكانى بە خلەخل بەتالا كردنە نيو لەپى دەستى. دىسان پرى كردەوه، مستەفا بەگ چاوى ھەلنەھينا، دەرويش بەگ لەسەرخۆ چاوەروانى چاوھەلىنانى ئەو بوو.

هه تاو خهریك بوو ده گهیشته چه قی ئاسمانی . سیبه ری مسته فا به گ و ده رویش له بن دیواره که چووبوونه وه سهریه ک و تیک ئالابوون.

چاوه کانی دهرویش به گ له نه کاو بریسکانه وه. سینگی مسته فا به گ ده فی ده دا و نیّوان پهراسووه کانی هه لادهستا و ده نیشته وه. ئه و ههستان و نیشتنه وه به همر ده هات و پتر ده بوو. به لام چاوی همروا قووچاند بوو. ده موچاوی شه لاّلی ئاره قه ده بو و و ئاره قه کهی و شك ده برّوه و روخساری سوور هه لاده گه پا و زهرد داده گه پا. لیّوه کانی ده له رینه و ره ش هه لاده گه پان و په په ی لووتی وه ک بالی می شه نگوین نه رم نه رم ده له رینه و و چاوه کانی له بن پیّلووه لیّك نراوه کانییه وه وه ک چاوی کویّران په یتاپه یتا له گلینه یدا ده گه پان. لووله ی ده مانچه که ی ده رویّش به گیش ریّك به نیّوچه و انیه و مابوو. به بی نه وه ی ده ستی به حاسته م بله رزی و بجوولیّن، رایگر تبوو. ده مانچه تیّداره که دا، ره نگورد را و ده بریسکایه وه.

ئیستا روخسار و ههموو گیانی مستهفا بهگ لهبهر یهك كیشرابووهوه و دهلهرزی و وهگیان هاتبوو و گیانی چلی دهدا. دهرویش بهگ دلی بهوه خوش بوو. ئهگهر ههر ئاوا لهبهر دیواره که بهبی هیچ کاردانهوهیك راوهستابایه، زور خراپ بوو. ئهگهر ههروا رویبایه، ناچار بوو ههرچی فیشه کی پییهتی به سینگییهوه بنی و دوای ئهوهش ملی رییه بگری و بروات.

ئەژنۆكانى لەنەكاو دەتگوت نوشتانەوە. دەى چ باشتر. دوژمن خەرىك بوو چۆكى دادەدا. بەلام مستەفا بەگ خۆى خركردەوه. لەرزىنەكەى ھۆرتر بۆوە و پەرەى لووتى لە لەرىنەوە

کهوتن. زهردایی روخساریشی رهوییهوه. ئیتر بن پیّلووهکانیشی نهدهجوولآن. دهموچاوی وهك دهمی چهقزیه کی تیژ و ههموو گیانی وهك تهخته بهردیّکی لیّ هات. دهرویّش به گ پیّی وابوو خهریکه وهخوی دیّتهوه. دهبیّ دهرکهوی چهنده خوّ لهبهر ئهو لهبهریه کیّشراوهییه راده گری و چهنده تاقهت دیّنی هیّزی جهسته و ورهی بنیاده میّک چهنده یه ؟

مسته فا به گیش سات به سات چاوه روانی ته قه ی تفه نگ بوو. له که لیننی پیلووه کانییه وه چاوه روانی بریسکانه وه ی دهمانچه که بوو. روخساری بو ساتیک زهرده خه نه یه که ی گه را. سیبه ریخی تار ده موده ست نه و زهرده خه نه یه ی دایوشی. روخساره که ی جار جار گهش ده بو وه و بلینی و نه لینی بزه یه کی تی ده زا و جار جاریش گرژ و بی هه ستی ده نوانده وه. تیریژی خور له سه روخساری سات به سات گورانیان تی ده که وت.

دهرویش به کی به سهرسوو پرمانه وه ناگای لی بو و مووی گیانی جاری وه ک نه شته ریان لی دی و جاری خاو ده بنه وه در گرژتر و دریژتر دریژتر دهبوونه نه شته دهبوده و روومه ته کانی به قوولال ده چوون.

لووتی مستهفا بهگ وێك هات و لێوهكانی سپی ههڵگهڕان و پڕ له چرچ و لوٚچ بوون و ههڵقرچان. روومهتهكانی به قوولدا چوون.

گهرما پشووبره کهی نیوه رو داهاتبوو. ئه و شنهیهی جار و باره له رهوه زه کان ده گه را، ده تگوت شه پولی گرن. وه ک شه پولی گرده یانسووتاند. بون و به رامه ی قورسی جاتره کان به

گابهرده کانهوه نووسابوو. جگه له بۆنی خاکی هه لبرینگاو و بهرد، هیچ بۆنیکی دیکه نده هات.

دەرويش به گ لهنه كاو ههستى كرد تينوويهتى: "هيدايهت، ئاو. " هيدايهت ئهوهندهى يهك و دوو، قومقمۆكه كهى بۆ هينا.

ادەستى چەپەم، بىدە دەستى چەپەم. ا

بهبی نهوه ی چاو له روخساری مسته فا به گ هه لگری ناوه که ی به دهستی چه په ی به سهرییه وه ناو قولته قولت خواردییه وه. که قومقمو که که ی ده دایه وه دهست هیدایه ت مسته فابه گی دیت به سپایی لیّوه کانی لسته وه و بن پیستی ورده له رزه یه کی تیّکه وت و ره ش داگه را و مووه کانی بوونه وه نهشته ر.

دهرویّش به گ خوّی دهیزانی، ههر به حاستهم بجوولّی یان دهنگیّکی لیّوه بیّ، ئهوه منهتیّکه بهسهر مستهفا به گهوه. ههروا له جیّی خوّی راوهستابوو و ئارهقه له ئازای ئهندامی دهچوّرایهوه. جلوبهرگهکانی و نیّو چهکمهکانی تهواو خووسابوون. دهستی راستهی که دهمانچهکهی پی بیّ، ئارهقه ی لیّوه ده چوّرایهوه و دهنکی درشتی ئارهقه بهر لهوهی بکهونه سهر ئهو گابهردانهی له بن پیّیانیدا دهسووتان، دهبووه ههلّم.

بارانیکی زورد دایکرد. له نه کاو بارانیکی سهربه کالاوه دایدا. ئهو رووه زانهی موّر دهچوونه و و رهگهی سووریان تیّدابووو، خاکه هه لّبرینگاو و روشبوه کهی بهر تاوه که، و ئهو ئاسمانهی خوّله میشین دهچووه و رووباره کهی جهیهان که لهو خواره و ده تگوت قورقوشمی تواوهیه، زورد هه لنگه و ان ریّونه یه کی دیکه شهات و رابرد. دوای ئه وه بارانه که هیّورتر برّوه و ورده و رده و نه رم وه ک بلوور باری.

جهسته زهردهه لا گهراوه کهی مسته فا چرچ ده بوو. گهش ده بوّه و ده ژاکا. بن مووه کانی بای ده کرد... ده ماره کانی لاملی هه لادهستان و روخساری پر بوو له چرچ و لوّچ. چاوه کانی له پشت پیّلووه قووچاوه کانی وه ک دوو توّیه له پهیتا په ده خولانه وه.

جهسته کرووشمه کردووه که، له نیّوچاوان و شهویلکه کانهوه همتا نیّو شان و بن پیله کانی ئارهقه ی شین و موّری ده رکردبوو و ئهوجار چرچ و لوّچه کانی ورده ورده رهوینهوه. توّپه له کانی بن پیّلووه داخراوه کانیشی وه ک فرفره کهوتنه خولانه وه.

دهرویش لهپ پینی وابوو نهو له کهلینی پیلووهکانییهوه و له پشت مژولهکانییهوه سهیری لوولهی دهمانچهکه دهکا. لیوهکانی مستهفا بهگ رهش دهچوونهوه. سمیله شورهکهی و زاره نیوهکراوهکهی سینگوشه ببوو. میشینکی گهوره و ههلمساو و رهش به وزه وز و خیرا خیرا سی جاران به دهوری سهری مستهفا بهگدا سوورایهوه و ههروا بهخیراییش ههلکشا و دوای نهوهی توزیک بهسهر دیواری قهلاکهدا خولایهوه له نیو گابهردهکاندا له چاوان ون بوو. وزهوزی خیرای میشهکه بو تاویک مستهفا بهگی وهخو هینابووه. مستهفا بهگ

دوای رزیشتنی میشه که دیسان له بزشاییه کی بیسنوور و پان و ههراودا، له بزشاییه کدا که س نهزانی به ری به کویوهیه، له بزشاییه کی تاریك و نووته کدا رزچوو و نووکی لوولهی

^{*} فارسییهکهی نووسیویّتی: دهتموی بمری بچو بو گمیلان. نهوه ئیدیوّمیّکی فارسییه. له کوردیدا هاوواتایهکیم نهدوٚزییهوه بهلام نیّستا که که بهغدا ههموو روّژی خهلکیّکی زوری تیّدا دهکوژری، بوّیه من وام دانا.

دەمانچەكەى كە وەخت بوو نيۆچاوانى بسمى، جارى سارد سارد وەك ئاسنىكى بەستوو، جارىكىش وەك ئاسنىكى سوورەوەكراو لە سەر نيوچاوانى ھەست يى كرد.

لەرزىن و چلدانى يېستەكەي دىسان دەستى يى كردەوه. بريسكەيەك كە لە رانىيەوه هه للدهستا و هه تا نیوقه دی داده گرت و چلیک که له ههر مووغه رهی پشتیبه وه دهستی یی ده کرد و گهیشته گرده رانه کانی. جاری واش بوو لهرزینه دریزهاوه که ههموو گیانی ده ته نییهوه. که میشه که رؤیشت، مسته فا به گ جاریکی دیکه ش بیللووه کانی هه لینان. دلی ده گوشرا و تاقهتی ئهو ههمووه چاوهروانییهی نهبوو. سات به سات چاوهروانی ئهو فیشه که بوو، که دەبوايە لە كونى ئەر لوولەيەرە بېتە دەرى و ھەر نەدەھات. عەرزى بن يېيەكانى ھەلدەستا و دەنىشتەوە و بەر چاوەكانى رەش دەبوون. دللى والنيى دەدا كە دەتگوت ئىستا نا ئىستا هه لده که نری زهوی له بن ییپه کانیدا هه لدهستا و ده نیشته وه و به رچاوی رهش ده بوون. چاوه ری بوو. يشووي سوار دەبوو. بمكوژه، بمكوژه هەي سەگى گلاو. دەكرى بلێي هەزار جاريتر لە دڵي خۆیدا نەراندى و واي گوت. له پیشدا لهو لاوه شهش دەوەنه كهنگره كیوپي گهشى بینى كه ههركامهيان هينندهي مستيكي قووچاو له بن گابهرديك روابوون. ئهوي له ههمووان گهورهتر ههالیدابوو و خوی دابووه بهر تیشکی تاوه که و نیوه راسته کهی رهش ده چووه. شهش چلی رهشی دركاوي كه له بن پيللووهكانيدا گهش دهبوونهوه، دهخولانهوه و رهشييهكهيان تؤختر دهبؤوه. ئالقەكانى تىشكى تاوەكەش توپىۋ توپىۋ دەبوون و وەك رەنگى حەوتەوانە خۆيان دەنواند و ھەر ده هاتن و پتر ده بوون. له نیو ئه و خهرمانه ی کولکه زیرینه یه دا که ههر ده هات و توختر ده بووه، تۆپەلەپەكى دركاوى و لە سەرووى ئەوپشەوە زاركى تارىكى لوولەي دەمانچەپەكى برىقەدار كە دەتگوت بىرە. زۆر رووناك، زۆر دركاوى زاركى بىرىكى زۆر تارىك. جا لە چاوەروانى زاركى بیره که دا و حه زله خوفریدانیکی شیتانه بو ناوی. پشوو له سینه دا سوار و رهشه ژانیکی خزوّك وهك نهیزهك و تیژ وهك دهمی تیغی دهللاكی كه به ناخدا بگهريّ... وهگیانهاتوو لهبهر داماوی، هه نخووقیو و زگ به خوسووتان و له چاوه روانیدا. چاوه روانی مه رگ. چاوه روانی مهرگیکی نزیك و دوورهدهست. چاوهروانییهکی پشووبی و شیّتکهر. ویّلبوون بهدوای ریّگهچارهیهکدا بز ئهوهی زوو بگاتی و نهدوزینهوهی ریّگهچاره و له داماویدا ویّکهاتن و گرموّلهبوون و توندبونی ههموو ماسولکه و جومگهکانی گیان. ساردبوونهوه و راوهستانی لهنه کاوی تریهی توندی دل. که وتنیکی وهك که وتن به سهر ده می تیغی ده لاکیدا و ههیروون به ههیروون و لهتویهتبوون و لهههر لهتیکدا ژان و ئازاریکی دوور له باوهر. ئهوجار هیوادار و پشتبهستوو، داماو و ئارهقه کردوو، سهرداخستوو و لهپی کهوتوو و خوبهدهستهوهدراو، چاوه پوان و چاوه پوانی کیشان و گهروو وشك و تینووی چاوتروو کاندنیک. روونا کایی خوره که لهو دیوه ییلوه و نارنجی دهبوو.

دهنگیک بهرزتر له لوورهیه کی لیّل، وه ک قاقایه کی وه ک قولپه ی گریان، کیّشرانی پی به به به عهرزدا، وه ک فره ی بالی بالنده دهبیسرا. دهنگه که ههر ده هات و پتر دهبوو. دوور دهبووه و داده مرکایه وه. لووره که لهگه ل نهو رووناکاییه ی ههر ده هات و پتر دهبوو و له پشت پیّلووه کانه وه خهستتر دهبووه، نزیک دهبوره و وه ک توفان هه لده چوو.

خور گهیشتبووه چهقی ناسمانی و وهك بزماریك له تهپلی سهری دهچهقی. جهسته گرموّله و ویک هاتوو و کرووشمه کردووه کهی مستهفا به گ سپی و هه لبزرکا بوو.

به سهر سهریانهوه پوله بالندهیه ک به قاووقیژ رابردن. جهستهی مستهفا به گ چهند جاریک به راست و چهپدا هات. توزیکیش ئارهقهی کرد و دواتر ئارهقه که وشك بوده و بوو به ههلم. دهرویش به گ ههستان و داکشانهوهی جهستهی و تریهی دلی، که خوی به دیواری سینگیدا

دەرويس بەت ھەستان و داكسانەوەي جەستەي و ترپەي دىي، كە خوى بەديوارى سيتخيد دەدا، ديت. جەستەي دەلەرزى و توند رادەتلەكا.

ماریّك به دهنگیّکی تیژ و خشهدارهوه له گابهرده كانی لای باكوورهوه فیشكاندی. دهرویّش بهگ ئهوهندهی پی سهیر بوو له جیّی خوّی وشك بوو. مستهفا به گ لهنه كاو چاوه كانی كه شینكه كان لهناویدا دهدرهوشانهوه و ههلّدهستان، ههلیّنان. ههموو هیّزی خوّی دابووه چاوه كانی و تیشكیّکی وه ك نووكی دهرزی له بریسكهی چاوه كانیدا به درهوشانهوه یه كی پولایین، سهیری ده كرد. كرانهوهی چاوه كانی مستهفا به گ تووشی سهرسوورمانی كردبوو، به لام سهری پتر لهوه سوور ده ما كه ههر ئهو بریسكه پولایینه نیشانهی ئازایه تیی ئه و بوو. له پیشدا ده تگوت

کهیفی ساز بووه. مسته فا به گ له زارکی تاریکی ده مانچه که یدا که ناماده ی رشانه وه ی مهرگ بوو و له روخساره گرژه که ی و له چاوه واق و رماوه کانیدا، شه پولی هاتن و رهوینه وه ی خوشییه کی به دی کرد. هم له و کاته دا نه ویش دلی خوش بوو. ده رویش به گیش تیشکی نه و شادییه ی له روخساری نه و دا دیت. له خوی خوری که نیتر به سه و بیرینه وه. په له پیتکه ی برازینه د... ریک له ته ختی نیوچاوانی... به لام ده ستی راگرت.

چاوه کانی مسته فا به گ که مهرگیان له روخساری دهرویش به گدا به دی کردبوو، له نه کاو له دره وشانه وه کهوتن و روون بوونه وه، زه ق بوونه و و رهشییه کهیان سپی داگه پرا. روخساریشی هه لنبز پکا. ره ش هه لنگه پرا و ژاکا. ره شییه کی مهیله و تال هات و له روخساری نیشت. په په ی لووتی چه ند جاریک له رینه وه و لیوه کانیش و یک هاتن و له سهر یه ک توند بوون و ته نیا هیلیکی باریکیان لی مایه وه. دوای نه وه لیک بوونه وه و وه که خویان لی هاته وه. له و چاوه پوانییه دا دله کهی دیسان وه ک شیتان لینی دایه وه و هه موو نازای نه ندامی که و ته وه له رزین.

مسته فا به گ هه ر ئه وه ی دیت، له رزینی گیانی ره وییه وه. روخساری ره نگینکی وه به ر هاته وه و شه پولی ره نگینکی شادی، خوشیی چرکه یه ك زیاتر ژیان تینی گه پا و ده رویش به گ هه ر ئه وه ی دی، ده مانچه که ی هه لینا و له ته ختی نیوچاوانی دانایه وه... روخساره که دیسان ره نگی بزرگایه وه و گرژ بو وه و چاوه روونه کانی وه ك سه هو لا... ده رویش به گ دلی تینکه لاهات. بیزی له هیندی شت هه ستا. مسته فا به گیش وه ك نه و دلی تینکه لاهات و بیزار بوو. ناوینکی تلخ و لیچق له زاری چورایه وه و که و ته سه رسینگی.

مستهفا به گ پی ده کهنی. راشکاوانه پی ده کهنی. چاوی برپیوه ته شوینیکی جهستهی و پیده کهنی. پیکهنینه که زاری پی داپچریوه. پیده کهنی؟ له خوشییان؟ به داخوشییه وه ؟... ده مانچه که چووه سهری. ترس و زهرده خهنه تیکه از برون و دوای نهوه خهمیکی قورس و نهوجار پارانه وه... چاوه کانی برپیبووه خااینی، برپیبوویه دوگمه (قوپچهیه) یه که دوگمهی چاکه ته کهی نا نا، ده رزیی بونباخه کهی، نا، پشتوینه کهی... ده رویش به گی زوری ههوالدا بزانی نهو سهیری کویی ده کا و ناخرییه کهی زانیی. خالخالوکهیه که به یه خهی کراسه کهیه وه نووسابوو و له جیی خوی نه ده برووت. که ده رویش به گ سهرقالی گهران بوو، مستهفا به گ ورده ورده وه خو ها تبوره و چاوی ده ترووکاند و نیتر پارانه وه و ترس و داه راوکی و ههسته تاله کانی له خوی داده رنی و خوی لی قوتار ده کردن.

دەروپش بهگ ددانى چىر كردنهوه و گوپچكهى زرىكاندى و ئهو دەستەي كە بەدەمانچەكهوه بوو، كهوته ژان و دهمانچهكهى له سهر نيوچاواني هينايه خواري و ريك لهسهر دللي داينا. چاوه کانی مسته فا به گ يارانه وهيان لي دهباري. دهرويش به گ هيچ ييني وانه بوو وا دهبي. ييني سهیر بوو. هیز و تینی له قامکی پهلهپیتکهیدا نهما و وا به سهرسوورمانهوه سهیری کرد که مستهفا به ک ته ریق بوّوه و چاوی لیّك نا و رهنگیّکی هیّنا و برد. خوّی پیّ نه گیرا و دیسان چاوهکانی ههانینا و روخساره گهشهکهی دهرویش بهگی دیت. دهستهکانی بهردابوونهوه و چیژ و لەزەتى سەركەوتن سەرخۆشى كردبوو. مستەفا بەگ چاوى ليك نا و ھەليھينانەوە و ليكى نانهوه و دهرویش به گی دیت له بهرامبهری کهیفخوش و ئاسووده راوهستاوه. روخساری له يريّكا لهبهر توورهيي و نهفرهتيّكي قوول گرژ و موّن بوو. چاوهكاني بريسكهيهكيان ليّ ههستا و بووژانهوه. ئهو بریسکه یوّلایینه زیندووه دیسان هاتهوه و وهك نووكی نهشتهر لهسهر ترووسکهی نیگای نیشتهوه. لینی راما. بهبی ترس و دلهراوکی، وهك مهرگ، بهبی چاوهروانیی مهرگ، به لهسهرخویی و وهك ئهوهی هیچ نهقهومایين. دهرویش بهگ كه ئهوهی دی، ئهوهنده تووره بوو ههموو گیانی کهوته لهرزین. لوولهی دهمانچهکهی خیرا و بهیهله له نیوچاوانی چهقاند و پهنجهی لهسهر پهلهپیتکهی بزاوت و ریک لهوکاتهدا چاوی له چاوهکانی بری. راچله کی. چاو و رخساری هیچ نه گۆرابوو. دەمانچه کهی هینایه خواری و بزهیه کی هاتی. ئهو ترووسكاييه ههروا له چاوهكاني مستهفا بهگدا مابؤوه. هيّل و چرچ و لۆچهكاني دهموچاوي گرژ و تێکهڵ ببوونهوه. ئهو مستهفا بهگه چما ههر ئهو مستهفايه نهبوو که تاوێك لهوه پێش به ههموو چرچ و لۆچەكانى هێڵ و چرچ و لۆچەكانى روخسارى و به يێست و مووه نه شته ره کانییه وه به سمیّله شوّره کهی و چاوه له ژیّللاها تووه کانی و به گونه چرچه کهی ... به ههموو گياني دهپاړايهوه.

ههآنزیهك له چهقی ناسمانیدا بهره و خوّاری لوور بوو. یازده مارمینلکهی گهورهی درویشه سوور له دهرهوه به دیوارهکهی قه الا ههانگهران و لهودیوی دیوارهکه له چاوان ون بوون. میشک میشیکی رهش و زل که ههزار نالقهی زهردی لهسهر دهبریسکایهوه، به وزهوزیکی میشک بهرهوه له دهوری سهری مستهفا به گهرا. دهموچاوی مستهفا به گ که وه کو لهته بهردیک رهق ههانات و چاوه گهش و بووژاوهکانی بههوی ترووسکایی خوّشییهوه، نهدهگوردران. هیچ گویی به گهرما و ترس و مهرگ و نهو فیشه که نهدهبزووت که لهوانهبوو نیستا نا تاویکی دیکه بته قیّ.

دەروپش بەگ بەخزى گوت برواي كردووه نايكوژم. كوره سەيرى ئەو سەگبابە بكه. ھەموو گیانی له توورهییان گرژ بووهتهوه. دهمانچه کهی هه لیّنا. چاوه کانی لیّك نا بو ئهوهی... نەپتوانى. بەر لەوەي يەلەپپتكەي لى بىرازىنى چاوەكانى ھەلىنا... ھەلىھىنان بۇ ئەوەي ... مستهفا به ک مستهفا به گه که ی پیشوو نهبوو. به لادا هاتبوو، تین شکابوو، لینو و سمیله کانی شۆر بېوونهوه و سهري كهوتېووه سهر سينگي و نيگاكاني دۆراندېوو. دهستي دهرويش بهگ هاته خواریّ. مستهفا بهگ دیتی دهستی بهردایهوه. ههموو گیانی، روخسار و دهموچاوی و دەست و یی و ددانه سیپیه کانی که به بزهیه کی ئاشکرا و لیل دهرکه وتبوون و دهمار و میشکی ئیسقانه کانی ههر ههمووی تژی بوون له خوشی و شادی. دهرویش به گیش نهیتوانی خزی له و خوشیی، شادی و خوشیی توزیک یتر ژبان، توزیک یتر ژبان و دیسان هه ر ژبان، رزگار بكا. ئەوجار لە نەكاو بەخۆى و لە مستەفا بەگ توورە بوو. تاوپك بېجووللە و سەرسوورماو لهجینی خوی وشك بوو. مستهفا به ک لهو توورهییهی تیکهیشت. ئیتر رزگاربوونیک له گوری نهبوو. دهتگوت ههوره تریشقه په کی به سهردا هاتووه. له خوّیدا ورد و خاش بوو. تیّك سمرا. ههردوو چاوی قووچاندن و دهمودهست ههلی هینانهوه. ههوریکی سیی و روون سیبهره ههوریشمینه کهی به سهر رهوه زه کاندا کیشابوو. ههور و سیبه ره که راده بردن. چاوه کانی مسته فا به ک لهسهر ههوره که بهمو لهق وهستان. نیگای دهرویش به گیش بهبی ئهوه ی خوی بیههوی بهرهو ههوهرهکه کشا. ههورهکه خزی و رؤیشت. سیبهکهی، دهشت و شیو و دوّل و ههوراز و نشي و زونگاو و رينگه ير له خول وخاكهكاني مشاتهوه و بهرهو چياكاني تورووس كشا. ميشي بچووك بچوك هينندهي ميشه بن سك كهسكهكان له دهوري جاتره وشكهه لاتووهكان دهنيشتن و دەفرىنەوە و وزەوزىكىان ھەلگىرساندبوو مەگەر خوا بزانى. مستەفا بەگ لە نىو يىللووە ويك هاتووه کانییهوه ههموو ئهو شتانهی وهك خهیالان دهدی و ههستی یی ده کردن. له دهوروبهری رەوەز و بەردەكان مارمىلكەكان كۆ دەبوونەوە. ھەر كامەيان مىشكىكىان بەسەر درويشە سووره كانيانهوه مابروه. جالبجالزكهيه كي لزق دير كه چهند هيليكي سيى سهريشتيان بهش بهش كردبوو، داويكى له نيوان سي گابهرد و دروويهكدا تهنيبوو. له تهنيشت داوه هه لخراوه کهی بهبی جووله دانیشتبوو و سهیری میشی گهوره و بچووك و ئهو میشه نگوینانهی ده كرد كه وتبوونه داوه كه يهوه و يهله قازه يان بوو. وهك يادشايهك، ديكتاتور و لووتبهرز و لهخزيايي بوو. داوهکهي، که وهك خيوهتي شهو ههليدابوو، ديار بوو تان و يزي توند و پتهون و ر هشمیای ئاناو هرزا زهفهری یع نایمن. دەروپش بهگ كه دەستى ماندوو ببوو و وا دامابوو نەيدەزانى چ بكا و چاوەكانى لەسەر جالنجالنّوکه و میّش و گولهکانی کهنگرهکهوه که ههردههاتن و پتر رهش ههلندهگهران، دهچووه سهر گونه کانی مسته فا به گ و لهویوه ده کشا بهرهو چاوه قیچ کردووه کانی و ههتا سهری نینزکهکانی و سهر و قژه ئارهقهکردووهکه و دهگهرایهوه و له ههر هاتن و چوونیکی چاویدا، یتر وهرهز دهبوو. لهنه کاو دهستی کرد به پیاسه کردن. تووره و به ههشتاو له نیوان دیواری قه لاکه و ئەر بەردەي مستەفا بەگى لەسەر كەرتبور، دەھات ر دەچور. چارە بېھپيراكانى مستەفا بەگىش که دهتگوت بهوهوه بهستراونهتهوه ههروا بهخیراییهوه له کاسمی سهریدا دهخولانهوه و بهوردی سهرنجیان دهدایه شیّوهی و حالهٔ ته کانی روخساری و جوولهٔ ی دهست و پیّی و شانه کانی که هه ليده ته كاندن و چاوه كاني كه جارئ ده قووچان و زهق دهبوونه و جارئ قبچي ده كردن. له كاتى يياسه كردنيدا، جۆرىك لۆقى داويشت، دەتگوت له گيانى بوونەتەوە و ئيتر ناگەرىننەوه. دهستی سهر دهمانچه کهشی وا شور ببووه و رای دهوهشاند، دهتگوت گلاو بووه و هیشتا بیسمیل و حهوتاوی نه کردووه *. پهیتا پهیتا چاوی دهترووکاند. دهموچاوه چرچ و لوچاوییه کهی جاریّك گهش دهبوّوه و جاریّ گرژ دهبوو. جاریّ یهمهیی و ئاسووده و شاد دهبوو و چرچ و لوّچی ليّ دهږوينهوه و نهرم دهبوونهوه و لهنه کاو گرژ و تووړه دهبوونهوه و له نيّو سهدان چرچ و لۆچى وشكدا نوقم دەبۆوه. تاوپك دواتر مستەفا بهگیش لهو روخسارەدا نەرمه فرینیکی شادیی بهدی ده کرد و به دهست خوی نه بوو ئه ویش له گه لیدا شاد ده بوو و دواتر ههر گرژ ده بووه، ئه ویش نێوچاوانی تێك دەنا. دەروێش بهگ لهو هاتن و چوونهيدا تووشی ترسێك ببوو مهگهر خوا بزانني و وهخت بوو شیّتی بکا. له بوّشایی مهرگدا دهتلایهوه و خویّن له دهماریدا دهمهیی. ههتا كهشكهلاني دهچوو و دهچوو و شوينيكي بو راوهستان شك نهدهبرد و له نهبووندا ههولني دهدا. مستهفا به گیش ههر وای بهسهر دههات. ئه ژنزی ههردووکیان، ههم دهرویش به گ که دههاته بهردهمی مستهفا به ک و دهرویشت و ده گهرایهوه جار بهجار خیراتر دهبوو، ههمیش مستهفا بهگ که سهیری ههلسوکهوت و جوولهکانی ئهوی دهکرد و لهگهل ههموو ههستهکانی ئهو دەۋپايەوە، دەلەرزىن. دەرويش بەگ لەنەكاو راوەستا، چاوەكانى مستەفابەگىش جووللەيان لىخ برا و روون و لهژیللاهاتوو لهسهر خالیّك گیرسانهوه. دهرویّش بهگ سهیری ئهژنو لهرزوّکه کانی خوی و مستهفا به گی کرد.

^{*} بیسمیل و حموتارکردن: ئهگمر شتیک ددمی سهگی ویدهکموت و گلاو دهبوو، به ناویکی قورِاو حموت جاران دهیانشنرد و پیمی ددگوترا بیسمیل کردن یان حموت ناو لنی دهرکردن.

بارانه زەردەكە لەپرىكا دايكرد. بارانىك وەك گۆزەى سەروبن.

بزهیه کی هاتیّ. مسته فا به گیش ریاییکه رانه بزهی هاتیّ. میّشکی گهرم داهات و دهسکی ده مانچه کهی وا له نیّو دهسته کانیدا گوشی خویّنی لهبهری دهستی هات. بارانه زهرده که، رهش داگه پا و رهنگی گولّه رهش و درکاوی و دووکه لا ئاساکانی گولّه که نگره کانی گرت. لافاویّکی به که فوکول و لیّل، رهوه ز و گابهرده سامناك و قورس و چ و درشت و ئه رخه وانی و موّر و پهمه یی و سوور و که سك و به خالی به له کانی داگرت.

له لووتکهی ئالاداغ، گهواله ههوریک که سات به سات رهشتر دهچوّوه و چپتر دهبوّوه و لهسهر یهك که لهکه دهبوو و لایه کی ههر ده هات و دهسته ملانی تاریکایی شهوه که دهبوو و هاوکات لهگه لا تاریکداهاتنه که دا، پتر هه لاه کشا و بهره و سهر ده شته که ده خزی و چپتر ده بوّوه و ده هات و له ئاسمانه زوّر دووره کهی ده شتی ئاناوه رزادا لهسهر یه ککو ده بوّوه، ده سووپایه وه ده یگرماند و ههوره تریشقه ی ده دا و ئاسمانی ئاگرباران و ده شته که ی جار به جار وه ک روّزی روون رووناک ده کرده وه ، بارانه ره شه که ی وه ک شیّتان به ملاولای ده شته که دا ده پرژاند.

خوین له بهری دهستی دهرپهری. له جییه کهی خوی پی و پیی کرد (له سهر پییه کییه وه خوی دایه سهر پییه کهی دایه سهر پییه کهی دیکهی) و ههولتی دا و مایه وه. ههموو گیانی کوترابوو. ور وکاس بوو. نهو دهمانچه یهی به نیوچاوانی مسته فا به گهوه نرابوو و بهرده وام ده بریسکایه وه، هاته خواره وه. ده رویش به گخوی ویک هینابوو و دیسان ده ستی کرده وه به پیاسه کردن. سهری داخستبوو و چاوی بریبووه بهر پینی خوی وسهری هه لنه ده هینا. نوقمی بیریکی قرولتی سهر دوو ریبان بوو و هه نگاوه کانی له گهل خیرایی بیرکردنه وه کهیدا ریک ده خست. چاوه کانی مسته فا به که له گهل نهودا غاریان ده دا. نیگای له لاقییه وه ده چووه سهر نه و ده سته شین هه لگه پراوه ی ده سکه کهی ده گوشی و نه و پشته ی کوور ده بووه و قیت ده بوویه وه. له ویوه ده چووه سهر چاوه کانی و گوی چکهی و نه و نیوچاوانه ی که گنجیان تی ده کهوت و ده ره وینه و و نه و لیوانه ی شور ده بوونه و و ده و ده گهرایه و و ده و ده گهرایه وه.

مستهفا به گ لهنه کاو دلنی تیکه ل هات و هیلنجی دا، به لام به سهرخوّیدا زال بوو و نه رشایه وه. ده رویش به گ راوه ستا و به سووکایه تیبه وه سهیریّکی کرد. سینگی مستهفا به گ ههلّیداویشت. دلنی ده رویش به گیش به و ریتمه که و ته لیّدان.

ریژنهیه کی زهرد دایکرد.

دهرویش به هه لپهتر لهسهر هات و چویه کهی به رده وام بوو. مسته فا به گیش به چاو و به سهر و نیو شان و سهر و قر و برو و زار و گهرده ن و به هه موو ئازای ئه ندامی به غاردان به دوویه و بوو و ده تگوت ده یگاتی بیریکی وه که برووسکه به میشکیدا هات و به خوی گوت: هه موو شتی ته واو بوو. دلنیا ببوو که ده رویش به گ نایکوژی هیواکه ی به بادا چوو، سیبه ریکی درد و نایکوژی هیواکه ی به بادا چوو، سیبه ریکی درد و نایکوژی درد و و مهتی که و تبه که که و تبووه سهری، میرووله ی ده کرد، گنجی تی که و ت و چاو و سیبه دری لووله ی ده مانچه که ی که و تبووه سهری، میرووله ی ده کرد، گنجی تی که و ت و چاو و روومه ته که ی که و تبووه سهری، میرووله ی ده کرد، گنجی تی که و ت و چاو و روومه ته که ی که و تو بینیدان و گوشه ی لیوه کانی له به ربه که کشانه وه. ساتیک له و ده شه و ی بینیدان به مه لا شوویه و و گیانی له ده ست و پینیدانه ما و زمانی به مه لا شوویه و نووسا. دوای نه وه سیبه ری تارمایی داماوییه کی خنکینه ربه رو خساریدا تیپه ری و جیگه ی خوی دا به ره نگی پارانه و و لالانه و داماوییه کی خنکینه ربه مو و گه شبینییه وه له گیانیدا چروی کرد و هه لیدا و هه مو و گیانیی دارگرت...

دهرویش به گیش ، ههسته کانی، سوو کبوونه که ی به هوی پاپانه وه و و نه و ریاییکردنه ی له شادییه که یدا هه بوو و چاوه پروانییه که ی له بوشاییدا و ترسی ساتیک و هیوربوونه و ماندوویه تی و نوخژن وه به هاتنه وه ی به هوی رزگاربوونی، وای هه ست به وانه کرد و له گه آیان ژیا، ده تگوت به شیک کن له خوی.

روخساری مسته فا به گ گرژ بوو. به ژن و بالآی و شان پیل و که مه ر و لاقه کانی و گونه کانی، به رگه ده و قری سه ری هه موو گرژ بوونه و و توند بوون. هه ستی کرد ئه وه نده ده ده ده و درویش به گ بیزاره و رقی لییه تی مه گه ر خوا بزانی به هه موو نه و قین و رقه وه که له رم چه له کییه وه به نه وه پییه وه گه وره ببوون، سهیری ده رویش به گی کرد. ریک بی ترس، به سووکایه تیبه وه، بی کوشتن، لی نه بورده و هه رگیز لینه بورده، سهیری کرد. گه وره بی قین و سامناکیی تووره بیه که ته نیا له چاوه کانیا ده رکه و ت. ده رویش به گ له نی ته و ژمی سامی نه و توله نه شما الله خواه کانیا ده رکه و تی دابی تیک شکا و ورد بوو و به لادا هات. شیتانه دایه قاقای پیکه نین. قاقا پیکه نینه کان، چاود زینه وه له نیگای نه و و دیسان سه برکردنه وه هیچ کام له وانه نه یانتوانی نه و ترسه ی لی بره و یننه وه و باری ته زووی کوشتن و نه و تووره بیه سه هی لینه که خوینه که ی ده مه یاند و هه مو و ناخی

دەتەنى و رەقى دەكرد، لەسەرى سووك بكا. لە نەكاو بەميكىشدا ھات لينى رانەوەستى و بىكوژى، بەلام دەسبەجى پاشگەز بۆوە.

دهسبهجیّ، دهسبهجیّ، بهبیّ راوهستان دهبیّ بیکوژی. رووی له مسته فا به گ وهرگیّ و لهسه ر گابهردیّك دانیشت. وا کهوتبووه هانکههانك دهتگوت لهمسهر بر نهوسهری رهوه وه کان یه کپشوو غاری داوه. دهبیّ بیکوژی، دهبیّ بیکوژی، دهبیّ بیکوژی بهبیّ راوهستان... کوشتنی نه و لهم حالهتهیدا که پیاوه یی و مهردایه تیبه کهی پشکووتووه و رق و قینی وه جوّش هاتووه... وهك نهوه وایه هه تا روّژی قیامه تی نه و نه نه نهرسی و نازایه تی و به خوّنازینه ی لهبه رامبه ر مهرگدا بو راگریت... یانی نهوه ی نهمربوونه کهی دهسته به ربکهی. چما هه روا نییه، که پیاو لهمردنی چههستیّکی هه بی هه روا ده میّنیّته وه ؟... ده بی کوشتنه کهی زوّر بخایه نی زوّر... له حالیّکدا پارانه و و داماوه و ترس له روخساریدا قه تیس ماوه... بزه یه کی ریاییکه رانه...

دەرويش بهگ هەستى كرد گړى نيگايەكى بەتين خەريكە پشتى دەسووتيننى و كونى دەكا و نەيويرا ئاورىك بداتەوە.

بۆرانیکی زەرد هەلیکرد و تیپهری. گولهکانی کەنگره مۆرەکە کە هەتا ئەژنۆ لە رەوەزەکاندا هەستابوون و هەركامەی هیندەی مستیکی قووچاو گرمۆله ببوون و نیو رەوەزەکاندا هەستابوون و بیستانیکی مۆر و رازاندبوویانهوه، دایهینایهوه و رایخست و هەلیستاندەوه و بەتوندی دەریخست. لافاویکی زەرد و بهخرۆش بەنیو رەوەزەکاندا بەرەو دەشتەکە دەخوشی.

هیّور هیّور بهلادا هات و لهسهر تیژایی ناخوّشی ئه و بهرده ی تاویّك له وه پیّش لهسهری ههستابو و بهره و رووی مسته فا به گ دانیشت. جهسته ی باریك و تیّکسم واوی مسته فا به گ که جار به جار بچووکتر و گرموّلهٔ تر دهبو و ، جووله ی لیّ برابو و و له سینگی و له دهموچاوه وشك ههلاتو وه کهی و چاوه بیّ نیگا و سیس و ژاکاوه کهیدا هیچ جوولهیه ک بهدی نهده کرا. باشه

ئەگەر مردبايە، بەعەرزيدا نەدەكەوت؟ نەكا خەوى لى كەوتىي؟ باشە چما دەكرى پياو بەسەر یپوه برن و بهر له کهوتنی دهتوانن بنوون؟ دهرویش بهگ بیری کردهوه: مستهفا مرد. ئیتر ئهو پیاوه بۆوهی نابی فیشه کی پیّوه بنیّی. ئیتر دهبی لیّره بهجیّی بیّلی و بروّی. دهبیّ دهست و پیّی بکهیهوه و ههر لیره بهجینی بیللی و بروی و ئهو بیره له میشکت دهرباویی که منیش دوژمندارم. بهر لهوهی فیشه کی ویکهوی گیانی دهرچوو. توپی. ترسنوکی هیچ و پووچ... باشه یانی بنیادهمیّك ئەوەندە خوّی سووك بكا بوّوهی دەبی بیكوژی؟ توخوا ئەو فیشەكە حەیف نیپه لهوهي خهسار بكهي؟ كوشتنيش دهبي ريوشوين و دامودهستووري خوّي ههبي. كوره خوّ ههموو كەس بۆ كوشتنى نابى. ھەموو كەسىك شياوى ئەوەى نىيە بىكوژى. تەنانەت بالندە و مار و ميروو و ههموو بوونهوهرهكان... و ههلكهندني گولهكانيش دهبي دامودهستووريكي ههبي. بنيادهم نابي دهست بو ژني دووگيان و له گولي تووي بهري ... باشه ئهگهر من كهوتبايهمه دەستى مستەفا بەگ، ئەو ئاوا منى دەكوشت؟ ھەر لەخۆوە كەوتەوە بىرى ئەو توورەيى و قینهی تاویک لهوه پیش به چاوه کانی مسته فا به گدا شهیولی ده دا و گوتی ئه و کابرایه به و ههمووه توورهیی و قینهوه، مردووه که شمی ههزار جاری دیکه ده کوشتهوه. به لام ئه و بنیادهمه له كهل ئهو ههمووه قين و نهفره تهشدا ديسان ئاوا ده تويتهوه. كاتى دهيويست بانكى هيدايهت بکات و بلنی وهرن دهست و پینی ئهوه بکهنهوه با برؤین، بو دوایین جار سهری ههانینا و سهری سوور ما. ههر چاوی به مستهفا بهگ کهوت، دیتی دیسان روخساری بووژاوهتهوه و گەشبورەتەرە. ئىتر بەس سەيرى كرد. دەمانچەكەي ھەللىنا ھەتا لوولەكەي گەيشتە رىكى دەموچاوي مستەفا بهگ و تەختى نێوچاوانى. روخسارى گۆرا. ير بوو لە چرچ و لۆچ، بزركا و سیس بوو و خوینی نیّو دهماره کانی بهستی و مهیی. دهرویش به گ دیسان سهری وا سوور ما نهیتوانی پهلهپیتکهی لیّ بترازیّنیّ. دهستی لهرزی و به میّشکیدا هات:"همی ئاگرت تیّبهر بيّ. " و دهمانچه کهي قورس بوو و شوّر بوّوه. گهرايهو و ديسان کهوتهوه پياسه کردن. پياوي وا بۆوەي نابى چاويشى لى بكەي. جار بەجار خيراتر دەبوو و تەنانەت بۆ جارىكىش چىيە سەبرىكى مستەفا بەگى نەدەكرد.

مستهفا به گ ههستی کرد ههموو شتیک تهواو بووه ... جا له بن لیّوانهوه کهوته پارانهوه و دوعاکردن. ئهوهندهی دهرویش به گ خیّراتر دهبوو، پارانهوه و جوولهی لیّوهکانی مستهفا به گیش خیّراتر دهبوو. کاتی وا خیّرا ببوو، رق و قینه کهی گهیشتبووه ئهوپهری خوّی... لیّوهکانی مستهفا به گ له پر له جووله کهوتن و ههموو گیانی کهوته پارانهوه.

نووکی لووله ی داغی دهمانچه که ی دهرویش به گ که چهور کرابوو، به ته ختی نیوچاوانییه وه نووسا. پالنی به ته ویلییه وه نا و سی جاران که لله ی سه ری به دیواری قه لاکه دا کوتا. ههردووکیان له تووره بیان هه تا میشکی ئیسقانه کانیان لهرزین. ئیتر ئه مجاره کوتایی بوو. ده یکوشت. شادی و چیژیکی پیداگرانه زریکه یه کی نه رمی له ناخی دهرویش به گ ههستاند. ههنگاویکی لی کشایه وه. چاویان له چاوی یه ک ئالقا. یه نهمی دهرویش به گ جوولاً..

مسته فا به گ به لالانه وه وه گوتی: "بهسه. بهسه. بیپره وه ده رویش... بمکوژه... بمکوژه... تاگای له خوّی نه ما و وه ک مردووان له ته نیشت دیواره که به لادا هات و که و ته سه ربه رده کان و چاویشی لیّك نا. روخساری وشك هه لاتبوو و هه رده هات و ره نگی هه لاه بزرکا...

به دەنگیّکی که به حاستهم دەبیسرا و له نیّو لیّوه بارلیّنیشتووهکانییهوه قهلّت و پهلّت دەهاته دەری به لالآنهوهوه گوتی: "بمکوژه، بمکوژه، بییرهوه دەرویّش بمکوژه."

دەرويش ئيتر قسەكانى ئەوى نەدەبيست.

له شادييه كدا نوقم ببوو مه گهر خوا بزاني و تييدا ده تلايهوه.

دەمانچەكەى خستەرە سەر جێيەكەى خۆى و ئيتر بە تيلەى چاويش تەنانەت سەيرى ئەو كابرايەى نەكرد، كە لەسەر عەرزەكە كەوتبوو و ھەر بە پێويستيشى نەزانى سەيرى بكا.

خو ئهگهر زانیبای ئهوهی کهوتووه حالی چونه و چ دهچیژی و گویی له : "بمکوژه، بکوژه" کهی بوایه که به پارانهوهوه دهیگوتن، ئهوهندهی دیکه شاگهشکه و دلخوش دهبوو.

بۆرانه زەردەكه چەند جار له لاى رۆژئاواوه پەيتا پەيتا ھەلىّى كرد و ئەوجار، بە مەودايەكى كورت و شەپۆل شەپۆل لە لاى باشوور و رۆژھەلات و باكوورەوه هرووژميان هيّنا. بۆران و باهۆزەكان جاروباره شين و مۆر وەك دركى كەنگرەكە ھەلدەستان. لەو نيّوەدا رەوەزەكان و شوررا و ديوارەكانى قەلاّكه و داروپەردووى كۆنە كليّسەكە و دەرگا گەورەكەى خوارەوه و ئەو ژوورە گەورەيەى كورسييەكانى بۆ سەيركەرانى شانۆ لە بەرد تاشرابوون و پاش چەندىن سەدەش ھەروا مابوونەو، ريّگەكان و ئاوەكە و ئەو زۆنگاوەى لەو خوارەوە سەوز دەچۆوە ھەر ھەموو كەوتنە بن ئەو لافاوە زەردەى كە لە ئاسانەوە دايكردبوو و بەجۆش و خرۆشەوە بە شيو و دۆلەككاندا بەرەو خوار دەخوشى و نوقم بوون. تاريكاييەكى زەردباو ئاسانە پوولەكەدارەكە و كېويارە و زەوييەكانى كۆنە چوكووراواى دايۆشى.

گۆپاڵ بارانه که له نه کاو خوشی کردهوه و به دوایدا تاویکی بهتین هه لات و ولاتی هه لرینگاند.

دوای تاو هه لاتنه که، هاتنه وه کوشکه کهی "ناق یوللی"یه کان. قه ره قیزخاتوون پالی به ئه ستوونده که که وه دابوو و له ته نیشت ره بیانه و گوله مه خمه رییه کانه وه به بی نه وهی شهوی تاکوو به یانی چاوی لیک نابی نابی به دلیّکی به کول هه روا چاوه پوانی کو په کوک یوو که دوو روّژ بوو بی سه و شوین ببوو.

مستهفا به گ، حهمدی، بله ئیبو رووت و قووت و دهست و پی بهستراو، لهسهر زگ، خرابوونه سهر ئهسپه بی زینه کانیان و سهریان به لاملیاندا شوّر ببوّوه و به ملاولادا ده کهوت.

قەرەقىزخاتوون شىمانەى كرد ئەوەى پىشەوە كورەكەيەتى، بەلام برواى بە چاوەكانى خۆى نەكرد.

زه که ریا ده رگای حه و شه ی هه نگرت. له پیشدا ده رویش به گ به سواری و به شانازییه و و دو و و و به شانازییه و و دو و و و به دوایدا هیدایه ت... نه سپه کانیان لیخوری بن ته نیشت ته راکتوره شینه که و له ست و به ریزه و در اوه ستان.

زه کهریا سی نهسپه بی زین و شمه که کهی راکیشا و ههر سیکیانی له دهرگای کوشکه که به بهره و سهر، سهیریکی قهره قیز خاتوونی کرد و ناگری له جهرگ و دلنی بهربوو.

دهرویّش، قهرهقیزخاتوونی دیت که به پشتی کوّماوه به حاله حال له جیّیه کهی ههستا و لهو سهره وه سهیریّکی نهو پیاوه رووت و قووتانهی ده کرد که خرابوونه سهر نهسپه بی جل و زینه کان. نهسپه کهی لی خوری و به ریّزه وه له حهوشه که چووه ده ریّ. ههتا له کوّشك دوور نه کهوتبوونه وه، هیّواش و لهسه رخوّ ده روّیشتن و که کوّشکه کهیان به جی هیّشت، ئیتر نهسپه کانیان تاو دا.

بارانه زهرده که وهك گۆزهى سهروژير دهبارى.

پشته کوو په کهی وهسه رسه ری که و تبوو. وه ک سه لکی سه ری به سینگییه وه نووسابی نی له نیزوشانه پانه کهی چه قیبوو. چاوه کانی له ده موچاوه درین و سپی هه لاگه پا و بی خوین و بی گنج و لووسه که پدا، درشت و گه ش بوون. چاوه کانی وه ک چاوی ئه سپین کی ره سه ن به خه مبارییه وه ددره و شانه وه. لسپینک له قژه لووله کهی له سه رنیوچاوانی په رش و بلاو ببوو و شه پولی ده دا. ده موچاوی جا پچییه که یه کپارچه خهم بوو. هه ر ده تگوت خه می هه موو ئه و دنیایه پان له دلنی ئاخنیوه. له و ده موچاوه سارد و سپه دا، لیوه ته پ و تورته کهی و ددانه کانی، وه ک ددانی مندالینک سپی ده چوونه وه. جا پچی که پیده که نی، رواله تیکی دیکه ی به خو وه ده گرت. کوو پیه کهی پشتی هه رنه ده بینرا و بزر ده بوو. جا پچی له مندالین کی توزیک هه راش ده چوو که باش هه لی دابی ... تی هه لارا و بول لینکراو...

"لهم دنیایهدا هیچ روخساریّك نییه له دهموچاوی مندالّی زولم لیّكراو خهمبارتر دیار ..."

جارچي گوتي:"نييه."

"ئەوە ئىستا، بەو ئىنوارەيە بۇ كوىخ؟"

الدهجمه هائتلي يؤجاق. ال

"زور كەساسى، چ باسە؟"

"ياني ييمهوه دياره؟ ييم سهيره."

"هیچ سهیر نییه. قه لافهتت له دوورهوه هاوار ده کا که تیکیراوییه کت ههیه. ده تهوی چ بکهی ؟"

"دەمەوى بىكوژم. تازە دەبى بىكوژم. رىك لە نىرەراستى بازارەكە و لە بن چنارە بەرزەكە."

ثهویش ریّك نهوكاتهی دهسنویّژ ههلّدهگریّ. ریّك له تهختی نیّوچاوانی، سیّ فیشهك دال بهدالّ. له یهك شویّن. له بن چنارهكه و لهو خوّل و خاكهدا لهسهر گازی پشت دهكهویّ. میّشه كهسكهكان هرووژمی دهكهنی و دهچنه كونه تفنهكانییهوه و دیّنهوه دهریّ... و له نیّوان توّیه شكاوهكانی عارهبانهدا... به ههموو چوكووراوای بین بوّغا وهردهبی كه له حاجی قوّرت بوّغایان داوه. نهویش یهكیّکی بستهبالاّ. به لام سهیری وردبوونهكهی بیبهر مهكه، بیخو بزانه چهنده تیژه. شههینیش وردیلهیه، بهلام نیّچیری له چنگ دهرناچیّ.

الئهو كابرايه بۆچى كوشتوويەتى؟ بۆ؟ لەبەر چى؟"

"باشه پیاویّکی ئاوا گهورهت بو کوشت؟ کوره ههر دلوّپه خویّنیّکی ههزاری وهك توّی دیّنا، بو کوشتت؟"

اابوّ ؟اا

"بۆ قسە ناكەي گەمال؟"

"ئهو زمانهت له پشتهسهرتهوه دینمه دهری و ئاخرییهکهی وهقسهت دینم. بو ؟" مستهفا به گ و دهرویش به گ گوتیان بیکوژه، وایه ؟ راسته ؟ دهی بیلی سه گی کوور . " "ئهتو چ سات و سهودایه کت له گهل قورت بوغا هه بوو ؟ ئه و له کوی و تو له کوی ؟" "ههر نامه رده کان چاویان به پیاوی مهرد هه لنایه . "

"قەت دىتووتە پياوى پياو يەكترى بكوژن."

قرّرت برّغا ههموو شتیّکی لهبیر کردووه. چما بنیاده م بر توورهبوونیّك دهستی خرّی بهخویّنی یهکیّکی دیکه سوور ده کا جارچی؟ ناغایه کی وا گهوره بر دهبیّ تو بکوژیّ؟ تو بکوژیّ؟ تو بکوژیّ؟ تو بکوژیّ؟ تو بکوژیّ شته کهت زور به ههند وهرگرتووه براله. نهوانه سهریّکیان ههیه و ههزار سهودا. کوا پیّیان ده کری سهری خوّیان بخوریّنن تا بیر له تو بکهنهوه؟ بهههندی مهگره. نهو دهمانچهیه دانیّ. جوان نییه به دهمانچه ههلگرتن تووره ی بکهی. با بزانم، چما براله نهتو شهرکهری؟ ههر له بهیانییه وه ههتا نیّواری له ههر جیّیه که ههلاهستی و داده نیشی و تووشی ههر کهس ده بی زمانت وه ک مقهستی سهرتاش ده گهری و دهلیّی ده مکوژن، ده ی با بتکوژن. با بیّن بتکوژن، چییه. چما چ ده بی به به ددووک پیّوه

دهبیّ. پیاو له ههمبهر مهرگدا ئاوا خزی نادزپیّنیّ. باشت بیر لیّ نهکردهوه کوورپهی مالّویّران. مهرگ وشتریّکه لهبهر دهرگای ههموو مالیّك رادهوهستیّ. مهرگ ههقه و ههیه و ههر کهس کاتی هات، خو شاردنهوهی بی فایدهیه. مندالهکانت؟ دایکیان بهسهریانهوهیه. ئهی ئاسنگهر؟ چما برای گیانی بهگیانیت نییه؟ چما ئاسنگهر دههیّلیّ مندالهکانت بی باوکییان پیّوه دیار بیّ؟ ئهههمیللا داهاتیّکی باشیشی ههیه. ئاسنگهرهکه نهك ههر مندالهکانی توّ، ئهگهر بیهویّ، ده مندالیّ دیکهی وهك ثهوانی توّش وهك گول بهخیّو دهکا. سمیّلی باریك و نیّوشانی پان و شان و باهیّی بههیّز و نیّوقهدی باریك و قامکی دریّژ و بهخوّوه و دهست قهلشیو... بهخوای دهستی ئهو ئاسنگهره جوانن.

قالوّنچه به بالنی روون و لهرزهلهرزهوه بهدهم بوّنکردنی بهرده چنه کهوه، ئهمبهر و تهوبهری بازاره کهیان ده کرد و دهسوورانهوه. میّشه کهرانه به بالله روون و سووره مهیلهو که سکه کانیانه وه، له تویّکله شووتییه کان نیشتبوون.

رووناکایی و هیّمنیی بهرهبهیانی بالّی بهسهر بازاره کهدا کیّشابوو. سیّبهری چناره کان بازاره بهردچنکراوه کهی رازاندبوّوه. سریوهی هیچ دهنگیّك نهده هات. لك و پوّپ نا، تهنانهت گهلایه کیش نهده بزووت. بهرسوور که دریّژه ناسك و بوّره کان بوّنیان به بهرده کانهوه ده کرد و...

جارچییه که له چهقی بازاره که دا بهتاقی تهنی راوهستابوو. قوّچه کی چیا دووره که ی دولدول نزیك ببوّوه و رهنگه پهمهییه که ی ورده ورده سپی هه لاه گهرا. جارچی سهیری چیای دولدوللی کرد.

الدەبئ بيكوژم. ال

"كيّ سەراسويمي مندالله كانت دەكا؟"

"بۆخۆت ژنەكە، بۆخۆت. ئەگەر نەيكوژم، نابىخ. نەيكوژم، ئەو من دەكوژىخ."

"ئەو تۆ ناكوژێ. خۆت شێت مەكە. ئەمن چۆن ھەم ئەو مندالانە بەخێو بكەم و بەتۆش رابگەم لە بەندىخانەدا؟"

ئاسنگەرەكەش ھەيە، برادەرە ئاسنگەرەكەم."

ئەو قەت پىناكەنى. سوعبەت لەگەل كەس ناكا. زۆر جوامىرە، بەلام...

"بنیادهم شیری خاوی خواردووه و دیار نییه دوای مهرگی تو لهگهل ئیمه چون دهبی ...."

"ئاگات له زمانت بیّ. ئه و قسهیه ت کرد، جاریّکی دیکه له زارت نهیبیستمه وه. ئه تو چوّن دلّت دی ئاوا باسی براکه ی من، گیانی من، جوامیّره که ی من بکه ی؟ به وه تا ئیستا له دایك نه بووه. زارت لیّ بنی و ئیتر قسه ی وا مه که وه.

کیّلگهی پینج پهران، پر بوو له زیخ و چهو. رووباره که به نیّوه راستیدا ده روّیشت و چهوه کانی به پاناویّکی پر له پنگه وهرده کرد. هه موو ولاّت، وردکه به رو چهو و خاك و داره گهزه کان و بییه کان و سپیداره کان بوّنی گولّی پیّنج پهر و پنگهیان لیّ ده هات. پنگه و پیّنج پهره کان گولّه بنه وش (موّر)ه کانی خوّیانیان له به رتاوه پرشنگداره کهی چوکووراوا هه لخست بوو. کیّلگهی پیّنج پهران له به روزوری میّش و سیسره هه ر جمهی ده هات.

روخساره سپ و سارده که ی جارچی، دریژتر بۆوه و گرژ بوو. چاوه کانی پپ بوو له شهپۆلی بریسکه.

"دەبى بىكوژم. ژن و منداللەكەشم بە برا گيانى گيانىيەكەم، بە برا و دۆستە ئاسنگەرەكەم دەسىيىرم. ھەى تەممەن درىي بىياو. پانزە سالا دەچمە كونى (زيندان) و دوايى وەك شير دىمە دەرى. وا نىيە؟ پياو دەبى پياوانە بىرىى. سەير بكە مستەفا، بروانە برالە، ئەتۆ ناھىلى ئەمن وەك لەتكە بەردىكى نىي بىرىنى، لە زىندانىدا بىنىمەوە. وا نىيە؟ سەير بكە مستەفا، بروانە برالە، براى گيانى گيانىم، ھيوايەكم بە تۆيە. كورە ھۆى كوورەى داماو، ئەگەر تۇ ئەوەندە چارەرەش و داماو نەبوايەى و كەرىك نەبوايەى و كوشتنت واجب نەبوايە، چما خوا ئاواى دەخولقاندى؟ ھىچ دەزانى بۆ ئەودى بەو قەد و قەلافەتەوە بخولقىنى، چىھا كىشە و چەرمەسەرىت ناوەتەوە؟ ئىتر بىبرىنەوە، تۆ راست دەكەى، برالە مستەفا. ئاسنگەرەكەم. من، ئەو، ئەو پياوكوژە بى شەرەفە كۆچكەبەسەرە داماوە دەبى بىكوژم بۆ ئەوەى لىلى حالى بى ژن كوشتى يانى چى. ئەگەر ئەو مىنى؟"

جا که دهسته براوهکهی، برایهوه، جا دلنی دهردههیننری. ژانیکی تاقه تبر. خوین فیچقه دهکا. شمشیرهکان له کووراییهکهی پشتی هه لله چهقن. کووره له توپهت و ونجر به ونجر دهکری. چاوهکانی دهرده پهرن و به ههودایه کهوه له نیو خوینیکی که فکردوودا ده تلینهوه...

ئاسمان پره له ئەستیرهی گەوره و بچووك و درەوشاوه. چیای دولاولیش كه له بهرده ئەستینی پەمهیی تاشراوه، له رۆژههلاتهوه نزیكتر بۆتهوه، ههر دهلینی ئەستیرهكان رژاونهته سهر لووتكه و داوینهكهی، ئەستیرهی بهیانییش به داوینی لای چهپییهوه پرشنگ داوی...

> "ژنه که شت زور جوانه خهلیل." "به لام ناخر نهو ده مکوژی."

"ورده شهپۆلی لهرزۆك له دهمانچهكه ههلدهستان... باشه دهمانچهكان ئاوا بریقهدار دروست دهكهن. گهلی رۆژان ههر نوقمی سهیركردنی بریقهدانهوهكهی به و قهت له چاولیدكردنهكهی تیر مهبه. لهبهر تیشكی تاو بریقه بویقهكهی به ههزار و یهك رهنگی بهشهپول...

بهسواری ئهسپیک له نیّوه راستی بازاره که. ده مانچه بریقه داره که به ده سته وه، دیاریی ده رویش به گی ساری ئوّغلّی. سیّ جار به غاردان به نیّوه راستی بازاره که دا...

"لهجيني خوّت نهجووليّي سهگباب. راوهسته، راوهسته، راوهسته مهجووليّ. مهجووليّ. زارت ليك بكهوه... تهق، تهق. "

"چی گوت، چی گوت، چیی گوت خهلیل جارچی؟ گوتی زارت داپچره..."
"زارت داپچره همی ناغای سمگ سیفهت."
"زارت داپچره همی ناپیاو."

"شايه تمان بينه ناپياو."

"دەرەقەتى ئەو زەعىفە داماوانەت دىنى، ھەى فلانى فلانە پىكراو. زارت داپچرە..."
"چىت بەسەر ئەو ھەمووە ژنە ھىننا؟ كوشتنت، لەكوى گلەسەرت كردن؟ زارت داپچرە."
"ئەتۆ من... من، من... من كىم پى دەلىنى؟ كوورە؟ بەمن دەلىن خەلىل جارچى خەلىل جارچى. زارت داپچرە."

نیّوه پاستی بازا په که لهههموو جیّیه کی دیکه باشتره. لهوی دهبی ههمووان بیبینن که چوّن گیانی ده رده چیّ. چوّن له حالیّکدا چنگی له بهرده کان توند ده کا و پهلهقاژه یهتی و ههول ده دا قهپ له بهرده کان بگریّ. شهلاّلی خویّن، له تهلّی سهریییه وه تا به ری پیّی شهلاّلی خویّن، به تهلّی سهریییه وه تا به ری گهوزیو...

"جارێکی دیکه، جارێکی دیکه، پهلهپیتکهی بترازێنه جارچی... بیکوژه..."

لهسه رخوّ: "ئهنگو خوّی تیهه له قوتینن. برینکه ی کارییه. تازه به لوقمانی حه کیمیش چاك نابیته وه. " وهك گا ده یبوّراند، ده ینه راند و له حالیّکدا خویّن له برینه که ی فیچقه ی ده کرد، په لاماری کووره ده دا. چاوه کانی که له چاوی گا ده چن، ده رپه رپیون...

البگره، بگره، بگره، ئەوەش يەكى دىكە بيگره."

ريك له تهختي نيوچاواني.

"كي كوشتى؟ كيّ؟" "خەلىل جارچى."

"وهك داريكى رزيو كهوت."

پۆل پۆل خەلك له كازيوهى بەيانىيەوه بەرەو بازار دادهگەرىنى... سىنبەرەكان قورس و تار لىزە و لەوى كەوتبوونە سەر بەردچنە سىپىيەكە و بازارەكەيان بەللەك كردبوو. ئاسنىگەرەكان ھەر لە كۆنەوە خۆلەمىنشى كوورەكەيان لە بن ئەو دارە رۆدەكرد. دەورى كۆگاى خۆلەمىنش و زبلا و زالەكەى لاى راست، كە كەوتبووە پانزە ھەنگاوى ئەو لاى كانىيەكە و بن لك وپۆى چى دارچنارەكەو، بە تەل درووەكى كورت گىرابوو. چىمەنىنكى گەش و سەوز پەللە پەللە تەپۆلكەى خۆلەمىنشەكەى كە ھىنددى مەيدانىنىكى داگرتبوو، دايۆشىبوو.

له پیشدا عوسمان بوو که سوورایی خوینه کهی به سهر چیمه نی پشت پهرژینه که وه دیت و موراد گوی چهمه نی زبل پیژی بانگ کرد. عوسمان چون په لهی سووری ئه و خوینه یه به و کوگای خوله میشه که دا ره ژوی نیوه سووتی کو ده کرده وه.

خه آکه که شه پوّل شه پوّل به ره و بن چناره که ، به ره و بازاری ئاسنگه ران داده گه رپّن. مندال و پیر و لاو به نیّوچاوانیّکی مرچ و موّنه وه بوولیّلی به ریانیدا. خه والوّو نا ، ترساو . چیای دولدول په مه یی ، له به رده ئه ستی تاشراو ، نزیکتر ، لووتکه که ی سوور هه لگه راو و تیژ . به ژوور سه رییه وه خوّر وه که دلوّیه خوینیّکی هه لواسراو .

"له ئاسنگهره كهيان داوه... له ئاسنگهره..."

دهستی چهپهی توند به سندانه کهوهیه... کوتکه کهی به دهستی راستییه و و دریّژ بووه و گهیشتووه ته کووره که و سهری شوّ بووه ته به نام نه گهیشتووه ته سهر عهرزی. له بن کهله کهی راستهیه و گومیلکهیه کی خویّن مهیوه. دهستی زله کهی کوتکگرتنه کهشی کهوتووه ته نیّو خویّنه کهوه و شهقار شهقاره کانیشی له خویّن شهلاّل بوون. یانتوله که می داکیشراوه.

"له ئاسنگەرەكەيان داوە.... ئاسنگەرەكە..."

جاړچى خولايهوه و خولايهوه و خولايهوه. ههر به دهورى خۆيدا خولايهوه. وهك دهروێشێكى چهزمهگرتوو.

" ئاسنگەرەكەلىنى دراوە... ئاسنگەرەكە..."

چاوهکانی دهرپهریبوون و دهموچاوه درێژووکه سێگۆشهکهی سپیتر ههڵدهگهرا.

"له ئاسنگەرەكە دراوه."

ههموو گياني وهك ميزوكه دهلهرزي.

دووکانی ئاسنگهرهکه وهك پوورهی ههنگ ههر جمهی دههات. ههرچی دهچووه ژوورێ، به نیّوچاوانیّکی گرژهوه، به سهرسوورمان و نهفرهتهوه و به چاوی تهر و توّقیوهوه له دووکانهکه دههاته دهێ.

"له پشتهوهرا ليني دراوه. له پشتهوهرا."

"فیشه کیّك له پشتی دراوه و ئیّسكی سینگی هه لنّه كاندووه و دهرچووه."

"ئاسنگەرەكە يياونك نەبوو بە فىشەكنك بكەوى."

"من كوشتم. من."

جارچی نهیتوانی له مهیتی ئاسنگهرکه بچیته پیشی تاویک لهبهر دهرگای دووکانه که سهیریکی دهستی خویناویی کوتکه کهی و لاقه کهمره بهستوه رووته کانی کرد و لهوه پتر خوی پی نه گیرا. چوو و لهسهر تاته بهرده کهی تهنیشت تهل درووه کهی دهوری خولهمیشه که دانیشت و گوتی: "ئهمن کوشتم. من. ئهو بیشهره فانه منیان نه کوشت. منیان به شیاوی کوشتنی نهزانی... حاجی قورت بوغا نهیتوانی خوی قایل بکا من بکوژی ... من ئهوم کوشت عهلی... ئهمن ئهوم کوشت... من..."

"ههمووان دهزانن كئ ئهوى كوشتووه خهلى ى ى ى ل. خهليل جارچى...." "تۆ."

امن عهلی من... سیّ فیشهك... له تهختی پشتی... سیّ فیشهك.... عهلی، تكایهكم ههیه، عهلی...."

"فهرموو خهليل ئاغا."

"خەلىل ئاغا بە قوربانت بى عەلى، ئەگەر نەمردم و ژيام، لە بن بارى ئەو چاكەيەت نايەمەدەر..."

"بلّي دهي خهليل، بيليّ. بلّي بزانم چيت دهويّ."

"لاقه کانی رووتن. چلکنن عهلی. عازه بوو عهلی. بینکه و کاره عهلی. ئه و پاره یه م لی وه رگره و جووتی گوره ویی بو بک په و له پینی بکه... لهبه ر چاوی ژن و مندال و دوست و دوژمن، شورت و بن کراسیشی بو بک په. با نه و کاته ی دوکتور رووتی ده کاته وه، به خاوینی بیبینی. براله مسته فا ناسنگه ره که کوره عازه بوو."

میشه سهوزهکانی نیّو دووکانی ئاسنگهرهکه پتر بوون. لهسهر تهرمهکه و له دهوروپشتی نیشتن و فرینهوه و خولانهوه. قالوّنچهکان بوّنیان به بهرده رووته موّرهکانهوه دهکرد و ههددهفرین. به سهدان ههزار پهپووله به بالی یاسهمهنیی لیّك کراوه و جهستهی بوّرهوه وهك گیژهلووکه بهنید پینج پهرهکاندا دهسوورانهوه.

تاوه که که وته سهر دهستی راستهی مسته فا ئاسنگهر. ههر ئه و دهستهی کوتکه کهی پیّوه بوو. تاوه که که وته سهر دهموچاوه بزرگاوه کهی خهلیل جارچیش که لهسه ر به رده که کرووشههی کردبوو.

حاجی قورت بوغا ههر ده تگوت بزهیه کی له سهر لیوه، داها ته وه و له ده رگای دووکانی ئاسنگه ره که وه وه ژوور که وت و تاویک لهوی مایه وه. به خوشی و له خوباییبوونیکه وه که له روخساریدا خوی ده نواند، به ده م به باداکردنی دووکه لای جگه ره که یه وه، لهوی هاته ده ری. یینج جهنده رمه به عدریفیکه وه له بن دارچناره که ده سته ونه زه را وه ستابوون.

قۆرت بۆغا به به شەقاوى گەورە گەورەوە بەرەو جارچى كە لەسەر تەختە بەردەكە دانىشتبوو، رۆيشت. رووبەرووى راوەستا و گوتى:"ئەتۆ مستەفا ئاسنگەرت كوشت. تۆكۈشتت ھەى ئەگبەت. ئىستاش ئەوە دانىشتووى و دەم و لچت تىك ناوە، ھا؟ ئەتۆ كوشتت، تۆ، تۆكۈشتت، تۆ ۆ ۆ ۆ."

جارچى گرمۆلەتر بوو. وەك گولۆلەيەك و وەك مستىك.

"بیگره عهریف. کهلهپچهی بکهن. ئهو کووره پیسه پالهوانیکی ئاوا گهورهی کوشتووه و ئیستاش ئهوه قیت و قنج دهسووریتهوه. کهلهپچهی له دهستی بده... جا که پهتی سیدارهی له ملی کرا، ئهوکات دهزانی کوشتنی پیاویکی ئاوا زل یانی چی. کهلهپچهی بکهن."

جهندهرمه هاتن و خهلیل جارچییان که وه ک مردوو رهنگی به روخسارییه وه نهمابوو، وه ک جهوالنیکی بهتال ههستانده سهر پنیان و کهله پچهیان له مهچه کی دا. دوو جهندهرمه بن بالنیان گرت و بردیان. خهلک ههتا له چاوان ونبوون چاویان بهدوویانه وه بوو. نه غهلبه غهلب و نه ناره زایه تیبه کی لی که و ته و نه که سیش پنی شاد بوو. هه موان و و کاس سهیریان کرد و لهبه ر خویانه وه گوتیان: "جارچی ئاسنگه ره کهی کوشتووه، ئاسنگه ره کهی."

"نزيكترين دۆستى خۆى."

"بۆ؟"

"دياره مەسەلەي نامووسى لەگۆرى بووه."

"مستهفا له ماله کهي ئهو نهدههاته دهريّ."

"موويان له بهينهوه نهده چوو."

مستهفا ئاسنگهری پالهوان، خو ئاشقی چاوه رهشه کانی ئهو کووره گلاوه نهببوو..." "بهلام ئیتر کووره گهیشتبووه سهر ئیسکی... به قوربانی سی فیشه کی کرد." "هدی بژی کووره، گالتدی پی ناکری، نامووس لهگۆرییه کاکه، کووره، با کووریش بی. چما کوور ئینسان نییه؟ چما پیاو نییه؟ با کوور بی، دهی جا چییه؟ چما کویر و گیر و کوور خوا ندیجولقاندوونه؟"

الئهى ئەگەر ژنەتيوە كەيفى بە كوورە نەيە..."

"ژنهکهی تاقانهی دنیایه..."

"خوا دەزانى ئەگەر من لە جىنى كوورە بوايەم، سى فىشەكى چى، سى فىشەكم لى دەدا و دەكردە بىۋىنگ."

"بهو گوێيانهى خوٚم گوێم لێ بوو. يهكپشوو دهيگوت من كوشتم. ئهمن مستهفام كوشت."

"ههمووان ئهوهیان بیست برا. ئیستا ههر مردووهکان نازانن لهو شارهدا چ باسه. کهس نییه نهزانی.

"ههتا بهیانی به گهرده کدا گهراوه و تووشی ههر کهس بووه، گوتوویهتی ئهمن براکهی خوّم، ئاسنگهره کهم، مستهفام کوشتووه."

"پەيتاپ پەيتا."

"باشه بۆ كشوتوويەتى.... ژنەكەى جارچى، ژنيكى بى حەيا و بى ئابروويە. بەو جارچىيە پىسكەيە بلى..."

الههموو گياني كووره..."

"باشه ئهو ژنه كويي ئهو كوورهي بهدل بووه؟"

"چى بەدل بووە. بەدلنى نەبووە چاوەكەم... ئەوەيە ئەنجامەكەي."

ابه لام زور بهخوی دهنازی که ئاسنگهرکه هی کوشتبوو. ا

ادهى كوشتوويهتى، با كوشتبيتى، هەقى خۆى بوو. ال

"لەسەر شەرەفى خۆي وەجواب ھاتووه."

"بهوه دهڵێن پياو."

"هەقى خۆيەتى، برالە ھەقىتى. يەكىكى كارىكى ئاوا گەورەى خولقاندىن، ھەر دەبى بەخۆى بنازى."

تاویّك دواتر ملازمیش هات و چووه نیّو دووكانی ئاسنگهرهكه. تاویّك لهویّدا مایهوه و دوایی هاته دهری و بهبی ئهوهی میّشیّكی لیّ میوان بیّ، خوّی كوور كردبوّوه و لیّی دا و

رۆيشت. هەر دەتگوت هيچ نەقەوماوه. قۆرت بۆغا پێشى گرت و بن باڵى گرت و شان بەشانى ودرێ كەوت.

دهچوونه بنکهکهی پۆلیس. عهریف حهسهن لهبهر دهرگای ژوورهکهوه راوهستابوو. دهتگوت گورگینکی فیٚلبازه* و لهسهر پیّیه که پهلاماری نیّچیرهکهی بدات. پاژنهی لیّك دان و گوتی:" له ژووریّم کرد. کوّتم له ملی کرد و سندمم کرده پیّی. ئیّستا ئامادهین بیکهینه بنیادهم." انهرموو حاجی."

"ئەستەغفىرۆللا جەنابى ملازم. خۆت وەپيش بكەوه."

ملازم به قه لافه تیکی فهرمانده رانه وه، ده رگای کرده وه و به ده نگیکی گر به قورت بوغای گوت: "جه نابت میوانی منی. ده بی وه پیش بکه ی. به تاییه تی له منیش گهوره تری. "

حاجى قۆرت بۆغا شەرمن و زەردەخەنە لەسەر لىيو و لەسەر خۆ وەژوور كەوت.

"بەلنى ئى ئى ئ، بەل لا لا ئى ئى ئ."

باویّشك دەنگی لیّ بری و دوای ئەوەی خوّی خاوکیّش کرد، ئەوجار خوّی كوّ كردەوە و به دەموچاویّکی گرژ و موّنهوه لەسەری روّیشت: دەی عەریف. دەسبهجیّ وەقسەی بیّنه با پیّی لیّ بنیّ. هەر ئیّستا دەچیته خواریّ و وای لیّ دەكەی كوشتنەكەی مستەفا ئاسنگەر وەئەستوّ بگریّ. ناوەكەی خوّی چیپه؟"

"خەلىل فەلەك جەنابى فەرماندە."

ئەوە مانگێکت دەرفەت دەدەمێ. دەبێ خەلىل فەلەكم بۆ وەقسە بێنى و واى لێ بكەى دانى پيا بنێ. بەلام دانى پيا بنێ. بەلام واى لێ نەكەى دانى پيا بنێ. بەلام واى لێ نەكەى لە كەلك و كار بيكەوێ ھا... ئەگەر تا مانگێك نەتتوانى وەقسەى بێنێ، ئەوكات ھەرچىيەكت پێ خۆشە بەسەرى بێنه."

"بهسهر چاو..."

"خیرا دەست پی بکه. دوای تاویکی دیکه لینی ئاگادارم بکهوه. با بزانم پشت کووړ چهنده خو رادهگری."

"بهسهر چاو گهورهم."

"سەيركە، پياوە نقوستانەكان بەزۆرى لاسارن. بەتايبەتى كەر و كوورەكان. "

^{*} نازانم بۆچى نووسيويتى گورگى فيلباز؟ چونكه وا باوه ريوى به فيلباز ناسراوه. مامۆستا هەۋار به كۆشكى بلووريندا دەلى:" دەعباى نەھيىشت لەكيوى ..... بەخواي فيلبازه ريوي

"هیچ شتیّك لهسهر كوورهكان نازانم، بهلام ههی داد له دهستی كهرهكان... گوّج و ئیفلیجهكان نایه. ئیستا ئهوه كوورهش تاقی دهكهینهوه. با بزانین چهنده یباوه."

الدهى برۆ دهى. برۆ خەرىك به. ال

عەرىف حەسەن وەدەر كەوت.

"قاوەتان ھەيە؟"

البەلنى گەورەم. ال

تاویک دواتر سه دربازیک که به روانکه یه کی سپیی به ستبوو، قاوهی هینا.

"ياني خۆ رادهگرێ؟"

"ئەو كوورە لە مەحموود لاسارترە. دەترسم بتۆپىخ."

بلّیّی و نهلّیّی ملازم نیّوچاوانی تیّك نا. کهنیّوچاوانی تیّك دهنا، بروّی لیّك نزیك دهبوونهوه و چاوهکانی سپی ههلّدهگهران. ههر بهو قهلافهتهیهوه و به بنزاراوهیه کی کوّچهریانهوه گوتی: "ئه مجارهیان نهو وهقسه دیّنم، حاجی قورت برّغا ئهگهر عهریف حهسهن به شیّوازی خوّی نهیتوانی وهقسهی بیّنی، خوّم قوّلی لیّ ههلّده مالم، بژی ئه مریکا که نهو هه مووه کهلوپهل و کهرهسه و داموده زگا پیشکهوتووهی خستووه ته بهرده ستمان و شیّوازی ناوا کاریگهری فیّر کردووین که به له کارهیّنانیان تهنانه ت ده کری بهرد و خاك و دار و ناسنیش وهقسه بیّنی. کردووین که به له کارهیّنانیان تهنانه که خرمه تهی لهبیر ناچیّته وه که نه مریکا پیّی کردووه. "

حاجى قۆرت بۆغا گوتى:"لەبىرى ناچىتەوه.

"ئهگهر دۆستى گهورهمان، ئهمريكا نهدهبوو، ئهو كهرهستهى ئهشكهنجهكردنه و ئهو رۆسوينانهى ئهشكهنجهيه دروست نهدهكرد و داينهدههينا و بۆ ئيمهى نهدهنارد و فيريشى نهدهكردين، تاوانكارهكانى زۆربەرى ههر زۆريان ههر نهشدهناسران."

حاجی قورت بوغا گوتی:"نهدهناسران. ئهمریکا دوستی شهریف و ژیر و وریای ئیمهیه. ئیتر ئهو..."

ملازم قسه کهی پی بری: "ئه گهر ئه مریکا نه ده بوو، ئیمه ههر له برسان ده مردین... ئه گهر ئه مریکا نه ده چوو... فرزکه له ئاسمان، پاپۆر له ئاودا... ئه و ریکاوبانه له سایه ی سهری کیدا و به یارمه تیمی کید.. "

حاجي قۆرت بۆغا لێي زياد كرد:"ئەي ئەو ترۆمبێلانەي بە ھارەھار دێن و دەچن.."

"ئەوەى دێنى كە پياو جارێك بنگەى ئينجىرلىك بېينى ... فرۆكەى واى لێيە لە ھىچ كوێ نىيە... ئەوانەى كە بۆوەى دەبن پێيان بچيتە سەر مانگىش."

"ئەمرىكا گيانى ئێمەيە."

"ههر ئيستا، ههر ئيستا وهقسه ديّ."

قاوه کانیان پیدا کرد. هیشتا ههر به نه مریکایان هه لاه گوت که عهریف حه سه ن شه لالی ئاره قه وه ژوور که وت. نه وه نده په شینو بوو ده تگوت نیستا وه گریان ده که وی. ده تگوت مندالی که رهسته ی یاریکردنه که یاریکردنه که یاریکردنه که یاریکردنه که راو و داماو و شپریو و شهراو له به رامیه ر ملازمدا و ه برمار چه قی.

ملازم لهسهر کورسییه کهی قیت بۆوه و چاوی له چاوه کانی بری و به نیگهرانییهوه لیّی رسی:

"مرد؟"

حهسهن به دهنگینکی ماندووی وهك مردووان وهلامی دایهوه: "نهمرد، نهمرد، بهلام...." ملازم بهپهله پرسی: "بهلام چی؟ چ بووه؟ رای كرد؟"

حهسهن به دلهکوته و پهریشانییهوه گوتی: "قسهی کرد. گوتی نهمن ناسنگهرهکهم کوشت..."

تاويك له بيدهنگيدا مانهوه. كهس متهقى ليوه نههات. دهتگى ترپهى دليان دهبيسرا.

ملازم پاش تاویک سهری هه لینا: "گوتیشی بز؟ لیت پرسی؟"

الپرسيم، بهلام هيچي نهگوت. "

"باشه. بیدهیه با بن دان پیدانانهکهی موّر و ئیمزا بکا."

"ئيمزاي كردووه گهورهم."

ئەوجار ئەوكاغەزەى بە دەستىيەوە بوو بۆ ملازمى راداشت. ملازم بە سەرسوورمانەوە كاغەزەكەى وەرگرت و خويندىيەوە و گوتى: "سەيرە، سەيرە، سەيرە. ھىچ چاوەروانىيى ئەوەم نەبوو. وا نىيە حاجى؟"

"کور ه نه و جارچییه بو گهنه له وه زیاتر ده بی چاوه رینی چی دیکه ت لینی بی. مه گهر نه وانه ی ئاسنگه ره که یان ده کوشت، نه یانده زانی نه و کوور ه بو وه یابی بیکوژی؟ به لام نه و ده ره به گه که رانه نافامن و تیناگهن... تیناگهن و ده مانچه ش به دیاری ده ده نه ترسنوک و ده سته وستانی

وهك ئه و جۆره كهسانه. ئهویش یادگارییهكهی باوكیان... جا با بیّن و پشت كوور هكهیان و هرگرنه و و بزانن پالهوان فس فسهكهیان چی لیّ كهوتو وه تهوه..."

"ئەي شويننى دەمانچەكەشت پى زانى؟"

"پرسیم جهنابی ملازم. دهلنی ئهمن دهمانچهم نییه و کهسیش دهمانچهی به دیاری نهداومهتیّ."

"برو خواری عهریف. با ئهوهت پی بلیّم که دهمانچهکهم ههر دهوی و دووهم ئهوهیکه له زاری دهربکیشه بزانه ئهو تاوانهی بوّچی کردووه."

حاجی قورت بوّغا له قوولایی دلییهوه قاقایه کی کیّشا... پیده کهنی و له پیّکهنینان دهبوورایهوه. ملازمیش ویّپای ئهو پیّکهنی. ههردووکیان پیّکهنین و پیّکهنینه کانیان تیّکهل بوون.

گەرانەوەى عەرىف حەسەن بەپىچەوانەى چاوەروانىيەكەيان زۆرى خاياند. سەعاتىكى لە دوانىوەرۆ لادابوو كە دەست لە گونان درىرتتر گەرايەوە.

الچ بوو حهسهن؟ا

"هيچ نالي گهورهم."

روخساری عمریف حمسهن زهرد زهرد همانگه رابوو و لهبهر ماندوویه تییان به لادا دهات.

"چيت کرد؟"

"شيوه ئەمرىكىيەكەم لەكار ھينا."

الئهي چ بوو؟اا

"لههوٚش چوو گهورهم. نه دهلٚی بوٚچیم کوشتووه و نه دهشلی دهمانچه که له کوییه. ئهمن له ژیانمدا تووشی ده عبای وا چهرم ئهستوور نهبوومه."

ملازم قست بۆوه و به توورهیی و هات و هاوارهوه گوتی: "بهردهوام به، بهردهوام به عمریف. ئهمشهو خوّم دهست پی ده کهم. به نویّترین شیّوازی ئهمریکی. جا ئهوجار با بزانین ده عبای پیّست ئهستوور کیّیه. ئهتوّ جاری بچوّ خهریك به... همتا ئیّستا وههوّش هاتوّتهوه. بهردهوام به."

"فهرمانته گهورهم."

له رهوهزهکانی ئاناوهرزاوه داگهران. به نیّو جاتره و نهعنای ناسکی گهلا پوولهکهیی و گوله و شکههلاتووهکانی چهقه دا تیپهرین. شینکهیه کی گهش و تورت له دهشته که دا چووزهرهی ده رکردبوو و چی نهمابوو گولا بپشکوین. شنه بایه که ههلی کردبوو و بوّن و بهرامهیه کی ناموّی بلاّو ده کردهوه و بوّن و بهرامه و گیای بلاّو ده کردهوه و ناقچاسازی تژی له بالنده و جروجانه وه ری جوّراوجوّر و بوّن و بهرامه و گیای بی ویّنه ی تازه شینبوو و حهیوانی توّکهه، ده یلووراند. ناقچاساز به خیراییه کی ههستپیّکراو روّژ به روّژ وشك ده بوو. خاکیکی به پیت و وشك و شهقار شهقار ده ورانده وری ناقچاسازی داگرتبوو. خاکه کهی ناقچاسازی تژی، نهوه نده به پیت و ناماده بوو، بهردیشی لی شین ده بوو. به ههزار و یه که جوّره گیا و گول و به رو بور و رهنگ ناوس بوو. هه راو و خو هه لخستبوو له به مهناو و چاوه پروانی به رگرتن. چاوه پروانییه کی به که فوکول و به تینی چهند سالانه و تینوو.

جا حهمه عهلی بهوهی دهزانی.

ئالاتەمىرىش دەيزانى.

جا ئالاتهمير له ناخهوه ههستي به چاوهرواني و بهپيتبووني ئهو خاكه دهكرد.

له گه آن هه رهه نگاویکی که ده ینا و پوتینه سووره زبر و تازه کانی له خاکه ره ملین و نهرمه که دا روده چوو، له خوه ده یگوت: "ئه ی له وه، شه ی له وه، شه ی له وه، شه یه له و خاکه، وه ی له و خاکه، کو په شه وه نده له شویننیک مه ویسته. برو حه مه عه لی به گ. شه گه رله شویننیک راوه ستی، له پریکا شین ده بی و چرو ده که ی کاکه گیان. شین ده بیته وه گیانه که م. له جینی خوت پنج داده کوتی و سه رت گولی لی ده پشکوی و هی له وه، سه یره، شه ی له و خاکه، وی له و خاکه ی که یک دی له و خاکه ی که یک ده به یک در و دو که یک در داخه که یک در دو خاکه ی که در داخه که یک در دو ده یک در دو داخه که یک در دو د

ئالاتهمیر له خوّشییان شاگهشکه ببوو. لهو کاتهوه گهیشتبووه ئاناوهرزا و پنی نابووه سهر ئهو خاکه رهش و چهوره، سهرخوّش ببوو. شاگهشکه ببوو و جلّه و ههوساری بهدهست خوّیهوه نهمابوو و به چهقلهسهماوه خوّی رادهوهشاند و وشهیه کی نهدهدوّزییهوه ههستی دلّی پر له کولّی خوّی پی دهربری و بهردهوام دهیگوت و دهیگوتهوه: "وهی لهوه، ئای لهوه، ئهی لهوه..." "بهلّی مامه تهیموور بهگ، باسی ئهوهم بو دهکردی، کاریّکی باشت کرد. کاریّکی زوّر باشت کرد. بهراستی زوّرم پی خوّش بوو مامه تهیموور بهگ."

حه مه عهلی زوری پی سهیر بوو. قهت ئالاته میری ئاوا نه دیتبوو. نه مات ده بوو و نه ده ست و پینیه کانی کو ده کردنه وه و نه ده سته زله کانی له سهر ئه ژنو جووت کراوه کانی داده نا... ئالاته میر شاگه شکه ببوو و هه موو گیانی ببووه جموجوّل و که فوکول و پینکه نین. سه رو قر و ده موچاوی گه ش ببوّوه، چاوه کاله مه یله و سه وزه کانی و ددانه سپییه کانی هه موو جوان دیار بوون. ئه و ئالاته میره بنیاده مینکی سهیر شیرین بووه. هه رده لینی منداله. هه رجارینکی به ری پینی وه عه رزی ده که وت، وه ک مندالان چه پلهی لی ده دا. که بو یه که م جار چاوی به یه که دوو گولی نامو ده که وت و تووشی په پووله یه ک ده و هینده ی بالنده یه ک ده دا و وه ک مندالان بریقه دار، خالخالا یان ئالقه ئالقه ی توخی پی له زه رده خالا... ده ستی لیک ده دا و وه ک مندالان ده که و شهر می نه کود با و پینی عه یب نه بوایه و پیری برستی لی نه بریبایه و جگه له وه ش ئه گه رشه رمی نه کرد با و پینی عه یب نه بوایه، سه ری له دووی په پووله کان ده نا و وی پای نه وان غاری ده دا.

"ئاي لەوە، ئاي لەوە، وەي لەوە."

"سهیر بکه مامه تهیموور به ک، ههموو ئهو زهوی و زارانهی دهوری ئاقچاساز ده بی بگرین. کاریکی باشت کرد که قورت قولاغیت له چنگی دهرویش به ک دهرهینا. بروانه مامه تهیموور به ک، دهبی ههموو ئهو زهوی و زاره بکرم و پارهی بو دابین بکهم. زهوی و زاره کهی قهراغ،

بهرهو زۆنگاوه که دهچوونه پیشین. ئالاتهمیر لهپریکا راوهستا. دهموچاوه رهش و تاوبردووه کهی لهبهر ئارهقه دیار نهبوو. دهسته په لشیوه کانی هه لینا و بهدهنگیکی بهرز گوتی: "بیری لین ده که مهوه. "

ئه وجار ئه ژنزی دادا و چاوی له خور بری که خهریك بوو هه لده هات و ساتیك ئاوا مایه و هیندی دووعای له بن لیوانه و گوته و به دوایدا ده سته کانی رووه و ئاسمانی هه لبری. ده سته کانی بو ماوه یه ك وه ك بلینی بیه وی ئاسمان له باوه ش بگری، به كراوه یی مانه وه و لیوه کانی هه روا جوولان و چرچ و لوچه كانی ده موچاوی ره وینه و و گه ش بووه.

حه مه عه لی سه ری سوور مابوو و نهیده زانی له و حاله ته دا ده بی چ بکا. دوایی ده سته کانی شور بوونه وه ، به لام ده موچاوی هه روا رووه و ئاسمان مانه وه. ده سته کانی چوونه سه ر و به ده موچاویدا خشکان. هیندی شتی له بن لیوانه وه گوت و فووی به ده سته کانیدا کرد. فووی کرد و به سه ر و چاویدا هینا و چه ند جاریک ئه وه ی پاته کرده وه. دوایی به سه ر خاکه که دا نووشتایه وه. دوو ده سته که ی له پیش خویه وه دانابو و و نیوچاوانی له خاکه که خشکاند و تاویک هه روا مایه وه ...

که به هیّمنی سهری بهرز کردهوه تاو رهمیّك له ئاسمانیّ بهرز ببوّوه. رووی کردبووه روّژههلاّتیّ و چاوی بریبووه چیا بهفراوییهکهی دودلدول که سهری له مس و بهرده ئهستیّ تاشرابوو. چیای دولدول نوقمی ههوری نوور بوو و ئهوهنده رووناك بوو دهتگوت بهرد و ههلّم و کهلیّنهکانی و گول و دهوهن و قالوّنچه و میشهکانی یهك به یهك دهبینریّن... ههر دهتگوت دهبینریّن... دهشبینران...

"ئهى لهوه، وهى لهوهى، خوايه، ئهى خوايهگيان وهى لهوه، وهى لهو خاكه." "بروانه مامه تهيموور بهك..." ههستا و هاته پیشی و به چاوی تژی له خوشهویستی و سوپاسهوه له حهمه عهلی ورد بوره. یه کهم جاری بوو بنیادهمینی نهویش نهو منداله ناوا بهریز و حورمهتهوه دهیدواند. وه ختهبوو له خوشیان بفری که وه بنیاده مسهیریان کردبوو و دهیهویست له بهرانبهریدا دهستهونهزهر راوهستی. کوپه وای قسه لهگهال ده کا ههر ده لی له ههمبهر پادشایه کدا راوهستاوه و سهر و بنی قسه کانی مامه تهیوور بهگه مامهتهیوور بهگه د. له و چوکووراوایه دا کهس نیبه له و ننهی حهمه عهلی حهمه عهلی بینوینه یه به به ه و نه له و لوتبهرزه به پوز و نیفادانه یه ... مامه تهیوور بهگه کهی خوی ههر خزمهتینکی له دهستی بی لهسهر چاوی شیفادانه یه ... مامه تهیوور بهگه کهی تینی ده گهیهنی و بوی روون ده کاته و کارکردن لهسهر نهو خاکه و ههولاانی بی ماندووبوون و راوهستان لهبهر نهو خوره تای چی . له دنیا هموو شتیك پووچ و خوراییه شتیک نهبین نهریش کارکردن و ههولدانه . نیتر خاکی خولهمیشی، خاکی پووچ و خوراییه شتیک نهبین نهروه و رایهستان لهبهر نهوانه ژبانیان ههر به لاوه خواردن و خهوتنه و ههولدان و نهوه ی به نرخ و بهقیمه ته کیههیه . نهوانه ژبانیان ههر به لاوه خواردن و خهوتنه و بزانه مامه ته میر به گت و هک کیوی قاف له پشتت راوهستاوه ، نا نا ، مامه تهیوور ، تهیوور ، تهیوور به گت دنیات یوی قاف له پشتت راوهستاوه ، نا نا ، مامه تهیوور ، تهیوور ، تهیوور ، تهیوور ، ته کیوور ، ته کیوور ، ته کور نا نا ، مامه تهیوور ، تهیوور ، ته کهرور ، ته کهرور ، ته کهرور ، ته کیوور ، ته کهرور ، ته کهرور ، ته کست و به کت و هک کیوی قاف له پشتت راوه ستاوه ، نا نا ، مامه تهیوور ، تهیوور ، تهیوور ، ته کهرور کهرو

"مامه تهيموور بهگ..."

"مامه تهيموور بهگ لهسهرت گهري حهمه عهلي گيان."

حهمه عهلی سهری سوور مابوو. خوشه ویستییه کی گهرموگور و نامو ههموو گیانی ته نیبوو. گیانی تژی بوو له خوشه ویستی.

"بروانه مامه تهیوور به گ، ههم دهوریش به گ و ههم باوکیشم ههردووکیان شیّتن. ئهو عهلی ثاغا کورده یه، ههر ئهو پیره ی زوّر که سیش به پیاویّکی ژیر و ماقوولّی دهزانن، ههر شیّتی وه ک خوّی نییه. ئه و کوّنه به گانه ههر ههموویان شیّتن. دایه گهوره م، دایکی بایم ده لیّم، شیّتیّکه ئاو ناییالیّویّ... شیّتیّکی خهست. بروانه مامه تهیوور به گ، ئهوی له و کوشکهی ئیمهدایه ههمووی شیّته. مامه مورته زا به گیشم، ئهویش ئهقلّی پارسه نگی ده ویست."

ئالاتهمیر ئەوەندەى پى سەير بوو چاوى زەق بوونەوە و ھەنگاويك لە حەمەعەلى چووە پيشتر:"راست وايه، راست وايه، ئەوانە ھەر ھەموويان شيتن. وا نييه؟"

حهمه عهلی داخ و کهسهری بهروویهوه دیار بوو، گوتی: "راست وایه. راست وایه مامه تهیوور به گ، راست..."

ويستى بزاني، بۆيە پرسيى: "ئەي عەولخالق ئەفەنى؟"

حه مه عهلی پیکهنین و بهپیکهنینهوه گوتی:"ئهویان ههر باسی مهکه. شیّتیکه ئاو نایپالیّوی ههرچی لهو چوکووراوایهدایه، له سایه سهری ئهوه وه بوونه خاوه ن زهوی و زار، کهچی بوّخوی کهپریّکی نییه له بن میچهکهیدا بجهسیّتهوه. له حالیّکدا ئهگهر ویستبایهی، چوکووراوا بهپانهوه هیی ئهو بوو و ئیّستا جیّی نهده ما پاره ی تی بناخنی کهس لهو شیّتتر نبه مامه تهیوور بهگ..."

حهمه عهلییش باش تیگهیشتبوو که ئالاتهمیر به و مامهته یمووربه گ گوتنهی ئه و وهخته شاگه شکه بین، ههر بزیه سهر و بنی قسه کانی مامه ته یموور به گ بوو.

ئالاتهمير له حالينكدا چاوه دەرپەرپوهكانى خۆى به سەرسوورمانهوه له حهمه عهلى بريبوو لهدووى دا اوايه. "

ئه وجار نهیده زانی دیسان قسه بکا و لهسه ری بروات یان نا، بزیه نیگای پر له پرسیاری خزی له چاوه کانی حه مه عهلی بری. به دوای ئه وه دا که و ته پیاسه کردن. ده هات و ده چوو و له پیش حه مه عهلییه وه راده وه ستا و چاوه پر له پرسیاره کانی له چاوی ئه و ده بری و دیسان ده که و ته و تا کری هه ژان و کونج کولنی و بی نوتره یی حه مه عهلی تین ده دا.

ئاخرىيەكەى بە شەرمەوە و بە منەمن پرسيى، دەستى گرت و گوتى:"مامە تەيموور بەگ، دەكرى پرسيارىكت لى بكەم؟"

به ههژاوییهوه و لهرپنوه وهلامی دایهوه: "بپرسه، بپرسه، بپرسه." "چاو لنکه مامه تهیموور بهگ..."

ئالاتهمیر چاوهکانی وهك دوو بزمار له چاوهکانی حهمهعهلی بری، چاوهرینی پرسیارهکهی بوو:"دهلیّن ئهتی هموو سالیّ، سهد، دوو سهد، سیّسهد ههزار لیرهت داوهته جافر بهگ..."

 چوویهته مالهٔ کهی و چاوت قووچاندووه و زارت کردووه ته وه و چیی هاتووه ته سهر زارت نه تکیّراوه ته وه و لهبهر چاوی ژن و مندال و نوّکهر و کاره کهر کردووته به پهروّبه گوویه و که ماندووش بووی و پشووت لی براوه، جا له قهرزه کهت خوّش بووی و گهراویته وه مالهٔ کهت. ده لیّن ههموو جاری پاش ئهوه ی که به سهریدا رشاویته وه، له خوّشییان شاگه شکه بووی و له خوّشییان فریوی و به شوکرانه بژیری پینج مهرت کردووه ته قوربانی و به سهر گوندییه کانتدا به خشیوه ته و سی روّژ و سی شهوان خه و نه چووه ته چاوه کانت و هه تا به یانی له خوّشیان گورانیت چریوه ... وا ده لیّن.!!

ئالاتهمیر بهسپایی سهری ههلیّنا و چاوه کزهکانی له حهمه عهلی بری. ورده ورده روخساری گهش دهبوونهوه.

لهسه رخو و به هینمنی گوتی: "وایه. هه موو راسته. به لام مهسه له که... جوری کی دیکه..."
بیده نگ بوو و مته قی لی برا و خه یال و بیده نگی هه لی گرت. بو تاویک قسه یان پیکه وه نه کرد و ئالاته میر دیسان وه خو هاته وه و به سه رکزییه وه گوتی: "جوریکی دیکه..."
ا یدی ا

"جۆرىكى دىكە... ئەو بەك... بەكى ئىمە."

حهمه عهلی تفهکهی زاری قووت دایهوهو گوتی: "بهلام نهو له بهگهکانی دیکه جوییه. نهو وهك نهوانی دیکه شیت نییه. نهو وهك نهوانی دیکه شیت نییه. نهو همموو چوکووراوا دهخاته بن چوکی خودی... نهو زور دهولهمهند دهبیت. چما نایبینی مامه تهیموور بهگ؟ نیوهی لیوارهکانی ناقچاسازی بهناوی خودی لهقهبالله که کردووه."

ئالاتەمىر گوتى: "وايە راست دەكەي. "

ئەوجار رووى لە حەمە عەلى كرد:"من؟ ... من..."

"ئەتىق زۆر ژىرى مامە گيان. ئەتىق ھەموو شتىڭكت بە ئاقلىي خۆت و بە كار و ماندووبوون و شان و باھۆي خۆت كۆ كردووەتەوە. ئەتىق خۆت خۆتت پىڭگەياندووه."

ئەو لەبزى خۆتت پىكەياندووەى، زۆر چاك بە دائى ئالاتەمىرەوە نووسا. ئەويش چەند جاران لەبن لىيوانەوە بە ورتە ورت گوتىيەوە: خۆت پىنگەياندووە، خۆت پىنگەياندووە، خۆت... خۆت... پىن... "

"ئەگەر جافر بەگىش واي نەكردبا..."

ئالاتهمیر بۆ ئەوەى ئەو باسە بېرپنیتەوە، قسەكەى لە زارى حەمەعەلى وەرگرتەوە:"ئەو شتەى دىكە... ئەو، ئەو، ئەو، ... جۆريكى دىكە... جۆريك كە... ئەويان شتيكى دىكەبە..."

حەمە عەلى سەرى داخست: "ئەتۆ ژىرى، ئەتۆ لەوەش باشترى لى دەزانى مامە تەيموور بەگ... تۆ لەوەش باشترى لى دەزانى..."

گورج و گۆل ئاورى لى دايەوە: "ئەو كارەى دىكە، ئەو كارەى دىكە..."

ويستى لهو باسه بيته دهرهوه و بيبرينيتهوه.

بهره و کهناری وه ری کهوتن. ئالاته میر له پیشه وه و حهمه عهلی به دوایدا. به سهر خاکه نهرم و ریکه که دا شهقاوی گهورهیان داویشت.

هاتنه قهراغیّ. زوّنگاوه که لیّرهوه جوان جوان دیار بوو. ئاوه که ئهوهنده روون بوو، قوره رهش و خهسته کهی تهرکی بنی دهبینرا.

ئالاتهمیر بهرهو روزههلات گهرایهوه و له حالیّکدا بهرهو پیشهوه دهرویشت، دارهکانی (قاراجان)ی پیشان دا که تیک چرژابوون: "دهبی ههتا ئیره بکرم حهمه عهلی بهگ؟"

"همتا ئموی مامه تمهیوور بهگ... دەرویش بهگ خو به دەست خوی نییه. ناچاره له ماوهی چوار پیننج سالاندا همموو زهوی و زاره کمی بفروشی. چونکه زور گرنگی به ممکینه نادا و ئیستاشی لهگهلدا بی زهوی و زاره کمی بهنیوه کار دەدات. خوت دەزانی تمراکتوریك له همزار پیاو پتر کار ده کا و دهرویش بهگ مهحکوومه به نهمان... ئهنگو ئاگات همر لینی بین. بیستوومه کمیفی بهتو دی. روستهم ئوغلیی له ماله کمی دهرکردووه و زهویی بهتو فروشتوه.... دهرویش بهگ خهریکه ده فهوتی و تیدا ده چین..."

ئالاتهمیر بهلارهملی و روخساریّکی گرژهوه و به کهسهرهوه گوتی:"خهریکه تیّدا دهچیّ... خهریکه دهفهوتیّ..."

"دەمەوى سى دەزگاي مەكىنەي دروينە(دەراسە) بكرم مامەگيان..."

ههر کامهیان لهسهر بنهتای پۆله قامیشیّك رووبه پرووی یه کتری دانیشتن. حهمه عهلی تاسهبارانه چاوی له روخساری مامه ته یموور به گی بریبوو. وه ك واق و پرماویّك. هه دله و کاته و که دیتبووی و ناسیبووی، ئاوا به واق و پرماوییه وه سهیری ده کرد. هه دووکیان نوقمی فکر و خهیاله کانی خویان بوون. هه ددووك و یک پا سه ریان هه لبری و سهیری روهه لات و لای چیای دولاولیان کرد.

چیای دولدول له پشت ریزی چیا داپلوسراو و داتهپیوه کاندا له پهرده یه کی شین ده چوو، سهری قیت راگرتبوو و له دووکه لینکی خهست و تاریکدا نوقم ببوو و کشابوّوه دواوه ترو دوورتر ببوّوه.

"بروانه مامه، ئهمن تراکتورهکان، مهکینهکانی دروینهکردن و تروّمبیّلم زوّر خوّش دهویّن. بروانه مامه تهیوور بهگ، ئهمن بوّ ئهوهی بتوانم ئهوههمووه تهرکاتوّر و مهکینهی درویّنه و کامیوّنه بکرم، ههر ههموو زهوی و زارهکانی دوور له ئاقچاساز به گوندی و به کوردهکان دهفروشم. دهزانی مامه تهیوور بهگ، ئهو گوندییانه ئهوهندهیان پاره ههیه ده آیی جوولهکهن. کهس نازانی ئهو همووه پارهیان لهکوی هیّناوه. بروانه، ئهوهنده، به خهروار، خهروار..."

قسه کهی به نیوه چلی و ناته واوی هیشته وه و بیده نگ سهیری چاوه کانی ئالاته میری کرد. ده موچاوه ناسکه که ی ورده ورده سوورهه لله گه پا. یه ك دوو جاران ویستی له سه رقسه که ی بروا، به لام قسه کانی خوی خواردنه و و هه روا چاوی له چاوه کانی هاورییه که ی خوی هه لنه گرت...

ئالاتهمیر گوتی: 'بلّی دهی حهمه عهلی گیان. ئهمن به مامی خوّت بزانه. ئهمن له بابیشت لهتو نزیکترم. چیت له دلّدایه و چیت به زهیندا دیّ، دهتوانی بهمنی بلّیّی و بوّم باس کهی. ''

حهمه عهلی تاسهبارتر، نوقمی چاوهکانی و گنجی دهموچاوهکهی ببوو.

بیده نگییه ک بالی به سه ردا کیشابوون و حه مه عه لی ناخرییه که ی تینی دایه خوّی و له حالیّکدا دلّی وه ک بالی چوّله که فوهی ده هات و که لله ی گه رمدا هاتبوو، به هانکه هانک گوتی: "مامه ته یموور به گ، ده مه ویست پیشنیار یکت پی بکه م. "

زهرده خهنهیه ک روخساری ئالاته میری گهش کرده وه. دیاره ههر کاتیکی ده هاته لای، هه ستی به خته وه ری له دلیدا چروی ده کرد و ده پشکووت.

"بيكه، بزانم حهمه عهلى گيان. پيشنيارهكهت چييه؟"

"پیشنیاره کهم ئهوهیه که مامه ته یموور به گ، نهوهیه که، پینشیاره کهم نهوهیه که... نهو زهوی و زارانهی گوندییه کان ملی خوّیانی بو ده شکینن... نهو زهوی و زارانهی بلیّی و نهلیّی نهمن ده یانفروشم و دهیانده م به مه کینه و تروّمبیّل و هیچ چاریشم نییه، پیشنیارم نهوه یه و زهوییانه تو بیانکری، حهیفن..."

ئالاتهمیر دهسبه جی ههستا و دیسان دانیشته وه و ههر دانیشتوه دهستی راسته ی لهسه ر شانی حهمه عهلی دانا و لاواندییه وه و به ده نگیکی به رز گوتی: "کوره جا به چاوان، حهمه عهلی گیان. به چاوان. مامه تهمیرت قسه ی تو له عه رزی نادا. "

"سپیدار... مامه تهیموور به گ، سپیداریّکی بهرز... دارستانی سپیدار.... ئوکالیپتووس... ئوکالیپتووس له ماوه ی چهند سالیّك وا هه لده دا ... که به دوو که سان باوه شیان لیّی نه گاته وه.... پانزه مهتر به رز... نزبه تیّداری له بن بنویّنن چاك ده بیّته وه... دیاره ئه وه زانستی نییه... کارخانه.... خو ئه گهر کارخانه نه بی هه ر نابی کارخانه ی وا که شهو و روزی راناوه ستن و کار ده که ن. هه ر هه مووی، هه مووی ده خهمه گه پر. ده بی و دریّیان بخم. مامه تهیمور ده بی کارخانه، دوایی بانك... پاره پاره گه وره ده کا. خوت باشتر ده زانی مامه تهیمو و به ک..."

"گەورەي دەكا."

"ئهگەر پارە، پارە گەورە نەكا... ئەو پارەيەي گەورەي ناكا، مەحكوومە بە نەمان. پارە ھەموو رۆژى بزى."

" چ شتێك بزێ."

پاره، پاره... ئهگهر نهزين، دهمريخ. خاكيش، بنيادهميش، مار و ميرووش و ههموو مهخلووقاتيش ئهگهر نهزين، لهناو دهچن و دهفهوتين. تيدا دهچن."

"تيدا دهين."

ئەندازيار (يسيۆر)ى ئاوداشتن، سەرئەندازيارەكەي بنيادەميّكى ئەمرۆيى، لەبەردلان و بهمینشکه. دهیگوت زنهکینشینك بو ئاقیاساز لی دهدهین و له ماوهی سالیکدا ئاوهکهی دەكەينەوە نۆو رووبارەكەي جەيھان. خۆ ئەگەر بەندىكىش لەبەر ساروون ھەلىبەستىن، ئاقچاساز وشك وشك دەبينتهوه... وشك وشك.... ئهمن گوتم دەتهوي چ بكهي جهنابي ئهندازيار؟ گوتم نه کهی وا زوو و شکی بکه پته وه. گوتم ئه گهر بته وی نه وی وشك بکه په وه، ئیمه ده بینه تری بن گۆم و تیدا دەچین. ئەمن پیم نەگوت، چما دەمتوانی راوەسته با جاری ئیمه لەگەل مامه تهیموور بهگم ههموو دهوروبهرهکهی ههلگرینهوه جا ئهو کات. دوای ئهوه، وشککردنهوهی زۆنگاو خۆ شتىكى وا نىيە. ئەوە منىش دەيزانم... من يىپىم گوت... مامە تەپھوور بەگ... گوتی دەیناسم... ئەو يياوێکه خۆی خۆی پێگەياندووه. پێی گوتم تۆی خۆش دەوێ. گوتی بەو ئاواتهوهم له ههموو ئهو چوكووراوايهدا بنيادهمي وهك ئهو يهيدا ببن. ئهو ييني گوتم ئهگهر چوکووراوا بکهویته دهست پیاوی ئاوا گهوره و مهزن، دهبیته بهههشت. مهالبهندهکهمان دهبیته بهههشت. ئهو ینی گوتم... دهوریش له مردووهك بهولاوه نییه. دهبی زهوی و زاره کهی له چنگی دەربینین. راویژکاریکی کەللەکەری سیسارکەی ھەپە کە دەبی زاری گری بدەین. ھەتا نەزانىن ئەو بەچى دەسەكنى، كارەكەمان سەر ناگرى. ئەگەر ئەو سىساركەيە نەبوايە، تا ئيستا... هەرچى زەويى ھەيبوو ھەمووى فرۆشتبوو. ئەو ناھيٚلىّ. ئەگەر من نەدەبووم، باوكيشم فرۆشتبووى... نەمھێشت... نا. كارخانه، مردووو... بانك... ئەستەنبول... خوێندم. دەبىي زۆر بخوينى مامە تەھوور بەگ، زۆر، زۆر... دەبىي، دنيا، جبھانى بازرگانى بناسى. ئەگەر دانەيەكت خوارد، دەبى ھەزارى لە جينى دابنيپتەوه..."

قسهی ده کرد، ده هات و ده چوو، پیده که نی. ئالاته میر جار نه جاری قه له مبازی کی داویشت و به سه رسوو رمانه وه سه سه یریکی ده کرد و له قوو لایی دلییه وه ده یگوت خزرگه خودا کوریکی ئاوای ده دامی و هه رچی مولك و مال و مندالله لینی ده ستاند مه وه و ده یبرده وه بزخوی. وه کویدی که ویردیک ئه وه ی له دلیدا دوویاته ده کرده وه. هه رکه س ده ست بداته ده ستی ئه و لاوه، پشتی و عه رزی ناکه وی.

حهمه عهلی ئاخرییهکهی ماندوو بوو. به ههژاوییهوه ههولنی دهدا و کهیفخوش بوو و ئارهقهی کردبوو. شاگهشکه و بیدهنگ له پال دهستی ئالاتهمیرهوه دانیشت و چیلکهیه کی ههلنگرت و دهستی کرد به خهتخه تکردنی خاکه به پیته که و خهیال بردییهوه. ئالاتهمیریش ههروای کرد.

چیی نهمابوو بۆ نیوه رۆ که دهنگی سمی ئهسپێك وهخوی هێنانهوه. سهریان ههڵێنا دهبینن ئهوه سی سواره بهلینگدان بهرهو لایان دین.

ئالاتهمیر له ترسان چاوه کانی دهرپه پیبوون و لیخوه رهنگ بزرکاوه کانی لهسهر یه ک جوولان: "دهرویش به گ، دهرویش به گ. هار بووه. خهریکه بهرهو لای ئیمه دی. وا باشتره له زونگاوه که دا خو حه شار بده ین. ده ی خیرا به. "

حهمه عهلی له چاوترووکانیّکدا خوّی به لیّپی زوّنگاوهکهدا کرد و ون بوو. له حالیّکدا ئالاتهمیر به و لاقه خواروخیّچانهیه وه ههولّی ده دا خوّی بگهیهنیّته لیّپهکه. سوارهکان دووسه د مهتریّك لیّی دوور بوون. ئه وجار به دهم قاقای پیّکهنینه وه که پیّکهنینه کانیان له رهوه ز و گابهرده کانی ئاناوه رزادا ده نگی ده دایه وه ، به ره و خوارووی جهیهان داگه ران و دوور که و تنهوه.

 اگوتم وسوو، وسوو ههسته برِۆ. ههسته برِۆ. ههسته برِوّ. ا

لهبهر دهرکی ره شماله که تاژییه کی موو خهنه یی راوه ستابوو. لاق دریّژ و لهسهر لینگ، گورج و گول و نیّوقه د باریك وه کهوان. چاوه کانی درشت و کل تیّکراو، گویّچکه شوّر، مل باریك و سیّبهری کهوتبووه سهر لمی بیابانه که و چهمیبوّوه. یه که سیّکی خوّله میّشی، گویّی لهمووچه و بردبوون. نهسییّکی بهرز که کورژنی ده کرد و سهری قیت راگرتبوو و ههوای بیابانه که ی به کونه تفنکه لیّک رهویوه کانیدا هه لده مشت.

بیابانه که گهرم بوو. تاژییه که ههروا له جینی خوّی چه قیبوو. گولیّکی زهردی گهوره، خوّی دابووه دهست گهرمای بیابانه که. چیی گهرماکه به تینتر دهبوو، گوله زهرده که لك و پوّی پتر دهرده کرد، هه لیّ ده دا و پتر ده دره و شایه وه.

وسوو به دهوری تاژی و خیوهت و هوبه که دا دهسوو پرایه وه. وه ک بلینی به پهتیکی قایم لیک به سترابین. ژنه عهره و ویک پاکسترابین ده گوت. ده نگیان گهرم و خوش و بهسوز و رهوان و وه ک بیابانه که بی سنوور بوو.

گوتی وسوو، وسوو ههسته، ههسته، ههسته، ههسته بپردّ. تاژییه کی خهنهیی. مووه زبره کانی تاژییه که دهبریسکانه وه. لهوی، له تهنیشت نهسپه شهود نیزه بهرزه که و لهبهر پیّی تاژییه که. لهبهر دهمی ره شماله که و له نیّو له بهشه پوله که دا. ره شماله کان له سهرده می کونه وه، لهوه تهی خیّوه ت پهیدا ببوو، مابوونه وه. ژنی چاو و بروّ ره ش و پووز و بهله ک بهرزی عهره به پیاوی که له گهت و رهش نه سمه ری خه نجه ر له قه دی به تین و گور و چاوره ش و قامک در نژ.

وسوو له چیاکانهوه هاتبوو. وسوو نوقمی خهون و جادوو بوو. وسوو کهیفی به بیابان دههات. وسوو ئاشقی بیابان بوو. گوتی، وسوون وسوو، ههسته برۆ. وسوو له مهودایه کی دوور له هۆبهکه و به دهوریدا بهبی ئهوهی چاو لهسهر تاژییهکه ههلگری، غاری دهدا. مووی تاژییهکه ههر یهکهی له رهنگین خهنهیی، سوور، زهرد، شینی بیابانی که وهك چون تهنکه دووکهلیّکی ههستی و لهچاوان ون بی ... گوتی، وسوو، وسوو، ههسته، وهری کهوه. وسوویان له تاژییهکه بهستبوره. وسوو بهدهوری تاژییهکهدا دهخولایهوه، له بازنهیهکی تازهدا...

"ئەو تاژىيە بدە بەمن ئاغا. ھەتا زىندووم نۆكەرىت دەكەم. ئەمىرى ئەمىران ئەو تاژىيەت بدە بەمن، ئاشقى بوومە."

چاو خومار و دهست ههوریشمین، چاوتیژی سمیّل رهش، لووت ههلوّیی و ردیّن لوول و بیّدهنگ بوو.

الئه و تاژييهم بدهيه، چيت دهوي دهتدهمي. ههر شتيك بوي. ال

گوتی، وسوو، سوو، ههسته بروّ.

وسوو لهگهل تاریکایی شهو و شهوی بیابانه که تیکهل بوو. وسوو لیی سواری ئهسپه کهی بوو. ئهسپه کهی وسوو جوان بوو.

اهانی ئهو ئهسپه، ئهو تاژییهم بدهیه، بینه تاژییهکهت. ئهسپیکی رهسهنه. سی سهد ساله و چهکهی ناسراوه. سیسهد سال ... ا

عهرهبه که دیسان هیچی نه گوت. به روخساریکی سارد و سرِهوه ههروا کرِ و کپ مایهوه. وسوو ههسته بروِّ.

وسوو لهخوی دهرچوو.

شهوه کهش، ئهو دهمه ی ئهستیره زوّر درشت و گهوره کانی ئاسمانی شهوان تیشکیان به روخساری ده شته که دا ده پژاند، تاژییه که ی له سینگه که کرده وه و له باوه شی گرت و ئهسپه که ی له شهویدا، له شهویدا، له شهویک که پر له هه للل و ههنگه مه و زریکه و هاوار بوو، لینگ دا. ئه و کاته ی

ئاسۆكانى دەشتى سوور دادەگەران و بە لم و ئاسمان و ئەستىرە و خىرەتەكانىيەوە رووناك دېۆوە، ئەو عەرەبانەى بە سوار كەوتبوونە شوينى، گەيشتنى. وسوو تاژىيەكەى توند لە ئاميز گرتبوو. سوارەكان خەنجەرەكانى خۆيان لە سوورايى ئاسۆ دەركىشا. لم و وردكە سوورەكان پەرش و بىلاو بوون.

گوتی: "وسوو، وسوو... وسوویان له تاژییه که جوی کرده وه. نه و له و گوشه یه بیابانه که دا هه روا ته خت که و تبوو و نه سپه رهسه نه کهی به چاوی گه وره و خه مباره وه به ژوور سه رییه و و... ددانی له جلوبه رگه کهی وسوو توند کرد و هه لنی گرت و خستییه سه رپشتی و وه ک بای شه مال که و ته شوین نه وانه ی تاژییه که یان بر دبوو. وسوو له نیوه ی رییه له سه رپشتی نه سپه که وه خه به رهات و دیسان تاژییه که ی له نامیز گرته وه اله گوشه یه کهی بیابانه که، له شوینیک له گولی زهردی لی پشکووتبوون، نه و کاته ی عه تر و بون و به رامه که ی شه پول شه پول ده شته که ی داده گرت و خول و له که که و تبوون، دیسان گه پشتنه و هه سه ری.

گوتی، وسوو، وسوو، ههسته برۆ. ئهو جارهیان تاژییهکه له باوهشی وسوودا نهبوو. وسوو لهسهر پشتی ئهسپهکهی سی روّژ و سی شهوان سهردولکه و وایلوٚکی بو تاژییهکه چپی و به دیاری دایه دهشتهکه.

 دهنیشت و دهم و چاوه کهی ههرده هات و باریکتر و ناسکتر و جوانتر دهبوو، گوتی، وسوو، وس

گۆلی وان تۆخ و تاریکتر بۆوه. ئاسمان، گۆلی وان، چیا سپییه کهی سوبجان، دهشته سهوزه کهی پاتنۆس، ئهرجیشی مورادیه تاریك چوونهوه. چیا سوورباوه کهی ئهسرۆك و دهشته پهمهییه که به رهوه زه سووره کانییه وه تاریك داهاتن. داره کان، بالنده و ئهو بنیاده مانهی وهك مار و میروو له شاره کانیانه وه وه ده رکهوتبوون و لهبهر قرچهی تاوه که پهرش و بلاو ببوون، رهش چوونه وه. له خاکه سوور سووره کهی شیوی "سهور" کۆمهلیک کهوی خهنه یی له فرهی بالیان دا. با گۆرانییه کۆن و گهرم و بی برانه وه کانیانه وه... دورنا مهیله و پهشه کان له لافاویکی تیشکدا به ئاسمانه وه رهش داگه پان. گهلایه کی بلیسه ش، به چهرخ و خول، که و ته نیو جهرگهی شهرو و تاریکایی و رووناکاییه کهوه. که به ریش بووه، سوور سوور ده چۆوه.

چاویکی گهوره، رهش و توقینه را له نیو تاریکاییه که دا زهق زهق بوّه. سوورایی بلیّسه یه ک له ته ته تیشت گه لا و ره گه و هیله کانی گه لا گهوره که دا سوورتر و بلیّسه دارتر و تیژی و سووتینه ریمه که که دره وشانه وهی مهرجانیکی سوورد ا... کچه کیل گهردنه که گوتی، وسوو، وسوو، شوه و بو وات لی هاتووه، وسوو؟

وسوو به قاچه دریژ و باریکهکانییهوه به لارهولارهوه و له حالیّکدا ردینه لوولهکهی کهرویّشکهی ده کرد و وسوو به روومهتی قوپاو و ددانه سپییهکانی و لیّوه سووره ئهستوورهکهی و به تیلهی چاوهکانییهوه جوانتر دیار بوو و پیّکهنینیّکی گهش، روومهتهکانی سوور ههلّگیّرابوو و پر پر بوو له شادی و دهوروبهرهکهی خویشی پر دهکرد له خوّشی و شادی... هاته بن سپیداره بهرزهکان. سپیدارهکان رهش چوونهوه و چیا سپییهکهی سوبحان تیشکی خسته سهر تاریکی.

وسوو ئهژنزی دادا. دورناکان قهتار قهتار به ئاسمانیدا تیپهرین. رهوه مامزیک به سپیایی چیاکهدا تیپهلبوو. ئهسپهکان تاو دران و شمشیره رووتهکان درهوشانهوه و سیبهرهکانیان کهوته سهر سپیاییهکه. وسوو گوتی: ناوت چییه، ناوت چییه؟ کچه متهقی لیوه نههات و هیچی نهگوت. وسوو به دار و بهرد و ههور و چیا و ئاسک و ئهسپ و ئاو و دورناکانی گوت: ناوت چییه، ناوت چییه؟ کچوله ههروا بی دهنگ مایهوه. وسوو ئهژنزی لهسهر خاکی عهشق دادا و سهری نا به چیای سهد ههزار سالهی ئهشقهوه. بارانیک تار و پاکژ دهباری. وسوو نیوچاوانه

داغه که ی به بارانی دیرین سپارد. ناوت چییه؟ ناوت چییه؟ باران گوتی تاسکه. ههور، ناو، گوله کان، دورناکان، میرووله کان، بالنده کان، خاکه سووره که ی شیوی "سهور" و بهرده سهر بهرزه کان، ناگره به تینه که، تار و شه پولدار گوتیان:" ناسکه." چاوی کچه له چاوی ناسك ده چوون. هه موو ناسکه کان له ده شته دووره که وه دهنگیان تیکه لا به یه ك کرد و ویک پا گوتیان: ناسکه، ناسکه، و وسوو ناوی کچه ی نا ناسکه، وسوو ناوی تاژییه که ی نیز نهو ده شته ی نا ناسکه، ناوی نان ناسکه، ناوی نان ناسکه، ناوی نان ناسکه، ناوی نامسه که ی ده و روزان گورانیی چری. چل شهو و روزان ده سته و نه زه به رده م ناسکه دا، له سهر خاکی هه زار ساله ی نه شق نه ژنوی دادا. وسو ناخرییه که ی سی جاران گوتی ناسکه، ناسکه، ناسکه، پی گورانیی بلاوین و دل تاوین بوو له دلییه و هه مهرو شو به دنیا و مربوون. ناسکه، ناسکه، چیی گورانیی بلاوین و دل تاوین بوو له دلییه و ههر قسه و گورانییه کدا.

گوتی، وسوو، وسوو ههسته برق. وسوو، وسوو، وسوو، دلّی وسوو ناگری تیبهرببوو. ناسکه وهك خویّن به دهماری گیانی وسوودا ده گه پا. وسوو، وسوو، وسوو، له خوّشه ویستیی دنیادا هه لاچوو. دهستی وسوو گهیشته هه رکوییه که ناگری تیبه ردا و ناسکه له چاوانی وسوودا تیکه لای ره وه ی مامزان بوو. هه ربویه ش چاوی له چاوی ناسکان ده چیّ. وسوو... و تیشکه کانی ناسخ تاریك داده گه پان. وسوو له بیری نه چوّوه. هیچ، هیچ، هم رگیز... بوو به باوکی سیّ کچ و هه رسیّکیانی ناو نا ناسکوّل.

جا لهوی له بازاره کهی شاری، له بن ئهو دارهی کارگهی نالبهنده که بوو، وسوو به تاژییه کهیهوه راوه ستابوو. ههر لهویش له حالیکدا قالوزیچه بریقه داره کان له بهرده می بهده م بونکردنی بهردچنی شهقامه کهوه ده فرین، وسوو چاوی به ملازم کهوت که سی جهنده رمه ی به دواوه بوو. وینه ی ده موچاو به سهر چه کمه بویاغ کراوه کهی ملازمه وه... وسوو زور ترسا. ملازم لهبهر چاوه کانی وسوو له پهیکهریکی قیزه ون چوو. که به تاژییه کهوه به دهوری داره که دا همالده خولا، ملازم تاژییه کهی له باوه شیدا دیت و پنی جوان بوو و بانگی کرد: "راوه سته، راوه سته دیهاتی. "

وسوو راوهستا.

الئهو تاژىيەت لە كوئ دۆزىوەتەوە؟اا

"له بیابانیّ. له عهرهبستانهوه هیّناومه گهورهم. زوّری بهشویّندا گهراوم. دایك و بابه کهیان نهدامیّ. هیّشتا بیّچوویه." "دهی باشه، تاژییه کهت بده بهو جهندهرمهیه. لیّی بستیّنن و بیبهنهوه مالهٔ کهی من. دهی باشه، باشه، زوّر باشه."

لاقی راستهی هیننابووه پیشهوه. له گورگیکی زهرد دهچوو. راست وه خهدهنگ... وای سهیری وسوو دهکرد دهتگوت سهیری دارهکه، میروولهیه خاکه که یان هیچ شتیک، سهیری شویننیکی چوّل دهکا... وه نهودی له دوورهوه و به گالته پیکردنه وه سهیری ترسیک، شله ژاوییه ک، توورهیه ک، سووکایه تیبه ک، ژانیک، تالییه ک بکا...

وسوو لهگهل ئهوه دا جهنده رمه کان دابوویانه بهر مست و پیلهقه، توند توند قه لاده که ی گرتبوو. "سه گباب، تاژییه ک نادا به ملازمینک، به ملازمینکی کوّماری، به من....
ملازم..."

ملازم ده تگوت گورگینکی کاله و کهف ههلنده خریننی و توورهیه.

"گەمۋە... نايدەى بە ملازمينك... بە ملازمينكى كۆمارى... سەگبابى گەمۋە. تيى هەلدەن. دريۋى كەن لەسەر عەرزەكە ئەو دايك گاندەرە با پينى بليم پووتيك چەند كيلۆيە." خەلك لە بن دارەكە كۆ بوونەوە.

سی جهندهرمه وسوویان لهسهر عهرزه که دریژ کرد. هه للایه کی سهرکه و تووانه له نیو حهشامه ته که وه هه هه و بازاره کهی پر کرد. ملازم به توورهیه کی هه وسارپچراوه و وسووی دایه به رشه ق و پیله قان. له پشت و که له کهی و پاش قوونی هه لاه دا هه رده تگوت له لبادی ده دا. ده تگوت د لی به وه نده ناسره وی و رقه کهی نانیشی ته وه د هه للا و قریوه ی جار نه جاریک هانده رانه له نیو خه لکه که وه هه لاه سین شینتری ده کرد: "تاژییه ک تاژییه ک به ملازمی کی ... "

ملازم له گورگیکی زهرد دهچوو. بهر لهوهی ورگی نیچیرهکهی بدپی، لهتوپهتی دهکرد... ملازم که ئیتر پشووی لی برا، جا داهاتهوه و قهلادهی تاژییهکهی له چنگی دهرهینا. رووی کرد حهشامهتهکه و بزهیه کی هاته سهر لیوی و چاوه پی بوو له دووی بدهن. بهلام حهشامهته که متهقی لیوه نهات. ده تگوت و شك ههلاتوون. دیواریکی بی جووله.

ملازم به نارهزایهتییکهوه گرماندی:"نامهردینه."

دری به حهشامه ته که دا و روّیشت. پهیتا پهیتا سهیری ئه ملا و لای خوّی ده کرد و ئاوری ده ددایه وه و له بن لیّوانه وه ده یورتاند: "نامه ردینه. ئهنگوّش، ئهنگوّش. ئهنگوّش تاژییه کی تسکه ن ناده ن به ملازمیّك، ها؟ تاژییه کی تاژی... ها؟ "

له نیّوه پاستی حه شامه ته که راوه ستا و لاقی راسته ی به رز کرده وه و له عه رزه که ی کوتا. ده تگوت په یکه رهی به ردی گورگیّکی زهرده. به تووره بیه وه لووره یه کی له ناخی دلییه وه کیشا: "بلاوه ی بکه ن سه گی به ره للا. بوّچی وا حه په ساون و چاوتان تیّوه برپیوم؟ بروّن ملتان بشکیّنن. هه ی سیله ی بی چاووروو. "

ئەوجار حەشامەتەكە بەبىي دەنگى بلاوەيان كرد.

گوتى، وسوو، وسوو، ھەستە برۆ.

وسوو لهوێ، له بناری ئهو چیایه... زوّر گهڕا. وسوو تاژییهکهی خوٚی لهبیر نهچوٚوه. نهیتوانی لهبیری بچیٚتهوه. ناوی تاژییهکهشی نابوو ئاسکه...

سالیّك دواتر، له وهرزی گولاندا، ملازم لاقهی راستهی چهكمه لهپیّی له نیّوهندی بازاره كه دا له عهرزی كوتا و راوهستا و ئاوریّكی دایه وه و سهیری دواوهی كرد. ئه و كابرایه ی دیت كه سی روّژبوو به شویّنییه وه بوو. سیّ روّژ بوو وه ک سیّبه ریّک لیّی نه ده بوّوه. ملازم سهری لی شیّوابوو و زراویشی چوبوو. ئاوریّكی دایه وه و ههستی كرد نیگای كابرا وه ک ده رزییه ک به هه موو گیانیدا روّده چیّ. غیره تی نایه به رخوّی و به دردوّنگییه وه له كابرا چووه پیّشیّ. كابرا نیگای كونجكوّلانه و پیّكه نیناوییه كهی له مدلی كونجكوّلانه و پیّكه نیناوییه كهی له سه رهوانده و مروانده و بزهیه كی نه رم و سلوّكی گهرانده ملازم گیّرا و ترسه په پكه خواردووه كهی نیّو دلّیی رهوانده و و بزهیه كی نه رم و سلوّكی گهرانده گوشه ی لیّوه كانییه وه.

ملازم هیشتا کابرای نهناسیبوّوه. گوتی: "سلاّو، کاریّکت به من ههبوو؟" "وسوو، وسوو... له گولی وان. تاژی، تاژی... ئاسکه."

ملازم له پړ پێی به عهرزييهوه وشك بوو. نێوچاوانی تێك نا و كهللهی گهرمدا هات و له داخان شێت بوو.

"کور ه چاو ئه و سه گبابه بی میشکه ده لینی سونه یه ته نابی. سهیری ئه و چاو و رووهی بکه. سه گبابی رووهه لامالراو و بی کاروبار له چیای سو بحانه وه، له پانتوسه وه، له ده شته کهی پانتوسه وه، له گولی وانه وه هه ستاوه و هاتووه، له به ر تاژییه ک هاتوته ئیره.."

وهك بلّێی كونجكۆلێييهكهی تۆزێك جۆش و خرشهكهی دامركاندبێتهوه، به دهنگێكی هێورتر پرسیی:"لهوێوه چۆن تائێره هاتووی؟ چۆنت زانی من لێرهم؟"

لهگهل هیپوربوونهوهی ملازم، بریسکهی شادییه چاوهکانی وسووی گهش کردهوه. زهرده خهنهیه زایه لیپوهکانییهوه و بوّی گیپایهوه که بوّی دوّزینهوهی، چیها چهرمهسهری و کویّرهوهریی دیتووه. له وانهوه تا ئیّره، ههتا لیّوارهکانی دهریای ناوه راست، ئهسکهندهروون، ههمووی بریوه و مانگ و نیویّك بهریّوه بووه.

"ئەو تاژىيە ھەردوو چاومە. تاژىيەكەم بدەرەوە ملازم."

جا بهچوار جهنده رمه وسوویان له نیوه و استی بازاره که لهسه ر عهرزی راکیشا... نهوجار ملازم له نیّو بازنه ی حهشامه ته تووره که به پوّستالان و هری گهرایه و جا چیت خواردووه ترش و چهوهنده ر...

دهموچاوی له پوستاله که دا دهرده که وت و خوینه که شی ده چورایه سهر چیمه نتو ره قه که... ملازم چاوی کی به سهر حه شامه ته بیده نگه که دا گیرا که ده وریان دابوو. بزهیه کی هاتی به لام حه شامه ته که مته قی لیوه نه هات و وه که دیواری لی هات. ته زوویه ک به مووغه رهی پشتی ملازمدا هات و له تووره بیان ئاگری گرت. ددانی چیر کردنه وه، دیسانیش خه لکه که هه رنه بزووتن. دری به حه شامه ته که دا و دوای ئه وه ی له بازنه که یان چوه ده ری هه هستیکی راگرت، توله له حه شامه ته که دا شه یولی ده دا.

"کور تاژییه کم پیره رهوا نابینی. به ملازمین کهوه... نهو کابرا هیچ و پووچه گهمژه کینوییه نهوه سالینکی رهبه قه وه سیبه ر به دوامهوهیه. ده چمه ههر جینیه وه سیبه ر له دوم ده خشی... له وانهوه هاتووه ته نیره وهدووی تاژییه که که کوتووه...

تاژییه که ملازمیّکی دهولهٔ ته وه ره وا نابینیّ. کوره خو روویه کی خوشی پیشان بدهی، به و که سهی بو تاژییه که ناوا ده کا و لهبه ر تاژییه که له چیای سومجانه و هه لدهستی به پیّیان دیّته ئیّره، تو بلّی بو کاری گرنگتر چ ناکا؟ وا نییه؟ تو خوا بنیاده می ئاوا دژی ئاسایشی دوایین دوایین دوایین، دواین، دوایین، دواین، دواین، دواین، دواین، دواین، دواین، دواین، دواین، دو

هدرچی گوتی و لیّی رست*، حهشامه ته که مته قی لیّوه نه هات. چاوه که سکه مارییه کانی ملازم ئاگریان لی باری و هه وساری تووره بیه که ی پچرا. ده ستی لیّك ئاوه لا کرد و نهراندی: "ده ی بلاوه ی بکه نه ده ی برون به دوای کاروبارتاندا ده ی بلاوه ی بکه نه ده ی برون به دوای کاروبارتاندا ده ی بلاوه ی بکه نه ده ی برون به دوای کاروبارتاندا ده ی بلاوه ی بکه نه ده ی برون به دوای کاروبارتاندا ده ی بالله ملتان بشکینن. "

لْيْرِستن: زۆر گوتن. چەنەوەرپىكردن. زۆرگوتنەوەي قسە.

خەلكەكەكە لەگەل ئەو ھەتاوەى تەشك و داويننى خۆى كۆ دەكردەوە، وردە وردە و لەسەرخۆ بلاوەيان كرد. وسوو لەوى، لە حاليككدا خوينى لەبەر دەرۆيى و لەسەر چيمەنتۆكە دەمەيى، بەجى ما.

گوتى، وسوو، سوو، ھەستە برۆ. ھەستە برۆ وسوو.

وسوو دار و بهرد و خاك و ههرچی لهبهر چاوی جوان خوّی دهنواند، بهو خوّرهی ههلّدههات و ئه و مانگهی ئاوا دهبوو، ئاسوّكان و درهوشاوهترین ئهستیّرهكان، گوّلهكهی وان كه ههر تاوهی لهسهر رهنگیّك بوو و ئهو رووناكییهی له چاوترووكانیّكا وهك تیریّكی سوور له لایهك روّدهچوو و له لایهكهی دیكهوه دههاتهوه دهریّ، كهلّهكیّوی و دورناكان و ههرچییهكی لهبهر چاوی جوانن، ههرچی لهبهر چاوی خوّی جوان دهنواند، ناوی نا ئاسكه. شهو و روّژ تیّی چریكاند و گورانیی گوت.

تاژییه که دریژ و نیّوقه دباریك و لهسه ر لینگ بوو. تاژییه گوی خهنه یه که، لاق و له ته ری سوور و قه پوّزدریژ و چاو گهوره و جوان له خهیالیدا هه ر له بیابانه که ی عهره بستانه وه هه تا ده شته که ی یانتوّس هه تا گوله که ی وان، وك نه یزه کیّك خوشی.

خهو نهچووه چاوی وسوو. وسوو دیسان هاتهوه ئهسکهندهروون. ملازم لهوی نهبوو. گوتیان بهری کراوه بو شویدنیکی دیکه. وسوو وهشوین ملازم کهوت. بهخوی دهگوت ئهگهر ئهمجارهیان ملازم بدوزمهوه، تاژییهکهم دهداتهوه. تاژییهکه بهلای ئهوهوه ئهگهر زوریشی خوش بوی، ههر تاژییهکه و هیچی دی. بهلام تاژییهکه بهلای منهوه شتیکی دیکهیه. تاژیییهک، ههموو بیابانه چاورهشهکهی عهرهبستانه. ههموو ئاسکهکان و گولی وان و دهشتهکهی پانتوس و مال و حالهکهمه.

زۆر گۆرانيى لەو جۆرەى گوتن. دەبوو ھەموو شتيكى بە گۆرانى بۆ ملازم گيرابايەوە.

به پرسیارکردن و گهران، ئاخرییهکهی لهم شاروّچکهیهی و له بناری توّرووسی سهربهرزدا ملازمی دوّزییهوه. وسوو چیای دوللولّی دیت. له مس تاشرابوو و بهفر دایپوّشیبوو. دودللولّ، چیای سومجانی خستهوه بیر. له چوکووراواش تاژییه نیّرقهدباریکهکانی دی.

چوو و له بن سیبهری دهرگای مالهکهی ملازم راوهستا. ملازم دوو روّژ بهیانی و شهوی به به بهردهمیدا تیپه پی و نهیدی. سیههم روّژ بهیانییه کهی ملازم به دهنگی گورانییه که لهخهوی ههستا. گورانییه کی خوش و خهمبار و دل بهردهدا، گورانییه کی خوش و خهمبار و دل بلاوین... له په نهمه به دانیشتوه و ده ستی

ناوهته بن گویّی و تیّی چریکاندووه و ئهوهی دهیلیّ نایلیّتهوه. کابرایه کی رهقه لهٔ ی ریوه لهٔ ی مل باریك و دریّژوکه. گهردنی له گهل گورانییه که دا دریّژتر ده بوّوه و خوّی راده ژاند. چزووی نیگاکهی به گیانیدا چوو. به لاّم نهیناسییه وه. هه ستا و جلوبه رگه کهی له بهر کرد و هاته لای کابرای کرووشه کردووی گورانبیّژ و ده سبه جیّ ناسییه وه. قاقایه کی گالته جارانه ی کیشا و له بهر پیّکه نینان بوورایه وه... و پرسی: "دیسان هاتووی بو تاژییه که، وایه ؟ تاژییه خه نه بیه که وایه ؟" بیکه نینان بوورایه وه... و پرسی: "تاژییه کهم کوشت. کوشتم. به قوربانی فیشه کیکم کرد..." وسوو وه که که وانیکی پولایین له بهریه که کشا و به هه ر دوو ده ستی قورقور و چکه ی ملازمی توند گرت. هه ردوو کیان پیکه وه وه عه رزی که وتن. گلان و تلانه وه. له خوله کهی گهوزین و سه رو بن بوون. چیی په نجه کانی و سوو پتر له قور گی ملازم توندتر ده بوون، چاوه کانی پتر ده رده په پین. لیوه کانی ره ش هه لله گهران و روخساری زه ردتر. وسوو ئه وه نده ی ریک گوشی ملازم گیانی لیه به لله و روی کرده چیا.

وسوو چیاکانی دی. چیا بهرزهکهی سومجان. کاروانه رئی گهورهی دیت. وسوو تیربار، وسوو بۆمب، وسوو گهلی تفهنگ و جهندهرمه و سهربازی دی. وسوو حهوت سالان به کیوانه بوو.

وسووه کان له چیا زورن. ملازم له دهشته کان زورن.... چیایی له گهل دهشتی به شه و هاتن. گهلی بنیاده م له خوین گهوزین. وسوو تورووسی دیت. ده ریای رهشی دیت، ده ریای نیوه و است... خانووی کاول و وه جاغی کویره وه بوو... وسوو له باریکه رییه کی نیوان ره وه زبه به ردئه ستیکان و له ته نیشت ته رمی هاو پی کوژراو و بریندار و له خوچووه کانی له پشت تیرباره کهی گیرا.

 گهرایهوه مالیّ و لهگهل تاوههلاتنیّدا قاوهکهی ههلّدهقوراند و له دانیشتنهکانی دادگاییکردنهکهدا نوقمی خهون و خهیاله شیرنهکانی، هیّلانهی ههموو تهیرهکانی دهسووتاند و بهههستیّکی شیرین سهرخوّش و مهست دهبوو.

"وسووي كوړي حهسهن مهحكووم كراوه به ئيعدام."

ههستاوه، وهك شتيكى تالى خواردبى، نيوچاوانى تيك ناوه، ئيمزايهك له گۆشهى ئهو كاغهزه دهدات كه له بهردهمى دانراوه و دوايى...

وسوو بهندیخانهی دیت. برینه کانی له زیندانی چاك بوونهوه.

وسوو گویّی له گوّرانییه کی بوو. گوّرانییه کی کوّن، زوّر کوّن و له دل هه لقولیّو… وسوو به ره درگ بوویه وه. وسوو گالته ی به مهرگ کرد.

هاتمه بن شووراکانی دیاربه کر. له سهر خاکه که ی کرنو شم برد. کرنو شم برد بو سهوزیی کونه بهرده کان و پیره گیا و کونه درگا و کونه ئاسن و مسه زور کونه کانی. بو رووناکایی و دروشانه و و بریسکانه و ی ئاوه که شی.

لهودیوی شووراکانی دیاربهکرهوه نه ازندم بو ناوهوه... دیوارهکانی دیاربهکرم سی جاران لهگهال عهرزهکه تهخت کرد. سی جاران خاکی زیندانهکهی دیاربهکرم به توورهکه کیشا. وسووم سی جاران دهستی وسووم توند به دهستهکانم گرت و وسووم سی جاران لاواندهوه.

چوومه لای دادوهر و گوتم: ئهمن ئاسکهم. ئاسکه. گوتم ئاسکه چاو مامز منم. ئاسکی دهشته کان منم. سهر ئاخوره کهی باوکم پره له ئهسپی عهره بی. ههر ههمووی بو تو. ههر ئهوه نده م دهوی له وسوو خوش بی. من ئاسکه، قر زیرینم. قری زیرینم ده برم. هانی بو تو. ههمووی بو تو. ههر ئهوه نده له گیانی وسووی خوش به. من ئاسکهی پاو مامز و چاوه کانم له چاوی ههموو ئاسکوله کانی ده شتی جوانترن. چاوه کانم ده ربینه بوخوت. چاوه کانم بو تو. ههر ئهوه نده له گیانی وسووی خوش بی.

شووراکه هه نجیری لی روابوو و دار هه ناره کان گولیان پشکوتبوو. له وی له بن گوله موّره پشکوتووه که دا گورانییه که ده له ریه وه.

دیاربه کر بۆنی گۆلنی دی. بۆنی وهنهوشهی لی دی. بۆنی زولنمی لی دی. ههموو بازار و شهقامه کانی دیاربه کر ده کهنه وهنوشه و گوی. مۆر و مهیلهورهش و چهپک شهپک... و ههر چهپکهی به دوو قرۆش و نیو...

له بازاره کانی دیاربه کری گول ده فرزشم. وه نه وشهی باغه کان، ده شته کان و بیابانه کان به پانه و سووی ...

ئاسکه بهره و روزهه لات چوو. ده تگوت به زنجیر و کهله پچه له دهروازه ی زیندانه که ی دیاربه کریان شه ته ک داوه... ئاسکه وه نه وشه ی فروخت. به دادوه و ملازمه کان. ئه من ئاسکه م. دورنای چیا و ئاسمان و ده شته کانم. مامزی بیابانه کانم. له حه سار و خاك و دلمدا گولنی عه شق روواون. گولنی عه شقم له دیواره به ردینه کانی دیاربه کردا روواند. پشکوواندم. ئه من ئاسکه م. ئاسکه ... سی جار بانگی قه تاری دورناکانم کرد. سی جارم بانگی وسوو کرد.

وسوو عهلیجیکیشی دی. گوتی:"ههسته وسوو. رابه و بروّ. ههسته بروّ دژی زلم و ناههقی."

عەلىجىك مالەكەى خۆى سووتاند. مالەكانى دىكەش. كۆشكەكەشى ئاگر دا. عەلىجىك دەشتەكەى ئاناوەرزاشى سووتاند. عەلىجىك شۆت ببوو و دەستى بەھەر شتۆك راگەيشت سووتاندى. عەلىجىك ئاخرىيەكەى ئاگرى لە خۆيشى بەردا...

عهلیجیك نیوهزیندوو و نیوه سووتاو هاته زیندان. گوتی، وسوو، وسوو... وسوو، وسوو، ههسته، مهلّحهمیّك بوّ برینه کانی عهلیجیك بگرهوه... دایك و باب و نهنكی وسوو شارهزای دروستكردنی گهلیّك داوودهرمان بوون.

مه لنحه مه کهی وسوو کاری خوّی کرد و برینه کهی عه لیجیك ساریز بوّوه و وسوو عه لیجیکی چاك کرده وه.

ئهوجار وسوو، ئهوجار وسوو، جارچییشی دیت. ههلاههلایان کردبوو و فریّیان دایه نیّوهراستی بهندیخانه کهوه. جارچییه که لهوی کهوت پشووی نهدههات. دهموچاوی دریّژ ببوّوه و دهرپهرپیبوو. ئیّسك و پرووسکیّك بوو. چاوه کانی سیّ جاران ههایّنان و لیّکی نانهوه. ههموو دهموچاوه کهی بوو به چاوه گهوره و خهمباره کانی. خوّشهویستی و دوّستایهتی له چاوه کانی جارچییه کهدا بریسکانهوه.

کوّت و زنجیری قورس و گران بهدهست و پیّیهوه... به لاّم هیچ له جارچی نهدهچوو. ده تگوت مندالیّنکیان له کوّت و بهند کردووه. کوّتیّك لهملدا، ملهباریکه کهی به کوّت و زنجیریّکی ئهستوور...

گوتى، وسوو، وسوو، هەستە... جارچىيەكە كەوتە پارانەوه... وسوو دەستى گرت و لەسەر دلنى خۆى دانا.... گوتى: "براله، براله، خۆراگر به، چاك دەبىيەوه. "

دوای ماوهیه کا جارچی زمانی کرایهوه. ئهوهی له زارییهوه دههاته دهری دهنگ نهبوو، شتیک بوو له ههناسهیه کی کز دهچوو. به نیخهنیخهوه گوتی: "ئهمن کوشتم. من کوشتم. ئاسنگهره که من کوشتم. به کهسیش نالیّم بو کوشتم. بهکوژن، بهکوژن. من بکوژن. نایلیّم. بهکوژن. "

وسوو ملازمی دیت.

وسوو تاییهکه، ئاسکه، عهلیجیك، جارچی و چیا و دورنا و زنجیر و خوین و بلیّسه و دادوهر و تهیرهکان و زولم و زور و ناههقیی دیت. وسوو قژی زیّرینی دی.

ههر بۆيه چاوه كانى ئاسكه له چاوى مامزان دەچن.

الدەمرىخ. مۆستۆق دەمرىخ. ال

قهرهقیزخاتوون کچی بهگه تورکمانیک بوو له کونهبنه مالهیه کی خوارووی کووزان. قهرهقیزخاتوون به چاوه بادامییه کانی و به دهم و چهناگه ناسک و ریخکه کهیه وه و به روومه تی قیت و گهردنه دریژه تورکمانییه کهی و کولامه ی گوشتن و گهش و روخساره سوور و سپی و گهشه کهیه وه کچیک بوو دل و سهد دل ئاشقی ده بوو.

سواری ئهسپ دهبوو و دهچووه راوی مامزان. وهك پیاوان تهفنگی داویشت و دارینی دهکرد. لینی سوار ئهسپ دهبوو و دهشتاو دهشت و کینواوکینو تاوی دهدا. تاقه خوشکهی شهش برایان بوو.

رۆژێکیان کهڕهی بهیانی، ئهو کاتهی گوله گهنه زێڕینهکان بهدهم شنهی بهیانییهوه کهروێشکهیان دهکرد و وشترالووك ئاسۆیان رهش داگیرابوو و چیای دولاول به مهندیلێکی سپییهوه نوقمی تیشك و نوور بهرهو دهشتهکه دهخزی، قهرهقیزخاتوون ئهسپهکهی بهرهو دهشته که لینگ دا. مۆستۆق به مهلهغانێکهوه لهنێو مهزراکهدا دی. مۆستۆق کهلهگهت و باریکهله و ئهسمهر بوو. بزهیه کی مندالانه له روخساری نیشتبوو و ددانه سپییه رێك و جوانه کانی بریقهیان دههات. دهتگوت سێبهری سیحر و جادوویه کهوتووه ته سهر گنج و هیلهکانی دهموچاوه درێژووکهکهی. چاوه سلهکان له تا و یاوی عهشقێکی نامۆدا دهسووتا. لهسهر جێی خوی حهپهسا. تاوێك دواتر بهبی ئهوهی خوی ویستبیّتی، بهرهو لای موستوق کشا و که سهری ههلیّنا لهبهر دهمی بوو.

مۆستۆق سەرى داخست. رووبەروو، لە نيو دلى ئەو خۆرەدا كە ھەلدەھات و لە چەقى مەزراكەدا قەرەقىزخاتوون سىحرلىكراو و مۆستۆقى شەرمگرتوو و سەرداخستوو، ھەر وا

دوای ئهوه قهرهقیزخاتوون ههموو روّژی بهرهبهری بهیانی، دههاته مهزرای پی له گوله گهفه قورسه کان و ههتا تاو ههلدههات رووبه پرووی یه کتری راده وهستان. دوایی موستوق بههینمنی سهری ههلدینا و وه سیحرلیکراوان سهیریکی قهره قیزخاتوونی ده کرد.

موستوق دروینهی کردبوو و خهرمانی داخستبوو و خهریکی خهرمانکوتانی بوو. بونی تفت و تالی کای بهر گهرماکه ههستابوو. قهرهقیزخاتوون له کازیوهی بهیانییهوه لهسهر پشتی ئهسپه کهی و له تهنیشت خهرمانه که راوهستابوو. موستوق له ئاورینگهی دلییهوه ههستی کرد ئه له له له نورینگهی دلییهوه ههستی کرد ئه له له نوری خوی فریدایه خواری و غاری دا و سواری جه نجه په که بوو و بلیسه یه همموو گیانی داگرت. دهسته کانیان، لاقه کانیان، دلیان له نیو که فوکول و جوش و خروشی تاسه بارییه کدا یه کتریان دوزییه و و تیک ئالان و بوونه یه ک. قهره قیز خاتوون ده تگوت بلیسه یه و بهره به روی نیوه پوه دوای نهوه ی هموو گیانی موستوقی به ماچی ئاگرین ماچباران کرد، هموا له سهر الوده کایه که به نیوه بینیوه بینهوشی و ئاگاله خونه ماوی به جینی هیشت و لییدا و رویشت.

مۆستۆق ھەموو رۆژى كەرەى بەيانى، ھاتە بن دارچنارەكەي بەر مالى قەرەقىزخاتوون و تەنگەي نويژى شيوانى لەوى رۆيشت.

دوای ئهوه بوو که قهرهقیزخاتوونیان له بابی مستهفا به گ ماره کرد. مؤستؤق ههموو شهوی هات و له دهوری کؤشکه که خولایهوه. قهرهقیزخاتوون له پشت پهنجهرهکانهوه دهیدیت و له دلی خزیدا پهسنی ئهو ئهشقهی ده کرد، به لام خزی دهبوارد لهوهی لیمی نزیك بینتهوه.

مۆستۆق سیس بوو و ژاکا و ردینه لوول و رهشهکهی و چاوه رهشه گهورهکانی پرووش بوون و له درهوشانهوه کهوتن.

شایی و زهماوهندیکیان بو قهرهقیزخاتوون وه پی خست حهوت شهو و روزان نهبرایهوه. موستوق رووی کرده نیو رهوه و گابهرده کانی ئاناوه رزا و حهوت شهو و روزان لهگهل دال و هه لویان.

له ئاناوهرزایه داگه پا و چووه گونده کهی یۆللی. قهرهقیزخاتوون دیتی. دهموچاوه دریژ و زهردهه لاگه پاوه کهی مؤستوق ئاشقتر و سیحرلیکراوتر دیار بوو.

قەرەقىزخاتوون ئەو گەنجەى كە لە حەوشەى كۆشكەكەدا راوەستابوو پېشان دا و گوتى:"ئەو گەنجە خەلكى گوندەكەي ئېمەيە. ئەو لېرە دەمىنىتەوە."

موستوقیان هینایه ژووری و توز و خولیان لی ته کاند و دوای ماوه یه کی زور دیسان به دیتنه وهی قه روقین خاتوون بزهی له لیوانی گه رایه وه. له وانه یه دوای نه و هه مووه ساله نه وه یه که م جاری بی پیکه نیبی.

قەرەقىزخاتوون لە جىنى ئەو رەيجانە و گوللە مەخمەرانەى ئىستا، لە تەنىشت ئەستوندەكەكە رادەوەستا و چاوى لە مۆستۆق دەبرى كە لەخوارەوە و لە تەنىشت دىوارەكە حەپەسابوو. مۆستۆقىش بەبى ئەوەى چاوبترووكىنى، بە چاوە ئاشقەكانى سەيرى دەكردەوە.

قهرهقیزخاتوون له ئهستونده که که دوور ده کهوتهوه، کوشکه کهی به جی ده هیشت و سهردانی شاری ده کرد و بو گهران و سهیاحه ت ده چووه ده شتی و مؤستوق به شهو و روز له بن ئه و دیواره لانه ده چوو.

"مۆستۆق دەمرى، دەمرى."

مانگ و سالآن تیپه پین. موّستوق کز و بنیّس بوو. توایه وه و له بن دیواره که و له جیّی خوّی هه لا نه جوولاّ.

قهرهقیزخاتوون شهویکیان لهجی و بانه کهی هاته دهری تهم و مژیک شهوه کهی داگرتبوو. شهوه که نهوهنده تاریک و خهست بوو چاو چاوی نه دهری تاریکایی و مژی شهویکی پاییزی بوو. قهرهقیزخاتوون به چنگه کوته موستوقی له بن دیواره که دوزییه و و وه شیتان ناویزانی بوو. له چاوترووکانیکدا رووت و قووتی کرده و و خویشی رووت بووه. له بن دیواره که و له سهر گژ و گیایه که و له حالیکدا ره بحان و گوله مه خمه دریه کانیان ده شیلا، هه دووکیان له بلیسه یه کی به تیندا تیک ئالان. موستوق ناخریه کهی ناخیکی هه لکیشا که ده میک بوو له سینه یدا قه تیس مابوو.

قەرەقىزخاتوون لە تارىكىيى شەوەكەدا جلوبەرگەكانى لەبەر كردەوە. دوايىش ھەتا كازىوەى بەيانى ھەموو گيانى ماچباران كرد.

المؤستؤق دەمريّ. ال

تاو ههلات. مۆستۆق گرمۆله ببوو و له بن ديوارهكه رەش دەچووه. گرمۆله و تێك شكاو و وێك هاتوو.

المؤستؤق مردووه. ال

قەرەقىزخاتوون لەوى رۆژىنوە رەشى پۆشى... و يەكەم كورەكەى بەناوى مۆستۆقەوە كرد. دواتر بە مۆستۆقيان گوت مستەفا.

قهرهقیزخاتوون مستهفای خوّی ناوا دیت. رووت و قووت خرابووه سهر پشتی نهسپ. دهرویش به گی دیت. دهستی له دهوری کوّله که که بووهوه و شوّر بوونهوه. نه گریانی هات و نه ییّکهنین...

پنی وابوو کوره کهی مردووه. مسته فا به گ و پیاوه کانییان له نه سپه کان داگرته خواری و بردیاننه نیو کوشکه کهوه. قهره قیز خاتوون که زانیی کوره کهی زیندووه، پتر رووخا. کوره کهی هیشتا وه خو نه هاتبوه. قهره قیزخاتوون یه ک پشوو خودا خودای بوو کوره کهی وهوش نهیه ته وه و پهیتاپهیتا دهیگوت: "ئیشه لا ده مریّ. ده مریّ. ئیشه لا مسته فام ده مریّ. مسته فام ده مریّ. "

چۆوه ژوورهکهی و دهرگای لهسهر خزی پیوه دا. نه حهزی لی بوو چاوی به چاوی کهس بکهوی و نه پرسیاریکی کرد. له جیوبانهکهیدا بهبی جووله، زهردزهرد، نیوهزیندوو کهوت. له ماوهی چهند روزاندا رووخا و توایهوه و ههر ئیسك و پیستیکی لی مایهوه. بریسکهبریسکی چاوهکانیشی نهما و کوژانهوه.

ههموو گیانی مسته فا به گوه که ده سکاونگدا کوتابیّیان، ره ش و موّر ببوّوه و کوترابوو. له جیّوبانه کهیدا دریّژیان کرد و پیاویان نارده شویّن نه شته رگهر. نه شته رگهره کورده که زوو هات. له بن دارچناره کهی حهوشهی کوشکه کهی ناق یوّللی، له ته نیشت ته راکتوّره ره نگاوره نگه کان، گر و گیای جوّراوجوّر و گول و روّنی له مه نجه لوّکاندا کولانده و و مه لخمه و ده رمانی لیّ دروست کردن. کوشك و دار و بنیاده مه کان چه ند روّژان هه ربونی جوّراوجوّری تال و خوّش و تیژ و نه رمی لیّ ده هات. کورده نه شته رگه ره که هه موو روّژی گیانی مسته فا به گی مشتومال ده دا و له ته پلی سه ربیه و تا به ری پیّی مه لخه می بو تیه هد لسوی. له و انه یه روّژی گیانی هه لده مشتو مسته فا به گی دو و سیّ جاریش نه و کاره ی کردبیّ. جه سته ی مسته فا ، چه ندی پتر مه لخه مه کانی هه لده مشته نه و دنده ده بوژایه و دو و روّژایه و .

نه شته رگه ره که ده یگوت و دووپاته ی ده کرده وه: "هیواکان له بینهیوایی دان. ئه و پیاوه ده مرد، به لام ماشه للا له کاری خوای. ئه گه رخوا ئیراده بکا، مردوو زیندوو ده بینته وه..."

کورده ی نهشته رگهر روّژی نا روّژیکیش سه ریکی قه ره قیز خاتوونی ده دا. ده سته سار و س و بی تینه کانی ده گرت و چاوی له ده موچاوه چرچ و لوّچ و سارد و س و تینك سم اوه که ی ده بری و فکر و خه یال هه لای ده گرت.

کوردهی نه شته رگهر زور ده مین بوو قه ره قیز خاتوونی ده ناسی. به زه یی پینی داهات، که ناوا و به و رق و قینه وه ده مری.

"ئینسان ههر جاریّك دهمرێ، به لاّم قهرهقیزخاتوون ههزار جار مرد. ئیّستاش ئهگهر برێ... مهرگ بوٚ نهو له ههموو شتیّك باشتره. خوایه قهرهقیزخاتوون لهو ههورازه وهسهر بخهی. گیانی نهو شاجوانهی دنیا بكیّشه."

له ژوور سهری قهرهقیزخاتوون ئهژنزی دادا و دهستی ههانینا و له بن لیّوانهوه به زمانی کوردی دهپارایهوه.

گهلی روّژ تیپه رین و به یانییه ک قه ره قیز خاتوون چاوه گهوره و بریسکه لیب راو و ده رپه رپیو و بی تینه کانی هه لیّنان. سه رسوو رماو و له وانه شه به بی نه وهی هیچ ببینی، سهیریّکی ده وروپشتی خوّی کرد. تاو له پشت چیاکانه وه هه لاه هات. موّستوّق له بن دیواره که گرموّله ببوو. چاوه گهوره کان، ره ش و پ له نه شق و نور بوون و پیّده کهنی. قه ره قیز خاتوون وه ک تهیریّک به قاوقیژه وه به ده وری موّستوّقدا خولایه وه. هه تا مردنی چاوه روانی یارم ده یم. چاوه روانی یار ده یم. چاوه روانی یار ...

مۆستۆق له مەزراكەى _ كە با كەرويشكەى بە گوللەزىپىنەكانى دەكرد _ بوو. مۆستۆق سەرى لە دووى دەنا و ئەوىش مۆستۆقى راو دەنايەوه...

قەرەقىزخاتوون گوتى: دەوا و دەرمانم دەوى حەكىم. خواردنم بۆ بىنن. خىرا، خىرا..." كوردەي نەشتەرگەر لە حالىكدا دەستەكانى دەلەرزىن و لاقەكانى تىك دەئالان، راي كردە

دوردهی نهسته رفتر نه خانیکدا دهسته کانی دهنه رین و لاقه کانی نیك دهالان، رای کرده دهرهوه. خهونیّك وهدی هاتبوو.

"خیرا، دەسبهجی خواردن بل قهرەقیزخاتوون بینن. له پیشدا شلهی ترخینه، دوایی فرووجاویکی خهست... دوایی گلشتی سپیی مریشك، دوایی ههنگوین، دوایی ههنگوین... خیرا... قهرەقیزخاتوون هیشتا رلاژی نههاتبوو. قهرەقیزخاتوون نامری."

قهرهقیزخاتوون به سی چوار روزان بووزایهوه و وهخو هاتهوه. له جی و بانه کهی هاته دهری و له کوشکه که دا کهوته هاتوچو. چووه ژووری کوپه کهی و له نامیزی گرت و وه پون به مندالی ماچی ده کرد، ههر وه ک چون مؤستوقی ماچ ه کرد، ماچیارانی کرد. مستها به گ

دوای گهلی سالآن ههستی کرد به و ماچانه یله بیری چوبوونه وه ماچ ده کری و شاگه شکه بوو و خوی گرته وه. مه لخمه مه کان ده مین بوو شووخاله کانی گیانیان چاك کردبو وه. شادییه که ی دایکی هیچ به لاوه سهیر نه بوو. له میزبو و هه ر له مندالییه وه ، دایکی قهت ناوا نه ببو و و ناوا به خوشی و شادی و به هه ژاوییه وه له نامیزی نه گرتبو و ماچی نه کردبو و. مسته فا به گ وا نوقمی که فوکول و شادییه که ی دایکی ببو و ده رفه تی نه وه ی نه بو و بیر له وانه بکاته وه و به هیچ بخریك سه ری سوو پر نه ما له وه ی که دایکی چون دوای نه و هه موووه به لا و نه هامه تی و چاره پره شیبانه ناوا بالی گرتبو و و بوچی و له چی ناوا پر ببو و له که فوکول و شادی ، هیچ پینی سه ی به به به بالی گرتبو و و بوچی و له پی به بود .

قەرەقىزخاتوون بانگى بووكەكەي كرد، گوتى: "حەمامەكە گەرم بكەن. خەنەش بگرنەوە. دەمەوى سەرم لە خەنە بگرە.

سهری به ههموو ژوور و کهلین و قوژبنه کانی کوشکه که دا ده کرد و وه ک پشیله یه که هیچ شتیکی نه ده بوارد.

سندووق و میز و کورسییه دار گویزه هه لکولاراوه پی نه خش و نیگار و جوانه کانی وهستای "ماراش" و به رشه و مافووره تورکمانییه کانی دار و دیواره کانیان پی رازابوده، تووره که و خورجین و جلی مهرهزی رهشی به نه خش و نیگار و که و و سویسکه ی وشکه وه کراوی جوان، تفه نگه قونداغ سه ده فکراوه کان و شمشیری تورکمانیی زیپرکفت که ئایه تی قورئانیان له دهمه کانیان هه لکه نرابوو... و قه ره قیز خاتوون سهیری جیازی بووکینییه که شی ده کرد. یه ک به یه که ده ری دینان و له به ر تیشکی تاوه که لییان راده ما. چه ند سه عاتان بزه یه ک له سه ر لیوان نوقمی سه یرکردنی نه خش و نیگار یک، قوماشیک و ... ده بوو و له سه یرکردنی تیر نه ده بوو.

مسته فا به گیش شه و روزه ته و او گورابو و هاتبو و سه رخو و له جیربانه که یدا دلی به شادی و که یفخوشییه کهی دایکی خوش بو و خواردنی به باشی ده خوارد و ده نوست و بزه ی به خته و هرانه ی له لیو و روخساری نه ده ره وییه وه. کورده ی نه شته رگه ر به زورپیوه نانه و په یتاپهیتا تاریغی به گه کانی پیشووی روزه هلات و به گه کانی پیشووی چوکووراوای ده کرد. مسته فا به گی وه که له بیری چووبیته وه چی به سه رها تووه ، ته نانه ت هینده ی نووکه ده رزییه کیش چیه بیری له ده رویش به گ نه ده کرده وه.

ده پانزه روزیک ئاوا تیپهری. قهرهقیزخاتوون تهواو گورابوو. چرچ و لوچهکانی دهموچاوی که دهتگوت داوی جالاخالوکهن، رهویبوونهوه، گهردنی وهك جاری جاران دیژ ببووه و چاوهکانی

پر ببوون له شادی و بهختهوهری و خوّشی و گهش ببوونهوه. پشته کوّماوه کهی تهواو قیت ببووه و وه ک کچوّلهیه کی گورج و گوّل لار و لهنجه ی بوو.

ههموو رۆژێ بهیانی له ژوورهوه دهرگاکهی دادهخست و تفهنگه "ناقان" هکهی میرده کهی ههلاهگرت و چهند سهعاتان خهریکی دهبوو. چهوری دهکرد و له بریسکه و بریقهبریقه کهیدا نوقم دهبوو. تۆپهی فیشه که کان پر ده کرد و بهتالی ده کردهوه و سیرهی لهو تهیرانه ده گرت که لهسه ر لك و پۆی چناره کهی دهم په نجه ده که هه لانیشتبوون و لهو کاتهیدا که ده بیویست ته قهیان لی بکا، پاشگهز دهبووه و دوایی ده مانچه کهی وه ک شهمانه تییه کی پیروز له قوماشی کهوه ده پیجها و له سندووقه کهی ده خستهوه.

بەيانىيەى رۆژنكىان گوتى:"ئەسپەكەم بۆ بىنن."

ئهسپیکی رهشی رهسهنیان بو هینا. قهرهقیزخاتوون ئهسپهکهی کیشایه تهنیشت بهردهسوارهکه و بهبی ئهوهی داوای یارمهتی لهکهسیّك بكات، خوّی هاویشته سهر پشتی ئهسپهکه و تاوی دا. له ریّگایه دهمانچهکهی کیّشا و بو تاقیکردنهوه سیّ جاران دال به دال تهقهی له لکی داره زمانهچولهکهکه کرد. لکهکه شکا و بهربوّوه. قهرهقیزخاتوون دوای ئهو هممووه ساله هیّشتا ههر ئهنگیّوه بوو. کهیفخوش و شاگهشکه بهرهو کوشکهکهی ساری ئوغلی گیرسایهوه، ئوغلی لیّی خوری. که ئهسپهکه له حهوشهی کوشکهکهی ساری ئوغلی گیرسایهوه، قهرهقیزخاتوون تازه وهخو هاتهوه. تاویّك نهیزانی چ بکا، بهلام بهسهر خوّیدا زال بوو و نهشلهژا. پشووی هیّور کردهوه و لهسهرخو لهو گهنجهی لهبهردهم قوت ببوّوه، پرسیی:"ئهمن له ریّهکی زوّر دوورهوه هاتووم. ئاخو ئهوه کوشکه بهناوبانگهکهی ساری ئوغلییه؟ دهرویّش بهگ لهماله؟ ئهمن یه کهنمن یه کهنمه یهناو بایبرانی نه و دهمه وی ده دورویّش به کهنمانی باو بایبرانی نهو. دهمه وی ده دورویّش به کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهن ده دورویّش به کهنمانی باو بایبرانی نهو درویّش به کهن بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کهنمانی باو بایبرانی نهو دروی ده دورویّش به کهن بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنور دوروی دوروی به کوشکه بهناوبانگه کوشکه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کهنمان یه کوشکه بهناوبانگه کوشکه بهناوبانگه کهنور کوشکه کوشکه بهناوبانگه کوشکه کوش

میرمنداله که به روویه کی گهشهوه بهخیرهاتنی کرد و گوتی: "بهخیر بی و خیر و خوشیت له گهل خوت هیناوه. خاتوونی مهزن. فهرموو دابهزه. "

ئیتر ههوساری ئهسپه کهی گرت و گوتی: "فهرموو دابهزه. بایم ئیستا پیش تو سوار بوو و و ددهر کهوت. چووبیته ههرجییهك، بو نیوه رویه دیتهوه. تو فهرموو پشوویهك بده تا بایم دیتهوه. "

قەرەقىزخاتوون رەنگى بە روويەوە نەما. دەستەكانى لەرزىن و ليوەكانى لەرىنەوە. تاويك بەسەر پشتى ئەسپەكەيەوە ور و كاس بوو و ئاخرىيەكەى بە دەنگىكەوە كە ھەولى دەدا نەرم و

نیان بیّ، پرسیی:"ناوت چییه؟... کورِی کیّی روّله؟ ماشه لللا چهنده به خوّوهی. ده لیّی غه لفی چناری."

اکوری دهرویش به گم. ناوم برایمه.... فهرموو خاتوونی مهزن... بهخیر..."

ههر دهمانچه کهی هه لکینشا و سینگی برایمی دایه بهر گولله. برایم ههر ئهوهنده هاواریکی لئی ههستا. کهوته عهرزی و لهسهر چیمهنه کهی حهوشه که بهرهوپشت کهوت. ده تگوت خهوی لئی کهوتووه.

ئهسپه که له گه ل ته ته یی که م فیشه ک ههستایه سه ر پاشووان و قه ره قیز خاتوون توانیی تا دوا فیشه ک جله وه کهی راگری که دوایین فیشه کی پیوه نا، ئهسپه که ده رپه پی و به ده شته کهی ئاناوه رزادا وه ک با فپی . ئهسپه که وه ک با ده فپی و له پیشدا رووی کرده لای توزلو ئالتی . له وی له ده وه نه تووتر کیک سله مییه وه و به بی ئه وه ی شل بیته وه به ره و لای کسیک کلی تی ته قاند . له ویشه وه به ره و یالینز توت و له ویوه به ره و لای ده ربه نده که ی جیغ جیق غاری دا و که گهیشته وه کوشک ، هم مووگیانی شه لالی ئاره قه بوو .

سینگ و کهلهکهی ئهسپهکه وهك کوورهی ئاسنگهران ده فی دهدا. قهره قیزخاتوون ههروا خهولیّکهوتوو بهسهر ئهسپهکهوه مایهوه و دوایی بهلادا هات و خزی و بهسهر سهریدا کهوته بهر پیّی ئهسپهکه. کوردهی نهشتهرگهر له پیش ههموو خهلّکی کوّشکهکهدا دهرپهرپیه دهری و ئهوانی دیکهش بهدوویدا. کورده داهاتهوه و دهستی خاتوون گرت و لیّوهکانی بزووتن: "تهواو بوده. سارد بوّتهوه."

ئەسپەكە لە سەر جێيەكەى خۆى بە ئارەقەرە دەى ھانكاند. زەردەيەك لە روخسارە ھێمنەكەى قەرقىزخاتوون نىشتبوو.

المؤستوق دەمرى. مؤستوق، مؤستوق دەمرى. قەرەقىزخاتوون دەمرى. مؤستوق دەمرى. ال

0 +

قوراوه که له ته ختی بنه وه شه پولی ده دا. چاوه زه ق و حه په ساوه کان شه پول ده ده ن. جاری له به له به له ده کشین، هیلکه یی، جاری کورت ده بینته وه خ و بازنه یی. سینه دری سه لکی سه دی له نیو ناوه که دا دری ده بینته وه. که م و زور ده بین. گه وره و بچووك ده بینته وه. سینه ده کی به سه رورده چه وه کاندا ده کشی . چه کمه کهی پر ده بین. ناو و خوینه که فکر دووه کهی لی دینته ده ری. سینه دری سینه گیکیش که و تو وه ته دری ناو و خوینه که فکر دووه کهی لی دینته ده ری دینیه دی سینه دری سینه گیکیش که و تو وه ته و دری ناو و سه رورده چه وه پر له جووله و قه و زه گرتو و و و راوییه کان. سینه دی سه گه که جار جار له گامین ده چین، هه لاه ماسی و بایه کهی به تال ده بینته وه، با ده کا و باریك ده بینته وه. تروسکهی چاوه کان له گه لا جوولهی ناوه که دا ده له ریته وه. سینه که که له بن ناوه که دا راوه ستاو و روون، له حالین کلا چاوی له چاوه کانی بن ناوه که و بریوه بریوه، خوی ده لینسینته وه. ناوه که دا ده دوری سه ره قژنه که هه لمساو و دریژه وه بووه کهی ده گه ری ماسییه کی بچکولانه ده می لی ده دا و به نیو ناوه که دا راده کا و په نا ده باته چولایی تاریکی که سه دیم که و دیسان ده مینکی تی ماسییه کی بچکولانه ده وی یا ده کونه تفنك و درزه کانی سه ریه و دو بازی و خوی که ده کین دی ده کین به ده و دیسان ده مینکی تی سوور هه لاه گیزی و ه کونه قین باریک به ره و خوار و به ره و بن پرده که ده کشی. سوور هه لاه کین له بینیه وه بن پرده که ده کشی.

فیشه که کان تلپه تلپ و به ده نگینکی کپ که و تنه نیّو ناوه که وه. به سه ر ورد که به رده سپیه وشکه کاندا تیّپه ری. هه ر هه نگاویّکی ده ینا، شلّپه ی لیّ هه لاده ستا، و له بری شویّنی پیّ، خویّنی له جیّ پیّیه کانی به جیّ ده ما و نه و خویّنه ی لووتییه وه لووزه وی به ستبوو، هه موو گیانه خورساوه که ی داده گرت...

له تهنیشت رهوهزه کانی خوار گرده که و له قهراغ قامیشه لانی دهم زوّنگاوه که، سی جاران سهره نگری بوو. جاری سیههم نهیتوانی ههستیته وه. چه کمه کانی پر بوون له خوین.

اههسته سهگباب خيّو. اا

ههشتا. وهك بووكه للهيه كي قورميشكراو.

وەپيشم كەوە.

بهرهو رهوهزه کان وهرێ کهوت.

"بهلادا مهيه، قيت راوهسته. قيت بهريْگادا برۆ."

کرووشمهی کرد.

الگوتم به لادا مهیه. "

فیشه که کان له یه ک کاتدا و به بی نهوه ی په نجه کان بگرن، ، خیرا توّیه ی ده مانچه که پر ده که نه وه. ته پ به پ رژانه سهر لیفه که.

"راوەستە."

رهوهزهکه دریّش و نیّوشانی ئارهقه کردوو. همواکمی گمرم و بهتینه و رهوهزهکان وهك پشکوّی .

الهو ههالديرهوه خوت ههالديره. ال

وهك بير، تاريك. دارستان، زونگاو، مروقه كان و گونده كان لهو خواره وه، ئهوهنده بچووك ده تگوت هممووان له مستندا جنيان ده بنته وه. ئاوه كان هه ركامه وهك هنلنكى باريك، پپ پنچ و گهو و بريقه دار.

"مەبزوو. ئەو دىنامىتانەى لە لاقەكانى ببەستە مەستان. مەترسە، يەل وەلى ئەتۆش فتىلەكەى لى گرى ىدە."

دەستەكانى مەستان راھاتوون. وەلى شەمال ناتوانى خاترى بەگەكەى نەگرى. دلى نايە. زەرد زەرد ھەلڭگەراوە. خۆى دەزانى. لە ھەموو كەس باشتر دەزانى. وەلى شەمالىش چەند رۆژىكى دىكە سزاى خۆى دەبىنىتەوە. ئەى چۆنە دواى ئەو كافرە لەو ھەللايرەوە خۆى فرى بداتە خوار؟"

"وهلى شهمال ئهوهيان له دارهكه ببهستهوه."

پیره داربه روویه ك له قه لشتى لیواری زهرد و رهوه زه كه.

"زوو به مهستان."

"بهستهمهوه به گم. دینامیّتم له ههردوو لاقی و له گیانیشی بهست. بیده به وهلی شهمال، ناوا... ناوا... "

فتیله که دریژه. ههر لاقهی فتیلهیهك.

"تەواوە. ھەر من تەقەم كرد، ئەنگۆش فتىلەكان ئاگر بدەن. نا، نا، سەرى فتىلەكە بدەنە خۆم."

فتیله که دریزه. بو کویت پیخوش بی ده کری بیبه ی. ده بی له دووره وه ناگری بده ی. به چرته چرته چرته دهسووتی و دووکه لا ده کات و هه لاه کشی ... چاوی له مه رگیک بریوه که لهسه ر خو لیی دیته پیشی ... چاوی تیوه و چاوه روانه ...

داهاتهوه. کشاوه دواوه. سهیریکی دهوروبهری خوّی کرد. شقارته کهی لیّدا بوّ نهوهی ناوری بدا، به لاّم پاشگهز بوّوه. هیّمن و لهسه خوّ و له حالیّکدا دهسته کانی شوّ ببوونهوه، له داره که نزیك بوّوه و ده مهتر لهولایهوه دانیشت.

چاوى ھەڭناھينني. فيشەك سەھلە، تۆپىشى پيوەنينى نايكاتەوە.

ههتا نیوه رو ره وه زه که یان کون کون کرد و کونیان پی کرد له دینامیّت. میّشه که سکه کان له ره وه زه که نیشه که سکه کان له ره و ده وری خویّن که فکردووه کان وزه وزیان بوو و وه ک فیشه ک ده رده چوون…

"ئەمن دەچمە لاي. دەبىخ، نيۆو چاوەكانى، چاوەكانى ببينم. "

گرمهی دینامیّته کان له ناخه وه خاك و رهوه زه کانی راتله کاند. گرمه و تهقینه وه که له گه لا تهقینه وه ی پهیتاپه یتا ده نگی دایه وه. نهیتوانی چاوه کانی هه لیّنی توندتر قووچاندنی. قولینچکی چاوه کانی پتر گنج و لرّچ بوون. تاویّك ته مومژیّك له نیّوانیان نیشت. دوایی که به سپایی رهوییه وه چاوه کانی هه روا لیّك نابوو. دینامیّته کان له وی و لیّره و له نزیك نزیکه وه و به په رش و بالاو کردنی له تکه به ردان پهیتاپه یتا ده ته قینه وه و گرمه گرمه که یان له نیّو دلی ناسمانی دا ده نگی ده دایه وه. پیّلووه کانی جار به جار پتر له سهریه ک داده گرت. ئیتر بن پیّلووه کانی نه ده جوولان. جیّی چاوه کان جار به جار پتر ده له رزی. داره که ده تگوت توفانی به سه ردا هاتووه. داده هاتووه. داده هاتوه و راست ده بوده. راده تله کی و گه لا کانی له به ر ره شه بایه که خشه خشیان بو و و هالا که ورین و ده فرین.

"وهلي شهمال، وهلي شهمال، دهست راگرن. ئيتر مهتهقيّنن. ئهوه هاتم. "

به غاردان له فتيله كان نزيك بووهوه.

فیشه که کان له دهمانچه کهوه خلور بوونه دهرهوه و دیسان هیدی هیدی وه ک دلوّپهی ئاو چوونهوه نیّو دهمانچه که. ههر ده تگوت له خووه.

چووه پشت گابهرده که. فتیله که ناگر ده دا و ئهوهنده ییه ک و دوو تهواو ده بین. مینشکی ده بینته همرزا لهت و دهستی ههزار لهت و بهرهو ئاسمان بلاو ده بن و ئهوجار وه کولوویه کی ره ش به سهر رهوه زدکاندا پهرش و بلاو ده بنه وه.

له حالیّکدا رهوهزه تیژهکانی چهکمهکانیان دهجوی و دهیانسوی، غاری دا... خهنجهرهکهی کیّشا و ددانی چیر کردنهوه و گوتی: "ها سهگباب. "

جا نووکی خهنجهره کهی سی جاران له ران و زگی رو کرد. جو گهلهیه کی خوین له جی برینه کان شو لاوگهی بهست. میشه سهوزه کان ههر ده هاتن و پتر ده بن و پتر ده هارووژان. بو گهنیکی بو هات. بونی به دوور دووره وه، به ههتاوه کهوه و به گوله کانهوه و به مژه زهر دباوه کهوه و بهم لایهوه کرد. بونه که له هیچ کویوه نه ده هات. به ده نگیکی زولال نه راندی: "فتیله که ناگر بده ن ناگری بده ن با نامی بده کافره له تو په تری ده کی مهستان، وه لی شهمال ناگری بده ن ..."

وهلى شهمال له خوارهوه، له خوار رهوهز و ههلديره كهوه غارى دهدا...

"راوهسته وهلى شهمال..."

فیلینتاکهی راکیّشا و ئهژنزی دادا و سیّرهی لیّ گرت و دال بهدال سیّ فیشه کی به بهر پیّیهوه نا... وهلی شهمال نه الله و گهوزی و نه وهی لهگهال تهقهی فیشه که کان تیّکه لا بوو و له رهوه زه کاندا دهنگی دایه وه و ناخرییه کهی تهخت وه عهرزی کهوت و جوولهی لیّ برا.

السهي بهر هڵڵا. اا

له نه کاو چاوی به و کابرایه کهوت که له داره که بهسترابوّه و ههر لهبیر چووبوّه. چاوه کانی ههانیّنابوو و به گانته و تهوسیّکهوه سهیری ده کرد.

"مەستان، مەستان فتىلەكە ئاگر بدە."

مەستان دەنگى نەھات.

"ئەتۆش ملى خۆتت شكاند مەستان؟"

سهیری خوارهوه نهو شویّنهی کرد که وهلی شهمال لهوی کهوتبوو... سهیری کرد و چ ببینی؟ وهلی شهمالای له شویّنهکهی نهدی. لهولاترهوه له دهم ناوهکه وهك فیشهك دهروّیشت. نهژنوّی دادا و به فیلینتاکهی سیّرهی لی گرت و پیّنج فیشه کی دیکه پیّوه نا. وهلی شهمالا کهوت. دیسان ههستایهوه. ناوری دایهوه. کابرای له دار بهستراوی دی زهردهیه کی مات و لیّلی له بن روومه ته کانی گهرابوو و چاوه کانی زهق زهق ببوونهوه. وهك شهپوّل دهخوشی و دریّژ دهبوّوه و دهبووه هیّلیّك و دوایی دهبووه گلوّلهیهك.

رای کرد و فتیله کهی ناگر دا. فتیله که دووکه لی ده کرد و دهسووتا و له کابرای به ستراوه نزیك ده بوده.

"چاوهکانت بکهوه. چاوهکانت هه لینه. سهیر بکه، وا هات، هات. ده ته قیتهوه. ده ته قیتهوه. فتیله که سووتاو ته واو بوو. چیی لی نه ماوه ته وه."

پەلەقاۋەي بوو و دەينەراند:"ھەڭيھيننە، ھەڭيھيننە، ھەڭيھيننە چاوەكانت ھەڭينە..."

سووتانی فتیله که نزیك دهبروه و پیاوه له دار بهستراوه که ههموو گیانی لهبهریه ک ده کشایهوه و چهندی ده کشایهوه، چاوه کانی پتر ده قووچاندن و چهندی پیتروه کانی پتر وید دینا، چاوه کانی پتر بهقوولدا دهچوون.

ئاگر و دووکه لای فتیله که سی چوار گهزی مابوو بیگهنی که رای کرد و دهستی کیشا و فتیله که ی راکیشا و پساندی و تووری هه لاا. فتیله که ی که وته به رگابه رده که و گلوّله بوو و سووتا. دووکه له ناسکه که ی بو تاویّك وه که هیّلیّکی خوّله میّشی و زیوین و رهنگ په په په به به سهر رهوه زه که دا کشا و ون بوو.

الچاوه کانی ده لنّی پیده کهنن، وایه ؟ال

دەيبىنى، ئەمجارە دەيبىنى، دەيبىنى كە چۆن دەتتەقىينمەوە. بزانىن چاوەكانت چۆن لىك دەنىيى..."

گلۆله فتیلهیه کی دیکه ی هینا. سهره که ی له و دینامینتانه بهست که به گیانی کابراوه به سترابوونه و و بالقه که ی کرده وه و گهیشته پشت گابهرده که. ده سبه جی ناگره که ی کرده وه و به غاردان هات و سی مهتر له نزیك کابراوه راوه ستا. چاوه کانی زهق زهق ده رپه رپیبوون و برپیبوونییه ناگری نه و فتیلهیه ی که به دوو که لاکردنه وه لینی نزیك ده بووه . بی جووله بوو و ملیشی بهره و لای فتیله که جار به جار دریژتر ده بوه وه . چاوه کانیشی پتر ده رپه رپیبوون و له ژیلا هاتبوون . فتیله که پانزه مهتریکی مابوو بیگاتی . پیاوه که ره ش ره ش داگه راو و چاوی زه ق و ده ره به رپی و ده موچاوی شهتلی مهتریکی مابو و بیگاتی . پیاوه که ره ش ره ش داگه را و و چاوی زه ق و ده ره به لام گهراوه . پینج شهنگاو . روخساری کابرا زهرد زهرد و چاوه کانی لیک نراو ... له نه کاوی په لاماری فتیله که ی دا و پساندی . چوله که و پاسارییه کان له به رپه به به ره و له سه رلو که که و ه و ماوه یه هم په رپه رس و فیشه که کان به سپاییه وه له نی و ده سته لهرزو که کانه وه رژانه سه رلو که که و ماوه یه هم په رپه رپه رسونه و ...

فتیله کهی دیسان له دینامیّته کان بهسته وه و سهره کهی راکیّشا و بردییه وه پشت گابهرده که. پیاوه که به شلهژاوییه وه چاوه کانی هه لدیّنا و لهو تاگرهی ده برپین که فتیله کهی ده سووتاند و ده هاته پیّشیّ برّ نهوه ی بیته قیّنیّته وه و که پانزه مهتریّکی لیّ نزیك ده برّوه، ده موچاوی دریّژ ده برّوه و

ته و خویننه ی له لووتییه وه ده چوپایه وه ، راوه ستا . خوینی که فکردووی نیّو چه کمه کانیشی نیشته وه . میشه سه وزه کان تیکه لایی بوولیّلی ئیواره بوون . شه و که و ته سرتو خورت و ورته ورت . پیاوه که ی له داره که کرده وه . دینامیّته کانی لی کرده وه . پیاوه که ناگای له خوّی نه بوو . به راکیّش راکیّش بردییه ته نیشت گابه رده که . پیاوه که له وی به بی جوولّه گرموّله بوو . دینامیّته کانی له داره که به ستنه وه . فتیله که ی لی به ست. کیّشایه پشت ره وه زه که و قاگری دا و گوتی: "سه یر که پون له چوّن له تویه ته داره که به به یری بکه . ته نانه توزیّکیشی لی نامیّنیّته وه . "

داوه دووکه لیّک به سهر فتیله که وه کشا و گهیشته داره که و له چاوترووکانیّکدا ته قینه وه که وه که ناحمان برووخی، گرمه یه هات و ره وه زه کانی لهرزانده وه و پیاوه که به ده ست و پی به ستراوییه وه له جیّی خوّی چه ند مه تر له ولاتره وه فری درا و وه عه رزی که وت. نالیّنی که هات که ناخی دلّه وه هه ستابو و . چاوه کانی زه ق بوونه و و حه په سال نه داری که مابو و و نه ناسه واری که داره که . ته نانه ته و گابه رده ش که داره که ی لی هاتبو و ده ی ناسه واری کی نه ما .

"بروانه، ئاوا دەتتەقىنىمەوە. جا چاوت بكەيتەوە يان نەيكەيتەوە..."

كابرا دەتگوت زەردەيەكى بزركاوى لەسەر ليويتى.

خۆرەكە لە پشت مژیکی زەردباوەوە خزی. له پیشدا درەوشایهوه و دوایی شۆپ بۆوه و له داوینی چیاكه نیشت. چیاكه له پشت مژەكهوه، زەرد و مۆر و مسی و سوور دەچۆوه و لهو دیوی تهمهكهوه دەتگوت له مهودایه كی دوورەوه شهیۆل دەدا.

"پیّت وایه بهزهییم پیّتدا هاتوّتهوه، وایه؟ خوّ دارهکهم پیّشان دای... تا بهیانی خهوتی، وایه؟..." خوناو کهوتبوو. دهتگوت خویّن له دهماریدا راوهستاوه.

لهسهر لیّوی هه لّدیّره که داریّکی دیکه دیار بوو. تهستوور و بهرز. وه ک داره کهی دیکه ش پی بوو له گریّ. کابرای لهسهر بهرده که هه لّگرت و رایکیّشا و بردی. کابرا به حاسته م زیندوو بوو. رووت و قووت بوو و تینی لهبهردا نه مابوو. پالّی به داره که وه دا. کابرا داته پی و تلّی که وته سهر عهرزی و تخیّل بوو. هه لیّستانده وه و داینایه وه. به لاّم کابرا خوّی به سهر پیّیانه وه رانه ده گرت. ئاخرییه کهی به

پهتکیّك، که به بن پیلیدا هیّنابوو، به لکیّکهوه ههلیّواسی. لاقهکانی کابرا گهیشتبوونه عهرزی و سهری بهسهر سینگیدا شوّر ببوّوه. دینامیّتهکانی له لاقی بهست.

"ئیستا، ئیستا مهترسه. تاویک دواتر ههردووکمان لهو زهلکاوه رزگارمان دهبین، ئازاکهم. ئیتر بهسه. پیم وایه پاک له پاک بووین. توّلهی ههموو ئهو شتانهم لی کردیتهوه که لیم دیتبووی. ئیستاش سهری فتیله کهت زوّر لی دوور دهخهمهوه. مهودای نیو سهعاتیک... ئاگره که ورده ورده لیت نزیک دهبیتهوه... ئهتو به هلامهت."

فتیله که ی لی بهست. ئه مجاره سه ره که ی به رهو روزهه لات برد و زوری دوور خسته وه. زور ماندوو ببوو. جگه ره یک ده رهی ده ستیک که قه راغی ببوو. جگه ره یک ده رهی ده ستیک که قه راغی ره ش و نارنجیبه کانی خال خال بوون و ده تگوت کوبه ی تی گیراوه ، جوولا. په پووله کانی دیکه ش هاتن. هاتن و هاتن و هاتن . گوله ماهووره که ره شه هه لگه را. ره وه زه کان جار جار تیشکی نارنجیبان لی هه للده ستا.

چاوی کابرای دیت. دیسان ملی به لای فتیله که دا دریّژ کردبوّوه. دریّژ دریّژ. چاوه کانی زهق زهق دهرپه ریبوون و دهماری لاملی وه کاریته یان لیّ هاتبوو. گنجه کانی ده موچاویشی قوول تر ببوون.

فیشه که کان له ده مانچه کهوه دهرژانه نیّو له پی دهستییه وه و له دهستییه وه دهخرانه وه نیّو توّیهی ده مانچه کهوه و توّیه کهی پهیتاپهیتا ده خولایه وه.

دهموچاوی له بن ئاوه که دا ده تگوت جاری دریژ دهبیته وه و جاری ویّك دیّته وه. جووتیّك چاوی روون و سههوّلیّن له بن ئاوه که دا. چاوه کانی له به ریه یه ده کشانه وه. ویّك دیّن و لیّك ده نریّن و ده کریّنه وه. زوّر گهوره، زوّر سر، له ته رکی ئاوه که دا. بریسکه بریسکی چاوه کانی ده له رزیّته وه و سپیاییه کانی بریقه یان دیّ. ئاوه که ته ندووره ده کا و جووتیّك چاوی بریقه داری مات و سر له بن ئاوه که. قهوزه و ورده چه وه قوراوییه کانیش له ته رکی ئاوه که دا. ماسییه ک ده م له چاوه کانی ده دا و ناوه که. قهوزه و ورده چه وه قوراوییه کانیش له ته رکی ئاوه که دا. ماسییه ک ده نریّنه وه و ده بنه وه ماسییه کان زیاد ده بن. چاوه کانی دیسان ده کریّنه وه و لیّک ده نریّنه وه و ده بنه و سههوّلّ. ماسییه کان له چاوه کانیدا. ئاوه که ده بزوی و هی شووی ماسی ده جوولیّن و له پر بلاو ده بن دیسان له سهرخوّ و به ترسه وه کوّ ده بنه وه. کوّ ده بنه وه و بلاو ده بنه وه. سیّبه ره کانیان له ته رکی ئاوه که دا که مه ده که ن که سیّکی توّخ که و تووه ته سه در زولالییه که و له گه کل شه پوله کاندا ورد ورد ده ن. هیمن، بی خووله، ساتیک...

-

^{*} کۆبەتنگرتن: ئەو پارپەقوماشەي لە قەراغ و ليوارى شتىكى دەدوورن. دوورين و داگرتنەودى ليوارى شتىك.

" ئەو بنيادەمە باشانە، لێى سوارى ئەو ئەسپە جوانانە بوون...

بارانهکه تنکهلاوی مژ و ههلمنکی زورد دوباری. ووك داوی بولاین، بهین خواربوونهوه و شكانهوه و له دلّي ئاسمانهوه تا سهر عهرزي. بريسكهيهكيش جاروباري دوور دوور له ئاسمان... و له سهروویهوه سیبهری شوّر و لهرزوّك... و ههزاران بالنّدهی بچووك له دارستان و قامیشه لانه کان هه لده فرین و خویان به بارانه که دا ده کرد و بلاو دهبوونه وه. بارانه که بوو به قوراو. خەست بوو. يياوى دەخنكاند. ھەلۆپەكى بال مسى، بالەكانى لېك كردېزوه و خووساو و بيّ جووله، له حاليّكدا شهبهنگي وهك دهرزيي بارانهكه له بال و دهندووك و گياني دهنيشت، له ننوان دوو سبیدارهوه و هاوتهریب لهگهل زهوی ده خزی و ده خوشی. چاوه گهوره زهقیووه کانی پتهپتیان بوو. تەرمیك له نیوهراستی حهوشه كهدا كهوتبووه سهر قوره چهقه كه. له مژ و هه لمه که دا. چاوه کان زهق و وه ك شووشه. ترسيكي له تاريف نه ها توو له روخساري نيشت. روخساری مهرگ نا، روخساری ترس و سهرسامیی دهنواندهوه و ترس و سهرسوورمانه که جوان ديار بوو. روخسار، چاو و دەست و پێيهكاني و گيانه تۆقيوهكاني كابرا لهبهر بارانهكه و له نێو ههانمه زەردەكەدا دریژ و دریژتر و باریكتر دەبۆوه. خوینهكهی تیكهانی قورهكه دەبوو و قورهكه خوینه بزنداره کهی هه لدهمشت. بارانه که، ئهو خوینهی ده شوشته وه که له قولینچکی ليّوه كانييه وه ده هاته دهريّ. لك و يوّى گيا "مورتك" هكه لهبهر گولّي سيى ديار نهبوو و فهزا پر بوو له بوّنی باران و بوّن و بهرامهی موّرتك و تویّكلّی رزیوی دار و پر له بوّنی ژهنگی زهرد. برایم مسگهرهکانی خوش دهویست. روخساری نوقمی ترسیکی لهنهکاو و خوشی و شادییهکی تۆقىو. برايم درێژتر دەبۆوه و گيانى بۆنى بارووتى لێوه دەھات. له نيزيكهوه... و سەردولكه و شینگیری دهستی یی کرد. شین و گریانی میرو دوورودریژ و بی برانهوه دهگهیشته نهودیوی چیاکان... و چاوی بریبووه تهرمه دابیزژراوهکهی میردهکهی. لیّوه هه لقرچاوه کانی و روخساری پر له چلدان و پهرین و لهرزین. خزم و کهسی مه هموودیش دهستیان کرد به ییداهه لگوتن و لاواندنهوهی بی بپانهو و نامق. میرق ئیستا زریکهیه کی بهرز... ئوقره و ئارامی نییه. لهتوپهت... دهرویش به که دهستی له بن بالی هه لپینکاوه ، کافر بهزهیی پییدا دیتهوه. ئیستا پتر بهزهییت پیدا دیتهوه و بهبیده نگی لهبهر بارانه که ، بارانه زهرده که و له بن باله مسییه لیک بلاوه کانی هه لاّ بی جووله که دا له ئاسمان ، راوهستاوه و بهبی نهوه ی چاو له مردووه که هه لاّگری ، له جیّی خوّی نابزوی .

خویّنی نیّو چهکمه کانی، لهسهر رکیّفانه وه دهچوّریّته خواریّ. دلوّیه ی خویّنه که خاکه که قوول ده کهن. سمی ئهسیه که هه تنا گویّزینگانی له قوره که روّچووه.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا."

که و ته به رسمی ئه سپه که . گه لآی داره که هه تا بن ئه ژنوّیان حه و شه که ی پی کردبوو. له سه رپشت که و تبووه سه رگه لا خووساوه کانی به رباران. چه ند تفه نگیّك په یتاپه یتا له پشت دیواره که و ه ته ته یان کرد. خرمه ی نال و بزمار ده هات.

سی کهس وه ژوور کهوتن. دانیشتن و دهست لهسهر سینگ و سهرداخستوو. بی دهنگ راوهستان و چاوهری بوون و ئاخرییه کهی گوتیان.

"سولتان ئاغامان رادهست بکه. ئهگهرچی پهنای هیّناوهته بهر سیّبهری کوّشکهکهت و ناتوانی بهدهستییهوه بدهی، بهلام رادهستمانی بکه بهگ..."

له تاریکایی شهوه کهوه هاتنه دهریّ. خهو برای مهرگه. له کاتی خهویدا پهلاماریان هیّنا. خهنجه ره کانیان تا بهیانی له کار دابوو. بهیانی، لهگهل تاوکهوتنیّ، ههموو ولاّت نوقمی خویّن بوو. نیّو کوشکه که، ههر له ساوای سهر پشتی لانکهوه بگره تا مندال و کچوّله و ژن و میرمندال و پیران، ههر ههموویان درابوونه بهر خهنجه ر. ههموو شهلاّلی خویّن بوون.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا... ئەومان بدەيه... لىتى دەستىنىن. ھەرچى خەلكى دەشتى حەرانە روو لىرە دەكەن و لىتى دەستىنىن. ئىمە ئەومان پىويستە، پىويستمانە. بىدە دەستمان... ئەو مەدە دەست ھىچ كەسى دى. باران دەبارىخ. ئەو بدە بە ئىدە. بە حورمەتى ئەو تەرمەي لە حەوشە كەوتووە بە ئىدەي بىسىپرد..."

بیده نگ و دهسته و نه زهر، هه روا له تاریکاییدا راوه ستان و لیوه کانیان به بی جووله و ددان له چیره و هبردوو.

به تهراکتۆر و کامیرن و ئهسپ و عارهبانه کانیانه وه هاتن. دهسته ونه زهر کۆشکه کهیان گهمارۆ دا. چاوه پێ بوون شهو بهسهردا بێ. شهو له چیاکانه وه داگه پا. گهرده لوولێکی بهرز و گهوره و پی له بلێسه و توند و به چهرخ و خول له پشت ده رگا و له نێو جهرگهی شهودا وێستا.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا..."

سولتّان ئاغا وهك گړى تەندوورێ داييسا و ردێنه لوول و رەشەكەي لە ئارەقەدا خووسابوو و دەموچاوي زەرد ھەلدەگەرا.

شین و لاواندنهوهی میرو له دوورهوه و لهو دیوی شهوهوه دههات... لهتوکوتی خویناویی گیانی مه هموود دهکهوته سهر قوره خویناوییهکه و سپیایی ئیسکهکانی له چاویان دهدا و ههلاّ مسیهکان، بالیان لیک کردبوّه و له ئاسمانیدا به بی جووله و بهقاوقیژ لهنگهریان گرتبوو.

کهوته بۆشاییهکهوه. دهرویش به گ به تال به تال و نوقمی خهیالیّنکی بیّبرانهوه. بۆشاییه ک لهوبهری مهرگهوه، دوای مهرگ. لیّی سواری ئه سپه که ی بوو. پیّی قهره قیزخاتوونی نهوه د ساله له رکیّفدا و سهری له سهر عهرزه که و لینگدانی بی راوهستان. سهره خویّناوییه که ی قهره قیزخاتوون خویّنی لهبهر دهروّیشت و به سهر دهوه ن و بهرد و قولّکه و دروو و گوله کاندا ده کیّشرا.

گەردەلوولىيٚكى بچووك و روون لە دەم ئاناوەرزاوە، لەوێ، لە دەم رووبارەكەى جەيھانەوە وردە وەردە دەخولايەوە. ئەوەندە لەسەرخۆ بوو دەتگوت ئىستا نا ئىستا دەكەوێ.

دەروێش بهگ له تاریك و روونی بهیانیدا وهك شێتان بهدهوری كۆشكهكهدا دهخولایهوه. له تهنگهی نوێژی شێوانهوه دهینهڕاند و له حاڵێكدا بهدهوری كۆشكهكهدا دهخولایهوه، پهیتا پهیتا فیشهكی به پهنجهرهكانهوه دهنا.

قەرەقىزخاتوون پىنى لە ركىفان گىر ببوو و سەرى كەوتبووە سەر عەرزەكە و شەتلى خويىن و چاوى بەستراو. ئەسپەكە بەبى جوولە ھەر دەتگوت لە بەرد داتاشراوە. لاقى قەرەقىزخاتوون لە ركىفدا... لاقى راستەى و سەرى لە سەر عەرزەكە و بەبى ئەوەى چرچ و لۆچىكى لە دەموچاويدا بى جارچى لە نىو ئاوە سوير و پر لە خويىدكەدا گرمۆلە ببوو.

کووړه دهموچاوی دریژ ببوّوهو ئیٚسکهکانی دهرپهرپیبوون و داچوٚړابوو و چاوهکانی جار به جار گهورهتر دهبوونهوه..

سهردولکه و شیوهنه کان تیکه لا دهبوون. حهمه عهلی رایکردووه و رؤیشتووه. حهمه عهلی بزر بووه. تهراکتور و تروّمبیل و خاکی ئاقچاسازی به جی هیشتوه و سهری خوّی هه لگرتووه و روّیشتووه. به بی نهوه ی قسه یه کی کردبی.

بارانه که بهلیزمه و وه ک داوی پوّلایین به چری دهباریّته سهر قوړ و چلپاوه که و بوّنی موّرتک فهزای پر کردووه.

سیّبهری رهشی دهروییش به گ ده کهویّته سهر عهرزه که. گهرماکه کردوویه ته جهحهندهم. دهروییش به گ به تاقی تهنی و بهبی جووله له چه قی ده شته که دا راوه ستاوه و ئه سپه که ی بنی شه لالی ئاره قه یه.

سهری هه لیّنا. کو شکه که ی ناق یوللی ده تگوت له سهر گهرما هه لیّکو لرّاوه. کریّکاره کان سهریان به ردابوّوه و له مهزرا و لهبهر گهرما زهرده که ده تگوت میّروولهن له ههول و تیّکو شاندان.

یه ک دوو گهرده لوول له گرده قوببه وه ههستان و روویان کرده ده ییرمه ن نوجاغی. چیای دولدول له مس و نوقمی بریسکه بریسکینکی سوور و دووکه لاوی. دووکه لی مسی تواوه.

جا له پشت دهرگا راوهستان.

"سولتان ئاغا، سولتان ئاغا..."

"سولاتان ئاغا دهلانی راوهستن، ئهوه دیم. راوهستن ههی سه گینه. راوهستن هاتم. ئهنگو ههزار کهسن و ئهمن بهتهنیم. قهیناکا. راوهستن وا هاتم..."

ردينه رەش و چاوه گەشەكانى... ھەللەەستى و ناتوانى بەسەر پيوە راوەستى و دەكەوى.

ردیّنه سپییه کانیان دریّژ و چ و چلّکن بوو. له بهربه روّچکه که، له بن دیواره که دانیشتبوو و پالّی به داره کهوه دابوو. چاوی لیّك نابوو. دهرویّش به گ ته سپه کهی بهره و کوشکه که لینگ دا و له حالیّکدا پهیتاپهیتا په نجه ره کانی ده دایه به رفیشه ک، به دهوری کوشکه که دا خولایه وه. که س له کوشکه و و ه لاّمی نه داوه. ده تگوت جوّله که کوژی تندا نیه.

پیرهپیاوه کهنفته که چاوی هه آیننا. کاتی گهرده لووله کان لهبهر دهم بایه کهی روّژئاوا شیروابوون و سیبه کی گهرده لووله کان وه که باده وایه که به به و زاره کاندا غاریان ده دا، پیره کهنفته که چاوی هه آیننا. ده رویش به گ هه روا ده خولایه وه، له حالیّکدا بوّشاییه کهی ناخی جار به جار گه وره تر و به رینتر ده بوّوه. وه که دوای مه رگ.

" ئەو بنیادەمە باشانە، لیّی سواری ئەو ئەسپە جوانانە بوون و سەری خوّیان ھەلگرت و روّیشتن.